

حکومەتی هەریمی کوردستان - عێراق
وهزارهتی روشنبیری

21

ئازادی یا مەرگ

نووسینی:
نیکۆس کازانتزاکیس

وه‌رگێتەر:
کهریمی حسامی

إعادة التنسيق و الفهرسة

و تخفيض الحجم

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى إقرأ الثقافي

للكتب (كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

نه نځو مهنی و وزیران
و وزارتې روښنیري
به ږتو د بهر ایه تی گشتی روښنیري و هونه ر
لیږنه ی چاپه مهنی
بلا و کړاودی ژماره (۲۱)

ناوی کتیب: نازادی یا مهرگ
چاپی کومپیوټر. ۱۹۹۳ سوه
چاپی کتیب. ۱۹۹۷ کورستان
مونتاز: ناصر نهرامی

سهریه رشتی چاپ: مونتاز حمیدری

حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان - عێراق
وه‌زاره‌تی رۆژنێری (٢١)

ئازادی یا مه‌رگ

نووسینی:
نیکۆس کارانتزاکیس

وه‌رگێت:
که‌ریی حسامی

کۆمپووتەر: شوکه‌ولم - ١٩٩٣
چاپ: کوردستان - ١٩٩٧

روونگر دنده و دهیهک ...

خوځندمواری خوځشه ریست ...۱

له ۱۹۹۳/۳/۳ دا، نووسه یې ناسراوې کورډ ماموستا که ریښی حسامی - د انیشټروی سرید نهم شاکاره په ناوېانگه ی نووسه رو پښانووسی مه زنی یونانی نیکوس کازانتزاکیس له گهل نامه یه کی تاییه تی بومی رهوان کرد، تا کو یه کیتی نووسه رانی کورډ له سر نه وکی خوځیان و به قازانجی خوځیان چاپ بکه ن، به لام به داخوه، باری دارایی یه کیتی نووسه ران له ناستی چاپ دانی نه کتیبه گه ورده نه بوو، له تهک هندې هو ی لاوکی . . به هر حال، له ریکه وتی ۱۹۹۷/۲/۱ دا، دووباره نامه یه کی دیکه ی بومی رهوان کرد، تیښدا داوای نه و دی کردبوو، به هرچونیک بې، پتی خوځشه له کوردستان چاپ بکړی، منیش ریکه وتی ۱۹۹۷/۲/۱۸، باسی نهم مه له یه له گهل به ریز ماموستا فه له که دس کاکه یی و دزیری پوښبیری کوردستان به نامادبوونی، به ریز ماموستا عه بدولکه ره فندی به ریز به ری پوښبیری و هونه ر کرد . . بو میژوو دله به ریز ماموستا فه له که دین یه کسه ر په سندی کردو ماموستا ع. فندی راسپارد بو چی به چی کردنی نه و له سایه ی کابینه ی سټیه می حکومتی کوردستان و ووزارتی پوښبیری کوردستان، شاکاری نه دبی و شوږشگری نیکوس کازانتزاکیس به شانازی یه و که لینی ره وای خو ی له کتیبخانه ی کوردی ده گریته و . . لیته دا هیواخوازین ماموست که ریښی حسامی له ش ساغ و ته مه ن دریز بې، تا کو زیاتر کتیبخانه ی کوردی ددوله مه ند بکات . . نه و دی شایانی باسه، ماموستا که ریښ حسامی به ددیان کتیښی نووسراو ودرگیراو پیشکیشی کتیبخانه ی کوردی کردو و .

سوپاس بو دلسوړو ځه مخورانی
نهم دب و پوښبیری کورد

مومتاز حه یده ری

۱۹۹۷/۲/۱۹

هولیر / کوردستان

چند و تدهک

نم چند دیره نایی به پیشه‌گی نم رومانه شیرینه حساب بگری. چونکه هدرچی من به ناری پیشه‌گی نویسم. نه ده‌گه‌شته به‌گی له سته‌ی نو پیشه‌گیه که به ریز گای محمدی قازی بزی نویسم. هر ده‌ها نه‌شیده‌توانی نم تابلزیه نشان بدا که نویسم به قه‌لمینگی سحراری، نه‌ئین و جوامیزی و خه‌سسی و دل‌ه‌قی و دلا‌واله‌یی و فیداکاری مرؤفی تنها نه‌خشانده.

به‌لام من بز چی ده‌گو و درگیزانی راچوم و نه‌ونده‌ی له توانامدا هه‌بو به کارم هینا که رومانیکی ره‌سنی به‌گی له نویسم هه‌ره به تاوانگه‌کانی بنگانه بکم به کوردی و به‌خه‌مه بهر ده‌ستی خزینه‌وانی به‌ریزی نه‌تموه‌کم.

به‌گی له زانایانی نه‌لسته ده‌لی: هه‌وو به‌ره‌مینگی نه‌ده‌یی و کورتوری و سیاسی و... به مه‌به‌ست و نامانچی تابه‌تی دته به‌ره‌م. خزینه‌و پنیسته له گه‌ل خزینه‌ده‌ی به‌ره‌مه‌که له نامانج و مه‌به‌ستی نویسم و پا و درگیز شتیک هه‌لکریزی» لی‌زود به‌رونه‌وو تنگه‌به‌شتی نم نوکته‌به‌فره پنیسته و خزینه‌و له تهرۆتین و به‌سودا و لی‌به‌شتی ره‌مه‌گی و به‌په‌له ده‌پاته قولایی ده‌های بیرو هه‌لینجه‌ان و لی‌کنانه‌وه.

کاتی نو رومانم له مالی براده‌ریک دیت، هر له سه‌ره‌تاره وشه [نازادی پامه‌ری] که دروشی شورگیزانی راسته قه‌به‌به بز لای خزی راکیشام، داوام کرد به نه‌مانه‌ت وهری بگرم. دنبا‌هک سوپاس بز خوشکه سه‌ره‌بلای مالی، کتبه‌که‌ی به نه‌مانه‌ت دامی، بهو شه‌رتی بزی به‌نیرمه‌وو. نیشاش دوا‌ی تمواو کردنی و درگیزانی به سوپاسیکی بی پایانه‌وه بزی ده‌نیرمه‌وو. ده‌ستم کرد به خزینه‌ده‌ی. وه‌ک مه‌لستانسی. پنه‌ه‌ی به‌دوا‌ی خزینه‌ا-پایکیشام. و نه‌مه‌توانی وه‌لای بنیم. له نیرناخی کتبه‌که‌دا نووشی شۆن و روودا و وه‌لامی نه‌وژ ده‌بروم، ده‌میا له گوردستانم. روودا و کاره‌ساتگی گوردستانم ده‌هاته‌وه بهر چار و خزم له نیشتمانی داگیر گراودا ده‌به‌تموه. بز جاری دووم ده‌ستم کرد به خزینه‌ده‌ی. هه‌ستینگ هانیدام که به‌یکم به کوردی.

به‌لام نم هه‌سته له نیران بارستایی و قه‌به‌یی کتبه‌که و نه بونی ده‌ره‌تانی چاپ و به‌لاو کردنه‌وی دا، قه‌تیس مایرو. شاره‌که‌ی پارسه‌نگی قورس به‌لاه‌که‌ی دوومه‌دا کورت، ناری خردام لی‌به‌نپناه ناشتراتم به‌نیم وهرم گتراره، به‌لکرو به گوس‌تری توانا به نه‌مانه‌ت‌وه‌کردومه به کوردی.

کرت دو‌رگه‌به‌که وه‌ک کوردستان له لایه‌ن تورکی عوسمانیه‌وه داگیر گراوه. نه‌و پاشاهی له نه‌سته‌میرمه‌وه بز سهرکرتکردنی خه‌لک ناردوو پانه‌ته کرت، بز کوردستان‌شپان ناردوه. خه‌لکی

گرفت نه چو نه ژیر بار، ساله گانی ۱۸۲۱، ۱۸۳۴، ۱۸۴۴، ۱۸۵۴، ۱۸۸۸ دژی دهسلانی
 نیمراتوری وهسانی راپهرون. کوردستانیش خهبات و راپهرونی گهمتری به خوزه نهدیه.
 راپهرونی گانی: « عبدالرحمان پاشای باهان (۱۸۰۵)، محمد مه پاشای روانزی = میری کزوه
 = (۱۸۱۴)، بهدرخان پاشا (۱۸۴۲)، بهزدان شیر (۱۸۵۵)، شیخ عربلانی نهیری (۱۸۸۰).
 شیخ محمودی نهمر (۱۹۱۹-۱۹۲۳)، سکزی شکا (۱۹۲۱) شیخ سه عیدی
 پیران (۱۹۲۵)، شوزی ناروات (۱۹۳۰)، راپهرونی دهرسم (۱۹۳۷)، کزوماری کوردستان له
 مههاد (۱۹۴۶). و راپهرونی پازان و نیلول و... دیهینکی ونکچوری گرت و کوردستان به
 خوئنه نشان ددهن. جینگای سه رجه هیندی داب و کاراکتیر و بهرو بزچون و فیداکاری
 ونکچوری نهم دوو مهله ته له رومانه که ده خزدنه یکن.

داده‌نېشتن و به سهر په‌کدا ده‌کوتن. یونان نو داپکه خدغه‌تبار له زاری خزی ده‌گېاره تا خوارده‌معنی بدا به کرېته برسو و لېقه‌وماوه‌گان. تهنانت پیاوړه‌کاني هره له‌پدرېش زاری کيسه‌پان ناواله ده‌کرده‌وه...»

بزچما کوردستانېش وانه‌پو؟ کوردستاني رږژه لات نامېزی بز برا په‌ناپه‌رو لېقه‌وماوه‌کاني کوردستاني خراپو ناواله نه‌گرد پړوه. مال و مزگوت و مەدره‌سی شارو دېهاتی کوردستاني رږژه لات له همرک کارساتي ۱۹۷۵ و ۱۹۹۰ نه‌گرا پوون به مزل و مال و په‌نای گورده لېقه‌وماوه‌گان؟ چما خه‌لگ بز پارمەتی برا ناوړه‌گانېان هېچ درېخی گرده‌پو؟ نا ... بېنگومان یونانېش هر نه‌ونده‌ی پارمەتی په‌ناپه‌رانی گرېخی داوه و په‌لگرو که‌مترېش. تەنبا فدرېکېکی چتخوله لم ناوړه خژده‌نئې. نئوېش نه‌وه به پېم وانېه گرېته‌گان تاواپان پاداشی یونانېه‌گان داپېته‌وه !

د ... خوئندن به گاری چی دېت؟ نه‌ونده‌ی پېت ده‌گرې عه‌هېله متداله‌کانت پخړتن. کرېت به تغه‌نگ نازاد ده‌ی...»

له کوردستانېش واده‌په له گه‌ل خوئندن و خړنده‌واران و روښېری و رږژنامه په‌ره‌ره‌کاني کړاوه. به چاری سرگ سه‌پری روناکېپرو خړنده‌واران کړاوه.

د ... کرېت پارونکی چدور ونه‌ومه . ده‌وله‌ته کموره‌کاني دنبا نېستا په‌رږژه‌وندی خزان له‌موه‌ده‌بېن که نم پاروه ده‌قایی سولتانی دای. .... نېستا همر په‌ک رنگا هه‌په، نه‌وش نه‌وه‌په له گه‌ل سولتان وتوویژ به‌کېن. شتیکی زیاتر وه‌رېگین. دپاره نه‌وه هغو نېسکېکه ده‌پهاونته پېشمان. په‌لام پروکه گزشتیکی پېوه‌په پېرېسته تا به نازادی ده‌کېن پېلېسېنه‌وه...»

نم جزوه باسی و مەته‌قه‌یه له کوردستانېش کم تېپوه له‌وانه‌په نېستاش همر جېنگای باسی یی. پېرېست تېه هه‌موو دپارده و رووداوه و نکچه‌ره‌کاني بارودوخې کوردستان و کرېت که له رومانه‌که‌دا خز ده‌نوبن باسېکړن. خړنده‌ری په‌رېژ ده چننه قولایی نېر ناخنی رومانه‌که‌و چېزی لې وه ده‌گرې. نه‌ونده هه‌په و نکچه‌رونی گه‌لېک شونی بارودوخې کرېت و کوردستان، له گه‌ل چېزی قه‌له‌می سېحراوی گازاتزانېس و وه‌رگېزانی روان و شیرینی کاک محمدي قازی پوونه هزی پالېپوه نه‌ری هره گرنگی من لم کاره دا. نه‌وه گورده‌په‌کشی له بهر ده‌ستی خړنده‌رانی په‌رېژ داپه‌و له هه‌له و ناتواوی و ناره‌وانی و که‌مو کوری داوی لېپورن ده‌کهم .

ده‌مەوی پر به دل سوپاسی کاک ناسری نېپراهیسی، کاک هومتاز و کاک هه‌مه‌ده‌هینی سېراجی بکهم که له نووسېن و ناماده گردن و پېداچوونه‌وی نم کتېبه‌دا پارمەتیاں داوم.

کەریی حسامی ... ۲۱ دیسمبری ۱۹۹۲.

پیشه‌کی وه رگیزی فارسی

نیکوس کاوانتزاکیس Kazantzakis به‌کینک له روخاوه هره پرشنگاره‌کاتی نه‌ده‌یی سدرده‌می یونانه که له سالی ۱۸۷۳دا له شاری کاندی (هراکلیونی پئشو) ناوه‌ندی دورگی کریت هانوته دنیاره، سدرده‌می مثالی له چنگی شمره‌کاتی نیشتمانی کریتی له گه‌ل داگیره‌رانی عوسانی رابواره و نیشتمانه‌ی قاره‌مانانی نو شه‌رانه وه‌هاپان کارگردوته سدرده‌می نو سدره‌گه‌لکه‌گشت نو سواره‌کاتی وه‌تا به‌ت له «نازادی یا مەرگ» ره‌نگ‌ده‌ده‌نوه. له گه‌ل‌هایه‌تی‌دا له ناتین خهریکی خرنشنی زانستی حقوق بو، پاش وه‌رگرتنی دیپلومی دوکتورا له حقوق‌چوه پاریس وله لای هاتری بهرگسون (H. BERGSON) فه‌لمسوفی فدره‌نسه‌یی خهریکی خرنشنی فه‌لسفه بووه‌ها که «بهرگسون» و «بچه» کاریان کردوته سهر روانگی فه‌لسفی نو. پاشان له ئلمان و ئیتالیاش چوار سال خهریکی خرنشنی بو له ئنده‌به‌یات و هونه‌ره جوانه‌کان‌دا. ووده ووده ده‌ستی کرد به نویسنی یابه‌تی ئه‌ده‌یی (رؤمان و نوماپشنامه). ۱۹۱۲-۱۹۱۳ له شه‌ره‌کاتی بالکان‌دا چوته خزه‌تی نیزامی. دواي شهر، له‌گه‌ل به‌کینک له دۆسته‌کاتی به ناوی «گورگ زلیها» که ئیلهامی رؤمانی به نار بانگی «زوریای یونانی» له شان و خصوصاتی روحی نو وه‌رگرتوو. خهریکی ده‌ره‌تانی کانگا بو، چونکه لدم کاره‌دا سهر نه‌گوت، بو به هدرا‌لدیری رزؤنامه‌ی کی ناپینی.

پاشان سدرده‌می سهره‌ره‌کاتی ده‌ست پئترا. گه‌ل‌یک‌رلاتی‌وه‌ک: ئه‌سپانیا، ئینگلیستان، روسیا، میسر، چین و ژاپون گه‌را. ده‌کرئ بگوتئئ که چونه‌تی حالی کاوانتزاکیس له چونه‌تی سهره‌ره‌کاتی‌دا گورت ده‌گردنوه. کاتینک له چین و ژاپون گه‌راره‌ گشتی «باخه‌ به‌رده‌کان» و پاشان «ئوده‌سه‌ی نویسی. رؤمانه‌ گه‌وره‌کاتی. بیه‌جکه له «زوریای یونانی» هه‌مویان پیوه‌ندیان به دوا ساله‌کاتی ته‌مه‌نیه‌وه‌هه. له سالی ۱۹۲۵دا چوه نیو سیاسه‌ت و بز ماره‌ی کی کورت بو به وه‌زیری فهره‌تگی یونان، به‌لام زوو کشایه‌وه تا جازنکی دیکه بگه‌رنه‌وه نامیزی کاری خزه‌وستی که نووسه‌ری به. له سالی ۱۹۲۷ بو به راویز کهری ئه‌ده‌یی یونسکوه له «ناتیب»، شاری به‌جری فدرانه له نزیک «نيس» له قه‌راخ «کوت دافور» جنگر بو. سالی ۱۹۵۷ له ئلمان کۆچی دایي کرد و له نیشتمانه‌کی «کریت» به خاک ئه‌سپئرا.

شونه‌وار و به‌ره‌مه‌کاتی نو له یابه‌تی جزر به جزیره‌ ژۆین. وه‌ک فه‌لسفه، سهره‌نامه، نوماپشنامه و رؤمان له‌وانه‌یه‌ گه‌وره‌تین شونن په‌نجیه‌ی نو، بیه‌جکه له‌رؤمانه‌کاتی خه‌پانی، به‌ره‌مه‌نکی شه‌ری به‌له‌باری روداری «ئوده‌سه» که له راستی‌دا کلکه‌و ته‌واو‌کهری ئوده‌سی «هزیمه» شاعیری کلاسیکی یونانی به‌و له ۳۳ هه‌زار شه‌ر پینک هاتوه. له شونه‌واره‌کاتی نو له بواری شه‌ردا: «مارو گرئی هه‌رو» (۱۹۰۶) - له بواری نووسه‌ره‌کاتی لیک‌زلینه‌وه‌یی: «وله سهره‌ره‌دا» (۱۹۲۷) و «باخی به‌رده‌کان» - له بواری دپام‌دا «نسه

فونکاس» و «نولس» و «مسیح» (۱۹۲۸) و «مسیح» (۱۹۵۳) - له برای روضانه و «زودیای یونانی» (۱۹۶۶) و «مسیحی دوباره چارمسخه گراو» (۱۹۵۴) و «تازادی یا مرگ» (۱۹۵۶) و «ناسیز، هژار» (۱۹۵۷) ده گری ناو برین.

پاش خوندنمودی گنبدگانی «نویسی یونانی» و «مسیح» دوباره چارمسخه کیشراو و هندی شونمواری دهگدی، زود گس لایان واره که کارانتراکس نووسدنیکه بروی به دینی مسیح هیده. له گاتنگا نم خه پاله زود راست نیه. نوو جاروبار هندی جار له بدک دهمنا هم مسیحی بوو و هم بی دین، هم ناژوده چی بوو و هم تیشان دؤست، نوویش وک نیلگریکوز EL- GRECO نگارکیشی گمودی یونانی پنوهندی به هیچ مکتبه بیکره نیه و خزشی پتخمده اندری هیچ مکتبه بیک نیه. بهو له همدو شت کرتی به. خسله تی گانی نوو، خسله تی گانی خه لکی کرت.

* * *

به گنبدی سربالست بوو. له سله ری روسپادا له واده بهدر بوو به موخلیسی لنین، له نیشتانی خنیدا زود جار به تاوانی بهرواودری نازاده خوازانه کموته بهر تازارو پاونانی حکومته کزنه پهرسته کان و دورخرایه، سالی ۱۹۲۵ له ولامی نوو بوختان و توهه تانه ی که ناهه زانی کزنه پهرست و روزناگیر که به ناژوده چی بان ده زانی، سپاره به کی دیغاهی نووسی به ناو ونیشانی «ناپولوزی» که خاتون «نالی گازانتراکس» ی خبزانی له تاخری نوو کتبه دا که له بهاری هیزده کی نووسوبه تی، هیناویه تموو. نم سپاره به که له کریت توسراوه فره سرنج واکش و فبرکهره.

به تابهت لم روانگه و که شنوی بهرواودری سیاسی نم نووسره مدزنه به جوانی روون ده کاتوو. گیرانوه هندی بهشی لم پیشه کبه دا بی فایده نیه. دنووسی:
«له ولامی نم بوختانه ی بز میان هله بستره . به پیوستی ده زانم له چند وشد به کدا شیره بزچرونی خزم له مسله ی کومه لایه تی دا روون بکهمره:

۱- تهرؤ دنیا له قوناخه میژووبه گان دا له کام قوناخه دا به؟

۲- تهرکی من و هر تاکیکی دیکه گامه به؟

پاشان له روونکرده نوی مسله ی هده لایان دا که خله ی بهرواودری نوو ناوا ده لی:
تلف- به تهرای دلنام که کومه لی بوژوای له نیشتاد له حاست چاره سرگردنی پیوسته گانی زه مانی و نه بهشتی نیگراتیه گان کومه لی مرزقابه تیدا، دا ماوه و دهسته دوستانه.
- له بهاری تابووری بهروو بوژوای له سر ریگخاری تاکی بهرمهم هینان، واته لمرس پناخه ی دزی و دابه شگردنی ناعادالته ی سررووت دامه زراوه.

- له بهاری کومه لایه تیه وه. هیچ تهلخاکیک له نارادا نیه که پنوهندی نیوان تیشانه گان پشت بهو به ستن.

- له بهاری سیاسی بهوه، چینی ده سلات دار به گزیره ی بهرزه وندی خزی و به خهرچی زوری تاکه گانی میلهت سیاست بهرزه ده بات و هر گزرائیک له ده زگابه گان و له

کار به دسته کانی دا بن ناکام ده بن.

دله سیستمی بورژوازی دا نارات و نامالجهنکی بهرزی نورتز نیه که بتوانی تیکوژانی ناکه کانی ولات رنک بها و بو لایه کبان رنونی بکا که به قازانجی گشت تاکه کانی کومله بی و گیانیکی شهروف و بشهر دوستی وه بهرینی. ههروه ها نیشان، پاتی یزوتنکی بالا سدری هزیه کانی تاکه کسسی له گزینی دا نیه که ناههنگی بهیرواوه و ههست و کردوهوی ئینسانه کان له راده بهکی پارسهنگد را بگری. «نیمه نهمرو له بهرامهر خزمان دا شانیهک ده بهین که عاده تن له کورتایی تهوایی شارستانه ته جزو به جزوه کانی مرزقابه تی دا. له سهرده مه جباروه کان دا دپتراه. بهک چین که له سهره تاوه روحانی و موخه کان، پاشان نهمرو خان و سهرهک عه شهرت و بورژوازه کان، هاتوو و دهه لاتیان گرتوته دهست و نهم و دهه لاتی پیش خزیان نیک داره. پاشان ماوه بهک که نم چنانه قربانی فرازو نشوو ده بن، چینیکی دهک دیت و چینه کی پشوو وهلا دهیت. نهمه به که به ناههنگ یا پارسهنگ و پا به جولهی ده ماری میوو ناوراوه.

بورژوازی که ده ره به گاهه تی وه لاتاوه، له سهرده می دهه لاتیاری خزیلا نه وهنده ی بزی گرابی له باری چهندی و چزی ههونی داوه به فیکر و هونه ر و زانست و کاری ئینسانه کان. به لام نیتا به شیره بهکی له پاریزوان نه هاتوو سهره و ژیر ده بهته وه. نیمه نیتا له سهرده می نم سهره و ژیر بوژنه وه به دا ده بن. هه ریزهش بهینی لایه تی بایه تی و به ره و رو بوونی بز نیمه دژواره. به لام نم خلزر بوژنه وه به، یا نم ترانه وه به نه وهنده خزیاره که بورژواکانی هه ره پست نه ستوریش ورده ورده ترسیان لی پهیدا ده بن.

دله کومله مرزقابه تی دا دوو چهشته پهلوی روونو دهار بهرچاو ده که وی:

۱- هیندی همول دهه دن تا به چههات دژی هه موو جزوه بهیرو کرده وی موخالیقیان واقعه بنی دنیای بورژوازی بهارین.

۲- هیندیکی دهکشی همول دهه دن تا نهم و سیستمی بورژوازی بروخنان و له جنگای نه و نهمهنگی به قسه ی خزیان به راستی داد پهروه رانه تر و راست تر دا به زوین.

دهسته ی همول، واته خزیان زه کان، دهه لاتیان به دهسته وه به مانی خزیانه و نهرکی بهرشانیانه له ئیده تلوژی و بهرزه وهندی خزیان بهرگری بهکن. نم دهسته به چونکه پاسای مسوگری «پهیدا بوون» و «هه لنان» و «قهوتان» قبول ناکا، حیرا داره که موجه بهک رویدا و بز هه ولین جار له میژورده چینی نهوان بز هه میسه له سهر کورسی دهه لات را بگری. له کهل نهموش تا نهمرو میژوو قهت شتی وای نشان نه داوه که سابهتی بکا ههول و تهقه لای نهوانش تا سهر ناکامی ده بن. چونکه نهگهر وابه به ئیان له شکلی کهم و کوزی سهره تایی خزی دا گزوانی به سهردا نه دهات.

واباشه نم قسه به ناویانگه ی «گریه» وه بهر خه بهته که ده یگوت: «کاتیک خوا رستی دنیا دروست بکا. ملاحه که خزیان زه کان هاواریان لی ههستا و گوتیان خوا به دهست له ساخسانی دنیا مده. به لام خوا گوئی نه دانی و ئینتاش که ئیستاهه گری بان نادانی».

دهه لام کام چینه که جنگای چینی بورژوازی ده گرتنه وه؟ من بروای تهوام هه به که نه وه چینی

کنکاره. نم چینه له قوناخی هه‌وه‌لی سهرده‌می په‌پدا بوونی خزی‌دا که «نموج دوستی‌به» واته له خوانی [پله] یه‌ک تی په‌ریوه. بهو مانابه که تیر وه‌ک سده‌ی پینشو هیرای به کهره‌می ده‌وله‌مه‌تلان نیه و داوای خیز و سده‌قه‌ش ناگات. له قوناخی ده‌وه‌میش که «دادپه‌روه‌به» واته له خوانی دوهم تی‌په‌ریوه، و به داوای نه‌وه‌شوه نیه که مانای نوسولی حقوی بووژوازی تی بگا و نه‌وی بکاته غونده پی‌وه‌ندی به کومه‌لایه‌تی و تاکه‌کاتی خزی. نو ئیستا له سهره‌واندی قوناخی سیهم واته خوانی سیهم دایه و دل‌بابه که ده‌سه‌لآت ده‌گرته ددست، چونکه شه‌مه، جه‌بری میژوره.

«ئیمه ئیستا له‌سه‌ده‌مینگی قه‌برانی میژوی مرژ داین که چینگی به هه‌موو توانای وواله‌تی خه‌به‌ره له رووخان دایه و بناخه‌کاتی له‌مرژن. نم چینه پارسه‌نگی غه‌زیک‌ی خزی له‌دده‌ست داوه و له حالی لینگ بل‌او بوون دایه، چونکه تیر بروای به هیچ نیه.

«هه‌ر لیم کاته‌دا چینگی ده‌که له حالی په‌پدا بوون دایه، به‌لام دامه‌زواوه‌ک‌ی هیشتا تمراو تیه. نم چینه هیشتا تمراو روون نه‌بۆتموه و هیشتا نه‌وه‌ندی شعور نیه که هه‌ست به ده‌سه‌لانی هیزی خزی بگا. نو هیشتا گزیله‌ی‌ه‌کی به‌رده‌سته و له ته‌قه‌لای تازادی دایه».

«ترخه‌ قه‌دییه‌کان ئه‌ر بروایه‌ی که به‌وه هزی پته و بوون و هانه‌وه‌یان و کیش و مانابه‌کی پی ده‌به‌خشین له کیش‌یان چه‌ه. به‌ای‌یه‌کاتی تازه، هه‌میشه له حالی گزوان و پی گه‌ش‌ته‌دان و هیشتا شکلیکی سابه‌تیان نیه.

بینگه‌مان تراژی‌ی سهرده‌می به ترس، که ئیستا ئیمه تبه‌دا ده‌ژین هه‌ر له‌وه‌دایه که چینگی ده‌گره‌زیموه پی چینگی‌تر».

«دوو رووداو. ئه‌ر ترسه‌یان به سامتر کردوه که بووژوازی له‌گه‌لی رووه‌روه.

۱- بۆ هه‌وه‌لین جار له میژوودا، ئیمه ده‌به‌نین که کاریکی له یاسا به‌ده‌ر رووده‌دات: بهو مانابه که هه‌ر پینج قاره‌ی کوره‌ی زه‌وی، نه‌صر له جولانه‌وه‌یه‌کی تینکاری‌دا به‌شمار ده‌بن. بۆ هه‌وه‌لین جار له میژوودا ته‌واوی خه‌لکی سه‌ر زه‌وی ده‌بن به خاوه‌نی یه‌ک وێژدان و ته‌واوی ره‌گه‌زه‌کان له سپی و ره‌ش و زه‌رد، بۆ یه‌ک مه‌به‌ست رنکه ده‌که‌ون، رووخانی شارستانیه‌تی یونان و رۆم، له‌به‌رامه‌هر شه‌و کاره‌ساته‌ی که بۆ بووژوازی روو شه‌دات، به مه‌سه‌له‌یه‌کی به‌چوک و ناوچه‌یی ده‌ژمی‌دری.

۲- رووداوی ده‌که که ترسی بۆ بووژوازی به سام‌تر کردوه، مه‌سه‌له‌ی وه‌خه‌به‌ر هاتی نه‌ته‌وه‌کاتی ناسایی و ناخه‌قایی به‌تورپایی‌یه‌کان بۆ ته‌وه‌ی میله‌ته‌کاتی ناسیا و ته‌فرقا به‌که‌نه‌ گۆشتی ده‌می تۆپ و له‌شه‌رکاتی نیو نه‌ته‌وه‌یی‌دا که‌ل‌گیان لی وەرگرن، وێژانی نه‌ته‌وه‌یی‌ان تینا وه‌خه‌به‌ر هینان و قه‌ولیان پی‌دان که داوی شه‌ر و سه‌رکه‌وتن تازاوی و سه‌ره‌خیزی نه‌وان به‌ره‌سی ده‌ناسن، به‌و مه‌به‌سته چه‌کل‌یان کردن، و فیه‌ریان کردن که چۆن شه‌ر به‌کن و تۆروپایی‌یان به‌کوژن، پاشان بۆ‌مالی‌خیزان گه‌رانه‌وه‌و داوی شه‌رو سه‌رکه‌وتن به‌لینه‌کانیان نه‌برده سه‌رو به‌ ناچار ته‌واوی موسته‌عه‌مه‌ره‌کان راپه‌ڕن و داوای سه‌ره‌خیزی‌یان کرد و له‌به‌وامه‌هر نم حه‌قیقه‌ته‌ گه‌وره‌ی جیهان‌دا، حه‌قیقه‌تینگی به‌چوکی جیهانبیش هه‌به نه‌وش بوونی نه‌ته‌وه به‌چوکه‌کانه. پا بزاین پی‌وه‌ندی نیوان نم دوو حه‌قیقه‌ته‌ چی‌یه؟ هیندی تیژن پی‌وه‌ندی که‌ل‌یکن، زفون، ده‌ل‌بن

که لاهی خدای چینه‌بندی له ولاتانی بچوونکی پدیه نه‌گرتو، وهک ولاتانی گمودی سه‌تعدنی روه‌ناک و دبار نیه. زور له ولاتانی بچوک تازه له ژیر باری نیستعمار هاتونه دهر و سه‌ره‌خز بون. له ولاتانه‌دزا بورووازی هینشا له ههمو دهره‌تانیکی خزی کلهکی وهرته‌گرتو. کرنکاران و ره‌خپه‌ری مه‌زوو کشت و کالیه‌کان کهمن و زوړه‌شیان نه‌خوړنده‌واوین و هه‌لذانی بیران نیه. که‌واوو له‌م ولاتانه‌دا خدای چینه‌بندی مانای نیه. نه‌گهر ههر یه‌ک له‌م ولاتانه له دنیا جیهان و به‌تنبیا ژباپان، منیش پروام ده‌کردکه چنده‌سه‌ده نم پینگ هه‌لپرواندی نیوان چینه‌کان رووی نه‌ده‌دا. به‌لام ناکړی له‌مسی نه‌سله‌خافلی.

یه‌که‌م- نه‌مره‌ هیچ ولاتیک ناتوانی به‌ ترواری له دنیا جیهانه‌وه و به‌ تنبیا بزی. هیچ هینیکی مرؤقه‌بندی له توانای دا نیه بیر له سترویی جوغرافیایی‌دا تنگه‌ به‌ر پکا.

دوهمه- ولاته‌ گموره‌کانی سه‌رمایه‌داری و پیشه‌گمورتو ژبنه‌ بڼه‌غزی قازانجی نابوری خزیان واده‌کښن و ههمو روژی باری قورسی چه‌وسانه‌وه که شکلی نیستعماری هه‌به له سه‌رشانی مبله‌ت‌ک‌له‌ لاراز زیاتر ده‌گن. چانه‌وی و نه‌مانه‌وی، ژبنه‌ به‌ عه‌راهی سه‌رمایه‌داری نوروپا و سه‌مریکاره به‌ستراوینه‌وه. ترواری مه‌سه‌له‌ نابوریه‌کانی نه‌وان له لای ژبنه‌ خیزا ره‌نگ نه‌داته‌وه. به‌چه‌شینک که ههر تاگرتیکی نه‌وان بیه‌کنه‌وه‌وه، دووکه‌له‌که‌ی ده‌چینه‌ چاری نه‌توده‌کانی کزو بی ده‌سه‌لانه‌وه.

سپه‌م- نه‌ده‌ش له بیر نه‌به‌پته‌وه که نه‌گهر بڼه‌جی گه‌بشتنی کارنکی میژووی، تا پش شری جیهانی تی‌به‌بوونی چنده‌ سال و چه‌تد به‌ره (نسل) پنیست بو، نم رڼ له کاتنکی که‌م‌دا ته‌نانه‌ت له ده‌مینکا، به‌جی ده‌گات. خیزایی نالوگوزی جیهانی رنکا ده‌دا که ههر به‌رینک له هه‌ل و مه‌رجی پنیست‌دا له ماوه‌به‌کی کورت‌دا جی‌به‌جی بکړی. ههر له‌به‌ر نه‌ده‌شه که ته‌نانه‌ت له یونان و له ههمو ولاتنکی بچوونکی دیکه‌ش‌دا خدای چینه‌بندی هه‌به و روژ به‌ روژ توندتر ده‌ی.

دباره‌ من ده‌زمن تاوانی ههره‌ دنلیا نه‌وه‌به که له یونانی‌ش‌دا وهک شونه‌کانی دیکه، به‌ قوناخ و ریجازی جزیره‌جوز به‌ شپوهی نه‌زم و سروشی و به‌ هندی و هینیه‌تیه‌کی زور به‌ خه‌بته‌نکی پورخت که تابه‌تی خزمان بی، نالوگوز پینگ بیت، به‌لام له‌م جیهانه‌دا ههمو شت به‌ نه‌زم و به‌ هه‌نتیق به‌رینه‌و ناچی. که‌لنک گڼا و گماندار له به‌ین چوون، میژووی زور مبله‌تان ناتواو ماوه‌ت‌وه چرتکه نه‌وان ته‌باتراویره له تاست دواکه‌وت‌وه‌کانی کاروانی خپله‌ت خزیان له‌گه‌ل ره‌وشی ژبانی به‌جوش و بی‌به‌زه‌ ونک به‌خن.

نهمی و هه‌نتیق هوکی ده‌کرد که ژبان‌مؤله‌تی دایا به‌م کال و گرچانه‌ تاپی بگن و به‌روڼ، به‌لام له فزیک و له میژوودا حوله‌ت‌به‌ کس نادون؛ ههر که‌س ده‌توانی با بڼه‌ رزگاری خوی تی بکوزی!

«سه‌ده‌می ژبنه‌ بڼه‌ ههمو خه‌لکی جیهان سه‌رده‌مینکی به‌ هه‌ست و قه‌یرا نیه. بڼه‌ یونان و ولاته‌ بچوونکه‌کانی دیکه‌ تالوزت‌ره. چونکه به‌ به‌لگه‌ی میژووی و ره‌گمزی، ژبنه‌ دواکه‌وت‌وون. نه‌و حوله‌تی که بڼه‌ هه‌به‌ تا خزمان له‌گه‌ل هه‌نگاری پیشه‌کوتنی جیهان رنک به‌خن، خیزاتر له‌وه‌ راوه‌بری که ژبنه‌ چانه‌وی به‌ ناهه‌نگی وستی ره‌گه‌زی و نه‌توده‌ی خزمان بروین. به‌لی

ببگومان ندم مزله نه فره كورته.

دېمانه ويې يا ندمانه ويې، ناماده پښ يا نه پښ هم زوانه لافار هه لنده ستې و مزله تان ندا تا نښه ش پښ بگېږن و به دواي دا بړوښ. ناچار حقيقتي بچوركي ناوچه يې نښه له حقيقتي گوره دا تال ده يې.

«كه دا يو نمركي نښه چې په؟ نمركي نښه نموده كه خزمان ناماده بگېږن. چن؟ به تداوي سره يې ندم سرده مه ناسكه ميژويي به بدين كه لموي دا ده ژين. مېللت روڼ كه بنه وه و نيو روزكي تازه ترو شه ريفر بدين به بيري گارو داد پروه وري. كومه لاتي خلك ته نېا لم رنگا پوه ده توانن ناماده پښ تا له قوناخي تنگه پشنې ماله گانېان پز قوناخي به بچي گه باندني نمره گانېان تي پدرون گاتېنك مزله ته كه تداو پوه پدې پرسی كه سايه تي خېان وه نه ستز بگړن.

«وه ك من بزانم خبات ته نېا خېاتي چپا يه تي نېه. سره يې خېي نابووري ته نېا وه سېله په كه پز گه پشن به سره يې خېي بيري مړوف. پښوښته پز دا پښگړوني ناسپشي مادي زور يې خلك نې پكړشي تا پاش گه پشن به نامانج، تنگه پشنې مړوف له به خسته وري پز پله په كي پدريز پري.»

«ناشكرا به پوروزاري پز پوچ كړنده وي ندم تنگ زشانه هولا دودا همېشه نومه تي يې نه خلاصې و جنا به تكانا نه پز بېرو يا وري نوې هه لنده به ستې، نه ووش زور سړوشي به. چورنكه بيري نوي بېجگه له گواي حقيقتي تنكي تازه شتيكي تر نېه. ده ويې به له رښه دهره نېاني بيري كزن كه نښتر به رانه شي و كزيښي ژبان، خو له زوي قايم بگات. ندم به لا پانه وه بېر پښتوه كه له سالدگاني همولې پيدا بوني ديني مسيح دا به سر مسيح گانېان هېتا. بزان چن پاريزه راني مده زيې كزن، لايه نگراني ثابتي تازه پان راوده ناو تازاريان دودان و هوليان دودا نا ديني تازه پيدا بو له گمراډا بڅنگېتن.»

«لم سرده مه تالوزده نښه ده ژين، همو مړونك ده يې به بيريكي هه لنه نگار به نيراده به كي پتمو له دوو چمېه تي جېهاني دا كه پښك هاتره، هه لوښت بگري. ته نېا له سرده مې هښه تي و پدرا مېري داپه كه تاگ مافي نموي هده گژشه نشين يې و بېجگه له ناسود يې خزي و پښودني خزي له گدل خلك بېر له هېچي دېكه نه گاتمو. به لام لمو رزو اندا، گژشه گېري قزوده ماضي و ناسپش خوازي نه خوشي يېكي زوونا حېزي يې دهرمانه.»

گېرانموي تداوي سپاري دپاغي كازانتزاگېس لم پښه كېه كورته دا ناپه تموه، هېوادارم همر نموده تي كه هېتوامانه تموه، نېشان دېر شېوه پېر كړنده وي ندم نووسره مزنه يې. گهلنك له نووسر و زانا پاني نوروپاي له حاست نمو نه ستېره پرشنگلاري نه ده يې پړان نيراده تېان همپوه.

ثابرت شوابتېر قا دوا هه ناسه ي ژباني له پښ سري بو. ثابرت كامو نووسري فدرانسه يې دوشابه تي همپوه. نښه له خواره وه دگېراوي نامه بېك دپښموه كه كامو چمند وړو دواي وه رگرتي خه لامي نوېل پز خېزاني بېره وني كازانتزاگېسي نووسپوه. گرنگي ندم نامه په لمو نافه رښه داپه كه كامو له شوڼ و پاېي كازانتزاگېس ده كات:

خانی خوشه‌روست، زور به‌داخه‌وه نه‌متوانی بیمه مېوانی ټپوه. من هه‌مېشه به تافه‌رینه‌وه روایوېمه‌ته شونه‌واره‌ګانی مېړدی رهمه‌نېت. نه‌ګر نیجازه به‌روسوی عه‌زت ده‌کم که هه‌مېشه سه‌بارت به وان هه‌ستم به خوشه‌روستېګی تاپه‌تی کردوه، ته‌نانه‌ت به‌وه خوشحال بوم له تاتین، له کاتیک‌دا که‌ده‌زګا نه‌زړنکی خوشی له ناست ګپوه‌ترین نوسوی خزی نه‌پو، له ګزپوړه‌وی ګشتی‌دا به‌روایوری نافه‌رنی خوم ده‌پرېم، نو پېنوازیه‌ی که ګوی ګره‌ګانی خرنده‌ګارو رووناګیر له قسه‌ګانی منبان ده‌کرد جوانترین نشانه‌ی نافه‌رنېک بو که له نوسراوه‌ګانی مېړدی تویان ده‌کرد. نه‌وش له به‌رنابه‌ه‌وه، له‌م وژده‌دا که من خه‌لاتی نویل-م وه‌رګرت، مېړدی تو سه‌د که‌رټ له‌من مرسته‌ه‌قتر بو، نیلګرانی پېروزیایی نوم وه‌رګرت. دواي نو تېلګرافه بو که به سه‌روسره‌مانه‌وه زانېم که چه‌ند رږ پېش مردنی تېلګرافه‌که لېنواوه... به مردنی نو به‌کېک له ګپوه‌ترین هونه‌مندی هم دوايه‌ی سه‌دی ټپه لېمان ون بو. من له‌وکه‌سانم، بزهایه‌ګی که نو به‌جی‌ی هېستوه هه‌ستی پی ده‌کم و هه‌مېشه هه‌ستی پېده‌کم.

ګازانتراکس هه‌زی له وه‌رګرانی شونه‌واری ګلاسیګش هه‌پوه، له په‌ګېک له نامه‌ګانی‌دا ده‌نوسی: «خوږیا پېنج سه‌د سال ژبايم تا توانېام ته‌واي شونه‌واره‌ګانی ګلاسیګ وه‌رګریم». مه‌بدانه پر جوشه‌ګانی رومانی «نازادی یا مه‌رګ» ګرېت ده‌ګرته‌وه. ګرېت دورګه‌یه که له مېدېترانه که پتر له هه‌موو جېنګه‌یه بهر له مېژودا شهر و هه‌رای له‌سر ساز بو. هم دورګه‌یه له بهر نه‌وه شونې به په‌ک ګه‌بختی س قاره‌ی ناسپاو نه‌فرقا و تروپایه، په‌کېک له بشکه‌ګانی ګرنگی شارستانه‌ کونده‌ګان بو. پېنګومان شارستانه‌تی پرشنگلاری یونانی قدیم بهم دورګه‌یه قه‌رزداره. ۳هزار سال پېش زاین شارستانه‌تی ده‌روشاو له‌م دورګه‌پدا هه‌پوه و هېشتا وېزانه‌ګانی کوشک و عېباده‌تخانه‌ګانی هه‌ر ماوه. نېزیکه‌ی سالی ۱۷۰۰ی پېش زاینې پرومه‌له‌زه‌په‌کی به‌سام هم دورګه‌په‌ی له‌وزاند و کوشکه‌ګانی وړان کرد. به‌لام دووباره هه‌موو شت دروست کراوه و شارستانی پرشنگلاری «منپوان» له سه‌دی ۱۷ تا ۱۵ی پېش زاین ګه‌بسته نه‌په‌ری دره‌وشان. له‌و کاته‌دا بو که توانای ده‌ریایی و شارستانی «پېش هېلی» کرېت ګه‌بسته به‌رترتین پله و په‌ری ګرت. له ناخه‌ی سه‌دی یازده شارستانی کرېت به‌روو نه‌وتان رویش. هم دورګه‌یه بو به به‌شېک له ملکې یونان. دواي مردنی نه‌سکه‌ننده‌ر و بلاو بوونی نیسپراتوری نو کرېت نه‌په سه‌ره‌خزی وه‌رګرت. به‌لام له ناوه‌دانی و شارستانی خه‌پرنک نه‌پو. خه‌لکې کرېت په دېه‌تی ده‌ریایی ده‌ژبان و ده‌پوړنه ګۆسپی ده‌سه‌لاتی رزمی به‌سر ده‌ریاکان‌دا ناخه‌کی سالی ۱۶۷ی پېش زاین هم دورګه‌په‌ کته‌وه ده‌ستی رزمی‌بان. له‌م مېژوه به‌دواوه چاره‌نوسی کرېت-پیش وه‌ک هه‌رجه‌ګانی رزمی وژده‌لاتی لی‌هات.

له سه‌دی ۱۹ی زاینې‌دا موسلمان په سه‌ر هم دورګه‌پدا زال برون و ده‌سه‌لاتی ده‌ریایی مېدېترانه‌ی وژده‌لاتېان ګرته ده‌ست. ماوه‌په‌ګیش نیسپراتوری بېزانس و پاشان رېشپه‌ګان له‌وی حکومتیان کرد و بروج و قه‌لای زوریان له شونې به‌ناوی «خه‌ننه‌ق» دروست کرد که نیشتا ناوی «کاندی» په. به‌لام سالی ۱۶۶۵ لاتی عوسمانی ګه‌بسته وی و سالی ۱۷۱۵ قه‌لای ټپنیزه‌ګان به

دوستی تورکه‌کان گېرا، عوسمانیه‌کان جارنکی دیکه نېسلامیان هېناوه نهم دورگه‌به. سهرده‌می کزېله‌تی و چه‌وسانه‌وې کرېته‌کان ده‌ست پېنکرا. خه‌لکی کریت له تاخړی سده‌ی ۱۸ و سهرده‌تای سده‌ی ۱۹ له تورکان هه‌لجه‌رخېنه‌وه. به‌لام راپدېرته‌که‌پان سهرکوت کړا. پاش راپدېرېنکی‌تری خزنځای، فهرمانی سالی ۱۸۶۸ تا واده‌یک خودمختاری دا به کریت. له‌گډل ته‌وش له بهر ژولم و زوری تورکه‌کان سالی ۱۸۹۷ به پشپورانی چه‌گبارانه‌ی یونان شورشی گشتی و گه‌وره ده‌ست پېنکرا و دوستی عوسمانیان لهم دورگه‌به کورت کراپوه و سهریازانی تورک ۱۸۹۸ دورگه‌پان چول کړه. پاشان کریت به چاوه‌دېری ده‌ولته‌ته گه‌وره‌کانی نوروپایی گه‌وته ژیر سهرېدرشتی ده‌ولته‌تی عوسمانی و پاش شه‌ره‌کانی بالکان سالی ۱۹۱۴ به ته‌واړی ده‌گډل یونان که‌وت.

خه‌بانې زرگارخواری کریتی‌پان له سهرانسهری سده‌ی نژده دوی تورکه عوسمانیه‌کان چوارچېنوی ته‌سلی کتېبې «نازادی‌یا مهرگ» پېنک دېنی. نهم رومانه له هه‌وه‌لین دېن‌دا وه‌ک رومانیکې میژووی دېته بهر چار به‌لام به هېژنکی وها سهرگیش له چوارچېنوی ناسایی «رومانیکې میژووی» دهرده‌گه‌وې که پال‌ه‌وان میکلسی قاره‌مانی کتېب، له توره‌پس‌دا، نېشتگانی شوشی تاره‌ق‌خوړی خانه خوې تورکه‌کدی به دووقامک وردو خاش ده‌کات. نووسهر لهو باره‌وه له جی‌په‌گ ده‌نوسو: «تو تاقه‌ که‌سېک نی. له‌شکرینکی‌ا نه‌گهر توره‌ی نه‌وه به‌کېک له باپه‌ره‌کانته له هه‌ناوت‌دا ده‌نهرنی و کفی هېناوه‌ته سهر لیوانت، ته‌گهر خوشت ده‌وی. دېسان نه‌وه په‌ک له باپه‌ره‌کانته که له قولایی هه‌ناوت‌دا قاقا لی ده‌دا...».

نوسهر لهم کتېبه‌دا سده‌ان که‌سی خړ ولانی‌دورگی نېشتمانی‌خوړی دېنېته سهر شانز که زوره‌پان تارمایی‌یاووپاپېرنانی خزه‌تی و لهم به‌زم و ره‌زمه‌دابی په‌روا نشانپان ده‌دا. چونکه‌به راستی له زه‌بني هونه‌رمه‌ندا، له نیوان ته‌و دوانده‌ا ناکزکېه‌ک نیه. نهم رومانه له‌گډل نه‌وه‌ش که باسی شوزی نېشتمانی کرېته له سالی ۱۸۸۹‌دا ده‌روانېته په‌سهره‌تانی نه‌قېنېش که له‌سهر نامېنه جوانی چه‌رکس ژنی نوری به‌گ په‌کېک له پیاو ماقوله‌کانی تورک، له نیوان دوو قاره‌مانی کریتی‌دا رووده‌دا. به‌لام نه‌وه ته‌نیا ونه‌په‌کی رووکاری شپړزه ههر لهو کاته‌ش‌دا رازاوی رومانه‌که‌به. نېنکی رووده‌وه که له شاری گاندی «جی‌لی له داپکېوونی نوسهر» رووده‌دا و له‌گډل نه‌وه‌ش که خرنهر ده‌پې خړی له‌به‌رامېهر زه‌پری به دواي په‌ک دابگری، ده‌که‌رېته ژیر ته‌سپری هه‌ستېکی وها به‌هېژ و شادی هېنهر که ده‌لی‌ی نهم شاره و دانشتوه‌کانی له نېشتمانی‌خوړی باشتر ده‌ناسی. نوسهر به قه‌لمسی سېحراری په‌رده‌کان ده‌درشتی، فېداکاری یا ترسه‌نژکی ههر په‌ک له قاره‌مانه‌کان به جوانی ده‌رده‌خات. به‌م و سه‌فه واده‌کاشانزه‌وه به ترسه‌گانېش بز دېته پېن. ده‌لی‌ی قاره‌مانی نه‌و کتېبه هه‌موپان له نووړینکی ته‌به‌دی‌دا شوزاونه‌ور له بهر نه‌وه له گونا‌جباری و حشی‌پوه بورن به رۆله‌ی خودا. به‌لام نا... خودای نفین و خوشه‌وستی قه‌ت بز نهم خه‌لکه نه‌پوه، په‌لکو خودای توره و توله، واته نه، خودای‌ی که له کتېبې زه‌مانی کون (ته‌ورات)‌دا ده‌پېن.

چېرژکی کتېبه‌که غره ته‌کان ده‌ره و ژور له رووده‌وه‌کانی له‌وانه‌به جینی‌پاوه نه‌پن، به‌لام ههر که‌سېک تورنیک شاره‌زای وه‌زعی کریت و میژووی نه‌و بی، ده‌زانی که قاره‌مانه‌کانی کتېب

راست. هر چند نووسر هیندی له‌وانی گه‌وره‌تر له واقع نشان دارن. نویش خزی مهرچی بنه‌ره‌تی همه‌مه‌یه‌کی ره‌سه‌نه. ده‌بی وه‌بیر پشته‌وه که داستان له گوی و له چ زه‌مانیگ‌دا رووده‌دا. له دورگه‌یه‌کی له دنیا دور گه‌وته که سالانی زور له ژیر گه‌لوه‌ی ئیستیماری عوسمانیه‌کان‌دا بوه و هیچ ده‌ستینگ له هیچ شرنینگ بز یارمه‌تی نه‌و دریژ نه‌گراوه، تنه‌ا کریمیه‌کان خزیان بیه‌ن ده‌ تهنه‌نگه‌کانی خزیان خودایان بانگ کرده، له ده‌روازی خودا زاوه‌ستان و تهنه‌نگه‌کانیان به‌ره‌و خوا تهنه‌قاندوه تا نه‌و گویی لئ بیت. به‌لام نه‌و نه‌ی بیستوه.

هر له‌م دورگه‌به‌یه‌وه که ۲۰۰ شورشگیر و ۶۵ قه‌شه‌ دوشه‌وورژ له عیباده‌تخانه‌ی «ناوگادی»‌دا له‌به‌رامهر ۱۵۰۰ تورک‌دا به‌ره‌ره‌کانیان کرد. ناخه‌که‌ی که دوژمن که ده‌رگای عیباده‌تخانه‌ی په‌لاماردا، شورشگیریه‌کی گه‌نج به‌ ده‌مانچه‌ بوشکه‌ باروته‌کانی ناگردا که له عه‌مباری ژنره‌وی دانه‌بوون له نه‌تجه‌دا عیباده‌تخانه‌ وروخا و ۶۰۰ ژن و مندال که له‌وینا خزیان شارده‌زوه له‌گه‌ل سه‌دان که‌سی به‌رگری و په‌لامارده‌ر له‌م ته‌قینه‌ مه‌زنه‌به‌دا له به‌یه‌ن چوون

نازادی یا مهرگا کریم دورگه‌به‌که له‌ویدا ناگر له‌ دوا‌ی ناگر بلیسه‌ ده‌دا. ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می ناشتیش‌دا زور له‌ قاره‌مانه‌کانی نهم داستان ناگری نه‌هریه‌نی بز پشه‌وه‌یه‌ان ده‌با. نه‌وان وه‌ک باو ویاپیرانیان له‌ مهرگ ناترسن. هه‌ز له‌ ژبانی مادی ده‌که‌ن. له‌وانه‌یه‌ کردوه‌ی نه‌ران له لای نهم گه‌بانه‌ پارنیزگارانیه‌ی که له‌ شیمالی سبس و به‌ی هه‌تاوی نوو‌پا ده‌ژین به‌ گوناح دانه‌زی. به‌لام له‌ سه‌رکریم ته‌پ و تیزی نه‌و و ناگر هه‌لده‌ستی. نهم کتبه‌ همه‌مه‌یه‌ی قاره‌مانی، فاجیه‌ی ئینسانی‌یه.

بز خزی دنیه‌به‌که پر له‌ خۆشه‌وستی. پر له‌ نوور و ناگر که هه‌لنیه‌ک به‌ هالی‌پان و به‌لار له سه‌روه‌ی ده‌فرین‌دایه. نهم هه‌لنیه‌ گازانتزاکیسه.

نازادی یا مدرگ

پالانوان^(۱) میکنس وک همرو چار که تورره ده‌بوو، ددانی ده‌چیره‌ده‌بوو. ده‌آئینکی لای راستی له لیزی هاتره دهر له ره‌شایی سبلی داده‌بروقا. له «گاندی» پینان ده‌گوت و پالانوان به‌رازه نهم ناوه‌ی چاک ری ده‌وشاوه. له گاتی تورره‌بیرونی ته‌واودا، بهو چاره خرو لبلله و پشت ملی کورو دهر‌په‌ریو و سبکی پان و به‌یژی و بهو ددانه دهر په‌ریوه‌ی به‌راستی وه به‌ران‌گ ده‌چوو که چاوی به مرزف کموته و هستاوه‌نه سر پاشوان، ناماده‌ی ته‌مبار به‌رونه.

نهم نامده‌ی بده‌سته‌یوه بهو پینچا‌په‌رو خسته بهر پشت‌بندی ناوریسی. ماوه‌به‌گی و‌زو وشه‌ی وشه‌نامه‌گی حنجه گرد‌پرو تا له هانا‌گی تی پگات. له‌په‌ر خزیه‌وه گوتی: «نهمو سالیس ناپه‌تموه! ديسان دایگی چاره ره‌ش و خوشکی زه‌سه‌تکشی بی نهمو جیژنی پاک ده‌کن. گزیا ناغا هینشا ههر ده‌خونی...»

ناخر نهمو ناغابه‌چ ده‌وسبکی ژاره‌هار ده‌خونی و تاکه‌ی نهمی به‌خونی؟! له روی هه‌لنایه دان به‌شهرمزاری خزی دابنی و به‌ننه‌وه کیت، چونکه کچه جیرو له‌کینکی هیناوه....

ناخ، کوساروس، برا خزیه‌وسته‌که‌م، به‌راستی نهم کوره ناسک و نارنجی‌به‌ی تز خونی به‌نامه‌ی نهمی پسر کرده‌ا. خزیا تو زیندوو پای و نهم کوروت وک مشک به‌لایک هه‌لاره‌سی پالا.

راست بزوه. پیاویک بهو وک دینو، سه‌ری وه‌به‌چی دو‌کانه‌که ده‌کوت. که ده‌هات هستی. پینچی به‌گرنکی که پرچه تالوزه‌گانی راگرتیه‌وه. کراوه. پالانوان میکنس پینچه‌که‌ی گوت و دهر‌بهره‌ توند له‌سه‌ری هالاند. پاشان خزی که‌پانده دهرکی دوکان و ههر له‌وی بز هه‌وا موه‌ن راه‌ستا.

کارینوسی شاگرد دوکان، له پینش نالقه ته‌نافیکی که‌شتی کروشده‌ی کرد بهو، نهم کوره گردن‌به‌گی کورنه بالا بهو که نرسی له سه‌روچار ده‌باری. ره‌نگی پینستی وک فهره‌لوو ره‌ش بهو. چاوی ترسه‌وک و هه‌لساری هه‌بون. له به‌وه را چاویکی له ده‌روبه‌ری خزی کرد، واته له پاپزه‌وک و ستلی ره‌نگار ره‌نگ و بزشکه‌ی لیل و زنجیری نه‌ستوری له‌نگه‌ری که‌شتی و گشت که‌ل و پهل‌ی ده‌پاوانی که له دوکان دا هه‌بون.

---

(۱) لهره‌دا پالانوان دهر‌گیراوه‌ی وشه‌ی گاپیتانه که به‌پیاوی نازار شهرکه‌رو نه‌ترس ده‌گوتی. (دانش آکمل صادق هدایت) نهمونه‌ی ته‌وانه‌به. نهم پالانوانانه خاوه‌نی سروشتی راستی و پیاوه‌تی و فهاکاری و جراضیرین. «ده‌رگیزی ف»

به‌لّام نه‌ونده هه‌راسان بوو له راستیدا بێجگه له خاوه‌نه‌کی خۆی که به قه‌لانده‌تی زه‌لّام چوارچینه‌ی ده‌رگای پر کرده‌بوو و به‌تورده‌یی له له‌نگه‌رگا رامابوو. هۆشی له هیچ نه‌بوو. پاله‌وان میکێلس ماسی بوو. به‌لّام نه‌و پینی ده‌گوت: «خودان» (۱) و له به‌رامبه‌ری دا له ترسان ده‌له‌رزى. پاله‌وان میکێلس بۆله بۆلێکی لی‌هات و له‌به‌ر خزیوه گوتی: «ده‌لێی نه‌م شه‌و گرفتاریم که‌مه، نه‌و سه‌گه‌ش پانگی کرده‌بوم بۆ مانی خۆی! ناخه‌ر چکاری به‌منه‌؟ خه‌می بزا که‌م که‌م بوو، نه‌وه‌ش بوو به‌ سه‌ربار. دایکی وستیروی نامه‌ی بۆ به‌توسم و منیش نه‌وسیم. تا‌عوون بیه‌ا!» پاله‌وان میکێلس له لای چه‌پی خۆی ته‌ماشای ده‌ریا و لۆتکه و پا‌پۆانی کرد. لوتکه‌وانه‌کان، هه‌مه‌پاله‌کان به‌ نه‌و بۆشکه‌ی زۆن زه‌یترون و شه‌راب و خر نه‌ویی شامی دا هاتوو چۆیان ده‌کرد. هه‌راهه‌رایان بوو، چهن‌پیان ده‌دان، گاریه‌کانیان بار ده‌کرد و پا به‌تالیان ده‌کردن. وه‌په‌له که‌وتیویان تا پینش رۆژ نا‌را و داخه‌نی ده‌روازی شار ئیشتی خۆیان ته‌واو بکه‌ن. ناوی ده‌ریا ده‌هاته سه‌رو بۆنی نارنجی زێڕو خرنوب و شه‌راب و زۆن زه‌یترون له له‌نگه‌رگا ده‌هات. دوو سێ ژنی مانی وه‌نه‌و که‌وتوو به‌ جلی ره‌نگاو ره‌نگ و جلف له‌سه‌ر ئه‌سکه‌لی له‌نگه‌رگا راوه‌ستا بوون. و به‌ ده‌نگی گه‌راو له‌گه‌ڵ لۆتکه‌وانیکی ورگی زێ که‌ به‌ لۆتکه‌ی پر له‌ ماسیه‌وه له راوه‌ ماسی ده‌هاته‌وه گه‌له‌پان ده‌کرد.

خۆز له ناسزی ره‌نگ سووری رۆژنا‌وا، نا‌وا ده‌بوو. ئاخه‌ڕین رۆژی مانگی مارس ته‌واو ده‌بوو. بایه‌کی ساردی شه‌مال ده‌هات و شاری کاندی له سه‌رمان ده‌له‌رزى. درکانه‌زه‌کان ده‌ستیان رینک ده‌خست و قانچیان له عه‌رزى ده‌دا بۆ نه‌وه‌ی گه‌رم به‌توه، کولازی گه‌یا به‌مه‌نان و پا شه‌رابی «رزم» یان ده‌خواره‌وه له لوتکه‌ی چه‌پای «سترومبول» له دووره‌وه یه‌قه‌ریه‌بوو. دوو‌تر چه‌پای «نیه‌ا» راست بیه‌وه و به‌قهره‌کی قورس و به‌ستراو له دۆل و لا‌پالان، پاریزراو له پا بره‌قه‌ی ده‌هات. وه‌ تیتولێکی سه‌ی ده‌چوو که‌ کرا‌پینه‌وه. به‌لّام عاسمان له سه‌ر له‌نگه‌رگا ساو و پاک وه‌ک تارینه ده‌ده‌زه‌شا.

پاله‌وان میکێلس ته‌ماشای قه‌لابه‌کی ده‌کرد که له لای راستی نه‌و له به‌ره‌گه‌ی له‌نگه‌رگا به‌رز بیه‌وه و دیواره‌کانی یادگاری سه‌ده‌ی (فینیز) که به ده‌ستی ره‌عبه‌ته‌کانی مسیحی دروست کرا‌بوون، شاری کاندی یان ده‌وره‌دا بوو ئینیزه‌کان و تووکه‌کان و یونانه‌کان بنا‌خه‌که‌یان به‌ خۆین تاو دا‌بوو. شیره‌کانی مه‌رمه‌ری که‌ کتیبی ئینجیل یان به‌ چنگه‌له‌وه بوو، ته‌دووزینه‌کانی تووکه که‌ هیندیجیان له به‌رده‌گانی سه‌ر ده‌وانه‌ی بووچی قه‌لا چوو یه‌ونه خوارو هه‌ر وه‌ک خۆی مایه‌نه‌وه، یادگاری نه‌و رۆژه‌ خۆنا‌ویانه‌ی پایزی یه‌ون که‌ تووکه عوسمانیه‌کان ١٠٠٠٠ چهند سال گه‌مارۆی نا هومیدی به‌ سه‌ر شاری کاندی دا زال به‌وون. نه‌هه‌ز گه‌یاو گۆل و هه‌نجیره کتویلکه و پنگ له قه‌لشه‌ برده‌کان دا شین بیه‌وون.

پاله‌وان میکێلس سه‌رو بۆنی قه‌لای ته‌ماشایا کرد و ده‌ماری لاجانگی هه‌ستان و هه‌تاهه‌کی ساردی هه‌لکێشا.

(۱) له ده‌قه‌که‌یدا ته‌ریاب نه‌وسراوه.

له‌بن‌ئو پورچه. له‌ پشت‌ ئهم‌ دېواره‌ که‌ شه‌پژلی‌ دهریای‌ وی‌ که‌وت. ئهو‌ زندانه‌ له‌ عنده‌یه‌ ه‌لکه‌ووتیو‌ که‌ شه‌وانه‌ مه‌س‌یحه‌کانی‌ زنجیر‌کړای‌ تینا‌ مردیوون. پاله‌وان‌ میکل‌یس‌ له‌ بهر‌ خړ‌ بی‌ری‌ کړه‌وه: «له‌شی‌ مرؤن‌یک‌ی‌ (کرتی‌) بهر‌ ه‌م‌وو‌ تواناو‌ هی‌زه‌ ناتوانی‌ گیانی‌ ئهو‌ ه‌ل‌گیرئ. به‌لئ‌ ناتوانئ... من‌ له‌ خودا‌ ره‌نجام‌ که‌ بؤچی‌ له‌شی‌ ئه‌م‌دی‌ کرتی‌ له‌ پؤلا‌ دروست‌ نه‌کړه‌ تا‌ توانیابام‌ سه‌د‌ سالئ. دو‌سه‌د‌ سالئ و به‌ل‌گور‌ پش‌یش‌ تا‌ وؤؤی‌ نازادی‌ دور‌که‌مه‌مان‌ به‌ره‌ره‌کانی‌ به‌که‌بن‌».

که‌وته‌ بی‌ری‌ برازاگه‌ی‌ دوور‌ له‌ نیشتانی‌ که‌ به‌ دای‌ نوروی‌ای‌یان‌ په‌رو‌ده‌ ده‌کړا‌ و دیسان‌ تووره‌ یوو‌ له‌ به‌رخ‌یه‌وه‌ گوتئ: «ئین‌ن‌ له‌وئ‌ دهرس‌ ده‌خوین‌، به‌لام‌ دیار‌ نیه‌ چ‌ زانست‌یک‌ی‌ شه‌یتانی‌ ده‌خوینا‌ نه‌وش‌ وه‌ک‌ وچس‌گور‌ک‌»ی‌ مامی‌ که‌ ماموستانی‌ ه‌مه‌ره‌سه‌یه‌، ناغا‌ ماموستایه‌ک‌، لوت‌ به‌رزت‌یک‌، ه‌ه‌ینه‌که‌یه‌کی‌ قه‌ونه‌یوو‌ لی‌ په‌یدا‌ ده‌به‌».

له‌ بهر‌ تووره‌یی‌ تفی‌ فری‌دا‌ و که‌م‌ مایوو‌ تفع‌که‌ی‌ به‌گاته‌ دوکانی‌ ناغا‌ دیمپ‌روس‌ که‌ واست‌ به‌رام‌به‌ر‌ دوکانی‌ ئهو‌ گیای‌ دهرمانی‌ ده‌فروشت. دیسان‌ له‌به‌ر‌ خړیه‌وه‌ گوتئ: «نه‌ی‌ به‌ره‌ی‌ به‌ فیزی‌ میکل‌یس‌ شبت‌ که‌ به‌ تور‌ک‌خوړ‌ ناسرا‌ یوو‌، تور‌که‌ قه‌ت‌ له‌به‌رام‌به‌ر‌ زالم‌دا‌ چوک‌ت‌ داته‌دا‌ یوو‌، ئینستا‌ پڑانه‌ چت‌ لی‌ به‌سه‌ر‌ هاتوه‌».

با‌ پی‌ره‌ گه‌وره‌ی‌ به‌ سامی‌ ئهو‌ میکل‌سه‌ شبت‌، به‌ ه‌م‌وو‌ تین‌ و توانای‌ له‌ له‌شی‌دا‌ زیندوو‌ بؤوه‌. تا‌ ئهو‌ کاته‌ی‌ ئهو‌ با‌پی‌ره‌ به‌رزت‌ه‌ کوو‌ و نه‌وه‌ی‌ ه‌ه‌بن‌، به‌راستی‌ نه‌م‌ردوه‌وه‌.

پی‌ره‌ پیاوانی‌ کاندی‌ جارویار‌ باسیان‌ ده‌کړد‌ که‌ له‌ روخه‌کانی‌ دور‌که‌ ده‌سورواوه‌ و ده‌سته‌ خه‌پله‌کانی‌ به‌ بهر‌ چاره‌وه‌ ده‌گرت‌ و ته‌ماشای‌ ناسری‌ دووری‌ ده‌کړد‌ تا‌ ئهو‌ پاپوړانه‌ به‌ینی‌ که‌ ناری‌ نابوون‌ «که‌شتی‌ مرس‌کوی‌». پی‌ره‌ میرد‌ فیزی‌ گه‌وره‌ی‌ به‌لاری‌ له‌ سه‌ر‌ ده‌نا‌ به‌ درئی‌ دېواره‌کانی‌ قه‌لای‌ کاندی‌دا‌ هاتوو‌ چو‌ی‌ ده‌کړد‌، پالئ‌ وه‌ یو‌چی‌ له‌عن‌دی‌ ده‌داو‌ رق‌ به‌ رقه‌ی‌ تور‌کان‌ «گروانی‌ مه‌س‌که‌وی‌» ده‌گوت‌. ده‌یان‌گوت‌ ریش‌ و پرچی‌ درئ‌ یووون‌، چه‌که‌م‌ی‌ درئ‌ی‌ له‌ پی‌ ده‌کړد‌ و قه‌ت‌ ده‌ری‌ نه‌ده‌ه‌یتان‌. کراسی‌ ره‌شی‌ ده‌به‌ر‌ ده‌کړد‌ و وه‌ک‌ «کرت‌» تازیه‌دار‌ یوو‌. روژه‌کانی‌ به‌ک‌شه‌مز‌ دوا‌ی‌ نوی‌ی‌ مس‌، به‌ کو‌نه‌ که‌وان‌یک‌ که‌ باد‌کاری‌ با‌به‌گه‌وره‌ی‌ یوو‌ ده‌که‌را‌. واته‌ که‌وانه‌که‌ی‌ ده‌شانی‌ ده‌کړد‌ و جوړ‌کی‌ پر‌ له‌ تیری‌ به‌ خوړه‌ ه‌ل‌قه‌د‌واسی‌.

پاله‌وان‌ میکل‌یس‌ بر‌ی‌ تین‌ک‌ نان‌ و به‌ بؤله‌ بؤل‌ گوتئ: «ئوه‌انه‌ پیاو‌ یووون‌ا‌ به‌لئ‌ نه‌توانه‌ پیاو‌ی‌ ده‌راستی‌ یووون‌ نه‌ک‌ وه‌ک‌ ئه‌مه‌ وټان‌پله‌ ته‌نانه‌ت‌ وټه‌کان‌ش‌پان‌ له‌ خړیان‌ که‌م‌تر‌ نه‌یووون‌ له‌وانه‌به‌ در‌تیش‌ یووون‌. په‌داخوه‌ جسنی‌ ناده‌مه‌زاد‌ به‌ره‌ و پاشه‌وه‌ گمراوه‌تموه‌.

جار‌ن‌ک‌تری‌ بیر‌وه‌ره‌یه‌کان‌ ه‌یزش‌پان‌ بؤ‌ من‌ش‌کی‌ پاله‌وان‌ میکل‌یس‌ ه‌یتا‌. با‌به‌ گه‌وره‌ و دایه‌ گه‌وره‌ی‌ هاتنه‌وه‌ به‌ر‌چاو‌. پی‌ری‌ژن‌یک‌ی‌ روق‌ و تفی‌ وه‌حشی‌ به‌ نیژ‌گی‌ تیز‌ و ره‌شی‌ پر‌ له‌ چل‌ک‌. پی‌ری‌ژن‌ کات‌یک‌ پی‌ره‌ که‌نه‌فت‌ یوو‌، مالی‌ پر‌ له‌ کو‌رو‌ نه‌وه‌ی‌ به‌چی‌ ه‌یش‌ترو‌ چوو‌ یوو‌ نه‌ش‌که‌و‌ت‌یک‌ی‌ قوولی‌ سه‌رووی‌ گوندی‌ له‌ بن‌ چپای‌ «تپله‌» به‌ست‌ سالی‌ ته‌واو‌ ه‌ر‌ له‌وئ‌ مایووه‌. ه‌هر‌ روژی‌ په‌کین‌ک‌ له‌ نه‌وه‌کانی‌ که‌ له‌و‌ ده‌رو‌یه‌ره‌ شو‌یه‌ان‌ کړد‌یوو‌، نان‌یک‌ی‌ چو‌ی‌ چه‌ند‌ ده‌ن‌که‌ زه‌پتوون‌ و گوز‌ه‌له‌ شه‌را‌به‌یک‌بان‌ بؤ‌ ده‌ره‌، ناویش‌ چه‌ندی‌ ورست‌پای‌ له‌ نه‌ش‌که‌وت‌دا‌ ه‌ه‌یوو‌، روژی‌ جی‌ژنی‌ پاک‌-یش‌ دوو‌ ه‌یل‌که‌ی‌ سو‌رو‌کړای‌ بؤ‌ ده‌ره‌ تا‌ بؤ‌ مه‌سیح‌ جی‌ژن‌ بکات‌. پی‌ری‌ژن‌ ه‌م‌وو‌

روژئی به پرچی ناخوژ و بلاوی به نیوکی درېژ و کوته کراسنکه‌وه، به رهنګی به‌ریو و قه‌لغه‌تینګی وهک رموزنه دهاته دهرګی نشکه‌وت و تماشای خوری دهرګد که تازه هه‌لده‌هات. ماوه‌په‌کی زور باسکه ره‌قه‌ګانی بز راوه‌شاند، دیار نه‌بو له‌به‌ری ده‌پارنه‌وه پا تف و له‌عنه‌تی ده‌کا. پاشان ده‌چوره ده نشکه‌وتی. بیست سال بدم ره‌زالته رای یواره. تا روژنګی به‌پانی نیتړ کس له‌به‌ر دهرګای نشکه‌وت نه‌ی دیت. مه‌سله رووین یوو. چوون له‌دوای قه‌شې گوڼدی، به چره چوونه نشکه‌وت، تهرسی سدرما به‌رویان له‌قه‌لشتنګی وهک نابوت‌دا دپتوره قاپچکی به‌ده‌سټه‌وه یوو، سهری که‌وتیوه نیتړ نه‌ژونګانی.

پاله‌وان میکېلس سهری راوه‌شاند و رووی له‌زیندوان دهرګیرا و جارنګی تر مردووه‌ګان له قوولای وژداتی‌دا بز یوون.

له‌دووکانی روویه‌رووی نه‌و، ناغا دپیتروس به‌چاری ناواسو خه‌والوو له‌سهر نه‌بو ته‌ختنګی به‌چورک دانیشیوو، قاپچی هاویشتیوونه سهر په‌ک و به‌منش کوژنګ که له‌پالی نه‌سپ دروست کرابوو منشه‌ګانی له‌دوره‌به‌ری کیسه‌ی منخه‌ک و بنشست و دارچین و شروشی روژن دهرده‌کرد. ناغا دپیتروس هه‌میشه وهک زه‌عنه‌ران رهنګی زهره و گه‌ش و شادنه‌یوو. جار جار خوری ده‌خیراند و پاوینشکی ده‌هاتی و چاری له‌سهر په‌ک داده‌نان تا ده‌مینک خه‌وی لی به‌ګوئی. هیشتا ته‌واو خه‌وی لی نه‌که‌وتیوو، وای زانی که له‌و به‌روهه پاله‌وان میکېلس تماشای ده‌کا. منش کوژنګی به‌دابی سلاو بز راوه‌شاند. به‌لام دراوسی‌ی له‌تفتګی نیل دهریه‌ریو رووی لی وهرګیزاو ناچار ناغا دپیتروس ده‌ستی کرده‌وه به‌پاوینشک و وژنګان.

پاله‌وان میکېلس ده‌سته نه‌ست‌یوه‌ده‌ګانی له‌به‌ر پشټین راګرد، نامه پینچراوه‌ګی دپتوره، دهری هینا و وره‌وردی کرد و به‌پژله‌پول‌ګوتی: «وادپاره مامزستا‌په‌ک به‌په‌دوان کردنی بنه‌مالی نیمه به‌س نه‌یوو، نیستا په‌کی دپکه‌ش ده‌به‌ری به‌پشته مامزستا! نه‌ویش کوړی کی؟ کوړی تو «کوشتاروسی» برام، تو یووی عه‌مباری پارتو ناګردا و عه‌پاده‌تخانی «نارکادی»ت به‌هه‌مرو پاکه‌ګان و خاجه‌ګانی عیسا و قه‌شه‌ګان و مدسیحه‌ګان و تورکه‌ګانه‌ره ته‌قاند.»

«ده‌لاک»ی دمه‌ګچی مه‌شهو که‌عه‌په‌کی له‌خو ودرګرتیو به‌په‌له‌پز لای له‌نګه‌رګا ده‌رویشت تا بوشکه شه‌راینکی کیساموسی وهرګری که‌پای نه‌سپاره‌یوو. له‌دور چاری به‌پاله‌وان میکېلس که‌وت که‌پنجه‌ګی هیناوه‌ته سهر برزیان، زانی که‌خوری نه‌ی. لای‌دا و له‌به‌و خویه‌وه نوزدی ده‌هات و ده‌یګوت: «دیسان نه‌و جانه‌وره خه‌راپ هه‌ستاوه.»

ناخه‌دکی روژ به‌سهرچایی وستره‌سولا‌په‌دا ناوا یوو. کوژلنه‌ګان تاریک یوون سپایی مناره‌ګانی رهنګیان گزرا. له‌نګه‌رګا بازوړگان و کاسکارو لژنکه‌وان و تنانندت سه‌که‌ګانیش که‌له‌به‌پاینه‌وه تا نه‌و دم وهری یوون هه‌ستان به‌هلاکی کرد. هوا نارام ده‌یوو. پاله‌وان میکېلس که‌توتنی له‌به‌ر پشټی هینا دهر، سفارنکی هه‌له‌پست و گم گم قیشی نه‌شته‌وه. له‌ګول ریشی ره‌شی ده‌ستی کرد به‌پاری و به‌نارنار ده‌یګوت: «کوړه‌گم، کوړه‌چکوله‌گم تراسکی به‌و من ناترسه. نه‌وه که‌شه‌رالتی بنه‌مالی نیمه‌ روژگار ده‌ګات. هه‌ر شه‌ه شوره‌یی ماسی «چس گورگ» و برازا لوت به‌رزه‌گم که‌شه‌وم نه‌یګرتوه خرنی نیمه‌ی له‌ګول خوینی ژنه‌ جوړه‌که‌په‌ک پیس کرده‌وه. ده‌سواته‌وه. ته‌و چرای بنه‌مالی نیمه‌ هه‌ل ده‌ګات.»

توده‌ی گوت و له پر ژانی به جوان و خودای به دادپه‌روور هاته بهرچار و نیتیر عه‌یی له خوا نه‌گرت. تورکینکی پیرو کورته بالا، به رومه‌تینکی کوزه و کوزه کراسینکی خاوبن، به ترس و له‌رزوه لئی وه نیزیک که‌وت. سوری هه‌لینا و تماشای پالمانی کرده. پالمان ده‌تی و سمنکی راوه‌شانه و پرسی :

- عه‌لیها چت گه‌ره‌که؟

عه‌لیها داووسی‌ی تهر بوو. به‌لام پالمان میکینس ههر نه‌ی ددزانی هه‌یه. تهر لدم شه‌پشانوکه نه‌نیر نه‌می پانه به‌زار بوو. عه‌لیها کاتی پاش تهره‌زی له‌گه‌ل ژنه یونانیان به گوره‌یی چین و قس‌ی ژنانه رابده‌یوار. پیره میند گوتی :

- ناغا نوری به‌گ منی ناره‌وه. سلای لئی ده‌کردی و ده‌پگوت زلوی پین خۆشه که تهم شمو زه‌حمت بکینشی و میوانی من بی.

- زور باشه. پینشتر نوگه‌ره‌کی خۆی ناره‌بوو. ئو وه‌دوای گاری خۆت گه‌وه.

- گوتی گاری زلوی پینستی به ئو هه‌یه.

- گوتم برۆ وه‌دوای گاری خۆت گه‌وه.

پالمان میکینس نه‌ی ده‌توانی تهم ده‌نگه به‌یسی که وه‌گ دهنگی خواجهان ده‌چوو. عه‌لیها پین ده‌نگ بوو، به ترسه‌وه به پین دیواردا فیزمالکی دابه و روشت.

پالمان میکینس له‌هر خۆه گوتی : «من کارم به‌و ماله تورکه نه‌یه. نازانم شو سه‌گه چی له من ده‌وی؟ من ناچم. نه‌گمر کاری به منه، یا خۆی پینت». پاشان بانگی کرد :

- هزی کارنبوس!... وه‌وه، به‌خوزه حال و صابنی من ناماده که! پالمان له پر له‌سوری دابوو به ساری خولینک به‌ما و به‌هسته‌وه. به‌نگومان پاش گهران، نیتیر به‌ری به‌به گه‌وره و دابه گه‌وره برزاکه‌ی و نوری به‌گی نه‌ده‌کرد.

به‌لام له کاته‌دا که ده‌پوست دوکاته‌کی دابه‌تات، له کۆلانه‌وه دهنگی حبله‌به‌کی شادو بشور تازوی هاته گونچه‌که. حبله‌ی ته‌سه‌به‌کی ناسی و رووی وه‌رگه‌را. ته‌سه‌پنکی کویت ههر بره‌قی ده‌ه به ره‌سینی و به ناز و ده‌هات که هه‌موو له‌شی هه‌لشی لئی هه‌لده‌ستا. کوره تورکینکی پینخواس جله‌وی ته‌سه‌به‌کی گرتیوو. ته‌سه‌پ لئاری به شاری کاندی داده‌گه‌را، تا ناره‌قی لئی وشک به‌ته‌وه. نه‌و ته‌سه‌به ده‌بی به سه‌په‌وه له رنگای دویره‌ه هاتی. چونکه له زاید سنگ و نینجاسی هه‌له هه‌لده‌ستا. به‌لام هه‌پران هینشا له پین و قوا نه‌گه‌وتیوو. ده‌ی پرماتد، پالمان تهره‌گانی راده‌وه‌شاند، ده‌ی حبلاند و چارویه‌ر سکزیلی ده‌کرد. ده‌نگه‌گ له دوکاتی ناها دپاراسه‌واس‌بی سه‌رناش هات و گوتی :

- نه‌وه ته‌سه‌پ نووری به‌گه. کویتنه پاشی تماشاکه‌ن پینچ شه‌ش که‌س که سه‌ریان نه‌تاشی بوو، به‌گیش به ریشی ساپروناوی چوونه درگی دوکان و واقیان روما. کاپرا به‌کی «مالاباری» به ریشینگی ره‌شی وه‌گ ریشی پین گوتی :

- سینه نه‌خۆم نه‌گه‌ر له من به‌رسن له ته‌سه‌پ نووری به‌گ و ژنده‌کی سه‌ریشک به، من ته‌سه‌به‌کی هه‌لده‌گرم.

پاناروس-ی ره‌نگه‌یز که تازه ریشی تاشی بوو، له به‌ر تهره‌ش که سینی دیز و داو داوی

وهک پشلی هی هه بو، میستیگری- شیان پێ ده گوت، هه لیدایه و گوتی :
- گه لاله گه را نامینه خانم یارویدکی شاز و بێ ونته به. ته مه نی له ۲۰ سال پتر نه. زووش
شوخ و شهتانه. نهو هه لێژنه، به ده به خت، هه رامت له تازه به نه ده را
ویش بزن گوتی :

- پیم گوتی نه سه ده گم پێ باشه. من خزم به تیکه لای له گه ل ژنی تووک پیس ناگم. وه سا
«پاراسکه واس» ی ده لاک که مه قست به ده دست ده ره یی بووه ده یی، به ده نگینکی نه رم گوتی :
- کورینه، من نه نه سه م ده یی و نه خاتم. نه وان هه مو یان ده ردی سه رن.
ریش بزن رووی وه رگرتا و گوتی :

- نه حه ق، ژبان گشتی ده ردی سه ر. مرؤف نه گه ر به خوازی ناسوده بی، ده بی به ری. من نه وه
پیت ده لیم که له و هارت و پورتانه به تینه ی «گریتی» نه لی ی، چونکه نه گه ر بزانین نهو قسانه به
نیازی خه راپ ده که وی. زنده به گۆرت ده که پێ.

وه ستای فه قیر له رزی. نهو مرؤفینکی ساکار و لاواژ به چووک و به عه ده ب و میهره بان بو له
دلی خزی دا ده پگوت : چنن ترانو به بژ سه روو ریش تاشینی نه م وه حشپانه له گرت دا پهنشته وه.
هه موو چار که چپا پینده کی گرتی له ده وکی دوکانه کی په لبا ده بو، وه ستای ده لاک تینک
را ده بو. به ته رس و له رزه وه ده ی روانیه قه ده پالای، له خزی ده پرسی له کونیوه ده ست پێ
پکات ؟

چپایی که چهنه مانگ بوو ریشی نه تاشی بو، هه مامی نه کرد بووه. نه ی ده زانی چهنه ساله
سه ری نه تاشیوه. وه سا ده لاک خاوی را ده وه شانده، ده ستی ده دا مه قست و به ده وری
گورسی کا بریج گرتی دا ده گه را که له بهر ناوینه ته ماشای خزی ده کرد. نهو مرشته ره سه ره،
ده لاک ده خسته به ری نهو به رانانه که وه پش مینگه له ده که ون. یان ده ی خسته وه به ری «من
مبماس» نیمامی شوانان که «پاراسکه واس» خزی چارینک وینه که ی له ی ده ده یه کی نه قاشی دا
دی بو. کا بری ته وه نه دی تووک به سه ره ریشه وه بو که ده سه رتاش نه بانه توانی پاکي که نه وه.
له بهر مه قستی وه سا «پاراسکه واس» به چوک ده بژوه. له کام لاوه په لاماری نهو موو به رازه و
نهو په شم و جهنگه له به ترسه به دا ؟ وه ستای گزه لۆک هه ناسینکی هه لده گیشا و به ریاری ده دا
ده ست پێ پکا. هاواری خوی ده گرد و سابوونی لی ده دا.

به به ستنی قسه گانی ویش بزن وه سا تینکرا بو. پشروی نه ده هات. قسه گانی نه وی دووپاته
گرده وه گوتی :

- زنده... زنده! بۆچی ده تانه وی من زنده به گۆر به کن ؟

- چونکه هیچ ده زانی نه وانه ی وهک تۆ قسه ده که ن، تینه چی بان پێ نیژین ؟

- نازانم.. تکایه پیم بیژه.

- تینه به وانه نیژین : مرده گان.

وه سا ده لاک به زه حه مت نفی قوت دا و وه که نه ی به ستینی له قووشی دوکانه کی دا حات
بوو.

ستېفانېس گه مبه وانی پېنشوی پاپوړی «عه یار» که له شورشى ۱۷۸۷ دا تووک نو قسې بان

کردبو راست لو کاته‌دا به شله شله به‌وینا تی بهر ده‌بو: خزمه‌اری پا پزوی تورکه‌کان نه‌ژنی شکاند بوو. لوو ده‌مویه ده‌شلی. بهو کاره له گهره‌کی له‌نگه‌رگا ده‌سوراره. ستیفانیس دوو گزجانی هه‌بوون. به‌کیان راست و لوس وه‌ک شدم. کاتیک رزژگاری «کریته» خزش ده‌بوو ده‌ی هینا دور، ته‌وی دیکه خواره به‌گری و گولژ، کاتیک پهر وهرده‌گه‌را و هه‌وا بزنی پاروتی لی ده‌هات، به‌ده‌ستیموه ده‌گرت. گه‌مه‌وان نه‌و رزژه گزجانه گری داره‌کی به ده‌سته‌بوو. کاتیک و تروویژی ته‌وانی به‌ست راوه‌ستا و گوتی:

- گوینه شهر مه‌گه‌ن، گاره‌کان ده‌گه‌ونه بی.

- بزانی ستیفانیس، تۆ به‌ژه، گامه‌بات ده‌وی؟

- نه‌ی گه‌وجینه! پاشه، ته‌وه روونه، سواری ته‌سپی به‌گ بم و ناصینه خاقیش باونه پاش تهرکم، نه‌رکاری که (سن‌ژورژ) کردی.

موشته‌ریه سه‌ر تاشراو و تاشراوه‌کان که ته‌وه‌بان به‌ست، به‌گ ده‌نگ هاواریان کرد:

- منیش، ستیفانیس، منیش، منیش، خوا له زارت به‌روانی!

پاله‌وان مېکئیس ده ته‌سپه‌که راما بوو که به نازو فیز به پیش ته‌ودا ده‌هات و گهره‌نی درێو ره‌ک گهره‌نی قوو هه‌لده‌ته‌کاند. ته‌سپ چاری به پیاره‌که کهوت قوت بوو. ده‌تگوت ده‌بناسی. پاش هیندی پامان حیلاندی.

پاله‌وان لیبی چوه پیش. چونکه خزی پیرانه‌گیرا، چوه تیزیکتر. بز ته‌وه نه‌ماهوو که ته‌سپه‌که به‌لاوینیه‌توه، ده‌ست له به‌ده‌نی گهرمی به‌دا، که‌فی زاری له ده‌ست به‌گری. کوره تورکه‌که تی گه‌بشت، ته‌سپه‌که‌ی راگرت. ده‌ستی قورسی پاله‌وان مېکئیس کهوته سه‌ر سینگ پان و به ناره‌قه‌ی ته‌سپه‌که که ملوانه‌به‌کی پیروژه و تیسگینگی فیللی له ملی کرابوو. ده‌ست به‌هه‌زو شوقه‌وه به سه‌ر گهردن و لووت و نه‌و چاوانی دا تی پهری و چوه نه‌و پاله ته‌ره‌کانی. هه‌ر بهو شوق و زه‌وقه‌وه به سه‌ر پشت و که‌فله‌ی دا هات و چوه به‌ر زگی که هه‌لی لی هه‌لده‌ستا. هه‌پوانی جوان و شرخ ملی راکنشا و له کاتیک‌با هه‌تاسه‌ی گهرمی به‌سه‌ر پرچه ره‌شه‌کانی دا به‌لاو ده‌کرده‌وه حیلاندی. له پر که‌فی گه‌مه‌ی هه‌ستا، به‌دان پینچی پاله‌وانی گرت و رای وه‌شاند و نه‌ی ده‌داوه. هه‌پوان به نیگای شه‌پتانی چاری له کابرای ریش ریش ده‌کرد که له پینچی راوه‌ستا بوو. کابرای ده‌تگوت له خزشه‌بان ده‌فری. پاله‌وان مېکئیس قه‌ت به‌م خزشه‌وستی به‌تعامشای هیچ ناده‌میزادیکی نه‌کردبوو. سه‌روه‌که له گه‌ل ته‌سپ ده‌ستی به‌قسان کره، هه‌پوان سه‌ری به‌ردا به‌روه و لا رووستی ره‌ک لاوانده‌روه له شانی پاله‌وان ده‌خست. پاله‌وان به‌خیزایی پینچه‌که‌ی له زاری ته‌سپ رفاند و هه‌روا به ته‌ری له‌سه‌ری ناوه. پاشان به کوره تورکه‌که‌ی گوت: «پاری ته‌واو بوو، ده‌توانی بری.» پاله‌وان مېکئیس له کاتیک‌با هه‌روا ته‌ماشای ته‌سپه‌که‌ی ده‌کرد که دوو ره‌گه‌تبه‌وو، له‌به‌ر خزینه‌وه گوتی: «ده‌چم... به‌لی ده‌چه لای.»

ته‌م به‌باری گوتوبه‌ر بوو. گورج گه‌راوه تا دوگانه‌که‌ی داهاخت و پاشان بز لای مانی نووری به‌گی گه‌وته‌ری.

به‌لام پاله‌وان ستیفانیس له گاتی لاوانده‌روه‌ی ته‌سپ خزی لی ده‌به‌سه‌ نا‌هوو. ئه‌ستا پانی وه‌دارنکی وا دابوو له‌سه‌ر رنگای شین به‌روه و سه‌لوی لی ده‌کرد. پاله‌وان ستیفانیس له‌و پیاره

زارشره نده ترسا. بز چما نموش بز خزی گمینگ نه بو؟ بزچما نهو هر نهو گورگی ناردانه بو؟ بزچما له همدرو شورسه گانی ساله گانی ۱۸۵۴ و ۱۸۶۶ و ۱۸۷۸ دا، چند جار نالقی گمارزی دزدگای شوی تورکه گانی نه شکاند بو بز پارمندی به مسیحیه گان نازوقه و گدل و پدلی له لنگه رگا گانی دور له مهربانی شهر به تال نه کرده بو؟ کاتیک قهقهه بان له توب بهست بو نورسی دهریا بان کرده بو، نهو هر چند خوننی له نه ژنر ده تکا، بهمه له تا که ندرای سنت پلاژ چوربو، نهو ناروانی که «تجموعه منی ثابت» بر گشتی بهواتی به نار بانگ «گورگاس» ی گوروی ولاتی مساری ده نارد به ددان گرچه رونه و له بهر پهلاماری لافار نه جاتی دا بوون. نمودهش راسته که به دواي نموده، زبان هبلک و مال ویرانی کرده بو. جله گانی کزن بهرون. هشتا هر چه که پشه گراوه گانی سوده می گشتی بهواتی له پی دا بو. همیشه به زحمه تنکی کزنه درانه هتا له لنگه رگا ده چور، تماشای لوتکه گانی ده کرده. نهگر دلی پر ده بو، پی ی گرنگ نه بو. پی خوش بو بونی قبری بز بخت و گرچه یکی به دهنگی هاوار و به خیر هانت و دهنگی لافاره گان گوره بهردی له لنگه رگا گان ده کورن بزونگنه و، له شبنکی داکه توده گزغانی خالی و پانزولی دراو بو، بهلام دلی له قهقهه سبکی دا به هیز راوستا بو. هر وهک نیگاریکی له گشتی گیشراو تماشای دهریا ده کرد.

نیستا دلبرانه خزی هاویشتهو سر گزجان و له پیش پالوان مکیلس چدی بو. بانگی کرد و گوتی:

- بلی بزائم پالوان، داخوا ندم و تویژه ت بهست که له پیش دوگانی ده لاک دست پنگرا بو؟ نهگر قهقار بی له نه پ و ژنی نموری بهگ سر پشک بی، کامیان هله ده بزی؟

پالوان مکیلس گوتی:

- من له گدل قسوی جلف نوزائم نه... بی نمودی نابو بداتمه و پزای دوکانه کی خزی کهوته ری. بهلام گورگی دهریا دست هه لگر نه بو. وه سر خزی نه هینار به دواي قهقهی خزی دا گوتی:

- دهلین نوری له قورسته تنه به له گدل خزی هیناویه تی. لهوه ده چی چدرکس بی. ده لیبن ژنیک و وحشی و جواته، لهو ژتانه به که پیاو ده خزن. «سی لوبه تان» ی دراوسنی من له رنگای پیره دایک و قولده رش نهو ژنه فله به، له همدرو بوداوه گانی مالی نموری بهگ ناگادار ده بن. خرا قهوه تی زمانیان بدا، له هرجبه بهگ لمم دهورو پهره دانیشن، ده گپزنه و.

پالوان مکیلس به توره بی گوتی:

- پالوان سبفانیس، پیم گوتی من قسوی جلفم پی خزش نه.

مهلهوانی سر روق دهستی هله نگر، نهو نه جازوی به گس نه ددها که قسه گانی بهری. ده زگای شری تورکه گان بهو همدرو تواناوه نه بتوانی بو نهو بهترسینی. نهو کاپرا به کنی بو که پاشه کسه بهو بکا. ده بویه هرجزینک بی گرچه یکی به گشتی وان رابگری. سبفانیس گوتی:

- پالوان مکیلس، له بهر خز مهده و که نموری بهگ دهسته برای تویه. گوا بو تو ده بی هرجی له مالی نهوان راده بهی، ناگاداری بی. وادیاره ندم جهانی بهگه، ندم درنده به سامه، به

سهعات نارام و گوی له مست، خړ دهخانه بهر پښی نو ژنه وچار له چاوانی دهکا، لهو کانهدا خانم میږاری خړی به ملی بهگوه دهنی و کهبفهکی به ودهخت دهکا. همدوها دهلن کانیکن نو ژنه ولانی خړی وهیر دهنه، دهکونه بادی چادرو بونی پهن و شیر و حبله شپان. له دین دهردهچی، فنبجانهکانی چا دهشکینی. شوشه عهترهکان توور هلهدهدا و له داپانهکشی دهدا...

ناخړهکی پالهلوان میکیلنس به مره مره وگ سهگی گیشکچی کیلی له بزمار هینا دهر به توندی دهستی پیره گورگی دهریای له دهرگی دوکانی خړی ولاهره. ستیفانیس نهگور خړی وستیای نهیده توانی زمانی خړی گری پدا. باشتر یو له همدوله له گدل نو کابرا وهشی به تووشی قسهویاس نهپایه، نشتا که دهستی پنگردوه. هدرچی دهی با بی. لهبر نهوه غبرهتی بهر نهدا وچونی بزی گرا به گورچی قسهکانی خړی تاوا کوتای پی هینا.

وادیاره نو خانه نهری به نهپی نوری بهک دده، شاهوی پشور نوری وستیوی له شامیزی بهگری به لام نو بهرگری کردبو. گوتیوی له پشدا دهی دلی من رازی پکی. هدرچی داوات لی دهکدم واپکی، نودی گوتیوی هدرچی بخوازی خوشه وستم. همدو شتیکی من تی نرینه. خانم گوتیوی دهی نهسه گوت پنبه حساری، چراکان هلهگی تا من باش بهیم، پاشان له بهر چاری من سوری بهی. بهک به هه ناسه هلهکیشان سر په رده داتهوه، دهچینهوه ژووری خړی، دهرگا لهسر خړ دادهخت، دهست و پهنه دکان بهستیویان تا رزؤ له ژوره کدا هاتوو چوی کرده و نالاندویه. من بزیه نهم حکاپه تدم بز گزیهوه که ناگادار بی. وادیاره له دوی ناردوی بچه لای. دهپوی تو بهی. تو بهجو. عهلباغ بز منی باس کردوه. نهونده به تو دهی بزانی که عاشق و مه عشوق تیوانیان پس نیک چوه.

ستیفانیس دهسته ژوره کانی خړی پینگ داهیناو لهوه که توانی یوی به بی ترس قسهکانی بکا، سوکیار بهو. پاشان لی زیاد کرد و گوتی:

- پالهلوان میکیلنس، شموی دهمزانی پیم گوتی، تیر راست بان درؤ نازانم.

پالهلوان میکیلنس دهرگی دوکانی داخت وکلیله کی خسته بهر پشند و روی کرده گهمبهوانی پاپور توتم گراو و به شیره پکی سوک گوتی:

- نیوه دهریوانهکان ریز له ناموسی هچ کس ناگرن. کهوته ری. ستیفانیس به «های» و، به بزهی لبوه گوتی:

نهری همدوهوان دهچی دهگن؟ نیوه دورتر له سوری که پرتان جنگای دهکه نابین. پاشان به شله شله و به نالوکهوه دور کومت. دهتگوت له پر ترسی پی نشتوه.

پالهلوان میکیلنس پنجه کی هینا بهر بریان، چاوه کانی له بهر ریشوی پنجه کی دپار نه یون. نه پدهوست نه کس بهی و نه کس بهی. به حالنکی مزن و رق ههستار بهرو گدره کی تورکان کهوته ری.

ناخړهکی خړ ناوا یو. دهتگی دهزل و ژورنا هستا. کیشکچی بهکانی تورک چوار دهروازی شاریان داخت. تیر تا بهپانی خړ هلات کس نهی ده توانی بهته نهو شار. تورک و نهله تا رزؤ له نیر شاردو ههس یون.

شدو کهم کهم درنگ دهبو تاریکای دادهبویشی . نیتړ ژنیک له گد ره ک و کولانان نده پینرا . له مالان چرا هلنده کران و سفره راده خران . پیاده گانی به ژن و مال به پدله بز مال ده گرانده . هرهزه کارودم وروث له مدی خانه گان خه ریکی خواردن دهبوین . شاری گاندی که له تاریکها نورم یو ، دانیشتهو برسه گانی بز نان خواردن له خوزدا گو گردبوږو .

سدهاتیک بوو سئ خوشکی (پسگیگ بوو) ، واته دسئ لوعبه تان له پست دهرگای ماله که بیان راو دستا بوون و گونچکه بیان هلنخت بوو . ثوان سئ کونیان له دهرگا گردبوو . همر سینک لوتیان به دهرگاوه دهنار به نیشیا چاویان له رنپوران دهرگرد و له پاره ی چاکو خه راپه ی خه لک قسه بیان ده کرد . همر سئ خوشک و نپړ گوتبوون . چونکه په پرچ و برز و مژلی سپی و چاری سووری وه کمر و نیشک له دایک بیوون ، په رز ژ قوت له مال نده د هانته دهر . هتاو له چاری ددهان و ناچار به یئ سهری چاوهروانی شو دهبوون تا له پست کونه گانی دهرگاوه خومات کهن و چاو له هاتو چزی خه لک بکدن . کس له زمانتی ثوان نمین ته بوو . کولانی ثوان رنگای هاتو چز بوو . ماله که بیان له سر کولانیک بوو که گهره کی تورگان لهوئ دهرپایده و گهره کی فیلان لهویره دست یئ دهرکرا . ثوان گشت نپنپس بوه گانپان دهبینی و همر په کس ناویکیان لی دنان و تازه نم ناو ی به سردا دهرپا . همر نهوانیش برا ماموستا که بیان تاو نابوو دچس گورگ .

ثوان تهواوی رز ژ له ژوروی خه ریک نان و چیشته بوون . همر بیان دوشوت . جلبان دهروو ، هیچ تنگ و چله ممدی دیکه بیان نه بوو . همر سینک له شوو گردن و له ژانه سهری دایکه تی خزیان نه جات دایوو . خوا برابره کی وه ک زیری یئ په خشی بوون به ناوی داریستوتلیس دهرمان فروز . ناریستوتلیس فقیر تهواوی رز ژ له سر یئ راده و ستار کاری ده کردو توزو مده ممدی دروست ده کرد له گنجبه تی دا جاروهار کینزکی جوان یا ژنیک له خزانیککی باشیان بز پینشار ده کرد . ناریستوتلیس وه ک دهرگیران سهرورو کی رازاوه ی هه بوو .

دوکانی دهرمان فروز شه کدی له ناو نندی شاری گاندی له سر مدیدان بوو دوکانه کدی پر بوو له شوشه دهرمان و ناوی گولان و سابوونی بزین خوش . همر ووژنی کاتی ووژناو ، ماموستا و کجه کانی شار بز چاره سر کردنی مهسه له گرنه گانی مرزقایدی له دوکانی نهو کز ده بوو نهوه . ناغا ناریستوتلیس کز و داماو یئ نهوه خزی قسه بکات ، گونچکه ی بز قسه گانی ثوان هلنده خشت و به چاوی جگولاندو بز و ماندوو تماشای دهرگردن و سهری تاسی راده و هاشاند . سهر و وزعی جزینک بوو دهرگوت به همومان دهلئ :

- تزه هقتد ... هق به تزیه ...

بدلام تهو بیروی له تهمنی به فیر چووی خوژی ده کردهوه . پینچاره داخی دهرخوارد که خوزیا ژنی هینا . نم داخه ی بز ژن نه بوو ، خوا له فیکری ناوای دور خستووه ، تنیا له بهر نهوه بوو که کونیک هه بابه و باش خزی دهرمانخانه کدی به صاحب گردبابه . نهوش خزی قایدو داب بوو ... سالی تی دهرپرن و مووی ناغا ناریستوتلیس سپی دهبوون . ددانی ده که وتن . پشی کورو دهبوو . رومته تورت و سووره گانی چرچ دهبوون . نیتا نیتړ درنگ بیوو ، ژبانی به فیر چوویو ، پیری سهری لینا بوو . همر وه ک نهو که سانه ی پنا بز ثاره ق دهبه ن نهوش دهریست به بنیش جابین رابردو کان نهراموش بکات . که وایوو رز ژ هتا نیوار ناغا ناریستوتلیس کاوژی ده کرد .

نیوازش له‌گډل گوتی: دان به قسه‌کانی ماموستا و حدکیه‌کان له پاره‌ی جهر و نیختیار مانه‌وی روح و یا له‌م باروه که داخرا ته‌ستیره‌کان نشته‌چین، سهره‌تا سه‌کدی راده‌وشاندر ده‌یگوت: «نېتر نېستا ژنېش پېنم کورم نابی... نېتر من یی کورم... یی کوږ». هه‌روا که له‌هر پیشخوانه‌که ده‌سکا‌ونگی له‌هر دم‌ه‌و، بېنېشتی ده‌جاوت په‌خفه‌تباری تو‌زده‌کانی تېکه‌ل ده‌کرده.

په‌لن، نه‌و شه‌وه‌و زووتر له‌جاران «سې لوعبه‌تان» به‌نیگه‌رانی له‌پشت کونده‌کانی درگا راده‌ستان، هه‌وا سارد بوو له‌سهرمان هه‌ر سېک ده‌له‌رزین و ده‌ست و لاتیان سر‌ه‌وو، به‌لأه‌ تازایانه‌ چاره‌رووان بوون. چونکه‌ بزنیان کرده‌وو که‌ کاره‌ساتنیکي سهر ده‌قه‌ومی. چاره‌و‌ورو چکوله‌کانیان به‌کونی درگاوه‌ نو‌سانده‌وو له‌دوره‌ده‌ تماشای چرای سر‌ درگای مالی نووری په‌گیان ده‌کرده‌ که‌ سه‌وز ده‌چوو. ناگلا‌یه‌ خوشکه‌ چکوله‌که‌ گوتی:

- چاو‌تان بکه‌نده، له‌و مال‌ه‌ شېنک ده‌قه‌ومی، نه‌و قسانه‌ی پزړی وایان به‌نېسه‌ گوت، له‌بهر هه‌بهنده!

نالبای لڼی زیاد گرد و گوتی:

- به‌گ نهم‌ شز به‌گړی چوه‌و مال، من‌ خزم‌ دېتم. هه‌ر گه‌پشته‌وه‌ و پېنلا‌قه‌ی به‌ درگا د‌دا. درگا کرایده‌ و گزیم‌ له‌ هارارنیک بوو. بېنگومان دیسان له‌توکه‌ره‌کدی داوه. نورفرزین بزه‌یکدی تالی هاتی و گوتی:

- ده‌بی کامیان هه‌ل‌ب‌زړی، نه‌سپه‌که‌ یا نامینه؟ من‌ نهم‌ ده‌ویست له‌جینگای نه‌وم. «سې له‌عبه‌تان» خه‌ریکی باس و خوا‌س بوون له‌هر کچه‌پیان تاریکتر هاته‌ به‌رچار، تینکرا بوون، به‌جاو له‌به‌کتریان ده‌پرسی. هه‌وسېک چاوایان له‌کونده‌کان به‌ری و به‌ناره‌ نار‌گوتیان:

- پاله‌وان میکلس!

له‌راستیدا هه‌ر نه‌و دپوه‌ بوو که‌ به‌ سه‌رو روی گړز و ریشکی ره‌ش و باتولیکي ماهو‌تی نابی و چه‌کمه‌یکدی بریقه‌دار، چوست و چالاک له‌و لا‌را ده‌هات. به‌ز ته‌ستیره‌کانی له‌بهر ریشو‌ری پېنجه‌کدی‌دا ون‌بوون. ده‌ستی له‌بهر پشت‌ نابوو تا‌ خه‌ل‌ه‌ه‌ره‌ ده‌سک ره‌شه‌کدی له‌بهر پش‌تیندی‌دا بشارن‌ته‌وه. به‌بېن‌ دیواردا ده‌هات. به‌په‌نا نهم‌ ده‌رگا‌په‌دا تی‌ په‌ری که‌ خزیان لڼ‌مات کرده‌وو. تاوینک ناو‌ری داوه. ده‌تگوت هه‌ستی کرد که‌ چاوی لڼ‌ ده‌کن له‌تاریکی‌دا چاوی تروسکا، سې خوشک هه‌ناسه‌پان راگرت و له‌رزین، پیاده‌که‌ به‌هیندی و به‌فیز تیه‌ری و له‌به‌رامهر درگای سه‌وز راه‌وستا. چاویکی له‌م لا‌ولا کرد. کولان‌ چول‌ بوو ته‌نا‌ن‌ت پش‌له‌ش دیار نه‌هو، خه‌را به‌ کولانه‌ ته‌نگه‌که‌دا درگای مالی نووری په‌گی به‌ پالینک کرده‌وه‌و چه‌ ژورور سې خوشک هاواریان کردو ناگلا‌یه‌ له‌کاتینک‌دا خاچی ده‌کېشا گوتی:

- وای خوه‌ای من! دپستان‌ چو‌ن چه‌و ژورور؟ واست وه‌ک دزیکي ده‌ریایی. - ناخ‌ به‌گ چکاوی به‌ پاله‌وان میکلس هه‌په‌؟ بېنگومان شېنکی له‌بهر سهری‌دایه. من‌ گزیم‌ ده‌که‌م که‌ بز‌ فرزندتی نه‌سپه‌که‌په‌تی. - یا یز فرزندتی نامینه‌ید... هه‌رسی خوشک جاریکی وه‌قرت‌قرت که‌وتن.

پالەوان میکێلس له پێشدا لای راستهی له دەرگا برده ژوو و به دردنکی بهوه سهبرنکی
 نهم لاوای خزی کرد. چاوی به خولامی رهش کهوت که چاوهروانی بو. خولامیکی پهرو لاواز بو
 که میرانی بارکی نووری بهگ بوو بزی بهجی ماپوو. نهم خولامه تهواری رلژ و تا نهوه شه وهگ
 سهگ له پششی دەرگای گالسکهخانه بپهنگ مات ده بو. کێشکی دهگێشا. لهوه داترسا خهوی
 لی پکهوی، چونکه ههمیشه له خهونی دا خودان لی لی تهدا. له پیه چاوی به نهمسهوه راده پهوی
 و دیسان بژ لای دەرگ دهچوو و له جینگای خزی به ههوای رلژ بوتهوه نژووی له نامیز دهگرت.
 که پالەوا میکێلسی دیت، رستی راست بهتهوه. دهنگی نیسقانی سوارو لهق و لژی که
 ژانبان ده کرد دههیسرا. تا پالەوان میکێلس قامکی که پانده سه راشانی، وهگ له نهردا دهاتهوه و
 رنگای بژ چۆل کرد.

میهوان به کاره خز به نیو گولدانی گهوهی سووره گولژ و مبههکی هندی دا چوه پێش.
 دارنکی لیمز له قوژنکی باخ گولی کردبوو، بونی عهتر ههوای پر کردبوو. باخهکهش که تازه
 ناو پرژین گرابوو، بونی کود و شهمدانی لی دههات. له ناخری باخهکه، لهو شرنه که خانوو
 هری ناغا له تاریک و رووندا دههروهشا، کهونک هیشتا له قهلهسه کهی دا خهوتیوو. دهنگی
 پێکهنبی ژنان له پشت پهنجهره گانهوه دههیسرا.

پالەوان میکێلس سهری بهردا بهوه و به بهزاری ههوای ههلهدمۆت. له بهر خهیمهوه پهیری کردوه:
 «من لێره چ دهکهم! تیره بونی توکی لی دی».

راوهستا و نارنکی داوه. هیشتا بژ گهرانهوه درنگ نهههرو. تهنیا خولامه رهش نهوی بهنی
 بوو. هیشتا کاتی ههبوو که له نهوه دهرکهوی، بێگومان «کاریتوس» لهو سهعاته دا مایه کهی زین
 کردبوو. پالەوان دیتوانی سواری بیت و له سهروه تا ناخری مهبدان بهچته خوارو ههیندی
 بهههستهوه. بهلام شهمی کرد و له بهر خهیمهوه گوتی: «دهلین ترساوه، تا... تا... پالەوان میکێلس
 بژ پێشهوه».

بهزاری داو خهزرا چوه پێش، دەرگای تهسللی خانوو کرا بهوه. قانوسنکی گهوه به شووشه
 سووو و سهوز له سهو دەرگا ههلا سارابوو. نووری بهگ خۆشی کراسنکی پزکاوی سوو و سهوزی
 له بهر دا بهو له چوارچهوهی دەرگا دا راوهستا بوو. نهو دهنگی دەرگا کردنهوی باخی بهستبوو.
 دهنگی قاپی مهوانه کهشی ناسی بوو هاتبه پێشوازی. نووری پیاویک بوو و نهچوو، قهلهو سنگ
 پان و روومەت خرو چاره رهش. به جوانی و ههینی خۆر ههلاتی، نهو شهزانهی وهبر دهخستهوه که
 له پێشوردا ژنه توکه گان بهشکلی مانگی چاره له مانوو ده شازه گانی ئهرا تانان دهچنی.
 شالوارنکی ماهر تی هابی له پێ داو پشینه بکی سووری گوشتی له پشت بهستبوو. پێنجیکی سهی
 له سهو بوو که سهو وهه گانی راگرتبوو. ههتری له پێ ههنگلی دا بهو، بونی هه براننکی درندهی
 لی دههات. هه براننک که له بههارد و هه جوش هاتی. ههنگاوێک بژ پێشهوه چوو، دهسته
 قهلهوه گانی بژ میوان دینۆ کرد و گوتی:

- پالەوان میکێلس بهیوره که پانگم کردووی بژ مالی. پێوست بوو، ده زانی بژی؟
 پالەوان میکێلس بژ بهی که کرد و بی تهوه که هیچ بژی به درای بهگ دا چوه ژوووی. له بهر
 دەرگا وهشک کهوت و راوهستا. نهم کارهی بی بهوایی نشان ددها. سهبرنکی ژوو ده کهی کرد.

کسی نددیت چرپدکی گه‌وره له پش کاناپه هه‌لکرا‌بو، له مه‌تفه‌لکی گه‌وره‌دا ناگر داپسا، هه‌وای گه‌رسی وه‌تاخته‌که، بۆنی تو‌پلکه‌ لیسزی لی ده‌هات. له قو‌ئینگی ژو‌وره‌که له سه‌ر مینگی خه‌ر تو‌نگه‌به‌کی چینی گه‌ردن دینژ و دوو پپاله و چه‌ند شتی خراودن دانرا‌بوون. هه‌روه‌وکیان له سه‌ر نه‌و ته‌ختیک له نزیک یه‌کتر دانیشن. جینگای پاله‌وان مینکس که‌وتیوه‌ پدنا په‌نجه‌ره‌به‌کی داخراو که ده‌یروانبه‌ حمساری، نو‌وری به‌گ قو‌تیه‌ک سیخاری له ناسنی ره‌ش که که‌واتینکی سه‌ده‌فی له سه‌ر کیشرا‌ بوو، له به‌ر پششی هینا ده‌ره‌ کرده‌وه و بۆلای ده‌سته‌برای پاداشت. ماوه‌یه‌ک بی نه‌ودی قسه‌ به‌کن، سیخاریان کیشا، به‌گ په‌شکا‌و ده‌هاته به‌رجاو، نه‌ی ده‌زانی له گه‌رنه‌ ده‌ست بی پکات. چۆن مه‌تفه‌به‌که ده‌یرونی که‌ میوان نه‌ره‌وینته‌وه. نمو باش ده‌یزانی که‌ پاله‌وان مینکس پها‌ونکه‌ زوو دلی دیشی، نمو قسه‌ی تموشن پینی ده‌گوت، فره‌ گرتنگ بوو. ناخه‌که‌ی گوتی:

- پاله‌وان مینکس چۆنه‌ پینکه‌وه‌ ناخه‌تیک به‌خزینته‌وه؟ نمو ناخه‌که‌ تابه‌تی‌به‌ من له‌به‌ر خاتری تۆ نه‌سپاردوه.

پاله‌وان مینکس بۆ نه‌وه‌ نشان پدا که‌ ناخه‌ق ناخرا‌تموه، ده‌ستی له‌سه‌ر پپاله‌که‌دانا و گوتی:

- نو‌وری به‌گ ده‌تیه‌ست چی به‌ من بیژی؟

به‌گ کزخه‌به‌کی هاتی و داها‌تموه‌ تا سیخاره‌که‌ی له‌ خۆله‌میشی مه‌نقله‌دا بکو‌ئینته‌وه و ره‌نگی سه‌ور هه‌لکرا و گوتی:

- من له‌گه‌ل تۆ ر‌ک و راست ده‌دو‌یم. پاله‌وان مینکس ناخه‌ح‌ت مه‌به‌.

پاله‌وان پیندنگ بوو. به‌گ له‌جینی خزی را‌بوو تا به‌رده‌رگا چوو. دو‌گه‌ی گراسه‌که‌ی کرده‌وه. گه‌راوه‌ له‌ جینگه‌ی خزی دانشتمه‌وه. له‌ پر هه‌ستی گرد که‌ سه‌ری‌به‌گانی ته‌نگن، بی نه‌وه‌ دیار بی له‌ لاکه‌ ده‌ره‌نجان و قاچی رو‌ونی له‌ سه‌ر عه‌زی فینگی ژو‌وره‌که‌ دانا. پاشان رو‌وی کرده‌ هاری پیندنگه‌که‌ی.

ئیشتا به‌گ به‌ریاری دا‌بوو. خه‌ریک بوو ده‌ست به‌ سینی دا‌ بینی. به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌وه‌ک پاله‌وان به‌ خه‌راپی بزانی ده‌ستی داناوه. ناخه‌که‌ی هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشا و گوتی:

- «مانووساکسی» به‌ری تۆ خه‌ریکه‌ سو‌رگابه‌نی به‌ ده‌وله‌تی عوسانی ده‌کا. دو‌ئینی به‌ بزنی ۵۵ ی ماوسه‌وه‌ دیسان سه‌ر خوش بوو، گه‌ریکی له‌ سه‌ر شانی داناوه و به‌رو‌وبه‌ته‌ مزگه‌وت که‌ به‌ قسه‌ی خزی تو‌یز پکات. من ئیشتا له‌ گه‌ردی دینه‌وه. هاومسه‌له‌ که‌گانی من گشتیان تو‌وره‌ن. هاو تابه‌نه‌گانی تو‌وش چه‌کیان ده‌ست داوه‌تی، ده‌ترسم به‌ده‌به‌خته‌کی گه‌وره‌ بینه‌ پشش. ئیشتا من تۆم ناگادار گرد تا دوا‌به‌ نه‌به‌ی سکا‌لا‌ به‌کی. من به‌ نه‌رگی خۆم زانی تۆ ناگادار به‌کم، نه‌رگی تو‌وش نه‌وه‌ بوو گه‌رنه‌که‌ بۆ قسه‌کانم را‌هگری. ئیشتا خوا چ‌ت له‌ دلی ده‌تی وا‌هکه‌! پاله‌وان مینکس گوتی:

- به‌خزینته‌وه.

به‌گ پپاله‌گانی پر گرد، بۆنی با‌ده‌رنگ هه‌ستا، پاله‌وان پپاله‌ی له‌ پپاله‌ی نو‌وری به‌که‌دار گوتی: «به‌سلامه‌تی».

نو‌وری به‌گ به‌ هینی له‌ کاتیکا چاری له‌ چاوی پاله‌وان مینکس به‌یروو، وه‌لانی داوه‌:

- به سلامه تی!

پالەوان میکێلس هەستا و ریشی پێچەکە ی که نیوچاوانی گرتوو، لای دا و گوئی:

- نووری بەگ هەر بۆ ئەو مەنت بانگ کردبوو که ئەو قەسەم پێ بلی؟ هەر بێزە بوو؟

بەگ بە نەسپایی پشتێندی میوانەکە ی گرت و گوئی:

- ئەگەر باوەرەت بە خوا هەبە مەرز. ئەم رووداوە ئێستا هەر پێرسکێکە، بەلام لەوانەبە

تەواوی کریت ناگرێ تێ بەردا. براکەت راسپێرە دەست لە ئێمە هەلگرێ، هەر دوو کەمان خەلکی

گونەبێک و ناو و خاکیکیان. دانێشە پا ئەو مەسەلەبە پێرنەو.

پالەوان میکێلس گوئی:

- براکەم لە من گەورە ترە. پۆتە شەست سال. کورو ئەو ی هەن، مێشکی لە سەری دا هەبە

بێجگە لەوانە، ئەو نازادە هەریجی بگا. من ناتوانم دەست لە گاری ئەو وەزەم.

- ناخر تۆ گەورە ی گوندی، بە قەسە ی تۆ دەکەن.

- قەسە شتێکی بە ئەرخی نووری بەگ هەروا بە هاسانی لە زار دەرنایە.

بەگ هەولێ دا بە سەر خێندا زالی بێت. لێوێ کانی گەست. چاوانکی لە پالەوان میکێلس کرد

کە هەستابوو دەبێست هەروا. لە دلی خێندات گوئی: «ئەو کافرە لە پەنەمالیکی سەرکێشە. لەگەڵ

ئەو رینگ کەوتن ناگرێ. ئێمە پێگەرە گۆتە حەسەبان هەبە کە دەبێ پاکێ بکەین. بۆچە هەر ئەو

(کۆستاروس) ی برای ئەو نەبوو- ناگرێ لە گۆزی بەرێ- باوکی منی سەری؟ من ئەو دەم مەتال

پورم. نەوێندەم دان بە جەرگم داگرێ تا بێم بە پیاو و تۆلە ی باوکم بکەمەو. بەلام قەت بۆم

هەلنە کەوت چوونکە (کۆستاروس) لە تەقاندنی عەبەدەتخانی (نارکادی) دا کوژرا. ئەو دەم

کۆرەکە ی هێشتا شیرەخووە بوو. ئەگەر ئەو م کوشتباوە عەیب دەبوو. ناچار راوەستام تا گەورە

دەبێ کاتێک گەورە بوو. سێبلی هات وەک ماسی لە دەستەم دەربەری و رۆشیت. وادەپارە بۆ

خوێندن چۆتە فەرەنگستان. کە ی دیتەو نازانم. خوێنی باوکم هێشتا هاواری تۆلە دەکات».

بەگ راپوو تا بەر دەرگا چوو لەوێ راوەستا. قین لە سینکە دا هەلنە چوو، دەنێشتمو و

نەوێتە تی. روری لە پالەوان میکێلس کرد ریشی پالەوان پوو قۆژن لەبەر شوێنی چرا دەدرەوشا.

دەیانگرت: ئەو سۆندی خوارووە تا دورگە ی کریت نازاد نەبێ ریشی نەتاشی. بەگ لە دلی خێندا

گوئی: «بەلا ئەو کافرە نەوێندە راوەستی تا ریشی دەگاتە سەر ئەو ئێزبان. پا بگاتە بەری پێی و

تەنانتە لە عەرزیش بچێتە خوار. بەلام کریت قەت نازاد نایێ. ئێمە بە خوێن کریمان گرتووە.

٢٥ سال لەبەر بێرچ و قەلاکانی ئێزبی شاری کاندی شەرمان کردووە... ئێستا کریت لە دەست ئێمە

داوە و بەری تادەبێن ئەگەر ئەویش ئێمە بەردات. ئەو ئێستا پۆتە بەشیکێ خوێن و گۆشی ئێمە،

بەگ بە پادی باوکی و بە پادی تەواوی ئەو مۆسلەمانە ی لە دەورەبەری خەندەکی کاندی دا

کوژرا بۆن. هەناسە ی هەلکێشا. لە نێزان ئەو و پالەوان میکێلس دا خوێن رۆابوو.

پالەوان میکێلس نووری بەگی لادا تا خۆ بکە بە ئێستە دەرگا و لەو کاتە دا گوئی:

- نووری بەگ وەک گا پشتو نەبە و خۆت مەخکێشە ئەو ی تۆ لە مەنت دەوێ نایێ.

مروڤنکی خاوەن ئێزادە بوو. بە سەر قیشی خۆی دا زالی بوو. دەنگی ئەو ی کرد و گوئی:

- پالەوان وامەرز. خۆت تارەحەت نشان مەدە. پا خەلک وانەزانن کە ئێمە شەرمان

پوه. ته گهره قسه کاتم دلت پدشاور. من قسه کاتم وده وده گرمه وده. نه من هېچم به تږ گوتوه و نه تږش هېچت هستره. تاخر نښه دهسته برا نښ؟ من تږم بانگ کردهو که پيالينک لي پدهين و شتيگ بخوين. نښتا که له گوند هاتوموده کهوم هيناره. گوشت کومان هده. لام وا پوه خراب نښه گوشت کمو پښکموه بخوين و يادي سدرده مي منالي پکه پښموه که پاريان ده گرد. نوړی به گ وانه گونگي لي کرده وده و بز پالدهواني راداشت. پالدهوان ميکيلس گوتي: - ناخږم. نوموړ نښه پدروژين.

نوړی به گ به دهست نارده زايی دهری و گوتي: - سوند به خورده وند ته گمر زانېهام خاوباري رشم بز دښاي. پيالدهکاني پر کرد له شراب. پيالده خزی هه لينا و گوتي: - به سلامتي تږ پالدهوان ميکيلس! من غره خزشحالم که بز خورادندهوی پباله نارده کينک به دهنگي منموه هاتي. وده لهيم ودرگره و بزانه، خړني من ودهک شو نارده هروژنت ته گمر قمت خمرپهي گاتي تږم پوت! نهووی گوت و چهند دلزيه نارده في به عهري دا کرد.

نېوجاواني پالدهوان ميکيلس کرايه وده. دووباره له سر کاناپهي نيزيک پدنجمدها نښته وده و گوتي:

- منيش، نوړی به گ خمرپهي تږم قمت به گيان ناوی، به لام وا باشتره قسه کاتان به وړدی پکهين. پيالدهکي پندا کرد. دووباره همر دووگان پندهنگ بوون. به گ گدوماي پوه. همدا پدنجمده کرده وده. له باخي دهنگي چوره چوري تاو دهات. عهتری سورده گول و گولي لېسز دهاته ژورده که. له حده مسواره دهنگي قاقاي ژنان ده پيسرا. نم دوو پياوه هدر و پندهنگ بوون. نوړی به گ همولی ددها که دووباره سمری قسه داموژني. پالدهوان ميکيلس له گدل گوي دان به دهنگي فواري تاو و قاقاي پښکيني ژنان بزني باخشي هلدنموت. قين و توروپي ديسان دلي و ژان خست. و له دلدا پيري ده کرده وده: «پښکيني ژنان و عهتری گولان و نارده خورادندهو له گدل تورکان نه وده بز تږم پوه به ماناي گيت». لای پدنجمده ودها پښوه داده که به دهنگيني سامناک پدنجمده داخرا. نوړی به گ به دهنگيني نارده حمت گوتي:

- بم پوره پالدهوان ميکيلس. به يي پرسی تږم پدنجمدهم کرده پږوه. نهووی گوت و پيالدهکاني پر کرده وده.

پالدهوان ميکيلس رووی ودرگيتراو چاوی له کاږاي تورک کرد. همر دووک له گونديک له دايک پېرون. پدکيان کوره به گ، خاودني گشت زهويه باشدکاني گوندي و نهوی دپکاش کوري پالدهوان «سيفاکاس» ي ره عيت پوه که پښکي له پدده لان هېچي دپکي بز نهما پږوه. لمر سدرده همدا مسپحه کان هديان نه پوه به سواړي هاتوپوژ پکن. سيفاکاس تنبا گوي دروژني هه پوه. کاتېک له رنگادا تووش «هينالي» نه له کوژ و پاوکي نه و نوړی به گ ده پوه، ده پياوه له ولاخه کي دابهزي و رنگا بز به گ چولکا تا تي پيري. به لام شموينک سيفاکاس که سمری گمرم داهاتپوه له گوي دروژ دانه پزي. «هينالي» به قامچي وای له سري دا که خړني پي دا هاته خوار. پيره مېزد زماني ته گمراو راوشتا. له دلي خزي دا گوتي: «مسپح تورکي

تهلانی نید. نوو مەسیحی ئورژدوگسە. رۆژنیک هەقی منی لی دەستینێتەو»

نیزیکەکی سالیکی ئی پەری بوو کە شوشی ۱۸۶۶ رۆی دا. «کوستاروس» کورە گەورە «سیفگاس» لە دەرهوێ دەبارە گانی کاندی. بەگنی خوێن خۆی وەگەر کەوتیو. لە بن پردی «پەندو» لە سەر بەردنیک وەگ مەر سەری بریوو. ئیستا گوری نوو «هینالی» بە لە شاری کاندی لە خانووی گەورە و بە باخچە و حەسار و فواره دا دەژیا. کاتنیک هەوا خۆش دەبوو هەموو رۆژی تێوان بە سواری لە گەرەکی یونانێکان دەسوورە و ئەسپی لنگ دەداو پێشکی ناگر لە بەردەگانی کوچە هەڵدەستا.

پالەوان مێکیلس قوتو سیفەرەکی هینا دەرو سیفەرنیکی هەڵبەست. بە لێزەپەرە نا و کونە تەنکی پر بون لە دورکەل. نە دەزانی لە ئاست ئەم تورکە لە پەنای دانیشتیو. قینی هەبوو، خۆشی. دەوست یا بیزار بوو. ماوە بەک ئەو پرسپاری لە خە دەکرد، بێ ئەو کە وەلامی بێ بەرز نەتو. کاتنیک ئەم دوانە بە هەلکەوت لە کۆژانە تەنگەگانی کاندی و لە مەزرای دەرهوێ شار بە سواری تووشی بەک دەبون، پالەوان مێکیلس هەستی دەکرد کە بە دیتی نوو دلی شاد دەبێ. نە دەزانی دەپوێ پیکوژی، یا لە تەنیزی بگری و وەگ دەستە برایەک بە سینگێوە پکوشیت.

کاتنیک هەر دووکیان مەل بون لە حەسارێ پێکەو پاری بان دەکرد، رابان دەکرد، بە شەر دەهاتن، ناخەرەکی ئاست دەبوونەو. رۆژنیک تێواری کە هەر دووکیان بھرونە پیاوی تەوار، بە سواری لە بن پردی «پەندو» لە دەروێهری خانوویەری کلاو فەرەنگی نووی. نوو سەعات دوو لە شاری کاندی، بە سواری تووشی بەک بون. ماوە بەک شان بە شانی بەکتر، بێ دەنگ دەرویشتن. هەر دووکیان توورە و گرژ بون و لە دەست بەکتر هەراسان. تا لە تێوان تورک و فەلە دا کوشت و کوشتار کرابوو. کریت دووبارە دەهات ناگر بگری. رەحەت هەلچەرخی بوونەو. هەر دووکیان گرژ و توورە دەرویشتن. فەلە پەنار بانگەگانی ئینیزی شار لەبەر شەبەقی تاو پەردا رەنگی سووربان دەنواند. پالەوان مێکیلس لەبەر خێزەرە بیری کردووە: «من تاکە دەبێ ئەو سەگە ببینم کە هەموو جارێ سەرخۆش بێ و لە گەرەکی مەسیحیان بسوویتەو و ژنان عزیت پەدا». نووی بەکیش لە دلی خۆی دا دەپگوت: «من تاکە دەبێ ئەو کافرە ببینم هەموو «لە سەر خۆشی ئەسپ غار دا و ئابرووی دەولەتی عوسمانی ببات؟».

هەر پارەگە تەبوو کە پشێندی منی گرت و وەگ مشک رەحەوای خستم و هاریشتە سەر بانی دوکانەکی؟ خەلگ لێمان گزەبوونەو و ناچار بە پێژدا هینایانە خوارو بوم بە گالته جاری خەلگ».

روومەتی نووی بەگ سوور هەلگەران. لە حەیفان شیت دەبوو. رۆی کردە پالەوان مێکیلس و بە سەویدا تەواندی:

- هۆی پالەوان مێکیلس، لەم شارەدا جینگا بێ من و تۆ نەب. یا تۆ دەبێ من پکۆژی یا من تۆ.

- گرێجکە بە فەرمانی تۆم نووی خۆشەوێست. دەتەوی لە ئەسپ داوەزین و لێکی دەزکەین؟ نووی وەلامی نەداوە چاوەنکی لە کابرای یونانی، ئەو شەروانە بە فیزە کرد و لە تەماشای کردنی

چاوی پر برون. له دلی خزی دا گوتی: «له و پیاوه، چ سرفرازنگ، چ ره شیدنګ! قهت نه قسه زیادی ده کا و نه قشال». نه له گډل که متر له خزی به شهر دی. ته نانت به مردنیش سر شوز ناگات. خوش به حالی نو کهسه، که دوژمنی ناوای هه به! ناخره کهی گوتی:

- نا پالوان میکینلس، نا. نیمه بهو زوانه شهر ناکه بن. چوونکه به راستی هه پنه نه وې گوتم وهری ده گرمه وه. نه پنځه مېهری من و نه مېسې توهیچیان رازی نېن. من له سر نو پیاوړم که توهیچیانکی ره شېدی. وهره به به جزینکی ده که خرمنان ټنګه له بکه بن.

- به جزینکی ده که؟

- به لن، براګیان به بهینه هاو په پان.

پالوان میکینلس رګینی له ماینی خز داو وه پېش کموت. رق نوکی گرتېو. تا هاو به که گوتی دا به، ته به ته پې خرنی که له شاره گی. ملی دا لری ددها. کم کهم هاو به سرخز منشکی روون بهو. له بېری نه وه که خرنی خزی له گډل خرنی تم کوه ناغا نازداره ټنګه له بکا و نیمر قهت نه توانی بېکوزی. وه جوش هاو به. رنګه له خوشیان بهو. ده به به تم لېکری له خز دوور خاته وه که هه مو جاری له گډل توشی نووری به که ده به. دهستی به خه لېکری ده به. شو مرغه هه چرند تورک بهو. مایه شاتازی کاندی بهو. کهسه نه به ده توانی عېسی لری بګری. مرؤینکی راستګر. باش. مېهره بان. ده ست ناواله. جوان و به کورتی مرؤینکی ته واو بهو. پالوان میکینلس جله وې ماینی هه لنگاوت و راوېستا. نووری به که رګینی له نه سې داو که پشه پنه ای. پالوان به نه وه ناوړی وی پدات گوتی:

- به بړلن!

هر دووکیان مات و بېندنگ به لای خانو به بهی کلاو فوره نګی نووری به که ولاخان راداو له هه ساری وه ژورو کهوتن. نوکه رهاته پېش و ولاخه کانی برده ته وېله. به که دووده ستی لېک دان و کلفه ټنګی پیر به سه ردا نواندن هاو. به گ گوتی:

- نه که له شېره پوپه که وړه بکوره وه. شه رای کون له سار او پنه ده و دو ده سته نوین به لېنهی ته تلل هه وه را بڅه. نیمه نه و شز له خانو ده ده خون و ده خوین. ده رگا داخه.

کاتیک ته نیا مانوه له بن پیره داره زه پتوونیک له نیوهراسی هه ساری که نیوی کلول بهو به لام هېشتا بهی ده هېنا و گولی ده کرد، به ورو روی به کتر وه که تورکان له عمرزی دانېشتن. خور ناوا بهو ته نیا ته ستیره زوهره گش و به ناز به نیو که لاګانی دا شه قی داوشت.

نووری به که له جی هستا و گزوه له بکی هه لګرت که به شېره کانی گشتی گوتی به وه هه لاسرايو، رېوار ناربان پنه ده خواره وه و سلاو تیان به گیانی «هېنالی» ده نارد که ساری کرد بهو. پاشان که واره له جنگای خزی دانېشته وه خه لېکری که هه لګنشا و گوتی:

- به ناوی پنځه مېهر و مېسې

پالوان میکینلس پاسکی هه لکرد و پاسکه رهش و سوتار به هېزه کانی وه ده رګموتن. نووری به که نوکی خه لېکری که برده پېش و که باند به، رګی پاسکی پالوان، خرنی که م و رهش ده رپه ری. نووری که واره له کهی برده پېش و به قهه قامکینک خرنی تی کرد. پاشان پنجه کهی

لسمبری کرده‌وه و توند برهنه‌گی پنجاو گوتی :

- ئینستا نۆزه‌ی تۆبه پالەوان مېکېلسا

پالەوان مېکېلس به ناوی مەسیح و پەنجەمەر دەست به کار بوو. خەڵەبەری هەلگێشا و باسکی گۆشتن و نەرمی نووری برێندار کرد و خۆشی لێ گرت و برهنه‌گی پنجا.

هەر دوو گیان گۆزەلە که یان هینا تێرە راست و بێدنگ و بێ دەست به تووکی خەڵەبەر خۆرنه‌که‌یان لێنکا. شەو درنگ بوو، دوو کەلێ له‌ دوو کەلگێشی کلاژ لەمەرونگی دەچوو دەری. نۆکه‌وه‌کان له‌ ئێرخان خەمکی نان خواردن بوون. ئێم دوو پیاوێ پاش ئێمەوێ خەڵەبەرە کانیان به‌ سووی خۆیان پاک کرده‌وه، خستیانەوه‌ کالان و نووری به‌ گ گۆزەلەوێ هەلگرت و به‌ دەنگێکی بەرز و پەتو وەک دەنگی دۆخا دەچوو گوتی :

- دەخۆمه‌وه به‌ سلامەتی تۆ پالەوان مېکېلس، برای هاو پەیمانی من. من به‌ پەنجەمەر سێند ئەگێژم که هەرگیز نه‌ به‌ قەسه، نه‌ به‌ کرده‌وه، نه‌ لەشەر و نه‌ له‌ ناشتی‌دا نازارت پێ نه‌که‌بێم. بۆ تۆله‌ ئەستاندنەوه‌ی من یونانی دێکه‌ ژۆلن و بۆ تۆله‌ ئەستاندنەوه‌ی تۆش تووکی دێکه‌ ژۆلن.

ئەوه‌ی گوت و گۆزەلەوێ به‌ لێوانەوه‌ نا و به‌ ئەسپایی قومبێکی له‌ خۆشی تێکه‌ڵبوو خواردەوه، لێوه‌کانی سێهه‌ و گۆزەلەوێ دا به‌ پالەوان مېکېلس. پالەوان گۆزەلەوێ وەرگرت و گوتی :

- دەخۆمه‌وه به‌ سلامەتی تۆ نووری به‌ گ، برای هاو پەیمانی من. سێند دەخۆم به‌ مەسیح که هەرگیز نه‌ به‌ قەسو نه‌ به‌ کرده‌وه و نه‌ له‌ شەرو نه‌ له‌ ناشتی‌دا نازارت پێ نه‌که‌بێم. بۆ تۆله‌ هەستاندەوه‌ی من تووکی دێکه‌ ژۆلن و بۆ تۆله‌ هەستاندەوه‌ی تۆش یونانی دێکه‌ ژۆر. پاشان گۆزەلەوێ به‌ زاریه‌وه‌ نا.

پالەوان مېکېلس پەنجەره‌ی کرده‌وه، سێه‌ه‌ه‌ی لێوێ دا دەر. خۆنچەکه‌ سێه‌ار وه‌ک ئەستێره‌ به‌کی به‌جۆر و رەنگ سوور که‌وته‌ نێو گولنێکی مێخەکی هیندی و له‌ نێو گولنێکه‌دا که تازه‌ ناو درابوو، گۆزایه‌وه.

له‌ جێی خۆرا بوو. روومه‌تی گرێ به‌و. به‌ گێش به‌ ترسمه‌وه‌ هەستا و گوتی :

- پالەوان مېکېلس، من نامەوێ به‌ دڵ پەشی له‌ مانی من و ده‌ه‌ه‌ه‌وه‌ی. له‌ بێر مه‌ه‌وه‌ ئێمه‌ برای هاو پەیمانی. خۆشی خۆمان تێکه‌ڵ کرده‌وه.

- من له‌ بێرم نه‌چۆمه‌وه‌ و هەر بۆه‌ش تا ئینستا هەر دوو گیان زیندوین.

بێر هه‌وه‌ی شەوی گۆشتی بێن داره‌ زه‌خوون و خاتووی کلاژ لەمەرونگی وه‌ه‌ر هاته‌وه. ئێمە خواردنه‌ به‌ تام و چێژه‌ و شەرابی گۆن و ئێمە خۆمه‌ خۆشه‌ی که‌ له‌ نێو لێندەر دۆشه‌کی ئەتەلس‌دا گرده‌بویمان. گۆزەلەوێ هەلگرت و پیاوێ پر کرد و به‌ سەره‌وه‌ نا، چارێکی دێکه‌ش پری کردو خواردنه‌وه، ناخه‌ه‌ه‌ی دانێشت و گوتی :

- ئەگەر له‌ مانی چاوه‌شێک، گردانی بێوێکت هه‌یه‌ پانگی که‌ بێ و د به‌ گ لێ داو ئامان ئامان، ئێکمان بۆ بلی، من خێکام.

نووری که‌ پەف خۆش بوو. نووره‌ی پالەوان مېکېلس وه‌خۆشی گه‌رابوو. واته‌ که‌وه‌وه‌ نێو ئاره‌ق و کەهات ئوقم ده‌بوو. له‌ پر وه‌ستی بۆ شاد گردنی برای هاو پەیمانی خۆی کاریکی کردو و به‌رزتر له‌ نشانه‌ی دۆستی و ئه‌وین به‌کات. تا ئێه‌ پیاوێ نووره‌ و تۆسته‌ رام به‌گات ئۆزێ شاد و سه‌رخۆشی

بکات. ماوه‌دکی دږڼ بهری کرده و له مالی چاوی گڼرا تا شتڼک بدلزښته و بېدا به برای خزی.

جداوارانی قدیمی. چدکی زږونشان که به دیواره ده‌لوا سراپوون یا پارچدی که تانی و ناوړشم که پری پدغه‌لکان بوون، چی بدانی؟ له پر کهوته بهری هدره‌سرا و بهری به نرختین گدوه‌ری خه‌ژښدی خزی. بزه‌دکی هائی و روی کرده سپرانه‌دکی و گوتی:

- تم شو له بدر خاتری تږ کارنک ده‌کم که تا نښتا هیچ تورکبک بېجگه له برای خزی بزه‌دکی نه‌گردوه.

پالوان میکلس تهماشاپدکی کردو هیچی نه‌گوت. جانیکی دېکمش پپاله‌دکی پر کرد، نووری له جی‌ی خزی هستا و چوه بدر دورگی هدره‌سرا و بانگی کرد:

- ماربا!

قدرداشه پهری قوله‌رش له پلکان هاته خوار. ژڼنکی پهری که‌نه‌فت و بی ددان و خاچنکی زږی بچووک له گدره‌ندا.

نووری پنی گوت:

- به خافت پلې، سی تاره‌دکی هه‌لگری و بېته نېره.

قدرداشی رش به سر سورمانوره چاوی دهره‌سراوه‌کانی هه‌لېنا و تهماشای کرد.

پدگ به دوست هه‌لته‌کاندنېک ده‌نگی دا و گوتی:

- بالا برو، نیترا!

پالوان میکلس که ده‌پوست پپاله‌دکی پېلکا له‌ولای داناو روی کرده نووری پدگ و به پدله گوتی:

- نمو کاره پانی چی؟

- نموده بز دلخوژی تږیمو من پروام به تږ هده.

- نا، نموده کارنکی باش نه و شورده‌یی و شهرمه. بز تږ شهرمه ژنت پېنېه به‌رچاری پېنگانه‌پدک.

نووری توژی وه‌شک کهوت و گوتی:

- من پروام به تږ هده. له قدردانه‌دکی پمېشان بږوه، به‌لام تازه نه‌میده‌توانی وه‌یگرښته‌وه.

له جی هستا بالښېنکی لمر نېر ته‌خته‌که دانا و پدکی دېکدی به دیواره نا تا جینگای خاتم رده‌عت بی. پالوان میکلس له جی خزی هستا و گږې چراکدی توژی داگېشا. نوورنکی نمرم له ژورده‌که بلاو بږوه. ده‌جېنېنکی ده‌نگ وودی له مدرجانی رشی هښا دهر و له کاتنکا له بهر توره‌یی چاوی ده همزی برېو، ده‌سېنه‌دکی ده‌گېرا.

له وداغی سره‌وه ده‌نگی ژنان و قېوه قېږ و ده‌نگی لاق و دهرگای کراوه و پڼوه‌دراو ده‌هات. پاشان ماوه‌پدک بېنده‌نگی بالی گېشا.

پالوان میکلس چاوی هه‌لېناو له‌بهر خږیموه گوتی: «نهو دېله سه‌که نابه، نمو ژڼنکی جدرکسی وه‌حشی و سدرکښه. تاپدېی به قسه‌ی بکا، باشترا؛ همزار که‌ره‌ت باشترا کام شه‌پتان پښی روښتني من ده‌گری؟ من ده‌روم!»

به لأم له پر لهو کاته دا که ده پرست پروا، ددنگي نهغه تهغه پک له پيلکانه کان هات. پيلکانه کان پک پک ده بان نالاند. پاشان ددنگي شادی هېنر و خرم و هزوي بازنو و خرالان ده بېسرا. نوروي چو پېش. دهرگای همره مسراي کرده ده ددستی به سنگ و ليو و نيروچاوتو نه نا و سلاوي گرد و به ندرمي و خوشه و سني گوتي:

- ته دهم به خېر تامينه خانم... فدرصو... ودره ژورو.

ژونکي جران له رووناگه کي گم دا هاته ژورو و نه تاله گدي رووناگه کرد. روومه تېنکي خرم و دگ روومنه ني نوروي. به لأم زريف و پر. چاوي گه وړه و بادامي، سوورو سپاو گراوو، ددست و په بجهي به خنه. سي تاريکي پچوک به ددسته و، ده تگوت متدالينکي له نامېز گرتو فاجېنکي لوسي له سنده لي سووردا شاردې و، هېتا به پېش و سري هېتا ژورو و که چاوي به نيسي پياونک له پنا په بجه ده گوت، ربه ووه و قېژاندي. نوروي به گد باسکي گرت و گوتي:

- نازه نېني من، شوم هغه. نموه پراي منه. من زړو جار باسي نودم بز تو کرده. نه و پالوان مېکېلس. منو نه ودر دوکمان دل ته نگين. تو لوتف بکه و هېندي سي تار-مان بز ليند و هدايه کي ولاخي خورقان بز بلي تا خدم له دلان بېرې ووه. هدر بزه شي نېنه تکامان لي کرده وي که به به نېره.

پالوان مېکېلس چاوي به وراېونه ووه و گوت دده اېه. ددسېبه کدي له ددستی دا خر کرده ووه وای رېک ددکوشی، که مېوه ددنگه کاني ووه پکات. نه و تعريفي نم ژنه چه رکه و دحشبي و ددنگي خزش و گورانيه کاني بېستې ووه. نه وې بېستې ووه که شواني جېزنه له پست په بجه ده کان گزواني دلي و گهره ک ددشېوني.

تورک و دله هدمو له کزواني تاريک دا کز ددېنه و تا گوتې بده نه ددنگي خانم. لهو کاتېش دا نوروي له پشني په بجه ده کانه و مدمکي تامينه له دست ددگرې و به سدرعه رزو عاسان دا فېز لېدو. ددلي کوروي زوي گرتو ددست.

بژني توندي عتر پالوان مېکېلس تي گه باند که خانم وه نيزېک ددکوي و بز لاي نم جېنگاه دي که به گ بزي ناماده کرده. خانم به پېش پالوان دا تي پري. سرتاپي ته ماشاي گرد و چاوي تروسکان. راست لهو کاته دا که پالوان مېکېلس چاوي هلدېنا نېنگاپان تېنگ هلدنگوت. به لأم هدر دوکيان گورج نېنگاه که بان لېک لادا.

خانم له نېر بالته ده کان دانېشت و قاچي هارېشته سر پک، پاشان به عېشو و ناز گوتي:

- چه نده تاريکه!... ديار هو ددپرست بېيني.

نوروي رابو پلنسي چراکي هلدکېشا. ژورو که رووناکتر هو. روومد و ددست و په بجه له خنه گېراوه کاني خافي چه رگسي دددره و شان.

پالوان مېکېلس چاوي هلدېنا و له پتموه چاوينکي لي کرد. به لأم گورج سري به وداوه. دوو ددنگه ددسېب له ددستی دا ووه بېون. خانم که بېي بزووت هو گوتي:

- سلاو، پالوان مېکېلس.

ددنگي گري کاوا له گه رووي هاته ودر و گوتي:

- سلاو تامينه خانم. بېورده

- خانم پینکني. له ولاتې نو ژن به سوارۍ نېسپ و بې چارشپو شان به شاني پياو شمريان ده‌کړد. له‌وي ژن و پياو به که يفي خزيان ده‌ستيان تينکله ده‌کړد و له‌زده‌يان لېنک ده‌برد. به‌لام باوکي به مندالي ندي به پادشاه‌کي پيري نه‌سته‌مبول فروشتمو. پاشان نو به‌گي «کړيتي» ندي له پاشا دزيږو له گڼل خزي هېنايو. به جزينک نو ده‌رفه‌تي نه‌هېنايو له‌گڼل پياوان رابوړي و کامي دلېان لي پگړي.

ټينتاش هدر چاوي به پياو ده‌کوت وک داعباي پړسي دلته کوتي ده‌گرت و ده‌له‌ري. ته‌واي وژو له پشت په‌لخه‌ره لامي داويشته سر لاق و ته‌ماشاي لاره جوانه‌کاني تورک و ه‌له‌ي ده‌کړد که به کولان‌دا تي ده‌پيرن. له ه‌وه‌سان مه‌مکه‌کاني داوسان. کاتېنک به په‌چه‌ي ناوړه‌سموه له گڼل داباني پير ده‌چوه گهران. ه‌زي ده‌کړد په پېش نو چاپخانه‌دا تي پري که پياوي زړو لي داده‌نېشن. يا له گڼل ه‌مه‌بال و لوتکه‌واني نازا و به جمرگ هېچته قه‌راخ له‌نگه‌رگا. يا له ده‌روازه‌کاني شار له گڼل گوندي په‌کاني ريش نه‌تاشراو وچلکن و بزگه‌ن له ناره‌قه که ده‌هاتنه شاري کاندې تينکله يي. خانمي چه‌رکسي کونه تفنگي ده‌له‌ريزن و ه‌واي ه‌له‌ده‌موت. به‌لام ندي ده‌تواني له بزگه‌نيري نو ه‌مه‌وو پياوانه تير يي...

روژنک به داباني پيري گوت:

- ماري، بهر خودابه نه‌گه‌ر نه‌وانه نو بزنه‌يان لي نه‌هاتابه هدر ته‌ماشاشم نه‌ده‌کردن!

- رژله، باسي کي ده‌کي؟

- باسي پياوان ده‌کدم. ه‌ده‌ر تو که گنج پوي چت ده‌کړد؟

پيرزني رهش ه‌ه‌ناسه‌په‌کي ه‌لکېشاو گوتي:

- رژله، من ته‌نيا باوهرم به خوا ه‌ه‌برو.

نو شوه‌ش له لاي پالوان ميکلېس په‌ري که‌پزي خانمي چه‌رکسي ليني ددها. له ماتي و بېنده‌نگي‌دا ته‌ماشاي ده‌کړد. زړو جار نووي به‌گ ته‌عريفې نو پياوي کردپرو که‌وا له لاي دانېشته. ده‌گه‌ر خزي چه‌ند جار له پاره‌ي ره‌شيدې و جواييزې و به‌ده‌مستي نو، له پاره‌ي نه‌م‌وه‌حېته‌ي به که ندي ده‌هېشت له‌گڼل ژنان پدي و باسي ژناني بې بکهن، داستاني نه‌بېسترون؟ ټينتاش که‌مېرده‌کي خزي نو پياوي هېناوه، چه‌رکسيش به‌رامه‌ري دانېشته‌په‌ري که‌پزي به ته‌ماعي ليني ددها، ده‌تگوت ده‌پوي نه‌م ه‌واپه‌ي که نيوان نه‌وو پياوه‌کي گرتوه قووتي بدات.

نووي به‌گ گوتي:

- نايينه، نازه‌نېني من، تکا ده‌کدم ه‌واپه‌کي ولاتي خوقان بې بلي، تا خدم و ره‌لېي نه‌م

دنيابه له بېر به‌ريشه. ټيښه مردېن... به‌زه‌بيت پېشان داي!

ده‌نگي وک قاسپه‌ي که له گه‌روي خانم هاته دهر. پاشان سي تاره‌کي له‌سر ته‌ژنژ داناو ده‌ستېکي به سېمه‌گان داهېنا و ناوازيکي لي‌هات. به‌گ که زړو به که‌بف پو گوتي:

- نازه‌نېنم ده‌توي چمان بې بلي؟

- ه‌ره‌چي خزم ده‌موي.

سي‌تار وده‌ناره‌نار که‌وت. له‌پر له گه‌روي خانم که توږي بې پېنښه‌وه هاتپو ده‌نگېکي ناسکي

ژتانه هاته دهر، وهك فواره‌ی ناو كه له عه‌رز هه‌له‌قولی، ماله‌كه له‌رزى و ده‌تگرت وروځا، پالەوان مېكېنلس هه‌ستى كرد كه ده‌نگېك له مېشكى‌دا ده‌بېسى. ده‌نگېكى وهك هه‌راى شهر و په‌لامار. له‌به‌رې ده‌ست و گه‌رو و سه‌رو په‌راسوانى دا هه‌ستى په‌خوښى و له‌زه‌تېنكى له‌راډه به‌ده‌ر كرد. چپاگان نه‌وى ده‌برون، ده‌شش‌كان له‌ره‌نگى كلاوى سه‌ربازانى تووك سوو هه‌لگه‌راپوون. پالەوان مېكېنلس په‌سواری نه‌سپه ره‌شى نووړى به‌گى په‌لامارى ددان، هه‌زاران شه‌روانى گرتى ده‌سه‌ره ره‌ش به‌دواى ئودا ده‌هاتن. هېچ كه‌سپان له‌پنښ نه‌هيو. ناوه‌دانه‌كان ده‌سروتان. متاره‌كان به‌زه‌برى ته‌وه‌رزېن وهك سه‌رى براو ده‌گه‌وتنه عه‌رزى، خوښ له‌نه‌ژنو به‌رزگى نه‌سپانى ددا. پالەوان مېكېنلس ته‌ماشای ده‌ووبه‌رى خوى ده‌گرو. نېتر نه‌گرت ماپو نه‌قه‌لا و به‌رجى كاندى. نه‌ده‌ريا شه‌نه‌واری ماپو نه‌خانوى دانشن و نه‌مژگه‌وتېش به‌سواری نه‌سپى نووړى به‌گ وه‌ژووړو كلباسى نه‌با سوږيا كه‌وت. له‌وى له‌ته‌سپ دا‌به‌زى. نېشانه‌ى خاچى كېشا. چاوى له‌گومبه‌زى كلباسى كرد كه له‌عاسمان واوه‌ستا بوو. زه‌نگوله‌كان گشتېان له‌گوزى خزان هاتېوونه‌ده‌مورس‌فولوس، ى مجبوري كلباسى (سن مېانس) كه‌چل گه‌ز درېو بوو، شه‌ستى زه‌نگوله‌كانى گرتېو لېنى ددان. خوښى له‌گه‌ل زه‌نگوله‌كان ده‌ى نه‌راند و ده‌ى نالاند و سه‌ماي ده‌كرد.

پالەوان مېكېنلس لاجابېنكى په‌هر دوو ده‌ست ږېك كوڅى. له‌پر دنيا له‌پزووتن كه‌وت. كريت و شارى كاندى و ماله به‌گ و به‌گ خوښى هاته‌وه به‌رچاو كه‌پېاله‌ى شه‌راى به‌ده‌سته‌وه بوو ته‌ماشای نامه‌بنى ده‌كرد و ده‌تاسه‌ى هه‌له‌ده‌كېشا. بالى خه‌پالى پالەوان مېكېنلس شوز بژه و چژه نېو زېنده‌كه‌ى خوى. ده‌نگى خانى چه‌ركه‌س پېده‌نگ به‌وو. تا ماوه‌به‌كى زور كه‌س هېچى نه‌گوت. ناخره‌كه‌ى نامه‌بنه‌ پزووت و ده‌ستى كرد به‌لېندى سى‌تار كه‌له‌سه‌ر نه‌ژنوى بوو گوتى:

- ئوه هه‌رايه‌كى كوڅنى چه‌ركه‌سى به. كاتېك سوار ده‌چنه شهر شو گوزانېه ده‌لېن. نووړى راپو. نه‌ژنوى ده‌له‌رزېن. له‌ژه‌كه‌ى وه‌نېزېك كه‌وت. پېاله‌ى هه‌لېنا و گوتى:

- به‌سلاهنى تو نامه‌بن! من بېستوومه پېنځه‌مه‌ر سلاوى خواى له‌سه‌ر بى سى شى خوښ وېستوه: «عه‌تر و ژن و ده‌نگى خوښ.» تو نامه‌بنى من هه‌ر سېنگيانى. خوا هه‌زار سال و په‌لگوو دووه‌زار ساليش ته‌سه‌نت پداتى! به‌ك سه‌ر جامه‌كه‌ى پېندا كرد. پاشان رووى كرده پالەوان مېكېنلس و جامه‌كه‌ى پز پر كړدو گوتى:

- پخووه براگه‌م... به‌سلاهنى تويه. پالەوان دوو قامكى ده‌پېاله‌كه‌ى ناو پاشان لېنگى كړده‌وه و شووشه‌كه‌ جړنگ جړنگ شكا و تاره‌ق به‌سه‌ر مېزه‌كه‌دا وژا. پالەوان كه‌چاوى ره‌شكه و پېنځه‌كه‌ى ده‌كرد، به‌ده‌نگېنكى گېراو گوتى:

- به‌سه!

نامه‌بنه‌ قېژاندى. نه‌خېنېك خوى هه‌لېنا و به‌چاوېنكى سه‌رسوړمانه‌وه ته‌ماشای پالەوانى ده‌كرد. له‌ت ده‌ستى هېچ مرزېنكى وا به‌قه‌وته‌ى ته‌دېوو. رووى كرده مېزه‌كه‌ى و گوتى:

- نووړى به‌گ تو ده‌توانى كارى واېكه‌ى؟... ده‌توانى؟

نوروی به گ رهنگی پدري. همدو هيزی خزی له دهستی راسته‌ی دا گز کرده‌وه. دوو قامگی ده جاسی شه‌راب‌نا. به‌لام خزی دوزاند. لهم زلوان بازه په‌شیمان بزووه. تاره‌قینگی ساودی لئ نېشت. توریق بزووه. به چارنکی تاریک و وه‌حشی تماشای پالەوانی کرد و له دلی‌دا گوتی:

«چارنکی دیکمشل له‌کن ژنه‌کم گالته‌ی پئ گروم. نېتر نم وه‌زعه دهر نابری، به‌سه پاسکی نامینه‌ی گرت و رابوه‌شاند و به تووویی به‌سوری‌دا گروانئ:

- به‌زوه ژووری خوت!

نامینه که کوله‌کانی سوو ده‌لگه‌راپوون، چارنکی دیکه‌ش پرسئ:

- تژ ده‌توانی واپه‌کی؟ ها... ده‌توانی؟

به‌گ ده‌نگی‌دا:

- گروم به‌زوه ژووری خوت! پاشان سی‌تاره‌گی وه‌ها له دیواردا وودو خاش بوو. ژنی

چه‌رگه‌سی بزه‌یکی به‌کم گرتنی هاتی و گوتی:

- تنیا شکاندن سی‌تارت له ده‌ست دئ تووویی به‌راستی شو کاره همر له تو دئ.

هستا و له کاتینکا جله‌کانی وده‌ستی پالەوان میکېلس ده‌گه‌وت، به پیش تمودا تئ پدري.

چارنکی تر همدرا پر بوو له عه‌تر. پالەوان میکېلس هه‌ستی کرد که ده‌ستی ده‌سوتین.

نامینه وه‌ک گالته پئ گردن و هاندان و که‌له‌وه‌کېشی، به‌ک دوو جار به ده‌وری نوروی‌دا

سو‌رواده و به نینگه‌یکی سو‌رگانه تماشای کرد و پاشان به پلی‌کانه‌کان‌دا له پیش چار وون بوو.

نور دوو پباره تنیا له به‌راپه‌ر به‌ک راوه‌ستا بوون. به‌گ ده‌ستی به سېلی‌دا هیناو پشویی

سو‌ارو نالوز بوو. پالەوان میکېلس پئ بزوتن، به رو‌یه‌کی گرژ و مزه‌وه تماشای نوروی به‌گی

ده‌کرد. همر درو‌گیان ده‌ستیان له سهر ده‌سکی خه‌لجهر بوو. ناخه‌ره‌کی نوروی زمانی هه‌له‌چرا و به

شیوه‌به‌کی ناحه‌ز گوتی!

- پالەوان میکېلس برز، وه‌ دوای کاری خوت که‌وه.

پالەوان له وه‌لام‌دا گوتی

- نوروی به‌گ هدرکاتی وېستم ده‌روم. جامینکی دیکه‌شم بژ پرکه تا پنی‌دا که‌ما

نوروی به‌گ ده‌سکی خه‌لجهری ده‌کو‌شی. به‌خزایی سه‌پرنکی چرای کردو وستی غاردا

پیکوژنېته‌وه. نمو دهم همر دوو له تاریکی‌دا به‌شه‌ر ده‌هاتن. هاوار بژ تیشکا‌وا نوروی به‌خزایی

پروسکه فیکری خزی سو‌وک کردو وه‌شک گه‌وت. پالەوان میکېلس به‌کاوه خز گوتی:

- جامینکی دیکه‌م بژ تېکه به‌خزوه‌وه، ده‌نا ناروم.

نوروی بولای میزه‌که هات، لاقی قورس بوون. تاره‌قی لئ ده‌چزاده. بوتلی تاره‌قه‌گه‌ش قورس

به‌وو. ده‌ستی به‌گ ده‌له‌رزی. پباله تاره‌ق پرگرا. هیندپکیش به‌سهر به‌رما‌وی ته‌ودا رؤا. پباله‌گی

نشانی پالەوانی‌داو گوتی:

- و‌وه به‌خزوه‌ا

پالەوان میکېلس گوتی:

- پباله‌که‌م وده‌ستی ده‌ا

به‌گ بزه‌به‌یکی وه‌ک نالېنی لئ‌هات. پباله‌ی هه‌لگرت و وده‌ستی پالەوان میکېلسی‌دا.

پالەوان بە گرژی و بە فیز بۆ لێوی بردو گوتی:

- بە سڵامەتی تۆ نووری بەگ. من بە خواهیشتی تۆ دەروم. بە براکەشم دەلێم کە نیشتر سووکایەتی بە دەولەتی عوسمانی نەکات.

پاشان لێوی بە ئارەق تەر کرد، پێنجەکەمی توند لەسەری بەست و وەدەرکەوت.

فانوس خەتێکی سەوزو سووری داوێشتە نیشتر باخ. پالەوان بە گاوه‌خۆیی ئەوه کە ئاور بەلاته‌وه بۆ لای دەرگا روشت.

نیشتا نیشتر شوو داهااتیوو. لە شاری گاندی هەموو نانی شەویان خواریدەبوو، هەموو سەرماپان بوو، دەخووتن. پەنجەرەکان بەک بەک دادەخران. گائی ئەوه هاتیوو هەموو نۆزەکانیان پکەن و بنوون. چەند کەسیگ لە دەرەوه هیشتا دەسوواندەوه. چەند ئەویندارنێکش بە بەر پەنجەرە داخراوە گائی یارەکانیان دا دەهاتو دەچوون. لە خانووبەگمی بچووک دەنگی قسان دەهات. «سێ لەعەبتان» لە پشت دەرگای ماله‌کەیان دەلەرزین. پالەوان مێکێلس هیشتا نەگەشتیوه کۆلان. چوونکە شوو بوو، براکەیان وەک جاران پێندەنگ و بێ کەپ هاتەوه. خوشکەکان سفرەیان داخست. پێکەوه چەند قسێکیان کرد:

- سۆزی چ لێ بێتین؟ نیشتر نە ره‌ژی ماوه، نە روژن زەبەتوون و نە ئەوت. «ئارسیتوبلیس» دەیی ئەوانە هەموو ئامادە بکات. هەرسێ خوشک لەگەڵ سفرە داخستن و هەلگرتن قەسیان دەکرد. بابوونە کۆلازیان ئامادە کرد کە بۆ دامالینی خوێراک پێنێستە. کراسی درێژی شەویان کردە بەروته‌زمی نۆزێیان کرد. بەلام بیریان هەر لە لای دەرگای سەوز بوو.

پالەوان مێکێلس بۆ چوونەره‌ی مال، رینگای هەرە دوروی هەلنێارد. لەو شوێندا نەدی دەتوانی خزی لە چوار دیوارنێکدا هەبێ بکات. دلی لە قەفسی سنگی دا لێی دەداو لە لەشی دا گیر نەدەبوو. لە ئەکاو شاری گاندی ژۆر بچووک هاتە بەرچارو. ئەوه‌ندە بچووک کە جینگای ئەوی نیشتا نەدەبۆوه. ماوه‌یه‌کی ژۆر بەرنگادا روشت. لە دێنی خانوو کۆلان و خەلک هەستی بە خەفت دەکرد. بە هەنگاوی بەرز و دانێ ده‌چیره‌وه بردو بەره‌و پێش دەچوو. دەتگوت وەدوای کەوتوون. گەشتە شەقامێکی پان و چۆل. چەند فانوسی ئەوتی نوورێکی سور و دووگەلایان خستبوو سەر شەقامەکە. لەو بەری بازاری، گەباخەنەبەکی تورکان و چاپخانەبەک و دوو سێ مەپخانە هیشتا ئاوالە بوون. پەکیگ بە ئاو بانگی کرد. بە خەپانی ئەوه کە دەنگی پالەوان «پولکێنجیگ» هەنگاوی توند کردن تا خزی لێ پێانزی. گەشتە دەرکی ماله‌ پاشای و پێش حەوزی قواری مەرمەر کە بە پەکه‌ری شیری قینیزی رازا بۆوه. چاوی هەلێنا چناره‌ گەوره‌ لەعەتەبەکە دی. لە تاریکی شوو دا چاچی کیشا و لە دلی دا گوتی: «خرا ناخری پاشاوه‌ کانتان وەخێر گیرێ».

هەسبە شۆرشگیرەکان پشتاو پشت بە دەستی پاشاکان لەو چناره‌ هەلاوسرا بوون. بە هاوین و زستان تەنانە گری دراویان لە لقی هەرە ئەستوری ئەم دارە هەلاوسەیی بوو تا ئامادە بێ پالەوان مێکێلس بە تۆرەیی چاویکی لەو پیرە دارە کرد و راست وەک لەگەڵ تورکێک قەسە بکات، لەبەر خزیوه‌ گوتی: «سۆند بە ئایبێم کە تایینی مەسبەه، بپور دەست دێدەم» و چناری لەعەتەتی، لە عەزەت رادەکێشت.

دېسان كدو ته رڼ، په كولاڅه تنگ و تاریکې دسې تاقېدا كه دهگېشته مېدانې گمړوړې شاري گاندي، رښته خورای. كولانېكي چول. په قهې كراسه گې كړدوه و هدهاسه په كې دژړې هدهلكشا. لهولا له سړوړې شار ددریا ورك نارينه دده ووشا و ددې نالاند. له ددوړو پهرې نوو چپاكان هغه تېكي خولمه منشي مهيل په عابېان له تاسودا كېشاپو نه ستېرگان له تاسمانې بهر زوړه نورويان پلار دد كړدوه. پالوان ميكنېس ورك ته سپنكي كد كړدو خيزا ددها و دده چرو. گېشته شو خنده كه كه قهلاقي شاري ددوړه اېوو. له بهرامهر نوو. له سړ ته پزليگ چند خانوړې نوو دپار بوون. نووان خانوړې «گولان» بوون. له خواروړې نووې و هه وواژتر له ددریا ته پزليگه په كې دېكه دپار بوو. پېرېان دهگوت: «حموت ته به وړين». پېش ددوسه سال تورك له پشي شو ته پكوه شاري گاندي پان پلامار داپو، گرتېويان و حموت ته ودرېن پان لهوې لي بهي مېوو. له نيزدراستي ددریا ددوړگې چولي «دپا» ورك كېسه ل سړي له نار هېنا بزه ددر. پالوان ميكنېس له پشته وگړي له دتنگي ژن و خشه خشي كراسي ناروېشم پوو، پوره توركنېك په پشي كور و فانروس به دهسته و پېدا بوو. له پشت سړي نوو دوو ژن كه په چده ردهيان گرتېوو، چه ترېان هدها بوو، په نېسپايي ده پانگوت و پېده كېنې. شوو پر پوو له بژني عه تري نووان. پالوان ميكنېس تېكرا بوو، په بژله بژل كوتې: «نه وشو همدو شېتانه كان وده وای من كه وتوون. بهلام ده ستیان پېم واناگات».

روړې بژلای بهر ودرگيزا تا ژنه كان نه پېني. له پر هدهنگاوي خيزا كردن تا زوو پگاتوه مالي. پېنگرمان ژن و كېوه كې له ددوړه ددنگي لاکيان دهېست. نوو ددم نوو دد كوزې و نووان هدهلدهان تا خيزان بهارنده. نوو پېلاگېني په ددرگا داده دا، تا لي هېكه توه و له پشت ددرگا كدسي نده پېني. نه ژني و نه مناله كاتي و نه سه گدې هېچيان لهوې نده بوون. نوو دم تنبا دده ماوه و له وانه پوو پتراني برپار پدات.

كاترنيای ژني و رښتوي كچي له بن چرا به لادا ددهان و چاوه رواني شو بوون. جېنگا پك له پشت سړي نووان بوو، پالوان همېشه لهوې داده نېشت. پېنجه لهو كهس نېده تواني لهوې دانېشي. نېوته خېكي بارېك كه له بن ديوار و له نيزېك په هېره دانراپو به سړ حساردا دده پرواني. تماندات نه گدر بارو كي مندلانېش له مال ته بابه، سېنېري قورسي شو لهو جېنگا به هست پېده كرا. ژن و كېوه كې نېان ددوړا ژړي لي و نه نيزېك كدون.

هر دووك ده ستیان دد كړه كه ده ستیان ووي دده كوي. نوو هست پې كړدنه وای لي دد كړدن كه په ترس و له رز پكشېنه وه.

دا پك شتيكي دد چني. شوقي چرا له پرچه بژورخاونه گاني و له بړو كه وانه كان و رومو ته خرده گاني دده و نيونك له زار و چندنگي پاني رووناك دد كړه. له سړ تاپي نوو خوزه وېسي و مرجه بت ددرباري. له كچني دا قه و بالا په كې چران و وېك و پېك و له بارې هدهو. كېزي پالوانېكي راسته كېنه بوو. پالوان «تراسپولس رواس» ي بارو كي كوري نه بوو. كاترنيای كچي ورك كوران ددېزوته وه. پاشان كاتېك شوړي كړد بوو كه و تېوه چنگ نه، شېريك. له ساله گاني هدهو لي دا، خزي گرتېوو، هغه شتيكي گرتېوو، بهلام كه كد دای نواند بوو چون دد پتراني له گول پالوانېكي ورك ميكنېس په هېه بازی پكا؟

توانا و نبراده و گه‌لله‌ره‌قی ژنده‌که، جنگای خزیان دایره به موجهبت و مودارا و خزشه‌وستی. همه‌میشه دهی چنی و بیری ده‌کرده‌وه. سهرده‌می ژبانی وه‌ک ناوینکی روون و تی پهریو به پیش جاری‌ده‌دروشت. جاوربار سهری هه‌لله‌پنا. تماشای ده‌کرد. له ژورو سهری، له ده‌وریه‌ری، له چواره‌براری ژورده‌گی، ره‌سی ته‌واوی قاره‌مانانی خزشی ۱۸۲۱ که گشتیان پلنگی واقعی بودن، به‌ریز له قاپی ره‌ش‌دا ده‌پیران. له نیوه‌راست و له پیش قاپینگیان چراهه‌کی زبوی چچوک ده‌سوتا.

پای کاترینا سهره‌که سهری راده‌وه‌شاند و پنده‌نگ‌ده‌هرو. هم له مالی پارکی و هم له مالی میزیدی تمه‌می له نیز چه‌ک‌دا رابره‌دیرو. له خزشی سالی ۱۸۸۷.د، پیش شور کرده‌نی، نه‌وش وه‌ک پیوان به تفه‌نگ و فیشه‌ک‌نامه‌ه‌ری کرده‌بو. تا نه‌ه‌نی تورک گونده‌که‌بان بگرن. کاتینگ مندل بوو، له سهرده‌می خزش‌دا، نه‌وش له‌گه‌ل متالاتی‌تر، فیشه‌کی له پهری نهم گزته گننه‌بان وهرده‌پنچا که فته‌کان له کلیسا ده‌پانه‌پنا. کاترینا بزنی پاروتی باش ده‌ناسی و خزشی ده‌وست. پالمان میکل‌سی میزیدی‌کی باش و به نینسان بوو کاترینای خوش ده‌وست. به‌لام ژبانی نو بز ژینگ فره‌دوار و سخت بوو. جارجار سکالای ده‌کرد.

پای کاترینا نه‌وی ده‌ی چنی له‌و لای دانا و جاری‌کی‌تر سهری به‌رز کرده‌وه. له ژورو نده‌خته‌که ره‌سبکی باسه‌می گه‌وره وکزن به دیواره‌وه هه‌لاوه‌سراپوو. نشانی دده‌ا که فله‌ستینه‌کان گالته به سامزن ده‌کدن و رای ده‌کیشن له‌گه‌ل خزیانی به‌رن. دیزینکی مل نه‌ستورر له نیوه راشی ده‌پیرنا که ده‌ست و قاپیان به تهناف و سیره‌می چهرم و به زنجیر به‌ستبوو. پیوانی نووره ده‌پانگیشاو بز پشمه‌ویه‌ان ده‌رد هیندینکی دیکه‌ش به شیشه تینکوتان نازاریان دده‌ا و گالته‌بان پی‌ده‌کرد. له سهر بورجینگ، له پشت په‌لجه‌ره‌یه‌کی بچوک که میله‌ی ناسی نی‌گیراپوو، ژینگ‌ی سازو‌عیشه‌وگر به سینگی رووت قاقا پنده‌ک‌نی. نو ژنه ده‌بله‌ه‌بوو. پای کاترینا هه‌سو ژورده‌گی سهر کرد، ده‌تگرت هه‌ول جاره نه‌وانه ده‌پیش. هه‌ناسی‌کی هه‌لکیشا و جاری‌کی دیکه‌ش به خه‌فته‌وه کاری خزی ده‌ست پندکرده‌وه.

کی‌ده‌گی گه‌وره کچینکی پازده ساله، قه‌دو بالا‌یه‌کی جوان و به‌رچار، چه‌نه‌گی پان وه‌ک چه‌نه‌گی دایکی، خاوه‌ن نبراده و به‌یاره‌ه‌ری پان و دریز و وه‌ک به‌زی باوکی، تیره‌گی ده‌پچی له‌ولای داناو سهری هه‌لپنا و ده‌ستی گرد به لاوانده‌نموی پشیله‌گی که له‌به‌ر ده‌ستانی راگشا‌بوو. له دایکی پرس:

- دایه، بیر له چی ده‌که‌په‌وه؟ بز هه‌ناسه هه‌لله‌کیشی؟

دایکی له و‌لام‌دا گوتی:

- ده‌ته‌وی بیر له چی بکه‌مه‌وه؟ له ژبانی خزم له تز که که‌وتویه چنگالی شیرینگ. له خوشکه به‌جوله‌گت که ناچار بووم حه‌بی خه‌وی بده‌می تا خه‌وی لی بکه‌وی و نه‌گری. کاتینگ نه‌و مناله ده‌گری، هاوکت له توره‌بی شت ده‌بی. نوو به‌جکه له «تراسکی» نابه‌وی مناله‌کانی دیکه به‌ینی. نه‌وش چرونگه وه‌خزی ده‌چی.

پای کاترینا تماشایه‌گی به‌ری میچنی کرد و گونچه‌کی هه‌لخت و گوتی:

- روله هه‌زاره‌کم، مات بوو و خه‌وی لی که‌وتوه! پاشان گوتی:

- راست و دبابی دچی! تو ددزانی که چزن تورده دهی. چزن برلیان تینک دهنی! چزن له هافالقه کانی ددهار چزن له لاره تماشای ژنان دهکا؟

«رینو» وهلامی ندهاوه. شو له باوکی دهترسا. بهلام خوژی ددهوست و تدعریفی دهکرد. لای واپور هدرچی باوکی دهپکا باشه. نهگهر نموش پیاو بایه، راست وهک باوکی دهبزوتوره. نموش تهنیا گرپی ونگا ددهان پشه لای. کچهکان دهوپایه گاتی باوکیان دههاتوره، دهوپایه رابگن و خز پشارنوه. «رینو» پاش تدمنی ۱۲ ساله که دههات مدمکی خر بن، باوکی لای ته ددهخه گرد که ندهپته بدرچاوان. سئ سال بو باوکی ندهپوو. کاتیک باوکی له مالی بایه، دهوپایه شو له تاشپه زخانه و پا له ژوروی پچوکی خفلا هبس بووبایه. له دووره دهنگی قاچی باوکی دهناسی و گورج هلهدهات و خزی دهشارده وه. پشپله کهشی دهنگی قاچی خاوه نهکی دهناسی. کلکی شزد دهکرد و بهر له کیزه که رای دهکرد. «رینو» نم نمز و زهت و ره پشه به راست ددزانی و هقی ددها به باوکی. دپاره نهی ده توانی روونی کاتوه که بچی وایه. بهلام دلنیا بو که باوکی هدهپته تی.

پای کاترناش هدر وای بهر دهکرده وه. بهلام نهی ده توانی له لای خزی دان به هدهقانبه تی میزده کی داپنی. نموش نهگهر پیاو بایه وهک میزده کی و وهک پالوان «رواس بی باوکی دهبزوتوه. هدر نوره نهپوو که ماوه پکی زرو نموش باوکی ندهدهت؟ نهوهم که گفیا بیست ساله بو و هینشا گموره کچ بو، شویک سهریازی تورک خاتوری پالوانی پیران که مارو داره باوکی تا توانپور لینی کوشتون، بهلام نهوان زلز بوون... تورک ناخوه کی گرتوپانه و پردوپانه ته حسارو وستوپانه بیپنه کاندی لای پاشا شو دهم کاترنا وداپکی له ژوروی دهرپه ریون. چاری به باوکی کهوتوه که جله کانی هموو دراون و خوینی له بدهدنی دهتکاوه. له کانی رویشتن دا ددستی هه لئنا بوو گوتپوری:

- خاتراوا ژنهکان ناروحت مهن. خرا ناگادارتان بی! نویژی (مس)م بز بکهن. من بز تازادی دهرم. مدگرین. کاترنا تز میردی بکه، کورت بهی به تازی منی بکه «تراسوس».

پالوانیان هینا بو کاندی و له بهرده رکی مالی پاشا له بن شو داره گموره پان داناپوو. پاشان دهلاکی تورک هاتپوو، به چهقوو به زیندوسی گمولی گردپوو. پاشان مستفا پاشا، شو سه که پیشه رمه، ددستوری داپوو تا کچه توتنی له پینستی شو بز دروست بکهن.

تهواری شو نهوانه وهپور کاترنا دههاتوره. له گهل نهوش سهره مینکی خوژی له گهل پالوان میکیلس واپاردپوو، ندهوپایه له ددست شو سگالانی ههین. پالوان میکیلس مروفتیکی شریف و بهرین و به گور بوو. هورگیز تماشای ژنی دپکی تده کرد. ددستی له وهرقی تومار ندهدا. لهچمرو چاو چنوک نهپوو. بایی پتر له دوچار بز شادی و راپاردن سهرخوش ندهپوو. نهوش بز پیاونک تاساییه. پیای وای ههیه لهوش خوارتر دهکا. بهلام سالیگ بو ژبان بز کاترنا پتر وهزه حمت دهکورت. پالوان میکیلس به هیچ جزر ندهدوست له باروی کچینکی سالی واپردوو له کاترنا پوو، هیچ بهیسی. هموو روژی به یانبان که ده رگای دهکرده و بهیته دوکان، به سر ژنه کی دا دهی نمراند که:

- من نامهوی بهیسم، نامهوی دهنکی بهیسم، تو هناله شو چاره شینانهی له کویزه هیناره؟

بیجگه لو مناله شیرخزره له خیزانی نهواندا گهس چاری شین نهبوو. نوو لهعنهته چوین چاری شین بوون؟ دتگرت شینکی پیس ری گهوترته لای خیزانی نهوان، دتگرت خیزی پیس بوو. پالنهوان میکیلس خزی له ناست ثم وهزعه راندهگرت.

دایکی ههژاو فرهنسکی دهخوارهنوه و دهنگی نهدهگرت. دهپترانی چی به میتردهگهی پلی؟ ناچار سهیری کرده پوښه و له بهرامهر پهپکهری میکانیلی مهلائیکهدا که گیانکی مهلوتکه و لهزبوی وهک منالینکی مهلوتکهی به دهستهو بوو. پهپکهرهگهی هی نوو بهمناله بوو. نهژنزی دادهنان و دوعای دهگرت. له بهرامهر پهپکهردا دهگریا و دهپاروه. ناخر مهگرت میکانیل پاسهوانی مالو، نوو نهبوو؟ به پارانهوه داوای لی دهگرت که له گهل میتردهگهی قسه بکات، شونگ بپشه خوری، لی تووه بی و دله رهقهگهی تووینک نورم بکات.

پالنهوان میکیلس به رز له دووگان رای دهپوارو. «کارنوس» شاگردی له مالموه نانی بز دههینا. نوو دم، دایک منالهگهی لهسز نهژنزی خزی دهپنچاره و دایدهنا ههچهنندی دهگریا با گریاباید. بهلام نهگرت شهو دادهات، ههپنکی خوی دهوابه تا بنوی و تا بهپانی وهخههر نهپه.

دهنگی «تراسگی» هات که له وهتخی سهروه نووست بوو، له خموذا بقسوی دهگرت. دایکی بزهیدگی هاتی و گوتی: «فهقیره له خمویشا ناسوده نیه، ههمیسه خهو دههینی که ری دهگوتی و لی دهواو به سه لهشکرده نمر دهکا و تورکان دهکوژی... کانتیک گهوره بی، نهووی نیستا له خهو بیبینی، دهیکا، راست وهک باب و پاپیرانی... خرابه نوو وکریته تاکه دی قوریانی بدات؟»

دایک و کچ بپهنگ برون. رنیز له پهلمهروهو تهماشای شهوی دهکرد. هینستا پای شهمال دههات. دهننگیک له کرکهری پهلمهروهکانهوه هات. ناره ناری دایکیک دهپسرا که لای لای بز منالهگهی دهکرد و بپشکوی رادهژانده. رنیز چاری له سهر بهک دانان. گوینی دابره دهنگی لای لای و بپشکه و مدمکی دهجوولانهوه. پاش تاوینک بز نهوه پهچی پگویی، به دایکی گوت:

- نهوش باوگم وهدرنگی کهوت.

- دهلین نووی له دوی ناردهو... نازانم نوو سهگه چی له گیانی نوو دوی؟

رنیز پینگنی. و به فیزهوه گوتی:

- بایم دیسان پشینندی دهگری و تووی دهواته سهپانی.

دایه سهری راوهشاند و گوتی:

- به لی، بهلام نوویش پاشان به تولدی نهوه دهمسپچی دهکوژی. پیم گوتی: که چاره رهشی

وگریته قهت بنه نیابه.

- تا باوگم زیندووی، من ناترسم.

- منیش له باره باوگم هروام دهگوت. بهلام تووکهکان شهونکه...

کاترینا بپهنگ بوو. پشپله که له سهر نهژنزی رنیز تیکم اپوو، گرنچکهکانی بهروو کولان قوت کرد. ژنهکان گرنچکهکیان ههلخت. رنیز به پهله دهوی و دهوی مهقستی کز کردنهوه.

له پش نهووا پشپله بز ناشهوخانه ههلبوو. گیزی لار گوتی: «رادهتهو...»

- له پشت درگای حساسنهوه دهنگی کوخهپهکی وشک هات. «خزینتی».

دایک هستاو کوتی:

- ددېم چېشته کې بز گرم ده که موره. وادپاره نم شق نایمړی کهس پېښی. نم گزخه به به نانقصت و هر بهو مېهسته شه.

ددرگا بزوت و گراپهوه. پالوان مېکېنلس هاته ژورو. ددرگای داخست و به نانقصت خزی گرت. له هه سار تې پهری و چو ژوروی مال. ته هاشاپه کی ددوړپهری کرد کهس دپار نه بوو. پېنجه کې دانا و سرخه می که لابه دروی به نارده می داگند. پاشان چو له سر ته ختی نیزیک په مېره که ددېروانیه پاچه و جېگای دایمی خزی بوو دانېشت و ددسری له بهرېشتی هینا ددو نارده می سدرومی سړپهوه و پدېمېره می کردهوه تا باشت پشوو بدات.

ژندگان له ناشپزخانه ناگريان هل لکړد تا ناني بز گرم که نهوه. پالوان مېکېنلس گونی له دهنګيان بوو. پېښی واپور ددنگی زغدی مثاله شېره خزه کې بېسته. نووړپه کې به سر داهات. گونچ کې هه لڅست. له بېنده نگی به در هېچ نه بوو. سېخارنکی پنچاو و دایگېرساند. به لام زاری تال بوو. سېخاره کې له پدېمېره وه فری دا درې.

پای کاترېنا په مېجوعه نانوه هاته ژورو و ددی وېست له سر میزی دایښی. پالوان پې نهوه سر هلیری کوتی:

- برسېم نېه. هه لېگره لای به.

ژن پې نهوه ددنگی له بهر بېته ددر مېجوعه می هل لکړد و له به چاری وون بوو. بېنده نگی ماله کې داگرت. پالوان مېکېنلس له جېښی خزی هستا. دوو باره سرخه کې کردهوه بهر و پېنجه کې له سر هالاند و بز لای ددرگا چو. پاشان راوېستا. تاوېک له شک دا ما و سېرینکی ددوړپهری خزی کرد. رهسی قاره ساتانی شورش به تفنگ و فېشه کدان و حدوث تیر و به سمبلی بادراو قزی درېوی تاسر شانېان به دیواره کانهوه دددرهوشان.

پالوان تا ددمنک خزی له بهر بردهوه. له ره سکه کان پاما و یدکه یدکه سلوی لېکړدن. نهو نه ناگای له بهر هاتېان هه بوو. نه ددېزانی چ هوندرنګيان نواندوه. نه یددېزانی له کوئی به شمر هاتوون و خد لکی کوین. «رژمن»، «پان مېره یی». خد لکی «کریت» ن یا دورگه کانی دیکه. زوړیسی نهو مېهله پې گزنگ نه بوو. تنیا شتېک بز نهو گزنگ بوو. نهویش نهوه بوو. نهوانه گشتیان له گه ل تورک به شمر هاتوون. هدر نهو ننده بز نهو پېس بوو. لېکولېنه وهی مېهله کانی تر کاری ماموستایان بوو. له پېش ره سمېکيان، هدر وه که له بهرانبهر پدېکهری پېرژدا شهو رز ژ چرایه کی به چوک دایسا. کاتېک هېزه که پان له خاوه مال ددېرسی به وشکی له وه لام دا ددېگوت: «نهوه رهسی سن کاراپس کالېسه». پاشان له باوهی مېهله کانی ددېکوه قسې ده کرد:

کاراپس کاکېس فرماندهی هېزی فدرتګيان بوو که مېکېنلس. ه شېته ی باهه گه وړی پالوان مېکېنلس- پېش له م هېزه دا بوو. شهوړنک که پونانیه کان له شرنی به ناوی «غالبد» له نیزیک ناتېن له مته ریز داپوون تورکه کانیش راست له بهرانبهر نهوان خېره تیان هه لداره مېکېنلسه شېت سر خوش بوو. فرماندهی هېزیس ددستوری داوه تا به یانی که چاره روانی هېزی یارمه تیه، کهس له مته ریز نه یدته ددر. ژماره ی مېهله کانیس کهم بوو. تورک چنده هه زار کهس بوون. مېکېنلسه

شیت و چهند «کرتی» دیکه به سرخوڅی له سته‌ریز دینه دهر که تورکان په‌لامار بدن. پښ وخت له نیوان دور له‌شکړدا ده‌پښه شورو «کارپس کاکیس» ده‌کوړی.

پال‌هوان میکیلس له‌هر خزموره کوتی: «خدتای پابه گه‌روم بود. پدلی خدتای بود... هر چو‌نیک بی خوڅی به کوشت چوه و نیمش هه‌موومان ده‌کوړین».

پال‌هوان میکیلس چوه حساری، چالار وداره مینوکه‌ی ده‌وروی چالاری دا پوڅی هو، عه‌صباره ناوی پدنا چالاکه، گرلانی که‌لده‌وره دانراپوین، هه‌موو نازاریان د‌دا. له حساری چوه تمویله، ماینه سپه‌ک‌ی له تویله‌دا بری‌دی د‌دا. هه‌یران... گوڅی راوه‌شانن. خاوه‌نه‌ک‌ی د‌یت. له خوڅیان جیلانلی. پال‌هوان لینی وه‌نیزیک که‌وت. به به‌ری ده‌سته پاندگانی لاواندیده‌وه. تا ماوه‌په‌کی زور ده‌ستی به مل و پال و پشت و به‌رسکی داده‌هینا... نو هه‌پوانیکی گرم و به موحیبه‌ت و هه‌میشه فرمان به‌ردار بو. قه‌ت خاوه‌نه‌ک‌ی نازار نه‌داپرو هه‌تا ناخ‌ری عومری وک له‌شی خزی هه‌میشه له پ‌تای هو.

ده‌ستی پال‌هوان میکیلس ماوه‌په‌کی زور له نیو پال‌ه دی‌وه و پره‌گانی ماینه‌که‌دا مایه‌وه. هه‌ستی ده‌کرد که گه‌رمی له‌شی هه‌پوانه‌که ده‌گاته به‌دنی شویش. له پر وای زانی که پشت مله نه‌ستوره‌ک‌ی خوڅی پالی ل‌ن رواوه و ده نه‌رنده به قه‌وت بود و قه‌ل‌افه‌تینکی وای پ‌پدا کرده‌وه که ده‌توانی به سر د‌پوارو هه‌ساره‌گانی شاری کاندی‌دا بفری و به حیل‌ه حیلک به ده‌شته‌گانی ده‌وری شارد، راست بز لای مالی نوری به‌گ بروا.

له عه‌رزو له به‌دنی ماینه‌که هینیک به‌رز ده‌پوه و ده‌گه‌شته پانبه‌ی کابرا. له‌ونوه بز نه‌ژونگانی و خالگ‌ی پر ده‌پوون و سنگی و‌ها ده‌ناوسا کم د‌ما به‌ت‌نی. نم هیزه قه‌وت‌نیک بود له عه‌رز و له به‌دنی ماینه‌که هه‌لده‌ستا. هینیکی وه‌حشی هو. پال‌هوان له به‌ر ده‌رگاوه بانگی کرد:

- کارپوس!

ژنه‌که هاته د‌رو کوتی:

- کارپوس نوستوه.

- راستی که‌وه.

چاوه‌روانی کارپوس هو. سیخارنکی داگیرساند. نیشر تامی تالی له زاری دا نه‌ماپرو. به‌ری نه‌و دروکه‌لی ده‌کرد که له لوتی ده‌هاته د‌رو چاوه‌روان هو.

کارپوس خ‌وه نالوو که‌بشتی چاوه‌گانی ده‌کوشی. قوی نالوزو لپاسی شپ‌رو بی پیلار هو کارپوس هه‌رزه‌کارنکی ۱۲ساله و کوری «فانویروس»ی برای بود. به کوره‌ک‌ی ده‌گوت:

«نه‌وانه ده‌پانویست که من و تو به‌کنه مام‌وستایه‌کی ده‌لقه‌ک. بز چما نابینی که «چس گورگی» مامت تووشی چ روژنیک بود؟ نازانی شاگرده‌گانی چو‌ن س‌ری دارنه‌ سر و گالته‌ی پنده‌گن؟ به‌ده‌خت. شه‌گر د‌رس پخو‌نی چاوت خ‌راب ده‌بن. ناچار ده‌بی چاویلکه له چاوت ک‌ی. له دوگانی من بپن‌ه‌وه. گاتیک گه‌وره بروی، ثاقل له‌س‌ری‌لای، دراوت د‌ده‌می، ده‌یکه‌به ده‌سایه و ری‌نگای خ‌وت ده‌دو‌قه‌پوه». نه‌و قساته‌ی به «فانویروس»یش گوت‌وو. بی‌حاملینه، لینی به‌ه پیکه پیاو».

پالەوان میکێلس پشت ملی هەتیوی گرت و رابووەشاند تا باش وەخەبەری بێنێ. پێی گوت:

- بچۆ لەسەر هەوز دێم و چاوت بشۆ تا باش وەخەبەر بێی. پاشان وەرە گارم پێشە.

کارترس چوێ هەسار، لە چالای ناوی هەلکێشا، دێم و چاوی شوشت، بە نینزگان سەری بە شانه کرد و چوێ کێن مامی و گوتی:

- نێستا وەخەبەر هاتووم.

پالەوان میکێلس دەستیکی لە سەر شانی دانا و گوتی:

- دەچی دەرگای ئەو پێنج مالا ئە لە دەدەیی که دەیان ناسی، بەردێک دەست دەدەیی.

نەوێندەیی دەرگاتی تا دەرگات لە دەکەندەوێ حالی بووی؟

- بەلێ... تێ گەیشتم.

- ماله «هەدکەش» مالی «مەستبەری» مالی «کاپا مەبەس»، مالی «بەرتۆلەز» مەزگەوێش که

مالی «نەفەندی» بە.

- نەفەندی تە پالە؟

- بەلێ، نەفەندی تە پالە، بە هەمووان دەبێزی مام پالەوان میکێلس سلاوتان دەگەبەنێ.

سوزی شەمەز... رۆژی بەک شەمەز پێوستە هەمووان بێنە نێر، تێ گەیشتی؟

- تێ گەیشتم.

- زۆر باشە، بڕۆ!

پاشان بانگی ژنە کەیی کرد و گوتی:

- سێ مەشکان بکۆرەو. چێشت لە تێ. نان و نانێ شیرین دروست که. ژێر زەمینە کەش

خاوەن کەو و نامادە بێ. مێزی پێچەک کورت و چەند نێو تەخت و چەند پیاڵەش لەوێ دانێ!

ژنە کە دەبێست بێزی: «رۆژی پاریزی پێش راپەرینی مەسیحە، تۆ بۆ چا لە خرا ناترسی؟»

بەلام پالەوان بە دەست بێدەنگی کرد و ژن لال بوو. هەناسیکی هەلکێشا و چوێ ژووێ. بە

رێنیزی کچی که هەوێ دەشوتن گوتی:

- هاوار بۆ من قەلەندەر، دێسان میواتان هەیدە. دەستوری داوێ که سێ مەشک بکۆرەو،

ژێرە مەشیش تەرۆ تازه خاوەن کەمەو.

دەنگی تەقەتی پێلکان دەهات. پالەوان میکێلس دەهاتە سەر بچێ بێهەوێ.

رێنیزی پرسی:

- چ باسە؟ هێشتا شەش مانگی تەرۆ درارێ تێ نەپەرێو. بەلام لە خوشیان دلی لێی دەدا. ئەو

پێی خوشی بوو مالە مەبەشە پێی لە جەم و جۆل. ئەگەر پیاو لە ژێر زەمین کۆ دەبوێندەوێ شەرابیان

دەخواردەوێ و ئەو کەبێی دەکرد.

داپک بە پرتە پرت گوتی:

- دێسان ئەو پیاوێ لەسەری داو. شەیتان چۆتە کلێشەیی. خاچی کێشا: «خواپا ئەگەر کوفری

دەکەم بێم بەخشە. چ بکەم، ئێتر خۆم بێراناگیرێ! ئەو ئێتر رۆژەکانی پاریزی پێش راست بوێندەوێ

مەسیحیش لە بەرچاوی ناگرت. ئێتر لە خواناترسی!»

جاریکی دیکەش بە ناھەمیدی کەوتە بیری میکێلی مەلایکە و گوتی:

- چهنده له بهر پښېاني چوک دابدهم و دوعا بکهما نازانم ونا نېستا چهنده رڼ و چهنده شدمم له سدر مېجرابه کې سوتانده. بهلام هموويان پښې کلهک هرون چونکه نېستا هدر دروک پښکوه بهکبان گرته . رښيز گوتې:

- ناخا ته گدر منېش پياو هام هدر وهک نوم دد کرد. نمو رڼاندي دلته ننگ ده بروم نومام بانگ ده کرده ژر زه مين و مستم ده کردن، گزوانم پښې ده گوئن و پښم لي ددهان و سمام پښې ده کردن. هو کاره خوم خوش ده کرد. پياوې لوه به ددر هېچي تر نېدا

له گاندى نه وشوه شونكى تالې بور. هه را پر يو له نى به هاران. تيزى پښ نېوه شه و له جياتى كړه باى شه مال. هه ليكړده بابه كى گهره شه دار كمشېرى داره گانې زياد ده كړد. نو بابه كده له نه فرماي شيا لېوه دهات، به سړ دهر باى لېبې دا تېده پېرى و دهشې (مساراي) دهرې، به سړ بورج وقلانې شاره تېنېرى و بهن دهركو په لجه راندا خنې خزانده ژوره كان و ورك پېاوگه وته سړ ژان و ورك و نېش كوته سړ پېاوان هه موړى له خه و كړد. له مانگى نه پرېلدا نه بېاله شونكيا خزيگه پانده دورگه ي كړت

پاشاي شارى گاندى كه سړ دهر باى پېرى و كه و توپى هه و سى هه ستاېوه، له خه و راپېرى و هه نك ده ستي ليكدان تا سوله پان قوله رېشى خولامې بانگ بگات. گانې خولام هات، گوتى: سوله پان په لجه رې وركه، ده خنكېم . . . چنده گهرمه نهو بابه چپه؟

- گهرمه نهو باى نه فرمايه، گهرمه به لام زياتى نه. مه ترسه نېشه بهو بابه نېژېن باى خه بار، چونكه خه بار پنده گېښى. - باى خه بار، راسته به لام له عنت لهو بابه. بهر و فاقى قهر و واش بېنه، كه بڼه ده ستاره. گزړه ناوېكى سار دواوه شپنه كشم بې بېنه، خوم باوه شېن كدم. نو كړېته له عنته به ناخړى ده مكوړى.

* * *

- خه لېفه ي ژور ووه دكسى گاندى. ش به ۸۰ سال ته من د رېشى سې درېزه وه له جې راسته وېوه، پالې وده په لجه رې باره گاي خه لافته دا، تا هېندې هواي فېنگ بژې. هه مو شت تارام بو، ماله گان له تارېكېدا خه و بان ليكه و تېوو. له هه ساري باره گاي خه لېفه پېره داره لېمژ گولې ده كړد و عه ترى هه مو شرنې داگرتېوو. له ئاسانېش هه زاران چرا له بهرانه ر ته خنې خودا دايسان. خه لېفه به ترس و پارانه و له عاسانې پېرله ته ستره و له هه واي شو و له ماتې قوړلې ره بېاندا، تا ده منگ له شې زه لامي هه سړمه قولانې لېده دا. پاشان هاتموه سړ زوى و هه ستي به سووكى و ناراضى كړد. له حالېكېدا تاتېشكى وده په لجه رې مالى خوادا بېو خاچې كېشار دوعاى ده نې ده شې پاتېنى خوښ و نوړى پېندا كړد. نېستا نېتر له شې سړوك و فېنگ بېو، چژه ده جې وراكشار پاك و خاوېن خه و ليكه و ت.

نېزېكى س عاتېك دواى نېوه شه و، پاله وان ميگېلس به تووره يى و ناره عه تى لېفه ي له سړ خز لادا و له سړ دوشك دانېشت وگزړه تاوې لې نېزېكېو، هه لېگرت ودمى پېوه نا، دوسى قومى خواره وده تا خه وى هه و سېازې لې پړه و تېوه كه ته واوې شو هه راسانې كړد بېو. به لام خه ورك دولېا چنگى لې قاېم كړد بېو، ورك ژن خزي پېوه توو ساندېو، نه بېدوست بې پېدا. پاله وان به بېوله بېول گوتى؟ «من له عنت له خه و ده كدم، نو خه و كه ده رگا له شه پتان ده گانه و.»

راست بزوه به پنی پتی چو خوار وله هه ساری ستله ناوینکی فینکی له جالار هه لکینشار به سه ریداکرد، تا ناگره دهرونی به کورنیه ره. به لام هینشتا تاینکی شیرنی له زاریدا مایو. گنجی توویدی له نینو برزگانیدا هه دهار برون. چزه سه دوشهک و دانیشتر په بجه روی کرده وه. دهره وه هینشتا تاریکبو. گرنچکه ی هه نخست، گاندی له خه و دایو. دهنگی هه تاسهش نه ده بیهرا. بایه کی نهرم که بزنی ناو و خاکی لینه هات، به نینو په لکه میواندا ده سوراوه که لاگانی و ده ننگ ده هینا.

پالهوان میکینس پالی وه دیواندا و خه یکی سیفار گیشانیو. ئیتر نه په دوست ده ستخوشی نهر خه وه شه پتابه بی، بهوای به خه ون نه بو. سیفاری ده گیشاو ته ماشای په یگری. میگانیلی مه لایکه کی ده کرد، که مهکه شته ی عاسانانو و توریکی پر له تیری به شانیدا کرده وه له لای راسته ی ده مانجه ی زوینی خاچ له سه ر برقه یان دی، له لای چه یی تاجی بوریکی که له گوئی نارنجی به هاری دوستکارایو، پاک و خاویز دپاریده دا. له ژوری کاتی نه ده نگی ناخ ده بیهرا. له عه مباری قاتی سه روو مشکبک زپرانندی، پشله بینه نگ و گورج و گول سه ر کهوت، پاشان ماتی و بینه نگی پالی گیشاو جازنکی تر ماله که له خه ودا نوتم بو. پالهوان هه روا سیفاری ده گیشاو قین و شه رم له نینو چاوانی وه لا نه ده چوون، چاری به یوه په بجه ره چه که کی نه ویری، چاره روانی هاتنه روی خور بو. به لام خور به م زوانه هه ننه ده هات. شه هه روا تاریکبو، بایه کهش هه رده هات و خزی به مالاندا ده کرد. به سه ر ته ختی و سی لوعه تان پدا تینه یی که سی خوشکی گوره کچ ده ست له ده ستی په ک به کراسی سیی خه و لینی نوستیوون، (ناگلانه) جاریوار باسکه چه چه کانی که مانای نازولا واند نه و یان نه ده زانی لیک ده کرده وه، ده تگوت قلیله ی ده ون، قاقاپنده که نی.

به لام زو هینی ده بزوه و مات ده بو. نه ژوره گه وره به به سی سندوقی جلی و سی له عه تان» گهرا بو، بزگنی لینه هات.

هینشتا نه و شه و تپه ر به و، (چس گورگ) ی برای برای پاله وان میکینس له پشت میزی پچوکی خزی دانیشتر بو، ده تگوت هینشتا سه رمای پیروزنیه، په توری ده خور ورینچا وه سه ری به سه ر گتینیدا گرتبو. به شو فینکی زور ته ماشای میزوی شوری ده کرد. له وه سه ری براکوژی، له و نا لان و خه پانه تانه، هه رله و گاته شدا له و قاره مانه تیانو له فین په نازادی. «چس گورگ» جاریوار چاویلکه که کی له سه ر چاری لاده برد و به بیانوی نه و ی خورننه وه چاری بازار ده دا خاوانی ده کرده وه. سه هات به وای به کدا راده بردن و بایه کهش هه رده هات. پاشایته مانگی ته لیریل ده ستی پنده کرد. له وگاته دا که پاشای تورک و خه لینه ی تورتودوکس له نیگه رانیدا بوون. «چس گورگ» ی پشت کورده له رزی و چاویلکه ی پاک ده کرده وه.

به یچکه له «چس گورگ» و «سی لوعه تان» ته وای خه لکی گاندی له به و بای گهرمی نه و شه وه ده هاژان، نه و ژانهای به ته نیا نوستیوون، لینه یان له سه ر خزیان لاده برد، پشوریان سوار به و، نه پانده زانی نازاریان چه. ژنه به میزده کان له خه ودا ناسیزان ده کرده وه له میزده گانیان ده گهران، له هه مران زیاتر «گاروقالبا» له خانو په کزله که ی نیریک له نیگه رگا که تازه به قسل سه پکارا بووه، له میزده که ی ده گهرا، ناهه قیشی نه بو، چونکه په کهشه میزی را به رد و میز دی به «کاپامیس» ی چه رچی کورده که لاریکی زه لاسی مله ستوور بو. ترا ساکی به و شاهیدی ماره کردنیان، روزه کانی هه و له نه پانده و ست تاونک لیک جیا به نه وه، گاروقالبا به توندی داخواری

نډو خړشېده خټبه بڼو. چاره کانی له بدرگرمي شه هرت بېحال بڼوون. ماوه يه کيوو کاتي هاتيوو که چيزه لږتيان وه گرځي. وهک گولنک کډله بېريان چوڼي تاوي بدن. دهات سېس ددېو. بدلام له پې نهو خوايډي شوو دروست ددکا. کاپامېسې بڼ گډيانډېو. کاپامېس چمرچېه کيوو رڼوي شه مزيان به بانگ کردن گړندي وه سر خڼده گېرا، خه لکي کاندې نه بوو، له چپاکاني ددوړيوهر له دايکېو، بدلام سي سالبو، ولاټي خڼي به جي هښتېو، نه يده تواني بگړنتموه. باوکي مردبوو، ميگه له مديکي بڼو ټوو براگي به جي هښتېو، له سر به شه ميرات و له سر به رانه گډوه که ليان بېوه شر و خوښيان وه جوش هاتېو، چه قريان لڼک گڼشېو، له بېريان گړدېو که له دايک ويايښکن. کاپامېس براگي خڼي گوشتېو، به ران و ميگه له مدي به جي هښتېو. رايگر دبوو، هاتېو شاري کاندې و مايزوه. هه ژاړو پېگار به گډپنکي شواني وپيلاوي دپار. چله ريحانه يديکي له پښت گړنچکي ددوه ناو به مډه پخانه کاني شاردا ده گراو گڼواني ده گړت. رڼونکيان پالوان ميکيلس ديتوي، بانگي گړدېو :

- کاپامېس نو شهرم ناگي بهو قدوقه واره وه، ددسوړنيده و گڼراني گډه ابيي ده چري. وده من شينک دده مني که بتوان کاسي پڼوه بکي و پياوانه بڼي. دراوڼکي کسي دابو. کاپامېس گړنکي کړيوو، هيندي ورده والي وهک ددزو وښښت و سابوون و نارښه و عترو شتي واي کړيوو، قهرتال يديکي پرده کرد و له دېهات چه رچېه تي ده کرد و به دده ننگ خړشې بانگي ده کرد. له بدرامېر نه وده پالوان شينکي لي وېستېو: شه ش مانگ جاريک نه گړ بانگي کرد گېرنه بي بېچته کن پالوان و تا نيزني نه دا له لاي بېت. رڼونکي به ياني له گړندي کړوسونا. له سر کاني چاري به گاروقاليا کوټيوو، خوشي گره ک بېو. له گړندي يه کاني پرسېيو: داخوا له خېزاننکي نه جېبه باوکي پياوڼکي به نيزه؟ خوازېني کرديو رنک کوټيوو، به کډه مزي را بردو تراسکي له ماساري کلبسا تاجه گولې له سر ري بوکي ناوو. چونکه پالوان ميکيلس خڼي نه کسي ماره ده کرد رنه کسي ده شوت. ده بگړت پښ هه سروشت نه شي کريت نازاد بي. بوک وژاوا هه شت رڼويو له ژوړوندا ده رگايان له سر خڼ پڼوه اېو، مانگي هه نگرنيان بڼو. کاپامېس جارويار راده بوو، تفاق بدا به کړه کډي، گاروقالياش خوارونکي سوکي ناماده ده کرد، دده بانخواړه وپاشان دريځ ده بونه ووهو تېک به رده برون. مېسېش له قاپي وښه کيده له ښه وده تماشاي ده کرد و بزيه کي ده هاتي و به رده کتي به سرده ده رڼاندن. تنيا لهو وړنگاېوه بېشه کاني کريت پرده برون له ازړک و تغه نکښ به يي گڼران له باوکوه ده گانه ددستي کړه وهر لهو وړنگاېه شوه هره به هزي نه ومانگه هه نگرنيان ده، ناخړه کي له وانه به رڼونک کريت نازاد بي. ښه يايکي به هاري تا ټولاي کاندې وده پواره کاني فېنيزي هات وگډېشته گړندي گولان. ژنو پياوڼک که تازه شايان کړدېو، به گړو وگرمي تېکلي به کډېوون. خڼو قامکي پياوه کي برده بوو، کڼي زوردي لېږه هات. ژنه کډه که پزي خڼو لېږه دابو، بهو حاله ش ژني جېنل ناگري گړتېو، وهک پشله هر ددپياواند و گهرم داهاتېو. به پزيه کي سېي به سر دمرچاري دادابو، ميزه کي ده ناميزدا رنکد کوشي. هه وليده کونکي بڼ دروست کا، پڼو ته وي زله لې وگړل له دنيا نه برين. له ولای شاري کاندې له وکانه دا که دوو زله لې تېکلي به کتر بېون به اريانيس به قولي هه لکراو ولشي ناره قاوي قانوسېک به دده ستموه، به له له له له قولي تنگ و تارېکا ده چړوه مالي

وله عندهی له چاره نووسی خزی ده کرد. تاقه شتیکی پاش مردنی ژنده کی بزی به چنابو، خفونکی ناسوده بو. به لأم بزچما خدک ده بهشت بهی ژانده سر چیره له خو بهینی؟ له به بانیوه به کوژاندا ده گهرا، زستانان بز گومبو ونوده چای دارچین و هارینان بز فینکایدتی شه بدتی ده گتیرا. دچره تاونیک بهی، ژنی دراوسی و یا پدک له خزمه کانی ده هات مندالی بهی، ده بویه بار بایانیس بهی مامانی پکا، چونکه مامانیش بو. باو کده فیه ده کی ناله ندبو. له زانی کورومایش سدی ده دره دچو، زانسته کی بز کوره کی بهی هشتو. شو بز ژانی به گارده هینا. نهو شه پلاژیای خوشکه زای نه جات دابو. گارنکی چنده دژوار، سی ساعات هه ولیدابو، تامداله کی له بهر برده بو، مندالینکی خرنه و روش، گروشیو.

بار بایانیس بهرنگادا ده روشت و له بهر خزیوه ده پگوت و له عندهی بز چاره نووسی خزی ده نارده. له پشته وه گونی له ده نگی سی نه سپینگ بو، به لأم نک نهو نه سپانه که وینجدهی ده خزن و تهرسی ده گن. بار بایانیس له ده نگی نهرمی قاجه کانی که ده تگوت لژکه پان له ناله کانی به ستوه، وه له و عه تری به ده وادا پلازی ده کرده وه، ناسی و زانی شو سواره کی به. چونکه هه ولیدار نه بو که تروشی شو سواره ده بو. خزی به دیواریه نو ساند، خاچی کیشاو پاره ستا. سوار نهرم وسوک ده تگوت له هه وادا غارده دا، وه نزدیک گموت ویزنی عه تری که پلازی بزو. بار بایانیس له بهر خزیوه ناوی خوی هیناو گرتی: « نهی سن میناسی پرفرز سلأوت لی بهی ».

وهک نیماندانیک چاوی هه لئتا و تمعاشا کړد. سن میناس، نهو پیری نوواتی، نهو پشتیوانه کی کاندی، ساری نه سی لغاو زتر، له کاتیک نیره به کی سور له سر شان و زینکی برقه دار له بهر دا، به ریشی کزیه ی ماش ویرنجیه وه راو وستا بو. نهو به گزیره ی دابرو شین، هدمو شه ی کاتیک کاندی له خنوی خوشده بو، به گورچی له به پکمری خزی ده هاته خوار بهی دیواره کانی شاردا ده چره گهره کی یونانیه کان. نه گهر که سینگ ده رگای پیره نه دا با، نهو پی به وه ددا. نه گهر هه سیجده که نه خزش که وتبا، له بهر به لجه رهی نهو راده وه ستاو دوعای به ده کرد. تا خوا شیفای ددا. نهو له بهر چاوی خدک دپارنا بی، تنیا ده گه ده توان بهیپن و کلکه سروتی پکمن. له تمواری شاردا دوو کهس ده توان بهیپن. به کیان بار بایانیس و نهو یان نه فندی ته پاله تهو حاجیه شته به.

سن میناس کاتیک له گهرانی شواته بزو، ده چتموه ده قالی به پکمره کی، که سیش نازانی که شو چقه و ماوه. مژتو و فلو سی خزمه تکاری کلیسا نهی که به بانیان له کلیسا ده سور و نه وه نه سی تم پیاره میراره که به تری ده پی.

بار بایانیس که چاری به سواره که کهوت دروا و له تاریکنا ون ده بی، نشانه ی خاچی کیشاو له بهر خزیوه گرتی: « نهو شوری شو دیم، ته وه بزم پیره هاته ». ناننکی قه ندی تایه دی که هه وره کی به شهرابی شیرین گیرا بزو و له پاداشی زه حه دی مامانی پلازی ادا وهری گرتو له باخه لی ده وینا و نه نیشتیا و به خوشیه دهستی به خواردتی کرد. ناخره کی که پشته وه کاوله کی خزی وفاتزه که کی کوژانده وه.

پاله وان مېکېنلېس سېغاری ده کیشاو له فیکر دابو. مینشکی وهک میش هه نگرین هه و زوزی بو.

هرچی له ژباړنېدا په سهری هاتېږو، هرچی خوشي وسترېږو، بالېنی بېزارېږو، گونده کې، باوکی ،خانوده کې، خه لکه کې په تورک و له لموه، گشتی ودهېر دده هاتنه وه. له وگړاېوساېره تا هېباد تخانه د «تړلو» واټه له وسهری کرېته وه تائمه سهری. بهری لدم لوتکه وه بېر لوتکه و لم شزوشمه بېر نه و شزوش دهر وښت رنه بدوست له هېج جې توره بگړی: تنه له دده وړی زاری سوړو هموساېزه دهگه را وېنېر لېوانېدا دهچره ژور و نه بدوست پېته وده وړی.

په توره بېر له جې راېږو، دهگوت فرمانی پندراوه که له رده حتی و ناراضی دهر وڼ و خه پال دست هه لگړی ولده سهره پېته خوار وله جېهاننا نمزم په رقه رارېکا. پاشان روهی بېر لای په غېره ی چوک وده رگېزاله عاسمانی تارېک راساو گوتی: «خزیا زووتر دده وړی تا بزانم چهه سهر دهات.» له پلېکاتان هاته خوار و چهه حساری. دېسان ستلېک ثاری ساردی په سهر خزد اگرد وده ستېگرده حالی باشتېر ېږ. له بهر ده رگای مالی دانېشتېر چاوه روافا.

له ولاشه نوری بهگ په هاتونچې شوهی دهگه پانده وړی. دهچره نېر باخ وده هاتنه وړیږ. سېخاری په سېخاری داده گېرساند. بېر وچان ناروقی ده خواره وده و دېنالاڼد و تمماشای په غېره ی حه ره مسرای دده گرد. خالی چهه کمسی ده رگای لاسر خز گالده اېږو، نه پده هېشت پېته ژورې. له کوټی قفله په سهرېدا دهگړاندو دهگوت:

- نېتر تزم ناوی، تو ناېرووی منت ېږده، تو نېتر لمن ناوه شېبوه. خوشی نه پده توانی چاو لاسر بهگ دانی، نېهرووت له بهر په غېره راوستاېو په اسکه کانی ېږده و گه رېکی پوتانه کان لېک دده کرده وده دماره کانی دېناوه سهرخو. لهو تار کېدا بېر ووش وده سته په قفله ته کانی پاله وان مېکېلسی ده هاته په رچاو. نوری بهگ ده پنالاندو له بهر خزه وه دهگوت: «نم ژنه قفله تهی هغی په دېسته.» ددستی کرده بهگړیان و دېسان گوتی: «په زواته پده ردی نه لهندي ته پاله دېچم. هسرو جاری که نه و کافره مېوانداری دهکا، منېش پانگ دهکا تاېم په گالنه چی.»

په پانی زو خولامی رهش چاری په خاوه نه کې کهوت له بهر ده رگا نوستوه، وده سگ خزی خرکر دژته وه. سهر وېسنگ ولېباسی په رشانه وه پېس ېږ.

نه فغندی ترسه بېر له سهر لېوی خوی لېکه ووتېو. شوهی پېش بېر پان راگه پانده ېږو که له مالی پاله وان مېکېلسی مېوانداریه. نېتر تا هشت رځان خدم و خفله تهی ېږاېو. لهو ماوه پدا تا ده قلا کز تلېشی په رازی ده خوار و شرایې ده خواره وه. تا هشت رځ له دست نمداری نه جاتی دېږو. پاشان چهه ندم خوی دهگړه ددېرا.

نه فغندی چاری لاسر په کلنان وگمهی بهر شه ته نک و خورما په کې گرد و خوی لېکه ووتوه. لهو کاتدا که نوری بهگ بهری لوه دهگړه وه، نه فغندی خونی دهېنی. له خویدا دېتی ده رگا کراېوه و په رازنکی زلام وژوړه گوت ، خاړن وقله و ولېسېشی لاسر ېږو. له جیاتی تلبسم و دوعا کېر دېکی دملی گړدېږو. په راز که چاری په نه فغندی کهوت، هستا سهر پاشا نوسهری بېر داناوڼد. کېر دی لملی گړده وه دهگړوی خزی راگرد، پاشان وده وړی کهوت. نه فغندی دېتی په راز له گلاهی لېمې پنچراوه توه و باشې بېر ژوه وېونکی خوشی لې هله ستی. له خزشیان هاواری لې هستا و له کاتیکا زاری ېږده ېږو له نار، له خوه راپدېری.

لهو سعاتدا که هژار ونمداران لاسر گړدی زوی و جوش دهاتن و هندی دېږونه وه.

ره‌لجیان ده‌کیشاو تینک ده‌وروکان، تاقی ناسان به‌شینوهدکی هدست پینده‌کراو ده‌سورا، نستیزه‌کان جینه‌جی ده‌ویرون نه‌ستیزی به‌یانی هه‌روک زه‌نگوله‌ی راوه‌شینراو، وه‌سەر لوتکه‌ی چیاکان ده‌کوت، له‌هه‌ساری مالی پالەوان میکێلس که‌له‌ شیر چاوه‌ خه‌رکاتی لینگ کرده‌وه‌و ته‌ماشای نه‌وشانه‌ی کرد که‌ له‌و سه‌رانه‌ راه‌ه‌را. پاشان بالی لینگدان و پای ده‌چیکل‌دانه‌ی کرد و ده‌ستی کرد به‌یانگدان. رویه‌روو له‌مالی «کراسو گئورگیس» ی جوتیاری ده‌وله‌م‌ه‌ند، نیره‌که‌ریکی قبرس کونه‌ تفکی قشکرد و هه‌وای بزنی له‌وه‌ی هه‌لم‌وی وکلکی کرده‌ نالار زه‌راندی.

کاندی له‌خه‌و وه‌خه‌به‌ر ده‌هات. له‌وسه‌ره‌وسه‌ری گۆلان، له‌گانی ئیندونه‌ تا دوکانی نانکه‌ری «تولوپاتاس»، گه‌ره‌کی پالەوان میکێلس وه‌جسوجول گه‌وتیوه‌و. له‌پینشا پای «هاس‌تراپاس» قاچی میزه‌نیسانداره‌ زه‌نگوله‌ فرۆشه‌کی کرده‌وه‌ که‌هه‌موو شه‌وی له‌ته‌ختی ده‌به‌ست. چونکه‌ نیره‌یی پین ده‌به‌رد و ده‌ترسا شه‌و به‌چینه‌ زگ «ئام‌تینا» ی گاره‌که‌ریان که‌ به‌ قه‌لافه‌تینکی وه‌ک دیزی وه‌هه‌مکی وه‌ک گوانی مانگا له‌ حته‌بی ده‌نوست. له‌و ترسانه‌ هه‌موو شه‌وی ده‌به‌سته‌وه‌. کاتینک شه‌و ده‌به‌رست به‌چینه‌ سه‌رئادی، ده‌به‌را به‌ ژنه‌کی وه‌خه‌به‌ر پینی تالای بکاته‌وه‌. به‌وه‌اله‌ش سه‌ریکی په‌تده‌ که‌ هه‌ر ده‌هه‌ست ژنه‌که‌یه‌وه‌ ده‌یو نه‌وه‌گوو له‌به‌ر ده‌ستی راهاکو خواره‌ی بکا.

پالەوان «پولیکسینگیس» پینش تاوینک له‌ شه‌وگه‌ری هاتیوه‌و. ناغاده‌ییتروس له‌په‌نا پای «پینلوب» ی ژنی باویشکی ده‌هاتی. خانم نه‌و شش وه‌ک شه‌وه‌کانی ده‌که‌ به‌که‌یف نه‌بو. به‌به‌زله‌ بزل لێدنی له‌سه‌ر خولادا. له‌ته‌مه‌نی ۴۵ سالی‌دا له‌شی وه‌ها گه‌رم ده‌یو، ده‌هات گه‌ریکی. پا ساره‌ ده‌به‌وه‌و. نه‌وی ژۆژی لای به‌یانی له‌گه‌رمان ده‌هات ناگر بگری. له‌ته‌خته‌کی هاته‌خوار، به‌بیزاری و توره‌یی چارینکی له‌ ناغا دییتروس کرد که‌ هه‌روا باویشکی ده‌هاتی. چوه‌ به‌ر به‌هه‌به‌رو مه‌مه‌که‌کانی وه‌به‌ر بایدان تا فینک به‌وه‌.

ناسان سپی هه‌له‌ده‌گه‌را، په‌له‌وه‌رکان له‌ده‌رویه‌ری مالی وه‌خه‌به‌ر هاتیون. له‌م خواره‌ له‌ عالی کراسوگئورگیس بولبولیکی ده‌نخۆش له‌ قه‌ قه‌ سه‌که‌پدا ژۆژی کرده‌به‌وه‌ و ده‌یخۆند. پای پینلوب هه‌ناسیکی هه‌لکیشاو به‌ناره‌نار گوتی:

- خۆش به‌حالی پای کراسوگئورگیس، هه‌ر چهند میزه‌که‌ی ده‌پاته‌یه‌، به‌لام که‌ خه‌و به‌هیزه‌. هه‌چی له‌ژنه‌کی وه‌چاوه‌ نه‌یه‌. گه‌رنه‌چکه‌ی هه‌له‌خست، ده‌نگی پرخه‌یه‌ک وه‌ک خه‌رکی گاجونی له‌ماله‌که‌ی به‌رامبه‌ریان ده‌هات. کراسوگئورگیس قه‌له‌و بی شالوار له‌سه‌ر گازی پشتی نوستیوه‌و. سینی بزنی پیواز شه‌راپی لێده‌هات. ژنه‌جینه‌که‌ی «کاتینتسا» ی کژی با‌یانیاس، تیرناو وکامه‌روا، به‌زه‌یک له‌سه‌ر لیوان، له‌ ته‌نیشتی نوستیوه‌و. وه‌ک کۆتر له‌خه‌ودا غه‌له‌ غه‌لی یو. خه‌ونی ده‌بینی که‌ تازه‌ به‌وه‌ ده‌سگیران و له‌ پاخینکا له‌گه‌ل ئه‌وینداره‌که‌ی قۆل له‌قۆل ده‌گه‌ران، کراسوگئورگیس ده‌سگیرانی به‌کی نه‌تاشراو نه‌یه‌، لایکی جوانچاک به‌ سینی قنج وه‌ژی درزی تاهه‌نوسی و ده‌مانجه‌ به‌قه‌ده‌وه‌، هه‌ناسه‌ی بزنی دارچینی لێده‌هات. راست وه‌لاینگ ده‌چووکه‌ وینه‌که‌ی له‌مالی پالەوان میکێلس ده‌یو، له‌سه‌وی توره‌س‌راوه‌: «تینتاسیوس پاکوس». له‌و کاته‌دا که‌ لاوه‌که‌ ده‌ستی هه‌ویشته‌وه‌ نیر قه‌دی و پینکه‌وه‌ چووینه‌ گه‌رائی، خه‌ونکی قورس وه‌ک داره‌میزینکی پرله‌ هه‌یشه‌ ترنیره‌ش، پای کاتینتسای داگریتوو، ئه‌ویش وه‌ک کۆتر گه‌ی ده‌هات. وای لیهات که‌شیتان ده‌ستی گه‌یاندی. کراسوگئورگیس ده‌نگی ژنه‌کی به‌ست خزی بزوات

و چایو لیک کرده و و گونی:

ژنه کن، چت لیهاتره بهر بهانیه لیوانت ده لیسبده، وه ک کۆتر گهت دی! چما نانی قهندی

به ده نگین و گوزده خزی؟

ژن وه خه بهر هات. به مژده گه گوت: «لیم گهری با منوم، خهوم دی، دهستم لی هه لگه ۱۱
دو باره چایو لینگان به ناهو میندی هه ولینا له تاریکنا ده سگیرانه گه یه لیز شه ده.

هه ده لیم دو گه لی قه لیز ونه شه له دو گه لگیشی تهن دوری «تولوپاناس» ی نانکهر بۆ
ناسان ده چوو. نانکهری پهر گزوه و توو، بۆنه وی خه م وه خه قه تی بهروشی، هه سته بو کاری
ده کرد. که سبکی تاقه گورینکی بهست ساله ای موو زهودی جوانچاکی هه به و بۆ عامه لاندن لینی
دریخی نه کرده وه ک گلیته ی چایو پاراسته ویته، به لأم پیش سی سالت رۆژن کبان له پهر گوره گه ی
های ده کا وه موو له شی ده پیشه زیبه ک و نینژی هه لده وین، چۆن ده توانی بی خه مو خه قه تی؟
نیستا لیوه گانیشی ده هات پاسبن. به لأم دایگر های نه پهنانه تاره خانووی گولان، نه پهنانه توانی
له تاقه گوربان جبا بنه وه. چرونکه به بجه که له وه که سبیکه پان شک نه ده بهر ده. له ترسی نه وی گهس
نه بهینی له ژوووی حه سپانگرده بو. تاخر تولوپاناس چۆن ده پتوانی خه وی خوش بکا وزار بۆ په پف
لیک کاته وه. «خزی به تانه وه ویره خه ریک ده کرد له کولانان بۆ فروشتنی کولبچه و نانی قهندی
ده سترکردی خزی ده سواره وه هه مبه شه کار ده کرد. به لأم کاتیک ده بهینی گوره تاقانه گه ی رۆژ له رۆژ
پتر بهر وه توانه وه ده چی و گزشته ریزه و کانی له سه ر چبگا هه لده وین، چۆن ده پتوانی مه راضشی
بهینی؟»

تولوپاناسی پبیر که خزی به کار وه خه ریک گرد بهر. تاخه م وه خه قه می بهرون، سه ری هه نهری
دیتی که به لجه ره ی خانووی روه ررووی هیشتا روونا که به خه مو په ژاوه وه سه ری راهه س و
گرتی: «فرانسه یی قه قیر اتز هیشتا خه قه ت ده خزی: تری به ده ختیش خه مینک له دلنا به، نه م
دله ی مروق قه ت خوشی لی ناهینی»

له راستیشا چرای مالی نه و ژنه فرانسه به هه ژاره ته وی شه نه کوژا به وه. قه قیره ده کوخی و
تفی قرینده داو هه ناسه ی هه لده کیشا. شه وه ژنی دوکتور «کاساپاکیس» بو. دوکتور له فرانسه
هینا بو، له و سه ری دنبا له گوندی تورکانی دانا بو. خه م له سه ر تاره ته نبا هه ناسه ی هه لده کیشا،
پاشان ده کوخی و نیستا خرنیشی له زاری ده هات. ده پانگوت دوکتور بتر خوشی ناوی. ده گه لی
قه ره و اشه گه ی ده نویست که وه ک ماین واپوو، خه لکی گوندی (اتازکالر) بو. خاقی قه رانسه یی به
سکالا به دوکتوری گوتیو: «ته م رنگا ناسه ی قه وار بو به پیش مالی ننه ده تنبه ری کوانی؟»
تو له پاریس وات به من نه گوتیو؟

دوکتور به پیشه رمی به ژنه گه ی پنگه نیبو، گوتیو:

«نیه له گاندی به گهری ده لیم: رنگای ناسن»

پالوان سبکیلس مات وینده نگ له هه ساری وه سنا بو. چاره واپوو رۆژ به نه وه. له گه لی
خریندی که له شیری سه ری هه لپنا دیتی ناسان روونا که ده بی، به په له چوه ژوره گه ی. له پاسی
کرده بهر و پشتبند ده ریزه گه ی چهند جار له پشتی هالاند و خه مجاره ده سک ره شه گه ی له بهر پشتی
چه قاند. پاشان گزوه له رۆنی هه لگرت، چرا که ی پر کرد که وه پته پت که ونه بو. سه رینکی به بکه ری

پشتیوانی (میکائیلی مەلایکە) ی کرد و گوئی:

- من دەروم، هەر قسێکی هەمانبەرو پێکەوه کردمان. دەروم و مەلگەش بەتۆ دەسپێرم. هاتە حەساری، مایندەگی زینکرد و دەرگای گەردەوه خزی هاوێشتە سەر زینی و بەرو دەروازی لاژارە گەوتری. هەوا رووناک دەبوو. دەروازی تووک کلیل بەدەست. دەچوون چوار دەروازی شار بکەنەوه. دەرگای ماله کان هینشتا داخرابوو، بەلام دوو کەل لەهیندێ مالاڵە هەلدەستا. باربا پانیس لەمال هاتبوو. دەروم بێ فرۆشتنی شەکانی بەکۆلا تاندا دەگەڕا. هاواری دەکرد و چای زەنجەفیل و خەستی دەگەڕا. پالەوان میکێلسی ڕکیتی لێداو بەغار بەپیش چنارە زەلامەکی داری مەسیحەکاندا تێپەری. دەوری مەپاتیما و گەبشتە (سێ تاق). تاوێک راوەستار تەماشای دەروومی خزی کرد. چەپکان وودە وودە زەو هەلدەگەڕان. (زالم گێو) بەکەرگاشە بەرد و هەلدێر بوو. لە پشەوه چپای (لێدا) وەک سەرۆکی بەسام و سەرەچی بە فیز وێستابوو. لەلای راستە پەیکەری وەرگەراوی عەزیا کە پەنیاڵ دەگوت (پوشتاس) دەپێت. جەغزی پارێکی سەوزو عایی کەوتبوونە سەر رەتگی سەبی دەریا کە لەدوور دەپێت. لۆتکە و شەکانی مالتی نێشتا بە پاتازلی سور دەو لەنێو راستی دەریادا پوون. خۆر سەری لەپشت لاواوەکان هینتاو دەروم و خەرمەنە پەکی لەدووری دەپێت. کەنیشانی پای گەرمبوو. مایێ ناوێداو چاری پەخۆر کەوت. لەخۆشیان چاری زەقبوون و پالەکانی بە نیشانی سلاو راوەشاند و جێلانیدی.

تەپلێان لێدا، ئالانی عوسانی بەدارە کەینا بێ سەری هەلکەشا. دەروازی گەورە کاندی بەدەنگێکی وشک گراپەوه. ئەو گوتدیانیدی کە لە بفرە پەنیاڵە لەپشت دەروازی چاوەروانبوون، بەبارەدار و زوخال و مەشکەکی شەراب و زوینی زەپوون و قەرتالی پڕ لەسوزی و مێو، کەبەدی پڕ لەهەنگوینەوه، بەداریک بە پالەپەستە رۆانە نێو شار. بێ هاتەنێو شار هەمیان دەبەربە بەئێز تالێکی تاریک. بێرێ کەلە دیواری قەلای ئێنێزی هەلکەترا بوو. لەئێز ئێم تاقە بەردەبە هاوار و هەراوێنکی لای زەلامان و زەوێ کەرو و لاخان تێکەل دەبوو. دەنگی دەداپەوه. پالەوان میکێلس پەنیاڵ و هەشەمە ئەدا رینگاپەکی بێ خزی گەردەوه. گەبشتە مەززا و بۆلای رۆخی دەریا شۆڕ بزوو و لەوێرە بەرو زالم گێو و زەوێکانی (سورەگل) ڕکیتی لێدا. لەلای راستی زەوی بۆنی سەروزی لێ دەهات و لای چەپیشی دەریا بوو. خۆر هاتە خوار و وەک تەلمەسبکی ئالتون بەملی مایندەکوو هەلاوێسرا. پالەوان ناوێ داو لای رۆژ هەلات و نیشانی خاچی گێشا و لەئێز لێناوێهە ناوی عیسی مەسیح و میکائیلی مەلایکە هینا.

کاندی نووسی نووڕ بوو. خۆر پاش رووناک کردنی دوکانەکان و گەرمەزی شینی کلێسای (سەن میناس) تەمجارە نووڕی بەسەر بانێ خانووەکان و کۆلا ئە شەدارەکاندا دەپێژاند. گەورە کەچەکان پەنجەرەیان دەکردەوه، پێڕۆنەکان پێشوازیان لێدەکرد تا گەرم بێنەوه. نیشانی خاچیان دەکێشاو شوکرانەیان دەکرد کە ماری دەور خستەوه. ماری ئەو قاتلە لەتەتەتکراو کە دوو مینی ژنانە. نیشتا پێڕۆن دەیاننوانی لەبەر تیشکی هەتاو خۆ گەرم کەنەوه و بەخێر هاتنی مانگی ئەپرێل، مانگی حەزرتی سەن ژۆوژ بکەن.

گوێبەرێو کانی کریتی گۆرێ بەهەموو دەروازی کاندیا رۆانە نێو شار و کلێکیان کۆدەوه ئالو پەزەرە زەر مەزگیتی بەهاریان راوێ گەبەند.

بای پینلوب هاته جه سار ویاویشکینکی بده دنگی هاتی، نیشکه کانی وده دنگ هینا. نو زور هر نه بو. سستینکی زل وگوشتی ژور چندهی داکه و تپوو. باش ده یخوارد و هذومی ده کرد. جلی دوشوشق، کاپاته نی ده کرد، ناخا دیپتروسی میزدی و دک نسیپ ده له و ده راندو خزمتهی ده کرد و همدو شویش ههولی ددها توژنیک بیجه سینته و. منالی نده بو، پشیلو لیل و سروشتی خوشه و بست. نوئی روئی له به پانیوه له روژنیک پشتی داگرتوو. نه گهر ناده میزاد نه بایه و کلکی هدها، و دک کمرکلکی ده کرده قالاو ده یزه راند، تا به در اوسیه کان راهگه بیئی له جباتی ته مهلی باشتره راین و له خور کهلک ودر بگرن و بزه یغن و له نینو گیادا بگه و یغن. چرتکه به هار بو! نو روژه مال له پای پینلوب و ده تنک هاتوو. گورج چیشی لبنا و قهره واشه گه لجه کدی ناره لای پای گاتهرنای خیزانی پالوان میکلس وگوتی:

- بهز بلی خانی من سلوت ده گه بیئی و ده لی: نه گهر ده دهوئی نان و چیشته هه لگرن، هه وای خوشه بیچه سهرایه. به لام گاتهرنا چن ده یوانی بیچته سهرایه! بز به بانی روژی دواپی پنچ مفته خور ده هاتن و به سدی و ده ده برون. ده بویه مرشکان ناماده بکات. به کیان بکولینی ز نینو زگی پرکا له شره ویر. نویشتران بکاته سوپ. له و لامدا گوتی:

- به خافه کدت بیژه بهووی، نه مرز ناتوانم. نه گهر ده بهوی دوی تپور و تشی هه لگری و بیته تیره، در اوسیه کان دین، علیه اغاش دی، گه مدی ده که بن. نه ترسی، پالوان میکلس تاتیوارنی ناپه تده.

بای پینلوب نهوچاوانی تینکاو کلفه ته کدی ناره مالی مادام ماستراپاس و بای کراسوگورگیس ولای خوشکی پالوان پزلیکسنگیس. به لام به کیان چاوهروانی قهشه مازلی بو. به کیان له هر ژانسه رده پنا لاند. سی به میان نانی متفرکی بز نوژی عیشای ره بهانی ده کرد. جگه لهوش قاپی نه وند نه اوسا بو، نه یه تروانی هه تگا و ده لیئی:

مادام پینلوب دلی بیشاو به پرتو به زله گوتی:

- نهی مردولی خوتری! توژی چاو بکه تده، خرا نو چاواندی هه بز جوانی نه داره به نینوه. و ده مارولینز بهز لای ماسلای ژنی و وکتوری. نو هه و چنده قهرانسه به به لام تاقه که سبکه ده زاتی به هار پانی چی، خیزانی دوکتور غاری مارسیل بو. به لام نو پنی ده گوت (ماسلا). خانی قهرانسه بی به ناخافتی بهیری یونانی، بهو هزی گانشو پینکه نیئی نو. به بیجگه له و ده هه مبه بهاسی شارنکی گه وری ده کرد که ناوی پارس بو. ده بگوت: زور له گانشی مه زتره. ده بگوت روبرانکی گه وری هه به، به نینو شه قهقهه کانی شاردا ده روا. لهوئی ژنیش و دک پیاوان ده چنه قاوه خانانو بی شه مرکه رن قسه بیان له گه ل ده که ن. لاکو روتیان تا سه وری به له کیان به پیاوان نیشان ده دن. دپاره نو قسانه درو برون، به لام نو ژته قهرانسه به به رو هه لالای باسیده کرد. بروای به قسه کانی خزی ده کرد و زور جار چای پرده برون لئاو. به لام بزچی نو ژته نه وند شانازی به میره ده کدی ده کرد؟ کابرا ته ناندت شه رمی نه ده کرد که له گه ل کلفه نی ماله که بیان دهستی تینکه ل کرده بو. مادام پینلوب ده بگوت: « به و ماسلا قه قیره بیژه له گه ل من بیته گهران. تا (سینت ثیرن) ده چین. ثم گهرانه توژی بیر و با وری ده گزئی. » کلفه ته به سمر شوری گه رایه و ده گوتی: « نویش نیژی ناتوانم بیم. تمواوی شه کوخیه و چاوی نه چرته خم. به بز

مادام پتلوب له دین دهرچو. بیرى له همورو دراوسیه کان کرده وه. چیکا بانگی کزلیوا بکا؟ نا.. نا.. خوا نکا. میزده کدی مردوو شوره وخوشی فنی دینى. شهو خهبال هلهبده گری و مردوو به پشیدا ریژ دهرؤن. خوا چاکى بزهیناره، سیزده کدی مردوان روت ده کاته وه تا به کفنى توان چى لیبسه کانی پرکاته وه. که واپوو مردوو هه قبانه ناراحت بن و پینه بهر چاوی ژنده کى. نا.. نا.. هینانى شو بېنجینه. به دواى مادام (شپرکانوده وله) شو ژنه که پزوله دا پینى و پلى: دده گری مادام نه زیت بکیشى و له گه لمادام پتلوب ژنى عه تارى گه پرگه بچینه گهرانى؟ شو ژنه تیدپعا ده کا که پاوکى له نهسته میول وهرگیرى ره سى بو. له گه لم سهدرى نه عزم قومارى کرده. دواى مردنى شو همورو سالى کيسه لیره یه کى نالتونى عوسمانى وهک بهرات له لاپه ن سهدرى نه عزمه وه بژ ژنده کى دهرنیر. نینتا مادام خاویار به که کوچک ده خوا. چش.. بلا به نه سکوى به خوا.. بلا قه شى گهره و پاشاش بچن سهرى بذهن. فرتول؟ کاتى جھنل بوو هیچ پیاونکى به سند نه ده کرده. نینتا که بژنه پیره قوتی ده بی دانیشى و ترشى به خوا. خوا چاکى بژ هیناره. برا که بولاله کشى چاکى بزهاتوه. ده لین زور جار منال تاوانى باوکیان ده ده نه وه. وادیار بوو جارنک له نهسته میول فله به کیان دهره تا به تاوانى کوششنى تورکینک له دارى بدن. بارکه ناجسنه کدى واته وهرگیرى ره سى له و راستیه تاگادار بوو. واته ده یزانی که نه و فله به قاتل نیه. جاوره له و کا برا ترسه نژکه قه ده رکشنه؟ به ده به خته ترساو هیچی نه گوت. دباره کوره تا قانه کدى به لالی له دایک بهو. نا.. نا.. تو تایی له گه لم شو به چیه گهرانى. نویش به خرازی تو تایی بهی. و نه دی چزنه (وانگیلو) بانگ به کم.؟ به لام نویش ناتوانى له گه لم بی. شو نینتا خهریکه جل و جیاز ناماده ده کاو روژى جیزنى پاک شوو به چس گورگی ماسوتنا ده کا. شو به ده به خته شو کا برابى له کوى دیتوه؟ نه مه یان بهو زور زانیوه نویشیان مردوله بهو قه دو قهواره بهو بهو چارلیکانه وه. دیسان خوزیا کهچه خوشی رسته بایه. له عنعت له هه ژارى و بېنگه سى... شو برا خونیه ی که و به فیزه و خزی بی جوانه و به سعاعى نالترونه و گولانان ده کا. تهواوى به شه میراتى شو به راپاردن و لوتیه به تى فورتانده.

مادام پتلوب پاش بېر کرده وه به کى زور بریارینا. له داره مېوه که هیندى گهلای چنى وچه متبهق دولمى ههلبهست و هیندى نان و زهبتون وچند پورته قال و قومقمومى شراب و قاهو و شکر و کهچکر چهنگالى هه لگرت وچه هه سارى و به قه ره واشه کدى گوت: دهره وه دوام گهره، پینست بهو گېزه ش ناکا. دهرگای داخست و بهرو له نگه رگا کهوته رى. مادام خه پله و قه له و بوو. له روفشندا سته زله کانی وهک دووگى مه پرکانی (کا پادوکبه) که تازه بژ گریشان هینا بوون، به راست و چه پدا بایه دان. خوشى نه وى ده زانی و پینی ناره حه تېوو. به لام چى پینه کرا؟ بژ نه وى دلخى پداته وه ده بگوت: بژچا شو قه له مېهش وهک شعیتر خوا ناپدا؟ دیسان شوکر چاک نیه چاپم و ده ک لاقى پولیکسنگانه تاوساوه. سپاس بژ خوا هه روا ته و تازم و نینتاش خزم به ده کچان ناگېز مه وه و خزم له بهر ده لاری صل ته سئو راده گرم. به خنزایى نیه خه لک پیم ده لین شیره ژن!

مادام پتلوب بی نه وى پهلای بکا به له مچه ولار به شه قامى گه ووه ی پر له بازرگان و پشه ساز

رو زرنردا تینده پیری، چ هراوه وریا بهدک، چ پلارولاتا وریکا له بهر خزیده گوتی: وئدم خه لکدی کاندی چنده وحشی و نه عاملاو، لیهو کانی گهست. نو غزی خه لکی رتینمز بوو، شانازی بهو ده کرد. دیگرت: «خه لکی کانه پیای شمشیر، خه لکیرتینمز پیای پیتروس و خه لکی کاندی پیای ثارق و شهرابن.» خه لکی کاندی نیوان له کار ده گرانده، ده چرونه مه بخانه و شهرابان ده خواره ده. ده گه له خواره تهره وریگان پرده کرد له گزشتی وشک کراوی ماسی (ماگرو) و گه بایی بهرخیان ده خواره. تیکرا بونی ثارق و شهرابان لینه دها. جاوه ره له بهاری پاکو خاوتنی و هینته تی و شازاده بایی خه لکی رتینمز قسه بز بهکم. له گشت شاری کاندی نه تبا دیپیتروس میزدی له گه له خه لکی تر فرقی هه بوو. به لام نه ویش زور له نیوده چو بوو، هر ریژنکی ده هانی. بهو حالش هیچ نه دما گه شو بز وهخو خشتی میزده گدی نه بکا. به لام فابدی چی؟ زه حسته ته گدی به خزابایی ده چو. خزیا نه ویش خه لکی رتینمز باه. ۱۱

هه ناسبکی هه لکینشاو له له نگه رگا و نه بیزیک گه ویتوو. له بهر خزیده پیری ده کرده ده: نینتا کاها ده بی خه وریکی میش ده رکردن بی. به ده خسته هر به کاری نه وی دی. به لام ناغا دیپیتروس گه له راوه شانندی میش کوزه گدی مانتو بیوو. لاپه ری ده قهتره گه وره گدی نه و دیپیتروس ده کرده وئوو چیشتهانی به دوو رهنگ تیندا پادداشت ده کرد گه به ریژ ده خواردن. گزشت به جه وهه ری سور و خوارده کانی دیکه به جه وهه ری بندوش. له ده ریای موتالاو خویننده وی نهو خوارده نانه دا توقم بیوو که له مالی لبی ده نان. به خه پال جارنکی دیکه ش تامی ده رکردن و زاری پرده بوون له ناوو. .. تازه ده گدی گه شیتوو وری خوارده کانی ریژده کانی دواپی و به نه شیا به کی ته واد ده تگوت ده پانخوا به نه سپایی حجه دی ده کردن:

- ۲۰ ی مارس ۱۸۸۹: باقله ی تازه له گه له کنگر و پیوازی شین، فره وری زه ییتون. خواره نیکي فره به تام بوو.

- ۲۱ ی مارس: کوله گدی برژاو له گه له سیر. حه یف تمو لوتوپالانسه (به رازه هه مووی سرتانده بوو. له پر کیننکی چکوله له ده رکی دوکانه گدی پهیدا بوو گوتی: «ناغا دیپیتروس، خانی من کریستوفاکس ناردومی پینچ گرام مهسته کیم به بهدی بز دروستکردنی موره بیا.» به لام ناغا دیپیتروس تروشی نه خوشی ته مه لی بیوو. به سپایی ساری له سر دهفته و هه لگرت و گوتی:

- برژو گیان ۱ من مهسته کیم هه به، به لام لهو سه ره به. پاشان خزی له بهر یک کیشاو و تا توانی خوی هه لساند تا مناله که تینگه پیتی که مهسته کی لهو ساری دنپه. کچ پری. ناغا دیپیتروس چوو نیو ده ریای موتالاو دهفته و گه به ده.

- ۲۵ ی مارس: ریژی په بامی جویراتیل بز مریم می پاکیزه. نهو ریژده که ده توانی ماسی بهخوی و شهرابیش بهخویه، ماسی مورینای کولاو له گه له تازی لیمو، ماسی مورینای سورده، کراو له گه له روی پانجان و جه غه ری، ماسی مورینای برژاو له گه له سیری تازه، سه لادی خه پار، فره به تام بوو.

تازه ده گدی له ده ماشای ده قهتر مانتو بوو، دسان میش کوزه گدی هه لگرتوه و هه ناسبکی هه لکینشا و گوتی: «منی کوری پالوان پینسو کزولوسی ناسراو نینتا تروشی چ ریژنیک بیوم. بابه ده وری من به پانوی جهنگی پر له ماده ی سرتانده، پانزوه کانی دوزمنی ناگر

تنبه را. باو کم به تهنه ننگ تورکی ده کوشتن، منیش به جنبش کوژ میشان ده کوژم به راستی ها... ۱۱
رومسته ندرم و گزشتنه گانی هملساند و خالی کردنه وه. کاتینک پاوکه شرابه کدی هاتوره
پادا، له پر دوکان له بر چاری چکوله بزوه وای لیهات جنبای تینا نه بنیتسه وه. باسکه گانی لینک
کرده وه. ده ستگانی به راسته و چه پدا به دیواندا ده گیشا و ده بیست وه ک سامزن دیواره کان به
مست بروختنی تا دنیا فروان بی و ناغا دیپتروس تینا نه خنکی.

راست لهو کاتهدا که خزی بز روخاندنی دیواره کان ناصاده ده کرد، له پر هه وای دوکان
تاریکو، مادام پلوط به هه ناسه برکه بهو قهلا نه تی زه لاسی وه ک بورجینک له ده رگای دوکان
راوه ستا. کاتینک دیپتروس چاری پینکوت، سهری بهرداو وه لهدلی خزی گوتی: «بشیر چی
له گیانی من ده وی؟ شوی بی کهمه، رلوش ده ست هه لئا گری. سه لیته چنده به واژه خواره وهی
ده لئی ناگری گرتوه. هاوار له ده ست نهو ریتمنزیه له عه تیانه ا». به ده نکی بهوز گوتی:

- به خیر هاتی، سهری خسته وه سهو ده فته ره کدی. ژنه کدی به سهریدا نه راندی و گوتی:

- بالا راست بهو پیره میردا راهه... ده هانه وی به چینه مه زراهه. تزی به ده به ختیش هه وایه ک
هه لئه مزو و پشینک ده ده وی... مه زرا نیکه کانت گوم دادین. لیره وه ک بزلی تیر لیته پان
ده به به وه. راهه وخت بهزیه. خوار دینکی که میشم له گه ل خزم هینا وه. نهو خوار دنی تزی پینت
خزیه. پاشان سهری دانواند و به سپاهی به گونچه کدی گوت:

- باینجانی سورگراره و بیباری زرد. ده زانی چزن پینت ده ده وی، به تاییت له هه وای نازاد و
لهو مه زراهه. ناغا دیپتروس هه راسانه و، له کاتینکا خزی به نهو ته خسته کرده ده نو ساند. هاواری
کرد: «نا... نا... من نایم، نایم».

- وه ره دیپتروسه چکوله کم، تکا ده کم وه ره، به لئن ده ده ده ناره حدت نه کم.

به لام ناغا دیپتروس میش کوژه کدی توند راده وه شانده و ده تگوت مادام پینلوط میشه
له گزشتی نه شترو ده وی ده کا. جانیکی دیکهش هاواری کرد:

- گوم نایم. مه گدر ناهینی نهوژ دنا به ک کارم هه به. به حسابه کانم راده گم، تا بزاتم
دو گانه کم چزنه؟ تکاه خوت ته تیا بهو.

مادام پینت ملی قه ره واشه کدی گرت و گوتی:

• بهز با برین مارولبو، درواسیم تزی، میردم تزی، با برین ونانی خومان له بهر تاوی
بهزین، به توربه یی سسته زله گانی بز میرده کدی پادا و گالته ی پینکد و بهرو مالی کهوته
ری، له نیکا توک وهو عای له چاره نووسی خزی ده کرد و ده پگوت: «من ده به وایه ژنی لاونکی مل
نه ستور بهام که باشی ده خواره و ده به خواره وه نه نینکی حسابی ده بهو، ده پتوانی ده دوازه ستانم بز
دروست کا و حاله بنیتسه وه سهو خز. ده به وایه هه ره له ریتمنز که جنبای ناغا یانه باماره نه ک لیره
له گه ل نه م که رانه ی کاندی ا»

ده ریشته و به توربه یی له بهر خیزره قسه ی ده کرد. پاشان ورده ورده برسیه و، ته ماشا به کرد خوز
هه لئه کشی، له بهر بزنی گزگیا کونه تفنکی وه پته پت کهوتن، کیژه که قهرتالهی خواره نه گانی
به ده ستوه بهو، هیلک پشوی ده ره نه ده هات، له ریشته نا پتلاوه کون کونه کان له قاچی هاتنه ده ره و
ناچار دایکه نندن و له سهو باینجانه سورگراره کانی دانان.

مادام پینلوب له پېش کلیسای سن میناس راورستا. خاچی کیشاور له بهر خزیمه و گوتی: «تهی
 هرزه وتی سن میناس خرت ناگات له ودری من هه به و بارمه تپم بده.»
 دهنگی هاروار وپېنگه نین دهات، کولان پرپوون له مندان له بز قوتابه خانه رایان ده کرده. تازه
 زهنگی مه درسه لیندرا بوو. مادام دلگوتی گرت وراووستا ته ماشای زاروگانی ده کرده. له بهر
 خزیمه و گوتی: «ناخ... خزیمیا نو مندان له هی من بان. نه گره همو شپان له دپیتروس نه بان! خواهه
 پېوره!»

تاونیک پېش چاوی تاریک بوو. که ورته بهری گه لنگ پېوان که له کولانو پاله گوندي و با له خودا
 دپیترونی. له بهر خزیمه و گوتی: «خواهه له گوناخام خزیمه. بهلام پېم وایه که ژنی باره یانېس نو
 سه لېته مالانگه ده قېبوو. نو قاصه به که م پېاری هېشته که له گه لی نه ترستی و مندالی بز
 دروست نه کردی؟ خرا ده زانی هر نم دراوسی پچکولدی من. کاتېنستای ژنی کراسوگنورگیسی
 له گام پېار په پيدا کرده!»

ثم باره یانېسه گیل و حوله، ناخوړه گدی بزنی کرده و شینکی زانېوه. نو کلکی که له شینری
 له گېرفانی ژنه که پدا ده بیتی و دوستی لېندا، بهلام چی پېنده کرا. اولونیک زور نه خوش دهی.
 ژنه گدی بانگ ده کار پېی ده لی:

- وهر ژنه که! تو نو خواهه راستی بلی. داخوا نو مندان له همویان له خمزن! ژنه گدی
 پېندهنگ بوو. کابرا درو پاتهی کرده ووه و گوتی: «ده بېژه... راسته گدی بلی. له چی ده ترسی؟
 ده بیتی نه و ده مریم. سه لېته له و لاسدا ده لی:
 - نه دی نه گره نه مردی؟

مادام پینلوب په وېره هاتنه وری ته م قسانه. بزه پدکی هاتی. له رینگا لاپدا تا مندان له گانی
 مه درسه تپېرن. لهو نېزه دا چاوی په تراسکی کوری کاتهرتای دراوسینی که ورت. دهستی برد بز
 قهرتالی که پرورتال ده بیتی و بهداتی. بانگی کرد:

- تراسکی... هزی تراسکی! بهلام تراسکی نه بېست. دهستی هاروشنېره سه راشانی دوو
 مندان و قسه بان ده کرده و قافا پېنده که نین. له لای راستی (مانولېر ماسترپاس) وله لای
 چه پېه (ناندریکوس کراسوگنورگیس) ده ورلشتن. هر سېنگ بی نه وری له چه نه لېدان ماندوین،
 ده پاتگېترو، که روژی پېشور کاتېک ماموستا چس گورگ ویتو به فېری گوزانېه کیان بکا که
 ده پوایه پدگشه مزی دهاتو له گه پانی به گزمنه لئا بېچرن، نهران له به و ده رکی کلاس ساچه ی
 راویان پلاز کرده و توره. مناله گان تیکرا گوزانی (دېسان به هاروی) پان گوتېوو چس گورگ زور
 به که بېوو. خه تکیشه گدی راده و شاند. پاشان گوتېو ی: منالېنه باچین نم گوزانېه له محاسانش
 بلېن. دوو سبه کاتېک به پش سی ناق دا تی ده پدکین. شانازی ده که بن که ده زانین چاکی بلېن.
 بالا بز پېشه ووه. لهم خوشی و که پېده خزی و پېش که و تېوو. کاتېک پېی له ساچان نابوو.
 هه لخلېسکا بوو. وک مشک و ده ورزی که و تېوو. چاوی لکه گدی وده و خاش بېوو.

ناندریکوس شله ژاو پرسى:

- پېت وایه جېنېه کی شکا بی؟

- نا... پېم وایه.

تراساکی دنیای کرد و گونی: «پراسوی کابرای شکان. مدگه و گرنیت له تهنه دی نه برو؟ نه ده دهنگی شکانی پراسوه کانی بو.»

مانولیر که له خزشیان دهستی لیکه دهان گونی:

«بینگومان پراسوی شکان. چونکه دهنگی ناخی لیهات. نه بده توانی ههستنه ده. هاوارشی ده کرد و چاولیکه کی دهوستره ده.

«نیستا تینگه بشتین چۆن توانیمان خزمان لهو گهرانی به کۆمهله نه جات بدهین. چۆنیش ده توانین تهم گهرای گورتمانه نه بچامی بدهین. تیدان؟ دوو هاتهاله که ی هاواریان کرد؟ تیدان...
سه گینگ به ویدا تیده پیری. مثال بهردیان لی دهست دایه و گه وته دوی. له مزگه وتی نزیک کلبسا دهنگی شهرو ههرا ده هات. مثاله کان راوهستان. تراساکی گونی:

«بینگومان حمیده مه لایه له تهنه نندی ده دا. راوهستان سه پری به کین. هه رینگ ههستانه سه ر په بچان تاسه ریان گه بشته راستی په بچهره ی مزگه و. چاربان به حه سارنگی گه ووی پرله گاوگول کهرت که مه رفه دی نه ولایه کی لی ده بیهرا ههزار په رۆی رهنگاوهرنگ به داری سه مه رفه ده که وه ههلاوه سراپو. له نزیک که بهرگه دایه کینگی پیر به قۆی په ریشان ولووینگی دیز وینی پتی به ده ستینگ صلی گوره که ی گرتیو. به ده ستینگیش دارنگی تیژ گراوی بز ترساندنێ کوره که ی هه لده سوراند و هاواری ده کرد:

«دپاره تو له خوا ناترسی. دیسان ده چیه لای نهو رۆمبانه و گزشتی به رازده خزی و شه راب ده خزی وه خزیسه ده که ی. ههست ده کم و به وداره ی هه صوو لهشت ده شکینم و ناهینلم بچی.
ته نه نندی په له قازای بوو که خزی له چنگ دایه کی وزگار به که ده یزیراند. پیرۆن هه قیده سوراند و به سه ریدا ده بگوراند:

«نا... نا... تو نایه بچی. ناهینلم بچی. ده ته وئ دیسان به یی گالتهت پئ به کین 11! له بهرت چوه که تا مهست ده بی. له گرو خواردنی خۆت په شیمان ده به به و دهست به گریان ده که ی؟ له بهرت چوه که میزه ره که ت فریده دی و تهرسی ده سه رت هه لده سۆی و به کۆلانا تها ده گه وینی و وه ک کهر ده زه پنی؟ رۆمی وه دوات ده که وون و تو نلکه له سۆت پنده ده وون و پیت ده فین: (ته نه ندم ته ره)؟ تو لانی گم ویز لهو پیره پیرۆزه ناگری که باپیری تویه. پیرۆن ههرا جینوی پنده و قه بهر که ی نشان ده دا که به په رده ی رهنگاوه نگ رازا بۆره. ته نه نندی دهستی بز تاسمانی هه لینا و گونی:

«دایه سویند ده خۆم که شه وروژ پیر له وه ده که مه وه و ته نها له فیکری نه وه دام.

«که وابه بۆی خۆت توشی گوناح ده که ی؟ بۆچما تو ناتهو ئی منبش وه ک باپیرو بهمه پیاوی خودا؟ باشه من نه گه رگوناح نه کم چۆن پاک ده به وه؟ نه گه ر توشی گوناح نه ب. چۆن ههست به په شیمانی و تویه ده کم؟ ده گیم و له بهر خودا ده پازمه وه؟ سه ره تاسه کم به خه لک نشان ده ده م؟ نا... که وابه و چۆن ده توانم بهمه پیاوی خودا؟

حمیده مه لا واتی روبا. جارنگ ته ماشای کوره که ی ده کرد و تارینکیش له گۆری پیری پیرۆزی ده وانی. سات ده بو له وانه به کوره شیت و گینه که ی ههقی بوو. کئ ده زانی نهو حکایه تانه ی له پیرو پیاوچاکانی ده گینه نه وه. باپیره پیرۆزی نه ویش راست نه بی؟ نهو له سه ره تاره ته نه نیک

تروشی گوناخی جزیره جزر بود. کاتیک له کار که توه و نیر هچی پینه کراوه و نه پنهانویه له شه راهی باش و ژن له زت وهر گوی. بهر وه و تاعه و خواجه رستی که راوه توه. رزژنک چیه سمر هناره (سنت کانه رستا) بز خواردن و خوارده توه نه هاتیه خوار. له وی گریه ووه، له خنده ووه، جهوت شه و رزژان نالانده ووی، فرمیسکی رشتیه و پاشان له پر هاوارنکی توه تده به ساهی له سنگی وده و نابور که شار له رزیه و ناسمان پریو له قه له ره شه. خوا ره جهتی به سهره اباراند بوو، که له وه زیاتر ره نج نه گشتی. داعباکانی خوی نارد بوو تا له بهر به کی هلدن و یخون. داخوا باشتین رنگا بهز پاکبونه و توه بوو؟ همدیه مهلا نه پیدزانی چیکا. داخوا ده بویه هه روا نه فنددی پکوتی، یا خز پیخزیننه قریشک و خوی گهرم کاته و؟ داره تیو کراوه کدی به قه بهر کوه نا و ملی کوره کدی بهر دا و به پینگه تیه ووه گوتی:

- هاوایی! چه دکدی بیکه. بهخو و بهخوره شه قه بهر. پاشانیش ته رسی ده سهرت هه لسو. به دل شکادی و وره کرده قریشک که هه تا و گرتیه ووی.
ناندیریکوس گوتی: « هدیف لپی نه دا ».

تراساکی گوتی: « خدی می مه خو، باهم سهی دهستی پیراده گا. پاشان نایشکیکی ده سنگی گوتا و گوتی:

- جاری ورن با برزین. سهی کاتی رزژتاوا نزهی نیمه به. من دیم باتنگان ده کهم. نیوه همر تکنا قولایی خوتان بین، منیش نه نافیک دینم.
ناندیریکوس گوتی: من دارنیکش له گدل خوم دینم.

مانولوس گوتی: منیش گولسیخیک دینم.

- نیکولای کوری مستیگریش له گدل خومان بهرین. نه و مثالیک به قه و ته.

مانولوس گوتی: باشه، نه دی نه گهر هاوکی کیژده که بانبینی چون ؟

تراساکی به فیزوه گوتی: با بزانی. گرنگ نیه، چما نه و ده توانی لیسانده؟ خو نه و خه لکی کریت نیه، خه لکی (سیرا) به.

ناندیریکوس پرسى: بهز چما ده توانین به پهاوینه سه راشانان ؟ لانی کهم سهت کهلز ده بی. باشه نه گهر هاواری کردنه و دم چی؟

تراساکی نیو چاوانی تیکنا وگوتی: « باش گوی بگره ناندیریکوس ! به ده سته پکردنی نه و کارانه نه شی غیره ت هه بی. تو نه گهر غیره ت نیه بهز، له جباتی تو پدی تر پیدای ده کهم. »

ناندیریکوس به و قسانه تیکچوو، نه راندی وگوتی: من؟ من دلنیک هدی به قه ده راهی چیا.

تراساکی گوتی: سهی دپاری ده گا. جاری وست به و به کهم مهالی. سهی ی رزژی راهواره نی باوکمه، من تازاد دهیم. توش وایکه له مالی وده و ده و کوی. بهز ده چه نوژی شنوان. به هه لکردنی شم وده پویشک له دایکت بستینه، یادای پیده کهرین.

مانولوس پینشباری کرد: بهشی نه ویش بهدین.

- نا به بیدیشی، خومان ده یخونین.

***

له وگاته دا پالوان ميگنلس پيڼه گمى هښاپوه سرچاروان وه بنارى (زالم گيژ) دا تينه پدى، له لاي چه پدى دريا شه پزلى دده او له لاي چه پدېش چياي وه حشى قسل سدى گنشا بو. چيا به كى مه لعون كه هر كاتى مه سبيح ك به پنهاندا تينه پدى، نيشانى خاچ دد گنشى و ترك و دوغا له حكومتى عرساني دكا. چونكه هر نه شكوت وځي و دولتيكى نم چيا به پدنه وه، نيشاني مه سبيح كوژواوه كان دده دوزينه وه. (۱) پالوان ميگنلس نيشاني خاچى گنشا. پيش ده سال هر له سر نه و بهردانه كرسنفسى براى و دور كوربان كوشتبو. كه سوكاريان دواي چه ندرؤ به نريني قه لره شه و سبارگ كه چه له مه پنه كانيان دوزيوونه وه. نم كارساته راست رؤى غوښلى (تمبدي) تراسكى قهوما بو. براو برازاي پالوان ميگنلس شاد رسه رخوش له كاتنكا گوزاني و مسكوى پان ده گوت، بى مالى ده گه رانه وه. تورك بزه پان بى دانابوونه وه و ناپهوانه به سريان دادبوون، پاش نه وى زمانيان بربوون، هر سنيكان كوشتبوون.

پالوان ميگنلس ريكى لندا و به ناره نار گوتى: «نای گريتى بېكس اچنده پشته را تږ چاره ردى و ده نالينى؟ تاخر كى و لاهى هاواري تږ دده دانه؟ بى نه وى خودا موجيزى خوى نيشاندا، ده بى يه كيك هره شى لى بكا. گه وړه كاني نم دتيا بهش هر ناوان، كه واپو چه ك دست ده په، تهنيا له وړنگايده وړگار ده بى»

هده ناسه يكي هله كيشا وده چارى پر له فرمېكده سريزكى دربار و درو دشت وچياكانى كرد، كونه تفنكي لى فشبوون. زه وپه كاني كريت بږنى پنگيان لى ده هات. ديسان به ناره نار گوتى: «چنده جوانه كريت چنده جوانه» (۲) خوزيا دهبوم به هلدؤ و له بهر زايى عاسمانده تماشاي هدموم دد كرد.

۱ - هر ورك سر باره گومناوه كى عهيدولا پدشوى شاعبر.

۲ - هينس. يش ده لى: « به ده شته كورده وارى من به ده شته»

له راستيدا نه گهر هلدنېك به نيوره ز به سر كريت دا گه رابا به، دپه توانى له گشت جوانه كاني چيزه وهر گري: له لافاوه كاني بهر هه تاوى، له پوځه كاني رولم وروناكي ورك مانگ، له هه وراز ونشپړ وپه. «لاشى وړنگ سوږى، له تماشاي ناواپه كان و خانوه كاني، له عبادتخانه كان كه سرتاپا سږين ولسر بهر ده لاشى وړنگ تلخ و له چپار يا له پنده دشت و مه وړا دوستكراون. له سى شارى شه هيد (كانه و رينسز و گاندى) به بوچ و قه لاي لښيزى و بهر كليسا پانه كه به ده ستى توركان ديل كراون و كراون به مزگوت ا. خوداش نه گهر له ماوه نم چنده پشته دا كريتى له بېر نه برده پايده، له ش وگيانى نه وى نه داها به توركان نيشا نه وى دده پت، نا، نا، غه له تم كړد. كريت به له ش وگيان ته تسليم نه بپوړ، چونكه كريت به كان خزيان راده گوت، باخى دهبوون و تاماده نه بوون به لگى دپلېتې خزيان كه خوا موزى كرد بوو نه وانېش موزى بكن. نه وى زولنجى گه وړه بوو. گنشيا بهر ده ناسمان سريان هلدنېا وهاواريان دد كرد كه: «نه وى زولنه» هر ورك مه سبيح پاكه كان بى زولنى نه وى زولنه نه به خشاوه خرا شه رانده كړد. بېريان له وړه دد كړده كه: «نه كا نم خردا مېهره باندهش مړؤنكي شه پروان بى له جينگايه كى دېكه و له سر نه ستېره يكي تر له گال توركى ديكه له سره داسى، يا بانگى بكن»

هيندى گدل و نمتوه هن كه به دوعاو پارانموه بانگى خوداى ده‌گن. هيندى به‌تسليم و تهره‌كول بانگى ده‌گن. هينديگيش به‌گورفر و جينو. به‌لام خه‌لكى كريت به‌تفنگ بانگى خواى ده‌گن. هممو له‌هر دهرگاى خوا راده‌وستن، تفنگه‌گانيان ناگر دده‌دن تا خوا تفه‌دى تفنگان بيسى. سولتاني توركان كه هه‌وه‌لجار تفه‌دى تفنگان ده‌بيسى، به‌قوبه قوبر هاوار ده‌گا، نه‌ى پاخه‌گاني سر گيشا توره‌ ده‌بى، پاشاو سرباز و چه‌قو گيشان ده‌نيزى. توروپا به‌كان هاوار ده‌گن، واى لمر بى شرميه. پاخه‌وه‌زنده‌رگاني شومان بى سرگوتكر دنى لوتكه‌و پاخه‌وه چكوله‌گاني كريت بى نيز دهرابو بى ناسباو نه‌فرقا ده‌نيزن. يوقاني له‌قبر به‌پاوانموه ده‌لى؛ راده‌ستن به‌هه‌ست بن، خوتناويم مه‌گن. ۱ به‌لام كريت به‌كان له‌وه‌لاخا ده‌لبن ۲۰ نازادى يا مهرگه ديسان مست له‌دهرگاى خودا ده‌دن.

پاش شورشى ۱۸۲۱ قين وى سهرى خه‌لك رلژ به‌ولژ زياد ده‌بوو. كريت دلى پهبو له‌خوين له‌ژان زولمو سوكا به‌تبا ده‌ژبا. هزى شيشانه له‌نازادى قالكى تيگنا بوو. جانه‌وه‌رنكى به‌ساسى په‌لامارده‌ا كه چنگالى لي تايم كرد بوو، به‌لام گزشتى به‌ده‌نى خزى ليك هه‌لده‌دى. نازا به‌گاني خزى ناگر تبه‌رده‌دا. رز و زه‌يتونه‌گاني خزى له‌ره‌گور ريشه دهر ده‌هيتا. ترمى كورواوه‌گاني خزى له‌بنارى چپا رشك و به‌پاره‌كانموه تا پاره‌گاي خودا تيك وهر ده‌پيجا. پاشان به‌له‌شيكى خزينواى ديسان ده‌كه‌وتوره پنده‌ستى و كزيله‌تبه‌وه. له ۱۸۶۶ دا كلساي (نارگادى) ته‌قاند. له ۱۸۷۸ ديسان شورشى كرد و به‌لام پناخه‌ده‌بوو. دووباره تسليم بوو، حلى بى زولم و زلوه راكيشا. نيشتا له‌سهره‌بندى سالى ۱۸۸۹ چارنكى تر خوينى له‌دلى دنت. مه‌سيحه‌كان له‌گونه‌گاني خزيان كلژيان پاشو پيش له‌سهره‌نا، نه‌وه نيشانه‌ى سهره‌خزى بوو. ده‌ستيان ده‌خروا و له‌ناسزى دووره‌وه چاويان له‌رنگاي يونان و دوورتر له‌رنگاي روسيا بوو. باپريان له‌ناخيتا زيندو ده‌بزه. نه‌هره‌تبان ده‌هات، گشتيان له‌مال و له‌گونه‌گانيانا پيشيان هه‌لده‌هات و خه‌ويان لي روى بزوو. هممو به‌كشه‌مزيان داوايان له‌ماه‌وستاكان و له‌قه‌شه‌كان و ده‌هزلكوته‌كان ده‌كرد كه سرودى چاره‌وه‌شى كريت - يان بى بخونن، به‌لكوو توره‌بن و ناچار بن راويژنك بكهن. به‌تا به‌ت له‌به‌هاردا كه زه‌وى گهرم داده‌هات و ژيان ده‌ستى پنده‌كرده‌وه، دلى كريت - يان پهبو تر ده‌بوو. توره‌كان نه‌وه‌يان ده‌زاني و بى هيندى كورده‌ويان هه‌رم و سهرابان ده‌ناره.

پاله‌وان ميگنلس له‌وه زياتر رهنج و ده‌ردى گريتي ده‌ده‌ر نه‌ده‌رد. رگيتى ليدا و له‌زالم كير تبه‌پرى و زه‌ويه‌گاني خوله‌ سرودى پرى و گه‌بسته ولخنيكي ده‌وره دراو به‌رله‌سى ورد. زور بره‌سيو. له‌پيش مېوانخانه‌ى بېه‌ژن دابه‌زى. خاوه‌نى مېوانخانه بېه‌ژنيكي تهور تازو و قه‌لو چوه پيشى. پاله‌وان روى وهرگيترا. نه‌و ژنى رووه‌له‌سلاو و خزه‌ده‌رخه‌رى خوش نه‌ده‌ريست. بېه‌ژن به‌دېنى پاله‌واني له‌شه‌بتانېان چاوى بره‌قه‌يان ده‌دا. به‌ته‌دا به‌كه‌وه پرسى :

- چونه رنت هه‌تله كرده پاله‌وان ؟ نه‌گهر به‌رلژوو نى، خواردنى كورنوشكان هه‌به له‌گه‌ل زيره و پېواز. داهاته‌وه كه كورسبه‌كى بى به‌تى. پاله‌وان چاوى به‌گهر دنى كه‌وت. بېه‌ژن چاوينكى لېناگرت و گوتى:

- ده‌توانى گزشتى به‌خزى، گوتاحى نه‌خوش و زه‌بوار به‌نبوه ده‌توسرى.

پالەوان تووڤه بوو، هر چنده خواردن نامادهو نمويش برسي بوو، گوتی: «هېچم ناوی برسي نيم، خزی هارويشته سر زني و به سر ره دور گهوتوه، گونستانې پهجنهنيشت و گهېشته دهشتيكي نارام و پانو بهرين گه وزه وزي ميش ههنگين له خهله فان و چريکي پوره سلیزگه له هيلانه گانېان دهېسرا. نو ورؤه هرهولي مانگي ئه پریل بوو، گرت له تيشکي هه تاوي به هاردا شاد و شهنگول دده ره وشا. بهلام پالەوان دلي پموانه ننده گېرساوه به سر ره مایني راده. بېز گوتی دهچرو؟ به يانی بهتما گوتی له مالي هاتپوه دهري؟ گوتی وه دواي گه رتهو؟ ته مېنكي تاريک سېنهوي خستوه سهردلي. واي له هاتپوه رۇخي پانو بهريني بهر تيشکي هه تاوي به ليلي دهديت . جاده له بهر لاقی وه چومېنكي رهوان دهچرو. دورتر چپا وهک دور که ليک دهچولاوه . دور جوتباری پير به سواړی ميسترې تېده پەزين. دهستان به سينگېره نار سلايانگر و گوتيان :

«راوه ستاو بي پالەوان مېکيلس». بهلام ئه و تهواني نهديت. بي تهوي جواي سلايان بداتهوه به په ناباندا رهتپوه. نيکړنک هه ليگرتهو. بېز لای چي ژواني تووړی دهبرد. له خه پالي خزيده دههاتو دهچرو. بهر زايي دپواري حساري ده پېرا. وهک دزيگ بهري له وه دهکرده که به کړنا و چؤن به دپورده سهرکه وي؟ پاشان هه مورو شت له خه پاليدا تېکه له ده بوو. له خزی ده برسي که دواي سر کهوتن و چورته نيو باخ به کام لادا پرو؟

نيو چاواني ناره قه ي کرد. دهستی ده بهر پشتي راکرد له دهسکي خه نجه ره که ي دهگه را و له بهر خزيده گوتی ؟ «تهو سهگه هه قېته ي. يهک له تېمه ده بي بری».

دهسکي خه نجه ره که ي هه روا به دهسته وه دهکرشي. پني واپرو له دپورده بهرزه سر کهوتوه و چرته نيو باخ و بهين گولداي بر له گول له بهر شوقي فانوسي شورشه سروو سهو تېده پې. له به نجه ره گاني ژورو سري گوتی له قاقاي پېکه نين بوو. ناره قه به نيو چاوانيدا هاته خواو به لامل و پشيدا شخړ بزو. له پر به چار نوقاندينک رويا بزو که بېز کوشتي نووړي نه هاتوته نه وي. شه پتان دهستی گه پانده بونه. شهتانيکي نه ناسپار، زالم، وه هېچ شهتانيک ننده چرو. شهتانيکي شادو به که بېف و بېحه يا بوو. بوني مېسکي لينده هات ردمو چاويشي هه باسي ناکري. دمورچاي ژبوو. له پر نه پاندي و له بهر خزيده گوتی : «ناخ ... پالەوان مېکيلس تهو شهرم ناکه ي.؟»

ناره قی نيو چاواني به دهره ي سري . چپاوهک خزی هاته وه بهرچاري. رۇخي ده روا روون بزو. چم له ژير پېاني له رويشتن وشتا و بزو به شقام. نيستا وه بهر خزی دههناوه که بوجي له شار وله ده روازي (لازاره) ده کهوتوه و ده پوي بېشته گوتی. شهوي راپروو قهولي به نووي داپرو، ده بوايه به ليئي خزی بهر شه سر. دهچره (سن ژان) تا (مانوساگاس) ي براي بېني. بېز نوو گونده پر له دارو دره خه که رنگاي سه عاتېک له (پېتروگفالو) بېشکي بهنمالي پالەوان دورو بوو. پېش چند سال هاي قهزاو قهدهر (مانوساگاس) ي وهک دهنگه گنم له وي شېن گرد بزو. بهرگه ريشي داکوتا بوو. پشکرتپوه، نيستا وهک دار بهروني گهروه له نيو راستي گوندي شيري ههري ده موي و لق و پزي پلاو دهکرده و گوږ و نموي ژوري وه سړنک ده نان.

رؤزي ۱۶ سپتامبري ۱۸۶۶ رۇنکي له بهر نه کراو بوو. مانوساگاس له گه له دهستی خزی تورکي راوده تان، هاته گوندي (سن ژان)، له نيو خان بهکي پاک و خاوند چاوي به ژنيکي جوان

کهوت ده گریا و قژی ده ونینه وه. تازه بپوک بوو. تورک له بهر ده رگا. سدری میزده که بان بره یوو. جنیوی به خوا دده و ده بگوت: «... نا... نا... خودا داد پوره ور نه، مده سچی نه، تورکی خوش دوی پیگرم ان وایه. مانوسا کاس که تهمه نی خزی له... سالددا و دوو سالتوو خیزانی مرد بوو که چاوی یوو ژنه بنگه سه کهوت، چه به سا. ده سه کهی خزی ناردده هساری و خوشی هروا به سدری قژی نالوز و بیچمنکی و وحشیانه بژنی پاروتی لینده هات چره ژوروی. ژنی لار به دیتنی ترسا و دموچاوی خزی داپوشی و هاواری کود: «ما مریممی پاکیزه»

مانوسا کاس نه ونه ندی ده پتوانی رووخشی نیشاند و له ژنده که نیزیک بژودو گوتی: «بگری جوانکیله بگری. تاده توانی بگری. گریان خدم لاده باو هینشاپه تی دینی. منیش سدره مینک ژم هه بوو تورک کوشتیان. نالاندم و گریام تا فرمینگم له چاوان برا. گریام، گریان ژانی شکانتم. چزکی له کن ژنده کهی دادا و تینی راما که ده گریاو له خزی دده. له خزشیان دلّه کوته ی گرتیوو. خزی ده پتوانی ده نامیزی گری و به خنیموه بگوشی. که ده بهینی سینگ له بن کراسی و ده ور کهوتوه و په ده دن له بهر گریان گهرم داهاتوه و په تاره قه ی بزنخوش تهر بوو، مانوسا کاسی شیت کردیوو. تا نهو دم بز هیچ ژنیک را شیت نه بهیو به سپایی و له سدر خرد دهستی هاویشته سدرشانی و به ده نگیکی پر له خنیموستی و دلدارانده گوتی:

- نیتر به سه جوانکیله به سه. گریان به سه. ده نا چاره جوانه کانت خه راب ده که ی. زگت بهو چاوانه ت تاسووتی! چا سروشت جوانتر له چاوی تو چاوی دروست کردوه! مینکی که نیستا کهوتومه ژیر پنی تو، پالوان مانوسا کاسی به ناویانگم. خنم هه لئا کینشم، به لام له (کسانا) وه تا (سیتا) کس نه من نه ناسی.

له ترسی نهوی زوری گوتی: و ژنده که لینی بره ونه وه بینه نگیوو. به لام خوشی پی رانه گریا، هیندنکی دیکهش لینی وه نیزیک کهوت. سدری به رداوه و به ده نگیکی ندرم ولاواندنمه هه ده وردو چه رمه سدری که به سدری هاتوو یزی گیزاوه. پاشان باسی شورشی کرد، نهو شورشی که چه نه ده پیره ژن و هه تیری به جی هیشته، بژنه هزی رژی نه ونه ندی فرمینگ که نه گهر کز کرابانه وه چومینکی گه و ده بان له نهو سدره سدری گریه و ده پی ده خست. پاشان گوتی: بز تارام بوونه وی دلّو دروتت. باشتره بیر لهو هه موو کاره ساته بکه یوه. نهو چاره نووسی گریته. هه

کریته کی له دایک بی، ده بی نهو چاره نووسه قبول بکا و زار بز سکالا نه گاتوه. ژنده که ورده ورده سدری هه لئنا چیرۆکی خدم و په ژاره ی نهوانتر کولی دلّی داده مرکاند. چاره گانی سپه وه، که پی خاوین کرده وه و دهستی به قسان کرد: که چن میزده که بان کوشتوه. خونی بهر ده رگای نیشاندو گوتی: نهو خنینه قهت ناشنمه وه، ده موهی هه له بهر چاوم بی. تا مردن پیری لی بکه موه به پادی نهو نه سیرین بریژم.

مانوسا کاس به سپایی دهستی به ژ و شان و نه ژنقیان داهینا و گوتی:

- مادام هه قهت. منیش بز ژنده کهی خنم هه رئاوا ده گریام. تورک یم بهانوه که میزده که ی باخه له هساری کوشتیان. هساری ماله کهم پر بهیو له خنن. به لام باران باری و هه موهی شوشته وه. به رده کان وه ک پینشو سهی بوونه وه.

هه ناسینکی هه لکینشا و پتر نیزیک بهو گوتی: باشه، ده بهینی دلّی پیاو وه که نهو به رده انه

وابه ورده ورده خونی نهو پاک ده پشته و هدمو شت له بیر ده شته وه. کاتنک زانی که ژنده بهو قصاته ناره حهت ده بی، بالته گهرمه که ی خزی داکه ند و به سر شانی ژنده کی دادا و گوتی: «ههوا سارده سمرمات ده بی.»

ژنده که لمزی و تینکرا بوو. ده تگوت پیاونک خزی به سر داداره. خه بکیرو بالته که خرنبا، به لام ترسا تهکا مانوساکاس پنی ناخوشی، خزی ماتکود و له بن بالته کهدا خزی خر کرده وه. له پیشدا بونگی گهرمی نیرینه له بالته که ده هات. ترسی خسته دلی. پاشان گم گم هه سیکره که گهرما به کی خوش به هدمو له شیدا ده گهری. له شانی مه ده چینه پشی و سک و پهراوساوشی ده گرنه وه. میرده که ی و بهیر هاتمه. ههوه لین له نامیز گرتی و ده سته نهرمه گانی که شوی ههوه لی به له شیدا ده خرن وپارانه وی هاتمه بوو. به شانی رووت سهرمای بوو. به لام ترستا ههستی به گهرمای ده کرد. توژی هاتزهو سر خزه ده نگی هه ناسی پهاری له سر سهری خزی ده بیست، له تاست نهو ههستی به موجهه تینکی شیرین و ناوام ده کرد. رووی وهر گنراو به مانوساکاسی گوت: - من هیچی خواردم نه به پته می. تو له شهر دیموه. ده بی برسیی. به لام نهو توره که سه گانه دارو نه داریان بردوم.

مانوساکاس له وه لامعا گوتی: «نا خانم .. من نامی هیج به خرم. خرا هه فناگری تو برسیی من چو خواردم پینه خوری. ایا تو ده بی خورابگری و سه بر به کی تا پینکوه نانی به خرن. ایا سوند به مسیح منیش له گه تو له برسان دهرم. له گزته که ی په شیمان بزوه. وستی پنه ی بکا گوتی: «بپوره که وا رک و راست له گه تو ده دینم. نازانم چونت بز روون که موه؛ ده ترسم باوهرم پنه که ی. هه تاسیکی هه لکنشا، وستی سیفاریک هه له بستی. به لام په شیران بوو. به جارنک په شوکا بوو. ژنده که چاره گانی به برژانگی درزه وه که شهومی نهرین ته می کرد بوون. هه لپتا و تماشای کرد. ده بیست هیندی شتی لی پهرسی، به لام ده ترسا. ده بیست قسه ی لی درکیشی. به لام شهومی ده کرد. مانوساکاس گوتی:

- ده زانم نابی به لام ناتوانم قسه ی دلم دهر نه برم. ده هوی به شهرا فته وه راسته که له گه تو پاسیکه. به خوات سوند ده دم قسه کانم به خهرا به وهر نه گری. نه کهو درو به کم خرا هه لپره سزام بدات. که هاته نپره تو به گریانه وه پنی، وک کپرم له دلی را که واپوو. باوهر بکه جوانیکه یی من باوهر بکه من مرو فیک پاکم. من ژنی وک تو جوام نه دیوه و نیستی خیرم هه به. بزچی دلت په شاهو بز ده تهوی پزی؟ ده زانی ده سبشم لی نه داوی. تهکا ده کم گوی به قسه کانم. تو میرود مردوه، منیش ژنده کم. له جیهانه دا ههر تکمان ته نیا ماوینده. که واپوو وهر مالی من وله گه تو له لپره میچینکا پزی.

ژنی لاو هارونکی لی هه ستاو له قویننک خزی کو کرده وه. ده لیزی و دانی لیکه دان. مانوساکاس راپوو بز لای دهرکی دهری ریش تا ژنده هندی پشته وه. سه برنکی هافاله گانی کرد له هه سار هه مهانه یان کرد بوونده و ناتیان ده هواره، دووثر تماشای مه زای ناوه دانی پر له داره زه بتون و ناشه گانی کرد که به پای ده گهران. پاشان بریاریکی دار له بهر خزه وه گوتی: «من لپره ده مینمه وه، زه ویه گانی نپره باش و به رپوه ون، خوشم ده وین. نهو ژنده ش ژنیکی باش و به بهر ده که ته. مندالی باشی دهن. نهو شم خوش دهی. من هه لپره ریشه داده گوم. سوند بهر روژه

که له سموسه زمان راوه ستاوه. هر لیره ریشه داده کوتم. »

کاتنک هاتوه ژور. ژنه که دوگه ی که وای کرده بزه. پرچی به شانه کرد بړو. توی لڼو کانی به ددان گستر تا سوړ هه لگه پښ. پالنه کدی هر لمر شانی بړو. به نازو عیشه به کی تاپه تی گرتی:

- پالوان مانوساکاس ا بپورده. به لام قسه کانی تو له نزا که ت دورو بړون. تو نه گمر قسه کانه شت راست بن. نه وه گونا چنکی گموره به. چونکه خونی مېړه کم له درگا رزاوره هینشا هر گهره.

مانوساکاس هه ناسنکی هه لکېشاو ده ستر که به هاتو چو. بړ نه وای یاسه که بگوزی گوتی :
خوزیا پاره نانینک و قومه شه راپنک ده بړو. خوزیا توش خانی خوشه و سست دوگه ی که وای منت قایم ده کرده وه. خه ریکه وا لېښته وه. چونکه خوم شو گارم له ده ست تاپه.

بپور وڼ بېلنگیرو. زکی پې سوتا. راست بزه. ده ریز و ده زوی دېتموه. گابرا له بهر پښانی به چو گدا هاتو. وڼ له شهرمان سوړ هه لگه را و په لوی گرد که زو گاره کدی توار بکا. پاشان هه ستار چو دولا چدی کرده وه گوتی:

- من دروم کرده وه. تور که هه مو شتیکیان نه دروه. سفره به کی سپی لڼک کرده وه له سر میزی راحت و خانه کدی پې روناک بړو. پاشان له ژورنکی تر ناگری کرده وه خه ریکي چنشت لېتان بړو. مانوساکاس سیفاریکی هه لېست. کورسپه کی هینا وک خاوه مال به سام لڼی دانېشت. تماشای دره وای ده کرد به لام هستی راگرتو تا بزانی له ژورن چراهه بړی. ده بېست که ژنه که به چالاکی ده جو لېته وه. ناگر خوش ده کا. بز شقاب و که چک و چه نگال ده ر دینې. نه ده نکانه نه وای له شادی و به ختمه ودا نوم در کرد. به عمری خزی قه نه وندند ناسودایی و نه وند بهر سېتی و نه وندش بهر و هوسه لای به خزه نه بپور. چونکه ده بزانی که نه ژنه جوانچاک و شوخ شنگه که وا نیستا نان بړ هه دروکیان ساز ده کا. پاش ماویدک. واته دای نه و ماوید که بړ له بېرچونه وای مردوز پېسته. بړ هه مېشه له سر سفره و له نوین و جندا له گلی ده پسته شه ریک.

به مجوره مانوساکاس کیستیای هینا بړو. لور گونده ش ما بزه. ژنه که سگی پېر بړو له سر به ک دوانی بپور. هه ساری مالی پر بړو له مندا ل. پېش ماویدک هه و لڼ نه وای له دایک بپور. مانوساکاس به رو داده. له رژی له دایک بړونی نه وای که شاد و سر خوش بپور. گهرنکی هوی شتو به سر شانی بر دپور به مزگوتی نویژی بکا.

پالوان مېکېنل له بهر خېمه گوتی: « گارنکی به جینی کرده. نه گمر منبش له جیانی شو بام هر وام در کرد و خراب تریش. به لام چونکه قه و لم داوه هه رچند له من گوره تره ده یی سر کوزه ی بکدم. هه رچی بی من گوره ی نه و گونددم. »

له دوروه له بناری چیا تاوایی (پترز کفالو) در که وت. خواره و تر له ده شتی له نېر داوستان گوندی پچوکی (سن و ان) گوندی کیستیای ده بېنرا. پالوان رگینی لندا. ماینه که گوندی ده تاسی. حیلان دی وه لیکر ده چورانال. دروازه ی مالی مانوساکاس تاواله بړو. پالوان مېکېنل بی نه وای له ماین دایه زنی. سهری دانواند و هاوای کرد:

- هزی .. کاکه مانوساکاس ا

خیزانی مائی گشتان له دهووی میژنک کز پهنوده نانپان دهخوارد. مانوساکاس پالیداپزوه. قامچیهکدی به پنا دهستی به بزمانیکهوه کردبوو. گریستنیای ژنی بهزامهبری نوو لاتی هاریشترونه سدریک و شاد وه کهبف دههاته بهوچار. کهمبک لهلوو بیوو، همر چندنه مسمکهکاتی بل بیوون، بهلام روومعتی و رک سووره گول دهدرهوشان. مانوساکاس که دهنگی برای بیست دههبری و هاته حساری. دهشتیکی بز برای دریژ کرد و گوئی: « برام بهخبر هاتی. دابهزه کاتینکی چاک هاتوو، سفره راخراوه. »

پالدهوان میکئلس گوئی:

- به تالوکم . دهرگا پهنه ده وهه دههری دههوی لههت لهگهل بهکم.

- خههبری خۆشت هیناوه یا خههبری ناخۆش؟

- خۆش یا ناخۆش، دهرگا پهنوده.

مانوساکاس دهرگای داخست تا مثالهکان هیچ نهپسن. له پاله وان میکئلس وه نیزیک کهوت.

پالدهوان گوئی: « برام مانوساکاس ا گوی بگره. تۆ که ناتوانی تارهق بهخههوه، باشتر نه

خههوه. »

مانوساکاس نیو چاوانی تینکا و گوئی:

- بۆ چی نهوهی بهمن دپۆی؟

- بۆیه چونکه خودا کهری بۆیه نهخولقاندوه که سواری شانی ناده میزادبی. بهلکو بۆیه

خولقاره که تاده میزاد سواری ببو کهلکی لی وهگرگی. تینگهپشی؟

- تینگه پشتم. دباره نووی بهگی هاورنت دلی بهشاره وتزی ناردوه سهركهنم بهکی. ئینستا

تۆخۆشت دلت بهشاره پاننا؟

- نا، ههول مدهه خۆت له پاسهکه لادهی. تۆ که ههلیستی من دهزانی. بهلام ئینستا

دهستپکردنی شورش به قازانجی خاچیهرستهکان نه.

مانوساکاس تورههوه گوئی:

- تۆ خۆت نهگر سهرخۆش دهیی و گذرانی (مسکری) دهلبنی چۆنی؟ کاتینک بهزۆر دههچه

قاوهخانهو پارانی دهکی، پشتبندی بهگان دهگری و دهیان هاونیه سهربانی. داخو دهفیکری

خاچیهرستاندای؟ نهوهش هیچ. بهشهرمبت که پاندوته رادههک، دینهه حساری من و دههسم پهی

دهلبنی.

نهوهی گرت ودهاتهوه بهردنکی دهستابه و بهلام دووباره دایناوه. پاشان جلهوی مایههکی

گرت و گوئی:

- ها... بۆچی مات بووی؟ هیهت نه بهزی؟ داخو من ههقم نه ؟ بهز، ئیتر نامهوی

هکایهتیم بۆ بهکی.

پالدهوان پهنهنگههز. له راستهشدا شتیک نههوه پاسی بکا. مانوساکاس ههقی بوو. خۆشی

کاتینک سهرخۆش دههوه، ئیتر بهری له هیچ شتینگ نهدهکردهوه، گرت و خاچیهرستی له بهرخۆی

دهههدهوه. لینی سوارههوه، بهههههوه لاههکنا راهههکرد. کورهی زهوی لهههه چاری چهوک دهههوه،

دو برست له ژر سمی شپیدا وردو خاشی پکات. بېنجه لمو چی نه ده کړد؟! پاش تاوېک بېندنګی. کاتېنګ مانوساګاس دېنی براګی برزی تېنګان و تماشای چپاګانی دور ده ګا. ګوتی:

- بز ولام ناده بهو؟ وه لاهېنګت نه؟ به لام مه ترسی. ده زانم دوردی تو چیه. توژنګ تافل به. تو مرزفېنګی به غېرته تېده ګی. دوپانی ده که موه، چاره نورسی ګریت هدر توه به. ګه واپو لې ګه پې با ګولې دلم دارنوم. روزی جېزونهش هېشترنګ له سر شام داده نیم و ده بهمه مرګوت تا له پهای نهو ګره نویژې پکا. پاشان نه ګر وېستبان با پکچون.

- تو ده ګوژن چش، نه وان ګریت ده ګوتن.

- خمی ګریت مه خو. وا به هاسانی ناتوانن به سر ګریت دا زال بن. به لې، تنه ناده میزاده ګان ده ګوژن، به لام ناتوانن ګریت پکچون. ګریت جانه وه ونکی نه به ده. تاوېک بېندنګ بو، هه ناسنګی تالی هه لکېشا و ګوتی:

- برام، بهو خرابه من لدم ګاوله وېرانه به! وه خته قریم. چا تو نازانی؟ من خوشم له ګانی ناسپېدا ناګام له هېچ نه. به لام نه خېنګ تاره ق ده خوشمه، زه نیم روون ده پشته و دلم وه ګ دلې تو پر ده بی. بېنجه له و، من که ناتوانن پچمه نه ستمبول سولتانی پکچوم. ګه واپو لې ګه پې با هدر لېزه له سېمی ناخري بدم. چونکه تم ګره دلم هندی ده کاته وه.

پالەوان مېکېنلس رېکېنی لېدار ګوتی:

- ګا که مانوساګاس! لدم باره و پاش بېر بکه وه. به تابهت کاتېنګ به تهنیا بروی چاک فیکری لې بکه و چونت پې باشه واپکه. به لام له بېرت نه چې که ګریت له سرووی همدو شېنکه. من بېنجه له و له قسې ده کم تنه. مالیاوا.

- نه وه چیه، داپه زه شېنګ بخو. تالوکه ی مه که، هدر لېزهش بنو. له ساهې خوا وه خانو که مان ګوره به. جېنګای تو ده پشته وه. برازاګانت بېنه، ګرېستېنای بېنه، همدول نه وه مان تازه له دایک بو بېنه. ده مودی ناوی بنیم نازاد، تا روژنګ مانای تازادی بزانی.

- له زمانې موده سلاو له همدوان بکه، من به تالوکه م.

- نانه وی شېنګی پچوګ هه لګری و بچه ګونلې سدری پېره باپان بدي؟

- ګوتم ګانم نه. زور به پدلم. سېدی به پانی زور ګارم هه به، خرا حافېز.

پالەوان مېکېنلس خوی خوار ګرده وه. جله وی ماینی هه لنگاوت و له همدوی چوه دورو به ده شېنګا راپد. به ګه پف بو. مانوساګاس وه ګه پپاو له بهرامبرې وه پستا بو. نه ګر پالەوان مېکېنلس له خزانان بېزار نه به به پاسکی بز لېنګ ده ګردنه وه له تامېزی ده ګرت. به سر ړو ده روزی، زور ګه پشته وه ګاندي. له خوشبان هدر ترېنګی ده هات. چونکه جارنګی ده ګمش بزی هه لکه وتېو که پته ماله ی خوی بېنی و تاقېکاته وه. نه وشی به دل بو.

* * *

ته واینک له نېره پز نېره بو. خور له ناسان ورده ورده شوې ده پزه. ژنه دراوسېنګان ګه زانېبېرېان پالەوان مېکېنلس له مالنې نه، له همداری مالی مادم کاته رېنا ګز بېرونه وه و هه ګه بی

به‌رگدرون و تەشی و سوزی که ده‌بایه پاکێ کەنەوه له‌گەڵ خزیان هینابوو. مادام پەنلوب و خوشکی پالەوان پولیکسینگس و کاتینستای ژنی کراسوگتورگس و مادام ماستراپاس. له‌و رۆژی شەمەیه‌دا گشتیان شاد و بە‌که‌یف‌ووم به‌ پێکه‌نین بوون. هەرتوو تەواو دهبوو. به‌یانی نوو رۆژه‌ بۆ هەسانە‌وه‌و خوشخواردن و قەسی زۆر و بێ پایان تەرخان دە‌کرا. بە‌راستی خرا قەیکرنکی باشی کردبوو که به‌کەشه‌مۆی دروست‌کرده‌بوو.

کاتینستا به‌ هه‌واپه‌کی گۆزانی گوتی:

- تەری تەسا تۆ تەو خە‌به‌رت بێستوه؟ ده‌لێن دوی شەو له‌ مالی مېستېگري ده‌نگی هاوار ده‌هات و گریا ژنه‌کە‌ی لینی دده‌ا.

مادام پەنلوب گوتی؟

- ئە‌دی نوو سێل جوانانه‌ بۆ چی ده‌بن؟ خۆ‌یا دیمپتروسی مېردی من سێلی ئاوی هه‌بان. بە‌راستی سێلی قیت و چه‌ور‌کراوی مېستېگري بۆ تە‌هاشا ده‌بن. مرز به‌ دیتنه‌بان له‌شی ده‌له‌زی.

مادام ماستراپاس که هه‌موو شە‌وی قاچی مېرده‌کە‌ی له‌ تە‌خنی ده‌به‌ست، گوتی:

- من لام وایه‌ مېستېگري باشتره‌ سێله‌کانی بده‌ا به‌ ژنه‌کە‌ی و خوشی داوینی ژنه‌کە‌ی له‌به‌ر‌کا.

مادام کراسانتی به‌پێکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

- پێ‌ری شە‌و مېستېگري له‌ نېوه‌ شە‌وا خە‌ل‌کی به‌ گریان و هاوار راست‌کرد بۆ‌وه. به‌راکە‌م که له‌و کانه‌دا به‌‌ریندا تینه‌به‌ری و گرنی له‌ هاوار ده‌بن، شە‌وی دوا‌یی به‌ مېستېگري ده‌لی: « ناخ تۆ بۆ دێلی ژنه‌کە‌ت لیت بده‌ا؟ به‌سه‌، به‌و مسته‌ زلانه‌ت پانی که‌وه. شە‌رم ناکی؟ تۆ ئابرووی هه‌موو پیاوێکت برده‌وه‌.» پێ‌تا نوابه‌ له‌وه‌‌لام‌دا چی گوتی‌وه‌؟ گوتی‌وی: «بۆ چی پالەوان پولیکسینگس بۆ چی شە‌رم به‌کە‌م؟ من تە‌م حاله‌م پێ‌خۆشه‌».

تیکرا له‌ قاقای پێکه‌نێنا‌نا. رێ‌بۆ راست بۆ‌وه‌ قاوه‌و مە‌هه‌با وشێرنباتی وشک و کونجی هینا. راست له‌و کانه‌دا عه‌لیاغای دراوسێ‌بان له‌به‌ر ده‌ر‌کی هه‌ساری پێ‌دا بوو. شالێکی سه‌وزی هاویشته‌وه‌ سه‌و شانی. گۆره‌یه‌کی نېوه‌چل و چه‌ند شې‌ه‌ی کامرا چێ‌نی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. کۆسه‌ و دم وچاری بێ توک و پاکو خا‌وین. کراسنکی کۆنی پێ‌نه‌کراو له‌به‌ردا. به‌لام سێی هه‌ر بێ‌قه‌ی ده‌هات. لاقه‌ لا‌زا‌ز، کانی‌شی له‌به‌ر خا‌وینی له‌ که‌وشی دراودا ده‌ده‌روشان.

مادام کاتهرینا به‌ نه‌ه‌به‌وه‌ له‌به‌ری هه‌ستا و گوتی:

- عه‌لیاغایه‌خێ‌ر هاتی. و‌ه‌ره‌ قاوه‌یه‌ک وە‌خۆ.

کابرا که بۆ مېوانداری سه‌ری ده‌ریندا بوو، گوتی: « مادام سرباس، ئێ‌ستا قاوه‌م خوا‌ردۆته‌وه‌. تە‌نانه‌ت پاروه‌ شیرناتیکېشم له‌ قاوه‌دا تە‌پ کردوه‌ و له‌گە‌ڵ مە‌هه‌بای ئالێ‌هالو خوا‌ردوومه‌. رۆژ سوباس.

- قە‌ه‌دی چیه‌، لېزه‌ش شتێک به‌خۆ. هه‌میشه‌ زۆر خوا‌ردن باشتره‌ له‌ تیر نه‌خوا‌ردن. ژنه‌ دراوسێ‌گان که شاره‌زای هه‌سته‌ی به‌رز و نه‌قه‌یری پېره‌ مېرده‌ بوون، تیکرا گوتیان:

بۆ نه‌وه‌ی هاوکاری ئێ‌سته‌ت کردبێ، لېزه‌ش شتێک به‌خۆ

عه‌لیاغای چاره‌ره‌ش درۆی ده‌کرد، نه‌ قاوه‌ی هه‌بوو نه‌ نانی شیرین و مە‌هه‌بیا. هه‌موو ته‌مه‌نی

هر به برسیه تی راپوارد پرو. تاقه خمی له ژانیدا هر خمی پی خواردمه نی بوو. بپجگه له خواردن و چشت لیان هیچبیری باس نده کرد. همیشه لیکي به چهنیدا دهاته خواری. ژنگان بز سر گه رمی و پنگه نین نوخته لاوازی نمویان په لامار دا. مادام ناتینبستی شپتان چاوی له ژنگان داگرت و پرسی:

- علباغا، نه مرؤ بز نبوه رؤ چت لینا پرو؟ تاخر تۆ زۆر له خمی سگت دای. خوا بزانی چی خوش و به ثابت لینا پرو!

علباغا له خوشیان بزه بگی هاتی. تفی قوت دا و به نیشیاوه دوستی پنگرد: « قهوجی نه مرؤ زۆر تهره تازه پرو. خه بار ترشی یونانیشم گه پرو، سفرم پی پازاند به به. سۆسی جوجهش لهوانه پرو که خزم دروستم کرد پرو. جوجه کم له فرنیما گه پرو که باب و سور به پرو. » ده پگرت و زاری پر ده پرو له ناو وه ناسی هه لده گشتا. ژنگان له پنگه نین ده کووتن. دسان لیبان ده پرسی و سه گۆنه بان ده کرد:

- چاسه علباغا! هه همیشه گۆشت و سۆس و گۆشت و سۆس. بز سلاهه تیت باش نیه. چارو باریش ده پی سه وژی به خوی، زۆر خواردنی گۆشت باش نیه. مادام ماستر اپاس گوتی: - من نهو شو بز شقایبک سه لادی کولوت دده می تا ریخولت فینک بنه وه. تۆ نه وه نده گرت و به هارات ده ریخولان ناخپوه، هه موو به و نه سۆس. ماد. کنه ریناش گوتی:

- منیش نردوه ناننکی تازه ی گهفت دده می. نه ونانه سپیدی تۆ ده پخوی مه عدلت لودس ده کا.

ماده پلوب گوتی:

مرؤف هر شتیکی زۆری به خوا. خاویارش پی له دلی ددها. من هیندی زه پتونی پی زۆنت بز دینم هر چهنده تاله، به لام بز نیشیا زۆر باشه. بپخو و خه به ریشن به دوه. له بهر نه وی که پیره میردی به هیمه تی تورک له گه ره کی یونانیان ده ژیا و به سه ده قه و بارمه تی نه وان رۆژگاری ده پرده سه ر. ژنگانیش پشیان راده پرو. کانیک خواردنی علباغا چارنکی ده کشت ته وها دابینکرا. ژنگان باسه که بان گۆزی و فره وژی بان درێژی هه پرو. هاته سه ر پاسی دهشت و سه زرا و پاسی پیاوان که هه موویان حیزن و هر گۆشتی حه رامیان پی باشه. کانیشا گله پی له میرده که ی کرد که زۆر ده خوا و له خه ودا پرخی دی و نا هیلن شو بخی....

له و کاته دا (مورتزوفلوس) مجبوری کلیسا، نه و پیاوه وردو ناحه زه، سواری زهنگوله ی گه وریه کلیسای سن میناس به پرو. دوستی ده بنانگری نا پرو، گونی دابه ره زه تا زه نای شار که وه ک وزه وژی خه لانی میش ههنگین ده پرو. هه رای ده ستفرۆشه کانی گه رۆک و ته قه ی دوکانی ناسنگه ران و هاوار و بارانه وه ی سوالکه ران له بهر ده رکان و چه قولوری سه کان و حبله نه سپان و دهنگی زهنگوله ی بز و مه ران که به و شه وه له که سه پخانه سه ریان ده برین. لیکي هه لدا و اردن. نه و هه موو هه راوه وریا به مورتزوفلوسی توو به ده کرد. وای لینه هات بنه پشنی و له کانیکا دهستی بز ته نانی زهنگوله کان درێژ ده کرد که له بان سه ر به وه هه لا و سه راپوون، ده پگوت:

«بېندهنگ» بڼا نېستنا نېتر نژدې ماته! نوډه ۷۵ ساله نيزه دده در دهېم، نېتر دلم له نيزه تنګ هالآوه، مورزوفلوس زړوډې کات بېندهنگ يوو. هرگوتننګي هه بابه به سې رنګوله که وډک سې وار وسيزمان ده چوړن، ددرې دهرې، نو به نهېنې بې نژدې کهس بزاني هدر سېنګي ناو لېناېون. زه نګوله نيزه راست که له ههموان گه وډه تر يوو ناوې ناېوو (سن مېناس). زه نګوله نې لاي واسته ناوې (نازادې) يوو. نوډې لاي چه پې نايو ناېوو (مهرگ). هه مېشه له پېندا دهنګي (سن مېناس) بهر زده بڼوډه که قورس و پياوانه و شېراني يوو. له هر نازادې وده دهنګ دهات. هه وابه کې شاد و ساف و بلورې هه يوو.

دډواي ههموان (مهوگ)، دهنګنګي گېراو گورتې لېندهات. ندم سې دهنګانه له ناخې مجبوري پېر، واته ناخې گريت بهر زده بڼوډه، قين و ناواتي ره عېه تګانېان له بان خانې خاچه رستان و گهره کې تورگان و باره گاي پاشوه به ههمو جېنګ راده گېاند. بدم چه شته گياني (مورزوفلوس) که سرتاپن له زړو وده فرق يوو، بدم سې دهنګ پېرزوانه له جېوڼه کاني وډک نوډيل و پاک و جېوڼي (سن مېناس) که روژې پازده نواصره و به تابهت له جېوڼي (سن روژ) که روژې جېوڼي پاشاي بونانه، دانېشوه زنجېرکراوه کاني گريشي دلگوم ده کرد.

مورزوفلوس له دنياي پشکو تروې خه پالي خزېدا (سن روژو) دېه بېنې که به سواړي نه سېنګي سېي. جليته قې گورتې چيندار و سهفته ي چنار له بهر دوا کالې سوړي به گولېنګ له پېندا، ده مانچه بېکې زړي به فېشه گهوه به قهديره به کريت دا دده سوراوه. نو شازاده خافه چکوله نې (نازادې) سواړي پاشته رکې خز کرد يوو. نو شازاده ناتين يوو ههمو سالي روژې ۲۳ ي نه پېرل دهاته کاندې و له پاپېر دده بېزي. مورزوفلوس که به سې زه نګوله وده هلاوه سرا يوو، به کهم که سېرو له کاتي هاتنه دهر له پاپېر و هاتن بز لاي شار ده بېنې. پاشان به راکېشاني تهناني (سن مېناس) و (نازادې) و (مهرگ) به خېتر هاتني ده کرد.

مورزوفلوس پېاوېنګي بدم نه خلاق يوو. له روژنګي وډک نه روژدا، واته روژې بېکې مانګي نه پېرل پېنځ ۷۵ سال - به راستي تهمدن چه تده خېزا تي ده پېرې - له دايک بېوو. بز هه وډلېن چار نه و شوه هه ستي به پېري کرد يوو. که وېوه نه و فېکره که بې نژدې نازادې کريت بېنې دهرې. داخوا لدم روژه پېرزوډا که سېدېکه له جياتي نوو زه نګوله کان وه دهنګ دېنې؟ نا، مورزوفلوس تافته تي نوډې نه يوو. ده يگوت: قهت ناېي! تهنانت شه بېتانيش روحي سني برهني لهو روژوډا ده گېرېنه وده و تارمايي من به زه نګوله کانه وده هلاوه و سري و هه رايه کې سېر ساز ده کا. تاره قه بېکې ساردې له پېنستي نه ستور و نېر چاواني به گنجې نېشت. داخوا لهو روژوډا زېندو ده بې؟ داخوا تا نه و روژه نامري؟ ده سته کاني ده لرېن و له کاتېنګا ده ستخوژي نوو هه سته خه فته تارمايه بېوو. زه نګي نړوژي خه و تناني لېندا.

لهو کاته ده که له ههمو ساري مالي پالووان ميکېلس و تو وېو له باره ي ژن و پياو درېزه ي هه بېو، عه لياغاش بېرو باوه و پېنځه مېري لهو باره وېو ژنان روون ده کردوه. ده نګي زه نګوله کان بهر زده بڼوډه. ژنه کان گورج ده شېان له کار هه لگرت، شرو وېري خزان کز کرده وده، نېشاني خاچيان کيشا و بز روښتن رابوون.

نېوارې روژوډه کاني شمع بز گهر مکردني ناوې ههماسي له دهرکې ههمو مالګان ناګر

دەکرابو. کێزە کارە کەرەگان بە پینی پەتی پیش دەرگاکیان دەشوت. هەسارە بەرد تینگیراو کانیان گەسک دەدا. گۆلە کانیان نار دەدا. پیریژنەکان ناگردانیان لە بزمەرەکان دەکرده و لە گۆل خوندنی تابییەتی مردوان بخور وعود وگوندوریان بە مالی وەر دەگرد.

لەو کاتدا کە هەوێن دەنگی زەنگرە هەستا، قەشە مائولی بە هەناسە بەرکە لە گەڕانی ناسایی پاک کردەنوو تەبەرۆکی خزی دەگەراو. ئەو وۆژە لە پەیانپەو بە بۆنەیی رۆژی هەوولی مانگ، تازی متفەرکی بە سەر خانواندا کردبوو. لە بەر هەموو دەرگا بەک راوێستا بوو، پێکە نارهتیکێ پێدا کردبوو. لە هەموو مائێک پۆشقا بە خواردنیکیان داپوێ. ئەوێش گۆرژ خستبوو بە گیرفانی عەباکەبوو. لەو سەعاتەیی رۆژدا سەر تاپێ تەری ئاووق وەلام بەکەیفبوو. گەشتەووە مالی و لەدەرگای دا و گوتی:

- هزی ... ژنەکە لە کۆنی؟

ژنی قەشە شادو بە کەیف و قەلەر و خرین، بە زاری بێ ددانی وەک کاول، لە کاتیک سەر پێیە کۆن و دپاوەکانی بە خشە خش بە دواي خزیدا دەکێشا، بەغار هات. ئەو ژنە دەیی لە پێشدا زۆر جوان و شۆخ بوویی کاتیک خالی رەشی وەک دەنکە نەسبوت سەرنجی قەشە پراکێشا بوو. بەلام نێستا نێتر تەنیا خەراوە گۆشتیک بوو لە بێ جەنگەلێک خوریدا شاردا پۆو. لە گۆل ئەوێش چاوە برسی و بە مەکرەکانی دەرەوشان. کە چاری بە عەبای قەشە کەوت کە پای کردبوو، گوتی:

- سلاؤ باوکی روحانی! دەتەوی گیرفانە کانت بەتال کەم؟

قەشە مائولی کە لە هەسار وێستا بوو، پاسکە توکناوێ کانی هەلێنا و گوتی: «تەشتیکێ بێنەو گیرفانە کانی خالی بەکە؟

ژن تەشتیکێ گەورەیی گلی هێنا و دەستی کرد بە خالی کردنی گیرفانە کانی قەشە کە لە باخەلێو تا بەر پێیانی گرتوو. خواردەمەنی جۆر بە جۆر وۆژو، لە هەلواو بەرکە تا کەفتو خەیار ترش و پورستەو خورما و یادام و شیرینی بە گۆرژ و پەنیر و بەهارات و... هەمووی دە تەشتی کرد. قەشە گوتی:

- گوی بەرکە پزانە ئەو مورتزوفلوسە شەپتانە چەکا؟ زووێ زوو، کابرا گۆنچەکی کەر کردم.

ناخەرەکی تەشت پەرپوو. ژن بە تەماعەو تەشتی دەست داپەو گوتی:

- هیچ نەما... هەر چیبوو هێنامە دەری. قەشە کە باری سوکیو، بە هەنگاری بەرز بەرەو نوژی خەوتنان کەوتە ری.

* * *

کاتیک مادام (کریستانی) بێ مالی گەراپۆو، شالی جوانی کەشمیری بە پشته پانەکی دا. داپوو. پاشان دوو نەردە نانی متفەرک و شوشە شەرابێک و شوشیک رۆنی زەیتونی دە قەرتالیکێ نابوو لەو کاتدا کە قەشە مائولی داوینی عەبای بەلا داگرد بوو، بە غار تێدەپەری، ئەو دەرگای مالی دادەخست و بە هەنگاری قورس بەرەو کلیسا دەچوو. کریستانی بە گەنجی بەژن پارێک و جوازیو. بەلام بە گۆزەشتی زەمان بێ بوو. چاری کەم بێتا بپروو و چەند تالە موی لە

سر چه نه گوی لنبوی خواره و روا برون. قش منوئی له گدال نهوه که چارنکی ته معاکارانهی له
قهرتاله که ده گرد. «سلانکی له مادام کرد و گوتی:

« سن میناس ناگاهدوت بی مادام کرسانتی.

بهلام کرسانتی له پوی لهشی وهر پینچرا برو، قاجی ناوسا برون و قورس بیوو. ده ساره گانی
ژانبان ده گرد و بیری له شبنکی تر ده کرده وه. په روت ووت له بهر خه پوه ده بگوت: «ناخ... نهی
سن میناس، ده زانی من هه مورو روژی شه مینان نانی متفوک و شراب و روژی زه یتون بژ تو
دینم. توش نهو کارم بژ جینه بی بکه، ماوه به که داوات لیندکم. کارنکی وایکه له پیش براکم
دا بزم. نهو پیاوینکی ده ست ناواله به، په فانوسی ته شریفتی چاکم ده نیژی.»

په رنوه پورانی کلیسای سن میناس نهو فانوسه جواتانه پان تازه له قورسته تته به وه هینا بوو.
نهو خانوسانه به روکاری زوین وشوئی ره نگاوره رنگ و پشتمندی ناویشی ره رنگ رهش
ده دره وشاته وه. بژ ناشتی ترمی گه وره پیاوان نه بایه نهو فانوسانه پان نه ده هینا. بهلام مادام
کرسانتی که به داخ و هه سرتوه ده هات پیر ده بوو، تا نیستاش له نه فین و میزد کردن چیزی
نه کرد بوو. له دنیا به تنیا په ک شتی ده ورت، توش نهو بوو که فانوسی ته شریفتی بینه
سر قهره کدی. له که غیبه تیدا زور جاران داوای له سن میناس کرده بوو که میزدنکی باش و جوان
و نه قنداری خار و خیزان و ده ست بلاوی به نسب بکا. پاشان که ناهمید بوو، داوای له سن
میناس ده کرد که بارمندی پالووان پولیکسینگیس برای بدا، تا کاروباری بیکری. له راستیدا
کاتیک شزس نه بایه. پالووان بیکار ده ماوه. نهو دم له بهر ده روازی (کانه) دوکانی داده نا،
شراب روزن زه یتون و کشیش و بادامی له جوئاران ده گری و به بار به بازوگان و یا به قوولی
خزی به (گه وره که رانای) ده فرشته وه بهو چه شته کیسهی خزی له لیری مه جیدی و نالتونی
ناپلینزی بر ده گرد. مادام کرسانتی ده بگوت: « با سن میناس! بارمندی براکم بکه تا کاروباری
به بره و بی چونکه نه گهر پتوئی نانی متفوک و شراب و رزن زه یتون که بژ مرزغینکی پیروز
پنوسه لبت نه بری، گهره ک بارمندی بدهی. کارنکی وایکه تیشهش بژ خواردن نانینکی به ره هه قان
هه بی.» خواردن باش وه ک میزد و متدال دل ده هه سینته وه. عه لیاغا ده بگوت: « من بزیه
نامه وی قه لهو بم چونکه نامه وی بژ کره گانی عه رزی خواردن ناماده بکم.» بهلام راستیه کدی
نهو بوو که نهو هجی نه بوو بیخوا.

به وره کلیسای سن میناس هه فلکشا و پاش نهو وی له گانی (تیدونه) تی پوری، راوه ستا و له
بهر خه پوه گوتی: « سوباس بژ خرا جینگای سکالا نه، له تیشهش خه راشر هه نا.» نهو ژمانی
خزی به دل و دار بژ خزمندی برا ملهوره کدی ته رخان کرده بوو. جله گانی ده شرت و پینهی ده گردن،
چیشتی بژ لیندنا و مالی بژ خارین ده کرده وه. بژ قه وه بالایی نهو نه ما بوو: « چه نه ره شه و
نه جبهه! دپاره زور و دهوای ژنان ده کورت. بهلام قهی چه، بژ چما خوا ژنی بژ پیاو دروست
نه کرده !

نهو له گدال پالووان پولیکسینگیس برای گبانیک برون له دوو له شدا. ناوال دوانه برون. بهلام
نهو زوتر پیر بیوو، پوی روژی خسته وه سر په ک. له کاتیکا براکدی جوان و پاش ما بوو. بهلام
نهو گرنگ نه بوو. چونکه نه سل براکدی بوو. له لاهه کی دیکه وه له هه مو خوشه گانی براپنا

به‌شدار بود. خزشی راده‌بودارد. له‌گه‌لی ده‌چره گه‌ران و رابواردن. که‌واپرو خه‌می چی که به‌ته‌با له‌چیندا ده‌نوست. کاشی براگه‌ی لای به‌یانی له رابواردنی شه‌وانه ده‌گه‌راره، شادو شه‌نگول له جن ده‌رده‌پیری. پزیتنه‌گانی له‌بی داده‌گنده‌ناوی بز گه‌رم ده‌گرد دست و چاوان بشرا. فنجانیگ قاوه‌ی تائی بز ساز ده‌گرد که به‌شوه سر خز. به دزی براگه‌ی بزنی شو عه‌تره‌ی ده‌گرد که ژنان ده سورو سینگان داپوو. شه‌واقه له‌زه‌دینگ برو که گرسانسی فه‌قیر لم جیهانه‌دا له نه‌فین چینه‌تپووی. به‌لام لم دواپانه‌دا چونکه پیر بوو، قاچی ناوسا بیرون و تازاریان دده‌دا، له لایه‌می دیگه‌شوه فانوسی ته‌شرفانی تازه هاتپوون. ته‌با به‌ک ششی له سن میناس ده‌روست. ته‌وش شه‌ور که له پیش براگه‌ی ده‌ی و دوا‌ی هره‌نیشی پتوانی له ناشنندا له‌و فانوسانه گه‌لگ ودرگری. بز شه‌روی دلی سن میناس وده‌دست به‌نی هه‌موو شه‌روی شه‌میزان ده‌باری بز ده‌رده.

مادام گرسانسی له به‌ر خزیه‌وه دده‌وا و راست وچه‌پ سلاری لم ولوو ده‌گرد. به‌ر به‌ر له هه‌ورازی به‌ورته‌که به‌رد فه‌رشکراو سه‌رده‌گه‌وت. له‌سر هه‌موو پینچینگ تارینگ ده‌روستا ده‌تگوت به‌دوا‌ی ته‌رسی کا‌برابه‌کی ده‌وله‌مه‌ندا بز گورستان ده‌چی.

پاله‌وان پولیک‌بکیس برای له‌و سه‌ری شاری کاندی که گویی له‌دنگی زه‌نگول‌انپوو، به‌په‌له ده‌تگوت مانفولین لینه‌دا، نیشانه‌ی خاچی کیشاو رابوو که درکان دابخات. پاله‌وان پیاویتی جوانچاک برو. نیگابیکی سه‌راوی هه‌بوو. هه‌میشه وه‌ک لارونکی بیست ساله لیباسی ده‌برده‌کرد که بریتی به‌ی له: شالوانیکی سواری و سوخه‌به‌کی گول‌دوزی و پشینه‌دیک‌ی پانی ناوریسی و پزیتنی زرده و سپی که کوره جوانه‌گانی تورک و مسیحی ده‌پینی ده‌گن و له‌دپوی ژوروی به‌قه‌بتانی سورو به‌ستراوه تا له‌گانی رویشندا ما هیجی قاچه‌گانی باش ده‌ار بن. فینسی به‌لاسه‌ریه‌ه نا و ریشه‌گانی به‌جوانی به‌سه‌ر شانی چه‌پیدا به‌رداره ره هه‌نگاری نه‌رم و سوک بز لای دوگانی باشترین سه‌رتاشی شار، مسیز پاراسکه‌واس که‌وته ری تا به‌دایی ناسایی شه‌روی شه‌میزان ریشی پتاشی. جاروبار له‌رنگا راده‌وه‌ستا و سلاری له‌دوخته دوکانداره‌گانی ده‌کرد. له‌گه‌ل نه‌م و نه‌و گالته‌ی ده‌کرد و پاپاله تاره‌فینکی لینه‌دا و پاشان به‌هه‌نگای سوک ده‌که‌وته‌وه ری. هه‌موو جاربی فینه‌که‌ی لارتره‌اده‌نا. که‌پنی به‌ره ده‌هات که له‌شینی ساخ و سه‌له‌می هه‌پ و هه‌موو نازای به‌ده‌نی وه‌ک سه‌عات کار ده‌گا. هه‌ستی ده‌کرد که به‌ی خه‌م و خه‌پاله و به‌وه خوشحال ده‌بوو. روژنیکان نوکته‌به‌کی له‌کشیپ دا خویند بزوو کاری نه‌کرد بوو: وه‌ کاناریس - یان پرسیوو تو چون توانیوته شه‌وه‌مو هرنه‌ر و دلاوه‌ریه له‌خزت نیشان به‌دی؟ شه‌و پاپزوانه قاره‌مانه له‌ولامبا گوتیوو: کوپنه گوی به‌دن، من هه‌میشه به‌خوم گوتوه: کونستاندی! ناخه‌که‌ی تو روژنیک هه‌ر ده‌مری!

له‌م روژه‌وه پاله‌وان پولیک‌بکیس کلاری لار دده‌نا و له‌هه‌موو ده‌ره‌دینگ. له‌شه‌ر وه شادبا به‌خو‌ی ده‌گوت: «پولیک‌بکیس ناخه‌که‌ی تو روژنیک هه‌ر ده‌مری!» له‌گورستان قه‌برنکی فره‌وان و گه‌وره‌ی له‌به‌ردی هه‌ر هه‌ر وه‌ک بن عه‌روژنیک بز خوی ساز کردبوو، له‌چار لاره‌ کوله‌کی هه‌بوو. بالینی له‌هه‌مو لایه‌ک دانابوو، میزینکی پچوکی له‌نپوه راستی دانابوو. قه‌فه‌سه‌به‌کی ده‌دپواری قه‌بره‌کی گوتبوو، هه‌میشه بو تله تاره‌ق و چهند نیستگانی لی ده‌بوون، کاتینگ که‌پنی ده‌بوو قه‌رتالبه‌کی پر ده‌کرد له‌خوارده‌می و دوو سی که‌سی له‌دوخته‌گانی

هذه گرت و دهبردن بزرگوارستان و لهوی دهستان دهگرد به تاروق خوارندهو به باسی ژن و شهر و مردن رایان دهبراد.

به لی پالوان به دلنکی خزش بزرگوارستان دهچو. شمنکی خزش و تارام برو. گه لانی داران نه ده بروت. عهتری سورده گولی مانگی نه پرل له حساری مالانده بونی ده هات. پیاده رزگانان تار پرتن کرد برو بونی خولیان لی ده هات. بیری لهوه ده گردوه که بهم زواته سرتاش ساهرنی له رومعهتی ده داو ریشی ده تاشی، تاروی (نوستر خودوس)ی به لوه گانی داده کاو نهوه نندی جوان ده کا ناناسرنهوه، له بیست سالیس گه بختر ده نرنی. پاشان به کولانه تنگ و تاریکه کاندان ده سووینقهوه تا بزانی هافاله گانی چی بان به سر هاتوه.

هه ناسنکی هه لنگشاو له دلی خیزدا گوتی: وله عهت له شهبانان نه گهر به راستی خوا بهک هه به. نینسان گانی نهوه به که مویزه بهک بنرنی، من نینسان هه رنی لاهه تسمه و نینسان مویزه به کارم دی. تا چه تد سال له مو بهر مندال بروم. نهوه ندم نه ده زانی که نرنی ژن و شراب و شعر بزاتم. بهر زوانه هیزم له بردا نامینی. کاتنیک گورچیلوه دانم له کار گهوتن، نیر ناتوانم پیوزه له ژبان بهکم. نهوه دم به حسره توه ته ماشای ژبان ده کم. وهک نهو رنیه نه فسانه به خزم دلخوژی ده ده سووه... تاخ نهی سن ژوروی پچکولهی من، له نینو هه موو پیروزه کاندان تارباشتر له لسه کاتم نینه گی. بهروام پنت هه به. له رهمسا که به سواری نه سبی سبی ده تپنم که ژنیکت سواری پاشته رکی خزت کردوه. نافهریت لی ده کم. تاخ... نهی هه زوه تی سن ژور، نهی هاو ناوی من. یاریده م به و دلنیا به که من ده ست له سر ده ست دانانیم.

نهوهی گرت رگلاری هینا نینو چاوانی وینی ده شقاسی گه روهی شارتا. نهو شقاسه به کینک له دور جادهی نه سلی شاری کاندی برو. له ده روزهی رز ژ ناوی (کانه اوه ده ست پنده کرا و له ده روزهی (لازاره) که مه پانی گه روهی شار و سی تاخ و باخی پاشای تیندا برو، ده بهر ایهوه. لهو ده وریره له نینو راستی پوله داران بهر تکه بهک پچوک دانرا برو که رزوه گانی هه پنی ده ستهی موسیقای تورک ده هات موسیقای لیده دا. شقاسی ده که راست نهو شقاسی ده بهری. له ده روزهی تازه ده ستهی پنده کرد و بزرگ لای خواره ده تا ده هاته له نگه رگا. له چوار رینی نهو دوو شقاسه مه پانیک هه برو به ناوه نندی شار ده زمیوردا. شقاسی گه روه جینگای چه که دور و شوشه غروشی و قلاوه خانهی یونانیه کان برو. دوکاناره کان له گله کینکار و شاگردان له بهر ده رکی دوکانان راده وستان و گالته و گپ و قسهی قزلبان ده کرد. وای به حالی نه فندی یا پشت کورنیک یا خیلنیک یا شیلنیک و یا شیننیک به وینا تپیه ریا، نهو دم چه که دور تینکا له قالیه کانبان ده دا، شاگرد ده ستبان ده کرد به فیشقه و فیتو لندان. بارانی لهو وای پنجانی ریزو به سر نهو فقه رده ده باری.

نینه رهی شمع شادی گه پیشه به نهو پیری. نهو شهوه له شقاسی گه روهش هه را برو. بهو حالش دهنگی زهنگه لکانی نینوی خهوتشان توانی بهی به سر ده نگه گانی ده که ده سر گهوی. سرباس بزرگوار که وا دیسان ههوتیه کی ده کهش واده برده. شاگردی ده ستاگانی پیشه یی و درکانه ناسن فرزه کان بهر سینگه کانبان له خز کرد بزوه ناویان به ده ستهی ده ستاگانبان داده کرد که دمر چاویان بشزن. وهشتاو درکانبان پاش نهوهی ده ست و چاوسان ده شوشه و سهرو سنبان لیکر

لوس ده‌کرد. به فنجانینگ قاوه و قه‌لبانیکه‌وه پالبان وه ده‌رکی دوکانه‌کان دده‌ا. زوو سه‌رو که‌له‌ی (روشنه‌)ی قوله ره‌ش که وه‌ک کینر له‌ گلوشی ره‌ش بریقه‌داردا بیه. به مه‌مکی داچزوری تا سه‌ر سینگی و به‌ گهر‌دانه‌ی موروه‌ شینکه‌وه په‌یدا ده‌بیه. روشنه‌ همه‌شه‌ شادو به‌که‌هف بیه. پینده‌کهنی، نیک‌بایکی به‌ مه‌کری ده‌بیه، دانه‌کانی له‌ به‌ر سپه‌تی ده‌بریقان. ته‌به‌قینکی پرله‌ کولبجی به‌ کولجی له‌ سه‌ر سه‌ری داده‌ناو ده‌پگنرا.

(تولی‌پاناس)یش له‌ لای کانی (تیلومنه‌)وه ده‌هاتر وه‌ک همه‌شه‌ خه‌صار و بپنده‌نگ بیه. به‌ ده‌سینک ته‌به‌قی پر له‌ کولبچه‌ و به‌ ده‌ستی ده‌کش نانی شیرینی بونخوشی ده‌گنرا. له‌ کانی تاراده‌ شه‌قامی گه‌وره‌ نیش جاده‌ی گشتی نه‌بیه. به‌لکوره‌ ختوبه‌کی گه‌وره‌ی نه‌عیانی بیه که‌ له‌ویدا نوقل و شیرنیاتیان دده‌ا به‌ میرانان.

پال‌ه‌وان پولیکسینگیس تاوینک راوه‌ستا و به‌ قیز و لوت به‌رزی ته‌ماشای گه‌ره‌کی یونانیانی ده‌کرد. دوکانه‌کان گشتیان راز‌ابه‌ونه‌وه. تورکینک له‌وی نه‌بیه که‌ هه‌واکی پس بکا. مه‌سپه‌یه‌کان پینده‌کهن و گالته‌یان ده‌کرد. زه‌نگوله‌کان لی پانده‌ا. پال‌ه‌وان له‌ به‌ر خویه‌وه ده‌بگرت: وه‌و شه‌قامه‌ به‌هه‌شتی راسته‌ و به‌یجگه‌ له‌ نالایه‌کی خاچ له‌ سه‌ر، هه‌ج که‌مایه‌سی‌دی‌کی نیه. به‌لام من دل‌نیام نه‌و نالایه‌ش به‌ تینگوشانی نیمه‌ی گرتی په‌یدا ده‌بی. پاشان له‌ کاتینکا له‌ چه‌پ و راست سلاری له‌ ناشناکانی ده‌کرد، به‌ره‌و دوکانی سه‌ر تاش که‌وته‌ ری.

* * *

سپهر داده‌کشان. پانگه‌ور چه‌بیه سه‌ر مناره‌ تا مرسلطانان بز تیزی شیران بانگ بکا. به‌لام به‌ر له‌وی نه‌هره‌تی خزی بز لای ناسانان به‌ری‌بکا، تاوینک له‌ دوودل‌با مایه‌وه. میزه‌ری سه‌وی که‌ له‌سه‌ر نارخچنی سی له‌ سه‌ر به‌ستیه‌و، ریکو پینکی کرد و چاوینکی له‌ خواری و له‌ ده‌وره‌ری خزی کرد و له‌ به‌ر خویه‌وه گوتی: وه‌لا نه‌لا! ناده‌میزاد هه‌ر چه‌ندی کاری چاکیش بکا، هه‌ر گیز ناتوانی پاداشی چاکه‌ی تزه‌باده‌وه که‌ دوو چارت بز ته‌ماشای دنیا یی به‌خشیه‌وه. به‌ سپایی داده‌تاره‌ه. له‌ ته‌ماشای دیمه‌تی ره‌نگاو ره‌نکه‌ و پر له‌ جولانه‌وه‌ی کاندی، به‌و مناره‌ سپه‌انه‌و باخی سه‌ر سه‌وز و گهره‌به‌زی مزگه‌وته‌کان و خانه‌قای ده‌روشان به‌ نالای پینده‌مه‌ره‌وه، هه‌ستی به‌ شادی و خوشی کرد. به‌ سه‌ر سه‌رمانه‌وه هه‌تاسه‌به‌کی هه‌لکیشا: وه‌ به‌راستی نه‌م شاره‌ پیرۆزه، هه‌موو شینگی هه‌یه، هه‌موو شتا! هه‌رچی مرؤف به‌خواری: له‌ژنی جوان و لاری شوخ! بز غونه‌ هه‌ر نه‌و نوری به‌گه‌ه. کاتینک به‌ سواری نه‌سپی ره‌ش ده‌به‌یینم که‌ به‌ هه‌موو لاه‌کدا غار دده‌ا، هه‌ست ده‌گم که‌ له‌ ته‌مه‌تی بیست سالی دام. گه‌لجی جوانی راه‌به‌یه که‌ پینستی به‌ده‌نی وه‌ک نانی تازه‌ توروت و سپی به‌ه. کاتی له‌ قاوه‌خانان گزرائی ده‌لین، مرؤف سه‌ر خوش ده‌کن. پیاو نازانی له‌ مزگه‌وتان عباده‌تی خوا بکا یا له‌قاوه‌خان؟ من ته‌نانه‌ت بزنی ناخوشی نه‌و شاره‌شم یی خۆشه‌ کاتینک به‌ ده‌روازه‌ی لازوه‌ا دینه‌ ژورور و بزنی ته‌رسی هه‌ستره‌کانی گرتیم بز دی، له‌ خوشبان دلم‌ گه‌وره‌ ده‌بی. من نه‌و بزنه‌ی کاندی به‌ هه‌موو عه‌تری دنیا ناگه‌رمه‌وه. نه‌م بزنه‌ تا راه‌به‌گ وه‌ بزنی بن هه‌نگلم ده‌چی که‌ هه‌موو لینی بیزان و من پیم خۆشه‌ه.

بانگدر هدناسیکی درزی هه فکینشا، هه وهک دهستی ده بنانگونی نابوو، له پر دهنگی سال و زولان و پر له پاک و پارانهوی تن هه لکرو. دهنگیک ههرو خداسی و به چریکه، له جواندا دهستی له هه مورو زهنگوله کانی مورتو و فلوکس نهستاند ههرو. داست بز لای خور ده چوو، ههرو دههزوه و ناسانی دهقلانشت و هانگی خوی دهگرد و له پر وهک پههزده سلیترکه به سه سر گاندی دا دههاته خوار. دهنگوت هه مورو ههونی خوی خواره و تهوهو پنی سه سر خزش ههرو.

* * *

لهو گاته دا که بانگدر تاریخی جوانی نوری بهگی دهگرد و تیرهیی پنی دههرو، نوری بهگی به دلنیک خه مهاباره له خانویهری کلاژ فخرهنگی خوی دهگهراوه که چوو ههرو لموی بههستهوه. بهلام پهله بهکی شهوم و شهرویی که دهستی دهگرد به سهرو چاو و سهنگیموه نهوساوه، دههستواند. له هه پنهان زاری کهفی گردهوه. نهسه کهشی که لهو رهزه دا حالی باش نههوه، سه سر سی ده دا.

دهریا له دووهوه سهرو ده چوو. ههرو چهند پای نهدههات بهلام شه پزلی ده دا. نووری بهگی له چهیی یوفیهرو په پیهوه. رهز تازه پهلکیان وههرو ده نا. دار بهادام گولبان کرد ههرو. دار هه نهجهر ههترین دههروژاند. نهواندی و لههرو خه موه گوتی: « تیهتر ههچ شتیک من هیندی ناکاتهوه. ههچ شتیک ا نهی دهریا لههرو چاو دهوور کهوه. نهی داره کان. نهی رهزا »

دووباره کههوههیری پالنهوان مبهکلیس. به خه پال دهه پینی که دور قاسکی ده پیالهی ناروق تارهو دهنگی شکانی پیاله کهشی دههست. چاو هه کانی نامیهشی هینا بهر چاری که سهری سهرو مابوو له سهریان دهسوتا. به دهنگیکی ههرو گوتی: « تف له من ا خوزیا زوی لینک دههزوه وقوتی دهه دام. من که تیهتر به ههترین پیای و لانی خوم نیم ژیانم به کاری چی دهنت؟ من نهو ژیانم ناوی ا رووداره کانی شهوی راهرووی وههیر هاتهوه. چ ههنگامه بهک ا چ خواره نهوه بهک که بههوهزی سهرو خزشی و له بهر دهروگا له پیاسی کهوتیوو ا تهواری نهواندی وههیر دههشناهو. خهوی لی آهوتیوو. هاوارنکی به سامی وهک نههوه تهی درنده بهکی وههشی له خهوی راهرواند ههرو. نم ده که له گهروی کی هاتیهوههرو؟ به پانی کاتنکی خولامی رهش دیتیهویهوهو خاوشی کردیهوه. و نه که له بهین چوو ههرو. بهلام خه نهجهرنکی وههولی کهوتیوو.

نیشتا به پنا قه برستانی تهوکه گاندا دهویششت. بهرویی گیله کان که راست راهستا ههرو، بهو خهتی خواره پینچهی تهووسرار و به سهری سهرو مده پیهوه که دهنگوت مبهزون، له دووهوه وهک حیسانی بهرویی ده چوون که تازه له قهبر هاتیهوته دهرو ده پانهوی له عهرو جیا بندهوه بهه پیهتهوه بز شاری گاندی. نووری بهگی له لای دهریاوه له قوونیشکی گهروستان به چاو له گلکزی باوکی دهگهرا که له تیهرو دوو داراندا دیار ههرو. کاتیک قهبره کهی دیتیهوه له ترسان لهروزی. وای هاته بهر چاو که مبهزوهی سهرو گیلی قهبره که جولاهوه بز دوا به خهروه. (هینالی) خه نهخوژ که زشلوو ههرو کاتیک تهوه دههرو مبهزهوهکی ناوا له پشت سهری داده نا. دنیا له دهرویی سهری نوری بهگی سهروا. نهسه کهی سهرو سی دا و بز لای قهبره کهی چوو. نوری به ترسهوه دهستی به پالی نهسه کهی گرت که سههوهی جلهوی نهسه کهی گیشا. نهسه ههستا سهرو پاشوان و دهستی به

بهدفیری کرد. نهوه ههوه لڅار هوو که نهسپی نوری بهگ سر سمی ددها. نهوه خزی خه بهری کاره ساتینکی شوم هوو. نوری بهگ هاواری کرد، وستی دابهزی و هچینه سرگزیری باوکی دوعای بز بکا. بهلام له مردوو ترسا. له پر هه مو شت له هینکیدا روون بزوه. نیستا خهونی شوهی رابردووی به ناشکرا ده بینی. هینالی له بان سهری راوه ستا هوو، به گراسینگی دپار وسه رتا پینی به فوړو لسته داپو شرا هوو. نو که له هه مو ویا نیدا بهری پینی له سر خولی دانه نا هوو، نیستا بې پینلو هوو. به سر نوریدا ده پنه راندوده بگوت: « نه محصق ا هچ ده زانی نهوه چهند ساله به دهووی مالی تودا ده گهریم؟ راست له سالی ۱۸۹۶ وه واته بیست سال له مو به را تمه شای من که، وام ده زانی که کورم هه به، کوری تاقاندم، شو روژ له فیکری متفا ده بې و هینجکه له توله نه ستانده نوی من بیر له هچبیر ناکاته وه... له جیاتی نهوه هه مېشه دهنگی پینکهن و موسیقاو گزوانی له په هجهری مالی تو ده بېسم. نو دهم غه رب و هینکس باری شوم و شوهی خرم له کزوان و سحره ده گنشم. کوږ نه گهر بزیه نه بې روژنگ تولهی باوکی بکاته وه، نیدی به کاری چیدی؟ توش بې نهووی شوم بکی، خوینی خوت له گهل خوینی برای قانلی من تینکل ده کی. ژنی خوت بې په چهو چارشپو بهو نشان ده دی. وای له تو... بیکاره... کافر! »

نم جنبوانه نوریان توره کرد. وستی هاوار بکاو بلی: « پیره مېره له قهریشدا ناهېلی ناسوده بې. نېتر ده سم لې هه لگړه! بهلام وشه کانی له زاریدا نینک دهالان و ده بانسکانه. ریکنی له نهسپی دار پینش روژ ناوا هوون به دهر وازی (کانه) دا چزوه نېو شاری کاندی و بز لای گهره کی یونانیا نازوای.

* * *

ههر لهو کاته دا پالوان مېکلېس له دهر وازی لازاره لهو سهری شار وه نینیک ده کهوت. ماوه بیک هوو ماینی خوشتر داژوا، چونکه خیز له دهر یا چوبوه خوار و ترسی نهوه هه هوو که دهر وازی کانی شار دابهزین. له دوور گوله کانی ده بیتی که بز گهرانه ری گهره کی خویان راهوون. نهوانه هه موو روژی له بهر دهر وازی کاندی له نېو خاک و خول داده تېشخن و دهسته سهقه ته گانېان بز خبر و سوال درېو ده کرد. له کانی روژ ناوا راده هوون و بز خانوه گانېان ده گهرانه وه. نم نېزیره به ژن و مېره ده هچه که که شوهی پېشتر به کتریان توند ده نامېزی گرتیوه، وه پېش کاروانی کهوتیوه. له په نا به کتر به تالوکه و لالوت ده رویشتن. گشتیان بېدهنگ، به دم و چاری خوزه لېندرای بې دم و گوی ونگایان گرتیوه بهر. هیندیک کتر هوون، هیندیک چونکه لېنریان نه هوو ده تگوت پېده گهن. هه موش په له بان ده کرد، ده تگوت روژی قیامته و نهوانه به زوپنای تېسرافیل له قهری هاتیونه دهو بهلام له بهر تالوکه یی هیندی گزوشی لهشان له قهریدا به جېماوه. پالوان مېکلېس رووی ودر گېزا، دپنی نم نه خوشبه دلی تېنکدها. له بهر حزه وه گوتی: « تنیا ساخر سلاسه ته گان هقی ژانېان هه به. نهوانی دېکه به کار نایدن. » ریکنی له ماینی دا و لهو کاته ده که دهر وازی وانی تورک کلبلی دهر وازی کانی شاریان به دهسته وه هوو، بهرو روژ ناوا شه پېریان لېندها و تالانی عوسانی له سر دار ده هاته خوار، له دهر وازی تی پهری و هاته وه ژوور.

نهوئ شعوئ باو باران بوو . سروشت به ماتی له نیگه رانیدا ونستا بوو. ههوا قورس ده بوو. گه لا تازه شنبه ران له تاریکایی شوه دا خفه تبار لیک ده هالان. هه ره شه یه کی گه وره گرانیی هار شنبه سه شار.

پالوان مېکېنلې خوی نېکچو بوو. خه لکی کاندې له مانگه شوه دا په لجه ره کانېان ده کرده و ده دوگمې کراسه کانېان ده ترازاند تا پاشتر هه ناسه هه لکېنن. چهند پېژن که هه سېان به گه پشتنې به د به خت ده کرد. له بهر ده رگای ماله کانېان دانېشېون. به لام له ترسی نهوئ نه کا فیکره که پان وه راست بگه رې. لېزبان لیک نه ده کرده وه. مه لایکې عه زایی کاندې له عه نه لېبې. له وانه بوو ده تگيان بېسی و نه و به لایه به سر شار بېنی که هېشتا بریاری بز هانتی نه در ا بوو. نه وان زوریان ده گوت. هه ولېان ده دا که پاسی شتی بې مانا بکهن و نه نیا شتیک بېژن که پنی دامرکېن. به لام هه له جې ده گه رانه وه سر نه و هه سه له یه که فیکری نه وانی به خزه خه ریک کرد بوو: ده بیرت دی؟ جاری دوا بېش به لایه کی ناوا ده بېده نگ به به د بهخت . و چما له ژیر قاچت ده نگی گرمه نابییی؟ و .. گوتم بېده نگ به ..

پاشان ده چورنه وه ژور ، ده رگایان داده خست و چاره روانی ناخرین هزی هیدی بوورنه وه. واته هه لانتی خزه ده بوون. ناخره کی نه و نه ستره گه وره یه. دا پز شراو به پرده یه ک هه وری وه نگ مسی. به بېجېنکی گرز و ره و که وه سهری له پشتنی چیا کانه ره هېتا ده ر. شاره کان ره نگی ناگېان لی نېشت. ده ریا نه رخنه وانیبوو. هه ر له و کاته شتا مورئو فلولس هه ر سېک زه نگو له و ده نگ هېتان. له گه رگی پرنانېه کان له هه موو لاره ده رگا ده کرانه وه. گه وری ماله کان پاک و خاوین به جلی تازه و کراسی سېی ده هانته ده ر. ژن و مېزد له نیوه راست و خه سوو نهختی دواتر. زاروک به جلی جوانه وه له پېشه وه ده ر زېشتن. کوړه لاو ده سهری سپان به ده شته وه و گه وره کچېش قه پتانیان له پرېه کانېان گرېندا بوو. هه مویان ده چون تا له خرمن شاسواری وه لېبې عه نه لېبې کاندې. واته سن مېناس ده وعا بکهنو گوی بده نه قه کانی خه لېفه که نه و رژه وه عزی داده دا و نانی متفه رکی به سر نیماندا راندا به شده کرد، چونکه نه و رژه به ک شهمز بوو. نه و رژه کارو کاسی نه بوو. دوکانه کان نه ده کرانه وه. ناودارترین بازوگانی دنیا، واته شه پتان خوی، ته وای نه و رژه ده نوست که واپرو بېنجه له وه که بهن گوی بده نه قه کانی خوا کارنکی دېکه پان نه بوو. نه و کاره ش خه رچنکی نه بوو، که س هېچی له کبې نه ده چوړ. رژی دوا بېش هه ر له به پانېه وه سر له نوی گه زو ته وازوو پان ده دست ده داپه و سه وداو چنه لېدان ده ست پنده کراوه. هه ر که س له ده ستی هاتپا، کلاری له سهری نه وېتر دېنا. شش رژه هی شه پتانیه و رژی نکیش هی خوداپه. نیوه هه ورو رژی شه مېنک بې بکهن و خه پالتان ناسوده بې. کلبسا وه ک ناسمانی پر له نه ستره

دوده‌روشا. بزنی میوه گندری لبدهات و وه گندوی پر له مه‌لایکه و پپاو چاک و شاده‌میزادان‌ه‌مرگمی دهات. له بهر نه‌وی جنگای نهو هم‌مو نیسانداره نده‌بزه، کومه‌لنکی زور له نیز دالائی سر داپزشروی کلیسا و پا له هسانرینا مایرونه‌وه. خلیفه بهر قدر قه‌واری به‌سام و ریشی سپی و که‌وی چن‌روی قه‌شی و قه‌بتانی نالغونی، له‌سر م‌حراب وه داعیایکی ناسانی ده‌چو که بز چاره دیری به سر کاری شاده‌میزادان و ترساندنیان هاتبشه سر زه‌وی.

قه‌شه مانولی به کراسی زنه‌گفته‌وه بز لای م‌حراب ده‌هاته پنش و باسکی نینجیلی له بهر خزینه‌وه ده‌گرتوه که مه‌سه‌له‌ی رۆژ بو. راست لهو کاته‌دا گایامبیس و ژنه‌کی بز چوونی کلیسا له مائی ده‌هاته در. نه‌وان به‌کشمزی راه‌دوو پنگه‌وه زه‌ماوه‌ندیان کرد بو. نینتا به‌گوزری داب ه‌ر به جلی بوکنبه‌وه ده‌چون تا له پنش وه‌لبنجه‌می گاندی، واته سن م‌ناس وه پاپهن و نانکی گه‌وره‌ی بوخنوشی بز بهرن که به دارچین و گوندور و شه‌گر دروست‌کرا‌بو.

خانوه پچکوله‌ی نه‌وان له نیزیک له‌نگه‌ر گا له شونئی بو که سه‌ره‌ای گه‌ره‌کی جوله‌گانه و له کولانیکی تنگی ماریچ که پای شم‌ال ده‌یکوتار خونی ده‌ر‌اش ده‌یستاند. گاروفالیا قزلی خشیره قزلی میزه‌ده‌کی و ه‌ر دو‌کیان به نیز ده‌چونه پنش و له کاتنگای دل‌بانه‌وه سل‌زبان له س‌روشت ده‌کرد که له جیزن و خوش‌بدا‌بو. وای، گه‌ره‌کو کولان چه‌نده خا‌وین و به‌یقه‌دار بوون و به داره‌کانی نهو به‌ره‌و به‌ر ج عه‌ترن‌کیان پلا‌و ده‌کرده‌وه. به‌ردوگان پنده‌که‌نین، زه‌وی وه‌ک برک خزی ر‌ارده‌بزه. ه‌یدی درووی شوروی پاخه‌کان گولئی سپیان ده‌ر‌کرد بو. گاندی وای لب‌هات‌بو‌نده‌دا‌ساره. گاروفالیا له به‌وه چاری له میزه‌ده‌کی ده‌کرد وله دلی خویدا ده‌بگرت - خود‌به‌ نه‌ر هات‌ه‌ران پاته‌رانه چه‌ قه‌ش‌کان ده‌به‌زنته‌وه؟ به‌هشت ه‌ر نه‌وه‌به که له‌م دن‌ب‌ه‌دا ه‌به‌ ح‌وبه من نکات لب‌ده‌گم که به‌هشتی ده‌که به نسبی من مه‌که‌ا نینتا ه‌رتک گه‌به‌ش‌ب‌وره مه‌بدان و تاوینکی ده‌که لهو پینه‌ه پاینده‌داوه و ده‌گه‌پشتنه کلیسا. گایامبیس ته‌ماش‌به‌کی ژنه‌کی کرد. ه‌ستی کرد که ته‌واو تینکچوه. له پر وای هاته به‌و‌چاو که زه‌وی به هم‌مو گیان له‌به‌رن‌که‌وه تا‌بوت بو و بینجه لهو له‌شه گه‌رم‌ی په‌نا نهو به‌و کراسی ت‌نک و داوین و ملوانکه‌وه که بزنی خوشی نینسانی له زاری دی، که‌ب‌تر نه‌ماوه، گایامبیس له پ‌ن‌روه ه‌یندی خه‌م‌ناک بو، چونکه ده‌ب‌ویه و‌لا‌می داوه‌تی پ‌ال‌ه‌وان م‌ب‌ک‌ن‌س پ‌دا‌ته‌وه، نه‌و مه‌سه‌له‌به بز نه‌و زور گران ته‌واو ده‌بوو که ه‌شت رۆژ له ژنه‌کی وه‌دور که‌وی و نه‌توانی ده‌نامیزی ب‌گری. له نیزه راستی مه‌بدانی راوه‌ستا. نه‌و که خه‌ل‌کی نه‌س‌فا‌کیا بو، سن م‌ناسی گاندی و د‌بو ره‌سمی نه‌و شاره‌ی به ه‌یند نه‌ده‌گرت. نه‌وانه قازانجی جی‌بان بز ته‌و ه‌ه‌بو‌ا له جباتی نه‌وی له مائی خزی به‌د‌س‌ته‌وه، بزچی ده‌ب‌ویه ب‌چ‌نه کلیسا و کاتی خزی له‌وی به‌ ف‌ه‌رژ پ‌دا؟ خ‌ودا ه‌م‌یشه لهو لا‌وانه خوش ده‌ی که تازه زاوان، نه‌و ن‌تر کاتینکی زوری نه‌ما‌بو. نینتا پ‌ال‌ه‌وان م‌ب‌ک‌ن‌س نه‌و ش‌یره ق‌ین نه‌ست‌ره له س‌ارد‌وی خزی له‌وانه‌به چاره‌روان‌یی. گایامبیس باسکی ژنه‌کی گ‌وشی و چاوینکی لب‌نا‌گرت و له کاتینکا له‌به‌ر ه‌یزشی شه‌ه‌وت وه ه‌ناسه برکه که‌وت‌بو گرتی:

- ژنه‌که ا‌ده‌بوو، گه‌را‌پ‌نده‌وه بز گ‌وله‌کی خ‌ومان؟

- چونی تو ده‌خوازی مانا‌کی‌ی خوش‌وستم.

هردنگیان و دک و ده دواپان که وتین گمرانده و به ماوه به کی گم له مەبدان چورنه دەر. به پیش چناره گه ووه بهر دەرگای مالی پاشادا ئینهرین و به پشت گولاناندا گه بشته لنگەرگا، کاباسیس به گورجی دهوگای گرده ووه چورنه ژوو و دەرگایان داخست و به جیوت له سەر تمخت لینی که وتین.

* * *

پالەوان مېکلس به یانی زوو چوریه ژرخان و چاوهر پوانی مېوانان بوو. له لای راستی سێ چه لنگ شەراب له سەر دوو تخته ی گه ووه دانرا بوون. له لای چه پە ی دوو گنزه ی پەر له وژنی چراو گەنم ده پەتران. له بان سەری شەری هەنجەر و هەنار و به مەن و کالده کی وشک کراو بێ زستان هه لاوه سرا بوون. سارداو بونی شەرابی لېنده هات. زوو مەشکی کولار و ماسی و سوسبان ده هیناو بونی هه واکه ده گزرا.

پالەوان مېکلس له سەر چاراپایه ک دانیشوو، سەری به دهره به کی رەنگ تاریک پینچا بوو. پانی و ده یواری داوو، چاری به پیره دەرکی سارداو که بهرو وروی نه و ده گراهوه. به ته واری ماتوو. هېچی نه ده بهنی و بهیری له هېچ نه ده گرده ووه. ته نیا چاروبار به ده ست، و دک گاز لیواری میزه که ی پیش خزی ده کوشی و داره که ی ده نوشانده ووه.

فیکری به قورسای ده دهنه پینکی دهسته مژکراوی کور له خه و داوو، به لام دلی ده کولی، تا نیشتا زبانی به خوشی رابوارد بوو. له هېچی گم نه بوو. به هیز بوو، ژینکی ناخر خیری هینا بوو. باوکی خا و خیزانوو، هه سوو ریزبان لېنده گرت. کوره که ی راست و ده خزی ده چوو. که اووه له مردن نه ده ترسا، چونکه تراسکی ریزبازی نه ی دنزه پینده واه. کوره که شی و دک خزی خالینکی له ملی بوو. بروی نه ستور و چاوه کانی ووه و خر و ره شهوون. که اووه پالەوان خه لته ی چی هه بوو. ماوه به ک بوو تا قه نی هېچ شتیکی نه بوو. پینده ده که نی، گانه ی نه ده کرد، قسه ی واشی نه ده کرد که خه لکی تر پینکه کن، هه چه تنده له زاتنا مروونکی روو گرژ و تزن بوو. روژنک مانولاکسی ژن برای که پیاوینکی نازەنین بوو، هاتیره مالیان و رسته یی شو له لای نه وان رابوژی، به به خت پینکه نه بوو. پالەوان مېکلس به توده یی چاری لیکرد بوو. ما نولاکس به جارنک ناره هه ت بهوو، لینی داوو روژشوو. پاشان پالەوان مېکلس به کوره که ی گوتبوو: « کابرا شه م ناکا پینده که نی، هه پای نه بوو. »

هینتی جار بهیری ده کرده ووه، له دلی خه لدا ده بگوت: « کاتینک گرت تازاد بوو، دلی منیش تازاد ده ی. کاتینک گرت تازاد بوو منیش پینده گنم. » له گه له نه ووش که زوو له مژ نه بوو خه وونی به نازادی گرتیه ده بوو، له خه ویدا گرت تازاد بوو و زهنگوله کان لېنده دن. گولانه کان په یوون له گه لانی سوو و گولی نه ستیه دن. پاپوینکی زوینی سهی له لنگەرگا وینستا بوو، شازاده ی شاتین هاتیره خوار و داهاتیژوه که عه رزی گرت ماچکا. پالەوان مېکلس خزی گیلی شاری گاندی له سەر که شتی زو داناوو، چاوه روانوو که پینشکشی شازاده ی بکا، هه چی بی گرت تازاد بهوو. به لام دلی نه و هینتا هیدی نه بهزو. به توده یی نه رانده یی گوتبوو: « بێ چی وام لېناهاتو؟ که مو گوری چه هه به؟ و ده شت بم. » خزین چوریه ده مینکی، چاری سوو ده لنگه را

هېون، پښې واپور سهرې ده ته قې: کړيت له پور چاوي ده هاژا و دهات نومي ده رپا بر نهو نېتر دورگه نه پور، جانده ونکپور کهوتپور سمو ناوي ده رپا، (گڼرگڼز) خوشگي نه سکه سهرې مدين پور که ده پالانده و دمي له ناوي ده ناو ده يگرده پاوران. لهو کاته ده که پالده و ميکيلس گڼرچکي داپور نالني جانده و، هستي کرد که فيکري نالوز پور و له پور کړيت رهنګي گڼزا، له نيوه راسي دورگه دارچانرک ريشه ناژوي کرد پور دهات گهوره ده پور، لقو پښې ده رده کرد و جدرگ و ريخزلده و هه ناوي دورگي ده لده لووشي، تدرسي پاپور کاني ده پښې که که به پخواوسي و به شين هه لگه پاي و زماني ده رها ترو، په لقي داره که و سورده وځون، هدر لهو کاته شدا بايدکي توند داره که ي ده پزوت، لهو ده مه دا که پالده و ان چوکي له پوران پور داداپور، له پور گشتيان له پور چار زېږون، فيکر له مېشکېدا نه ما، پېچکه له فانزېنگ که که به شوشي سوز و سور رووخساري نوري به کي رووناک ده کرد و پوله ناره فېنگ و کهونکي پړاو و لهو سهرې وه تاغيښ نهو لپوانه ي له پالده و ده ک دنګي مروري پېکني نپان لي ده لده وهرې و دور پړوي چه رکه سي، هيچ شتکي تر نه ما.

پالده و ان راپور، مستيکي وه اي له دپوري دا همدو خانو که له روي، به تدرېي چاوي پره ده رکي سارداو و چونکه گالته چه کان نه هاتپون جيني ده دان، گالته چه کان له چار گزوشي شاري کاندې کهوتپور نه ري، پاکيتي خاوه مېخانه به ياني زو پښ همدان له خور راپور، له بدرامبر وننه ي هه ولاي خريداو توتر دام و راوستا پور، دوعاي ده کرد که دلي به قودت بکا، چونکه پښې راپور ده چپته شدرنګي گهوره، نهو شوره هشت شو و هشت روي ده خاينده، نه گور نوزردام يارمدي نه کرد پايه، کاري کراپور، پښې چند سال تکاي له قهده ونيکوم، کرد پور که ره سېنګي هه زوتي مريمي بې بکيتي، به لام نک نهو مريمي که نگارکيتي ده بکيتي: دايکيک و مثالکي شيرخوږ به ناميزه و، به لکو نهو مريمي که خزي به خه ودا دېتوري، واته ونيک به شکل و قه واري وني دارتاش، هيشو تري يک به ناميزه و به قهد مثالکي شير خزه، قهده له پښدا گرتپوري: دشتپوا ناي، چونکه نهو مريمي تزدلتي له کيتي ده کيشراوه، کيشاني نهو به شکلکي دېکه گوناچه، نه شي عيساي مېسي به ناميزه و، بې، نه ک هيشو تري، پاکيتي بې نه ودي قهده رازي بکا به لني پښاپور پېچکه له هدي نگار کيشانه که پوتليک تاروق و دوو کيلز ماسي موزناني بې پښې، قهده نيکوم رازي پور، چند جار نيشانه ي خاچي کيشا پور، ده سېکرد پور په کيشاني ره سي مريم و هيشو تري، نهو روژه پاکيتي به دهرينه له بدرامبر و سده که ده رنستاپور به گريانه و ده پاپاره و ده بگوت:

- يا نوزردام! تزدلتي ناگاداري مېخانه و مېخانه ي باني چي، نيشا نه و تزدلتي به چي ديلم و ده چم تا به پليکاني سارداوي ماني پالده و ان ميکيلس دا بچه خوار، تزدلتي ده زاني ماناي نهو کاره چه! له بېرت نه چي بې وده دست هيناني تزدلتي پاري نه غد و ماسي موزيناو تاروقم داوه، که واپور له فرپام که و، مېه پله بکوم، پاريدم بده که تواناي نهو تاروق خورده ودم هېي، سهر خوش نه يم، له رشانده و پسرکودني دور دپور پپاريزه پاشانيش ته ي خافي من دلي نهو پالده و ان ميکيلس، نهو درنده و حشيه ندرم بکه که زووتر مده رسته مان بکا، هشت شو و روژ يه کجار

زوره ، خودایه ، هزاره تی مریم ، به کجار زوره .

باکیش لهجی هستا، لیباسی ده‌بهر کرد، ده‌فی ده‌ستایهو چره حساری مالارایی له ماروسیری خیزانیو دوو کچه‌گانی کرد و نه‌سپاردی که دوو روزه حارنک بچس سدی بدن و نه‌حوالی بپرسن. بز خهرجی هه‌تویهک پاری دانیو داوی له کچه‌گوره‌کی کرد چورکه ماموستاو له وابشر تینگه‌پشترو بود، شنبکی بز له پارچه کاغذریک بروس، و حسنه گهرماسی ته‌ماشایه‌کی ماله‌کی کرد. ده‌نگوت ده‌به‌وی مالارایی لی بکا حارنکی ده‌کشی بینه‌سی حاجی کیشا و که‌وته ری. له پیشا سهرنکی له مه‌بخانه‌که‌یدا، کعه‌زی به‌ده‌رگاره نوساند، له کاغزه‌که‌دا نروسراپور «خاوه‌نی مه‌بخانه له‌بهر پیراگه‌پشتنی کاره‌کاتی، ماره‌به‌ک دپار نایی». که‌میک هیدی بروه. به‌ره‌حوالی پالوان که‌وته ری. وه‌دره‌نگی که‌وتیور، دپاره‌تهو دپوه بی شاخ و کلکه هجی بی ده‌گوت، به‌لام نیو چاوانی لبتیک ده‌تا، هه‌ر نه‌ده‌ده‌ش بز تم به‌سپور. کاتنیک به پیش مالی براگوره‌که‌یدا تینه‌پیری که تاجرنکی گوره بود، هه‌نگاوی توند گردن، له به‌ر خیزه‌وه گوتی: «خا بکا نه‌مینی، ده‌تا ده‌زانی ده‌چسه کوی ديسان قسم بز ساز ده‌کا. کوره گوره نه‌گه‌ر نارازه با بچی خو بختکینی.» که‌پو زه‌لامه‌کی خوراند و به بوله بوله گوتی: « به‌لانی با بچی خوی له‌دار به‌لا، به‌وی چی که من چده‌که‌م اتاخ نه‌ی کوره گورده له بهرت نه‌چی نه‌و روزانه چ ده‌دینکم دایه‌ی خوم نه‌مه‌زانی چوم، خواره خواره ده‌ریشتم و وه‌دیواری ده‌که‌وتم. له‌پز له‌گال نه‌و جده‌ناه که له ماله گوره‌کی ده‌هاته ده‌ر تینک هه‌له‌نگوتین. که چاوی به‌من که‌وت، نیو چاوانی تینکا وگوتی: «مانولی له‌عنه‌تی! شرم ناگی هدی تاروق ده‌خیزه‌وه ده‌خیزه‌وه ده‌خیزه‌وه؟» من توند خوم به دیواریه‌وه نوساند وگوت: «تاجره کهری له‌عنه‌تی اتوش تریق نایه‌وه که تاروق ناخیزه‌وه ناخیزه‌وه ناخیزه‌وه؟» دووسی کس به‌ری‌دا ده‌هاتن، ده‌ستیان کرد به بینک‌نین. کوره گوره‌ی تیشه رابکرد نه‌ها راگردن»

باکیش له رنگادا له‌بهر خیزه‌وه ده‌یگوت: «من ده‌متواری بيم به قه‌شه. چورکه به نیراده‌ی خوی رژی پیرۆزی هه‌بی له دایک به‌روم. ناخر بارکیشم قه‌شه بو. بینجگه له‌وه گئی ده‌زانی منیش ته‌ده‌به‌وم به قه‌شه. به‌لام چوونی مه‌ده‌سهو منگه منگ و رنکو پینکی بز من کارنکی فره چکژله بو. هه‌ر له مناله‌وه ده‌همه والیده‌دا که به‌رد به بیستنی وه سما ده‌که‌وت. هیچ شایبو به‌زمینک نه‌پورگه به‌شماري نه‌م. هه‌میشه زووتر له‌هه‌موان ده‌گه‌پشتنی و تیرده‌سته‌لگر نه‌به‌وم. هه‌ر بزیه‌ش «سی کچه‌کان» نازناوی باکیشیان داومی. ورده ورده ده، دسمن کرد به تاروق خواره‌نه‌وه وام لیقات نیش به بی شەرپ نه ده‌ژپام. هه‌ر بزیه مه‌بخانم کرده‌وه، نهمپاردم ره‌سینکی هه‌زوه‌تی مریمم بز بکیشن که به کارم بی. مریمه‌مینکی نه‌وتو که له دنیای مه‌سحیبت دا کس نه‌بی، مریمه‌مینکی نه‌وتو که له گه‌لگر بانگم کرد. کارشی هه‌بی گورج به‌داوی متنا بی. نیستا نه‌و مریمه له کن خومه و نایده‌م به هیچ قاضیه دایکینک سالی راپردوو نه‌ر پالوان پولیکسینگسه چه‌ته‌به رستی به نه‌مانعت لیم وه‌رگری تا راپسپیری به‌کینکی ونه‌ی نه‌وی بز دروست بکن. داخوا من نه‌وی به نه‌مانعت ده‌ده‌م به‌کس؟ نموش من؟ به گئی؟ پیم گوت: « نه‌ی پالوان پولیکسینگس بز چسا تر ماینی خوت به قهرز ده‌ده‌ی به کس؟ آا .. باشه .. که واپر منیش مریمه‌ی خوم به قهرز ناده‌م به تواء

هاگیش هدروا که دهریشت له بهر خزیوه قسهی دهکرد. له پنا گانی ئیلمنه توشی مستبگری و بیرتوللو بوو که هدره و وکیان به هه ناسه هرکه بژ مالی شو دپره دهریشتن. نمونده توند ونک که وین کهمی مابوو ده قهه هاگیش بدری و کلاوی بیرتوللو به گویته خوارئ. میستبگری گوتی:

- بژ وابه پهله دهرون خز دهزاری گورگ باوین. تنزی راوهستن، سفارنگ بکیشین. سیخاره لمان به هیز دهگا. ههر سبک له سه لئواری گانی دانیشتن و کبه توتیان هینا دهر. مستبگری بهر قهوه قهواره زله که له گهله به سالأ چرونی پان بهیزوه بهر لاقه زلامانی وهک لاقی فیلی له لئوه راستی دانیشبوو. نه گهر شو لاقه زلاته نه پان کس سلارشی لی نه ده کرد. چونکه خه لک سلأ له که سبک ناگهن که ژنه کهی ده بکوتی. بهر برزی پان و سبیلنی رهن و داوداوی وهک پشله ده چوو.

بیرتوللو پیره پیانیکبورو و ده پله و تهر و ته سبز و خونن شیرین. به چیمکی تابه تی به لام خوزه ویت. چهنه گهی دریز و تازوش ریشی تاشبوو. دوو قو له سهر لاجانگی بادراپوون و رون و عه تریان تیندراپوو. له کاندی و به لکو له هه سوو گرت، تافه پیانیکبورو، بی نه وهی گوی پداته خودار خه لک لوس لوس سبیلنی تاشبوو. خه لکی گرت تافه دوو لاپان واپوو کوزه به، گوی پان نه ده دایه، به لام که زانپان سبیلنی ده تاشی لینی تووره بوون و ده پانگوت: « شتیوا قهت نابی. نه زمی گشتی تینک ده دا، ئیتر ژن و پیاو لینک تا گرتنه وه. هیندی کهس تونلکه لیمز و بهردیان پیدا ده دا. هیندیکه دیکهش که به نه ده ب بوون، وازپان له سلأ و نه هوالهرسی هیناپوو. رزژنک بار پانایس له کانتیکدا دهستی به سبیلنی خزیدا ده هینا بیرتولدی خسته بهر تهوس و پلار و گوتی: « لیزه کهس نهو لوتی گهر بهی پین خوش نیه. له گرت دوو جوره ئیسان ده ئین، نیر و می. لیزه کهس پینستی به نه نیر نه می نه! رزژنکی به کشه مز که بیرتوللو شوخ و شهنگ به سبناره وه به پنا سی تافدا دهرزی، تروشی مستبگری بوو شه شانگ ممت. ریشی له بهر چاوی خه لک رووتی کاتوره تا بزانی ژنه یا پیاو. چهنه کهس به رزژو بوون نه پانهشت. مستبگری لهو کاره نه ونده په ژپوان بهزه ده ستیکره به گریان و بیرتوللو ده نامیزنی گرت. سهری به سبیکبوره نا و لاوانده وه. نموندهی ماچکره که هاواری لی هه ستا و گوتی: « باه لیم گهری خنکام.»

لهو وژژه نه ونده بوونه دوست وهک گوتی که ری جوت بوون. شانسی بیرتوللو لهو داپوو که خه لکی گرت نه بوو. خه لکی دروگهی زانت بوو. به هه لکوت « کوت » بش بوو. زلار جار له خزی ده پرس که بژ چی هاتنه کاندی نیو نه م و هه شبانه. ناویشی بیرتوللو نه بوو. ناری راستی کزنت « مانزاوینو » بوو. به لام چونکه له هه سوو و دوزنیک ههر سه رمای ده برو که له مالی ده هاته دهر هه مبهشه نهو شنبه دریزی به خز داده که به تپنه بوونی زه مان سه ره له گه راپوو. قهه هاگیشی وه قسهی خه لکی ناسایی نه ده چوو. لاقه هاگیشی خوار و خنج بوون. پانانکی شوخ و تر سه نوگیش بوو. خه لکی کاندی نیویان نابوو و بیرتوللو.

به م هاله سال به سال له ئیلماری شاگرد هه گانی که م ده بهزه. گریشی بژی ده بهر غیری لهدانی سبنار بن! دهنگی که رانهی خه لکی کاندی بژ گوزانی و هه وای خوشی زاننی دروست نه کرا بوو. له

لايه کی دېکه شوه بېرتولدوی له قبر برسی بو، ناچار له قاوه خانه کانی شار ده سوراوه. چيرؤکی ژبانی خزی به نارد اوژنکی خزی ده گټراوه. رابردوی پر شکنی خزی، باسی سازاده خانان، گزوانی شوانه له بن په لمخه دی دلېوان و میوانی و شوو نشېبه کانی ولاخی خزی ده گټراوه. سیناری له سر نه ژنژ داده و لښی ده دا و گزوانه کزنه کانی به ه دای زلو شیرین و نرم ده گوت. خاوه ننی قاوه خانه ش پیا له دک قاوه و بېسکوی شک و رده ته لقوم و که چکه موره باده کی ده دابه. خننلی جار نیجازه ی وړ ده گرت که ده ده ملقومه کدی به رښه ده، چونکه له گه لې خاوه ن ماله کدی که پېرؤننکی ۸۰ ساله بوو پنکوره ده ژبان نه بده و ست شیرینه که به تنها به خوا. به تابه ت پېرؤنی له قبر دانی له زاربا نهما بوو، بز رده ته لقوم شېت ده بوو.

شونځک پالېوان مېکېلس له پیا له غروشی « ترالونی» گوتی دابره چیرؤکه راست و درو به کانی نهو، گوتیوی نمو گا براه بز ژر خانن من ده نالی، « نمو شوه بېرتولدو باسی « زانتی» ده کړه و دک گوتی سر ترشی روزه لات. ده پگوت تا نیستا قهت پنی تور کانی وی نه کومو ته. سرودی میللی یوان له وی گوتراوه. پالېوان بانگی کرده بوو گوتیوی:

- ناغا بېرتولدو نه ختیکش گوتی بده من. « تو نه جېزه دی، کاندی نمشی تو به خیر کا. من موچه بېکی کم و دایم بز تو ده برمه ده. به لأم بهو شهرتی هور کانی بانگم کردی بز ژر خانن خزم، ده بی گیر نه بی. « کوئت سوری بز دانواند بوو له ده لأمنا گوتیوی: « زور باشه، من به نده ی پچوکی خزم نه ی پالېوانی نامدار.»

مېستگری له کاتېکا له خزشبان هاواری ده کرد، پیره میزدی پنجاه ده. پاکیش گوتی: « بېرتولدو پیره نه قبره کم تازابه. نیسه هم سومان به پشوازی توفانوه ده چین. « بېرتولدو گوتی: « گرنګ نه ناغای پاکیش. من تیپنی پیوستم کرده. تماشا که . برخه بده کی له بن هتنگلی هینا ده ری. پاکیش دهستی له بوخچه کده او پرس:

- نمو برخه چی تنباه ؟

پیره میزدی به ته گېر سرور هه لکه راو گوتی: « لباسی زیادی بز گزیننی جله کانم.»

مېستگری له کاتېکا قونچکه جفاره ی فرنده دا گوتی:

- پاشه کورینه بده. نیستا که حسانه ده با پیره و غاری سرور بکه و ښه ری. پېرین به تما

خودای.

هور سینکبان پیره مالی پالېوان مېکېلس کومته ری. تا نیزیک کلېسای سن مېناس، پېش مزگورنی سنت کاتریضا تازاپانه چونه پېش، دېشان ناخرین میوان که « نه فندی» به دېنه خوار و به خوراپېش ده پوست به نیوه راستی شه قاعدا پروت.

نه فندی پیاوړنکی زلو پیر نه بوو. رښنکی خورمایي تمواو نه تاشراو و چارنکی بېرونګ و مات. میزه ونکی زلو سپی له سوری ده هالاند که کفتشی بوو، بز هموو شونن به سر بده بوو، تا نه گور مردها، ده خزی وړ پېچن و بز به هشت ناماده بی. پېشتر چوو بړه ده ککه و لمر ده موه له بهر گهرمای زلو و پېس و پزخلی و کرده وی شتانه ی موزه بی، هښکی تېکچوو بوو، کدله ی پر بېرو له ترسی خودار ناگری جهندم. کاتېک هاتره کاندی بېره مه لای مزگورنک که یه کېنک له با پیره کانی له رندا نژوا بوو. دهرسی به منالانی تورک ده گوت. لښی ده دان و لښان

دودا. تا رښتېک پرازی نووړی به گ سمری ده شکینې و مه گتمه پخوانی مه لا به په گجاری داده خړی.

مژگون له نېزېک کلیسای سن میناس له حصارنګی گموره ی پم فره واند پېوړو له گړو گیا. لهو سمری حصاره که سې ژودری پچورگی گاولیو. قهری پیری پېرلنښ له نېوړه راستی حصار له تاپوتنګی داردا به مې مې رووگش گرابو. مېرورنګ له پموری سموز له سمر گنله که ساز گرابو. گیل پر بو له پتی ناوونې گراو که باران و هتاو شوشه پویانمونه. له دموو پیری گزوه که نېوتخت و چوار پاپه دانرا بوون. رڼو گانی هېنی نماندار ده چوون له سریان داده نېشتن و تمعاشای پیری پېرلنښان ده گره. قهلبانېان ده کښاو گالغو گه پېان ده گره. حمېده ملامی درعا خړنی دایکی نمفندی قاروی بز چنده گردن. مېزوه پموره که کون گرا بوو. موسلمان پاره پان تېناوېشت وداوایان له پیری پېرلڼ ده گره که له دنیاو قېامت کاریان راست پېنی. نمانېش وهک خاچېرسته گان داوای شتی زړوان له پیری خزان نمده گره. تمنا به خوارنی باقی و ژنګی جوان و دلخو شتی هر تک دنیا وازیان ده هتاو رازی ده بوون. بز نمودهش که پیری پېرلڼ له دهر گای خردا تګایان بز بکا. دپاریان بز دهره. همورو رڼو لې لکه ل زهره ی خړ نمفندی له پنا قهری باپی به دای تیرکان داده نېشت و قورعانتګی گموره ی له سمر رانی پانرا ده گره و له گد خړنندنوه نموده بز پاش و پش خړی ده لمقاند. سمره گزوه ی ده گرت. کاتېک هموا سارد ده بوو. هلدستا. پاسکی لېک ده گردنموره هلدن پیری و سمری پسر شاند خوار ده گردنموره و ناوی له زاری ده هات. نېورویان که له برسان و خړلوی پاده دران. له جې راده بوو. لم سمره و سمری حصار پدهستی ده گره به راگردن و وهک گا ده پېرلاند. همورو لمشی له ناوړه قدا تېره ده بوو. دراوسېگان له پشت مېلې په لمپموری مژگونموره تمعاشایان ده گره. هېندېنګ پنده کتېن و پمورنګ زګیان پنده سوتا. خاوریان ده گره:

- هنې نمفندی! تېی خرا بز واده کوی؟ پت لېقمه واده؟ لهوې چنده کوی؟

پې نموی تاوېک راوهستی. له ودا مې ده پگوت: «هیچ نه ... هنامو ناګریان گرتوه.»

کاتېک له پم دهستی پیر دایکی هلدن هات. دپیره کولان و له شه قاملا تم پموره پیری ده گره. مناله پونانی ده گومته دواي پمور پان پنده واده. سواره رڼی شقاسی پې رویار بوو. که ده گېشته سواره یو. وېندنزانی له رویار ده پېرلنموره. پلام که وېیری ده هاتمه مه له نازانی. له ترسان پاشمو پاش ده کشا پموره. همورو جاری که پالوان مېکلس پمزی ساز ده گره. نمفندی پشی ده هتا تا تیر کیکش له نېو پمزی دای. نمفندی لمپموره پندی داوړه کده نېکران ده بوو. دله کورته ده گرت تا ده هاتن پانګیان ده گره. تا ده گېشته نمر رڼو که کارپوس له مژگونې له دواي ده هات و به سرته پنی ده گوت: «پالوان مېکلس سلاوت ده گېشتی و بز سارداوی مالی پانګت ده گا» رڼو ده ژمارون.

له تداوی سالا له سونی شراب و گوشت پمراز نمعا بوو. پلام پمفموره کوی گوشت پمراز و شمراپی لې حرام گردبوو. نمفندی نمده پمرو رووه تی ژناتېش پېنی. نموه همورو لمشی ده لمرواند. رڼو نېکان که ژنګی خه لکی بنغازی گالته ی لکه ل گردبوو. نمفندی وده پمزی که وېوړو. کملی هه لخراند بوو. له همورو ژانېها تاله له زه تېنګی خوښ و پلام حرام بز وی نموه

هو که هر شش مانگ جازنگ له ماله پالوان ميکيلسي شراب پخواندوه و گزشت بهراز بهخوا
و بو شش مانگ ورگي پر کا. لهو باره به پالوان ميکيلسي دهگوت:

- پالوان تو نوو خورايه بمرسينه. خه لجه دم له سدر رهگي نه ستو را بگره و به سدر ميا بهرنه
و بلې! نه گهر گزشت بهرازي نهو خزي و شراب نهو خزي سدرت دههم. بهلې پالوان تو مه جووم
که تا نهوي ده پکهم، بوم به گوناح نه نوسري. اا بهو فيله شعراي ده خوراده ووه گزشت بهرازي
ده خوراد و بز نارامي دلي نهو جينواني نهو شش مانگه فريان بهوو. هه لېده شخ. هر چنده
پينه سهره کي قسي سرک و جنيوي قه ده ده گره بوو. هه رچي له حذر دتي سن ميناس و يا به
قهولي خزي له (دراوسني دپوار به دپواري) ده پزاني، بز هه موو که سي ده گيتراوه. مزگهوتي
نه فندني دپواري به گليسي سن ميناسه وه بوو. گاتيک سن ميناس له نيوه شموه به سواي
نيسي له گليسا ده هاته دور، نه فندني دهنگي ده بيس. ترسي پي ده نيش و خزي له بن ليته ده
ده شاره وه. به پاني زوو نهوتي له چاي باپيري خزي ده دزي تا به نهيني چاي سن ميناس پر
پکات.

له سالدا ۹۶ روژ نه فندني له ساره ارخانه ي پالوان ميکيلسي وهک مرؤفنگي ناساي
ده پخوارد و ده پخوارد وه و جنيوي ده دان، فیکري باش کاري ده کرد و هه نويشي ناگريان نده گرت.
ده پخواني به بن ترس له شقام به پيرنتموه. به لام به داخوه کاتي خوش وهک برو سک راده بون.
نه فندني فقير ده گه راوه بز مزگهوت و ديسان به نيز و عبياده توره خه ریک ده بوو.
تو شوه له خوشيان خوي لي نه که وتبوو. هينشا به پاني بهر نده ابو له خور باپيري. له
ترسي نهوي داپکي وه خه بهر بي، به نه سپاي ده رگاي کرد بزه و به بهنخواسي له حساري چوپوه
دور و له کولاش به بن دپواري گليسي سن ميناس دا . له مده رسي برون تان تن پهره بوو
گه بشيره مزگهوتي سنت کاترينا و له وي راوستا بوو. ناره قه يکي سارده هه موو له بشيا هاتره
خور. نيسا ده براه به چينه پياده روي نهو بهر خي گه به نيشه عالي پالوان ميکيلسي. ههنگاونکي
هاريشت و به لام گورج کشا به وه. له رزي. توره کولان نه بوو به پيش لاکاندا ده رويشت وله نونان
دوو پياده رزدا که نه يده کرد. چه ميکي قولبوو که داري زلام و گاشه به روي له گدله خو ده هينان.
نه فندني پالي وه دپواري داو تاره قه ي نيز چاواني سپوه. تماشاي شقامي چولي کرد و له بهر
خزي وه گوتي: «سه يره ته تورک و نه قه لهو نه تان ت جوله کاش. گبانده بهر بيزه ده تينا پيري که
زگي به من بسوني».

نه فندني به هه ناسه برکه چاوه روانبوو له ويهري شقام هه رله ماله کهي به روه روي نهو
سوسپون و شراب و گزشت بهراز ناساده بوو. له بهر خزي وه گوتي: «کايرا غيرتت هه بي،
بازه پک يدهو له ناوي وه پره. اا ديسان ههنگاري داريش، به لام که چاوي به سواره بز ده گهوت
ده کشا وه پالي وه دپواري دهو له بان سري توره ساري مزگهوتي سنت کاترينا سپي و جوان
ده وه وشا و روژيش پاني خانره کاني روناک ده کرد. له ولا تر له دوکله لکيشي تنه لويوي
«تورلپاناس» ي نانگه درکله ده هاته دور. له ماله کهي به رامه ربي مامريک له قرته قرته دپار بوو
هينکي ده کرد. له گليسي ست ميناسه دهنگي خوشي زده بوو خريزان ده هات..
- زور سديره. مسيحه يکي تيمانارش بز چورني گليسا بيزه ده تينا پيري. له نه کاو ترس

هلبگرت و دوستی گرد به هاوار:

- نهی خاچهدرسته گان فریام گهون، له هاوارم وهرن!

لهو بهری شهقام دهرگاهدک گراهووه. دهرگاهدکی گهوه مالان که نالقهدهکی مهفرهقی قورسی پنهو بوو. مسبو «هارلاتوس لیون داراکسی» سهرانی چاو چنوک هاته دهی. نهو پهاونکی قهلهوی کورته پالاوریش و سبیلنکی زل ووهق و قرژن و قاسکی نهستور و تورکاری هدهوو. گهوشنکی سی تخت له پندا، عهپهدهکی قاوهیی له بهر و وهگازنگ به دهستوه که سهرنکی زنو ونهخشی سهره شیرنکی لی ههلگهترا بوو. بته چهدهی دهچوه سهر بتهمالنکی قهدهیی قییزی که بهو یونانی. له سهرنالای بته مالهی باپیرانی شیرنک نهخش کرا بوو. له سهر بوری ماله کهشبان وینهی شیرنک کیشرا بوو.

هارلاتوس دهچره کلیسا که چاری به نهفندی گهوت، پهنکهننکی شهپتانی هاتی. نهو هههشه به دپتی لتهووماوان کهپی ساز دهوو. پانگی نهفندی کرد: «هوی پیره میزی قهفر مهترسی ودهره بزائم.

نهفندی بهدهخت به پارانهوه گوتی: «تو نهو خواجهی له بان سهری هدرتکمانه، وهوه دهستم بگره و یاریدم بده به وهپهرم. دهچه مالی پالوان میکئلس و ناتوانم کلفهتنکی گنج به لیتنکی ههوس بزین و رووهتنکی رهش نهسهروه هاته بهر دهرگاه. نهقینداری هارلاتوس بوو. ههسو شهوی خفی دهگهپانده سهر جینگای و دهپالی دهخزا و ههولی ددها نهوهی پیاو دهیکدن نهویش بیکا. کلفته به گالتهوه نهماشای دهرکرد و لهگهله نهویش که دهستی وهپهر تهدههینا قانا پنی پندهگه. شهونک پنی گوت:

- نهویاب تو دهی! ههسو روژی له خویشی هیلکه بهک بهخزی! تاقی بکهوه بهتاما خردای! کاها ههسو، روژی هیلکه بهکی ههلهقوراند تا به قهوت بی. شهونک کلفتهی شهپتان هیلکه بهکی وهدهست سهرانی د و گوتی:

- نهویاب نهووه له برت جوو هیلکه کهت بهخزی. هانی هدر نهستا مرشک کردووه!

هارلاتوس چهفری هب دهر و هیلکهی کون کرد و ههلیقوراند.

نهفندی دیسان هاواری کرد: «هارلاتوس، بز خاتری خوا نهجام ده.»

کاها دهستیکرد به پهنکهن و گوتی: «دهتهوی بجی دیسان گوشت بهرازی بهخزی؟ بهد بهخت، گوناهه مهچو!

- دیاره تو بهروات به خوی نهه، وهره دهستم بگره و پیهپندهوه، بهارمتهیم بده.

کاها باری به وهگازدهی دهکرد و گوتی: «دهچی شهراپیش بهخزیهوه، نهویش گوناهنکی دهکدهه.

- ناخ... بهچه جهندهمیش ههر دهچم، من لهم جیهانهدها پهنجکه لهوه هیچ دلخوژی دهکم نهه. تو که وهگازکهت درو پکی من بیگرم، نهوه خیرت کردوه. بهارمتهی... ناخا هارلاتوس... بهارمتهی. بنگرسان خوا بهزیی به نهفندی داهات. چونکه لهو کاتهدها پیره میزیکی ووده لاواز و کوزه له قولانی ووده رکهوت. وادپار بوو له کویچه باخدهکان دهردهوی شار دههاتهوه. چونکه قهرتاله کهی بهرو له سوزی. نهفندی باسکی ههلیتا و هاواری کرد:

ندی عبدالباغا! عبدالباغا نازنین... تو پیاوینکی باش و موسولمان و نهمانداری راسته لهنی.
هتا چار کار ده کا، پهرچارم ناگر و ناوه، یاردهم بکه بهرهموه.

پیره مزدی شریف بی نهودی هیچ بیژی دوستی نهفندی گرت و پهراندیدهوه. پاشان
خهریکور شبنکی بی بلی، بهلام پشیمان بزوه. قهرتالهی دست دایمو لینی ودهوور گدوت. له
ولی خزیدا گوتی: «چی پهنلیم؟ خودا رحمان و رحیم و قادره. لهوانه به گزشت بهزای له زاری
نیمدها بکاته گزشت گا، شهرباش بکا به ناو. خودا چی بخوازی هدر وادهکا... هرل نهفندی
لهعنتی، بخز و بخزوه، خودا گریهده»

کاتینک نهفندی به هه ناسه برکه گهشته مالی پالوان مېکنلسی، میوانه گانی دیکه ههمویان
گهشتیونی. کارشس بز هیشانی مهزی شراب لایبکی له متبهق و بهگی له ژیر زهمنیور.
دهنگی لینگانی پپالهی شراب دههات بزنی سوسپون پلاو ده بزوه. نهفندی گونه تفنگی لی
فشیورن، بز نهودی له خز نهچی، ناچار پالی وه لاشپانهی ده رکی دا. لهو کاتدها گونی له پهایمی
پنجه مبر بو که ده بگوت: «تو نهی نهفندی به ترسه، دیسان ده چی گیانی خوت به پارونک
گزشت بهراز ده فروشی؟ ناخر تو بیر له هه گکه، له پهایمی غه بیی، له سه حراو بهابان، له وشران،
له کونور و بخور، له بهردی رهش که پیم له سر دانا و چوموه ناسمانان - بکوره، بیر له
باپیرت بکوره که حدوت شو ووزژان بی ناو ونان له سر مناره مایموه و له بهر نه دره تی نهو
سه گی ترسیان رنکه ونبوو له گهل نهو ده بانلوراند، نیشتا نهگر ترانبات بهیینی تماشات ده کرد
که له نیره راستی قاپنکی گورده و لولی پر له پلاو دانیشته. چومینکی شهری به پیشدا ده روا.
خزیدکی له سر نه ژنزی داناوه ههمو شروی هدر کچی ده ست لی تدراره. له سر نه ژنزه کی
دیکه کی گونینکی مو لی ته هاتوو دانیشته که حدوت خزی ده ست لی تدرارو دبتی. نهوانه
هه رتکبان بز گزپنی تیشتا پنیستن... تو نهی نهفندی به ترسه ا له بهرت نهچی له پنه مالی
نهولای خودای. نیشتا ش لهو سه عاتدها ده چی خوت بخه به جهنده می. هرل ده رگای کولان ناواله به
نهفندی نه قبر به ترسه دهنگی پنجه مبر ده بهیست و په پتا په پتا تماشای ده رگای حصار
وسارداری ده کرده بزنی سوسپونی لنده هات. له نینوان چوون و مانموده! له شک دایوو. له نه کار
مادام کاترینا له حصار هاته دهر و دپنی و گوتی:

- نهی نهفندی، تو هیشتا لیره ای! نهگر ناتووی تووشی ده رده سیری بی، خیرا به جز خواوی.

- مادام کاترینا، له خواری خواردن ناماده به؟

- به لی، ههمو شت ناماده به، زویه، به جز خواوی.

نهفندی له بهر خزیوه گوتی: «نهوه تیرادهی خردابه. به لی مادام کاترینا، خودا خزی منی
ناروده، ناتوانم له فهرانی خودا بهمدهوری. دنا توخی گوناخی گموره دهم. نیشتا نیشتر ناتوانم
له گهل خودا دم بهدمه ی بکدم. خردابه ا خودای گموره! من تنها شبنکم له تو گهره که، نهویش
نهوه به منی بهنکس و چاره رهش رنگا بهدی به که بلی خزم گوناح بکدم و پاشان نیر سه عات
پیش مردنم نه دی بکدم. پان نیر سه عات بهس نهه؟ بز چی، لهودی پتر من هبچی ترم له تو
ناوی.» پاشان باز دینکی داو ده رگای پچورکی سارداوی پال پپوه ناو چره ژوووی.

پالەوان مېکئیس له بهرامهر درگای هاتنه ژووری، له نېر هوری دوکله سیغار، له سر چوار پاینک دانیشتوو. سهر رویه کی گرز و نېو چاوان تال. قامچه کشتی له ژوو سهری هلواسبوو. چوار مېوانه کی له دوو لاره له سر نیوتهخت دانیشتوون. له لایهک پاکیش و گایامیس، له لای دیکه مستبگری و بېرتوللو. قاپه چنشت له سر میزی هملیان لې هه لده ستا. شرابی وهک خونی سور له پپاله ی بلوردا دده رده وشا.

پاکیش گیتاری له سر نه ژونزی دانابوو، گونجکې به سېمه گانمده نوساندېوو. کلبله گانی بو لېدان ناساده ده کرد. بېرتوللو خوی ده شنبیل وهرینچا بوو ده بروت و ده له رزی، به لام له ژر پشویانی مستبگری به که میخوو. گایامیس هیدی و له سر خو دېخوارد و ده پخواره ده، فیکریشی له لای ژده کی بو.

پالەوان مېکئیس پپاله گانی به دوی په کدا پر ده کرد و ده پخواره ده. دیار بوو پیژوی لې ناکا و له شراب بېزاره. چرنکه هموو جاری که پپاله ی ولېوی ده کورت، ده چرزا. به لام به ژور ورگی پر ده کرد، تا شیتانه گانی ناخی بهنګینې. گانی هسسی ده کرد که شپتان له ناخېنا ده سستی به سهریزوی کرده. شرابی ده خواره ده. نوو شپتانانه بېنجه له شراب له هېچ ناترس. نه ژن، نه شر و نه خودا ناتوان به سهر نوو شپتانانده زالې بن. ده نګینې وه شپانه بان هه بوو. ده نګی وهک نه رته دی درنده ی غه زویو. هیندی جار درگای قهقهه کانیان ده کراپمه. پایره گانی هه ولېان، واته بهر و په راز و گورک و به دوی نه وانیشدا پایره ترکناو به گانی غاره گانی ده قیاتوس وده ده که و تن.

ماره به کبوه شپتاننکی تازه چوووه ده کلنشی. نوو شپتانانه نه بده نه راتلو په سام نه بوو. به پیچه وانه شاد و به که میخوو. هه ناسی له جیانی بزګن، بونی میسکی لیده هات. بوو هه ولېنچار پالەوان مېکئیس ترسی رنیشچوو. بزیه په پتا په پتا ده پخواره ده.

کاتیک نه فندی درگای کرده ده، پالە وان سهری هه لېنا. نه فندی به ماتی و به تر سهر ده سستی رنګده خستن و لاقینکی دهرده پنش تا له پلېکانان بېته خورای. به لام نه بده وېزا. زمانی تېک ده هالا. ده بوسې بلې؛ پالەوان سلاوا به لام نه بده توانی و هه ر منګه منګی بوو. پالەوان له بهرامهری خوی کورسې کی ندوی پې نشانداو گونی؛

- وهه دانیشه!

پاکیش یی نه دی گونجکې له سر سېمه کان هه لګری پرس؛

- پالە وان چ هه وایه گت پیخفته بروت لېدم.

مستبگری هستا بوو نیوتهخته گانی پاش و پنش ده کرد تا جینګای پتر بګانمده، لاقه گانی ده هات ناګر بګرن.

شراب هیندی کمس والېنده که پې بګنن و گزوانی بچرن. هیندی کسبش ده گونې و خه ماری ده کا. نوو مستبگری به ده بلاغه کاتیک شرابی ده خواره ده، تاقه ناوانی نه دی بوو که سه مایه بکا هه لده پهری و سرخ شېبه کی دهرده کرد. یان به واته به کی تر سرخ شېبه کی ده بوو

به هدیه سبکی می چن و می ندهد بانه. ده بیست هالی هدهابه. قانونه کانی له ژئر پنده ناو سمدان ساله له ناسانی می پندا دسرواپموره. بهلام حدیف نهوی یز ندهد کرا، ناچار دهستی دهگروه به خوار دنوه.

پالوان مېکېلس ماوه بک سهری همر پنج دوشته کانی خوځېدو. نهوی نه سمار نه گزوانی، ندهنگی سازو ناواز نه پانده توانی دلی نارام بکهن. له نهغه ندی مېوې بڼوه. نهغه ندی ترسواو گوتی:

نه رباب! داوا له من مده که قسهی قېو بکمو کولوان بکمو. له پېندا پترسینه و ناچارم بکه بخزم و بخزمده تا هېندی غیره تم بېشه بهر. بهلام بېر تولدو که ماوه بکمو خوارو بویوه و سهری گهرم بېوو، گوتی:

پالوان ده نوی بڼه سر گهرمیت چېر کینکی کوڼی فینیزیت یز بکېرمده؟ من نهو داستانه له سر شانز دیره و لهو دهمده دلم راناوه ستی. ناخ! نه گهر یزانی چېرگی نهو «دېزدی مونا» به، شازاده خانی فینیزی که به ناهدن کوڼو، چرن گهلېک جار بڼه هزی نهو که خدم و خدفه له بېر بهرمده.

- کیت گرت؟

- گوتم «دېزدی مونا» شازاده خانی فینیزی. بېچا تو ناوی نهوت نه بیستوه؟ نهو همدان شازاده خانم که پیاوینکی ناوداری بهرمی عاشقی بو، بهلام نم نهغه کاری نېره می گه پانده راده بک که شازاده خانی کوشت و دسره که نهوی هه لگرت.

پالوان دهستی درېو کرد ده تگوت ددهوی زاری بهستی، گوتی: «بېر تولدو، نامهوی له من من باسی و نان بکری»!

بېر تولدو له شرمان دوولا هاتمه و چېرگی شازاده خانی فینیزی له گهرو پندا وشک بو.

باکېش که کیشاری بده ده شه له حدوادا راگرتېو، پرسى:

- باشه... چلېنېدم؟

پالوان که سهری به دیواره ده نابو گوتی: «بڼ من فدرق ناکا، چت دهوی لېنډا

گابامېس پهلای خوی پندا کرد و لېوه کانی سه بده. مستیگری له کیشاره که رامابو، لاکي واسته وک هالی داهبا له خدوا راگرتېو که سمار بکا. بهلام لهو زیاتر هېچ یز نه گرا، چونکه له پر خانو لمرزی. خاتوه کان درز پاندا. بېر تولدو یز نهوی نه کموی دهستی به چه له تگېنگ گرت. بهی و هه نار و کاله ک وه سمار که وین و بهر ده برونه و.

باکېش راست بڼوه گوتی:

- بومه لمرزه... مستیگری دهستی یز ده رگا درېو گرد. گابامېس لهو دهمدها تنها بهری له ژنده کی دهگروه. نهغه ندی گهره عهزی و تېکچو. دهنگی زهر هزی خلک و راگردن و گریان و هاراری و نان له دهره ده بېرا، مستیگری گه و نه گریان و گوتی:

- بڼ خاتری خرا ده رگم... بهېنه دهری بهلام پالوان مېکېلس دهستی دا قامی و

نه پاندى:

- شدرم ناکهن؟

مستیگری وه غبروت کهوت و گوتی:

- شهرمی چی پالەوان؟ ئەوه بۆلەرزەبە، کەیان لەبەر نیە بیکۆزی ۱

لەو کاتەدا هەور گەرماندی و سەر تا سەری کاندی وەلەرزە کهوت. زەنگولەکانی کلباسی سن
میناس لەخۆ لێنان. بێرتوللو بە نوێزە نوێز سەری لە بن شنبڵە کەیدا شاردەو و گوتی:

«پا سن میناس بەزەبیت بەمن دای. تاخر من و کۆتت هاتراوین»

پالەوان شەقی لە قامچی هینا و هاواری کرد:

- کەس لە جینی خۆی نەبۆی! تەنیا ئەلەندێ راست کەندەو و لە سەر چەلەنگێکی داینین ابە
چالاکێ شنبلی لەسەر بێرتوللو هەڵداوە و گوتی: «بێرتوللو ۱ ئەوه بۆمە لەرزەبە. ششنگ نیە
کریت گیان لەبەرنکی زیتەو. دەبۆی، ئیوە دەبین کە هەر لەو رژاڵەدا بە تەنایی دەروا وە
بوانەو دەنوسی.»

لە پەر خولقی خۆشبوو، وەقەسە کهوت. ئەو هینتا مێندال بۆ سانبگیان بۆمە لەرزەبەکی بە
سام هات. نیوەی گۆشەکەیی ئەو وێرانبوو. ژن و پیاو سەریان سەر ماپوو. هاواریان دەکرد، دەگیان
و لە ژێر وێرانەیی کاولەکاندا پان دەبوونەو. تەنیا پالەوان سبفاکاسی باوکی هندی و لەسەر خۆ،
بە دەست و شان سەردەرانی خانەکەیی راگریو تا ژن و مێندال و جوتە گا و مایە ششکەکەیی
بچنە دەری. کاتێک هەموویان دەرچوو بۆن. ئەو بە گۆرچی دەریەریبوو، سەردەرانی هاتبوو خواری.
لەو دەمەو نێتر پالەوان میکێلس لە بۆلەرزە نەدەترسا. بیری دەکردەو کە پیاوی نازا دەتوانی لە
بۆلەرزەشدا خۆ نەجات بدە. پیاڵەکانی پەر کرد، هەموو خواردنەو و هینی بۆنەو.

لەو سەرەو دراوسێکان رزایبۆنە حەسارەکان و هاواریان دەکرد و ئێران دەنێو. تەنانەت خانم
«تەرکانو دەوڵە» ئەو کێزە ترشاو وە غێزەش هاتبوو کۆلاتی. برا کەم و لالەکەیی لە نامبێز گرتبوو.
لە گەڵ ژەنگانی تر تێکەڵ بۆو، بۆ جارێکیش بێ پە و پەنچەکەیی خۆی لە بێر برد بۆو. لەگەڵ
نەوان دەگیاو دەقیژاند.

لە کاتی بۆمە لەرزەدا خەلیفە لە کلبا وەعزی دەدەدا. لە سەر تاو قەکانی بە ناوی خوا
دەستپێکرد. پاشان لە مەسەلە لاڤادو دەستی لە ناسان هەنگوت و بۆ کریت هاتە خواری. خەلیفە
لە سەر مەجرایی زۆرکشی خۆی واوەستا بۆو. دەنگی بەرزی بۆ لای تاقی ناسان کە شەکی
عیسای پێو دایر بۆو، هەرزاز دەچوو، لە هەموو کلباسی دەنگی دەداو. مەسحەکەیی خزیان بە
بەگێرەو دەنوساند و هەر وەک بە راستی دەنگی خودا لە ناسانەو لە سەریاندا، سەریان
دادەنولند و دەلەرزین. پیرە مێزد گوتی: «بۆلە خۆشە رستە کام ۱ ئەوه رۆژی پارێزگاری
گەورەبە و رۆژی موبسەتی مەسح وەنێزیک دەکەوی. ترس و پارانەو دەبێ بە سەر وەلی
نساندارەکاندا زالی. تەنیا دەبێ بێر لەو خۆنە بکەندەو کە بە سەر خاچا ... بەلام خودا
گوناخەکانم خوشی. من راز لە موبسەتی مەسح دینم و بێر لە ولاتی کریت دەکەمەو. پاتەر
پاسکەکانی بۆلای تاقی کلبا، بۆ ئەو شێندەیی کە عیسی مەسح لە کەوای ژێرین پێچەر و تەوەر
نووڕ دەبرێسی بەرر کردەو و هاواری کرد:

«نەخ نەخ خودای من. هەتا کەنگی؟» بە راستی کە چەند پشت و چەند هەزار کریتی
دەستیار بۆ ناسان هەڵەبەنارە و هاواریان نەکردووە هەتا کەنگی! تاخر نەخ خودای من تا

کهنگی؟ خودایه، نیمه که دارو بهرد نین، ثاخر نیمهش گیان لهبرین، گیانگی تو پنت بهخسیرین. تا کهنگی دهی خرنی گریبان برژی. دهریا له روزهگانی گریتهره تا بوغازی داردانبل و قوسهتهنیه به خوین سورره. لمر گاتهدا که پیره میزد سوری ههلیتا برو، تاوینگ مات برو. دهنگوت چارهروانی و لانه، تماشای تالی کلیسای دهگرد، کلیسا وهلهززه گهوت. چلهپراکان گهوتنه جولانه ورو زهنگولهگان لیدران.

له ههسرو لاره برو بهههرا: بولمیزه... بولهززه... ژن له پلیکانان هاتنه خوار و خهنگ به پالیهسته بز لای دهراگی چروندهری کلیسا هیزشبان برو. خهلیفه له ترسان ههپساو نهپترانی بیژی. هیشتا به چاوی دهبریره تماشای مهسچی دهگرد. سورتزوفلوس غاریدایه له مهحراب هینایه خوارو بز لای دهراگی کلیسای برو. لهوی به سپاهی به شانبهدادو دهپگوت: «تهئی باوکی پیروزا مهترسی، هیچ نیه، بومه لهززه بهر نیست خهلیفه به چاوی پر له نه سرنهوه به ناره نار دهپگوت: «خوایه بم بهخسه انوه خهتای من برو. له جیاتی نهوی پاسی تو بکهم پاسی گریتم کرد»

* * *

نهورززه پالیهوان پولیکسینگیس به گهراگی تورکاندا تینهپهیری، چوپرو تا لهو سهعانهدا که خاچهپرسته تهباندارهکان خهریکی نوژی مس برون، دهورنگ لئ پدا. به رشی تاشراو رژی چهرو کراو وعتتر لیدراو، کلاری به لاسهروه نابرو به ههنگای ندرم و سوک و جیرهی پزتههکانی به ریگادا دهزوی. به تهواوی ههستی به خزشی دهگرد. وهتسپنکی زهنگراو، پا وه گابهک دهچو که چهرمهکهی ههر بریقی پداو له چیمهتینکی سهوزو قشلاخا بلهدهری، دلی، گورچیلهکانی، تهواوی تازای پهدهنی وک سهعات کاربان دهگرد. ههریهکدیان بی نهوی کوسپی کاری نهویرمان بن، نهراگی خزیان بهجی دهگهپاند. نهوانه گشبان که به رنکر پینکی له گاردا برون. گیان له بهرنکیان پینگ ده هینا که ناوی پولیکسینگیس برو. به روتنه روت له بهر خهیره دهپگوت: «ههیف که گهجههتی ههزار سال ناخهپنی. نهکا خودای مدزن له ترسی نهوی نیمه جیگای نهو بگریتهوه. به قیل ورده ورده چهکمان دهکا؟ داغان ده کهوتنی، نهوژمان سست دهکا، پشمان دهچهمنینی، تاومان به چاو ولوتیدا دینته خوارن، مردن شتینگ نیه بترسینی. سولند دهخیم له ردن ناترسیم. نهپا دههوی جارنک گوللههکم له میشکی بدن و بزم، بهلام توانهوی ورده ورده رور خهراپه. نا... نا... من خیم له بهر نهوه راناگرم.»

هیشتا ههر نهو قسایه دهگرد که سهراسهیری گهراگی تورکان هاته لهزین. دهراگان له ریمسه چوون. دهنگی نهرسی ژنان و نهقهی کهوشانیان له حسا ری مالهکان دهسیرا. (روشنه) ژنه زهلامه قوله رههکه گههشتهوه مهیدانی، کهشهنی له دهستان گهوتنه خوار و کولچهگانی له نیو ترسی و تیزدا بلار بونهوه.

پالیهوان پولیکسینگیس بز نهوی خو راهگری لاتی لینگ کردنهوه دهستی به دهواری گرت. چاره نوس وای هیناپرو دهبرابه راست لمر گاتهدا له نیزیک مالی نوری بهگ بی. تارهقهی به سهروچاریدا هاته خوار و گوتی: «بوومه لهززه». پالیهوان کهسینگ برو دهپترانی له بهراهمر

همو ناناټنیکي وک نهخوښی شهو ژندا غو راځي. بهلام چن ددېتوانی له گدلې بومه له زده بهر بده کانی بکا؟ چن ددېتوانی بیښی و گوتی بگری ددېگری راجی؟ رنګی بهروانوه نما. ددېنګی زېرو هاواری ژان هېشتا هدهدهات. گونچکدی هلهخت ورواده ستا. داخوا زودی ددېوست زار لېک بکانهوهو هدرچی گیان له بهر قوتی بدا، یا له ریزتینکی ساګرو بی مه ترسې؟ وادهاته بهر چاو که تهواری شاری کاندی به ترس و له زده چاو روانه. سه گه کانبش که له پېشتا وه قېره که وتیون، نیستا کلکیان له نیو گتلی گرتیو، ملبان راکنشا بو چاو روانیون. هوا رنګینکی زده و پسی گرتیو، روونکی بولیل بیو. له خاخی عه زده گرمه پدکی سه بهر دهات. ماله کان دوریاره له ریزن. ستاره کان وک داری روو له شه مال ددې پاژان. نو دیوادی پالوان پالی وندابو نیک فرما. هر له و کاته شدا له و بهری کولان، له مانی نوری به گ شکانی په لجهرو قاپ و قاچاخی مته دنی ددېنګی دهات. له پر ددېرګای گه وری سه ز رنګ گرایه ده. ټامینه خانم به سمر ووی روت و پرچی تالوز و پنی پدی، به گریان هاوار ددې بهری و له نیو راستی کولانی بی هوش وده وری کوت. کاره کوی روشی مېسبی له کانیکا سه پنی سوری خانی بده سته و بو، به وایدا رابده کرد. له پد نا ټامینه خانی چوکی دادا و بانگی کرد. بهلام نو له سو بهری کولانی که وتیو، رنګی سی هله گدا بو.

پالوان چاری زق بوون و له بهر خېره گوتی: «ټامینه خانم». دهستی به دیواری بهرداو له خانی وده نیک کوت. روخساری زده هله گدا وای سوو هله گدا ران. له میز بوو به تارات بوو نو ژنه چدرکه وده شیه بیښی. نیستا له سابهی بومه له زده پیرل زده، نو ژنه به سمر ووی تالوالو به پای پدی. واته بو جوری پالوان ددېوست له بهر ددېتانی بوو. به تاسه پدکی تداو داهاته و سمر خانی، بهلام کاره کوی روش به توپه یی خزی به سمر دادا و گوتی:

- نو ده خانی نوری به گه. نیکي نه بی! هر له و کاته شدا هولېدا که به ددېمالیک سمر ملی داپوښی.

پالوان له کانیکا شوه عه ترنکی له گیرفانی ددې دنیا که ههمیشه بز یزنخوښی کولان هدلېد گرت. گوتی: «به بهخت، بز به عتروه نه کا ددېری. سوری شوشی هله گرت وله پېش لوتی خانی چدرکی راگرت.

زودی تاوام بیوه. له سه ساران ددېنګی هاوار و گریان نه دهات. شاری کاندی ورده ورده هندی ددېوه. سه گه کانبش غیره تیان هاتېوه بهر و ددو وین. خانم هده تاسه پدکی هله کنشاو چاری هلیتا. که سېکی نه تاسیاری له سمر سوری خزی دیت. هاوارنکی کردو به هر تک ددېستان دمرو چاری خزی گرت. کاره کوی روش ددېنګی دا و گوتی:

«نه گره له گبانی خوت تیر نه پوری هرز، نیستا نوری به گ دیت.

پالوان پولیکسېنګس که شه پدای چاو دکانی خانم بیو، نه پدېتوانی گوی پدانه هده شهی کاره کوی روش. نو چاره گه ورو پرشنگداره که بروسکیان لی ددېوه، کد کد ددېوته ژیر ته نسیری پیاره گه، خزه رست ددېوون و حاله تینکی نر می مدخمریان به سمر دادهات. پیلو دکانی فورس ددېوون، چدرکه سی ووی کرده قهرواشه کدی و گوتی:

- نهو کافره کی به!

پالوان و دلاوی دادیه و گوتی: «من پالوان پولیکسنگیسی بنده‌ی تویم. نعم شوشه عه‌تره‌ش به بادگار له لای تو بی.»

نامینه خانم شوشه عه‌تره‌گی پندادار راست بزوه و دو باره چاره‌گانی بره‌قیان دده. پالوان هه‌ناسنگی هه‌لگنشاو گوتی:

- ناوه‌حت مه‌به ، نینتا ده‌روم.

چهره‌کسی بزیه‌کی نهری هاتی و گوتی : «ده ترسینی؟»

- من ... له کی ترسم ؟

- له نوری به‌گی !

- ناخ .. خانمی جوان. له‌م جیهانه‌دا بېنجه له تو له کس ناترسیم. نه‌گه‌ر تو نینتا بانی خوت بکووه، خزم ده‌کوژم. به‌لام گورج له قه‌ه‌گی پدشپان‌بزوه و به فېزه‌وه گوتی : «نه‌گه‌ر خواپه‌ک هه‌بی نه‌ی نامینه، رزؤنگ تو هه‌ر وده‌ست دینم. دنیا خولینکا تو هه‌ر هی منی.

خانمی چهره‌کسی وه‌های به توندی تماشا کرد، ده‌تگوت به‌ر له‌وی کزله‌په‌ک بگری، هه‌لیده‌سنگینی. پالوان بی نه‌وی بېزوی ده‌ستی راستی خسته به‌ر پشتبندی ناویشم و راوه‌ستا. ژنی چهره‌کسی له کاتینکا سه‌رو روی خزی به ده‌سالی بره‌قه دار داده‌پوشی گوتی:

«خودای من ، خودای نابینی من له کافران بېزاره.»

پالوان له وه‌لامدا گوتی: « به‌لام خودای من ، خودای نابینی من، ژنی چهره‌کسی خوش ده‌وی و به تواناشه.»

پالوان ناویری دادیه‌وه، دوو تورک له سیله‌ی کولان وه‌ده‌ر که‌وتن. ده‌رگا ده‌کرانه‌وه. کاره‌کری ره‌ش ده‌ستی نامینه خانمی گرت و هه‌رتکیان زاپان کرده‌وه مال و ده‌رگای سه‌زه به ده‌نگینکی به سام داخراپه‌وه.

پالوان وستی رابکا، به‌لام لاتی له دوو نه‌ده‌هات. له به‌ر خزیه‌وه گوتی: «له ده‌ست چورم ... نه‌مام ... ده‌لئی قه‌ت ژنم نه‌دیوه. له نامیزم نه‌گرتوه و ماچم نه‌کرده‌وه ... ده‌سوتم.» به به‌ریشانی ته‌ماشایه‌کی ده‌رویه‌ری خزیکرد. وه‌بزانی کولانه‌گان و نینسانه‌گان و هه‌موو شت گنجاوه. کاندی وه‌ک پارچه‌په‌کی ره‌نگارونگ که خانو و مناره و قه‌لاو شه‌پزلیان له‌سه‌ر کیشاپن، له ژیر بی‌پا‌نجا شه‌پزلی دده. به سه‌ر نه‌و پارچه شه‌پزلا‌یم‌دا ده‌رویش و به‌لاداده‌هات. به زه‌حمت توانی ماله‌ک‌ی خزی به‌پزوشه‌وه. کاتینگ که‌پشته‌وه مالی، خوشکی به‌و قه‌دوده‌واوه زل و له‌رزؤکه‌وه، خزی ده‌نامیزی هاروشت. له ترسان هاروی لی هه‌ستا. واپه‌کرد که وشه‌په‌کی دل‌دانه‌وه له زاری براکی بپسی. به‌لام نه‌و خوشکی پال پینه ناو کلاوه‌ک‌ی فرندا لایه‌ک. ده‌هات به‌خنکی، ده‌نکی خوشکیداو گوتی: «لینم گه‌ری ، گورج چوه هه‌ساری و گولینکی مېنخه‌کی هیندی لېنکه‌ده‌وه و له نینو قامکنا وردی کرد. مادام کرسانتی به بېستی نه‌و قسانه زیراندی و سه‌ری خزی له دیواریدا و گوتی:

- ناخ ! ژؤرؤ! قه‌ی ناوا به‌مین ده‌لئی؟ به من؟ به مینکی له به‌ر تو خوم فیدا کرده‌وه. من شوم نه‌کرد و من‌دالم نه‌بوون، تا تو به تنیا به‌چی نه‌هینم و ناگام له تو بی، ناخر من چیم له تو کرده‌وه ناوا له گه‌ل من ده‌بزویره‌وه. که واپرو دلت به‌حالی من ناسوتی؟. ناخر خوزه‌و‌ستم، من له‌و

دنیایدا بېنجه له تږ که ستر شک ناهم. دویماره سوری له دیواریدا وږه کانی خړیناوی هوښ. له پشۍ تږسین و ږه کانی وړه نگی په پری، تماشای پراکې ده گرد که هښتا هر له هساری هو. چاوه روانیو که برای ښه وه ژور و له نامیزی گړی. بیلارښته وه داوای لیوړدنی لږ پکاو پی ښی که خوشی دوی و جگه لهو له دنیایه که ستر شک ناهت.

بهلام برا له جینی خزی نه ده ښوت و تماشای ده وه وی ده گرد. کړسانتی که په هاوار و گریان چی بږ نه کړا، بریاریدا خزی بېهز کات. هاوارنکی کردو بېهز له بهر دهرگا و دهمزی کهوت. پالوان به بېحالی تاوړیداره، داها توه خوشکی هډگر و بردی له سر تهخت دروی کرد. بهلام نه ده ښوت، چو له متیله شوشی سرکه هینا، هیندېکی ده لاجانگان هلسو، توژنکی به کونه لوتی داگرد. سرکه به ملو نږو مه گانیدا هاته خوار. کړسانتی له بهر بونی سرکه خزی پی رانه گپرو چاری هډلنا. دیتی پراکې به پرنشانی له پان سوری و ستاوه. بهر که پف خوش هو. باسکه گه وړه کانی لږک کرده وه پراکې له پاوهش گرت. له کانتیکا خزی پندخت له بهر خږه وه ده پگوت:

- ناخ ژوروی من! لهو حالده که ده گریاو پندکښی و نه پندوست بهری پدا، لږی ده پرسی:
- خوشت ده ونم ژوروی من خوشت ده ونم؟ ناخروشه به کی خروشه وستم پی ښو ا پراکې لږه پښکدار وړه کانی لږک کرده وه وگوتی: و دتموی پپاله قاوه پښکت بږ ساز کم! قاوه و خوت دښته وه.

مادام کړسانتی به توندی دوگه کانی ترازاند، ده هات پخنکی. هاواریکرد: و تږ و لانی پرسپاری من ناده وړه آتاه نهام... رزیشتم، دیان ده هات بېهز ښته وه. بهلام پراکې ده ستنه خوری کرد وگوتی:

- ښی کړسانتی، من توژ خوز دوی، ههسته دانېشه. ژنه که روخساری گهش ښو. دوگه کانی داخسته وه، گوج راږو به چالاکي گه وړه کچنک له ژوریدا دهستی کرد به هاتو وچز. کلای له سر نا، خزی جوانکرد، عهتری به خوزا و له ښه و چاری به پراکې ده گرد. له تماشای تږ نه ده هو. پیری له ره ده کرده که: و نه گد من خوشکی نه و نه ده بروم، پښکه وه چند مندالی جوانان دوست ده گرد. بهلام لهو فیکره شرم گرتی و سور هډلگه راو له بهر خږه وه وگوتی: و خوا به خشه.

پاشان چه ند کلز زوخالی هاوښته نږ ناگردان و خانو که ی بخورداوښانه ی خاچی کښا.

* * *

لهو کاتده له مالی پالوان میکلس مه جلسی به زم گرم هو. دوی نیوه رز (رښو) سوری خوار کرده وه و به کونی پاکښی سارداودا تماشای ژورده وی ده گرد تا بزانی گالته چه کانی باوکی له چالندان.

مستگیری چه که کانی ده هینا هو، چونکه بهری پی ده سوتانه وه. هیندی جار خزی هډلارښت، سوری و بهری مچی ده که و تږ خږن به لاملیدا ده هاته خوار. بهلام هروا به گهرمی کاری خزی دریژه پنده دا.

نه‌فندی غیره‌تی هاتره بهر و سهری لی روت کردبوو. سهره که‌چه‌له‌گی بریقه‌ی دده‌ا. کاپامیس به سهریا خوار بیژوه. گدلائی کنگری به نهر چارانه‌وه دهنوساند. چه‌ند هیلکه له دیزه دا هابرونه‌وه. بادکش بز خز رانان خدریکبرو به تزلکه‌وه بهانخوا. له گه‌روی مابرو چاری له کلان دهر ده‌په‌رین. بهرتولدی فغیر له قوئینگنا خزی له پشت گوزاندا شارد بیژوه. لاقه لازوه‌گانی لینگ پلاژ کردبوون و شنبله‌گی هه‌لنا بیژوه. قامکه‌گانی ده‌زاری دده‌ناو ده‌به‌شانه‌وه ده‌ری. جاروبار ناوینگی له هافاله‌گانی ده‌دایه‌وه و سهریکی دده‌نوانده به هه‌وای گوزانی ده‌پگوت:

- گورنه به‌خشن ا به‌ره پاله‌وانی نامدار ا

رینو له ده‌شی ئه‌و گالته چپانه که بز خزشی هاوگی ئاوا خزیان ره‌زیل ده‌گرد که‌یف خوشبوو. لهو سهری ژیر زه‌مین به چاو له هاوگی ده‌گه‌وا. پاله‌وان مات و به‌ندنگ پالی و ده‌بواری دابوو. ده‌شربنکی نادبار رامابوو. شم‌راب گاری تی نه‌گرد بوو. ته سهر خوشبوو نه‌فسی ده‌کرد. ته‌نیا جاروبار لئوی خواره‌وی ئاواژوو ده‌بیژوه ده‌انه‌گانی دهر ده‌گه‌وتن. رینو بزوی هاتی و خوشی له هاوگی هات و نه‌خلالگی ره‌حشی و به‌ندنگ و به فیزی نه‌وی خوش گه‌ره‌ک بوو. له بهر خزه‌وه گوتی: «ته‌گه‌ر منبش پیاو پام هه‌ر وام ده‌کرد. ته‌گه‌ر شوو به‌کم ده‌بی به پیاوینگی ئاوا بی.»

خوز له ناسز ده‌هاته دهر. گه‌یت هاتیزوه سهر خز. کاندی شادو قوز خزی له بهر تیشکی ده‌تاو هه‌لخستبوو. زه‌رد هه‌لنگه‌پا‌وو.

سی‌تاق پرده‌په‌رو له خه‌لک. مینوله‌کانیش پاش باران ده‌هاتته ده‌ری. ژن و پیاو بز گه‌ران له مالان رده‌ده‌ده‌گه‌وتن. گشتیان له مە‌ترسبه‌کی گه‌وره‌ رزگار به‌یون. ساوه‌په‌کی کورت فغیر له بهر لاقیان زاری لینگ کرد بیژوه. به‌لام به لوتفی خردا دووباره وینک هاتیزوه و زیندوو مابرونه‌وه. خا و خه‌زبان ده‌گه‌ران و به هه‌لبنانی کلاو سلازیان لینگ ده‌کردو به گه‌رسی ده‌ستی به‌کتریان ده‌کوشی. ته‌و شه‌وه ته‌قینگی ناناسایی دانه‌شترانی کاندی پینکه‌وه ده‌لکانده. هه‌م‌و ته‌ خه‌شمن‌سینه‌ ته‌ماشای په‌کتریان ده‌کرد. سهری ده‌ریهان ده‌کرد و ده‌تگوت قه‌ت ده‌ریهان نه‌دیوه.

له خانی‌ه‌ری کلاو فەر‌ه‌نگی پاشا پینچه‌ک له سهری مه‌بدان گوتی کرد بوو. خه‌لکی کاندی ده‌وستان و بزنی هه‌تر و هه‌وای باسه‌فایان هه‌لده‌موت. ناخه‌ه‌کی له گه‌ران ماندوو ده‌یون. له قاوه‌خانه‌ی (لینوئیداس با‌بالاروس) دده‌نیشان. به ده‌ست لینگان پیش خه‌مه‌تیاں بانگ ده‌کرد. پیش خه‌مه‌ت به پینخاوسی رایان ده‌کرد و شه‌ره‌تی ئالی‌ه‌لو یا لیسزنادی گازداریان ده‌هه‌شتا. مندا‌له‌ تورک بادامی سوز و پوسته و چه‌پکه‌ گولیان ده‌فروشت. رۆشه‌نه، ژنه‌ قولمه‌شه‌که به مه‌م‌کی دا‌ه‌ن‌زوا و وطنه‌کی کوژه‌کی شین گولچه‌گانی خزی که کاتی بوله‌ره‌که له گه‌ل به‌پن ریال تینکه‌ل به‌یون و گزی کردبوونه‌وه به پینکه‌ن‌ن‌نازه‌وه ده‌پگه‌ران. خزی روو به روژئاوا ددانه‌ پان و سپه‌گانی و چاره به مه‌کره‌گانی ده‌ده‌روشانده.

خه‌لکی کاندی له‌به‌ره‌ خزه‌وه ده‌پانگوت: لهو شانه‌وه لهو به‌هه‌شته، نه‌وه‌تا رو‌شینه‌ش به کولچه‌ خه‌شه‌کانیه‌وه. له هه‌م‌وو لاره‌ خه‌لک ده‌گه‌هشتی. سی‌تاق به کراسی تازه ده‌رازاوو. تیشکینگی نه‌رم و به‌نوشی که خزی کاتی خه‌زین بز پشت چپاکان به جینی هه‌شتیرو، رو‌خساره‌گانی ئارامتر ده‌کرد.

کام پیاوی خه‌لکی کاندی بوو که نیناره‌ی نه‌و روژه به لیباسی جیژه‌نه‌وه نه‌هاتبته سی‌تاق. کام

ژنی گاندی بوو که به کار هاتپه او له قاره خانې (لېونیداس بابالاروس) ادانه نشپاو بډامې نه خورده او قسه قزرى نه کرده بایه و باره شینې رانه و شاند بایه. (چس گورگ) له گډل (وانگلیزې) ده زگېرانی له رنګا گېښتنې، کړېساننې له نېره راستنېدا به سړې شانه کړاو وروسته یې سوروسپېاو کړاو وډک لاو به رنګادا دهرؤی. ختم و خفه تی لې ديار نه بوو. موده په ک گړیا بوو، له خړ چوربوو، به لآم نېستا هاتپوره سړ خړ له گډل خوشکه زاو زاوای دوارؤی هاتپونه گېرانی. خښه یې له وانگلیزې ده کرده له خزشبان بړه یې ده هاتې و له دلآ ده بگوت: «من لهو باشترو جواشتم. لاسی گم شېک له مندا هه به که سړلجی پېاو راده کښنې. به لآم نو به ده بهخته له نېسک و پښت به ده چتر نه. چس گورگ له له شې نم تشبهدا گزشتېک نادوننه ده که تېری بکا به لا. س سرده یو چه؟ برام هه یو پېرسنم به هېچ نه اء

پاتروس سړې لوناڅخه یې سره تایی به روومنی پر له ناوله به سپایې به وینا تې پېرې. نهو یز فېزکړون و پېروړه، کرده یې مندلان رهوشنکې تازه یې له گډل خړی هېتپوه گاندې. گونچکې مندالې ده نېو دو لآداری پچوک ده نار نه وندې رنک ده کوشې تا خوښې لېندهات. نانېشای کچې کاتې شوکړدنی بوو به لآم تاغای سړېر نه بده هښت له حالې وده در گویې. به هېچ جوړ ناماده نه بووله پاره یې زاوا وشه په ک بیسې. ده بگوت: «من ناموې نو پېسایانه یز مالی خړم رنګا بدم. » له همسارې کډله شېری نه بوو. کاتېک پشېلې مې ده چره سړبانې و به مېاو مېاړې عاشقانه کتکه کانی دراوسې له خړ کز ده کرده وه. پاتروس له دېن دهره چړو. و سړ بانی ده کورت و به بېردان پشېله کانی راو ده نا ده بگوت: «له عنعت له جسی ژن، نه ده که تېری نه بده پت له کز مه دلآ ده چینی.»

پاتروس له سېناق رانه و ستا. به لآم چارې ده گېزان که په کې له شاگرد کانی خړی له گراندا بیسې. ده بگوت: په کبان ده گېر خا به داری گزېن گونچکې کانی هله ده کتنې. چس گورگ دېنې و به ترس و له زړه یې یز لېکرتن کلای یز هه لېنا.

سړوکه نلې د وکتور مارسلې خېزانېشې ده رکوت. دوکتور به کف بوو. کلانکې رنګا وړه نګې له پاریس کړې بوو. له سړې نابوو. ده ستوانه یې رهش و ره کازېک به دسته وه. به لآم ژنه فېره کې یز نه وې سړلجې خلک له سړ جله ناحه زه کانی لاینا. سوروسپېاونکې توندې کرده بوو. ژنه کان که ده پانېسې نېوچاوتیان لې تېک ده نار روپان لې وده گېزاو ده پانگوت:

- نم سړوکه ورته چې؟ ژنه تپوسه ماکړې نه واره. ا نهو کاره چې دوکتور کرده وېنې؟ یز له

ولانې خومان کچېنکې نه ده هېنا. ۱

لهو ساله دا دوحاجې له کله گ هاتپونه گاندې وله سړمناره په کې جړانې کلبسایه کې قدېمې پېزاننې هېلانه پان کرده بوو. لهو کاته دا که دوکتور له گډل ژنه کې به وینا تې ده پېرېن. نه وانش له چومه کې نه وېری زالم کړو ده گرانده وه. نه وانه بالنده یې پېرؤز بوون. همدو سالی له پایزدا هېلای خزان له ژر تاغې مشاره به چې ده هښت و بېره وده ککه یز لای خوارې ده فرېن تا پېن به حاجې و به هارانش یز لای نېشتمانی خزان بگړنم وه. نېستا هه ر تکیان له پنا به کتر به زکې تېر لاقبان به بهر زکېموه نیوساند بوو. هېدی هېدی به سړ سې تاغدا ده فرېن. نه وانه تنانعت

چارشيان لو خدئكه گيژو زارپيس وچهده سرويده تده كرد كه له ژير هالي نهواندا دهخولانوه.
 دهريا تاريك دهپوو. دورگه (ديا) له روضي دهرياو نه دهپيتر. شنه باههكي وشك ههلبكره
 و كزه بادراي ژناني سهبروكه دهبزوت. گشتيان باوهشبنهكانيان ونيكنا. پزليك ماسبري
 (مافتي) به ليناني سهتوري تايهتي خزيان بهويئا تپهريين. مهلوانهكاني گواره لهگوي، سكي
 پاني تاوبرهويان ناواله كرهپوه. له كاتيكا بهدهنگي گر گورانيان دهگوت، بي نهوهي سهرنج
 بهده ژنهكاني گاندي راست بز لهنگر گا رويشتن كه لهوي ژنهكاني مافتي له تير توږي
 ماسگرتن و قهرتالي تايهتي ماسيدا چاره روانيان بوون
 كوره لاو به جاريك غبرتيان هاتوه بهر وه تاريكي دهسيان له دهستي كچان ددها. له
 كاتيكا رومهيان سوو ههنگهراپوو، به تاسوه تهماشايان دهكردن. لاپهك چپاو لاپهكيش دهريا،
 له سهروهش تاسانتيكي مهخهري كه نهستريه شو، واته زوهه به ههزار نازو نير ناز سهامي
 دهكرد.

* * *

لهر گاتهدا كه ژن ريباري گاندي له سوتاق گز بهوئوه، تراساكي وهافالهكاني بز گورشان
 دهچوون. گولستان باهيني پان بهرين و بهجي ماو بوو لهولاي شاري گاندي. پهروو له داري
 ههلبهريه گيژيلكه و درك وهاله تراساكي تهناقنكي له پشتي خز بهستبوو. ماسيولوس ماستراپاس
 شيشيني پچوك وئانديركوس گراسوگنورگيس داردهستينگ ونيكولاي كوري ميسنگريش
 فيفتهي هينابوو. نيكلو گوتي: « نهگه باوكي هات من فيتو ليندهدم، ههموتان رابهكن.
 ئانديركوس پرس: « پيت وايه (گولستان) له بهر دهركا بي؟ » كيژي ناغا پارسكهواس ناري
 گولستان نهپوو، بهلام مندالان نهم ناوهيان لي نا بوو. چونكه كيژينك بوو جوانچاك و شوخ و
 شنگ و ههميشه پندهكيني.

تراساكي گوتي: « نهو روزهكاني بهكشهمز چهند تينزلي رهنگاورنگ له قزهكاني دههستي وه
 بهر دهركا رادهوستي. نيكلو تازو فيفتهكهت بهههمن، تا نهگه قهزار بي به سهري دايدهبين،
 من تاگادارتان بكهم. » غاريدا بهزور فيفتهكهي له نيكلو ههستاند و گوتي: « قز تهنافهكه بهگه.
 سهردهسته متم، وانبه؟ كهوابو فيفتهيه دهبي به من بي. هالا با بهزيين. »

ههتا پتر دهچوونه پيش مالهكان پچوكتو و كههتر دهبوون. لهو گهركه تهريكه قهقير نشينه،
 تيكهلاوي تورك و نهرمهني دهزيان. خهلكي نهو گهركه با له ناشي گهوهردا قاوهيان دهكوتا، با
 ههميالي و فعهلهبيان دهكرد.

نهو چوار كهه كاتيكا له گولستان نيزيك بهوئوه ههنگاريان شل كرد و به بن ديواريدا ليني
 چوونه پيش. تراساكي له پيشهوه دهروي. له پهر راوهستا. گولستان خزي رازاندهپوه. نهواري سوو
 له قزه زهردهكاني بهستبوو، شوخ له بهر دهركا ونيستابوو. بنهشتي دهجوو. تراساكي رووهكرده
 وهافالهكاني و به سهامي گوتي:

- متالبنه وريا بهن كههكه ليزهيه. ههموتان دهبي پنهكه دهست بهكار بن. من فيتو ليندهدم و
 خزي به سهردهادهدم. كهس لهم دهوور بهرانه ديار نيه. دهبي ههله دهست نهدهين.

برنگی دیکه چورنه پېش. گولستان شوخ و شنگ له بهر دميان راوړه پېش. سهری دوو شېلابی ده کرد که به مياو سوارۍ به کتر ده پرون. چوار کچ رفین پشويان له سنگيدا هم پس کرد و خزيان به ديواره نووساند. تراساکی تماشای نوو سهری کولانی کرد، بالدارش ديار نه پور. فيتفتی به ليوانه نو تې تې توراندو خوی پېندا. ثواني دېکېش به دواي نه ودا. تراساکی ونيکولاً هره يکه راښکيان گرت. ناندریکوس شانيگرت و مانوليروس دهستی به زاری گرت تا هاوار نهکا. هموويان کيژه که يان گرتو نه پانده زانی چی ليکېن. تراساکی گوتی : «بې باخی. توندي بگرن له دستان دهر نه چی».

به زه صحت گه پشته ده رگا ويرانه کی باخی. هينديکی دېکېش چورنه پېش. به لام چورنه به پانترانی نم ياره دريژه پې بدن. کيژه که يان له سر گزو گيا بهر لا کرد. پاشان هر چوار ده ورېدا پور تماشایان ده کرد. گرتي نه واره سوره که گراپور. پرچه زرينه گاني به سر شانيما بلاز پرون. داویني گراسه کی هه لکشا پور. راني ودهر که و تپون. له ژور سرخه وده دلي لېي ده ودا. کيژه که له پندما ترسا پور. پاشان که ناسپېروني ده سېکدر پور به هاوار وچه ننگه پرچه. به لام له سر گيا دريژيان کرده پور. به چاري نيوه به سترو و نيگای شه پشانانه تماشای ده کردن. نيکولاً که به رودی تماشای گولستانی ده کرد و نه پده زانی چکا، گوتی : «باشه نيستا ده تانه وې چی لي بکن؟»

مانوليروس پېشباری کرد: تنی ده وروی که يان!
تېکرا که چه که يان تفباران کرد. به لام نو کاره کولي دانه مرکاندن. دليان سارو پزوه، ناراحت پرون. ده يوايه بې بازار دانی رنگای دېکه به زونه وده. به لام چ رنگا به ک؟
ناندریکوس دارده سته کی هه لسوړاند و گوتی با ليی ده يان. تېکرا خزيان به سر دادا و ده گيانی بهر پرون. نيکولاً به قهوه وده بهر پېلاکانيما، نه مجار کيژه که ترساو ده سېکدر به مزندن و هاوار.

تراساکی پېشباری کرد : تا ده خېنکې ودهر پېلاکاني ده يان. مانوليروس له کاتينکا نامرازی نه شکنيدهی خوی نېشان ده ودا گوتی:
- نمدی شېشه چکولای من له کونيه؟

نورې شوېش دی. جاري با ودهر پېلاکاني ده يان. هر چواريان که وخته سهری وله سر پشت و زگ و په راسوانی هه لده په پېن. له نو گيادا ده يان که وژاند. هه ورو جاري که راست ده پزوه له بهر ده ستيان را بکا. ده پانگرت و له هموزانده و ده پانگوتا.

ناره قه يان کرده پور. پاش نه وده له تفباوان و لېدانی مانو پرون. نېتر نه پانده زانی چېکېن، ده ستيان راگرت. لايان واپور که گرتن و له هموزيانی بهس ده يان. چنده خانگ پور نه خشي رفاندنی نو کيژه يان گېشا پور. نېستاش که ده يان پېنی له بهر ده ستيان وده وزي گوتوه، چيژه يان له کاره نه وده کرد. هموويان به سر يدا خوار پېرونه وده به قين و پېزاري تماشایان ده کرد. تراساکی گوتی : «خزيما چه قنه گشان هشا باپور به چه قز لېمانداوار تماشای نوو خوينه مان کرده که له بهری ده وزيشت. نيکولاً گوتی:

«ده لېن چی من قه پالېنکی توندي پېندا که م. پاره گزشتېکی ترو تازوی لي بېچرم؟»

تراساکی له خوشيان هاواری کرد و گوتی: «به لن ده بی وابه کن. هموومان پښکوه.

مانولیروس گوتی: نا به نژوه همر کهس بز خزی.

تراساکی پنی چه قاند: نا... هموو پښکوه.

ترس به سر کپزه کدا زالېو. بز رڼگاری خزی چنگه پرچدی ده کرد و هاواری ده کرد.

تاندیرکوس گوتی:

له پښدا ده بی ددست و لای به ستین، ددنا لده دستان راده کا. نیکولا ته ناهه کی کرده وه و

مانولیروس شیشه کی هتا ددرو ده ستیان کرد به دست و لاق به ستنی. له پر دهنگی توند و به

سام له لای ددرگای هاتنه ژوړی باخ بهرزه بهر ده کڼک گوتی: «نه ی سرسری ده بهر لا...!»

هموو ناوړه پانداوه. ناغا پاراسکه واس نیوه روت ددسته گسکېک به ددسته وه له بهر ددرگای

باخ راووستا هو. نهو رڼوی پښرو نه ونندی سرو رش تاشیرون، هیلک هو. بریاری دابو

رڼوی به کښه مز پتو و به ددسته وه. له شپږن خو دابو له پر گوتی له هاوار و زیری کچه کی

هو. بی نه وې لېباسی ده پر کا هر به ددپنوه ده ستیباوه گسکی و غاړه دابو کولای.

کاتنک گد پښتی نه ونندی له توانا پدا هپو نه واندېو گسکی راوستانه و گوتی:

- نه ی سرسری ده پر لا. به لام له پر راووستا. له نیو مناله کانتا کوری پالوان میکلیسی

ناسیرو. له بهر خپزه و گوتیوی: «ها... پاراسکه واسی نه قیر! ریا به، کښی بز خوت ساز

نه کی!»

بی نه وې ههنگارنک به چته پښ به گسک راوستاندن هه رده شی لیکر دپرون. تراساکی

دهستی کز کرد بزوه و گوتیوی:

منالینه با برزین... و دوام کیو!

پاشان بانکی پاراسکه واسی کرد و گوتی: «هزی ناغا پاراسکه واس! به ددرگای باخی ده لاچرو،

تا نیمه تپنه پرن. گه سکه کښ فرند عمرزی!»

سرتاشی (سیری) به قدی کرد و گوتی: «زور باشه...!»

تراساکی قندی کرد و گوتی: «منالینه بز پښه وه. نهو کا برای خدکی سپرایه مه ترسین!»

چوار لای رنګر به سر بهرزی به پښ ناغا پاراسکه واس دا قېپه پرن. تراساکی به قېپه وه

چارنکی له کپزه کی کرد که له عمرزی هه لده ستاوه و کراسی ده ته کاند گوتی:

- چارنکی دپکه به چه قوه دپه وه!

خرا گاره گانی باش رنگش نه. له حدوتوردا شهنش رلؤ بز بهر نچوونی ژبان، رلؤ نکش واته رلؤی حدوتهم بز بیر گردنه له خرا و خواردن و حسانه وه. له رلؤی دوشه موزده ژبان هاتپوه سمر دزخی جاران. خه لکی گاندی که رلؤی پش پاک و نساندار برون و رلؤی به کشه مزان به نلؤ و تاهت رابارد بو، نستا خودار بوله رزه بان له بیر بره بزه و به شنگیری خمریکی گارو گاسی خزیان برون.

خیز سوری له تاسز هتا ده ری. ده روزه واته کان سی ده روزه ی شاریان گردنه وه. جوتباران به هبستری به باره وه هاتنه ژووی. ده روزه ی له نگه رگاش گراهه وه. حه سالو لژتکه وان و سمد اگمر بهو ده رگاپه دا هاتنه ژوور. هه راو چه قه ی خه لک لهو مه پدانه دهنگی ده اوه. له مه پدانی شاریش هه را و هریا خه لکی گهر ده کرد. ماهه پک بوو تاشنگه ر خه ریکی کاری خزیان برون. جارجی شاره نیز کولاشاندا ده گه راو به دهنگیکی وهک زهنگرله هه رای ده کرد که له قه سابهانی نسا عیلپه گزله که بهک کوزراوه توه گوشته که ی وهک ره حه ته لقومه. پدلی بکمن و بهگنی ده تا مابینی.

له شه قاسی گوره. پهلؤ هروو دوکانه گانیان ده کرده وه. وهتا کار له سر کورسی بهرز دایشتن و به شفری نلؤ خه ریکی چهرم بهرین برون. هه رله و گاته شدا گزنگار و شاگرد له ده روه ی دوکانه گان به ناهرازی حه راب خه ریکی کار ده برون. نه وانه هه میشه بزو ابراردن سریان داویشه سر نه قوستانک و با نه حه لیک که بهرنا تپه رپاه. نازاریان ده دا.

له پشدا پالموان (سفانسی) په پنا بوو. ده شه لی و خزی هاریشپوه سر دار ده سته که ی حه بهریان دایه وه که شمو پشتر پاچزی پالموان (باکومی) له سپاوه گه بهرتی. هاتپوه سوری بهر هوالی بونان و پاشا پرصار بکاو بزانی که داخرا له باره ی پترو لگانی گریه وه به بونان چ وتوو پک له گزپناه!

نه لپه رهنی نه جانی کریت که شه و رلؤ جگه له نازادی کریت فیکری دهکی نه بوو. له سپرا دامتزا بوو. نه م لپه رهنه پاره ی گز ده کرده وه چه گز قزخانه ی ده کری و چاوه یوانی ده رفعت بوو. پالموان سفانسی به شه ل شه ل ده هاته لای دوسته که ی که له نامیزی بگری و بهپانه مه پخانه له لوی له روداره گانی جیان ناگادار بی.

به کی له پهلؤ دروه کار نواستری ناگادار کرد. هه موه سریان هه لتنا. به لأم گورج سریان داخسته وه ساره حه برون چون ده بانوانی نه و گورگی ده رپا په لامار بدن که پش دوو رلؤ بهک له مای باش گرن بوو. چرک پش پنگه نه بوو. پاله وار به سریان نه رانده بوو: نه ی سر سوری به رولا. گانه بهمن ده که ی هبج ده زانی نه و لکه ی من له گوی

سده نیهه! کنگی و بز چی توشی نو و روزه بوم آتی که ری نه حقی. که رابو بپرسه تا بزانی به داران و دریکه رابویه. و ستاکی بز پاراستنی شاگرد که ی له جیگای خز نه بزوتیوو. به پیچونه گوتیوی: « هفتقه پالوان ستیفانیس! تز له راستیدا (میانولیس) ی (۱) کیتی! لینی ده.

کاتینگ پالوان ستیفانیس له پیش چاوان ونیوو. به کینگ له و ستاکاران گوتی: « کوپنه نوو پارودی همدونی قره گورو گیر بوو. بز ددانش زبانی هه بوو. » له پر (هاریلاتوس) ی کورتیه بالا به سینلی به خنمو هه لکه پاره و دست به وه کازوه دره کورت. خپج و خوار به رنگاره ده چوو. وه کازی پارکی له پیاده رز ددو کاتینگ به پیش دوکانی پیلانو درواندا تی ده پیری. و ستاکاران دست له سر سینگ راده بوی و سریان بز داده نواند.

خه لکی کاندی له دلی خزاندا له ناست هاریلاتوس هه شتبان به ترس و ریز ده کوره. مثال به ترسه وه تده ماشایان ده کوره. ده تگوت هاریلاتوس تینسان تبه. به لکو شتیکی نینوان تینسان و شه پتانه. بان ده تگوت گپان له به رنگه له نیو نه فسانه ی پریان هاتوته دور. جندو کینگه تالون له ژیر خاکدا ده شانسه وه به سهو هیزکی نه ناسراودا فرمان ددها. چاری پیس بوو. نه گه رساوه به کی زور تده ماشای که سینکی کرد به کابرا رهنگی به روانه تدها. ده تگوت ماری به وه داوه... رز و کینگ کاتی تینه بوی به باخی نوو کاندوله وه دا، چاو له دار لیمریک ده کا که گوتی کرد بوو. له پر گه لای داره که رینگ دین و سبس دهین. پیلانو دروه کان مات و بیدنگ سریان بهر داوه تا نو تی پیری.

یهک له و ستاکاران گوتی: « کوپنه وادباده نم رو خه رایی دست بیکر ده. له گه ل کس گالته مان بز ساز نایی. نودی تده تندی و پارانیس به کیدا تینه بوی و بزر بوی » کاتینگ مری دیو هه لپرو زینن. دیو خیزا ناماده دهی. کاپرا بهک له دوروه دره کورت. به هه لکه ورت پاراپانیس بوو. که و شورو له خوشبان بز دهنی شتبان راست کرده وه. پاراپانیس گوز به کی مفره تی به دهستی راسته وه له و تاله به کی پر له سهو زلی به دهستی چه بوه له گوشه هه پدانی دره کورت. به دهنگی به رز هاواری شه پتی ده کوره.

هموو ده پانیست بز لاسا گردنه وهی نوو وهک سهگ بوی و وهک کهر بز پینن. پاشان بریاراندا که تو لنگه لیمزی پیناده و گالته ی پین بگن. به کینگ له وان بلی: « هزی ژنی! بلی بزائم نو متدالانه هه مویان له من! راسته به کی بلی. چونکه من ده مرم. » پاشان به کی دیکه لهو پده وه و لاهم بداته وه: « به لاهم پاراپانیس نودی نه گهر نه مری چی! » نوو دهم تیکر له قالی پینکته نین بدن.

وه ستا کارینگ رابو به دهنگی به رز گوتی: « کوپنه گوتی بدهنی. چرنه نوو کارنکی دهک به گهن! کاتینگ پاراپانیس به پیش تینه دا تینه پیری. هه موو را نشان بدهین که نابینا له جینی خومان نه بزویین. هیچ نه لنین. نوو شبت دهی. که پینکی حسابی دهک بن. له گه لن! »

۱- میانولیس *Miaoulis* ده ریاداری نه ترسو نازی پونانی که فرماندهی هیزه گانی شورشی پونانی به ده ستوره بوو له شه رگانی نازادی و سر به خشی دا. (وهر گبری ف)

- له گه‌لنډ... باریانیس هه‌روه‌گ هاورای ده‌گرد، نیزه‌بکتر ده‌بزوه و ته‌ماشای دوکانه‌کانی ده‌گرد. تارینک ونستا و چاره‌روان مایه‌وه. خودایه ۱ یانی چی؟ بز کس سهر به‌رزو نا‌کا ته‌ماشای به‌کن؟ بز کس زار لینگ نا‌کاتمه‌وه گالته‌ی پین بکات؟ یانی وای لینه‌اتوه که تینه‌به‌ری و گس فهرتی پین نا‌کا که نه‌وه سه‌گه یا که‌ره یا باریانیسه؟ ناخا کورینه ده‌شتینگ به‌ژن، من باریانیسم، ناتوانم، نه‌دی کوا نه‌وه تو‌لنکه لیم‌زیانه‌ی ده‌تانه‌روشت؟ بینه‌نگی زالیو. هه‌مویان سات، سه‌ریان به‌ سهر کاری خودا به‌مردابه‌زه. باریانیس ترسی پنبشت. چاره‌کانی مایه‌وه‌وه وایده‌زانی خه‌ون ده‌بینی. گوزوه قهرتاله‌ی داناو هاورایک‌ده:

- کورینه بز خاتری خوا! قسم له‌گه‌ل به‌کن. ئیوه خه‌ریکن شبنم ده‌کن، نه‌وه به‌زمه چه‌ سازتان کرده؟ کوا تو‌لنکه لیم‌زکان له‌ کورین؟
کس چاری لئ نه‌کرد و کس ده‌نگی له‌به‌ر ته‌هاته‌ ده‌ه. باریانیس ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌وه گوتی:

- کورینه رحیم پین به‌کن! من ته‌وه‌تا لهرم. ئیوه نام به‌ین؟ من که هیشتا نه‌مردووم، لای که‌م شتینگم پین به‌لین تا دلبا به‌م که نه‌مردووم.
هیچ خه‌به‌ریک نه‌به‌وه. کس له‌ جینی خوی نه‌وه‌به‌زوت. باریانیس تووشی ترسینگی توند به‌وه. به‌ ورته‌ روت گوتی:؟ بنگومان به‌یگر کراوه. به‌رگ به‌زه‌دا تینه‌به‌روه. تازانم پیل‌وه دروو مردون یا من نه‌ماوم. نه‌ی هاورا له‌فریام که‌ون.!

گوزوه قهرتاله‌ی هه‌ل‌گرت و راپ‌کرد. نه‌وده‌م ده‌ستیان‌کرد به‌ پنگه‌نین. وه‌ستا کار له‌ سهر چوار پایه‌هاته‌ خوار و ده‌ستیان به‌ دلبانه‌وه‌ گرته‌وه. هاورایان ده‌کرد: « بز پنبشه‌وه باریانیس بز پنبشه‌وه! شه‌قامی گه‌وره له‌به‌ر پنگه‌نین وه‌له‌رزه که‌وتیووه.

* * *

توسقوفی گه‌وره‌ه گوتی له‌ ده‌نگی قاقای پنگه‌نین به‌وه، هه‌ستاو له‌ سهر جینگا دانبشت. سه‌رمای به‌یو. مجبوری کلیسا هات‌یووه‌ به‌شیل‌وه‌ به‌ده‌نی به‌ تاره‌ق دامالئ. توسقوف پرسى:

- ئه‌م هه‌راز هه‌ریابه‌ چه‌ه؟ هه‌ر ده‌لئی هه‌ره‌ ده‌گرمتئ. نه‌کا ده‌سان به‌ومه له‌رزه‌هاته‌ی؟
مورتزوفلوس به‌ رووگرزی گوتی: « پایه‌ به‌رز لام وایه‌ پیل‌وه‌ درون ده‌سان گالته‌ به‌ زه‌یوانگی فه‌قیر ده‌کن. نه‌وانه‌ به‌چی شه‌رم ناپانگری؟ ئیستا که‌ وه‌ختی گه‌مه‌ر گالته‌ نه‌ه. ده‌به‌ینی پایه‌ به‌رز؟ نه‌وه‌ شه‌یتانانه‌ کاری ئیسه‌بان وه‌دوا‌خت. »

توسقوف باسی ولانی روس و شاری کبئی ده‌کرد که‌ چه‌ند سال له‌و شاره‌دا راهیبی هه‌باد‌تخانه‌ به‌وه. هه‌روه‌ها باسی به‌فه‌رو گوم‌ه‌زی ته‌لایی و کلیسا عیباد‌تخانه‌ به‌کی ژور زه‌مینی به‌م له‌ (به‌ه‌رز) ده‌کانی ده‌کرد و ده‌یکوت:

- مورتزوفلوس تا نه‌وده‌سه‌ی روسیا هه‌یه‌ مه‌ترسی. کوزه‌لئی نورتو‌دوکس هه‌ر زینشو ده‌نی حکومه‌ت ده‌کا. ئیستا مه‌سیح په‌نای بز روسیا به‌روه. روژنک به‌ر چاره‌نه‌ دیتم چله‌ی زستان به‌وه کاتی روژتاوا مه‌سیح له‌باسینگی له‌ چه‌رمی گای له‌به‌ردا به‌وه، چه‌کمه‌ی درژی له‌ پین گه‌به‌وه. به‌ک به‌ک له‌ ده‌رگای هاله‌کانی ده‌دا. به‌لام کس ده‌رگای لئ نه‌ده‌کرده‌وه. من له‌ پشت به‌هه‌رده‌وه

دهمېښی، چومه خواری درگام لږ کرده. تا که پشتمی هاوارم کرد نمی خودای من! به لأم نمو ونېرو.

مجنور نیشانه‌ی خاچی کبشا و نالاندی و گوتی: «به لأم من قهت نه مدېده.»
توسقوف له ولأندا گوتی: «تو ش نکهتر بچه روسیا دهېښی. پاشان رووی له دیوار کردو خدوی لږ کهوت.

تو ورژ، به یانی پاشاش به رووگرژی له خمو هستا بو. سی رږو بو که بڼی سازنه بو. له پر هستی کرد که پیر بو. بهر شرنه که روژی شمزی رابردو له سی تاق کاتیک له خانوی کلاو فدرنگی خزی خدریک بو قهتنه‌ی ده کبشاو گونی داپو دهنگی دهول و زوونا، له نېو یونانیه کانا چاوی به ژینکی جوانی پرچ دروژی لږو گزشتن کهوتېو، به جارنیک عاشقی بوو. رووی کردېو سوله پان قوله روشی خولام و پرسېووی: «تو ژنه یونانیه سر پوښه کښه له وی راوه ستاوه!»

- که بفت پښ هاتو نه رباب؟ نو خدلی کاندی نه. خدلی (کروسونا) گوندنکی دوری چیاپیه. بهک شهمزی رابردو شوی به کایامېسی چهرچی کردو. کایامېسی دهناسی که دهنگنکی خزشی هه به، هیندی شت له باره‌ی توره و بیسترو، له و ژنه گدی.

- ناجس رادپاره ژینکی نه چیه!

- به لږ... ژینکی نه جیب و زلرش نه چیه. میړه کدی خدلی نیسفاکپیه.

پاشا سدره که پدله کدی راوه شانلېو، له بهر خرمده گوتېو: «نه جیب... نه جیب! به لږ نه چیه، چونکه من پیر بوم. براهو. به که سیکې نه توانی ژالم پښ ژان به کاری چی دیت! هر که سی وستی نه توانی بېکوژی، هر ژینکی خزشی وست نه توانی ده نامیزی گری. ژان فاده‌ی چیه! ناخر من چ پاشا پیکم، مردو شوز بپاته و. کوا نو ده مانه‌ی که جلا دی خرم ده نارده گوندگانی یونانی نشین لای نو بوک وزاواپانه‌ی که شایبان ده کرد؟ سیکې به کږه که له دسره به گناو فېشه گینگ به کږه که له دسره به کی دیکه دا. نموان ده براه به لږ وانه به گینگ هه لږوژن. به لأم کی غبره تی هه بو که فېشه گ هه لږوژن؟ ناچار سږپان هه لږه بږاود. هر نو شوه بوک به چاوی به نه سرین و به جلی جوانی بوکښه و له کاتیکنا نازشی ده کرد، له رنگاوه ده گه پشلی و له سر نه ژن زپانم داده نیست. به لأم هه پک که تښتا پیر بوم...»

له کاته دا پاشا رووی کرده خولامی روش و به چار لږاگرتن پرسې:

- تو ده لږی چی سوله پان؟

- نه رباب هر واپزانه نت دیو. نیمه تښتا له گرت ده ژن. له وانه به تووشی دهرده سدی پښ. به هسانه هه لږه کښی، ده تووی ژنه همره نه به که به پښم!

ماروسیا... ژینکی همره منی بو له کاندی همره کهس ده پناسی. ته نانات گوزانیشیان به هه لږه ست بو. میړه کدی همره نه کی مل نه ستوری چوار شانه بو. دوکانی له نېزیک له نکه رگا بو. تداوی رږو قاوه له ناوتکنا ده گوتا. همره گره کی به عهتری قاوه پزندار کرد بو. نه و نه دی قاوه کوتا بو باسکی به قهده رانی لږ هاتېو. ده پتوانی به مستیک دیوار بروخښی. ماروسیا ژینک بو ودرېله، قوله خره، دمو چاویکی ناحمز، مستیک نه ستورو ده گوتو. کاتیک

به رنگادا دهرزی، به راست و چهپدا به لادا دهات. بزنی توندی ماینی به غالی لینهات. نمو بزنه کاتی شو ههرزه کاری له دوروهه بز لای مائی نمو راده کیشا. ماروسا له پهر دهرگا راده وهستا، دوگه کاتی تا نبروی سوخمدی دهرکدهوه. کولمدی تورکن و خدینکی سموزی به سر لئوندا هاتپو که همیشه چندندلویه ناروه قیان له سر بوو. به چاوی خومار و بزه له سر لئون چاوه روانی دهرکشا. کاتیک شو دادهات و مبرده کدی له پهر هیلکی دهنوت، ماروسا دهست به کار دهبوو. ماچ و موی به خومار دهرقوشت. کابرای مبردی به ژودی پچوگی پدای پرخی ددهات. ماروسا دهرگای ژورده کدی دهرکدهوه. چونکه پنی خوشبو کاتیک له گدل بنگانهی تورک و مدسیحی و جوله که و نومهنی وهک لام نه لفلایک ددهالا، مبرده کدی له پدا خز همت پنی بکاو له ترسان بلهرزی.

همرو جاری که پاشا خه مگین دهبوو، پا سدری نه عزم سدرکوندی دهرکرد، سولهایانی قورله رشی به دواي مارسیا ددهاره.

سولهایان جانیکی دیکهش پرسپوری: «ده تهری نو ژنه ههرمه نهدت بز پینم»
پاشا به تهره تیفیکی له عهرزی کردبوو، گوتبوی من ژنم ناوی! با نمو چندانه برن و ون بزیلایان بیزاوم. شینست سال کاتی خرم له گدل نموانه به لهرز دا. بزیه ههناسم هه لکینشا که پیر بوم. دهرلونی وه ساتنیش پیر بوو. نیر هچمان نرخیکی نموتزمان نهماوه. گرتت نو ژنه ناوی چیه؟

- کاروفالبا

- مردوو شور بیبا. سولهایان دلم زور تنگه، نو شز بارپانیسی شه رت فروش پینه نیرده. به نه نهدنیش بزیه بهلا بیت. پنیستم به هینلی گهمو پیکه نین هه به.
پاشا قه ننه کدی وهرگیرا بوو، سوته کدی له سر بهردنیک خالی کردبوو. پاشان به سرت و له ژر لیوانوه که خولامی رهش نه بیسی، گوتبوی: معزنتی و شور بووندهوه. خوا له گوناخاتم خزشی، لام وابه وهسانی به رهو نهوتان دهروا، ا!

پاشان به دنگی بهرز گوتبوی: «هزی سولهایان ا قه ننه کم بز تیکه و بینه نگیش به ا»
سوارنیک به ریشکی تزیله دی رهش ویچمینکی وهشی یوه له کاتینکا پنجه کدی هینابوه سو برلایان دهرکوت. قامچه کی له ماینه کدی داو وهک تیر له وی تپیری و له دهروازی لازاره وه به رهو چرمی رگینی لیندا.

پاشا به تهری پرسی:

- سولهایان نو کاره کی به که وا راده بری؟ وادپاره ژور به خزی دهنازی. پشتر له کوی دیومه خولامی رهش چاوی دهرسار بهر بوو که پاش تپیر بوون له دهروازی شار له دهرویمری بووچ و قه لاگان رمبازی دهرکرد.

پاشا قه ننه کدی راوهشا ندرگرتی: «هزشت له گوی به سولهایان له گدل تر قسان دهرکه ا»
- پرسیت نو سواره گی به؟ بز پاره کت له بیر نه؟ له بهرته که نوری به گی هاویشتهو سدر بانی. تو بانگت کرده کوشکی خزت، بهلام بز پینه کردنی کاره کدی خزی تنانندت لیریشی لینگ نه کردهوه؟ به لام له کاتی ریشتنندا ندردهی پلکانی گرت و به کاوه خز هه لیکه نند.

- ناخ زانیم! پالەوان میکێلس . ئەوەی گوت و تاوێک بێندەنگ بوو. پاشان گوتی :
 - گۆی بگرە سولەپان ! رۆژێک تۆ دەبین لەم سێ تاقە و لە پێش چاری هەموو کەس بە
 تورک و پەرنانیەوه دەست و پەلەمی لەگەڵ نەرم بکە و پستی لە عەززی بەدی. تەنها لەم
 رینگایەوه دەگەڕێ لە شەری ئەو نەجافان بێ. ئینگەپشتی !

خولامی رەش تەماشای دەرباری دەکرد سەپلەکی چاری زۆد هەلگەرا بوون و خەتێکی سوریان
 گەوتێنە. وەلامی نەداوه.

پاشا ئیشارەری کرد دەهۆلەر زورنا بێندەنگ بوو هەستا کە برۆا. جارێکی دیکەش رووی کردە
 قۆلە رەش و گوتی :

- ئەو رەشی لەعەتی، پزانی ئەگەر تۆش لەو کالەر پترسی، ئیتر حساباناکە، پاشان
 بێندەنگ بوو. لەو سێ رۆژدا تەنها بیری لەو ژنە سەرد پۆشمو لە دەولەتی وەستانی کرد بۆوه.

ئەوێ رۆژی بەهانی بە شیراوی لە خەو واپەیدی. خەونێکی ئالۆزی دیوو. لە خەویدا دوو
 جانەوهری درنده. واتە پالەوان میکێلس و سولەپانی قۆلە رەش، لە نێو راستی مەیدانی تێگ بەر
 بپوون. هەر دووکیان سەر تا پێ رۆوت بوون. لەشیان چەوو کردبوو. هەریەکە بپوونگی بە
 دەستەوه. برۆ. گشت خەلکی کاندی لە دەوربان کۆ بپووه. خاچەرستەکان لە لای هەتاو وتورکەکان
 لە لای نیسی وێستا بوون. تەماشایان دەکردو کەس لێوی نەدەپووت. هەموویان بێندەنگ و
 بپوونگ چاویان لە مەیدان برپبوو. پاشا لە بن خێوەتێکی رەنگ سور دانیشپووه. لاقی هاریشپووه
 سەر لاقی و دلی وەگ گەڵانی دار دەلەرزێ. چرێکە بە خەبانی خزی لە ناخی دەرونبەوه دەنگێکی
 دەهێست کە دەهێگرت : « ئەگەر پالەوان میکێلس پستی حەریف لە عەززی بەدا بوەستانی کاری
 نەداوه. ئەگەر خولامی رەشیش پالەوان لە عەززی بەدا، خاچەرستی پێچراوەتەوه. »

هەرتک دەپان نەپاند و بێ ئەمان شەریان دەکرد. زەوی لە ژێر قاقچیاندا دەلەرزێ. قۆلکەکان
 پر لە خۆین دەپوون. ئەواوی شار وەلەرزە کەوتبوو. رۆژ ناواپوور تورک و مەسیحی لە تاریکاییدا
 ونبوون. پاشا بێجگە لەو دوو درنده خێنخۆزە کە دەپان نەپاند. لە عەززی دەگەوزین و
 هەلەدەستانەوه و گۆشتی لەشیان بە ئەوران لەت دەپوو. هێچی دیکە نە دەبینی. پاشا
 وەلەرزە کەوت و لە بەر خۆیەوه گوتی : وئەلا ئەلا. ئەوه خەون دەبینم! هەر ئێستا هاوار دەکەم تا
 لە خەو راپەوم. نامەوێ کۆتایی ئەو شەرە بپێنم! وەخەبەر هات. ئێستا بە گڕۆو مزنی لە سەر
 دۆشەگی نەستوری خزی دانیشپووه فیکری هاوارێکی دەکردەوه. دەستی لێکدانو سولەپان هاتە
 ژۆردی پێی گوت: «بەر پالەوان میکێلس بپنە تێرە! »

خۆشی نەپەزانی بێ چ پالەوان میکێلسی پانگ دەکا. فیکری کردەوه : «کاتێک بپنە تێرە
 دەبینم. لەوانە بە قسە لە زاری خزی گەووەتر بە من بلی. ئەوە دەم تۆرە دەم و بپاری پنیست
 دەدەم. لەم ولانەدا پاشا منم. من ئیجازە نادەم کاتێک دانیشتم و گۆرم داوەتە حوسیفقا، ئەو
 کالەر بە سواری ئەسپ بە بەر چاوی مندا تێ پەری. »

خولامی رەش سەری خۆزانە و گوتی :

- پالەوان میکێلس تەریاب ؟ بەلام بپستومە ئەو ئێستا لە ساردخانەیی خزی لە گەڵ گانە
 چەکی خەریکی بەژم و شەراب خواردنەوه.

- شراب ده خوانده ۱ شراب خوراده که بیان تو نه. پنی بلن گبرنه بی بشته نیره. خولامی
روش نه بدوست بچی. دهنگی نه دم کرده و گوئی: «شراب تو ده تروی ولت توشی شورو
گوشتر بکی؟ چا نموت له گوسنه نته نیره بز هاتره؟»

پاشا هدرتک دهستی به لاسمیره گرت وه ناره حه تبه کی ته واک گوئی: «بچی نه دی به من
ده لئی؟»

- له بهر نه دی نه گهر پالوان میکلس جوابی کردم و گوئی ناهم. تو نه ودم چده کی؟
ناچار سرباز ده نیری. نموش وهک همدو جاری دم و لوتیان ده شکینی. نهو کابرایه کی رهشکی
نیه. به تابهت نه گهر شاهه خوراده بشته. نهو بومه لمرزه به. له بیره پاره که سر خوشبو،
ده بیست به زور درگای لهنگه رگا بشکینی؟ تو نه گهر به دیش بیکوی، گرت بهک پارچه
ده بشته ناگر، که واپو باشتره ته راب وازی لی بیتی.

- لهوه گه بزم چونکه مهوره، له وشر گه بزم چونکه نه جبه. که واپو من چ پاشا بیکم؟ پاشا
ماوه بیک زور لایمی له بارو ناله باری مه سه له کی هله نگانده وله بهر خیره و گوئی: «نه گهر
تم دورگه له عه تبه ناگر بگری دهسان له روزه هلاتره پاشای تازه به لشکر و توب و تهنه نگه
ده گاته نیره. نورو پایه گانش خز تینه له و لوتیان، مردو شوز بیابنا! عه بی کار هر نه دی نیه،
به لکو خشم ده کومه گزوه کیشه... ماخله کی به توری دهستکی به سینی داهنا و گوئی:
«که واپو برق قاوه بیک سر به له یاخ بینهو قه ننگه شم بز تازه کهوه، رهشی ناجسن»..

خولامی روش گوئی: «نه دی پالوان میکلس پاشا؟»

وازی لی بینه مردو شوز بیبا !!

* * *

لهو سعاعته که پاشا باسی پالوان میکلسی ده کرد. نهو ده روانه تیشکی هتا و کهله
کولاندی ساراده و هاتره ژوروی. میزده کی بهر بهزوه سر شانی ویشو چاوانی تاوردی که
شبه کی خزر لئی داپو بریقی ده. ریش رسبل و قزه کاتشی هر بریقیان ده هات. چاده خرو
رهه کانی راست ده پهنه روی سارداو بره و. ته وای شو چاوی لینگ نه نابون. سیری ده کرد،
گویی ده دایه. ده پخواره و ده، جاوربار کاتیک دلی هله ده چو به توندی به سیردا ده بگراند که
هیدی بشته. له بهر خیره ده بگرت: «بچی وام لیهاتره؟ نهو همدو شرابه دی ده و رگم
ده کهم. فایده ی چه؟ له لایهک ده چینه خوار و له لایه کی تر دینه و ده...» سر خزش
نده و. شراب کاری تی نده کرد. لهم باره و دهستی به غه پهی ده کرد. جاوربار راست ده بزه بی
نه دی بهلرزی به ژیر زه میندا ده هاتو ده چو، دهسان له جنگای خزی داده نیشه و. رقی لهو
که سانه هله دتا که به لادا ده کوه و و وهک سر خوش ده و دان و ده رشانه و و لیا. بیان پس
ده کرد، پا وهک متالان ده گریان. روی کرده بهرتولدو گوئی:

- گرت ته و ژنه ناوی چوو؟

- دیزدی مونا.. پالوان دیزدی مونا. ته و شازاده خافه له گه لای گول ناسکتر بوو. راستی که
سروششی ناده میزاد چه؟ پرچه کانی وهک تاجی مه له که له ده وری سیری ده هالاند، خالهنکی

جوانیشی له سر گرتلېده یو...

بیرتولد سهاروت به زولف و خالی سر گوتلای هېچی نه ده زانی، هدر خوشی گمرهک یو که ناوایان باسی پکا.

- باشه ... دینوډی پې ېده !

به کورتی پالووان ، نو شازاده خانم یو به نه فېنداری به پې پېنکی پیر که لاکې ناحمزی ده یوون. به لام پیاو هدی پلې مرغلېنکی ره شیدرو ناوا یو. تو پېنت وایه نو کاره ساته چوون رویدا ؟ زو ساهه ! تنیا شعونک نو کونه سهریازه ، چیرلکی ژبانی خوی به دینوډی بز شازاده خانم گنراپه ده. لهو همدو به لاو موسیبه ته ی که به سوری هاترو، شازاده خانم نمروده خه هبارو ناره دعت یو که پگريانه ده خوی ده تامیزې هاریشت و گرتی: « رهشی من ناره دعت مده، خه دعت مده خو، من ده تلوانسه ده و بزوت دېنسه ده سر لیوان. » بیرتولد راوده ستا و پباله کی تا سر لیوان پر کرد و هدنا سیه کی هه لگنشا.

پالووان سیکنلس گوتی: « دی .. دینوډی پېده »

بیرتولدو سوری هه لکړاند تا رووداوه کی پېته ده یادو گرتی: « پالووان پېوره، زه پم پد رنشانه .. پاشان کاره ساتنکی سهر قهوما. توان نېتر له فینیز نین. به سدهر چورونه قېبرس. لام وایه یوونه ژن و میزد. لېزه ده نلسه رنکی سپی پېنت به سر شانی ته لای پېمه دېته مېدان .. پاشان ... ناخ .. له بیرم چوژته ده لم نیوده د دسره پکېش هه یو ... »

- د دسره ؟ .. وادپاره قسان ده پېنې ..

- نا .. نا، پالووانی پدیز .. نا .. من ورنه ناکم .. د دسره پک .. پلې د دسره پکې به راستی. به لام ده پې نو د دسره په ژاواوی یوونې یا جادوو. من راست نازنم، ناخه کی گپرا ی به پېر به له تیزه پمان شیت ده پې. شعونک ... بز له بیرم نه .. پلې شعونک د دسره له سهر زاری د دوه صونا داده تی و نیدی ...

لېزه دا بیرتولدو دوستی کرد به گپان، د دسره خوی دهره ننا تا چاوه به نه سینه گانی پې پسر نه ده و ناواری کرد و گوتی:

- نیکو نه وی خنکانه.

چوار هسته گان که گرنچکه پان بز بېستی چیروک شل کرده یو، له قاقای پېنکه نېپاننا.

پالووان تېنچو، هاواری کرد: پېدنگ! پاشان رووی کرده بیرتولدو وگوتی:

- خه تای تو نه، خه تا له منه که واسرنال پېنچم کرده یی. سوری قوروسی و د دپواری داو چاوی

له سر پک دانان و له دلی خزیلا گوتی: « نو به پېره هدی یو، چنده گارنکی باشی کرده لهو کاته دا گالته چه گان چاره رهشی د دوه صونا پان له بیر بر دېزه. مستبگری گوتی:

- مدگری بیرتولدو چکوله کم، مدگری. نه وانه چیروکن، له کاتینکا نېنه مرولی به راستین و

هېن. پاکېش ! تو ش پد لجه پک لېده، پدې پېم بز سما و د خرو که وتوه.

گیتارېش ده تگرت سر خوشه. زه نگو له ی به خزه هه لاو سېوید، سوری هاریشته سر نه وژن گانی پاکېش. وک ژننکی به راستی و تازه یوونک هه لده پد یی. گایا مېس به بېستی تارازی هدنا سیه هه لده کنشا. نه ویش له پد شراپی سوری قوروسی هاریشته سر ده سته گانی و

دهستی کرد به گزوانی و نهان نهان !»

تدفه تدیش به سهری که چلمی و به ورگی ههلمساوی به شراب و گزشت بهراز، به ههواي نئو چه پلهی لندها، هیندی جار له پر راده بوو شانی میستیگری دهگرت و خولینکی دهدا. له دلی خزیله ده یگوت: «مردو شور ههم و خففت بهری! مردوو شزو پاکي و عیبادت بهری.»

همیستیگری له بهری دهپاروه و ده یگوت: «وهره نهغه ندی بهه خاچهپرست، تا به سواری بهرازی بچه بهههشتی.»

نهغه ندی توهر ده بوو یگوت: «ناگورینه، من ناتوانم بیسه خاچهپرست. من تووگ هاتوومه دنیاو به تورکیش دهمرم.»

هیلکه کانیا ن ههموو به تونلکه وه خوارده بوو. پاشان پالەوان میکیلس به مستی دیزهیدی شکانلو له تکه سواله ته گانی به سهردا بهشکردن. بهیرتولوو بهشی خزی وهرگرت و له ترسان چو له سر چهله ننگیک دانیش، گرتیه گان له تکه سواله تیان به دان دهشگاند و دهپانجوت. دهپانگرده وه به قوهر و پاشان به پینگه نینه وه قوتیان دهدا. بهیرتولوو به سهرباندا خوار بهزوه و به سهر سامیه وه سهیری دهگردن. ناخره که ی تینگه پست که سی جووه ناده میزاد همن. نهوانی هیلکه ی پاکراو دهخزن، نهوانی هیلکه به تونلکه وه دهخزن، نهوانی هیلکه به تونلکه وه دهخزن، سواله تیش دهخزن، نهوانی دوا ی پشیا نئو ن گرتی...!

بهیرتولوو له دهراگی سارداو رامابوو، له بهر خزیله ده یگوت: «ناخ، ناخ. نئی کزنت ماتراوهر بز هاتویه تیره؟! لای بهانی ههموو که وتیوون. هیندی پرخیان دههات. هیندی دهیان نالاندو دهپانویست هرشینوه. بهیرتولوو رشایزوه سوک بیوو له ناو دهگهرا. زارو سهروچای شوست و خزی له شینلکه ی وهر پینجا، وهک داعبایه کی پهرو بالی تهوهر برون له قوهر ننگ مات یوو، خوی لیکهوت. تهنیا پالەوان میکیلس ههروا قیت ونستا بوو. تا کهرووی شرابی خوارده بووه، بهلام به زهینیکی رووناک. ههروهک به رۆزوو بی، له پشتی په نجهروه به چاری زوق تهماشای ههلاتنی خزی دهکرد.

کاتیک شه بهقی بهپانی له سارداوی دا و بهرماوی خواردن و شرابی رۆاو ورشانهوی ده رخت، پالەوان رووی وهگرپا و تهماشای پننج کهلاکی کهوتوی کرد، دهتگوت بز جاری ناخره دهپانینی. له بهرتوهره یی و له بهزریان دلی تینکچوو، گونچکی ههلفست. ژنه که ی له هساری ناوی له چالایی ههله گیشا. کهله شیره کانی ثم دهووه بهره دهپانخویند. ههلاز بهری ناده میزاد و ولاخان دههات. دهریای خرزشان له دوهره وه په نه راند. مایه که ی له هساری ده میحیلاند. دهنگی حیلای مایه که ی وهک ناوی روونی کانپاو له ههوا دهله رزیهوه. پالەوان ههستی کرد که دلی سووکر بوو. له بهر خزیله گوتی: «بهر من بهیجگه له ره فیه قایه تی نهسیان چیزه له هیچ شتینکی تر ناکم. شاخ... خزیله دانیش توانی دورگی کریت تهنیا جاته وهری درنده وگورگ و بهرازده بوون. بهراستی ناده میزادی ره زیل و بهنمانان. ههمو یان وهک بهیجه به خانموان»

له جی ههستا، خزی له بهر بهک گیشاوه و تهقی له نیسکانی هینا، پاشان نوکه لایینکی گهپانده دوسته کانی. شرابی پیدا کردن و به سهرباندا گوراندی و گوتی: «راین. راین و کار بکن...»

ئەو بەزم و خواردنەو لە تەواوی ئەو شو و روژەداو شەوی دواییش درێژەیی هەبوو. جارێک کاتێک بەک لە ناره‌قەزەوگان خۆی رانەدەگرت، پالەوان قامچەگەیی هەڵدە سورات. گاریتوس هەمیشە لە هاتووچۆی هێنایی خواردنی تازەدا بوو. ئەفەندی و بێرتوللو لینگدا لینگدا لە پێش بەکتریان دادەناو پێیان سەر بوو کە لە شارینگدا دەژین و بەکتریان ئەناسیو.

بێرتوللو لە گەل لیدانی سێتار بە ئەفەندی گوت: «لیدانی سێتار فێر دەکەم تا خەم و خەفەت نەمێش و بتوانی بە تەنیا بە گۆلانیاندا تێ پەری.»

ئەفەندی گوتی: «بێرتوللو خۆشەریست. مێش فێر دەکەم کە چۆن خۆت لە بەر ناگر رابگری...»

ئێتر جەنابی کۆت لە ئێو کرێتەکاندا خۆی بە پینگانە ئەدەزانی. تەنانت خۆشیشی دەوستان و هەر حاج بوو بەسەر و رویدا دەباری. تەنیا لە پالەوان مېکێلس دەترسا. ئەو (زانتي) بە دڵتەرە کاتێک دەپێست گالته بکا. گەرووی دەگیرا بەک وشەیی یز ئەدەهات. جارێک روی گەردە باکیش و گوتی:

- ناغای باکیش! تۆ هیچ دەزانی کە ئێمە لە راستیدا ئێسان نین، بەلکو هونەرمەندان. هونەرمەند، جۆرە مەلایکەتیکەتیکە بەلام مەلایکەتیکە تەواو نا، بەلکو وەک فرشتە دەچین. یز ئەوێ باشت تێ پگەپێم دەلێم هەوێلە مەپوانان. وەک کەر و هێستەر ریاشان ئادەمیزان، دواپەش بەرۆتر لە ئادەمیزاد هونەرمەندان، هەرواژتیش لە وان مەلایکەت. ئێمە ناغای باکیش هونەرمەندان.

- پاشە... پاشان؟

- پاشە... ئێتر لە بېرت نەچی کاتێک مردی گیتارە کشت لە گەل خۆت بێت. مێش کاتێک مردم سێتار لە گەل خۆم دێم. ناخ باکیشی خۆشەریست، چ دەبوو ئەگەر پێکەووە مردەین؟ هیچ دەزانی کە فرشتە کاتیش چەنگ و سێتار لێدەدەن. ئەو دەم دەچنە دەرکی بەهەشت و یز سەروکی هونەرمەندان کە خەلکی هەرمە چۆنکە دە موسیقا ناگەن بە زمانی رەحەکی خۆیان پێی ئێژن (خوا) سازو ئاوازیکی حیسابی بە رێو دەبەین. مەن گۆزانی بێرێو دەلێم و تۆش بە چەنگ هەوای دلتەر لێدەدە. تا سەری سەروکیان دەرکەوی و ئێمەش بەرێتە ریزی سازو چنگ لێدەزانی خۆی.

باکیش پێکەنی و گوتی: «ئەو قسانە چیە دەیانکە؟ چا مرز بی دەست و قامک دەتوانی چەنگ و سێتار لێ بدە؟ تۆ دەزانی کە دەست و قامکی مرزۆ لە ژێر خاک چێیان بە سەو دی؟»

کۆت لەو کاتەدا کە خۆی دە شێل وەر دەپێچا گوتی:

- بێدەنگ بە بێچارە! لە ئاغاتیش تۆ موو لە بەدەم راست دەبەدە. تۆ پێت وایە ئەو دەستانە چی نگیشت لێدەدەن لە ژێر خاک...؟

- بەلێ! پیرە میردی سامانی... بەلێ! ئەوانیش دەزەن. مێستگری کە پیاڵەکانی پێ دەکرد، هاواری کرد:

- گەواپو گوریتە تا ئەو گانە دەست و گەرومان هەبە پخوێنەو. راستی باکیش، ژەنگان چۆن؟ گرم ئەوانیش دەخرا؟

- بەلێ!... ئەوانیش...

- نه‌گهر وه‌ک روژیش جوان بن ؟

- به‌لئی .. پالەوان میکێلس بېرو رای تو چیه؟

پالەوان توره بوو، نیو چارانی تینگ نا و گوتی:

- باکێش تو چه‌په‌لی لێده و تووش مېستېگري سه‌ماپه بگه. ئېوه دوو گهس زمانتان نيه

- به چاوان .. پالەوان . مېستېگري رابوو، ده‌تگوت هه‌ر ته‌وه‌ی له خوا ده‌وست. باکێش

چه‌نگی له سه‌و نه‌ژنو یان دانا. گاپامېس ده‌ستی به چاوانگرت و به‌م چه‌شته سه‌ماو گزوانی ده‌ست پێکرا. روژ به خێزایی تېنده‌په‌ری. ژيان به ته‌واوی ماتا له‌و سارداه‌دا گز به‌زوو دېنا مېچی دېکه ته‌بوو. نېه‌روژ تېپه‌ری، خۆژ تاوا بوو شه‌ر داها. شه‌مه‌کان له نېه‌ره‌راست و له سه‌و چه‌له‌نگه‌کان هه‌لگران. کاتێک به‌یانی به‌ردا، مېوانه‌کان بېحاله‌ و بې سه‌روزمان له سه‌و عه‌زی که‌وتبون. په‌له‌ی شه‌راب و چه‌وری که‌وتېوه سه‌ر کراسه‌کانیان. ده‌نگیان زه‌رد هه‌لگه‌را بوو، ده‌روو به‌ریان پس کردبوو. سه‌رو قوژ هه‌تاسه‌یان بۆگه‌نی لێده‌ها.

پالەوان میکێلس قېت و قنچ له‌ بان سه‌ریان راوه‌ستا بوو. له‌گه‌ڵ گازبوه‌ی به‌یانی رووی لێ وه‌رگێزابوون تا نه‌په‌نېن. بېری له‌ هیچ نه‌ده‌کرده‌وه. دوزشه‌و روژبوو ده‌ستی ده‌کرد که‌ که‌وتوته هه‌له‌په‌نکی بې‌بن. به‌ره به‌یان روژی سێ شه‌مۆ چاونه‌کی گه‌رم کرد. هه‌رتا‌زنگ به‌لام هه‌ر له‌و تاوه‌دا شه‌پتان خزی گه‌په‌ندێکه ته‌وشی خه‌په‌لی بکات. له‌ پێشدا پێی رابوو چۆته نێر په‌له هه‌ورنکی به‌هاری تینگه‌ڵ به‌ هه‌وار شه‌وئېکی فێتک. له‌ به‌ر ته‌وه‌ی له‌ گه‌. ماو شه‌راب و خه‌م و خه‌فه‌تان هه‌راسان بېرو، خزی به‌ دم هه‌ستېکی خوش و فێتک دادا. په‌له هه‌ور گه‌م گه‌م شکی گۆرا. گه‌وره بوو، هاته سه‌ر شکی دم‌چاوه‌ که‌ لێوی هه‌وه‌س بزوونی ژینگ خزی ده‌تواند. پاشان دوو چاری به‌مه‌قداری وه‌حشی وه‌دیار که‌وتن. به‌دوای ته‌ودا دوو لاتی جوانی له‌ خه‌نه گېراو ددوو ده‌ستی سې له‌ تاریکی هاته ده‌ر. لێوه‌کان بزووتن، ده‌نگېکی شوشه‌یی گوی لێ بوو ده‌پگرت:

- پالەوان میکێلس... پالەوان میکێلس!

پالەوان به‌ په‌شوکاری له‌ خه‌و راپه‌ری. مېزه‌که‌ی به‌ پیاوه‌ پۆشقاب و مزم و کبه ته‌وتنه‌وه ناواژوو کرده‌وه. پېنج مېوانی نوستر چاویان هه‌لێنا، ئېشتا تېشکی خۆژ ژێر زه‌مینی رووناک ده‌کرد. کاتێک سه‌به‌ریان کرد ده‌پتان پالەوان خه‌ره‌که قامچی له‌ بۆماری دیوار ده‌کاته‌وه و په‌لاماریان ده‌دا. پالەوان وه‌ک شېتان هاواری ده‌کرد :

- بۆ ده‌روه... بۆ ده‌روه... لێهه‌ وه‌ده‌ر که‌وین، ده‌ستی درێژ کرد و ده‌رگای سارداری کرده‌وه.

گاپامېس له‌ پێش هه‌مواندا به‌ بازه‌نگ له‌ ده‌رگای پچوک ده‌ره‌گوت و راپه‌رد بۆ ده‌رگای ده‌روه. هېشتا سێ شه‌مۆ بوو، نه‌و زوو ته‌جاتی بوو، پېنگومان له‌و سه‌عاته‌دا کاروفالیا هېشتا له‌ خه‌ودا بوو. گاپامېس دوولاتی هه‌بوو، دواتیشی قه‌رز کرد و به‌ره‌و له‌نگه‌رگا کوتای. چواره‌کانه‌تر به‌ دواي په‌کدا به‌ لاکه‌لاک له‌ ژێر زه‌مین ده‌هاته‌ ده‌ر. دم‌ر چاویان له‌ به‌ر روونکی روژ به‌ رنکی سه‌وزی ده‌تواند وه‌قه‌وله‌وه چوو بوو. به‌ سوس و شه‌راب و رشانه‌وه پس بېوون. هېشتا مه‌ست و خه‌والو بوون، ته‌ماشای هه‌سارو چالاو وه‌ره‌گای هه‌ساریان ده‌کرد و خۆیان بې رانه‌ده‌گېرا. مېستېگري به‌ سه‌روچاوی گۆژ و سێتلی شوڤ و جلی شه‌په‌وله‌ پێش هه‌مواندا ده‌روا‌شت. پشپه‌نده‌که‌ی گرابه‌وه، ده‌بوست توندی گاته‌وه. به‌لام له‌ ده‌ستانی به‌ر ده‌به‌ژوه به‌ هه‌رێدا ده‌کشار له‌ لاتی

باکنتی ده‌هالا که به‌دوای نمودا چ‌هنگ له سر شان د‌ه‌ر‌ی‌شت. هیندی د‌و‌و‌ر‌تر نه‌ف‌ه‌ندی ده‌هات. بدن د‌ی‌خ‌و‌ن‌ه‌ک‌ی پ‌س‌ا‌و‌و، به‌د‌ه‌س‌ت‌ی‌ک د‌ه‌ر‌ی‌ن‌ک‌ی گ‌ر‌ت‌ب‌و، به‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌ک‌ه د‌ی‌ک‌ه‌ش‌ی به‌ت‌و‌ر‌ه‌ی و م‌ر‌ج و م‌ز‌ن‌ی به‌ه‌ا‌ف‌ا‌ل‌ه‌ک‌ان‌ی د‌ه‌گ‌و‌ت ر‌ا‌و‌ه‌س‌ت... ب‌ز ک‌و‌ی د‌ه‌چ‌ن ا‌پ‌ا‌ل‌ه‌و‌ان م‌ی‌ک‌ن‌ی‌س گ‌ا‌ن‌ه د‌ه‌ک‌ا. ت‌و‌ز‌ی ب‌و‌س‌ت‌ن، د‌ه‌ب‌ن‌ن ب‌ا‌ن‌گ‌س‌ان د‌ه‌ک‌ا‌ت‌و‌ه س‌ی ش‌ه‌م‌ز، چ‌و‌ار ش‌ه‌م‌ز، پ‌ن‌ج ش‌ه‌م‌ز، ه‌ه‌ب‌ن‌ی، ش‌ه‌م‌ز، به‌ک‌ش‌ه‌م‌ز، ه‌ن‌ش‌ا ش‌ه‌ش ر‌و‌ژ و‌خ‌ت م‌ا‌و‌ه.

ن‌خ‌ب‌ر، نه‌ف‌ه‌ندی نه‌ی د‌ه‌ت‌و‌ان‌ی ت‌م و‌ه‌ز‌ه ک‌ی‌و‌ل‌ ب‌ک‌ا، ت‌م‌و به‌ن‌ی‌س‌ان‌ی ب‌و‌و، ر‌ا‌س‌ت ل‌ه‌و د‌ه‌م‌ه‌د‌ا که ت‌از‌ه د‌ه‌ه‌ات ت‌ی‌ز ب‌خ‌و‌ن، و‌ه‌د‌ه‌ی‌ان پ‌ن‌ن. گ‌و‌ن‌ا‌ج ت‌ه‌ن‌ی‌ا ک‌ا‌ت‌ن‌ک ت‌ا‌م‌ی ه‌ه‌ه‌ه که م‌ر‌و‌ژ ه‌د‌ا م‌ل‌ان ت‌ی‌ن‌ا ن‌و‌م به‌ی. ک‌ا‌ت‌ن‌ک ل‌ب‌ی ت‌ی‌ز به‌ی و له ب‌د‌ری ب‌ه‌ی‌ز‌و‌ی و ک‌ه‌م ک‌ه‌م ه‌م‌س‌ت به‌پ‌ه‌ش‌ی‌م‌ان‌ی ب‌ک‌ا. گ‌و‌ن‌ا‌ج د‌ه‌ب‌ن‌ن ک‌ی‌و‌ن‌ک به‌ی له گ‌و‌ش‌ت ب‌ه‌ر‌از، گ‌و‌ن‌ک‌ی ش‌ه‌ر‌ا‌پ به‌ی م‌ه‌ل‌ی ت‌ی‌ن‌ا ب‌ک‌ه‌ی و ن‌و‌م به‌ی ت‌ی‌ن‌ا. د‌ه‌ن‌ا چ‌ه‌ن‌د پ‌ا‌ل‌ه‌ ش‌ه‌ر‌ا‌پ و چ‌ه‌ن‌د پ‌ا‌و‌ه گ‌و‌ش‌ت و م‌د‌ز‌ه ن‌ا‌پ‌ه‌ش‌ه گ‌و‌ن‌ا‌ج.

به قامکان نو و روژاندی ده‌ب‌زارد که م‌ا‌و‌ی‌و‌ن. د‌و‌و ب‌ا‌ر‌ه ح‌ی‌س‌ا‌ی د‌ه‌ک‌ر‌د‌ن: «س‌ی ش‌ه‌م‌ز، چ‌و‌ار ش‌ه‌م‌ز، پ‌ن‌ج ش‌ه‌م‌ز». و‌ا‌ت‌ه ت‌م‌و ه‌م‌و‌و ر‌و‌ژا‌ن‌ه له ک‌س‌ی چ‌و‌و‌ن. ا‌ه‌ب‌ف‌و س‌ت د‌ا‌خ‌ا ن‌ا... پ‌ا‌ل‌ه‌و‌ان م‌ی‌ک‌ن‌ی‌س ن‌ا ش‌ش‌ی و‌ا ن‌ا‌ب‌ی، ت‌م‌و گ‌ا‌ر‌ه‌م‌ان له گ‌ه‌ل‌ م‌ه‌ک‌ه و د‌و‌و ب‌ا‌ر‌ه ب‌ا‌ن‌گ‌س‌ان ک‌ه‌و‌ه!»

و‌ه‌ی‌ز‌ان‌ی به‌ک‌ن‌ک به‌ ن‌او ب‌ا‌ن‌ک‌ی د‌ه‌ک‌ا‌ر د‌ه‌س‌ت‌ی‌ک‌ی و‌ه‌پ‌ش‌ت‌ی د‌ه‌ک‌ه‌ی: «ت‌م‌و د‌ه‌ب‌ن‌ن پ‌ا‌ل‌ه‌و‌ان م‌ی‌ک‌ن‌ی‌س به‌ی، له خ‌و‌ش‌ی‌ان ر‌و‌ی و‌ه‌گ‌ی‌ز، به‌ل‌ام ب‌ی‌ر‌ت‌ل‌و‌و ب‌و‌و د‌ه‌گ‌ریا و ب‌ا‌س‌ک‌ی ر‌ا‌د‌ه‌ک‌ی‌ش‌ا.

م‌ه‌ب‌س‌ت‌گ‌ری که‌ب‌ش‌ت‌و‌ه د‌ه‌ر‌گ‌ای ک‌ا‌ل‌س‌ک‌ه ر‌و‌. پ‌ش‌ت‌ب‌ن‌د‌ه‌ک‌ی ه‌ن‌ش‌ا به‌سر ز‌ه‌ر‌ی‌ا د‌ه‌ک‌ش‌ا. ق‌ا‌ج و ب‌ا‌س‌ک‌ی ز‌ل‌د ق‌و‌ر‌س ب‌ی‌و‌ن. ب‌ه‌ی و‌ا‌ب‌و‌و که ت‌ه‌س‌ت‌و‌ر‌تر ب‌ی‌و‌ن و‌ی‌ت‌ر ن‌ا‌ت‌و‌ان‌ی ک‌ه‌ل‌ک‌ی‌ان ل‌ی و‌و‌ ب‌ک‌ری. ب‌ا‌ن‌ک‌ی ک‌ر‌د‌:

- ک‌و‌ی‌ن‌ه م‌ن د‌ه‌پ‌ل‌م و به ژنه‌ک‌م د‌ل‌ی‌م که د‌ه‌س‌ت و ل‌ا‌ک‌ا‌ن‌م ب‌ا‌ش د‌ا‌م‌ا‌ل‌ی. ه‌ر چ‌و‌ن‌ک ب‌و‌و ش‌ا‌ن‌س‌ان ه‌ن‌ا که د‌ه‌ر‌ک‌و‌ت‌ی‌ن‌!

ب‌ی‌ر‌ت‌ل‌و‌و ن‌ا‌ل‌ا‌ن‌دی و‌گ‌و‌ت‌ی: «ب‌ز ک‌و‌ی د‌ه‌چ‌ی م‌ی‌س‌ت‌ی‌گ‌ری؟ ب‌ز ت‌ه‌ن‌ی‌ا ب‌ه‌ج‌ی‌م د‌ه‌ل‌ی؟ ر‌ا‌و‌ه‌س‌ت. م‌ی‌س‌ت‌ی‌گ‌ری ب‌ا‌س‌ک‌ی ب‌ی‌ر‌ت‌ل‌و‌و‌ی گ‌ر‌ت و گ‌و‌ت‌ی: «د‌ه‌و‌د‌ر‌ه پ‌چ‌ک‌ز‌ل‌ی م‌ن!»

ب‌ی‌ر‌ت‌ل‌و‌و پ‌ش‌ت‌ب‌ن‌دی م‌ی‌س‌ت‌ی‌گ‌ری ک‌ر‌ت که له ع‌ه‌ز‌ی د‌ه‌خ‌ش‌ا ر به‌پ‌ا‌ر‌ا‌ن‌و‌ه گ‌و‌ت‌ی:

- م‌ن ب‌ا‌ل‌ت‌و‌ی خ‌و‌م به‌ج‌ی ه‌ن‌ش‌ت‌و‌ه. د‌ه‌ک‌ری ب‌ج‌ی ب‌و‌م ب‌ه‌ی‌ی‌ه‌و‌ه م‌ی‌س‌ت‌ی‌گ‌ری و‌ای ن‌و‌ا‌ن‌د که ت‌ه‌ب‌ی‌س‌ت‌و‌ه. خ‌ز‌ر له گ‌و‌ل‌ا‌ن‌ی د‌ا‌ی‌و‌و. د‌ه‌ن‌گ‌ی ب‌ا‌ر‌ی‌ا‌ن‌ی‌س‌ی که ب‌ز ل‌و‌ز‌ش‌ت‌ی ش‌ه‌گ‌ان‌ی ه‌د‌ر‌ای د‌ه‌ک‌ر‌د، له گ‌ه‌ل‌ ه‌د‌ر‌ای گ‌ر‌ند‌ی به‌گ‌ا‌ن‌د ت‌ی‌ د‌ا‌ری و‌ش‌ک» و ه‌ن‌س‌ت‌ری‌ان به‌ب‌اری ق‌و‌ر‌س‌و‌ه و‌ه‌و‌و ق‌ا‌م‌چ‌ی‌ان د‌ا‌ی‌و‌و د‌ه‌ب‌ی‌س‌ر‌ا. له ن‌ا‌ن‌ه‌و‌ا‌خ‌ا‌ن‌ی ت‌و‌ل‌و‌ی‌ا‌ن‌اس، ر‌ا‌س‌ت له پ‌ن‌ش ز‌اری ت‌ه‌ن‌د‌و‌ی، د‌و‌و گ‌ه‌ش‌ف‌ی پ‌ر له گ‌و‌ل‌ی‌چ‌ی ک‌و‌ل‌ی‌ی‌ب‌ان د‌ا‌ن‌ا‌ی‌و‌و، ه‌ه‌ل‌ی‌ان ل‌ی ه‌ه‌ل‌ه‌س‌ت‌ا. ب‌ی‌ر‌ت‌ل‌و‌و ت‌ه‌م‌ا‌ش‌ا‌ه‌ی‌گ‌ی گ‌و‌ل‌ی‌چ‌ه‌ک‌ان‌ی گ‌ر‌د و ر‌ا‌و‌ه‌س‌ت‌ا. م‌ی‌س‌ت‌ی‌گ‌ری د‌ه‌س‌ت‌ی د‌ه‌گ‌ی‌ر‌ف‌ا‌ن‌ی س‌و‌خ‌ه‌ی ر‌ا‌ک‌ر‌د، پ‌ا‌ر‌ه‌ی و‌د‌ی ه‌ن‌ا د‌ر و گ‌و‌ل‌ی‌چ‌ه‌ی‌گ‌ی گ‌ری و به‌د‌و‌س‌ت‌ه‌ک‌ی گ‌و‌ت: ت‌ز ب‌ه‌خ‌و‌ م‌ن ت‌ی‌ش‌ت‌ی‌ام ن‌ه‌.

له‌و گ‌ا‌ن‌ه‌د‌ا نه‌ف‌ه‌ندی که ن‌ی‌و‌چ‌ا‌و‌ان‌ی به‌د‌ه‌و‌ی ک‌ه‌ن‌گ‌ری ب‌ی‌ن‌د‌ار ب‌ی‌و‌و، و‌ه‌گ د‌ز‌ان خ‌ز‌ی د‌ه‌م‌ز‌گ‌و‌ت د‌ه‌خ‌ز‌ا‌ن‌د، ت‌ا له س‌ز‌ا‌د‌ان‌ی د‌ا‌ی‌ک‌ی به‌د‌و‌و به‌ی. ب‌ا‌ک‌ن‌ش که چ‌ه‌ن‌گ‌ه‌ک‌ی له سر ش‌ان‌ی د‌ا‌ن‌ا‌ی‌و‌و، به‌ و‌ه‌ن‌گ‌ی پ‌ه‌ر‌ی‌و و‌ه‌ن‌ا‌س‌ه ب‌ه‌ر‌ک‌ه د‌ه‌چ‌و‌ه‌ه م‌ا‌ل‌ی. خ‌ی‌ز‌ان و‌ک‌ی‌چ‌ه‌ک‌ان‌ی به‌پ‌ن‌ش‌و‌ا‌ز‌ی‌ه‌ه ه‌ات‌ن، ب‌ا‌س‌ک‌ی‌ان گ‌ر‌ت و له سر ت‌ه‌خ‌ت د‌ی‌ز‌ی‌ان ک‌ر‌د. له‌ش‌ی‌ان به‌ر‌و‌ن چ‌را د‌ا‌م‌ا‌ل‌ی و ه‌ه‌ل‌ی‌ان د‌ه‌ب‌ر گ‌ی‌ز‌ا ت‌ا

له نه ساخی به دورو بی. ده لهرزی، ته وای لینفگانیان پینادا. پاشان نه نه (تیژای دراوسی) بان هات. نیستیکانی لن گرت. لم به ینه دا پالوان میکلس ماینه کی زین کردبوو، خه لجه ری دوسک ره شی دهر پشٹی چه قاند بوو، ژنه کی هاته حساری تا لیبی پرسی، بژ کوی ده چی و تگای لن بکات به زه ی به منداله گانیدا بی. به لام که چاری به نیوجوانی گری میرده کی کهوت، زمانی گیرا. پالوان ناوړی دابه و به ده نگیکی توند و توره گوتی: «چت ده وی؟»
- ده توی قاوت بژ ساز کم؟

- ده چم له مه یخانه قاوه ده خومه و، تز بجزوه مالی.
مادام کاترنا به شینوای چوره ژووی. رینو ناگری کردبوو پشٹی لینده نا. دایکی گوتی: «خهریکه پروا. مایی زین کرده، پیم وایه ده چپته گهره کی تورکان و له وی سر خوش ده بی و سرسره تی ده کا. نو پیاره درنده به... درنده به کی به راستی و هچی له گهل ناکری.»
رینو پینکه نی و به فیز و نافه رینه و گوتی: «دسان به ساری ده چپته قاوه خانی تورکان؟»
نیستا ماین له دروازه ی ده چوره ده ری. ده نگی ناله گانی ده هات. که گه پشته کولاشی حیلادی. دایک نیشانی خاچی کیشار له بهر خیره و گوتی:
- خوا ناگادارت بی!

رینو به پینکه نینه و گوتی: «نوت بینی نو نه حه قانه چزن رایان ده کرد. من له پشٹی پهنجه روه نه ماشام ده کردن. به دوی یه کدا در ده پهرین، و سره ریک ده گهران و ده بان نالاند. هموریان پس و پخل بون. ده تگوت مشکی نیو هیزه ی رزین. تنبا بارکم سر خوش نه بو. نو خه متاک ده هاته بهر چار. قاسچیه کی له حه را هه لده سرباند. دایه تر بزچی هه ناسان هه لده کنشی؟ ده تو بست میرده کهت وک پیرتولدو پا پاکیش بایه؟ دایه دلنیا به که تر به خت هه به.»

- ده کوی مرؤف هم ناقل بی و هم باو کینکی باش بژ خا و خیزانی. هم سر سریش نه بی.
رینو له قسه گانی لیبی ده کرؤت، گوتی:
- دیاره ده کوی. به لام من نه باوکی باشم خوش ده وی، نه چاوش، من پالوانم خوش ده وی.
* * *

پالوان پولیکینگیس به پش گانی (تیمونه) دا تیده پری و عه لباغاش که قدر تاله یه کی قورس و گهره ی له سر شانی بوو، به دوایده ده هات. پالوان ده چوره مالی وانگلیوی خوشکه زای تا دیاری بورکینی بدانی. دو روؤ بوو پالوانی نیمه لیتر نه و ی پیشو نه بوو. ده تگوت بوو له رزه مینشکی له قانده. ته واری روؤ بی خو خواردن و خواردنه به گولاندا رابده گرد. تنبا سیغاری ده کیشاو جاروباریش وک گامینشکی نه خوش پشی ددها. له نیو شاردا ده هات و ده چوو. به لام له و گهرانه دا بی نه و ی جارنکیش به هه له بهی، رینگای ده که و ته و پش خانه سه وزی گوزین. له وی راده و هستا. نه تدازی به رزی دیواره گانی ده گرت. هه لده ستا سه پهنجه ی بی، ده تگوت ده به و ی خوی بژ قهرن ناماده بکا. پاشان دورو ده که و ته و، ده گهرابه و، دسان ده گهرابه و.
بژ نه و ی کس شکی نه کا، ده چوره دوکانی گابرای تورک، شتینکی ده کری. نو له

(س' خوشکان) ده ترسا. له پېشدا له خزی ده پرسی که نو هدمو شته بز کرپوه. پاشان وهبیری هاتهوه که وانگلیری خوشکه زای بهو زوانه میردی دهگا. هدرچی کرپووی خستیه قهرتالیکه ووه هاریشته سهو شانی عه لیاغوا له گول نو پیره کورته بالا به بز گهره کی پالوان میکېلس که مالی وانگلیرش لهوئ برو گه وته پئ. کاتی له کانی نېدومه تن پدی تروشی پالوان میکېلسی برو که به سواری ده هات. چاری له ژیر ریشووی پېنجه کدی دا شاردرا بوونه وه و قامچی به دهسته وه برو.

پالوان پولیکېنگیس واتی وروا و راوهستا. نو ده پزانی که له به یانی په کشه مزوه هه و ترووی تاره خوارنده وه له مالی پالوان میکېلس ده ست پېنکراوه و تازه نه وروش سئ شه مزیه. داخوا نو مېوانه کانی زووتر له کاتی خزی وده در ناوه؟ بهو جزوه ی نو ده وروا ده چی خزی ده زواری گورگ باوئ. ده به وری به توبه گردنی پیره توژکان له قاوه خانه ی تورکان که بنی بکا. سه وری راوه شاند و له بهو خزه بهو گوتی: «نو پیاوه وژنیک تا واتی که لاله که ری خزی په گران ده داته وه وگاندی په کینگ له کوله که کانی مه سیجه تنی له کبس ده چی.» به لام کئ ده توانئ زات بکا بهی کینئ؟ نه خواد نه شه پتان. خودا خزشی لهو که سه ده ترسی که له مردن ناترسی!»

پالوان میکېلس نیزیک بزوه، که چاری به پالوان پولیکېنگیس که وته، رېکفی لېندا. نه بده وېست بېدوئنی. نو بئ میشکه به پیکه نین وگالنه و بهو ژبانی پرله عیش و نوش ده ماره کانی نه وې ورد کرد برو. نو لهو که سانه بو که به یانی له خه و راده بن و قېتو لېنده و ده و گزواتی ده لېن. پالوان میکېلس لهو کارانه بېزار برو. هدمو جاری که کریت ده شېوا، نم دواته ده ستی په که تیان ده دا ده ستی په که. هدمو جاری که خاچه رسته کان راده پهرین، نه وان ده بوونه دوو دزستی گیانی. چونکه هدر تک پالوان و پېشرو و بوون. بهر پرسی هه زاران که سیان به ستزوه برو. به لام کاتی ناخوشیه کان ته وروا ده بوون، نه وان به کتریان نه ده تاسی. پالوان پولیکېنگیس ده بگوت: «کاها ورچه، من نو جوړه پیاوانه خوش گهره که نیه» به لی، کاتی پالوان میکېلس چاری به پالوان پولیکېنگیس که وته، ماینی و غار خست تا نه بېدوئنی.

پالوان پولیکېنگیس له توندو تېزی هاوکاری خزی تاره حهت برو. لهوه ترسا ته کا هاوړیکه ی خبریکی پېلاتنیک بئ که ناکامی بز تډای خاچه رستی زبانی هه بئ. وده ر خزی نه هېنار چوه پېش و بز نه وې وئ لی پگری، باسکه کانی لېک بلاو کرد و گوتی:

- پالوان میکېلس وا بهو به یانیه بژ کوئ ده چی؟

پالوان میکېلس له کاتیکا ناگري له چاری ده بزوه. به بوله بول گوتی: «له سه ر ینگای من لاچو، دنا مېنه که م وده پت ده دا.»

به لام پالوان پولیکېنگیس هه ورو بېنه نگ به باسکی ناواله وه له نېوه راستی کولانئ ونستاو گوتی:

- برام به عسات سوئند ده دم هیزی باسکی خوت به فېرز مه ده. تزه کی له کوله کدی مه سیجه تنی. کریت له سه ر تزه حساب ده گا. تزه هقت نیه بز ژبانی خوت ته کلف دپاری به کی. نه وه مانی کرېته. له وانه به بهو زوانه کریت پېوېستی به تزه هه بئ.

پالوان میکېلس هه رگیز به قهه نو ده وه لهو پیاوه بېزار نه بېوو. شه وری پېشرو که

مستگیری توانیبوری تاونیک له ساردخانه بچینه دهره سهرنکی مالی خزی بداته وه، له زور بلنی مادام کراسگنورگیس له شهبانی تازه پالنهوان پولیکسنگیس له گهره کی تورکان ناگادار بیو. کاتی گهراپزوه یز ساردار، حکایه ته که ی یز پالنهوان میکلس گنراپزوه. پالنهوان هه رجه ندکه ویستوری وه سهر خزی نه هینی، به لام خه خه رنکی وه دلی که ویتبوز. شتر خزی پی رانه ده گبرا. له سهر ساری داهاته وه له رقان لینی سپی هه لنگه را بو. گوتی :

- تو بچو خهریکی ژنه به فاله کان به. له منیش گهری ته گهر وستم با بچمه قاهه خانی تورکان و کیشه ساز بکم.

پالنهوان پولیکسنگیس له و قسانه تینکچو، رهنکی سور هه لنگه راو گوتی:

- له کاتی ناشیدا خهریکی ژنان دهیم، له کاتی شهرشدا پهاوان ده کوژم. به لای منه وه پهاوه تی هه نه وه به. پاشان وروی کرده عه لباغاو گوتی: «تو بهز خهریکی کاری خوت به. نه هه رتالهش به ره مالی وانگلیو. خوژی هه نگانیک چره پیش، دهستی به سبنگی گهرمی ماینه که وه ناو هه وای زاوی توژی نهرم کرد و گوتی:

- پالنهوان میکلس بهر خردا بهت سینه ده دهیم، پیم بهزه من چیم له گهل تو کرده وه. ناو به ناره ختی چاوم لی ده که ی؟ چار لیکر د نه که ت نه ونده دهیم به شینی هه ده لینی تورکم.

پالنهوان میکلس جارنکی تر وروی وه رگیراو به گروز مونی گوتی:

- گرتم لاده، دهنا ماینه که م پیت لینه تی.

پالنهوان پولیکسنگیس دو بهار پنی داگرت گوتی: «من چم له تو کرده وه، یز رووت له من وهره گبری؟»

بز جاری سی بهم پالنهوان میکلس گوتی: «لاچوو، دهنا ماینه که م به سهرت دا باز ده دا.»

- کس ناتوانی له گهل نه خلاقی سه گانه تی تو رنک که وی. مرؤف نازانی له گهل تو بلنی چی؟

پالنهوان میکلس رقی هه ستاو رگینی له ماینی داو گوتی: «نینه هه نه وه بین که هه بین،

پالنهوان خانم»

ماین دهر پری یز پشه وه نیژیک بوو پالنهوان پولیکسنگیس وه بهر خو بندا. پالنهوان سهری سینی به زاری گرت له بهر خزه وه گوتی: «ته گهر خاچه رست و پشه وه نه ده بوی. ده مرانی چیم له گهل ده کردی. ا بهز نهی شهبانی هه دسار پاو.» بز نه هیشتی شینه واری نه م توشبو نه ناهه وه، سی تفی له هه وری کردو پاشان بز لای مالی خوشکه زای گه وه ری.

***

وانگلیو له پشت ده زگای جزایی دانشت برو خهریکی چنن بوو. ده بیست له پارچه بکی که تانی ده رینی بهک بز میرده که ی و کراس خهریک بز خزی بچنی. له بهر توره دی و ناره ختی به دهستی له روزه که وه ده ووی له مه کوژی ده هالاند. به تالوکه بوو. چونکه رژی گریسته وه ی و نه بیک ده که وت. له دنیای خه یالدا میرده که ی ده بیتی که وهک جانه وه رنکی توکناوی و رهش و قه واری خزی داوخته سهر و نه ویش له ترسان وهک گلزله خزی خر کرده وه وه. میرد کردن بز نه و جانه وه رنکی بیزاو بوو. میرده که ی به و چاویلکه ی پهنس وه دهنگی وهک قه شه وه بهر نهرمی و

میهره‌بانی دلفرینتی، له بهر چاوی نهو گیان له بهرنیکی تاسک نارنجی بوو. داخوا هر بزیه له دایک بهیو که شو به ناقزلا به کی تاوا بکات؟ داخوا نهو ههموو ساله خوارده‌بووی و خوارد به‌ویه‌ره تا وزژنگ بهینه ژنی کابراهه کی تاوا؟ داخوا بز نهو همه کی خر کردبوون و سمنی نه‌ستور کرده‌بوو؟ پالهدوان پولیکسینگیس خالی ههمیشه پینی ده‌گوت: «وانگلیر میزیدی پینی بکه. میزد وهک لیندی توگ وایه. نینسان ده‌پاریزی.» به‌لام نهو ده‌یوست به نه‌هرته بهک حدوت تاسانان بقه‌لنشی و به سرخودا بنه‌پنشی و بلنی:

- تاهموی... من تاهموی! چهند سالیرو خهونی به لاونیکی جوانچاکه‌وه ده‌پینی که شنیلنکی ماهوتی به سر شانی داداوه، لاونیکی شه‌روان و یاری شه‌راب و ژن و خه‌لچیره و بی حساب خه‌رج ده‌گات. راست وهک (دیاماندیسی) برای. بزچا چهند جار که له بن په‌یکه‌ری پیرلزد چرای هه‌لده‌کرد، له بهر (سن نیگولا) که جیاز ددها به گچی هه‌تیو، و له (استفانو‌یوس) که تیلهام به‌خشی لاوانه ته‌پارابزوه تا میزیدنکی راست وهک براگی به نیسب بکا؟ میزیدنکی وهک براگی. نهک خرؤفنبکی وهک خالی ناقزلاو زار شرا نهک وهک پالهدوان میکینلس که بزی گورکردی لی دی و له سر ریکا، ههموو کس، ته‌ناتت سه‌گیش لبی ده‌ترسین. نهو میزیدنکی تاوات برو وهک دیاماندیسی برای جوان و بالاً به‌رز وسینگ پان ریتو. نه‌گدر وانه‌ها، هه‌زار که‌روت باشر بوو بی‌میزد بایدو له به‌نا براگی ژیا باو پیر به‌یایه. براگشی قهت ژنی تده‌هینا چونکه ژن جرائی قه‌ویالانی تده‌هیشته. هه‌رتک پینکه‌وده‌مردن، هه‌رتکیان پینکه‌وه ده‌قبرری ده‌نانو له سرگلفنکه‌یه کیان دونه‌ماسی نیز ومی‌یان ده‌چه‌قاند و وه‌گ و ریشه‌یان له ژیر زه‌وی نیکه‌ل‌ده‌بوون.

به‌لام پالهدوان پولیکسینگیس خالی ده‌یوست هه‌ر چوزینک بی شو به چس‌گورگی برای پالهدوان میکینلس بکا. لهو باره‌وه ده‌یگوت: «تو ده‌چه مالنکی بنه‌ماله‌و ره‌سن. به‌کینک ده‌بی ناگای لیت بی.»

چونکه دیاماندیسی برای ته‌وادی باخی زه‌یتون و ترنی که به میرات بزی به جی‌هاپو فروش‌تپووی و قووتی داپوو. نینسا بز جیازی خوشکی ببنجکه لهو خاتره‌پچوکه‌ی تینیدا ده‌ژبان هبچی ده‌یکه‌ی نه‌ماپوو. تا چهند مانگی تر بنگرمان نه‌ویشی لینده‌او تاونکی ساردی له سر ده‌خواردوه. نهو دم چده‌کرا؟

وانگلیر هه‌روا که جولا‌یی ده‌کرد، له بهر خه‌یه‌ره ده‌یگوت: «ههموو خه‌تای خالسه. نهو به‌زمی ساز کرده‌و منی مه‌چور کرده‌و که بیژم به‌لی. نه‌گدر خوا داد په‌روه‌ره. نه‌وا توله‌ی لی ده‌کاته‌ره. نه‌گدر داد په‌روه‌ریش تبه. نه‌وا ناھی قه‌یره کچ وهک کاره‌با ده‌گری، نه‌ویش ده‌گری و ده‌یوتینی...»

پالهدوان پولیکسینگیس پالی به ده‌رگاوه ناو هاته ژووری. بانگی عه‌لباغای کرد که له ده‌ری به‌کوله‌وه راوه‌ستا بوو. هاته ژوور و کولی له عه‌رزی دانا. له کاتینکا به پینکه نینه‌وه مه‌جیدیه‌کی ده‌به‌ری ده‌ستی ده‌نا گوتی:

- عه‌لباغای تیرتر تیز پوز، تیشه‌لا بز داوه‌تی!.....

کابرای تورک هه‌ر له هه‌وا قوز‌تیه‌وه و توند له ده‌ستی گرت و ده‌تگوت داعیایه‌و ده‌ترسی:

یغری، پاشان داهاته‌وه که دهستی پالەوان ماچ بکا، بەلام پالەوان بە پینکه نینه‌وه دهستی کینش‌اوه گوئی:

- چده‌کە‌ی عدلیاغا، خز من خەلیفەو نیعام نیم. چوە حدساری. سەگی ماله‌که له قوژینیک وەرکەوتبوو، هەستاو بۆنی پتەر کرد و کاہرای قاسی و دیسان وەر کەوتە‌وه. پالەوان پولیکسینگیس له دەرگای ئاوالە‌ی ژوورە‌کە‌وه دەرگای جەزائینی دیت که هەر وەک پاپیری چە‌کدار و پا وەک جانە‌ویری رام و بی‌ نازار بە دەست و بی‌ بە زنجیر واپە‌ل و پزۆه خزی نیشانداده.

وانگیلیو توری داوه خالی بینی، تە‌واوی توانای خۆی له پزە‌یه‌کی رواله‌تیدا کو کرده‌وه که بز بە خیر هینان تە‌حویلی پدا، بەلام له لیج و لیر و چە‌نه‌گە‌ی بیزاری دە‌باری، کچە‌تیو هە‌روا دەرچاویکی زەرە‌له‌ی هە‌بوو، رووگرۆو کە‌م دوی بوو. دیار بوو خە‌فە‌ئینکی نە‌هینی له ناخیدا کۆ‌پزتە‌وه و چە‌ند سالیو هەر چی دە‌یانکرد نە‌ده‌هاته‌وه سەر خز. ورده ورده پزۆه تە‌وانە‌وه دە‌چوو، رە‌نگی زەرە‌و سبکی بل دە‌بوو. بە دوا‌ی پالە‌واندا عدلیاغا بە قە‌رتالە‌وه هاته ژووری. وانگیلیو تینگە‌یشت، وێ‌رای سە‌یرکردنی قە‌رتالە‌که گوئی:

- خالە ژۆ‌رۆ منت خە‌جالت کرد، بەلام له‌گە‌ل دیتی شترە‌مە‌کی ناشە‌زخانه تزیی گە‌ش پزۆه. پالە‌وان گوئی:

نیشان له ژمانی خزیدا پتر له جار ینگ شووناکا. گە‌وا‌بوو له‌چە‌ری بە‌زیادە‌تی. وادیاره وانگیلیوی خۆشە‌ویستم، لە‌و جی‌هانه‌داله‌ می‌زد کردن خۆشتر نیه. وانگیلیو گوئی: « وادیاره . پاشان بێ‌دە‌نگ بوو... »

پالە‌وان له سەر تە‌ختی دانیش. کلا‌وه‌کە‌ی که بە ئاره‌قه تە‌پ ببو، له سەر لنبوی پە‌نجەرە‌ی دانا. وانگیلیو نە‌ژۆ‌زی دادان وە‌ستیکرد بە قە‌رتالە‌ بە‌تالکردن. ژوورە‌که پتر برر له قاپ و قاچا‌غی‌مسو کە‌شف و مە‌سیته، شیتیر. له کاتینکا بە سە‌ریاندا خوار پزۆه تە‌ماشای دە‌کردن، کە‌م رە‌نگی دە‌هاته‌وه بەر وگە‌رم دە‌پزۆه. ناخە‌ه‌کە‌ی بە سە‌ری زمانی گوئی:

- زۆ‌ر سوپاس خالە. تۆ له جینی باوکمی، خوا پشپازیی.

- وانگیلیو تۆ نە‌و قە‌ت هەر سەر زاره‌کی کرد. ناخ‌ رۆ‌له‌ ی من تۆ بە‌و ژوانە‌ دە‌بی بە بوک. بەلام دە‌بێ‌م هەر ئیشتا قبت هە‌ستی و بگری. تزیی سە‌رت هە‌لێ‌نه‌ یا تە‌ببێ‌م... یالاً کێ‌م، پی‌بکە‌نه. بقی‌شێ‌نه تا پی‌یە‌ره سەر خز. تازه‌ بووک کاتی جلی بوکینی له‌بەر دە‌کە‌ن، گۆ‌زانی دهلین و خانوو وە‌له‌‌رزه‌ دە‌خە‌ن. تە‌وا‌وی گە‌‌رە‌ک دە‌چولین. دە‌لینی پوولە‌رزه‌ هاته‌وه‌ک من له بوکی دە‌گە‌م دە‌بی وایی. بەلام تۆ‌ده‌لینی کفنی خۆت دە‌رووی.

وانگیلیو له پەرله جی رابوو. قە‌ه‌کاتی خالی ناره‌ه‌تی کرد‌بوو. دە‌سگیرانه‌کە‌ی وە‌بیر هاته‌وه. داخوا دە‌‌وپایه‌ بز تە‌و دم وچاوه‌ گۆ‌زانی بلێ‌ که دە‌تگوت ب‌نیشتی جا‌واراوه.؟ زاری تال بوو. ویستی زار بکاته‌وه‌وه هەرچی ده‌ دل‌بایه‌ هە‌ لیر‌پۆ‌ی. ناخ‌ بلێ‌ چی؟ تازه‌ تیر کار له‌ کار ترازوه. له‌ به‌ر خزی‌وه پیری کرده‌وه که: «ئە‌گەر بە‌خ‌ته‌ویری بز هاوار ده‌کە‌ی؟ ئە‌گەر بە‌خ‌ته‌ویر نی، کە‌سی دە‌فریات ناکە‌وی. گە‌وا‌بوو باش‌ره‌ هەر بێ‌دە‌نگ بی... »

پالە‌وان پولیکسینگیس له خە‌م و بێ‌دە‌نگی خوشکە‌زای سە‌ری دەر نە‌ده‌کرد. روژی شایی وه

نیزیک ده کډوت. له روژی چیژنی پاکدا ماره ده کړا. کانی نهوه هاتیو که راست و روان ناکوکی خزی له گډل وانگلیو چاره سر بکا. پالەوان باش هستی بهوه ده کرد که لهو روژه به ده سگیران کړاوه، نهو کیوه به خراب چاری لیندکا وله تماشای هر سرکونه ده باری. له گډل نهوش چندنه هولنی داپوو تا توانیووی چس گورگ بز هاوسه ری نهو رازی بکا. نه نانهت روژنک پنچ سکه تالترنی پیست پزندی له ستوق دهرینا بوو، داپووی به چس گورگ و گوتیوی:

- جه نایی ماموستا اوهره نهو ست پونده وډک جیازی خوشکه زاکدم ودرگره، به لام نایی هیچ کهس بزانی. نه پالەوان میکینلس ونه خوشکم و نه ده سگیرانت. بهو هزیوه نهوه خوشکه زاکدم به جیازه ده دا به تیز. لدم رنگایهوه توانیووی چس گورگ رازی بکا. نیستا خوشکه زای نازی ده کرد و له داخان لپووی ده کروتن. وهای نیز چاوان تینک نابوو. ده تگوت به تویزی تالوایان به زاری دا کرد و ده رنگه وستی پیده به سازاده پدک.

وانگلیو قنجانیک قاره و لیوانیک ناوی سارد و پپالهدیک موره بیای نالووالی له سر که شه نیک داناو له متبهق هاته دهر و له پیش خالی دانا. پالەوان پولیکسینگیس گوتی: بیژه بزاسم، دپاماندپس هیشتا نه هانزتهوه مالی؟ نهو کوره ناره قخوره دیسان شه وانه دهرده کړی؟

وانگلیو به فیزیکي تاییه تبهوه له وه لأمدا گوتی: «نهو گنجه جوانچاکه هدی خزیه تی.»
- هه قهیه تی؟ کام هق؟ به لام تو له بیر خوت هه بهوه که هدر نهو کوره تزی مالیتران کرده.
- نهو منی مالیتران کرده؟ به لام نه گدر نهو نه پایه، من تا نیستا خوم کوشتوو. من چ لهو ژبانه ده کم. خاله چت لی وه شیزم. من نه گدر نهو تزقه له عته تبهی تو له ملت کردووم. قهپولی ده کم و به قسمت ده کم، تمنا بهو هپرایه به که دواي شوگردنیش له برام جیا ناپهوه. نه گدر وانه یی مردوو شوز.....

پالەوان لپوانی ناوکه ی به زاریوه نا، قینی خزی خواردهوه و ماوه پدک خزی به موره بیا خوارندهوه خه ریک کرد، تا ده ست درنو نهکا، پرچه کانی بگری و سه ری له دیواری پدا. ناخره که ی له کاتیکا له داخان سینلی ده کروت، گوتی:

- شهرم ناکه ی ا نهو برای تبه، خو قاسقی تو نه، لپی گه پی یا بز خزی ژن بنی و خاو و خیزانیک دروست بکا، مپهخانه گه ران له بیر به رنشهوه.

وانگلیو له سر کورسی راپوو، له قینان روومه تی سوور هه لنگه را پوه، قیژاندی و گوتی:

- من نامه وی گونم لهو قسانه یی بیبره وه تیر.
پالەوان پولیکسینگیس هه به سا... پاشان گوتی:

- چت لپهاتوه وانگلیو؟ واته تو براکت له میردت خوشتر ده وی. به راستی شهرمه. بزانه من نهو هه موو زه هه تدم بز کی کیشاوه...

وانگلیو دانی ده چبره وه برود گوتی: «خاله ژورژ ا تو منت به پاروه نانیک فروشتهوه.»
نیر پالەوان دهره ل پوه، به توندی هاواری کرد:

- به پاروه نانیک؟ تو پنت وایه پاروه نانیک شتیکی که مه سازاده خانم؟ تو پنت وایه بهم ووزعه خوشبهختی؟ له عته له شه پتان! ناخر خوازینی که رانی تو دل به چی خوش که؟ به

جوانیت، به شنخ و شنگیت، به مال و سرودت، به چیت ؟ ۳۵ سال له تدمنت تی پدیوه.
چرخ و وشک بوی، پیست و چهرم دهچی و سیتک هاتوه. نو برا پدرا لایت دارونه داری بز
خواردوی، گونه حسیری بز راخستوی. گن دل ددها به چاره وشي دهکی تو آیتستا خوا
چس گوردگی گرتوه ویزته داخوازت، هیشتا قشش دهگهی ؟

وانگلیو دهستی به دم وچاری گرت و له پرمهی گریانیدا. پالوان سگی پی سوتا، چن
توانیوه نو قسه ناهزانهی پی پلی؟ نیستا دهبرابه چکا؟ نو کیزه فقیره چن دلبداتهوه ؟
دهستی هاویشته سر قوه خفه تاربه کانی و گوتی:

- هندی پدوه وانگلیو مدگری، به لوتفی خوا هدمو شت چاک دهی. نو پیاه کورنکی
باشه. توی خوش دوی. دهپنی کولمه کانت پر دهبنهوه. رنگ و روت نایان تی دهگهپی.
دویاره دهگیان دپیوه. جگه لهوانه مندالیت دهی.

وانگلیو که به ناره حهتی ندرینی دهرینهوه گوتی: « ناخ... ناخ... مثاله کانی چس گورگ...! »
- نهوان تنیا مندالی چس گورگ نابن. خرنی توش ده رهگیاندا دهی. لهوانه به وهبرات بهن.
وانگلیو له رزی، خپن به سینگه چرچه کېدا کهوته ری و گوتی:

- بپیره وه نپتو....

پالوان رایو که خوشکه زای بلارنیتنهوه. به لام دهستی راگرت و گوتی:

- وانگلیو ۱ روزنکی دیکه لهو باره قسان دهکین. من دهرم. نامهوی توشی براکت بم
هیچ پیم خوش نیه بیبیم. کلاوه کی به لاری له سر نار نامادهی بزوتن بو، دهرگا
کرایهوه. دیاماندیسی برای وانگلیو به نیو چارانیکی گرز ووزن، له کاتیکا چله ریحانیکی سی
له پشت گرینجکی دانابو، سیفازنیکش له پشت گرینجکی دیکه، کلاوی لبادی هاویشتهوه
سر شانی له دهرگا وهورو کهوت. هدر چاری به خالی کهوت نیو چاوانی تینکار گوتی:

- نو کابرایه دیسان پز ده لاتی هاتوه. با پروا جهه ندم پی. کلاوه کی داکیشا، به لادادهات،
هاته وور و له قاپنکی مس هه لنگرت. دهستیکرد به جنون.

پالوان رووی لی وهرگیرا. چونکه نه پدتهوانی به پی تورپدی و بیزاری تماشای بکا. به
توسهوه گوتی:

- مروقی راسته قیبه شهرب دهخندهوه، به لام سر خوش نابن. له من فیر به! پیاری پیار
وهوای ژنان دهگهون، به لام ناپنه دهلقهگ. نهوش له من فیر به.

دیاماندیس له خالی بیزار بو. دهبزانی چکا جاریکی بستینی. به شپتانی له قاقای
پیکه نینی دا. زمانی دهگیرا، به لام توانی به منگه منگ پلی:

- مروقی راسته قیبه شهرب دهخندهوه و سر خوش نابن، نهوه راسته. به لام پاشان ناچن
دهلنفو دوشه گدا بنون، به لکوه ماینه که پان زین دهکهن و رمبازی دهکهن. دهرم، به لام تاچنه
کن ژتان، دهچنه قاهوه خاندی توکان، لای تورکی دهپیر. له پالوان میکلس فیر به ۱۰۰

پالوانی نهنگاوت، تا ناخی دلی سوتاندی. به لام باش تاگادار بوو که لای سر خوش
ههقیهتی. له کاتیکا بزلای دهری دهچوو، گوتی:

- پی تدریبت، نو دمه پیست لابه. به پی شهرمی جیازی خوشکت به نارهق ددهوی و

ساعات و زنجیری ثالثونی پز ده گری. بهو قدمو قه لافته وه نازانی ساعات چه نده. تو به کاری چی دینی خونری ؟

دیاماندهس قیواندی، ویستی به سهر که شرف و نافتاوهی مسدا تامبازی خالی بی. به لام لالی خلیسکار توند و ده ریزی کهوت. پالوان به گالته و لاتار قاقا پنکهنی و له کاتی ده و چونیدا گوتی:

وانگلیر تو زور شانازی بهو برایت ده کی ؟

به لئی خاله ... من ده تواتم شانازی پیوه بگم و تا هدم هدر شانازی پیوه ده گم. پاشان به سپایی دیاماندهسی راست کرده وه بردی له سهر تخت درزی کردو به نهرمی و خه مخوری ده پلاوانده وه !

* * *

نیوه رو تراسکی به شیو و پید نشان له هدرسه هاته وه. له کاتینکا کلاری سووری که خوشکی بزی چنبوو، پز هدا هه لئاویش و ده یگرته ره، هاواری کرد:

- دایه .. دایه ! مایی پاوکم به سهر سینگ نهرشی شه قامدا ده رزیشت و ناگری ده پزاند. من له شه قامی گه وره دیتم. هاواری دوکاندار هاتیو نه ده وه تماشا یان ده کرد. یدک له وان گوتی :

« پالوان ده چینه گهر کی تورکان . »

به کی دیکه گوتی : « له گهر کی تورکان ده گهرینه وه »

من له سهر رینگا راوه تام. کلام هه لگرت و سلوم لی کرد. به لام نوو منی نه دیت. ده زانی له سسی ماینده کی ناگر هه لده تا ؟ ده وه به زانه ...

دایک له وه همره قاریف و سهر سوپ مانی کوره کی ترسی لی نیشت و گوتی :

- ناغا پاراسکدواس هاتیوو شکایه تی ده کرد. وه ک بزاتم ده وینی له گه ل هافالانت چوون کیوه کی نهوتان رفانده. تو زهرم ناکی ؟ تراسکی له قاقای پنکهنیتی دا. دایکی دوو باره ی کرده وه گوتی :

- پز چی نهوتان کرده ؟

گهر شانی هه لته گاندو گوتی: « وه روا ، له خوره. نه مپز ده مانویست نهو به لایه به سهر چگورگ بئین. بریار واپوو له پشت ده رگای گلاس خو و شارین و به گه مهند بیگرین. ده لین نه سپی وه حشی به گه مهند ده گرن. نهو خوی به نیسه ی ده گوت که نیسه راوچی بووین و نهویش نه سپی وه حشی.

دایک هاواری کرد و گوتی :

- هدی سهر سهری بهر لا ..! ناخر نهو پیاهه قه قبرو نیسانداره چی له تیره کرده ؟ پز چی ده تانه وی بیکوژن ؟

- نا دایه خوشمان ده وی ته نیا گالته ده که بن. که مهنده کی ناکبشین. ته نیا ده مانویست بهتر سینین و بزاین چله کا ؟

ته نانیکی تابیه تی له خزی کرده وه له په نا عه مباری ثاوی له جینگای خزی داواوه. پاشان

مستی کرده گری و وهک بارکی برزی تیکنان و گوتی: و له‌ودهم دا هائاله خرنه‌په‌کاتم هه‌لاتن، زلوریش بیرون، به‌لام ده‌ترسان. قدی نا‌کا.. جارینکی دیکه ژماره‌یه‌کی که‌متر له گه‌ل خزم ده‌بهم وله نینو متداله باشه‌کان هه‌لیان ده‌بیزم. له وانه‌یه خوزم به تنیایی پینه‌بکری.

له‌دورگا پاندا. عدلیغا بو هاته ژور و گوتی: «مادام وا نه‌فندی ديسان شیت بوه و که‌وتوته گهره‌کی یونانیان و ئیشتا دینه نژود دهرگای لی مه‌کده.»

هیشتا عدلیغا قسه‌گانی ته‌واو نه‌کرد بوه، نه‌فندی به قوربه قوربه خزی ده‌حه‌ساری ه‌اویش. کاترینا که دیشی به‌زه‌یی پینا هات، به‌د به‌خته نه‌ونده گریابوو چاوی سوور به‌وون. جله‌گانی شره هه‌لدراو، ده‌ریی‌جاوه‌کی دیار به‌وونه ده‌تاسراوه. می‌زوری دا‌کهند بوه، سه‌ره که‌چه‌له‌کی ئه‌رسی ئینه‌لسو بوه، بزگه‌نی ده‌هات. له ئی‌ه‌راستی حه‌ساری چوکی دادان و به تالینه‌وه گوتی: «من گوناحم کرده. به‌لی گوناحم کرده. گزشتی به‌رازم خواره‌وه. شه‌راهم خواره‌وتیه‌وه، گو‌فرم کرده. ئه‌ی خه‌لکینه ئیم خزش پن، تا خوداش به‌ه‌خشی! ئه‌ی مادام کاترینا! شه‌راهم روژنک خودا له تزی پرسی، پنی بی‌زه که پاله‌وان میکیش به زفوری گزشت به‌راز و شه‌راهم ده‌رخواردی من داوه.

له سه‌ر چزکان بزلی کاترینا ده‌چوو ده‌ستی ماچکار ده‌یگوت:

- خانم ره‌حمم پنی بکه. من که‌وتومه نینو گولانان تا ریسوایی خزم به هه‌موان رابه‌گه‌نینم. ئیشتا له تزه‌وه ده‌ست پینه‌که‌م. پاشان ده‌چه به‌ر دهرگی پاشا و هاوار ده‌که‌م. دواپه له گهره‌کی تورکان ده‌چه به‌ر هه‌موو مالیک، تا هه‌موو که‌س سه‌ری روت و بی توکم به‌ینی و له کرده‌وه پیسه‌کاتم ناگاداری و تهم ده‌رووی بکا. به‌لام به‌ر له‌هه‌موو که‌س به‌را به‌ تزه‌وه که‌م. کاتینگ خودا له تزی پرسی، بلی پاله‌وان میکیش به تیزی گزشت به‌راز و شه‌راهم ده‌رخوارد داوه.»

تراسکی پینه‌که‌نی و ته‌ماشای ده‌کرد. به دزی ته‌نافه‌کی هه‌لگرتبو، گرینی ده‌دا. رینیر له تاشه‌بخانه هاته دهر که چاوی به نه‌فندی که‌وت نه‌ویش وهک پراکه‌ی پینه‌که‌نی. کاترینا هه‌ستبکرد که چاوی پرله نه‌سرين بوه، به ناهینکی دلس‌زانه‌گوتی:

- هه‌سته نه‌فندی هه‌سته، هه‌ریچی تزه‌ گوتت واده‌که‌م. لای خودا شاهیدیت بز ده‌ده‌م و پنی ده‌لیم که به‌ر دوو چاوانه دیتومه پاله‌وان میکیش به زفوری گزشت به‌راز و شه‌راهم ده‌رخوارد داوه.

نه‌فندی ده‌رخاوی گه‌ش به‌زه و گوتی: «سو پاس خاتوونی من ا ئیشتا تکات لی ده‌که‌م تیفنیکم ده‌رووی که ا»

- نا نه‌فندی.. نا .. من کاری وا نا‌که‌م. هه‌سته به سلاهت به‌ر.

- تیفنیکم لی نه‌که‌ی نارۆم! پاشان رووی کرده عدلیغا و گوتی:

- پاش کاترینا نزه‌ی تزه‌یه عدلیغای موسلمان و ئیساندارا پاشان نزه‌ی گشت خه‌لکی کاندی‌یه. ئه‌و کاته‌ی له مزگه‌وت ده‌هاقه‌وه‌ر، باپیرم له قه‌هر ده‌هاته دهر و تیفنیک ده‌رووی کرده. توش کاترینا بز خاتری ئه‌و خواپه تیفنیکم ده‌رووی که.

کاترینا رووی لی وه‌گنیراو گوتی: من ناتوانم ... هه‌سته به‌ر. به‌ر به سلاهت...

نه‌فندی نالاندی و گوتی «که‌وا‌بو من نا‌ه‌رم، سوتند به ئیسانم تازم تا تهم ده‌رووی نه‌که‌ی.»

کاترینا ناراحت بود که کاتینکا بز لای ناشپه‌زخانه ده‌چو گوتی:

- نه‌فندی من کارنیک ده‌کدم که خزم پیم خوش بی نک نه‌وی تز گهره‌کنه .

نه‌فندی سهری له به‌رده‌گانی حساسی ده‌داو هاواری ده‌کرد: «من شهو له سهر شهو به‌ردانه ده‌نوم و ناووم. نه‌وی گوت و نالاندی. وله نینه‌راستی حساسی وه‌ک سگ ده‌ستی به‌لوره‌لور کرد. تراساکی خوشکی تیگه‌باند و هات له په‌نا پراگدی له پشت سهری نه‌فندی راوه‌ستا. لهو کاته‌دا که نه‌فندی به‌مستان له سهرو سینگ خوی ده‌داو ده‌بلوراند، تراساکی تم‌ماشابه‌کی ناشپه‌زخانه‌ی کرد و نه‌نافی له دوری سهری هه‌لسراند و هاریشتی. ملی تورگه‌ی چوه ده‌گرنی نه‌نانه‌که. رینبو سهری نه‌نافی گوت و ده‌یانکیشا.

نه‌فندی وه‌هاوار گوت و دم و چاوی شین هه‌لگه‌دا و ده‌هات بخنکی. عه‌لیاغا هاواری کرد مندالینه بز خاتری خوا به‌ری دهن ، ده‌خنکی. کاترینا گوتی له هاواری به‌وه‌هاته‌ده‌ر و نه‌نافی له ده‌ستی مندالان هینا ده‌ری و پالهنکی پیوه ناو گوتی: پرز پد به‌خت... بز خاتری خوا پرز ... نه‌فندی وه‌ده‌رنواو درگای له‌سهر پیوه‌دا.

تراساکی و رینبو داپان له قاقای پینکه‌نین. تراساکی گوتی:

- دایه‌دیت ؟ نه‌سپه‌کان ناوا ده‌گرن! پاشان چوو نه‌نانه‌که‌ی له نیزیک عه‌مباری نارئ هه‌لاوه‌سی و گوتی:

- نیستا تیر گومانم نه‌که چس گورگ ناتوانی له ده‌مستان ده‌ریچی ...

* * *

پالهوان میکلس به‌سواری مابنی و قامچی به‌ده‌ست چوارنال به‌روه گهره‌کی تورکان ده‌یکوتا. شهرابی زور فیکری تیک‌نه‌داپوو. هیزنکی هه‌دانه‌ده‌ر له باسک و ده‌ست و جرمگه‌و قاسکه‌کانیدا کز بیروه هاتیو به‌قی. نه‌بده‌زانی ندم هیزه چۆن به‌کار بیش. مابنی وه‌ها ناو داپوو. رینبوره‌گانی باش لیک نه‌ده‌کرده‌وه. خانوه‌کان چکزله ده‌هاتنه به‌و چاوی. کۆلانه‌کان ته‌نگترین ده‌نواند. ده‌نگی سمی ماینه‌که (سی‌لورعه‌تانی) راپه‌باند. هه‌رسیک له پشت که‌مینگایان بز دیده‌وانی دانیشن. شهوان پالهوان میکلس یان ناسه‌وه . به‌لام له به‌ر شوقی هه‌تاو دمو چاریان باش بز دیاری نه‌ده‌گرا، تا له دیشی دمو چاوی پدی به‌نه‌نیه‌گانی دل‌بشی به‌رن.

ناگلاشه گوتی : « دیسان شهو به‌رازه به‌م نیوه رۆبه بزوا که‌توتته‌ری؟ بینگومان سه‌رخشه. »

تالبا گوتی: « نه‌گه‌ر له من ده‌پرسی کاره‌ساتنیک قه‌وماوه. وه‌زع باش نه‌ه. گونه‌تفنگی وه‌پته پت که‌وتن ، ده‌نگوت ده‌پوو له رنگای باوه شتیک تی‌بگاتا » پاشان گوتی:

- من نازانم شهو پالهوان پولیکسینگسه له پیروه له ده‌ورو به‌ری گهره‌کی تینه له چی ده‌سورینه‌وه؟ من له رۆزی بوله‌زده‌دا لم ده‌ورو به‌ره‌دیتم. راست لهو کاته‌دا که تاینه‌خانم له سال ده‌په‌ری و خوی به‌هوش کرد. شهو به‌په‌نا خانمی نووی به‌گدا تینه‌په‌ری. نه‌گه‌ریم بلین که نه‌ودرانه بز به‌کتردیتن پشتر نه‌خشه‌یان کیشاوه‌پیم به‌پرنایی. شهو‌ده‌م پالهوان له سهر سهری خانم دانیشتیوو وه‌هوشی ده‌هه‌نناوه. به‌و رۆژه‌وه ههر وه‌که هه‌نگرین میش هه‌نگرین بز لای خز

را ده کښی، نهم گه ره کښ ناوا پالوان پولیکسینگیس بز لای خو را ده کښی، تا ونک
لهم دور و بهر ده ورنه و نه وه.

گوزبا نیستاش نژوی پالوان به رازه.....

خوشکی دیکه گوتی: « که واپو نه شی پروا بکښ که نهو دپله سه گه بزنی مسک پلاز
ده کاته وه، تا نهو دور گوتله سه گه له مالی خویان بزنی بکښ، خوشکښه ورن چاو لهو ده رگا
سه وزه ورن نه گږین.»

فروسیښی گوتی: « خوشکی بښه ننگ بهو گوتی رابگره، نه سپی نوریش ده هیلینې، بزانه چزن
هاینی ده وی! سلای گهومی نه سپه که که له بزنی گهومی ماینه که گرم داهاترو ده بېسرا، تالبا
وهک مریش قرته قرینکی کرد وگوتی:
- به لاه نهو نامینه به که بانگ ده کات.

به چارنک بښه ننگ بوو، ده تگوت ده نگی گپراوه. دوو خوشکه کان هاواریان کرد. ماینه که له به
به فالبان به ده نگی جبهی نه سپه که هه لنده ستا سر پاشران و ده سوږا، ده تگوت سوما ده کا.
سی لوعیه تان هاواریان کرد:

- ده لښی پالوان میکلس ده چی خو به کوشت بدا !

به لاه پالوان میکلس نه نگی ماینی له نیو رانیدا رنک ده کوشی و لغاری به زاری داده داوه.
رابگرت و پاشان رگینیکي توندی لیدا. هه یوان له ژیر سامی خاوه نه گه ی سوری بهرداوه و ملی
رنګای گرت. پالوان مستنګی له سوری ماینه که پداو به توندی گوتی: « قاجبهی له عننتی ! » به
قهر اخ ده ریا دا تپه پری و جله وی ماینه که ی شلگرد تا به که پنی خزی بزیلی بویج و قه لای شار
پروا. سینگې پر بېو له هه و، تا ونک گه را تاپشونکی بښه وه بهرو دلی بکړته وه. پاشان له سر
ته پز لکه به کی پر له گیا راوه ستا. له ونوه ته ماشای ده ریا ی شینی به جوش و خروشی ده کرد که
له بهرامپر خوردا ده دره وشا و تا چار هه تهری ده کرد بهرو سه روو، ورو به یونان پان
رابېوو. هه ناسنګی هه لکښا وگوتی :

- ناخ خدایه من نه وانه گشت له تو ده زاتم نه که له عهبدان! رگینکی له ماینی داو بزووت.
هه موو جاری که یونانی هه قبری وه بېر ده هاته وه. له ده ست خوا هه راسان ده بوو. کونلک کوفرو
پیژاری له زاری ده هاته دهر. نهو سکالای نه ده پرده بهر خدوا له گه لی به شعر ده هات. داوای
به زه یی و دل سوزی له خوا نه ده کرد، به لکو ناقل و مه تنقی لی ده و ست.

هه ورینکی پچوکی پر له پښه، هه وروک مه شکه به کی رښ له لای سه ووه سوری هه لدا. تا
ده هات پان ده بزوه ناسانی داده گرت. خور نیو چاوانی تیګنا. شنه به به کی گرم و شه دار له لای
ده ریاوه له دمرچاوی مرچ و حزنی پالوانی ده دا. دوو یاره وروی کرده ناسان ودانی ده چپه وه
برو وگوتی:

- نا، خواجه.. نا من ناتوانم له تو عاجز یم. چونکه به نفایده به. من له ناده میزادان نیووم.
رگینکی له ماینی داو چوار تال له شقامی گه وړه تپه پری که مه سپه گه له هه موو لاره به ته ماشا
کردنی رایان ده کرد. له ده روازی کانه که پشته قاره خانه ی گه وړی تورکان. مل نه ستوری تورک
گشتیان له وی کف ده پروونه وه. له سه رده می شوره کانی کریت دا کز پروونه وری راویزی گه وړه

گه‌وران^۱ هر لو قاره‌خانه به پینک ده‌هات. کاتینگی فرمانی قتل^۲ عامیان ددها، له کاتینگا تورک خه‌جهریان به ددانان ده‌گرت، هر لو قاره‌خانه ده‌هاتنه ددر. تینواری رزوه‌گانی هارین که گهرمای هتاو کم ده‌بزوه و بزنی خول^۳ هه‌لده‌ستا، لاوانی تورک له قاره‌خانه داده‌نیشتن و گزوانی « نمان نمان» یان ده چری. له زستانا باشترین حکایه‌تخوانی شار ده‌هاتنه وی و سوری خه‌لکبان گهرم ده‌کرد. هه‌ره‌لوش بوو که بانگ ددر ده‌هات نهماشای گوره جوانه‌گانی ده‌کرد و به سدر سوپ مانده گونی بز گزوانیه‌گانیان راده‌گرت، نه‌وی قاره‌خانه نه‌بوو. به‌دهشتی محمده بوو. هیچ شتیک نه‌بوو که له‌وی گبر نه‌که‌وی. ههم تمباکزی باش بز قه‌لیان و ههم شنه‌های فینکی به‌خه‌کانا

نیه رولپدا بوو، ریش سپه‌گانی تورک ناتیان خوارد بوو، له سدر حسیری قاره‌خانه دانیشته‌بون و داوای قه‌لیانان کرد بوو. به دلی خوش و چاری خه‌والو قاوه‌ی خزیان هه‌لده‌قوراند. دنیا به که‌بفی نه‌وانه‌وو. چهند پشت له‌مور بهر باپیره‌گانیان گیت پان له نهر خودا به‌شکرد بوو. گزشتی گیت، واته باخانی پر به‌ره‌که‌تی‌ره‌زو زه‌پتون و زه‌ویه به به‌زوه‌گان وه‌به‌ر نه‌وان که‌وتیوو. نه‌وی دیکه‌ش، واته نیشک و پلوسکه‌گانی به‌شی پونانیه‌گان بوو. خاچیه‌رسته‌گان چار چار راده‌پیرن، به‌لام کاتینک له‌شکری تازه ته‌فدس له ناسیای پچوکه‌وه ده‌گیشتی و په‌لاماریان دده‌دان، نه‌زم و هیننایدنی داده‌موزراوه ژنه تورکه‌گان جوان بوون. ههمو که‌س ده‌پتوانی به‌گوتیری تواناو نینو ناخنی کیسه‌ی خزی و ده‌ستیان بینی، کوره تورکه‌کانش جوان بوون، کاتینک خواردنی باشیان ده‌خوارد، نارویان تیده‌گه‌را و گزشتیان سپی و توروت دده‌وو. پیغه‌مه‌ره‌که‌شیان پیاونکی دلتبه و خوش سروشت بوو. تورکینکی نازاو جوامیر بوو. نه‌وی زوق و سه‌لیقه‌ی تورکانی هه‌بوو. نه‌وانی مدجیور نه‌ده‌کرد که نه‌هلی عبادت و دیندار بن. هر وه‌ها پالی پیوه نه‌ده‌نان که خاچ بکیشان. ههمیشه شوشه عه‌ترینک و شانه‌و ناوینه‌ی له گیرفاندا بوو. به خوشیه‌وه نه‌و بز تهماناره‌گانی خزی خودا نه‌بوو، نه‌ویش ناده‌میزادینک بوو وه‌ک نه‌وانیتیر. مردن بز تهماناره‌گانی نه‌و دزین و گه‌نین نه‌بوو، به‌لکو ده‌رگایه‌ک بوو که بز باخینکی گه‌روه ههمیشه به‌هار ده‌کرایه‌وه.

شوری به - به ریشی تاشراو و سیملی قه‌بتانی که نه‌وه‌نده‌ی ره‌ش کردیوو هدر بریقده ده‌هات، وه‌گ شهری مست له قاره‌خانه وه‌وورو گه‌وت. به مرچ و مزنی سلایو به راسته‌ر چه‌پده‌ی خزی کرد و چوو له بته بانی قاره‌خانه له سدر مینزیک دانیشت، له‌و شه‌وه‌وه که نه‌سپه‌گی له په‌نا قه‌هرستان سهرسی‌دابه‌وو، له‌و شه‌وه‌وه که باوکی به کراسی دراو وله‌شی به خونه‌وه له قه‌بری هاتپوه ددر، نوروری خه‌و و خوراکی لی^۴ هه‌لگیرا بوو. نه‌و خواردنی پینگه‌وتیوو، نه‌ چپیزی له هاونیشنی که‌س ده‌کرد. خونی باوکی هاواری توله‌ی کرد بوو. کورو براو برازای قاتلی باوکی هینشا هر له گوندی خزیان زیندوو بوون. زه‌و وزویان ده‌کرد و راپان ده‌هوارد. بی^۵ شهرم ده‌بوون - هر نه‌وه نه‌بوو که په‌کی^۶ له‌وان له گوندی خزی کهری برده‌وه مرگه‌وت ؟ تا که‌ی ده‌پتوانی له ناست نه‌و ههموو سوکایه‌تیه سدر شوپ بکا ؟ تا که‌ی ده‌پویه لی^۷ بکه‌پی^۸ که باوکی له نیر مردواندا سهر گوردان بی^۹ ؟ نه‌گهر پیاو بوو گانی نه‌وه هاتپوه که به‌پرانیک پداو کارینک بکا.

نوری بانگی قاره‌چی کرد و گوتی: « حوسین قه‌لیانیکم بز تینکه و مه‌هبله که‌س لیره وه‌نیزیک

که‌ری. »

همه در ده یگرماند. همه در تماشای دهره و بان ده کرد. تاسمان پروسی رنگ زردی لی
هدهدهستا و هدهاش وک هدهر داهدی. جیهی دههات. یدک له ریش سپیدهگان گوتی:
- نهوه دهنگی گهرماپه.

پدکی تر گوتی: « باران دهباری و بز مهزراپه باش دهبی.»

سی پدمیان له گهل نهوه که بز لای دهرگا دهچو تا تماشای تاسمانی بکا، گوتی:

- بز باخاتی زه پترنیش باشه. دار بادامیش بهری چاک دین. کابرا هینشا ده سنی به پهر
چاوه کانیوه، ندرگرتیوه، پاشه و پاش گهراپهوه. پالدهوان میکینسی به سواری له پهر دهرگی قاوهخانه
شین بهوو. داهاتهوه دیتی تورک ناسوده دانیشتون و خموالو و سمر خوش قهلیان دهگیشن. خرن
بهری چاری گرت، رکیفی له ماینی دا، همهوان پالدهکاتی راوه شاندو روهیموه، دواپه راست وه ژوو
کهوت. هدهلچار نهپوه که نهوه دهرگا، نهو شاره زای کاوه گهوه کانی خاوه نه گدی بهو. له گهل چو
ژووی قاوهخانه چند چوار پادی شکاند، میزنکی پچوکی وه رگنرا و چند فنجانی قاوهی شکاند
ناخده گدی چوو له پیش قاوهچی راوهستا.

قاوهچی نه راندی. تورک دهستیان له قهلیان کیشان هه لگرت و راست بهونهوه، نهوانی هده
نازایان به تورهی دهستیان بز پشتندی سوور بهر تا خهله بهران هه لکیشن. پیره پیار دهستیان
خسته پیش و هاواریان کرد:

- پالدهوان میکینس بهو دهری و به خرابی شهر ساز مه که!

بهلام پالدهوان هیدی و توره قامچی له هده راوه شاند و هاواری کرد:

- هدهموتان بز دهرهوه. دهموی به تنیا لیره قاوه بهخمهوه.

بانگ دهر نیر خزی پی رانه گرا. له سهر سه کز خزی فرینا خوار وه ترووی گوتی:

- نا.. پالدهوان میکینس نا! نه مجاره ناتوانی هیچ غهله تیک بکهی. نیر ناتوانی هده کاتی
ریست گالته مان پی بکهی! نه مرؤ نیر چاره رهشی وهک تز به زیندوی لیره ناچه دهری.
تینگیشی؟

تورکینکی مل نهستور و شهر لاثان دلی به بانگ دهری پیر سوتا و هه لیکشا خهلهوه،
سواری پهلامار دا. پالدهوان داهاتهوه جومگی دهستی گرت و رکی کوشی. خهلهوه له دهستی
کهوته خواری. پالدهوان خهلهوه گدی هه لگرتوه و دوو باره قامچی راوه شاند و نه راندی:

- گرتم وه دهرهوه گهون! بالا بز دهرهوه!

پیره میرد که نه پاند زانی چ بگن، دهستیان کرد به نهلا نهلا. داخوا بنیره کن پاشا که
هه سکر بنیری یا لهو ووه داهوه چاو بهوشن، با کوشار ساز نهی؟

نوری بهگ له جینی خزی نه بهوتیوه. سهری بهردا بهوه نیر گلهی خزی دهگیشا. به سلهی چاو
تماشای دهرهوه. جار جار بهر چاری وهات تاریک دهرهوه که بهجگ له سینگ نارقهوای مایه گوه
چده گدی پالدهوان میکینسی هیهی تری نه دهبینی. له دهرهوه هدهلین دلویی درشتی باران
دایداپهوه. هدهونگ توند گرماندی و شوشه کانی قاوهخانه له ریزن.

بانگ دهر هاواری کرد: « تو شهرفی محمد لی گه بن با نهو کابرا رهزلهی ورد و خاش

بکه م.»

دوو سئ پیره پیاو باسکی کاربایان گرت و به راکیش راکیش دوربایان خسته وه. نوری به گ پتر سهری بهر داوه. له سهر یک مژی له قهلبانه کی ده دار دوو که له کونه تفنگانی دهاته ده ری. له بهر خزیده پیری ده کرده که:

- راست وهختی خزیده تی. یا ئیستار یا ههر گیز. من به لئینیم داوه به یاو کم. ههر چاوه روانی بیانوو بیوم، نه وهش بیانوو. نه وهتا برای قاتلی یاو کم لیره راوه ستاوه. یاو کم ناروده ته لای من. که وابوو نوری بز راوه ستاوی، لینه ۱۱

پدیتا پدیتا دلئ هیدی ده کرده وه. ده شینواندوه پتر ساندو هانیده ده. ناخری دهه پیاو کارنکی بکا. دیسان فیکری کرده وه. رابه لینه ۱ رهنکه پتر سینی؟ دهه ستگانی دهه لرزین و دهه پتر تاند. سهری هه لئینا، له گهل پالنه وان میکلیس نگیبان تینگ هه لنگوت. به سپایی لوله ی قهلبانه کی له دهوری شوشه کی هالاند و به حالنکی مانه دوری نیرگه له ی هه لنگرت و له پالنه وان میکلیس وه نیریک کهوت. جلهوی مانه کی گرت و روری کرده قاوه چی که له پشت پشخوانه که خزی شارد بزوه. گرتی: «و سین، قانونک بز پالنه وان میکلیس چنکه ۱ نه مرؤ میوانی منه. پاشان به ئیشاره ی ده ست. تور که گانی دور خسته وه که له دهوری مانه که هالا برون. پالنه وان میکلیس گوتی:

- نوری من دهه موی به ته نیا قاوه به خومه وه. نامهوی کهس له گهل من لیره بی. زوو قاوه خانه به تال کن.

نوری به گ له کاتینکا ده بیست دهنگی دابرتینی، گوتی:

- له گهل نه وهش پالنه وان تو ده توانی دل م خوش کی. من داوای شتینکی گه ورم له تو نه کرده. تکای من ورت مه که وه. دل م مه شکنه. پینچی نوری کرایه وه که وته سهر شانانی. رابه شاند بزنی عهتری به ولت دا پلاز بزوه. له پر کونه تفنگی پالنه وان میکلیس وه پته پت کهوتن. ره گی ملی ههستان، بزنی عهتر وه که خه خه به دلیدا چوه خوار زبینی پهر نشان بوو.

دیهمنی شهو نارهق و کهبابی که ووبیکه نینی پشت په خه وه و تهقه تهقی پلبیکان و چاو نیکه و قتی لهشی نه رم ونزل و نوری، هاتنه وه بهو چاو، له نیوچاوانی گرژی جریقه هه ستا. پانی به نوری یه و نا و مایی بز پشوه لی خوری، که می مایو نوری وه بهردا. جارنکی تر به توره یی هاواری کرد:

- بز ده ره وه... بزده وه وه... لیره وه ده ره کهون...

نوری به گ پینچه کی له سهری هالاند ولیره گانی وها گه ست خونیان لی ده ره پری. تور که گان هه ستا بیون و له دهوری نوری گز بیو نه وه. دوو سئ که می چه قوگیش له پشت ده رگا چاو روان برون. دوروسی پیره پیاری تورک که له وانیشرا ناقلتر برون، خزیان گه باند به ده رگا و رپایان ده کرد. قاوه خانه دهاته به تال ده بوو.

نوروی ههستی به شه ره زاری ده کرد. له سهر خز به تور که گانی گوت:

- لیره برزن. نهو کار به سهر خوشه. باشیره گونی نه ده بی. من دهه مینه وه. نهو ناتوانی به که بی خزی بکا. نا پروی ئینه هاتوته گزری.

تورک نه ده بزوتن. سه لاساغا که تا نهو دم بیده نگ یوو، نیرگه له ی ده کبشا راپوو. نهو لهو

پیاره به‌ریزانه بوو که له نیو تورکی عوسمانیدا هدنده‌کهن. مرؤفینکی به سالآچوو، ساردو گهرمی زه‌مانه‌ی چیشته‌بوو. له بنه ماله‌به‌کی ره‌سمن بوو. هیشتا جوانی لاوه‌نی پاراسته‌بوو. روی کرده تورکه‌کان و به ده‌نگینکی نارام گوتی:

هچنه ده‌ری، شینتا وه‌ختی نه‌وه نیه ولأت خوتناوی بکری. نه‌وه سعاعته ده‌گاتی. به نایابی قورعانی ده‌زائم که نه‌م روژه نیزیکه. نه‌م یونانیه تاوانی بی شه‌رمی خزی به گران ده‌داته‌وه. ته‌نانه‌ت ده‌بیشم که سه‌ری له ده‌رگای مالی پاشا له بزمار داوه. له سه‌ر خزی بن. اوهرن با به‌رؤینا خزی وه‌پیش هه‌موان که‌وت وه‌هه‌نگاری سه‌برو رنک و پینک که‌وته ری. شینتا قاوه‌خانه به تال به‌وو.

پالەوان میکیئل سحیلی بادیان و بزه‌یه‌کی هاتی و چارینکی هیننانه‌ی له نوری کرد. ددانه به‌رازه‌که‌ی وه‌ده‌ر که‌وت. هه‌و تارنک هه‌ستی به خوشی کرد. پاشان ئاورنکی وه‌لای قاوه‌چی داوه‌و گوتی:

- هزی وسین ، که‌تری وه‌سه‌نی و قاوه‌به‌کی تالم به‌چینکه ا

تاخره‌کدی بوو به باو باران. تا ده‌هات ناسان نه‌وی ده‌بوو. شاری گاندیش ده‌تگوت بز لای ناسان هه‌لده‌کشی، گه‌می ما‌بوو بگه‌نه به‌ک. گولانه کان به‌یونه چم و روبار. هه‌موو شت له تاریکایدا نوم به‌بوو. جارو بار بروسکه به سه‌و مناره‌کاندا ده‌هاتنه خوار. له‌و خواره، له شه‌قاصی گه‌وره، سه‌روچاری گه‌ژی پال‌هوان میک‌نلس که بز مالی خزی ده‌گه‌واوه. به نوره گه‌ش ده‌پروهو تاریک ده‌بوو. له سبکی پان و سپی مایه‌کدی ناو ده‌هاتنه خوار. به لأم نه‌وه هه‌ر ریخته‌به‌کی توند بو، پتر له نه‌و سه‌عاتی نه‌خپاند. زوو له لای کونستانه‌ره پابه‌ک هه‌لیکرد و هه‌وره‌کان لیک بل‌و بوون. ناسانی شین وه‌دره‌گوت. تیشکی نه‌ومی هه‌تاو شاری باران گرتوی کزد کرده‌وه. پیاده رزگان خا‌وین به‌یونه‌وه. پاساری له سه‌ر گوی سوانان ده‌ستبان به جیره‌و جیره‌و کرد. ته‌واری شاری گاندی که هه‌مامی کرد بوو ده‌دره‌وشاو گیانی تازه‌ی هات‌بزه به‌ر. بزنی لا‌ولاری باران ونکه‌وتوو له گه‌ل پزنی ریحانه له پاخه‌گانه‌وه ده‌هات.

پال‌هوان میک‌نلس ده‌رگای هه‌ساری کرده‌وه. له کاتینکا ژنده‌کی مات و بنده‌نگ جل‌ه‌وی مایه‌کدی گرتیوو، له پلی‌کانه‌کان چوه سه‌ر و خه‌نجه‌ری له به‌رامبه‌ر په‌یکه‌ری میک‌نلی مه‌لایکه له عه‌ززی دانا. له به‌ر توره‌یی و تاره‌قه‌و باران هه‌لی لی هه‌لده‌ستا. کاترنا جلی خا‌وینی بز هینا. پال‌هوان لیب‌سه‌کاتی گه‌ژی و له سه‌ر جی راکشا. چاوه‌کانی له سه‌ر به‌کداناو له به‌رخ‌ونکی شیرین و خ‌وشی به‌سه‌ر دا‌هات.

خه‌لکی گاندی تورک و خا‌چه‌رست هه‌ر سه‌ر له نیواری له ماله‌کانیان ک‌ز به‌یونه‌وه. پی‌اوه‌کان به به‌راشی قه‌بیان ده‌کرد و زنه‌کان بنده‌نگ و مات له قوژنیک دانیشتیوون و گوی‌یان ده‌دا‌یه، هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌ کینشا. که‌وابوو کریتی نه‌قیر قه‌ت هینن نابینه‌وه.؟ دا‌خوا دانیشته‌وکانی ده‌وا‌یه دیسان تووشی کوشت و کوشتارو نا‌واره‌یی و ده‌ریه‌دوی بن؟ نا‌خر ژن و مندال و شه‌ره‌و به‌ری خ‌ویان بز کوی به‌رن.؟ نه‌و مه‌ می‌حیانه‌ی له‌وانیتر نا‌ق‌تر بوون، واته کارو کاسیی و بازرگانیان هه‌بوو، یا خا‌وه‌نی باخ و با‌خات بوون، له سه‌رخ‌وشی و شه‌رلاتانی پال‌هوان میک‌نلس بی‌زاریان ده‌رده‌به‌ری. نه‌وانی نا‌زاتر بوون له‌م سرکا‌به‌تی‌به‌ی به‌تورکان گرا بوو، که یف خ‌وش و شاد بوون.

له‌و لا‌وه تورکه‌کان هیندی له مزگه‌وت و هیندیک له مالی نوری به‌گ ک‌ز به‌یونه‌وه. ده‌بان گو‌راند و جنب‌یان ده‌دا‌و ها‌واری تو‌له‌یان ده‌کرد. به‌لام تو‌له‌ی چ‌ون؟ پانگه‌ره‌ه‌ستی هه‌موانی ده‌ها‌رز‌واند. به‌لام نه‌وانی نا‌ق‌تر بوون خه‌لکیان هیدی ده‌کرده‌وه.

نوری به‌گ بینه‌نگ چیره‌و ده‌غیکر وله قوژنیک دانیشتیوو. پاش نه‌وی که هه‌مو‌یان له کوشتن و سه‌ر به‌یشی خه‌یالی دو‌ومن ماندرو بوون، سی که‌سیان له ز‌ور زانه‌کانی قه‌وم هه‌ل‌وارد و دا‌بان نا که به‌یانی به‌چنه کن پاشا و قه‌سی له‌گه‌ل به‌کن دا‌وای لی به‌کن تا ده‌سه‌لات به

مەسحیحەکان نیشان بەدا. ناخر ئەوە پاشایە با ھەلواپە؟ ئەوە چەند سالە خاچاپەرستێکی لە دار نەدارە. کەسی لە دارێ نە بەسترو. لە نەجما کافر چێ بوون. ھەر یەزدە پالەوان میکیلسی شینت بە سواری ئەسپ دیتە مزگەوت و بە قامچی تورکان و ھەر دەنی. پاشا دەبی بێ ترس ھیندیکان لە دار بەدا ئەشکەنجەیان بکا، تا یزائن زەیت و رەبێنک ھەبە. پاشای شینت و بێ دەسلالت لە جباتی ئەوە مودارایان لەگەڵ دەگا و باسی داد پەرورە دەگا. لە گەڵ خەلیفە ئورتودوکس تەختە یاری دەگا. لە سەر خواردنەوی ئارەق و باقلاوہ رینگ دەگەن. تا ئەم رووداوانە بە گەیفیان نە داپۆشن.

روژی دوایی سێ کەس لە وانی زۆر زان کە ھیشتا راسپاردەوی توندو تێوی خەلک لە گونجکە پاندا دەزرینگارە. بە یانی زوو بۆ مالی پاشا وەرێ گەوتن. بانگدەر بە چاری شین و قەلەفەتی لەو لاوازی وەک کە لە شیر لە نێو راستی دەپۆشت. سەلیماغا لە لای راست و نۆری بەگیش بە خانیکی پەریشان و نینگەراندەر لە لای چەپ دەپۆی. ھەر بەکە ئەوەیان دوو پات دەکردووە کە دەپاتۆست بە پاشای بلێن و بیریان لەو دەکردووە کە چی پێ بلێن؟ سەلیماغا ھەموو سانی پەرە بوی داھاتی سالانە دە گەشتە ھەزاران کیلە گەم و رۆن زەیتون و بادام و کشیش و دانە وێڵە. جا بێزە لایەتگری ناشی و ھینناپەتی بوو. بانگدەر قورعانیکی بە سینگێ خزێوە نابوو، ئەو کتیپە پیرۆزە جەرگی دەستواند. نۆری بەگ سەری بەرداھێزە و نەپەزانی بلێ چی و چی دەوێست. ئەو شەو دیسان باوکی ھاتیو خەوی و شرۆل و قورادی بوو. پێش ئەوەی لە بەر چاری و نێی خەنجەرە بە نرڤ و دەسک رەشەکی لە بێ سەرنی نۆری دانابوو. نۆری کاتیک وەخەبەرھاتبوو، سەرنەکی ھەلێنا بوو، تا خەنجەر دەست بەدانی، بەلام چ خەنجەر لەوێ نەبوو. بە دانی شکاو ئیکری کردبۆو: «دەپارە پیرە مێرد باوە بە من تا کاو خەنجەرەکی پەردۆتەرە. بێگومان لەو دەترسی کە من شاپانی ئەوە نەم.»

پاشا وەک تورکان لە سەر نیو تەختی خۆی دانیشیبوو، بە مەرج و مزنی و نیو چاوانی گۆژ، چارەدوانی نوێنەرانی بوو. دیسان گێرو گرفتیک ھاتۆتە پێش و سەگ و پشیلە دەیانەوی بە گۆژ پەکلا بچن. وەک دەلێن کافرەکان تازادایان دەوی، یا بچن خۆیان ھەلاوێسن. مسولمانیش دەیانەوی ئەواوی خاچاپەرستەکان بکوژن، ئەوانیش با بڕۆن و جەھنەم بێن. تۆ ئەو کافرێ لە عین بزانە کە کوێلەتی شینکی باشە، تۆش ئەو ئاغایان بزانن کە رەعیەت باشن. گشت و کال دەکەن، بازەرگانی دەکەن، خەرج و باج دەدەن. کە وایو مەشکی ھێلکە زێر بۆ دەبی بکوژرتەرە؟

خولامی رەش ھاتە ژوور و گوتی: «میرم ئەوە دین ۱.»

پاشا وەک گایەک کەوتە پشودان و گوتی: «بلێ پێنە ژوور. ۱»

ھەموویان پەک لە دوا پەک وەژوور کەوتن. پاش سلوو سەردانواندن مات و پێندەنگ لە سەرنیو تەخت دانیشتا.

پاشا بە ئاھەنگێکی مانداوێ گوتی: «گویم لە نێو یە... قسە بکەن...»

لە پێشدا بانگدەر وەقسە ھات. زارنکی پێو پوو وەک کالە لە بەر بەکچوو. لوتیکی تێو وەک لێزی سەگ، گاھرایەکی رەقەلە شل و شەویق، روومەتی تینگ قوچار، ریشنکی گورنی خورمایو و دەنگ دەنگ موری سێی. خانیکی توکناری لە نیوان بڕزیان، دەتگوت سێ چاری

هده. دستی پیکردو لینی نه دهریره وه. تا پترگوی یانده دا به قسه کانی، زیاتر گهرم داده هات و کده فی ده پرژاند، قورعانی له یاخه فی هینا دهره له کاتینکا سهری بز ده له قانده، ده سیکرد به قورعان هونندن.

پاشا ناره حهت بوو، قه نه که هی هه لئناو گوتی: «حاجی نه فنه ندی مینشکی سهرت برده. قه که دت بکه با بزانه ده لینی چی؟ من خه لکی ناسیای پچوگم، زه یم کۆله. له وشه یه کدا بیهره وه بزانه چت گهره که؟»

- ده موی کوشتار بکی!

پاشا ده ناسیکی هه لکشا وروی کرده سه لیم اغاو گوتی:

- تو ده لینی چی سه لیم اغا، توش کوشتارت گهره که؟

پیره میرد گوتی: «نه خیر پاشا نه فنه ندی... من کوشتارم ناوی. من هینما به تیم گهره که. نه و سال سالیکی پر به ره گه تده. باران له به هاریندا زور باریره، هه زرا به ره هه میان زوره. باخاتی زه یه تون لکیان داهاتوه، نه و سال رۆن زه یه تون لکی زورمان ده بی. سوپاس بز خوا که واپو هینما به تی پاشه پاشا نه فنه ندیم. گرت جانده وه لکی درنده به، ناه بیهری، ده نا خه لک هه لده ده بی! بز چما شینیک چرو بینه قاوه خانه ی تورکان چده بی؟ نه و مه ست بوو، به قازاچی نیشه به چاری لی بپوشین. نه گهر نیشه وه که نه و بکه یم، نه و هه ویره ناو زور هه لده گری. قین و یوغزه ترسیدارن، پاشا نه فنه ندیم. تو بز نه و کافره که ناوی پالده وان میکیسه. خه ت و نیشان بکیشه، نوره ی نه ویش دی. تو له و لاته پاشای و تیغت ده ده بی. چه ندی به ته و ی ده توانی له ملیان به دی. پاشان روی بز لای بانگیژ وهر گه ژاو گوتی:

- نه و به یرو باوه ده ی من بوو حاجی نه فنه ندیم. پیره که له گد ل تو هاوده نگ نیم. تو باخی میوه ت نه، ناتوانی تی بکه ی که چه ندی زیان به مه زرای خه لک ده گا. له من پیره وه له باخات و مه زراکان، داخا نه وان شره بیان گهره که؟ نه خیر نه وان نابانه وی.

بانگ به ژو گوواندی و دهستی به قورعانی داداو گوتی:

- من نه له باخه کان ده پرسم نه له مه زراو نیشه نه کان، من ته نیا له خوا ده پرسم. خه ریک بوو قورعان لیک کانه وه فال بگریته وه، به لام پاشا به ده ستنکی فه رمانده رانه دهستی راگرتو له کاتینکا باونشکی ده هاتی گوتی:

- قورعان هه نه ده لئ که له فیکری خونه راده. تو کوشتارت ده و ی که واپو قورعانبش لیک بکه پیره باسی کوشتار ده گا. نه گهر سه لیم اغاش لیک بکانه وه، قسه یه کی دیکه له خوا ده بپیشه وه که باسی هینما به تی و ناشی ده گا. که واپو بیهره وه! پاشان له نوری به کی پرس:

- به وروی تو چه نوری به گ؟ کوشتار یا هینما به تی؟ قورعان چ به تو ده لئ؟

نوری دوو سی جار دهستی به به له کی توگناوی خزیدا هینا و له وه لام ده گه را. ماوه به کی پینچو تا به ورا دهر به بی. به لام نه و ناشی نه ده و ست. ماوه به کی بوو وه سمانی به سه ورو مو دارا را به ورا ده بوو. به ونا به کان ژبان لکی ناسوده بان هه بوو. له و کانه وه که به لامانه درا بوون قه له و بیوون. له لاهه کی دیکه وه نوری به گ کوشتاریشی نه ده و ست. پنی خوش نه بوو خورن به و ی. حاجی نه فنه ندیش نه بوو که قورعان بخوینی و گهرم دابی. پاشا که له چاره روانی دا ماوه وه،

جاریکی دیکش گوتی: «باشه نوری بهگ چپو؟ من پرسبارم له تۆ کرد. ناشی و هینسناپه تیت دهوی، با کوشتار؟»

نوری بهگ که دیسان دهیوست رنگای بیر کردنه وی ههیی، گوتی: «پاشا نه فهدم، رنگایه کی راستمان له بهر نیه.»

— بۆچی گویم، بۆچی. هینشا پنگای راست ههیه. بهلام ئینمه لیسان لاداره و نایدوزینه وه. تۆ بیوه بزاتم دۆزیوته وه؟

— بهلێ، پاشا نه فهدم لام وایه دیتومه ته وه.

— دهستخوش. که وایو بیوه و پانهینه وه سه ر وئی راست.

— نه ناشی و هینسناپه تی، نه کوشتار. تاوانبار نه شی به سزای کرده وی خزی بگات.

— به بیرو پای تۆ پالەوان میکێلس تاوانبار ه؟ بیرو پات له بهاری شو چونه؟

— پاشا نه فهدم له من گهری، با تهوی له دلم دایه دهوی نه برم. تۆ پاشای، نه گهر تۆ دهست تیزه دهوی گرت چەک ههله دهگری. دیسان خوین دهوژی. لێ گهرین با من به تنیایی ژاری دهولتی و سهانی برێم. بهو زوانه تی دهگهی که تاوانبار کی پوه! تۆ نهو دهگوزی؟

— بهلێ، من ده بکوژم و کهشیش نازانی قاتل کی یه. بهرو به من بکه.

پانگ دهه له چی دهه بهری و گوتی: «تاوانبار بهک نیه وههزار که سن، دهیی هه مویمان سزا بدرین. مانای ناشیش هه رته وهیه. یونانی به جوریکی دیکه له سه تی ناگن. نه گهر ده تهوی بیده نگیان بکهی، سهریان بهه.»

زهینی سه لیماغا جاریکی دیکش پهبوو له باخ و باخات. هه ستاو دهستی کرد به دادو بپداد. بهلام دهنگی بانگ بێژ وهک زهنگوله دهنگی ده دایه وه. بوو به ههراو کیشه بهک نهو سه ری دیار نهیی. به گۆ یه کناچوون. نوری بهگ کهوته نیوانیان لیکیان بکاته وه. پاشا له سه ر تهخت خزی کۆ کرده وه. نهو کریشانه گێریان کرد بوو. هه م هه قیان بوو. هه م نا هه ق بوون. بهلام نه م دم به دمه به رنگای نه ده دا بیر بکاته وه و هه ق و نا هه ق لیک جیا کاته وه. شهوی خه راب نوستبوو. ژۆریشی خوارد بوو، خوارد بوویه وه، ئیشا خه وی ده هات. به په له بوو که به ری یان بکا. سه رینگی راوه شانند تا خه وی لێ به ری وێ و هاواری کرد:

— شه رم ناگن؟ له بیرتان چۆته وه، به گیانی ناخیر ئیوه پیاو ماقوئی تهو شارن. شه پلاتانی به سه. نوری بهگ هه ق به تۆ ده ده م ته م و رنگایه تی پینشبارت کرده له هه موان ناقلانه تره. هه ری خوا له دلتی نی وایکه. من ده سه لاتی ته وادم دابه تۆ.

سه لیماغا مێزه ده کی له سه ر عه رز هه لگه رته وه و رووی کرده نوری بهگ و به نا هه نگی پاوانه وه گوتی:

— منیش له سه ر به روای توم. بهلام به نه رمی به جۆنیه. به پارێزتاوانبار بکوژه و یونانیان مه هاوژێنه. هیدی و له سه ر خویه.

بانگ بێژ گوتی: «من سه ی خۆم ناخۆمه وه، له مزگه وت سه ده که م و تووگان ده هاوژێنم.»

پاشا له پهبواری گرت. مستی کرده گری و هاواری کرد:

— نه های حاجی! یزانه له شاری کاندی من بهر پرسبارم، من به سه ر یاسا راده گم. به ریشی

مهياره کی پينځه مېلر وه ک سگي هار دميت ده لموزی ده کم نا ده ختي. له بېر مه پوه که من بهی' فرمانی قوس ته نه به له فرمانی گوشتر نادم. پاشان به گرزی و ناراحتی هستا. گورچلهی ژانپان ده کرد. به باور نشکوه گوتي:

* * *

خەلک بە باوکی حاجی ساواسپان گوتیو: «کە کوردەکی نە نێزێشە، فەرەنگستان، چونکە مێشکی تێکدەچێ. بەلام ئەو گۆینی ئەداپەرە قەسەي کەس. تا کوردەکی بە فۆرنکەرە گەپازوو دەستی کردبوو بە کۆنێشەوی عەرز. ئەویش چ کۆنێشەو بەک؟ زەوی هەڵدەکەندو دەبادو، بەلکۆو مەلۆسێکی ئالتوون بە نێز بێرەو وە بەنۆزێشە. بەلام بە قەولی مێنان دەستی بە..... هەرچی هەبێو دەیدا بە پالەوکی کار. نێستارووت و قوت مەبزو و بە جلی ش و بە کەوشی پێنە کراو دەرگەپا. وای لێنا تێو کە بە پێگا دادەفرێشت، لە بەر خەزێو قەسەي دەرکرد. ناخەرەکی وای لێنا تێو کە بەردی بە خەلک دادەدا، لەگەڵ ئەویش خەلیفە چاو دێری دەرکرد. لە کێسا لە پەنا مێسەری خەزی خوێرە بەکی داپوید. رۆژەکانی پێکشەم، هەولێار تانی مێشەرکی دەدا بەو.

کاتینک وه زعی کریت نالوز دهو، خاچپدرسه کان ده پاننارده کن خه لبقه با پاشا، له جباتی نهوان قه بکا. یان کاتینک یانوزی شدری نورویابه کان له له نگرگا دهنستان، دیسان دهوایه

نمو پچن له گډل' نږدې ننگيان پدې. زړې ده گوت، به لأم کس له قسه گاني تن' نده گهي و له شکا برون که داخوا مينشکي تينکچوه، يا به زمانې پينگانه دده وي.

پالوان ته لباسش پيره ميزدېک يو له پاشا واه کاني شوشې ۱۸۲۱. ده تگوت بورجي کزنه کهله سر چپا دروست کړاوه. به لأم قهلي تينکوتوه وگياي لن' شينوه. دهرک و په لجه وري نه ماوه و قوبه کانيشې خه را برون. له شينکي وډک نيسکليني شکاو، کوږته بالا، گولله هممو له شې داپيژ داپيژ کړه يوو. ده ننگيني گرو توندې هه يوو. سلاري ناسايي له خدليک کړدېا، به دهنې ده له رزي. يکي له پاشا کاني تورک چاري راسته ي به چنگالي دهره پنا يوو. به و پونه و نه لجه ومني ميللي ناتيښ چاونکي شوشې پز نارد يوو. نموه هه واپن چاري شوشه يوو که بشپوه کريت. پالوان ته لباس، خوشي له کهسنگ نه هاتېا، به چاري شوشه ته ماشاي دهرکړه. به لأم له چيژنه رومسيه گاندا نه چاودي دهره پنا و به چاره ساخه گهي دهره لاي پاشا پان خدليفه، تا به قسه خزي شوشې سالي ۱۸۲۱ وده پير خاته ووه.

نور روژو ش پالوان ته لباس به چاونک دهره لاي خدليفه. له کاتيکا قورس و به پز خزي داويشته سر گرچاني، له نيوه راستي دوو ريش سپيه گهي تر دهر وريشته.

سپيه ميان ماووديسي پير، نازناوي «جه علي ته لاي»، کابرايدک يوو، له چهر و پيس و ناجس و سوتخير. ته ووي سالي تيزي نده خوار و له زستاندا له بهر رووتې و مين بهرگي ده له رزي. هدر پز نده وي که پاشه گهوتي بکا. که لينک بيه وژن و هديوي قهرداري له ساجي عدلي دانا برون. هدميشه سکي نالغوني کو دهره دندوه. کز مه لينک باخ و دارستان و خانوي شار و گوند و لوتکه و پاپوړي و سه ريدک نابرون. کاتيک لپيان ده پرسې بزجي ناخزي؟ له وده لأم دا ده بگوت:

- نه ي باه، چ هبه، چ بخوم؟ من خوم هيچم نيه، هدرجي هبه مالي ميللته و من نايي ده ستي لبيدهم.

پيش يازده سال له سهره تاي شوشې ۱۸۷۸، روژنکيان ماووديس به کاغه زنکي تهر ليدراو هاته لاي خدليفه و وتي:

- باوکي پيروز، پايه بهرزا نم ناهه به وهرگړه. من به گزيده ي نم نوو سراوه به ته ووي مالو ساماني خوم به شارداري گاندي به خشيوه. تو هه موي بکه نه غو به پاره ي نه و چه بکړه ا خدليفه له کاتيکا ته سري له چاوان گمرايو پرسې:

- نه دي بوخوت چون ده ژي؟

- خه مي من مه خو باوکي پيروز، من سوال ده کهم.

خدليفه پينځنباري کړد که مانگانه يکي بدن شي، به لأم پيره مينر ديسان به زمه گهي گزيښي ده ست پينگرده ووه. نه به خوار و نه به خواره ووه، لپياي له بهر نده کړد. پاره ي به سوني زور به قهرز دده. هه تيو ويوه ژني مالوزان ده گردن، تا له م ريگاپوه سه ووت کو بکاتمه. له بهر نده ي پير به و، لا تينکي له سر ليري گلکو يوو. هدرجي هه پيو داي به شارداري گاندي. پير به و، به لأم هينشتا فيکري کاري دهره ووه. کاتي گيرو گرتينک دهره هاته پيش و خاچده رسته کان پز پاريزگاري بهر ووهندي خويان نه و پان هه لده بزاره.

خەلیفە لە سەر دۆشەگی نەرم دانیشتیو، چاوە روانی ئەوانیوو. کێبی ئینجیلی لە بەرگێکی رێژگفت دا لە بەر دەمی دانا بوو.

لە بانسەری سێ ڕەسمی گەورە ھەلاوەسرا بوون. ڕەسمی ئوسقونی گەورە قوستەتەنیە لە لای راستی، لە لای چەپی ڕەسمی قەبەری رووس و لە نیوە راستیش ڕەسمی سینت سۆفی. تیشکی ھەتاو لە پشت شوشە پەنجەردە رەنگێتەو ھاتپو ژیوو و دیواری بەرامبەری عایی و بنشوش کرد بوو. ئەم دیواری بە ڕەسمی قەشەکانی زینتو وەردو، بە ریشی سپی وەک بەفر و رەش و پە کلاوی بۆند و زنجیری ئالفون و جەواھیراتی بە نرخ و ھەگازی ئوسقونی، داپۆشرا بوو. ھیندی لەوان بە ناشکرا بێ فێزو پیاو چاک بوون. ئەوەتەندش توکتای بوون، وەبەرائی ئەپراوە دەچوون. ئەوان بە سام و ھەییەتەو وەگازی ئوسقونی پان وەک چۆماخێک بە دەستەو گرتیوو. لە نیوە راستیاندا ڕەسمی خەلیفە خۆی لە سەر دەمی گەنجیەتیدا، کاتی لە شاری کیف نایبی ئوسقون بوو، ھەلاوەسرا بوو. چ قەڵەنەتێکی پیاوانە و پە شوکەتر ھەیکەلێکی بە ھێزا کرە لوتی ئەوەتەند فشر ئاوالە بوون، دەتگوت دەپەوی بە ھەناسە پەک دنیا ھەلۆی. لاوتکی وەھا رەشیدی لێ پەیدا ببوو، دەیتوانی پێشەواھەکی بە توانا، یا پێشەمبەرنێک، یا ژێنازێکی بە کاری لێ پێتە دەر، بەلام مەسیح توانیبوو فریوی پەدا و وتە شیرین وەک ھەنگوینی بە گونجکە پەدا بھوێنی و لەو رینگایەکی کە سروشت و سیفاتی بوو، لاوتی بکا و پۆ بەوزتر پەدا کلیسا پێتوێنی بکا.

خەلیفە لەبەر خۆیەو دەبگوت: «دەیف کە پیر و وەک گیا سێس بووم. ئێستا لەو دەمە نێزیک دەبمەو کە بە دەستی خالی نەشی بچمە بەر دەرگای مردن. چەندە خەلیفە کریتی ھەن بە پراوەشاندنی ئەو نامرازانە پێی شەھید بوون. وەک خەنجەر و تەور و تەناقێ دار و نامرازی شەنجە دەچنە پێش بارەگای بەرز. بەلام من دەستم خالی دەم! خۆیە ئەم شانازیەش پەدە بەمن کە لە رینگای تۆو لە رینگای کێژە فەقیری تۆ و «کریت» دا شەھید بم.»

مورتزوفلوس بە سەر دانانەن ھاتە ژوو و گوتی:

- ھاوکی ووحانی، ریش سپی قەوم لێرەن و چاوە روان.

- بلی پێتە ژوو، تۆش ئەو کە شەھە زێو گەورە پۆ شت ھێنان پۆ ئەوان ئاھادە بکا. ئەوان موزئی دە پەپۆزن.

مورتزوفلوس لە بەر دەرگای ژوو کە بە چاوە روانی وێستا بوو. خەلیفە تەماشای کرد و گوتی:

- ھا! مورتزوفلوس، پۆ وێستای، شتێکی دیکەت گەرە کە؟

مورتزوفلوس چارێکی تر سەری دانانە و گوتی: «ھاوکی ووحانی! داخوا پۆ ئەو کارە ی کردووە لێم خۆش دەم!»

خەلیفە پۆ پەکی ھاتی و گوتی:

خەم! مەخز مورتزوفلوس، مەسیح تۆ دە پەخشی. پراوی پێ بکا. ئەو پەخشەو مەھرە پانە

- ناخەر من گرناخێکی گەورە م کردووە ....

- رەحم و دڵسۆزی ئەو گەورە ترە ... پراو ... دُنیا بە.

سێ ریش سپی ھاتە ژوو دەستی خەلیفە پان ماچکرد و لەسەر نیو تەخت دانیشتن.

تەسبیحداکەتایان هینا دەر چاودەروان مان تا لە پێشدا پیرە مێرد داگیرسینی. خەلیفە کە لە پەنجەرەیی پێچوکی ژۆردەکردە تەماشای دەرەوی دەکرد گوتی:

- ڕۆژەکانی من ئەو تا بەهار داهاوە و چەندە ڕۆژنکی خۆش و هەتاو. بەهار و مانگی هەزەرتی سن ژۆژە. باشە... هەرودەیی خۆشەوێست! ئەو سالی وەزعی مەزراگان چۆنە؟
- لە سادی خواوە وەزعی مەزراگان فرە خاسە..

پالەوان ئەلیاس گوتی: «وەزعی مەزراگان باشە. بەلام وەزعی ئێنسانەکان باش نیە. من دياره کردەوی پالەوانان ئافەردین لێ دەگم، بەو مەرجە قازانجی هەیە. ئەگەر وانەبێ، شینی و کەللە رەقیە.»

حاجی ساواس هەلبەدەر گوتی: «قەدپیەکان گوتویانە...
بەلام پالەوان ئەلیاس بە تۆردەیی باسکی درۆ کرد و قەسەکی بێ و گوتی: «ڕۆژە تۆ لە قەدیپان گەری، ئەوان مردن و ڕوشتون. ئێستا پێرستە باسی زیندان بکەن. تۆ، باوکی روحانی لەو بارەو بېروبات چە؟»
خەلیفە گوتی:

- من لە شیرین کاری تازە پالەوان میکێلس ئاگادار بووم. خەیفە پیاوکی ئاوا ئازا، شەراب بېفەوتینی.

پالەوان ئەلیاس قەسە خەلیفە راست کردەو و گوتی:
- واتە ئەو هەموومان دەفەوتینی، بەلێ. سەری گشتیان بە فەتەرات دەدا. باوکی روحانی، پێرستە هەتا زو پێشی ئەو پیاو بگیری.. دەنا..

حاجی ساواس گوتی: «بەختی خۆرا شورش مەکەن. هێشتا لە کرێت دا زۆر کار هەن دەبێ بکەن. هێشتا زوێەکانی کرێت پەن لە شتی قەدیو و عەتبیگە. خەزینە زێری تێدا شارداراوەو. وەک پەیکەر، نوسراو، کۆشکی پاشایان، کە دەبێ لە ناخی زوێ بێنەدەری! ئەگەر شورش بکری، ئەو زوێانە چۆن دە کۆلێنەو؟ کەوابوو...

پالەوان ئەلیاس بە توندی پەسەردا گوێاندی و گوتی:
- گۆتم باسی قەدیپان مەکا! هەرچی گۆن و قەدیپە مردو شۆر بپێتەو. بە ڕۆژ و ڕۆژ بەن تۆ ماوودەیی خۆشەوێست قەسە بکە. من فیکرم تۆزێ پەرفشانە. بەلام تۆ زەبەت باشە...
جەعلی تەلایی لە خوشیان پزە بەکی هاتی و گوتی: «بە ئیجازە ئێو باوکی روحانی...»
خەلیفە گوتی:

چی دیکەت وەبەر هاتەو کە پێدەکەنی؟ تۆ فیکرنکی قول و پلاوت هەبە و ئەو فیکرەش لە پێناوی خێر و بەرژووەتدی مەسجید دا بەکار دەنی.

ماوودەیی پیر گوتی: «کەم بێژن و خاس بێژن. تۆ باوکی روحانی هەر ئێستا راپە و بەجێ لای پاشا. ئەو پیاوکی سادە. بێجگە لە ئاسودەیی غازی لە فیکری هێجی تێدانە. مۆفەنکی تەواو ڕۆژە هەڵە. لە گێشەو هەراو سەر بێشە بێزارە. هەرپاست و درۆیەکی خوا لە دڵت دەنی! بۆی باسکەو چاوی پێ بنوسێنە. پێی بلی کە لیتمان بپووری، پالەوان میکێلس مەست بۆ، نیشە وادەکەن کە جارنیکیدیگە کاری وا نەکا. بێجگە لەو دیارەکیشی وەک پێشکێش

بزیه‌ره. وهک قوتوه سیفاریکی جوان، یا دهنکه گاره‌باه‌یکی گه‌وره، بز سهره قه‌ننه. نوسقوف نشینی ئی‌نوه سهدان جه‌واهیز وشتی به نرضی هه‌یه‌که بز رلژی خزی به‌کار دهن. پاشا سه‌گی‌که ده‌بنی هیلان‌تی‌نوه. ئیسکی بخره پیش تا مارویه‌ک به‌کروسینه‌وه نه‌وه‌ی. لور مارویه‌شدا شم‌کهری نارداری ئیمه‌پالانوان نه‌لیاس ده‌چی له گهل پالانوان مکی‌لس قسه ده‌گا. هه‌وادارم خوا رهم بگا. پالانوان نه‌لیاسی پیر سهره پر له شو‌نه برینه‌گی هه‌ل‌کراند و گوتی :

- له دورگا دانی پیاوی گهر هه‌وسه‌له‌ی ده‌وی. نه‌و گاه‌را به گوتی نادانه قسه‌ی گه‌س. هه‌رجی پی‌ی بیزن وه‌ک به دیوار گوترا بی‌ وایه. له گهل شه‌وش من ده‌دیوت‌م. من پیره پی‌یام و شه‌وشی ۱۸۲۱-م دیوه. له‌وانه‌به به قسه‌ی من بگا. هه‌ر چزنی‌ک بی‌ واکوی روحانی پی‌م وایه راپوز‌کهری تر هه‌قی بی‌. نو‌یژه‌کته بکه‌و وه‌گازی نوسقوف‌ت به ده‌سته‌وه گره و به‌ز کن پاشا. به‌لام زوو به‌چول‌نوه تا برین چلکی نه‌کرده‌وه عیلاجی بکه‌.

کمه‌ش‌نی زور به قاره‌وه کر لی‌ج‌ه‌ی قه‌ندی و موره‌باه‌وه گه‌بشتی. ریش سپی تارنک مات بو‌ون. بزنی داره لی‌زی گول‌کرده‌وه له‌په‌نج‌مه‌ره ده‌هاته زوو. شیش هه‌نگی‌مینک هاته ژوو وله سهر سهری زه‌لامه‌کان سو‌پاره که زانی گول‌نن ، لینی دارو‌یشت.

سن ریش سپی قاره‌ویان هه‌ل‌ده‌ق‌پ‌راند و به نیش‌یا مل‌چه‌یان له زاری ده‌هیتا. کاری ده‌ول‌تی ته‌واو به‌وو، ئیستا کاری راسته قه‌ندی خزیان دیت‌ه‌زه و قاره‌وی‌سهر به شبرو کر‌لی‌ج‌ه‌ی قه‌ندی له‌وه‌ختی خزیان هات‌په‌ر. حاجی ساواس به ئی‌جازه‌ی خه‌لیفه سیفاریکی هه‌له‌یست و نه‌وانی ده‌که‌ش لاس‌یان کرده‌وه. هه‌موو چاریان نیوه توقاو به‌وو. دور‌که‌لی سیفاریان وه‌ک مار‌پی‌نج ده‌چوه سهر و‌راسی نوسقوف و قه‌سهر و سبنت سو‌فی داده‌گرت .

خه‌لیفه م‌ج‌ری به‌ر ده‌ستی خزی کرده‌وه و گوتی :

- بۆل‌کانم ۱ من ده‌مو‌ی ره‌س‌م‌یکی سهر به نیوه نشان به‌دم. به‌لام ناره‌ه‌ت مه‌بن. نیوه که مورت‌زوف‌لوس ده‌ناسن؟ نه‌و ره‌سمه نه‌و گن‌ش‌اویه. نه‌و له خوا ده‌ترسی، به‌لام پها‌ون‌یکی دل‌پاکه و خه‌پال‌ن‌یکی قه‌وی هه‌یه. نه‌و هیندی شت ده‌بینی که ئیمه نایه‌بینن. نه‌وش له‌به‌ر نه‌وه نیه که هیندی شت و‌ج‌ردیان نیه به‌ل‌گ‌ره له به‌رنه‌وه‌یه که خودا چاری ئیمه‌ی به‌ستوه. وه‌ک نه‌و نه‌سپانه‌ی که تاویان بی‌ هه‌ل‌ده‌گن‌ش و چاریان ده‌به‌ستن که ته‌نبا پیش لاک‌ی خزیان به‌بن. ک‌ی چوزانی که خودا بز چاری بی‌مش‌کانی نه‌به‌ستوه؟ له م‌ج‌ری به‌که‌ب‌دا ده‌ستی به‌گه‌وان گ‌روه‌ش‌ن‌یکی له په‌له‌یه‌کی سپی هینا ده‌ر و‌دای به ریش سه‌به‌کان . پالانوان نه‌لیاس ره‌سه‌گی وه‌ر‌گ‌رت. له سهر نه‌ژن‌نی خزی دانا و به چار‌ن‌ک ته‌ماشای گ‌رد و گوتی:

- نه‌وه ره‌سی له چوار می‌خه‌دانی عیسا‌یه. به‌لام چاری من باش نایه‌نی. سهری نه‌وی گ‌رد تا باشت‌ر به‌ی‌بی‌ی. مارو‌ود‌پیش ته‌ماشای گ‌رد و هاوار‌ن‌یکی گ‌رد و گوتی: «خرا لیم خ‌زش بی‌، یا چاو‌ه‌کانی منیش نا به‌بن و یا نه‌و .... حاجی ساواس که چاو‌ه‌ل‌که‌به‌گی زه‌ره به‌نی له گه‌رفانی هینا ده‌ر و به‌ر‌دی ته‌ماشای ره‌سه‌گی گ‌رد و هاواری گ‌رد :

- به به ۱ چنده‌باشه ۱ چ‌خه‌پال‌ن‌یکی سهر ده‌ست نه‌ب‌زی مورت‌زوف‌لوس به راستی له چوار می‌خه‌دانی راسته قه‌نه نه‌وه‌یه. به‌وا به‌کن نه‌گ‌ره من قه‌شه پام، نه‌و ره‌سمه له می‌چه‌یی کل‌ب‌سا هه‌ل‌ئاوه‌سی.»

خدیفه بزه‌دگی تالی هاتدهو لنوان و سدری راوده‌شاند. ماورودیسی پیر گوتی:
 - به‌لأم خردای من، نه‌وه که ره‌سی له چوار مبه‌مدانی عیسا نه، به‌لکوه وئینگه
 فانوسقه‌دگی جوان و ده‌مانچه‌دگی زنی پی‌به‌ا.
 خدیفه که قین به‌ری شوکی گرتیو گوتی:

- به‌لئی، نه‌وه ره‌سی گرتی، دیرگی گرتی! ده‌بین که خاچه‌که‌یان له ئینکی که‌لله‌سدری
 مرؤنیک داره. له‌سهره‌دی ره‌م عاسانیکه به‌هه‌وری ره‌ش داپه‌زشراوه. له‌خواره‌دی ره‌سه‌که‌له
 لای چه‌پ برسینگ هاتوه‌که دیر رووشن‌ده‌گا.

مناره‌ی زه‌نگوله‌گان وئاشی پای په‌نا نه‌وه گرمبه‌زه‌ی عیباده‌تخانه و دیواره‌گانی و قه‌لار
 پورچه‌گانی ته‌ماشایه‌بگن. نه‌وه عیباده‌تخانه‌ی نارگادی په‌گرت - پش به‌و ده‌ساله ره‌شی که
 له‌سهری هالاندوه، له‌خاچه‌که‌یه‌زار گوت گراوه و خرتی به‌سهرؤله پاشماوه‌گانی دا‌ده‌پژی. له
 هه‌مو لاره دور پالوه‌انی کلار به‌سهرنستان، به‌کیان پیره‌و به‌دگه‌لجه
 ماورودیسی پیر گوتی: «نموانیک له زاری هاتوته دهر و نورسراوه‌ی‌کی تینایه ده‌لئی و هاوار
 ده‌گا...»

پالوه‌ان ته‌لیاس پرسى: «ده‌لئی چی؟. دا‌هاتوه به‌لأم خه‌تکه‌ی بزی لینک نه‌ده‌گرا‌به‌وه.
 حاجی ساواس چاویلکه‌ی زه‌ره‌بینی خزی دره‌شناو ناوای خوتنده‌وه:
 خدیفه ناوای وه‌گیراوه: «خوای من، خوای من، بز چی منت به‌ره‌لأ کرد؟»

هه‌مو‌یان تا ماوه‌به‌ک بینه‌تنگ بوون. هه‌رچاریان سهریان به‌سهر نه‌وه ره‌سه‌مد‌اگرتیو
 ته‌ماشایان ده‌کرد که شیره‌به‌کی تازوی خاچ کیشانی نشان ده‌دا، هه‌ناسه‌یان هه‌لئه‌کیشا.
 تاخه‌که‌ی ماورودیسی پیر وه‌دنگ هات و پرسى:
 - به‌لأم باوکی روحانی نه‌وه نابینه‌گوناح که له‌جیاتی هه‌سیح گرت له‌سهر خاچ نشان
 به‌دن؟

خدیفه گوتی: «بزی... بزی... به‌لأم...»

- به‌لأمی چی؟

خدیفه به‌منگه‌منگ گوتی: «به‌لأم زه‌حه‌تکه‌ی دینى...»

به‌راستی مورتزوفلرس چه‌ند باش ته‌قاشی کرد بوو. چه‌نده‌رونج و نازار که‌وتیوه سهر
 دمه‌چاری. رومه‌تی لاواز و چاره ره‌شه‌گانی پر له‌تس‌ین بوون. واده‌هاته به‌ر چاره له‌لنوه‌ناسک
 و نبوه‌ ناواله‌که‌ی که له‌به‌ر نیش و نازار کز به‌زوه، ناخ و نالین ده‌باری. لاکى روت و خوتنواى
 بره‌قه‌یان ده‌هات و دورو لنگه چه‌که‌به‌کیان زه‌ردو شه‌ری تریان سپی که‌وتیوه‌به‌ر پشی خاچه‌که،
 پالوه‌ان ته‌لیاس له‌پر وه‌ک بریارنکی کوتو پری دایى، به‌جولانه‌وه‌به‌کی خیرا کلاره‌که‌ی له‌سهری
 هه‌لگرت، ره‌سه‌که‌ی گرت و بز لای لیه‌وگانی به‌ر و هه‌ر له‌و کاته‌شنا سینگى پانی ده‌هازا.
 ماورودیس چاره روانبوو، چونکه خزی پى‌پانه‌گیرا ره‌سه‌که‌ی له‌ده‌ستی شه‌روانی پیر رفاند. به
 رومه‌تی خزیوه‌ناو له‌کاتینکا زۆر زۆر ده‌گیرا‌ما‌چیکرد، حاجی ساواس چاوه‌گانی سپه‌وه، له
 په‌لجهره‌وینیزیک که‌وت و ته‌ماشای ده‌ره‌وی کرد که دار‌لجهره‌ی‌کی گولکردوو ده‌به‌ترا.

خدیفه ره‌سه‌که‌ی گرت و نیشانی خاچی کیشا و له‌کاتینکا ده‌قه خوتناوه‌گانی کرتی ماچ

ده کرد گوتی :

- نینه له به راهبر شهیدبوونی کریت دا سهری مهزتهتی داده نوتنن و سوژدهی بز ده به بن .
پاشان هه ره چواریان خزیان پێ رانه گیراو ده ستیان کرده گریان . له پێشدا خه لیفه زیر بزوه ،
ره سمه کدی له په رۆزی سپی وه ر پیجاوه له هه جریدا شار ده وه . پاشان هه سرو هیزی خزی
کو کرده وه ، هه ستاو گوتی :

- نینتا نیت پرۆن . دوعای به خیزی من له گه لتان پێ و خوداش به ره کت خزی له نینه
نه گنیشته وه .

پالەوان نه لیا س گوتی : و بارکی روحانی له پێشدا پیوسته خومان به جوتنن . نه وهی بزانه
نه گهر عه بد خزی نه جوتی ، خوداش به ره کتتی به سه ردا ناها رنن .

- زۆر راسته ، ئافه رین پالەوان نه لیا سی خوشه و یست امینش نینتا ده چه کن پاشا . خوا بکا
به که یف پێ .

ریش سپه کان ده ستی سپن و قه له وی خه لیفه یان ما چکرد . پالەوان نه لیا س ده ستی
دا چه ما خه کدی که له هاته ژووردا له به ر ده رگای دانا بوو ، وه در که وت . نه وانی دیکه ش به
دوایدا . پاشان تا چاری به ده ست و قاچی مه ر مه ر و سهری به ر و نو سه را وه که که وت ، سه رنکی
له قانده وله به ر خزی به به تو وه پێ گوتی : « عه نیکه ... عه نیکه ... »

حاجی ساراس دا هاته وه ده ستی کرد به خوتنه وهی ئه م نه خشانه که له به ردی هه لکه نه را
بوون . پالەوان نه لیا س به ها ورنی پیری خزی گوت : « لینگه رێ با پرۆن . له دنیا دا ۷۷ جزو دین
هه ن . مینش نینتا ده چه لای پالەوان میکێلس ، توش دۆستی تورکی وه ک سه لیاغات هه ده ،
به رۆ بیاندۆینه و بز خاتری خوا کارنکی وابه کن که شوژی پێ وه خت سه ر هه لته دا . کریت به شی
خزی به هه لده دا چه ، نیش به سه .

باریا یانپس له پیش باره گای نوسقوف نشین چاره روانی نه وان بوو . نه و قه رتاله ی که سه هزلی
له نینو کادا تیندا را گرتیوو ، له گه ل گۆزه ی مه رفه قی پرله شه ریه تی خه رنوی شامی له وێ دانا بوو .
جاریار نه گهر که سینک به ویندا راده برد ، بز نیشاندانی کالانی خزی هاواری ده کرد :

- ئای شه ریه ت ! وه رن شه ریه تی ساره ، شه ریه تی گولوم هه ده . دوو باره بینه نگ ده بزوه .
باریا یانپس پیرنکی کووته بالا بوو ، هه وت مانگی له دایک ببوو . سه رنکی خه رچو کۆله و چاری
چوک و ورد هه میشه له کاسی لکه داده سو رانه وه . ملی ده تگوت ملی له گه لکه دیرژ و چرچ ببوو .
ده نگیکی تیژ و ناخو ش ، گو نه چکی خه لکی که ره ده کرد . تورک و مه سیحی هه مرو به شیتان
ده وانی . چونکه له هه چیان نه ده ترسا . هه رچی له دلیدا به و پێ پاک ده یگوت . هه میشه جینۆی
ده دا ربه نا شکر له عه ته تی له عیبا و مه مه دو سو ئانی وه سانی ده کرد . چه ند سالی پیش له رۆژی
جینۆی پاکدا باریا یانپس له پیش مه ته فا پاشای زو داو و خه رنخۆزی کریت راده وه ستی و
شه ریه تکی پێ له سه هزلی بز تینه کا . له پێ به سه ریدا دێ و بز نه مه سپه بانه ی له ئارکا دی
کو ژوا به وون ده ست به گریانو هاوار ده کا . پاشان هه روێک نا گریان پتیه نا بێ ده ست ده کا به سه مار
هه لپه رین . پاشاو ده ست و پتیه ونی له پێ سبه رێ قه نه نی ده کێشن و ته ماشای نه و دینه ته ده گه ن .
خه لک لێی کز ده نه وه و ده وری ده دن . باریا یانپس تا دێ گه رمتر و دینتر ده پێ . له پێ داده پتیه

عمرزو شولکنیک هلد، گرنه دهو به خدیائی خزی دست دهکا به شیر وه شاندن. دوی نوره له پر دست دهکا به گزوانی گوتن. کم کم له پاشا وه نیزیک ده کهوی و چاری لی قیچ و خوار دهکا و گزیا ده دیه وی بترسینی. به گزوانی دلی :

- ندی شیر وه شینی جوانی من، نوره تزی که ده بی سوری هه موو تورگان بهیرنی. مسیحی و تورک هه موو نار همت ده بن. چاره نوارن که پاشا کارنکی به سر بهی. به لام پاشا له قاقای پینکه نین ددهاو دست دهکا به چه پله لیدان. ته ماشا گردنی نور پیره قولور ریزو بز پاشا نه ونده سیر بوو که به شولک هه رسته له تورگان دهکا. بانگی کرد و گوتی: «نافرین پالنه وان بار یانیس، نافرین! وره نیره بزائم. نیر به سه. وره پشتر. تزی منشکت کاونا کاو خشم ده وی. هه نینتا شیرنکی راستیت به خلالت ده ده می. میدالینکی گه ووه و تور بشت وه سبکی ده ده م. نوره میدالی دهستی هه زره تی قاتیه به که نشانی پینغه میره. تهوش بزانه هه موو سالی رژی جیژی پاک نیجازه ته هه به شیری له خوت بهستی و میدال له سبتگ به دی، له شاری کاندی له ده روازی (کانه) تا ده روازی (لازاره)، لهو لاشه وه له ده روازی (تازه) تا ده روازی (لهنگه را) و دک پاشا یه کی به راستی بسوریه وه. ده توانی لهم رژه ده هه رچی به سر زارت دادی بیلنی و کیت ده وی جیژی پی به دی. و له عنه تی لی به کی. تزی دینی و دین هیچان له سر نه. بار یانیس مه لعون ته مر ق دلی نیمه ت خوشکرد و چند سالیرو نه ونده که بقم نه کرد بو.»

لهو رژه وه نیر بار یانیس نازتر بوو. تورک به بالولی قسه خوشیان ده زانی. هه ر بزیهش هه رچی گزیا لی بان نه ده گرت. و به قسه کانی خوش ده برون. بهو شیره بار یانیس بهو تاقه پیاری نازادی کاندی. کاتیک ده هات هه رایه ک ساز بی. بهر له هه موو کس بار یانیس ده یزانی. له قاوه خانه ی تورگان ده گه راو نه وی مسیحی نه یانده ویرا ده بیرن، نور له هاویندا به هه رای شهرت و له زستاندا به هه رای شیرینی ده ری ده بری و لهو ریگایه وه تزی دنیای مسیحیه تی ده کرده وه. هیندی جار که له تامی ده برده ده ر چند چه بزکی وی ده گوتن و یا توینکه لیمز و ته ماته ی ریزی پی داده درا. به لام بار یانیس سه رو چاری خاوین ده کرده وه و دو باره زمانی ده که وه وه کار.

نور له شوی پیشوه بزنی باروتی کرد بوو. کاتیک به بانی دیتجری که سی کس له وش سپه کانی قوم به روو گزوی چو بوونه کن خلیفه له بهر ده رگا ونستا بوو چاره روانی ده کرد بزانی چپاسه. جیژی پاک وه نیزیک ده کهوت. نور بهو زوانه شری له پشتی ده بهت و میدالی ته نه کی به خوره هلد او سی و ده چره سی تاق تا لهو سه عاتدها که پاشو داروده ستی بزیشینی مرسیقای نیزامی کز ده بوونه وه، گولی دلی خزیان پی بریژی. تا دایم بهر به ته فه قبرانه فینک کاته وه که ناواتیان بوو نه وی له دلیان دایه ده ری بیرن. به لا، بیر کرد نه وی نور کاره له شی ده له رزانن.

تا چاری به دوو کس له وش سپه کان کهوت که له مالی خلیفه دیینه ده ر، قه رتاله و گزیه لی شهرینه هلد گرت ولی بان وه نیزیک کهوت و گوتی :

سلار له نیره که بخردای قوم راوه ستن تا شهر به نیکان به دی و هه ناوتان فینک که موه.

نهم درز هوای گدرم کردوه.

پالەوان ئەلیاس گوتی: «لبنان گەڕێ بارپایانیس، شەڕەئێ تۆمان ناوی.»

- ها پالەوا ئەلیاس لێم تۆرە مەبە. هەرلەن من لە تۆ ناترسم. بێجگە لەو تۆ دەزانێ من پیاویکی دێنم، نە لە پاشا دە ترسم و نە لە سولتان. ئێو زاناکانی قەوم و پالەوانەکان هەمووان دەبێ پێس دەگەن. بەلام بارپایانیس شیرو فەرمانی هەبە وکە لەلیدیکی بێ مەشک و هیچ ناترسی. هەرچی دەبێ دەری دەری.

جەعلی ئەلای هوای دەنگی دانواند وگوتی:

- بارپایانیس بە قازانجی تۆبە گە زارت بیهستی هێشتا وەختی نوو قسانە نەهاتوه. بارپایانیس دەنگی نووی کرد و گوتی:

- گەواپو گەنگی وەختی دی؟ دەموی نووی بزانم.

پالەوان ئەلیاس بە هەرشە چۆماخی راوهێشت، بارپایانیس شەکانی گۆز کردوهو و راپکۆرد.

* * *

خەلیفە زنجیریکی لە گەل مێدالیکی ئالتونی میناکاری چەندرهنگی دەملی کردکە لە لایک عیسی لەچارمبەخەداروولایەکی دیکەشە بە نەخشی راپهێن نەخشا بوو. قوتو، سێفاریکی قەدیمی زینو کاری سەنەتکارانی بە ناویانگی (ژانینا)ی خستە گیرفانی کە خەلیفە ژانینا بە دیاری بز هینابوو. وەکاری نوسقرفی بەدەستەوه گرت و لە گەل جاش قەشەبەک بە پێیان بز لای مالی پاشا کەوتەری.

پاشا لەو کاتەدا لە سەر دۆشەکی نەرم لە سەر گازی پشێ راکشا بوو، خەوی لێکەوتیبوو. لە خەویدا ئەوا لە باخەکانی ولاتی خۆی (بروسە) دەسپێشەوه. دارەکانی پەر لە گۆلو میو، لقعەکانیان وەک باسکی هەشت پای بەهەری لە بان سەری نوو بەلۆ کردۆتەوه. قەتەئێ دەکیشا بە رینگاوو خۆی لە بەهەشتی بەرین هەست پێندەکرد و هەموو کاتی چارەروانی ئەوه بوو کە وا پێنەمبەر دی و بەخێر هاتی دەکات. بەلام کاتی لە قوژینی باخ بایداوه، چاری بە دارۆهیتوونیکێ خوارو خێج و بێ گەلا کە ت کە بروسکە لێی داوه خواری کردوه و سەر لقعەکانی میوێ سەریان پێوێ کە جگە لە تەنگ، خەنجەر و فیشەک و دەسجانی رەش شێنکی ترنەبوو. پاشا لە ترسان هاواری کرد و فیکری کردوه کە ئەوه چدارۆهیتوونیکێ لەعەتەبە لە جیانی زەیتون چەکی پێوێ بوو؟ هەرلە رینگای خۆی گەراپهوه تا باخی پەر گۆل و میو پێوێشەوه. بەلام ئەو باخە ئێشەر ئەما بوو، لە جینگای ئەو بێجگە لە بەردەلانیکی وشک و بێ تاو وگیا هیچی تر نەهەپێرا. لە پشت هەموو بەردێک لولە تەنگ و دەمانچە سێزەیان گرتبوو. پاشا لە پەر هاواری کرد:

- کریت... کریت لە خەو راپهێری. لەو کاتەدا سولەیمانی قولەرەش دەرگای کردوه گوتی:

- پاشا ئەفەندەم، خەلیفە گەرووی یونانیان هاتوه، ئەو تا لە پلێکانان سەر دەکەوی. پاشا

ئارەقێ ساردی لە لاجانینگان پاک کردوهو گوتی:

- سولەیمان خەوینیکێ ناخۆشم دیوه، دەلێی چی بەو مەشکە پەر لە شۆزراوه بێنم ئێستا هەروا

گۆزێ گرم کا؟ پاشان تاوێک بیری کردوه و گوتی:

نا .. سوله پان ، پلنی با بشته ژورر. نوو کاقرانه دهستان له لینگدانه ووی خفوندا هه به. نوو ده زانی خفونی من لینگ داتهوه. بهینه ژورری. خلیفه وه ژورر گهوت. هورتک پشهورا چاک و خوشه کی گهرمیان کرد. نیتا دوو کهسی گرنگی کرتی. یهک تورک و یهک مسیحی چاریان پینگ ده گهوت. هورتک وهک دوپاشا له ولانگی هار سنور بوون. گهره کی تورک و مسیحی وهک خاج و مانگی یه کشته تینگه لیبوون. هیندی جار نیوانبان خوش بوو. هیندی جاریش قین و دوژمنایه تی ده گشته پینگ وه پین و یه کتر گهستن.

هورتکیان له سهرتخت له پهنا یه کتر دانیشتن. پاشا قه نهی خزی داگیرساند و خلیفه ش ته سببی مهرانی ده نک رهشی له گیرفان هینا دهر دهری به گهران کرد و بیری له وه ده کرده له گونوه ده ست پین بکات. له وه په لهره وه که به وه روی ئوان کراپوه. له لای چه په وه به ند پخانه ی شار وه لای راسته ش هه مان پیره چاری گزین دیار بوو. شه گهر که مینگ بز پشهوره خوار ده بوونه وه. کانی به ناروانگی ونیزی به شیر هه مه ده کانیوه ده پهران. باید کی نهری ده هات.

دوای نه وهی که پاشا باونشکنکی هاتی گوتی:

- خلیفه نه فندم. نه وه هوای خزش به هاری هاته وه. نه لا نه لا ته من چه ند به خیزی تی ده پهری. نه م دنیا به دهری و نیشه له گه ل نه وه. زستان دی خه لک ده لنین له سهرمان مردین. هینتا سکالایان ته را نه بوو. هارین دادی. نه و جار ده لنین له گهرمان خنکاین. تا چاو لینگ ده نینی ده نگی گرمی هور ده بیری و یاران دایه داتی. نه و دم هه موو ده بی بارانی ده بر کدین. ناخر نایی تی نه له باری خلیفه ته وه ده لی چی؟

پاشا بی نه وهی رنگا بدا که خلیفه جواب بداته وه خه ونه کی وه بر هاته وه که وهک خزه هه نای ده خوار ده وه. دو یاره گوتی: « راستی خلیفه نه فندم نه پروات یه خه ون هه به.؟ سهرچاوه ی خه ون چه و کی نه وه خه ونانه بز نیشه ده نیری؟»

خلیفه له وه لا ندا گوتی: « نه م خه ونانه هیندیکبان خوا ده یاننیری و هیندیکیش شه پتان »

- نه ده تواتی خه ونه کانی خوا ده یاننیری، له گه ل هی شه پتان لینگ جیا که په وه ؟

- پاشا نه فندم وادیاره خه ون ده وه. من شه قلی نه و خه ون له سهر چاوه کانت ده پینم.

- به لی خه ون دیوه. ههر بزیهش له نه م پرس ی پروات به خه ون هه به پان نا ؟

- وه خیر گه پی پاشا نه فندم. بهیگیره وه بزانه چت ده وه.؟

- نه ده زانی خه ون لینگه په وه ؟

- هیندی جار خوا له دلم ده نی و نه وه دم ده تواتم خه ون لینگ ده مه وه. باشه. چه خه ونیکت ده وه!

پاشا هه ناسیکی هه لکشا و پاسی خه ونه کی کرد و به تابهت بز نه وهی قه شه ی کاقران

بهرسنی هیندی شاخ و بالشی پنه نا و گوتی: « سهری بهرویش به لکی دار زه یه ونه کانه وه

هه لا وه سرا بوو.»

خلیفه سهری وهک سهری شیر ی به رداپزه وه. هه ولیده دا که نه و خاله بدوزنه وه که ده بریست

له گه ل پاشا پاسی بکا. پاشا به نیگه رانی پرس ی:

داخوا خه ونی من خه ونی شه پتانیه ؟

خليفة له وه لأمدا گوتی: «سویند به زاتی خوا خهونی شهیتانی نیه. به لأم نازانم پاشا نه فندم چونت بز لیگ دهمهوه که ناره حوت نهیی.

- من ناره حوت نام. که واپور تو نازانی که موسولمانی به راستی قوت ناره حوت نایی. 1. موسولمانی به راستی ده زانی هه رچی له م دنیا به رویدا، قه لیمی لیتر ووه گهس ناتوانی به گوتی. وای دابی که سولتان فرمان بدار سهری منی بوی. دیاره من خه مبار دهم. به لأم دلم ناپیشی. چونکه قه زار قه دهر وایه. بز چا من ده توانم فرمانی خوا به گوتیم؟ که واپور خلیفه نه فندم. هه رچی ده بزانی به بی ترس بیلی. به لأم درو مه که. من دهمهوی راستی بیسم. خلیفه ماوه به کی درنو فیکری خزی کو کرده ووه ناخه که ی گوتی:

- نهو باخی تو له خدمت دیوه دلی نیشانه. به لئی پاشا نه فندم دلی تو باخی که. کاتی شهو نهو باخه ده گرنه ووه تو بز گهران و راپواردن ده چیه تاوی. نهوی تو له خدمت دیوه. وه لأم نیکه به سروشت و سبغاتی تو. واته تو ده تهوی له ناشی و خوشیدا بوی. به نارامی له بن داری پر له گول و مبهوی نیشانی خوت دا (پروسه) بسورینه ووه که بی بیکی. دلی تو باخی که. به لأم قه زار قه دهر وایه تا یو بی به پاشا و بشیزن بز گرت... پاشا هه ناسه به کی هه لکیشاو گوتی:

- سهیره خلیفه نه فندم. زور سهیره باوه. بکه نهوی تو گوت راست وایه. هه دلی تو له دلی من داپوری.. باشه درنو یه بده بز انم....

- مه تلذب رووتا که پاشا نه فندم. بز تیگه بشتنی رنگای دورو پنیست نیه. نهودار زهیترونی به باره چه که وه هاتوته خدمت، هه ر نهم ولاته ی گرتنه. تو چوویه بن شه داری بروسه لیتر و ناره حوت بوی. لیزه دایه که چاره نویسی تو ده ست به گهران ده کا. به لأم حریف که وه خه بهر هاتوری. پاشماهی رووداره کانت نه دیوه. رهنگ هه له و دهمهوه خوا به یاری دابی که له دانانی چاره نویسی خوت دا نازاد بی و نهوی دلت ده بخرازی نه بجایم بدهی.. به راستی حریف که وه خه بهر هاتوری! پاشای دلپاک گوتی:

- ناخ خلیفه نه فندم. به راستی نهوی تو ده بیژی نه گهر وایه، نیشا تورک و مه سیحی وه ک دوو برا پینکوه ده زیان. یونانیه کان گاریان ده کرد و تورکیش ده یانخوار و هه مویشیان به خوشی ده زیان.

خلیفه که نیشا سهه هه ردای مه به سته که ی خزی دیشزوه. گوتی:

- نهو مه سهله به له ده ستی تو دایه. تزی که ده توانی له دورگی نیشماه بریه تی دایه زرنی. خودا تزی ده خه و کرده تا نهوت تی به گه بیسی. خودا زور جار به هزی خه نهوه له گه له عه بدی خزی ده ووی.

- خلیفه نه فندم! پتری روونی بکه ووه من باش تی نه که به شتم....

- نهشی بزانی که نیشانی تورک و مه سیحیان له گاندی وا خه یکه تینک ده چی. وادیاره سوارینک به مه ستی و نهیر قاره خانه ی تورکان که ووه.

له پر بروسکینک له چاری پاشا دهر پهری و گوتی: «پنت وایه نهوه کارینکی به چوکه: نهو کافره ناپرووی ده ولته ی وه سمانی پرده.»

خهلیفه دهنگی خزی نهوم کردو گوتی:

پاشانهفندم، تابروری دهولتی عوسمانی، نهم سولتانه به دهسه لاته ههروایه هاسانی ناچی. جاری با له هاسی سه رخو شیک گه پنین. ناتهوئی له باره ی خهونده گوت روونت بکه مدهوه. کهواپوو کوئی بدیهه: من لام وابه خودا لهو سه عاتده! لیکدانه وه ی خهونی تو له دلی من دهنی و ده توانم به دریزی بۆت روون که مدهوه. له گه ل ته وهش نه گهر ناتهوئی گوتی بدیهی ....

پاشا دهستی له سه ره نه زوی خهلیفه ی دانا به ناههنگی پارانه وه گوتی:

به ناوی خوا زۆر هه ده کهم سه بکه ی. نکا ده کهم... خهلیفه گوتی:

- ههوت عاسمان قه لشیرون، خوا هاتۆته خوار و هاتۆته خهونت تا تهو رنگای پهیسته نیشانت بدها.

- گام رنگا؟

- تهو رنگه یی خۆت بتهوئی هه لپیژی. دوو رنگا هه نه. رنگه یی سه وز و یه کی سوور. من نهو دوو رنگه ی به روونی له خهونی تۆدا ده بینم. هه رتکیان له بهر پهی تۆدا گراونه وه. ئیستا کامبانت به که یی به ده توانی هه لیان بۆزی.

پاشا به جۆرنکی ره خه گرانه گوتی:

- نا.. نهک نهو رنگه یی خۆم گهر کهم، به لکورو نهو رنگه یی که خودا به یی هه لپوارد دوو.

- له پینشا گوت، دوو تیه که خوا وای دانا یی که تو له هه لپواردنی یه گنیکان سه ر پشک بی. تو ده توانی رنگای سه رو هه لپیژی و ده ست بکه ی به سه ر به رن و له داردانی خه لگ، گهریت ناگر تی بهر ده ی. ده ستوانی رنگای سه وز هه لپیژی و نهو دم زیان وهک هه نگی و شیر ی لی دیت. تورک و مه سیحی یه کتر له تامیز ده گرنه وه. دنباش به چاکه یاسی تو ده کا. ئیستا کامهت دهوئی هه لپیژه!

به دوا ی تهو قساندها، خهلیفه یی تهو ی بیللی پاشا فیکر بکاته وه، قوتوه سیفاری گران قیسه تی له گیرفانی هینا دهو و زۆر به ریزه وه گوتی:

- پاشا نهفندم تو پیاونکی به سه لیه ی، قه در ی شتی باش ده زانی. نهو قوتوه سیفاره کاری (ژانیا) به، کارنکی فره په رزو زه ریف و ده ستکردی وه ستای هونه ر سه نده. له لایه کی نه خشی هه لپییه کی دو سه ره و له لایه کی تر نه خشی مانکی یه کشه وه به. ته وهش به مانای بره یه تی نیوان تورک و مه سیحیه. ما وه یه ک بهو چونکه ناگاداری ناره زوی دلی تو بهوم، ده مه ست نهو قوتوه ت به دهاری پشکیش بکه م. ئیستا نهوه ده رفه ت هاتوه.

تهو ی گوت و قوتوه سیفاری له پینش پاشا دانا. پاشا به چاوی ده ستخوشانه وه ته ماشای دهاری خهلیفه ی کرد و گوتی:

- به ناوی خوا ئیبه ی یونانی ره گه زی ته به دین. ده توانن به هه نگی و یا به سه رکه مینش بگرن... خوار به وه و توکی په لچه ی به سه ری قوتوه سیفاره که دا هینا و زۆر به سهایی گوتی:

- ناخ خهلیفه نهفندم! نه گهر به زانی تهو قوتوه سیفاره رۆژی چه نده خۆش و کامهانی وه بیر من دینته وه. زنی هه وه لی من خوا له قه بریداروحی شادکا، کیزنکی خه لکی (ژانیا)

بو. له جوانیشدا «فروسینی» بوو. (فروسینی^(۱)) یه کی له نه جیب زاده کانی یونانی بوو، خه لکی (نیپیر). له جوانی و به هزیدا به نار بانگ بوو. سالی ۱۸۰۱ به فرمانی عدلی پاشا له گولی «ژانینا» دا خنکانبان (وهرگیری فرانسه یی). پاشا لیرده هه ناسه یه کی هه لکشا و گوتی :

- به راستی خه لیفه نه فندم نه مه چ رازیکه. نم مردن و ژبان و نه فینه چ مه ته لکه یینک به لأم تو ناتوانی تی به کی، چونکه قهت له خژی و له زه تی ژن ناگادار نه بوی . هه ر تک بیده نگ برون. خه لیفه له گه ل نه وه که ته سببی ده گنران، له به لچه روه ته ماشای پیره دار چناری ده کرد که گه لکانی له رنگی عاسانی تابي تزخ ده لهرانه وه. ناخریه کی زاری لیک کرده تا باسه که بکشیننه بابه تی تزختر. پاشا نه وهی که ته ماشای مه زرای دوری سرزه وژی ده کرد گوتی:

- پاشا نه فندم ، نم سال به دوری مه زراکان فره خاس ده بن. پاشا فیکری خزی له به ره وهی هه وه سبازی رابردو هه تله کرد و هاته وه گاندی لای خه لیفه وه ناسه یه کی هه لکشا و گوتی:

- به لای خه لیفه نه فندم به ره بوی گه نم و جوش چاک ده بن.

خه لیفه رابوو... پاشا هه ستاو دهستی خزی یز درو کرد و گوتی:

- به سلامت خه لیفه نه فندم. من و تو هه ر تگ پرومان به خودا هه به. کاره کانی به پاشی رنکو پینک کراون. نینه کریمان له نیر خومان دابه شکرده. تو ناگاداری لابه ک به و منیش ناگاداری لابه ک. تو خاچه رستان دا پاچه و منیش تورکان

پاشا تاوینک ماتیرو. قسه ناخری هه بوو بیکا، به لأم به سر زمانیدا نه هات. کوخه یه کی کرد. سهری خوراند و له ناخریدا گوتی: «به سلامت خه لیفه نه فندم . نه گه ره ورزانه داهه والی کوشتنیک به گوی گه یشت، وه سرخمه هینه.»

خه لیفه به نیگابه کی نیگه رانه وه سهری تورکی پیرو فیله زانی کرد و گوتی :

- کوشتن ؟ پاشا نه فندم کوشتن...؟ په نا یز خوا ۱۰۰

- نهی .. هرژن چوزانی ! تورکینک هه ست بی و یه کینک له و لوتبانه ی نیوه په لهار بدا و به کوژی. له وانه به هه موو شت روو بدا. شینی زوریش پیدا ده بن. به لأم تو خه لیفه نه فندم وه سر خوت مه هینه. کاتیک یونانه کی هه ست به سواری وه زور قاهه خانه ی تورکان کهوت و نا بروی هه سوانی برد، نینه چاومان لی نوقاند...؟ که و ابوو تزخ خه لیفه نه فندم چاوت به وقینه. نه وه به قازاچی تویه.

خه لیفه نارده ته بو. به لأم وای نیشاندا که تی نه گه یشته. گوتی :

به ستراوه ته وه به ویست و نیراده ی خوا که به سر هه موو سو لتان و پاشایاندا فرمانه وایه.

۱- Kyra Frossini ژینکی جران برو له بنه مالدی پیاو کاترله کانی یونان و خه لکی نیپیر که له جوانی و ژیری دا تاوانگی هه بوو. سالی ۱۸۰۱ به فرمانی عدلی پاشای تورک له گولی (ژانینا) دا سهریان به گزدا کرد. (وهرگیری فرانسه یی).

پاشای پیر له کاتینکا لیره گانی وک لینی بزن به بزه‌ی شهباننی لیک ده‌کرده‌وه، لینی زیاد کرد و گوتی :

- به‌سەر خه‌لیفه‌کا نیشدا. پینش نه‌وه کار بکیشینه دمه ته‌قه‌ی پاریکتر. هه‌رتک پیایو گرنگی گاندی لیک جیا به‌ونه‌وه.

* * *

روژه‌کان خیرا به‌دوای یه‌کدا تینه‌پهرین .مانگی نه‌پریل ده‌هات نیوه ده‌پوو. داره‌کان به‌گول' و با به‌میوی سه‌وزی که تازه‌سریان وه‌دهر ده‌نان داده‌پوشران . گاندی له به‌ر شۆفی هه‌تاوی به‌هاری وک گولله‌ خزی خه‌ ده‌کرده‌وه. له نیو چوار دیواری شاردای پیاوه‌کان به‌ دوو ده‌سته‌ دابه‌ش گرا بیون وه‌هر ده‌سته‌ش خودایینگی هه‌پوو . خودا گه‌ل و پیار گه‌ل، بی' نه‌ودی سه‌رنج بدنه ده‌ریای نارام که بونی خزی که‌بیشتری لی' ده‌هات و با سه‌رنج بدنه‌ خزی که‌ هه‌موو به‌پانیان وک گولله به‌روژه و یا وک نه‌ستیره‌گانی شه‌وله تاسمان ده‌شکوت، خه‌ نه‌جهریان ده‌ سوون، تا ده‌ گیانی به‌کتر به‌ر بن.

پاله‌وان میکینس خه‌مبارو کزه، له دوکانه‌کهی ده‌ستی به‌ کار گه‌رپۆوه. هه‌ وه‌لجار به‌و که‌ هه‌رتووی شه‌را به‌خوری شه‌ش مانگی جارینک کول' و کۆی دانه‌مرکانه‌ پوو. به‌ پیچه‌وانه‌ خزی به‌ توپه‌تر و نا‌تارامتر ده‌ بینن. تیتتر قومه‌ شه‌رابینکی نه‌ده‌خواردوه. له سه‌ر سه‌ره‌ش پاروه نانینکی ده‌خوارد وایست ده‌بزووه . چه‌ند رۆژ به‌و له‌ مالی' که‌س ده‌نگی لی' نه‌بیسنبوو.

خه‌ویشی نه‌ده‌هات. له سه‌ر دۆشه‌گ داده‌نیشت و سیفاری ده‌کینشا. به‌ تاریکی به‌ په‌نجه‌ره‌وه ته‌ماشای ده‌ره‌وی ده‌کرد. له ترسی نه‌ودی نه‌وه‌ک خه‌ری لی' بکه‌وی و دیسان خه‌ونی بی' شه‌رمانه‌ بیهینی. چاری لیک نه‌ده‌نان .له راستیدا نه‌و له‌ خه‌ونیک ده‌ترسا. خه‌ونینکی شه‌بانی که‌ هه‌موو شه‌ونیک به‌ سه‌ریدا ده‌هاتو ریسرای ده‌کرد. به‌ داخه‌وه نه‌شه‌راب ده‌پترانی نه‌م شه‌پتانه له‌ خزی نو‌قم بکا نه‌ شه‌رم. پاله‌وان میکینس له‌ کاتینکا ته‌ماشای په‌نجه‌ره‌وی ده‌کرد، له به‌ر خه‌یه‌وه ده‌بگوت «ته‌نیا خه‌ون نه‌توانی نه‌م شه‌پتانه نو‌قم بکا. ته‌نیا' خه‌ون... ته‌نیا' خه‌ون»

نوری به‌گیش خه‌ری لی' نه‌ده‌که‌وت. خه‌فه‌تی وی هه‌ر نه‌وه نه‌پوو که‌ به‌ لینی خزی به‌رنه‌ سه‌ر و نه‌و سو‌کایه‌تیه‌ی به‌ تورکان کراوه‌ بیه‌شواته‌وه وه‌ر تۆله‌ی باوکی به‌شپینه‌وه. نه‌و خه‌فه‌تی ژنه‌کشی هه‌پوو له‌و روژه‌وه که‌ پاله‌وان میکینس چوو‌پوه مالبان، تیتتر نامه‌نه‌ خانم نو‌وری تخون ژووری خزی نه‌ده‌کرد، هه‌موو جارێ لاقی ده‌عه‌رزی ده‌کو‌تاو ده‌بگوت:

- پاله‌وان میکینس جینوی به‌ تۆ داوه. منیش وک ژینکی به‌ غه‌به‌تی چه‌رکه‌سی که‌ نا‌پروی خزی خوش ده‌وی، جینوت پنده‌ده‌م.

نوری به‌گ بۆ نه‌ودی دلی خزی به‌دا‌ته‌وه و به‌شته‌وه سه‌ر خزی، چوو‌پوه خانو به‌ره‌ی گونستانی و له‌وی خه‌ویکی رینکو پینک گه‌ردنی کاروباری خزی پوو. هه‌وا روده‌ ووده‌ گه‌رم ده‌پوو. بریار واپوو به‌م زوانه‌ خانه‌کهی به‌نیشه‌ نه‌وی و وک هه‌موو سالی‌ها‌ینه‌کهی له‌ باخه‌ گونستانه‌کهی پابه‌ژن، خوا گه‌ره‌یه، به‌لکو‌و نه‌م باخ و ده‌ینه‌ دلی نامه‌نه‌ خانم نه‌رم بکه‌ن و ته‌مجاره‌ش له‌گه‌لی ناشت به‌شته‌وه. نوری ده‌پوست وه‌سته‌په‌ک به‌ینی و ده‌رک و په‌نجه‌ره‌کان وه‌نگ بکا و له‌ نیو داره‌کان

که پر ساز بکا. له نیزمیره وه بولبول و له نسکه نده ریدوه توتی پچوکی ده هینان تا نامینه خانم پریان باخانی و له بهر خزیده ده بگوت: «نگه ر دلی به ردیش بی نهم ده بی»

لهو ماوه بهدا تا بهینه خانم له پشنی ندردهی شانشینی خانوه کهی که ده پروانیه سر شه قام، له سر دوشه گی توکی قوو دریز ده بوو، بنیشتی ده جوو، تماشای رنپواری تورک و مدسچی ده کرد و هیچ کامیش بز نهو نفرقیان نه بوو، چونکه هر چی بی همدوو پیاو بوون، نهو به دایانی پیری ده گوت:

ماریا، تورک و مدسچی و جوله کوو چینی بز من فدرقی نیه. له لای من تنیا دوو جوو پیاو هه. پیر و گنج، ریش سپی و ریش رده. بهلام من ریش رده گانم پتر خوش دهوی.

هموو رزوی کاتی رزؤ ناوا بوون که کولانه کان تاریک ده بوون، پیاونکی یونانی، گلآونکی جوان له سر و چه کمه یکی شاز له پندا، له بهر شانشینی خانووی تا بهینه ده هات و ده چوو.

تماشای سهردهی ده کد. رزؤنیک نامینه خانم له قهره واشی ردهی خزی پرس:

تهو یونانیه کی به؟ هه رده لئی له جینه ک دپتوممه، رهنکه له خودا بی!

دایانی له وهلام دا گوتی: نهوه هه مان پیاو رزؤی هانتی بوله رزه که تز بیهوش بهووی، وه هوشی هینا بهوه. تهوه پالهران پولیکسینگیس به ناو بانگه.

- پیم رابه پیاونکی خه راب نیه و زور قهوش دپته بهر چاو. زور خونن شیرینه و چه کمه کانیشی جیره بان دی. گوی به دیه بزانه فقهیره هه ناسه ی چون هه لده کیشی!

نامینه پنده گه نی، بنیشتی ده جوو، شه رده تی ده خواره دهوه. هه رلهو کاته شدا له پشتی کر کره داره گانی زورره که بندا خزی ده خارده وه، له هه سرتی گه یشتن به پیادا دسوتا. به چاوی خوماره وه بزوی ده هانتی و له بهر خویه وه بیری ده کرده وه: نهوه ی پیم خزش بی ددیکهم. ننگه ر بهووی ده توانم نهو پیاوو بینه سر دوشه گی خزم، یان لینی گه ریم وه ک سهگ له کولاندا بی و بچی. دهمه وی بزاس من ژم یا ژن نیم؟

شه رنیکان کولان چول بور، پالهران پولیکسینگیس له پیش هه یوانی ندرده دار راوه ستا. شوقی مانگ وه ک تافگه بلز ده بزو. لاولار و یاسه من هه ایاان بز خزش ده کرد. له باخی نوری به گدا بولبول وه ک نه فبندارنکی دل بریندار ده بخوند. لهو لاهو ده ریاش هه ناسه ی هه لده کبشاو سبنگی خزی به دیواری بورج و قهلائی شار داده دا.

تا بهینه له گهرمان خهوی لی نه ده کیهوت. کراسی خهوی داکه تنو سهری به سر کولان داگرت. له بهر رونانگی مانگه شو چاوی به پیاونیک کهوت که هیلک و شه کت پالی وه چوار چپوهی ده رگا داوه. خیزا ناسی و پینکه نی، رووی کرده دایانه کهی له قوژنیک مات بهوو خه و ده بیرده وه. به پینکه نی بهر گوتی:

- فقهیره! ماریا وهره تماشای که. ده لئی له خز چوه، دهموست بچه خوار خزمه تی بکه م. نهویش کاتی بوله رزه خزمه تی منی کرده بوو، تو ده لئی چی ماریا؟ خز تووری لیره نیه.

ماریا چاوه خه والره گانی هه لپنا و گوتی: «کیوم تا بهینه ا نهو کاره گوناچنکی گه وره به».

تا بهینه قسه کهی بهری و گرتی:

- بز تو که مدسچی رهنکه وایی، بهلام بز من نا ا من موسلمانم و خویه کی دیکهم هه یو

له ټایپنیکي دېکه پېړه وی ده کم. تږ ده توانی گوشتی بهراز پخوی و بزوت گوناح نهی. بهلام ناتوانی پیاوړیک بگهزی. له ټایپنی ټیښه دا پینچه وانه یه، واته گوشتی بهراز حرامه، بهلام پیاوړ بېنگانه نیه. ههسته برؤ بیهینه ټیره.

دایان نوزبه یگی تاهومیدی لټ هات و گوتی : « وای نامینه.. رؤل ه کم ...! »

- له پشدا بچو بزانه خولامه رهشی بهر ده رگا نوسته ؟

- بهلټی نوسته و گونم له پرخی بو.

- سده گه کش بهستراوه توه؟ وده، هه ترسی، گونگ نیه. خودا ژنو پیاوی هه برؤ تهو کاره دروست کردون... پینچکه له ودهش چ مانگه شهوینکی جوانه و چندهش گهرامه! یاسه من پشکوتوه، بولبول شیت بوه پتم گوتی برؤ تهو پیاوه بښه. من زفدم بهر گردوته ده که ژن رهنکه له زستاندا خزی بی رابگیری، بهلام له هاوندا دژواره. سده گه بهستراوه توه پان نا؟

ماریا که زږ زفم ده گریا گوتی : « بهلټی خانم بهستراوه توه »

نامینه دیسان سهری خوار کرده ده، پالهلوانی دی که راوده ستاوه و چاوی بهرته په لجه ده وی وه تاخه ده. فیکری کرده ده: « له نوری بیزارم، پالهلوان میکیلس باش بو، بهلام کوا دهستم ده یگانی؟ تهو دهش خراب نیه و به کار دی. » نامینه شانه و نارونه ی هه لگرت وگورچ پرچه کانی داهینا و عه تر ی له پنه نکلنی دا و به تودیه ی دایانی برؤ پېشه وه پالپیره نار گوتی :

- ده برؤ پالا .. برؤ ....

دایان هه رتگ دهستی به سهری گرتیو، له پلیکانان چوه خوار ی. نامینه عه تره کی ده شوه دا مابوو، به سینگ و مدمکی داگرد و پاشان ههستا و چرای له پشت ده رگا دانا و به ناره نار گوتی: « من تهو دیکم ده ویست ، بهلام تهو دهش زهر و به غېز و خولا گره، هه چو ټینک بی خه راب نیه » گونچکه ی هه لخت، ده رگای کالسه رق به سپایی کرایه وه. سگ چهند جار و ده وی. دهنگی لاقان له هه سارو پاشان له پلیکانان بېسرا. نامینه پالی وه پالټاندا بو، خه ریکه وو کراسی خه ریکاته بهر. بهلام په شېوان بزوه و لینگه را تا مانگه شه و سینگ و مدمکه روتنه کانی به نوری خزی بشواته وه. دهنگی جیره ی چه کمان له دالان ده بېسرا. بزنی نیزه وای داگرت و نامینه لوتی وه پنه پت کهوت. دووسی جار و ده ک مار زمانی به لیوانی داهینا ، پاشان به چاوه روانی ماتېوو، چاوی له سهر په گداناان.

نښتا پالهلوان پولیکسینگیس له بهر ده رگای وه تاخه که راوستا بو. نامینه به نیزه برؤانگه درېزه کانیدا تمه شای ده کرد. تهو دهش هه روه ک چاوی رهشکو و پشکان بکا، دلټی ده لریزی و دهستی به نیزه چاوانی داده ښتا. چه رکه سی له بهر شوقی مانگه شه خزی بزواتو یاسه کانی لیک ناواله کردو خزی له بهر یه ک کښاوه. له پر هه روه ک نښانه یه کی له نښاندا، کاېرا چوه پیش و چرا کوژاېه وه.

* * *

هانگی نه پرل ددهات تهاو ددهو. خاچهدوست ددهوون به ترس و له رزهوه ناههنگی هدهوتوی پیرز بگنهن. له هدهوو ددهای مهسبهت دا هچ هبلله تینک لهو سالدها به قه درایی خهلکی کریت، وا به قولی و دلسزی هدهستی به دهر دو ژانی مهسب نه کردبوو. کریت و مهسب له دلی هدهوانا تینکل بهیون. چونکه دهر دی هدرتکیان په گبوو. جووله که عیسایان چوار میخه کیشابوو، تورکیش کریت. خاچهدوسته کان که له بدو بی خه بهری و رزؤو گرتن وتازار و نه شکجهی خودای خزیان هاریز ابرون، ههستیان ده کرد که قین و تورهی له سر دلیان ددهینه گری.

به چاری قین و دژماندهتی تهماشای تورکانیان ده کردو به زه حهت ددهانتوانی له کوشنی چهند جووله که میگهرو سهرا فکه له دهر وهری لهنگه وگا دوکانیان ههبرو چاو پېوشن. له شهوکانی به ترسی هدهوتوی پیرزدا، سر له نیواره ده دهر وهر ده ژووی و دهر گایان له سر خز گاله ددها.

له م سالدها ههوا له هدهوو سالی خه فتر بوو. تورک هیشتا نهانتوانیپوو نهو سرکا به تیهی پالوان میگیلس پیی کرد بوون، بهیژنهوه. گاتی شهو که مهسبی له کلیسای (سنت میناس) خهریکی نوزی و ددها بوون، تورک به گورانی (نهان نهان به پیش کلیسادا تی دهرین و جینیوان ددهان.

سعات به سعات مهسبی چاوه روان بوون که کهنگی لژی تورک زهیری خزیان ددهو شینن. هدهوو رزؤی به تها بوون که نهو گوانه بگات ودهری، بهلام گوان رزؤ به رزؤ پتر ددها و سا و له نیوهوه ده گهنی.

بدو جووه بهشیک له هدهوتوی پیرز به نیگهرانی وترسو بی خهوی تیهیری. شهوکان خزش، بهلام تاریک و خه فته تبار بوون.

وهه و شه له ههساران پشکرتیون. به زووی له رزؤی هدهی پیرزدا، گهوره کچ گرنی یاس و سوره گرنی به هاریان ددهچی، تا له تریژی شینواندا له بن خاچیان دابنن. مهسبی دوی رزؤناوا دهرکی دوکانه کاتیان داده خست و ددهوونهوه ده ژووی. به باقلدی کولوا و سهلاذ و کهنگر و ماسی دووکه لاوی و زهیتون و شورباو کریمی بهرمانگیان ده کردهوه. له چاوهروانی کاره سات دا له ههساری دا ددهاتن و ددهوون. کاتیک دهنگی نهرم و خه فته تباری زهنگولهی کلیسای سن میناس بهم شهو هیده ده پیرا، مهسبی نیشانهی خاچیان ده کیشا، دهر گایان ده کردهوه و له ترس و له رزهوه له به بیدهنگی ددهووته کولوا تهنگ و تاریکه گاتی کاندی و نیگهران بوون که نه م شهو چ کاره ساتیک ددهوهومی، چنن خودا جارنکی دیکهش له دهست تاده میزادان رهنج ده کیشی.

ههرچهنلی هدهوتوی موسبهتی مهسب له تهاو بوون وهنیزیک ده کهوت، کریتیه کان سه رگیزتر ددهبون. ناخیه کهی رزؤی پینجه سزی پیرز کاتیک خهلفه و قه شه ماتولی و جاش قه شه گاتی کلیسا به دنگی پر له سز و نالهوه دهستیان کرد به خرنندی دوازه سوره تی نینجیل و روونیان کردهوه که چنن په ههوا خه پانه تی به مهسب کرد و چنن نهو دهم خه لک هویان کرد و به سر زهیدا رابانکیشا، نیماندانان وه گریان کهرتن. هدهوو خهلکی کریت به شالواری ههلساو و به

همناسه برکه به دواى مسيح دا غاريان دودا و له دست(قيانا)^(۱)شکاپه تيات ده برده لای
(برنس پيلات)^(۲) هدرودک (عومر و رېونى) له دست مستهفا پاشا شکاپه تيان ده برده لای
سولتان.۱

همو په بې سهرې گړۍ پاندا شش سوره تې همدولې تېنجېل ، پاشان له پېر وړک شهوې که
په يه گجاري توره بوون. هنرشيان پز حيساري کليسا پرده په سدر داوه لنيکياندا که له سدر
شکلې په هودا له پدروپال سازيان کرد بوو. هيندې به خه نجر و هيندېکيش په مزم تېي به ر بوون
له ت و پدتيان کرد، ناگريان تې په رداو له کاتيکا مثال به هاوار و داد له دهورې هه لده پرين، کول
و کزيان دامرکا، دوپاره پز گه رانه و په کليسا، تا پاشاوه تېنجېل گړۍ پدېنې.
تراسکي له گه ل مثالې دېکه له دهورې داوه لې خاين که ورده ورده دهورو پوچ ده بزووه
هه لده پوري و هاواريان نه کرد. کاتيک په هودا وړک خوله منشي لينهات، کوري پالووان ميکيلس
هافاله کاني له دهورې خړ کړ کرده. پينشر پينگوه نه خه پان کيشا بوو. هه رېکه شوشه
توتنيکيان له دايکيان دزېبوو، هيندې کونه پدروپال هينا بوو. گشتيان پهو شانوه روويان کرده
گه رېکي جوله کان. تراسکي له گه ل هاوکلاسيکي خړي که مثال جوله که بوو به ناوي (لوي) له
پيش همدواندا دروشت. لوي له گه ل مثال يونانيه کان بېره دوست و له خزيان ده زاني. شو
نېده ريست وړک جوو له گه لې بېزوونه وه. همو جارې که بېار ده بوو به لايېک به سدر
هادرېته گاني پين، نو له پيش همدواندا ده بوو.

ماله کان له تاريخيکدا نوستېوون. کوله کان چول بوون. مثال غاريان ده دار له راکردنا نوت له
پوتله کان رږابوو، بزني نوت کولتي پر کرده بوو. زړي پې نه چوو، دنگي شه پزلي ده رېا که
وه به ردان ده کوت، ده بېسرا. شه پزل به توره يې و په به رزي ده هاتن، ده تگوت ده يانوي دېواري
قه لاکاني قينيزي له پېن هه لکه کن.

له گه رېکي جوله کان نيزيک بوونه وه. مثال له دهورې تراسکي کړ بوونه وه. همدويان حدوت
که س بوون. سهرده سته شقارتي دا به همدوان. نه وانش پدريان ناماده کرد که به توتوي بکه ن.
سې کس دانرا بوون که خانوه کاني لاي راست ناگر تې به ردن. سې کسپش خانوه کاني لاي
چدې. تراسکي خبري کردن که چون پدري ناگر تې به ردار له پېن ده رگاگان دابنين و نه گمر
پدنجهرې ناواله شي هېي، بېخه نه ژوروي. خوشي له کاتيکا پدري به توت ده کرد گوتي:
«خوشم مالي مالم ناگر دده دم. فقه رده دوستي پاوکيشمه و مرزنيکي خاصه.»
ماله کان ندي و بې دپن بوون. هيندې له قورو هيندېکيش به تهنه کهو حدسېر دوست
کرا بوون. مالي مالم نه ختي گه وړه تر و پدنجهره پدېکي پدرو کولان و همدويانکي دارش هېرو.

- ۱ - قازي جوله که، که عيساي مده حکوم کرد و خوا رېه کاني نه شکنجه کرد. ده لپن خوشي
ده تاوانبار پورني عيسا دود دېوو.
- ۲ - خاکس له له سجين که وازي له پېراگه پشتمني مده له ي عيسا هينا و داي به قازيه کاني
جوله که. سالي ۳۹ ي زابوني مرد.

مالی جوله‌کان کاپرایه کی پیری کورته بالای رهنگ په‌پړوه پشت کوږ هو. ریشینکی ته‌نکی سرودی ماش و برنجی هه‌پرو. مودی ساری وه ک دوو قه‌پتان هژند بزوهو په‌دوولای روه‌مه‌تینا په‌ریدا‌پرونه‌وه. ناوړه‌چینکی له‌مه‌خه‌لی بنوش له‌سره‌ونا و به‌ته‌نیا له‌هاله ویرانه‌کوی خزی ده‌ژیا. چنده سالیو څیزانی مرد هو. مثاله‌کانی پلاو هیون، سه‌گه‌کوی تزیی‌هو، پولوله‌کوی قه‌پرو، زویشی هه‌ولنا‌پرو که‌په‌گرنه‌وه، په‌لام پشله‌په‌ک زووتر له‌و که‌پشپرویه‌و خوارد پروی. نشتا په‌ته‌نیا پی‌کس ما‌پرو.

نو شوه پره مېړه‌خوی لی‌نده‌که‌ووت. چرای هه‌لکړد هو ته‌وواتی له‌پنش خو‌دانابو، په‌ده‌نگینکی باریک و په‌ک هه‌را، کښی وده‌په‌ته‌کانی قه‌دی‌ده‌خوننده‌وه. راستی که‌ره‌گزی نو‌چ تازاروکو‌پړه‌وری نه‌دی‌پرو؟ چ قوربانی نه‌دا‌پرو؟

نیشاش نوره چنده سده‌ساله که‌ه‌موو سالی له‌تواری کلیسا‌کان له‌و روزه‌ی په‌هاربنا مه‌سیح له‌چوار میخه‌ده‌دن وپنژاری و له‌عنت له‌ره‌گزی جوله‌که‌ده‌کن.

مالم چاره‌ماننده‌کانی له‌سدرکتیپ هه‌لنا و له‌پشت په‌مېړه‌وه ته‌ماشای دوری گرد. هه‌نانه‌په‌کمی هه‌لکشا و له‌پدر خزه‌پوه فیکری کرده‌وه: «له‌وه‌هاتندا خاچه‌پرسته‌کان له‌کلیسای سن‌میناس په‌هه‌را ده‌سو‌تین...» وای هاته‌پدر چاو که‌ده‌نگی هه‌راو را‌گردنی مثالا‌ن دی. په‌لام نه‌وته‌ده‌چوپوه ده‌فیکره‌وه که‌زه‌پی نه‌دا‌په. دوو باره له‌دورای مثالا‌ی کښی تاسانی وده‌په‌ته‌قه‌دی‌په‌کانبدا نو‌قم هو.

حدوت مندا‌ل له‌نیزان دوو ده‌سته‌خانودا دابه‌شپوون. پدزی په‌نا‌گرایان په‌غار به‌سیر دیواره‌گنبا قری‌ده‌دا. په‌ترس و له‌وز را‌بان ده‌گرد. پدزی‌که‌ده‌گر‌واړه و پنبجکه‌له‌دووک‌ل هېچی دپکه‌دپارته‌پرو. ترا‌سکی نا‌پری داوه‌گری نا‌وری نه‌دیت. ده‌ستې‌گرد په‌جنبران وگوتی: «پرون خزان له‌دار بدن‌خو‌پرنه. ښه‌و نا‌گر‌نکشان پی‌نا‌گری‌ته‌وه. نشتا ده‌زانن که‌من چده‌کم. هه‌مو‌بان له‌پنش مالی مالم گز‌پرونه‌وه تا‌له‌و فیر بن. ترا‌سکی گوتی:

- هه‌رکس نه‌وتی هه‌په، پینا‌پدن!

مانولېوس ماس‌تراپس و ناندریکوس کراس‌گورگس پرتله‌نپوه چله‌کانی خزیان دابه‌ترا‌سکی نه‌وانی ودرگرت. هیندی نه‌وتی په‌ده‌رگای مال‌که‌وهر گرد، دوو پارچه‌په‌پزی نه‌وتاری له‌پن‌ده‌رگا‌دانا. پاشان شه‌مه‌په‌کمی له‌گیرفان وهر هینا و نا‌گری تی‌په‌ردا. ترا‌سکی په‌رقه‌کمی دپکه‌ی په‌نه‌وت گرد و نا‌گری تی‌په‌ردا و په‌په‌مېړه‌وه‌ا هاروشچه‌ژوو.

لوی هاروی گرد: «مندالینه‌وا‌گه‌ن. پچین له‌کانی خزان بش‌پته‌وه، تا‌پزی نه‌وتان لی‌ته‌په‌ده‌نا ده‌مان ناسن.» داپان له‌قاقای پنه‌کین و له‌کولا‌ته‌تاری‌که‌کاندا ونپوون.

ترا‌سکی ده‌پوست له‌وی‌پښی، تا‌نا‌گر‌ده‌کی خوشتر په‌کاو‌مالی جوله‌که‌پکاته‌خزله‌میش. له‌په‌رخزه‌پوه ده‌پگوت: «سپره‌مروغ په‌سو‌قاندنی مالی جوله‌که‌په‌پدزی‌که‌پنی‌پکا. نه‌گهر مرو‌پخوا‌زی وده‌ر رحه‌سته‌ی هسای مه‌سیح په‌کوی، ده‌پی جوله‌کان په‌زیندوی‌سرو‌پښی.» که‌میکي دپکه‌ش چوه‌پنش تا‌نه‌و نه‌وتی ماوه‌ته‌وه په‌نا‌گری داپکا. په‌لام هارونکی په‌سام له‌په‌مېړه‌ی نا‌واله‌ی مالی مالم هه‌ستا. مالی پیر هاته‌سره‌ه‌پوانه‌کدر هاروی ده‌گرد:

- نا‌گر.. نا‌گر. بارم‌متی! ترا‌سکی خزی په‌دیواره‌وه‌نوساند که‌دپار نه‌پی. مالم خوار بزوه

دینی درگای ماله‌کمی ده‌سوتی. له نه‌ژنوی خزی ده‌او هاواری ده‌کرد: و خه‌لکینه پارمه‌تی ا
هاوار...۱

به‌لام خانوی دراوسینکان همه‌وو له تاریکی دابرون. که‌س نه‌هاته دوری. مالم به‌ پله‌ هاته
خوار و درگای گم کرتوی کرده‌وو غا ریذا کولانی. قه‌لبره‌ هیچی پی‌ نه‌ده‌کرا. له جباتی نه‌وی
بچی له درگای جبرانان بدا، به‌ تاساوی ته‌ماشای ناگری ده‌کرد. تراساکی به‌زوی پنه‌اهات. له‌وی
وده‌وکه‌وت و له درگای ماله‌کانی ده‌او هاواری ده‌کرد: تاگر... تاگر... پاشان
هاتموه‌ کن مالم و گوتی:

باهه‌ گه‌وه‌ من له کلیسا ده‌گه‌رامه‌وه، گونم له ده‌نگی هاوار بوو. مه‌گریا نه‌ودتا دراوسینکان
به‌ هاوارته‌وه‌ هاتون...۱

له راستیشدا درگا ده‌کرانه‌وه. چوله‌که‌ له ریشایی مانگه‌ شه‌ودا به‌ کراس و کلاوی شه‌و،
خه‌والو وترساو ده‌ر ده‌په‌ین. که‌ ده‌پیان خانوی مالم ده‌سوتی، ستل به‌ ده‌ست ناویان دینا تاگره‌که
بکوشنه‌وه. تراساکی له گه‌ل جبرانان ناوی ده‌کیشا، ته‌رو هیلای بیوو. گاتینگ تاگر کوزا‌به‌وه
تراساکی ده‌ستی مالی گرت وگوتی:

شه‌و به‌ خیر باهه‌ گه‌وه. ئیستا ئیش نارام بنوو، تاگر کوزاره‌ته‌وه. مالم ده‌ستی به‌ سه‌رو قزی
منداله‌که‌ داهیناو گوتی:

- دایک و پارکت نه‌شی شانازیت پنه‌و بکهن. تز منت نه‌جات دا. من ده‌توانم له جباتیان
چیت به‌ده‌می؟ پی‌اونکی قه‌لبرم، هیچم نه‌ه. تاوینگ بیری کرده‌وو پاشان گوتی: «بز چی بز چی
راوده‌سته... شتینگم هه‌یه...»

له‌قوژی حه‌ساره‌که‌ پنجه‌ سووره‌ گولنکی لی بوو، گولنکی سپی جوانی پنه‌و بوو له به‌ر شزی
مانگه‌شه‌وی ده‌ده‌وشا، پیره‌ میزد لینی کرده‌وو و دای به‌ کوره‌که‌و گوتی:

- وه‌ره‌ رۆله‌ ا نه‌و گوله‌ وه‌رگه‌. نه‌م شز کاری خیری تز بزنی عه‌تری نه‌م گوله‌ی لی دیت...۱

* * *

به‌پانی شه‌و رۆزه‌ هه‌ینی پهلۆ بوو زه‌نگوله‌کان له به‌ره‌ به‌پانه‌وه‌ به‌ شاهه‌نگنکی‌خه‌
ه‌ناکترله‌جاوان وده‌نگ ده‌هاتن. رسمی‌مه‌سیح له نپه‌ر راستی کلیسا دانرا بوو، ده‌رگاگان خرا
پورنه‌ سه‌ر پشت. ده‌ دوازه‌ ژنی گنج نه‌ژنیه‌ان دادا بوو ته‌ماشای په‌پکه‌ری مه‌سیحیان ده‌کرد که
له نپه‌ر وه‌نه‌وشه‌و سوړگول وگرتی لپه‌ز درۆ کرا بوو. ده‌تگوت مه‌سیح کوری خزیان بوو به‌ دلنکی
خه‌مه‌پاره‌وه‌ بزی ده‌ گریان‌ونه‌سریبان هه‌لده‌وه‌راند. نه‌ر کوره‌ پاشه‌ که‌ جینی شانازی گاندی بوو، به‌
ده‌ستی تورکان کوزرا بوو. شه‌و رۆزه‌ بارپانه‌یس چوه‌ کلیسا، داهاته‌وه‌ و لاقه‌ خو‌نه‌ایه‌کانی
مه‌سیحی ماچ کرد. مستیک کوندرو نه‌سپه‌نده‌ری هه‌لگرت، تا نه‌گه‌ر نه‌خوش بوو ده‌وکه‌لیان پی
پکا. هه‌روا که‌ مات راوه‌ستا بوو، به‌ سه‌په‌ره‌ ته‌ماشای په‌پکه‌ری کرد و سه‌ری راوه‌شاند و گوتی:
«له‌عنه‌ت له‌ تورکان! پی‌او کوزی ده‌زالم...»

بارپانه‌یس چوه‌ حه‌سارو هورنوفلوسی دیت که‌ له به‌ر رۆزووگرتن و پهنه‌وی کزو لاوازیوه‌.
پیشوکوس، کایامبیس، بابکیش و ناغا پاراسکه‌ ده‌وریاندا بوو. هورنوفلوس قسه‌ی ده‌کردو

نهوانی دیکهش گویان بژ شل کرد هوو ده یگوت:

« دوزنی پاشا که روشکینکی به دیاری بژ خلیفه ی نارد هوو. به لأم خلیفه به دلشکاری که روشککه کی نارد بژوهو گوتیروی: من لهو دیارانه م گهره ک نیه. ټیسه به رڼوون، جوله که مدهیجان کوشتوه و ټیسه تازمهانه.

ناغا پاراسکه واس گوتی: « نه ده بویه دیار به که بنږینه وه، چونکه نه وه سوکایه تبه. »

کابامیس گوتی: « پاشا نه ده بویه که روشکینکی بژ بنږی، چونکه نه وه سوکایه تبه. پژما نه وه سکه نه بده زانی که تم حوتوه، حدوتوی پېرڼه؟ »

دپیتروس هه تاسه پدکی هه لگنشا و گوتی: « نه وه کاره گارنکی باش نه بوه. ټیستا وه ختی نه وه نیه له گهل پاشا مل به مله بکری. له سر نه وه باوه دم چیروکی ټیسه و نهوان، چیروکی به ردو گڼه به. »

باگنیش ده پوښت پېرودا ده یږی، به لأم باوایانیس خزی خسته نږان وله کاتینکا چاره گانی ده سپړه وه، بده نگی به رز گوتی:

- کورینه هه وائیکی خه راپم پستوه. نازانم زانپوتانه یان نا ؟

- هه وائی چی باوایانیس؟

- پالده وان مانولی - یان کوشتوه

- گام پالده وان مانولی؟

- مه پستم عیسایه . کورینه عیسای مه سیج. تورک کوشتوبانه . باوایانیس چای پر هوون له فرمېک . باگنیش و کابامیس به هه به ساری ټنک راعان. بدلئ مه سیجیش پالده وانیک هو وهک پالده وان نلیاس و پالده وان کوراکاس و یا وهک داسکالوایانیس که بژ نازادی شمېر ده کرد. نهویش چه کدی له پښ ده کردو شالواری هه لمسای دپښ ده کرد و وهک کریتیان پنځی رهشی له سړی ده پست.

هموو ناوریان داوه. خلیفه یان بښی به گاهه خزل له پلېکانان دښته خوار. ده تگوت خاج به شانی ده کښی. هموو ده باندا، تا پترانی ټنپه ری. نه ونده سروسه گوتینکی به سامی هه بېوا ده نگی په پېو، رهشی سپی ده له رزی.

پاراسکه واس به سپایی گوتی:

- نه وه بژ چی وای لیها ته. ؟ جاران سړو رویه کی نه جیب وخوښه وستی هه بېو. ده لښی ژاری

سهرلیونه. چ ده ریدیه کیده؟

باگنیش گوتی: « ده پانه ی له چوارمېخه ی بدن. تز ناتوانی تی بگی ناخ، پېوره! له بهرم چوپړه که تو خه لکی (سپه رای).

خلیفه ئی پېری. پېرده پدکی رهشی نه سترو کلای نویسقولی داپز شېبو. چوه ژودی کلبا. لهو چنده رڼی دواپیدا خلیفه ژرر گنډا هو. چاره گانی که له حالی ناسایدا وا نارام هوون، ټیستا هروسکبان ددها. پښگومان نه وه له بهر رڼوون گرتن و پا په تابهت له بهر زانی مه سیج هو که هموو سالی به دل هه سستی پښه کرد. نه وه نه بده توانی زولم و ژرر ددهو به ری. نه بده توانی بهیښی که ده سته پدکی ناهکار و بی دین و نښان و بی قانون. زولم له پښگوناحان بکه.

نەبەدە توانی بێینی کە تاجیکی دەرکیان لە سەری کریت ناو و ئەر بەدەختەش لە ژێر نێزی تورکاندا رەنج دەکێشی.

خەلیفە بە سەرۆکایەتی دەستەبەک کە بۆ بەرێوە بردنی هەبێ پەرۆز کەوتووونە رو، وەگازی هەلەسواند و وەک نێزە دەبێزوت و لە کاتیگە بە تۆبەیی دەپروانیە عەسکەری تورک کە لەگەڵ دەستە دەپۆشتن بە ناو ناردە یگوت: « تاکە؟

ناخەر تا کە؟ ... سەر بەزی تورک بۆ ریزێ لێتان تەنگەکانی خزان سەرەو ژێر راگرتوو، دیسان خەلیفە دەیگوت:

- ناخ ئەی کریت! کەنگی راپەڕینی پر لە شانازی تۆ دەبینن؟ بۆ چما ماوە پەکی زۆر نەبە کە تۆ لە چوار مێخە دراوی؟

خەلک بە دەنگی لەرزۆک و نیو ناسکرا شینی مردویان دەگێرا، ژەنگان دەگریان. پیاوێکان بێدەنگ و ئارام شەمەکانیان بە دەستەرە گرتوو. خەلیفەش کە وەگازە کە لە بەردەکانی شەقامی کاندی دەدا، جگە لە کریت پیری لە هیچی تر نەدەکردەو، لە دلی خۆیدا دەیگوت: مەسیح خودایەر دەتوانی زیندو بێنەو، بەلام کریت جگە لە بستیگ خاک و هیندی ئادەمیزاد چیدیگە بە...؟

خەلک لە شەقامی گەرە تێبەدین و لە مەیدانی شار راوەستان. خەلیفەش لە کانیگە دەستی راستەیی خۆی بەرز دەکرد و رۆژ هەلات و رۆژ ناوا و خوارو و سەروی شاری پەرۆز دەکرد، دەریا لە دوورەو دیار بوو، شۆتی دەدا. دوو دورگەیی پچوکی پەنا کاندی لە بەر شەبەقی هانگەشەو لە دەریادا مەلبان دەکرد. لە بەرامبەر ئەوانیش گوندی گولان (دو زمان) بە چرای کرەنۆکەو کە لە چۆلی تروسکی دەهات، دەبێرا.

گولەگانیشت لەو شوێندا رێو رەسی نوژی شینانی هەبێ پەرۆزان بە رێو دەبرد. مەسیحی ئەوان لە سەر دۆشەگی گەلای دار لێم نەستەرەن نۆستوو. ئەر مەسیحی کاغەزی بوو کە پێشتر قەشە یەکی سەت سالی گول کێشابوو. رەسم کێش مەسیحی وەک خۆی گول کێشابوو. واتە لوت و قامەکانی خۆرە لێی داوو. لێوی خوارەوی زێبوو. خەلیفە ئێودەم تۆرە ببوو، قەشەیی رەسم کێشی بانگ کردبوو، پێی گوتبوو:

. قەشەیی لەعەتی، نیشاندانی مەسیح بەو سەرۆک شەل، گوناحیگی گەرە بە. بۆ چما تۆ لە خوا ناترسی؟

قەشەیی رەسم کێش کە لێی نەبوون لە ولاندا گوتیوی: « باوکی روحانی، مەسیح بێجگە لەم رینگە چۆن دەتوانی ئەفنی خۆی بەدا بە خەلک؟ جگە لەم هیزە کە تووشی ئازارو ئارەحەتی بێ، بە چێتر دەتوانی موحبەتی خۆی بەوان ساییت پکا؟

گولیش لەم شوێندا خودای ئەخوشتیان کە لە سەر گەلای لێم ونەستەرن راگشا بوو، بە کۆلاناندا دەیانگێرا. کاتیگ لەو لای شار، واتە لە سێ تاق، تووشی دەستی نیشانە ساخەگان بوون، بە رەسمی سلاو چا پچوگەکانیان بۆراوە شاندن.

پالەوان مەکیلس لە حەوتووی پەرۆزدا نەچرە کلبسا. ئەر نوژی و رۆژووی دەگرت، بەلام لە قەشەکان بێزار بوو. ئەوەندە دەوستان تا کلیسا لە عەبا پەشان و میزەر بە سەران چۆل دەبوو،

پاشان ده چوه ژوړوی ، شمی هډلده کړد . بهم جوړه همدو پنبج شهمز پېرزه کان قدسه له کلیسا یا یان تا ، ده چوه نوژی ده کړد . . نیشانی خاچی ده کښا ، زاری لیک ده کړده وه گوشت و خونۍ همدیچی له مه لاشویدا ه دست پنده کړد که وه کرمیک بڼ نیو ریخزنه و هډناوی ده چونه خورای . به لام نم ساله پالوان میکلس بڼ همدولین جار له ژانیدا ، رژی پنبج شهمزی پېرزه له جیاتی بچینه کلیساو نوژی بکا ، به یانی زو لینی سوری مابنی هو ، رکیت کړت به دهشت و سهرادا ، تا گه بشته خانووی گڼستاننی نوری به گی . توژنک لهوی راووستا ، به لام هدر لهو رینگایده گه رایده و روی ده لای دریا کړدو چوه بهم سپته وه . به پرنشانی ده بگوت : « تا شو شه پتانه له ناخی مندا بی ، من نوژ ناگم »

له تهواوی سالدا هیچ روژنک وه ک رژی شهمزی پېرزه درژو نیه . لئواری شو وژو به ست تازو نیو ناز دیز به له لجه و لاره دینته پیښ و راده وستی . ههنگارنک بڼ پښتوره داوی و دوو ههنگاو ده کښتیه وه ، ناخری هه رناگاتی . تهواندی به وژو بوون کاتی به لای شو ته تندروانده تینه پهرین که خواردنی به تام و چپو یان تندا هو ، لاتیان له دوا نده هات . گاهان وه خو ده کورتن و مالیان ده رازانه وه . ناگردان هه لکرا بوون و هه ساره کان گهسک درابوون و ناو پرتین گرابوون . ده کان بڼ هه مران ناواله کرابوونه وه . همدو چاره روانبوون رژو تاوا بی و شوی پیره ده کتی راپه ریشی همدیچ به سه رشاردا بی .

مادام کراسو گنورگیس ، جاروار ده ستیکی به بهر چاویه ده گرت و ته ماشای وژی ده کړد . له بهر بزنی مریشکی نیو دیزه و عهتری کولبچه کانی نادرېوس له تندروی نانکر هینا بوونیه وه . پینحال بیوو . له بهر خویه ده بگوت : « شو خوره له عهتیهش راست نهمرو جدهنی گرتوه و نایهوی بهژی ! »

مادام پنبلوب له به یانی پنبج شهمزی پېرزه وه هیلکدی رنگ کړد بوون . شو شازنی به ده سلانی متبهقی خزی بوو . به جهرگ و دلۍ به رخ شوریای پاسکالی لی دنا . ناغا دیمیتروس میزدی به فرمانی شو که شهنی مس و دیزه به ده ستوه له نیتوان مال و نانکرده له هاتو چو دابوو . ژنکه دی پنی ده گوت : « گیانه کم ناغا دیمیتروس ا برز باره کلا ا شو ش همدیچ زینلوو ده پښتوره . شوهش مانای نه ویه لاری جوانکیله م که نه مشر نیشیای توم هدی . تینه ده گی ؟ هیرادام شو همدو گوشت و کولبچه ، قهیاخه به خورای نه چی ! »

ناخره کی خوا دعای مادام کراسو گنورگیسی قهبول کړد و رژو تاوا بوو . شو له گه ل بزنی شوریای پېرزی پاسکال شای داپوژی . گه ده کی یونانیان پر هو له هوار و خژی . ژنکه کان ده ستیان کړد به خو جوانکړد . ته نانهت وانگلېوش جلی تازهی کړد بهر و خوی رازانه بڼوه . له هه ساری چاوه روانی براکی بوو . داخوا براکی ده هات له گه ل خزیدا بیاته کلیسا ؟ شوه ناخرجار هو که نم دوانه ده یانتوانی پڼکوه بچنه کلیسا . چونکه سالی داهاتو ده برایه چس گورگیش له گه لیان بی .

لهو شوه دا دوو کهس له تهواوی شاردا به پڼچه واندی داب و شون بیران له خودا نه ده کړده . له شوی پېرزه ا پدک لم دوانه چه رکه سی جوانی له ناخیز گرتیرو ، شوی دیکهش له سه رده شگ دانې شته بو سېغار له سه رسیخاردو که لی به دا ده کړد .

بهلام خدیائی وک سگی هار له گزانه تنگ و تاریکه‌گانی شارد دهره‌او و له پیش دهره‌گابه‌کی سه‌وز راده‌وستا و دهره‌بی.. یه‌ک خه‌ریکی ماچ و موج و رابواردن بو، نهری دیکه‌ش لووره لووری بو. ههر له‌و گاته‌شدا خاچه‌رسته‌کان له کلیسا کز به‌رونه‌و و شعی تازه‌یان به‌ دهره‌و گرتبو، ده‌خلیفه رامابرون، خه‌لیفه که‌وای جیزی کردبو به‌رو نه‌نجیلی به‌رگ زینویی‌لنک کرد بزوه. لاقی له‌ سهر میچه‌رنک بو که به‌ گولی نه‌سته‌ره‌ن رازابه‌زه. سهری که‌به‌شپه‌و بن دار لیمزیه‌ک که گولی کرده‌و، شنه‌های شوه‌وانه دهرچاری شادی هه‌موانی ده‌لاوانده‌و، نه‌وده‌مه پهر بو له‌ شکر و جلال، هه‌موو هه‌ستیان پنده‌کرد هه‌مووشیان نه‌وه‌یان ده‌زانی که موجه‌یه‌ک نیزیکه، موجه‌یه‌کی نارام و دلنیا، وکه‌زترینک که‌له تاریکی شوه‌و ده‌لنیشی. کاتیک هاواری: «مه‌سیح له‌ نیو مردوان راست بزته‌وه» له‌ خه‌لک هه‌ستا وگری پیروزی شه‌مه‌کان به‌رز بزوه، هه‌موو خاچه‌رسته‌کان له‌ گه‌ل خودی مه‌سیح له‌ یه‌ک ده‌مدا بز زیان که‌رانه‌و. پالنه‌وانه‌کان ده‌مانچه زنده‌وکانیان ته‌قاند و هورژوفلوس که له‌ خه‌شیان شیت به‌بو، به‌ چارنک هه‌وسی زه‌نگوله‌ی (سن‌میناس) و (آنازادی) و (مه‌رگ)ی وده‌نگ هینان، نه‌و به‌و زه‌نگوله‌یه‌و شاره‌ی که‌ تزی قی کزیله‌تی تورگانی له‌ ملداهو، راده‌که‌باند که‌ پالنه‌وان ماتولی واته (کریت) نه‌مردوه‌و نامری و روژنک نازاد ده‌بی.

دوای راستبه‌رونه‌وی مه‌سیح خه‌لیفه قیتی نه‌شته‌وه‌و که‌م که‌م هاته‌وه سه‌رخز. له‌ به‌پانیفا به‌ جاش قه‌شه‌یه‌کدا هیندی باخلاره‌و قهرتالینک هیلکه‌ی ره‌نگ کراو و چه‌تد دانه‌ کولبیچه‌ی بز پاشا نارد. شاری کاندی ههر وک گیان له‌ به‌رنک و وک نیشاندارنکی مه‌سیحی که له‌ کلیسا که‌رابه‌ته‌وه و شادو به‌که‌یف له‌ به‌ر هه‌تاو پالی دابه‌ته‌وه، له‌ روژی دهریای به‌ که‌فدا دهره‌وشا. باره‌پانینس شیر یخزی له‌ پشتی به‌شته‌و، میدالی ته‌نه‌که‌ی به‌ سینگیه‌وه ده‌لاوره‌سپه‌و، نه‌وی روژی وک هه‌سانه‌وه به‌ نهر شارد دهره‌و. شعی‌ته‌ی نه‌ده‌ فرزند. تورک و مه‌سیحی که‌ تروشی ده‌برون، له‌ گه‌ل به‌یه‌ک سه‌رشیان بز داده‌نواند. نه‌ویش به‌ فیژو لوټ به‌زی پاشایه‌کی به‌ راستی وه‌لامی ده‌دانه‌ و. لاریکی خه‌لکی به‌غازی به‌ کری گرتبو، به‌ زوخال دهره‌و چاری ره‌شکرده‌بو، بز لاسا کرده‌وه وک خولامی ره‌ش له‌ پشت سهری دهریشت.

هاریلوسی قوله‌و خه‌ به‌ سبیلی بادراو له‌ فایتمی خویدا ده‌چه سه‌ردان. گلاؤنکی هه‌سیری تازه‌ی له‌ سه‌ر نابور که‌ تازه له‌ تابه‌ته‌وه بزبان نارد بو. له‌ گاتیگا چه‌نه‌گی هاویشپه‌و سه‌ر ده‌سکی وه‌گازه‌کی که‌ سهری به‌ شگلی شه‌ر دروست گرابو، به‌ قین و توره‌ی شه‌پتانه‌وه ته‌ماشای خه‌لکی ده‌کرد. چهره‌که‌ نه‌و نه‌ده‌توانی له‌ گوناخی تاسایی خه‌لک خوش بی.

مه‌سیحی که‌ گه‌شبان جل جیزیان کرده‌وه به‌ر، له‌ روژناواد له‌ سی تاق کز به‌رونه‌وه. های ده‌هات و قه‌بتانی ناویشی پرچی که‌که‌گانی ده‌ له‌راندوه. له‌ سه‌رووی شار دهریا به‌ره‌نگی گول پان رابه‌رو. له‌ لای خواره‌وه ده‌شت و مه‌زرا سه‌وز ده‌چرون. چیاکان ره‌نگی تاره‌ریان به‌سه‌ر کشا بو. دارزه‌یخونی زینین ده‌ره‌وشان. تاسانی شین سپه‌ری نارام و جوانی خه‌شپه‌و سه‌ر خه‌لکی کاندی که به‌ نیازی هه‌وا خوری و خه‌ نیشانداران و هه‌زمی خواردن هاتبه‌رونه‌ ده‌ی. که‌م که‌م تاریکی بالی ده‌کیشا و نه‌ستیزه‌ی زوهره شادو سه‌رکه‌وتوو، ههره‌وک مه‌سیحی زینلو بزوه، له‌ بان سهری هه‌هوانه‌وه له‌ تاقی تاسانی خزی نیشاندا.

سَنه مزی جیژنی پاک پالەوان پولیکسینگیس به شادی و زووقی لاونکی بیست سالد، لعدگولنکی سوروی له باخی نامینه خانم چنبیرو، خستبویه پشت گونچکەیی و به ههنگاری نەرم و گوبچ و گۆل، له ده‌روازه‌ی کاندی هاته‌ده‌ر. چهنده گۆرا بوو. چهنده گنج به‌زوه، چهند رۆژ بوو سچیل و بن ههنگلی بۆنی عه‌تری لهنده‌هات. هه‌ر شه‌وی رۆژی به‌پانی گاتنیک خوشکی دیتبوری که پراکه‌ی قه‌رتالینکی پرله خواره‌مه‌نی و بوتلی شه‌رابی داوه به‌هه‌لباغها به‌بهاسته‌وه‌ مالی، لینی پرسبورو: «ها. رۆژرۆیسان جیژن و میوانداریت هه‌یه‌؟» پالە وان له‌ وه‌لامدا گوتبوری:

- خوشکی تۆ ده‌لینی چی؟ ده‌یی تالۆکه‌ی بکه‌ین، مردن که‌س نه‌مان نادات ...

له‌ نێزیک ده‌روازه‌ی کانه له‌ بن داوه‌ گێژنیک دوو که‌س له‌ هاورینکانی چاره‌ روانی بوون. په‌گیان پالەوان ستیفانیس بوو که‌ خۆی هاوریشته‌وه‌ سه‌ر گۆزچانی به‌ گری. نه‌وی دیکه‌ پیاونیک بوو به‌ چلی ئورپایی و دم و چارینگی گۆز و ره‌نگ په‌رو، ریشینگی گۆرت و خورمایی و چاوی عایی. پالەوان ده‌ستی یۆرۆ گردن و گوتی:

- گوێشه‌ سلۆ. پالەوان ستیفانیس! تۆ ده‌زانی که‌ ئهم رۆ رۆژی زیندوونوه‌وی مه‌سبچه‌ ا تۆش ئه‌ی زانی زه‌مانه‌، ئه‌ی نێدۆمه‌، پروا بکه‌ له‌ ده‌ستی تۆ که‌م که‌م هه‌راسان ده‌یم. ناخه‌ ماوه‌یه‌ک ده‌ست له‌و کتینه‌ له‌عه‌ نه‌یه‌ هه‌لگه‌ر، تاوینک وه‌ره‌ ده‌ر، خۆت وه‌یه‌ر هه‌تاری ده‌ و ته‌ماشای خۆریکه‌! تۆ بێت وایه‌ ئهم بازاره‌ی ژبان چهنده‌ ده‌خا‌بینی؟ که‌وابوو تۆش به‌جۆرێ، هه‌ندێ پێنکه‌نه‌، مه‌سیح زیندوو بۆته‌وه‌، تۆش زیندوو به‌وه‌.

نێدۆمه‌ گوتی: «پالەوان ستیفانیس نامه‌یه‌کی تۆی داوه‌ به‌من»

- گوتم جاری با برۆین. دوایه‌ یاسی ئه‌و مه‌سه‌له‌ ده‌که‌ین. مه‌سیح زیندو بۆته‌وه‌، بالا کورینه‌! هه‌موویان که‌وته‌ ری. نێزیک نیوه‌رۆ بوو له‌ بۆرج و دیواری شار وه‌دوو ده‌که‌وتن. له‌ لای راستبان ده‌ریا به‌ تهره‌یی و به‌ توندی خۆی به‌ رۆژه‌کانی کهرت داده‌دا و ده‌ کشایه‌وه‌. له‌ لای چه‌یه‌یان دنیا‌یه‌کی خوشه‌وستتر هه‌بوو. سه‌وزایی زه‌رد هه‌لگه‌راره‌ بۆنی عه‌تریان لێ ده‌هات. جاشه‌ که‌رنیک له‌ نیوگیادا خۆی ده‌گه‌زاند. زاری لێنک ده‌کرده‌وه‌ و ته‌ماشای ئاسمانی ده‌کرد. ده‌نگۆت پهنده‌که‌نی. ئه‌ وان پولیکسینگیس له‌ په‌ر واوه‌ستاو له‌ قاقای پێنکه‌نینه‌ دا. هاورینکانی پرسبان:

- ها.. پالەوان به‌ چی پهنده‌که‌نی؟.. چ قه‌واوه‌؟

- گوێشه‌ ئه‌و دیمه‌نه‌ شتینکی سه‌پرو وه‌ به‌ر دینیشه‌وه‌، ئه‌و کاتی منداڵ به‌ووم و ده‌چرومه‌ قوتابخانه‌، رۆژنیک ماموستا که‌مان ناخا (پاتروپولیس) لینی پرسیم: «پولیکسینگیس! بلی بزانم که‌ر چه‌یه‌؟» من له‌وه‌ لām دا گوتم:

- ماموستا.. که‌ر که‌روشکی سه‌ت سالد به‌. ئێستا په‌ راستی ته‌مasha که‌ن، وه‌ که‌روشکی سه‌ت سالد ناچی؟

دووباره‌ که‌وته‌وه‌ری وله‌ رینگادا پهنده‌که‌نین. پالەوان ستیفانیس په‌ شه‌له‌ شه‌له‌ ده‌رووی، پالەوان پولیکسینگیس باسکی ناخا نێدۆمه‌ی گرتبوو تا نه‌که‌وی. له‌ ولستیدا کابرای زانا وانه‌هاتبوو به‌ سه‌یه‌ردانه‌پروا. له‌ هه‌موو هه‌نگاونیک هه‌له‌ده‌خلبیسکا.

پالەوان پینی گۆت: «غیره‌ت بی، ئاوال زوا، ئه‌وه‌ گه‌یشتی.

پالەوان ستیفانیس گوتی: «ئاوال زوا پانی چی؟»

- ناخر خوشکه زام دووسه‌ی میزدی ده‌کا. زواش دؤستی نیزیکتر له نیدومنه‌ی نیه. تهم دوانه له پدنا به‌کتر داده‌نیشن، وه‌ها له‌کتیپاندا نوقم ده‌بن، وه‌ک مشکي نینو پسته پهنیری ده‌ست ده‌کهن به‌خواردن. نیشه‌لایز شایی خوت تاغا نیدومته.

به‌لام تاغا نیدومته بی‌ته‌وی زمانی بگه‌ری، سهری راه‌شاند. تاره‌تپکی ساردی به‌سهر و چاویدا هاته‌خوار. نیدومته له‌بنه‌مائیکی ره‌سهن بوو. باوکی که له‌پپاو ماقوله‌کانی قه‌دیی شار و مرؤژئیکی باشبوو، هه‌وزئیکی ناو هه‌لدیری له‌پیش ماله‌ک‌ی دروست‌کرد بوو، تا رینواره تینوه‌کان ناوی لی‌به‌خزنه‌وه. دراوسیکان گۆزه‌کانی لی‌په‌ر کهن. هه‌وزه‌کشی به‌ناوی کوره‌که (نیدومته) کرد بوو. بی‌جگه‌له‌وه په‌لجهره‌ی‌کی به‌دیری کۆلانیپا ده‌دیواری خانوه‌ک‌ی کرد بوو، سه‌عاتئیکی گه‌وری دیواری تینگرته‌وو، تا خه‌لکی کاندی له‌کات و سه‌عات ناگادار بن. به‌لام بز خزی نه‌گهر وسته‌ای بزانی سه‌عات چهنده، له‌مالی ده‌چوه‌دور و له‌کۆلانی ته‌ماشای سه‌عاته‌ک‌ی ده‌کرد. ماموستای جزر به‌جوری بز کوره‌ک‌ی راگرتبوو. هه‌موو رۆژی به‌یانی قه‌شه‌ی‌کی کاتولیک ده‌هات زمانی به‌نگانه‌ی پی‌ده‌گوت. مامبشی زمانی عیبری نیر ده‌کرد. پپار ماقولی پیر به‌دوسته‌کانی ده‌گوت: «رۆژئیک دی‌ته‌و کوره‌ی من کریت نازاد ده‌کا، به‌ینی خومان بی‌له‌سهر ته‌و باوه‌ده‌م بز نازادی کریت تهنه‌نگ پی‌وست نیه، به‌لک‌وو مینشک پی‌وسته. پیره‌میزد مرد و که‌له‌ی کوره‌ک‌ی پر بوو له‌زانست و جه‌وه‌هر. دراوسیکان به‌سهر سور مانده‌وه‌یانگوت»

- کاپرا هه‌وت زمان ده‌زانن. له‌سهر هه‌ست به‌وون که‌نگی له‌م هه‌وت زمانه، زمانی ده‌گه‌ری. کوره‌که هیچ قه‌دی نه‌ده‌کرد. که‌م که‌م ماخولیا بیوو. ماله‌ک‌ی به‌رو و بزانی ده‌چوو. له‌مالی نه‌ده‌هاته‌دور. ته‌واری رۆژ سهری به‌سهر کتیب داده‌گرت و ده‌په‌نژنده‌وه. یان قه‌له‌می ده‌ست ده‌دایه‌و ده‌بنووسی. لاپه‌ره‌کاغه‌زی له‌وشه‌ی نامه‌ویا نینو کتیبان ره‌ش ده‌کرده‌وه، پاشان ده‌بنرشتانه‌وه، ده‌پاگه‌تئیکی ده‌نا، سهری پاگه‌ته‌ک‌ی لاک و مزرده‌کرد. کۆنه‌مزئیکی که‌له‌باوکی بز به‌جی ماہوو، پنبه‌وه‌ده‌نا و ته‌و کۆنه‌مزوه‌وینه‌ی «مینرؤ»^(۱) عی‌نیشان ده‌دا که‌له‌سهر گلک‌یزه‌ک داهات‌ته‌وه‌و کلاخودئیکی له‌سهره‌و نیزه‌به‌کیش به‌ده‌سته‌وه. دایانی پیری ده‌نارد که‌نامه‌کان به‌خاته‌پۆست. نیدومته له‌نامه‌دا به‌وشه‌زاراوه‌ی خه‌فته‌تار له‌پاره‌ی ده‌رودو ره‌لجی کریت بز قه‌یسهری روسی ده‌نووسی و هانی ده‌دا تا چه‌ک و چه‌ژنی شهر بز نازاد کردنی نیشته‌نه‌ک‌ی له‌ده‌ستی تورکان به‌نیری. هه‌ر له‌وکاته‌شدا گۆزانی کریتی بز رووسه‌قۆ زه‌رده‌کان ده‌نووسی. هه‌روه‌ها بز سهر کۆماری فه‌رانسه‌ی ده‌نووسی و پک و راست پینی ده‌گوت: شهرت بی‌ته‌ی فه‌رانسه، ته‌ی دایکی مافی مرؤژ. تۆکه‌به‌شۆرش مه‌زنی خوت، دنبای نۆت ورووناک کرد و له‌به‌ندت رزگار کرد. شهرت بی‌که‌نیشتا رینگا ده‌ده‌ی کۆپه‌ته‌ی به‌سهر کریت دا شوکه‌وه‌ا بی‌ا». هه‌ر وه‌ها نامه‌ی بز مه‌له‌که‌فیکتوریا، مه‌له‌ک‌ی ئینگلستان ده‌نووسی و داوی لی‌ده‌کرد تا

---

(۱) Minerve له‌میتۆلۆژی یونانییا کچی ژوپیتیرو خودای عیلم و هونه‌رو سه‌نه‌ته. به‌وناتنا «یا «پالاس» بش‌ناویان به‌رودوره. «ده‌رگتیر»

با پزېره کانی شعر بنږي. له پدرومېر نه وده دا، نېدودونه هډولې دده تا له ننگه رگای (سؤدا) بدری به نینگلستان. نو دده پزانی له ننگه رگای به ناویانگی سؤدا هزی ته و او نو بهد به ختیانه به. گشت ده ولته گه وده کانی دنیا چاویان تی پروه. به لأم بز نه وې هیچیان ده سستی به سر دانه گرن. رنګاپان داوه کریت له چنگ سولتانی تورکدا دیل پښتېته وده. نه گهر نو له ننگه رگای له مته تی نه بابه ده مېنگ پرو کریت بز نامېزی دایگی نیشتمان، بز پوتان ده گدراپوه.

چند سال پېش رزوی ۲۵ ی مارس که رزوی جیژنی میلی بو، ناغا نیدومنه به گلؤی پلندی ره سې چو بو، کلیسا و له و کاته دا که دوی لی بوته وې قورعان خرنندن قه شه له مېسېره هاتپوه خوارې، نو چو بو به مېسېر و باسکی هه لینا بو گوته وې :

- برابانی من گوی پده نې ! خودا له دلی منی ناوه و ده زانم که نیشتمانی خوم چنن نازاد پکېم. نېستا داواتان لی ده کم که هه مو کس ژن و پیاو گه وده و پچوک ناماده بن. هه کس بچې بهردېنگ پخته نېو له ننگه رگای (سؤدا) تا ناوه کانی رؤخی له ننگه رگا پر پی له پرد و بېی به زه وېکی وشک و بده لان، تا زله پزېره کانی جېهان له سر نو له ننگه رگایه کښه نه کهن. دنا هه گیز روی نازادی نا بښن. بز پېشه وده.. برابان بز پېشه وده. هه موتان نیشانه ی خاچ پکښن. هه رېکه بهردېنگ هه لگرن و ده دوی من کهن.

مورتوفلوس چوپوه سر مېسېر و به زماني خوش هېناپوه به خوار و گه باندې پوهه مالي خزی. دوی ته و رزوه نېدومنه که وېته ماخولپایی و تېر ته پده وېست هېچ کس بېښی و ده پگوت وده ختی دېتنی کس نه به. چونکه رزوه به رزؤ پتر نامه بز دنیای دده وده دهنووسی. نېستا نامه ی بز سر کوماری ته مریکا دهنووسی. نه خسته پکښی له گه ل نامه که بز دناو، تا شرنی کریت و گرنګی ستراتیژی نو دورگه به نشان بنا. بزې دهنووسی که به هه قېمه تېک بې کریت له چنگ تورکان پښتېته وده. دهنووسی: و ناخ ا نه ی پښکه ی فرانکلین و واشنگتون، نه ی ولاتی نازادی! نېستا کریت ده سته زجېر کراوه کانی له سهری دتیاوه بز لای تز درزؤ کرده، هاو او ده کار دېلی :

: به هاوارمه وده وده !

ناغا نېدومنه کات ته مېدنې خزی به نو سېنی نامه و به چاوه روانی وده رگرتنه وې وده لأم واده پوراد. جاره بار ده چوه هه سارو له (دوکسېنا) ی پېری دهرسی: «نامه و شتی بز نه هاتوه!» به لأم نامه و شت ته بو. دوو باره له پلېکانان سر ده کدوتوه و کاغه زی دیکه ی سې هه لند گرت و دېسان ده سستی ده کرده له نویسن. له بهر نه و به دېتنی هېچ کس نه کاتی هه بو نه ده وېست کس بېښی. له گد له وده هه مو رزوی شه مېزان له رزؤ ناوادا چس گورګی تاقه دوسی ده ها نه لای. ده رگا ده کراپوه و چس گورګ به پښتی کړ و لاتی قورا وېه وده و ژورده که وت و له کاتېکا خدريکی خاوند کړنه وې چا وېلکه کانی ده بو، دوکسېنا ی گاره که به بزله بزل ده پگوت : و نېستا دېسان به شهردین ک پاشان ده چو گه شه تېک قاره و گولېچې ناماده ده کرد و ده پېنا. نېدومنه کېسه توتنی باوکی ده کرده، هه تګیان ماو به ک بېنده نگ دهبون. و سېفاریان ده کښا. له بېری نه وده دهبون که نم شز باس و دمه ته قه پان له کوپوه ده ست پې پکهن و له بارې چپوه پدوین. پاشان نېدومنه کښېی مجوم، پان فېقه، پان معانی و پده پان، با مېژووی شورشی پوتان، نو سېنی (تريکریس) ی لینک ده کرده. هه ترکيان حه زیان له کښې

تازه چاپکراوی ټینگلیسی ده کړد که بیرو باوړی گشتی نالوز کړد یو، سابیتی ده کړد که
 ناده میزاد له ره گزی میونه. چس گورگ به سر سوږ مانده گوئی دده په. پاشان هدرتکیان توره
 ده پرون و ده ستیان به پاس و دمېدمه ده کړد. دوکسبنای پیر له کونی قفلوره همماشای ده کړد تا
 بزانی وای لی نه هاتوه پچی ټینگیان کاتهوه.

بدم په پی چس گورگ تاقه دوستی به نه مگی یو که همو روژی شه میزبان ده چره چار
 پڼگه وتی. له لایه مگی دیکه نه ښودنه ش جارو یار رنگای ددها پالوان پولیکسینگیس، دوستی
 سرمدمی متدالی له پلپکانه وزیو گانی ژوړه مگی سره گوئی و پچینه ژوړه پز له تپ و توز و
 پر له کتېب و نه خشه. نهوان دراوسی یوون. کاتیک متدال یو پڼگه وه پاریان ده کړد تا نهو روژی
 که کوره نه چیزاده کپان داپوه دست قه شوی کاتولیک و مالی چوله کان.

کاتیک پالوان پولیکسینگیس یو کلاوی زلام و سینلی بادراوی دهاته ژوړو، وه تاغی
 خفه تاوی ښودنه پر ده یو له شادی و پڼگه نین. ښودنه ته ماشای دوستی خوی ده کړد و لهوه
 سړی سوړده ما که نهو همو گوئی نمدان و روو خوژی و نه زانی و نه خرنده واری له کسپک دا
 کز پزته وه !

ښندی جار پالوان مه پېوری ده کړد پڼگه وه پچینه سی تاق بز گوانی. به لام همیشه لهوی
 خدک زور یو. هر تک پریان باشر یو بز لای ده ریا پرون. نهو روژه چوتکه هه وا زور خوش و
 به هاری یو، پالو وان پولیکسینگیس نامه په مگی به پالوان ستیفانیس دا پز ښودنه نارد یو،
 تی پدا نو سېپوړ: دوستی گوروی من ښودنه ! تکتات لیده کم له گهل پالوان ستیفانیس
 دوستی ناوداری ښه تشریف پینه و کارنکی پنیوست ها توتزه پنش و دهی چاومان به به کتر
 بکوی. کارنکی گهلک پنیوست. مه سله ی مان و نه مان له گز پدایه !

تاغا ښودنه هراسان یو. به دوی پالوان ستیفانیس دا که تپوه ری و لهو کاته وه
 گه ښتپوړنه پڼ داره گزپو، به ننگه رانی ته او پرسپوړی :

- به راستی مه سله ی مان و نه مان له گزپو دایه؟ پالوان پولیکسینگیس که گه ښتپوه
 لپان، قامکی له سر زاری دانا یو گو تپوړی : بېدنگ به پاشان ده زانی !

هر سپکیان له دوزیوی وخی ده ریا په کوزره ری و پرده لاند رزښتپوړی. مه پدانیکی پان و
 به رین که خنده مگی به دوه ده کپشرا یو، ده رکه وتپوړو. خاچی رهش واری سړوکه سریان له
 دیوار هښاپوه دده پینران. ښودنه ترسا وگوئی:

- نه وه جبه، ده پچینه قهرستان ؟

پالوان دای له قاقای پڼگه نین و گوئی :

ته دی ده ترست پچینه کوی؟ بز چما مرؤب لهو روژه دپته سر دنیا هر پرده و قهرستان
 ناچی؟ پاشان باسکی گرتپوړو گو تپوړی مه ترسی ښودنه .

(کولپو) ی گز کدک که کهلنکی هه تاو سوتینراوی له پرده یو، به سړی روت و چاری
 خلی له بهر درگای قهرستان ونستا یو ده ستی کړد یو پرده ی چاوی. کاپرا وک شاولی لمر
 ولاواز یو. به لام دموچاویکی ناقولای هه یو، پروای نه به خودا هه یو نه به شپتان. چونکه له
 کزنه و کاری نهو گز هه لکه نندن یو. له رزین و بزگه نبوونی مردوان شاره زار یو، له زور نه نښه کان

تاگادار بود. به چای خیل، به بن ترس و هومند ولهبر چاوگرتن تماشای هدسه له گانی ژانی ده کرد. نهگر مردوینکیان به جلی تازه ده قهبری دنا، شهوی قهبره کی ددواره وللباسه کی له بهر دده کندن وه بهری تنگ با یافروان ده پیرد. ژن و مندالیسی بز ژن و مندالی خوی رروت ده کردنوه. ثم کاره هیچ ههستیکی تیداته ده بزواند. له سر نهوکاره شهوه که دزی له قهبران ده کرد، قهت نه بو تووشی نازارینک بی و پا له سرمان هاواری بی. به پیچه وانهی شو، ژنه کی که ژنکی دلپاک بو، ده بگوت مؤته دینه گیانی بز به وازره هه لنگه هاوه و تووشی ته خوشی سبل بو. بهو جوده که وزع ده چره پیش، زدی پی نه ده چو کولیا ده بوا به قهبری ژنه کی هه لنگه کنی. چه ندرؤژ بو ژنی کولیا خونی له سنگی ده هات و دبار بو که بهرو نمان ده روا. کم کم نیکسانی وده درده کهوتن. بزچی وای لپها تپو؟ تکه کله پاشی ده خوارده. هه مبه کولیا هه لوی متفهو کی به نسب ده بو. له سایه سدری مردوان جلی رنگاو رنگی زدی و گبر ده کورت. میرانگری تهوای شو پارچه سپانه بو که وک کفن ده مردوان ورده پینچرا. به لام وادیا بو شو نه حهقه مؤتهی ده پیسی و شو مؤتانه خوینیان ده مؤی..

کولیا به زرده خفه ی تایبه تی خوی سه پری مردو و زیندوانی ده کرد. به لام شو زیندوه ویشکانه خویشان نه دوست. هیندینک بزبان لی ده بزوه چونکه دهستی له مردوان ددها. هیندینکیش کانی له شقام تووشی ده بورن خزان لی ددها. چونکه شو مردوی وه بیر ده هینانه وه. به لام کولیا تهوای پی پنگ بو. به رشی هه موان پیده کی. له دلی خینا ده یگوت :

« قی ناگا، کول ناخری هه رنی ده کهوتنه ده بیاغ خانه. بیانهوی و نه بانهوی، ناخه کی هه درده کهونه به دردهستی من.

کولیا دؤستیکی به نه مگی هه بو، نهویش له مردن نه دترسا. نهویش ناگای له هیندی نهینیان هه بو. ثم دؤستهی پالوان پولیکسینگیس بو. پالوان مرؤنکی ددسو دل ناواله خوش گزه ران و دلپاک بو. هه موو جاری که نیشیای لی ده بو، چند بتل شرای هه لده گرت له گدل هیندی خوارده منی، بانگی کولیوی ده کرد پنگه وه ده چرونه ژیر زمین و داده نیشتن و دوو به دوو گیلای خویان لیندها.

کاتینک کولیا پالوان پولیکسینسی بیی که له گدل دؤسته گانی دیت، نامیزی بز ناواله کرده وه و گوتی:

- تالو کی بکن ا نه گر خوا نکا مردونک بز ناشتن بینن، که بغه که مان لی تنک ده چی ا باکیش ماوه به که به که مانچه وه له خورای چاوه روانه.

ناغا تیلومنه بی نهووی غیره تی چونه ژووری ده رگای قه برستانی هه بی گوتی: « ده چینه کری؟ » کولیا له وه لامدا گوتی : « هه ترسی ناغا تیلومنه، ده چینه شه ری مردن. بز هه موو جار نژوی شو بی، با چارنکیش دور دوری نیسه بی. »

هه موویان به نیر خاچی دار وچرانهوی هه لکراوا، به سر قه براندا ده ریشتن و پی زیان له پنجه گیای بزغزش دنا. کولیا وک خاوهن مال وه پیش کهوتبو که ونگایان تیشان بنا. له پر سدری کابرایدک له قه برنکی خالی ده رکهوت. تیلومنه له ترسان قیواندی. کولیا ناووی داوه ر به پنگه نینه وه گوتی:

مدرسه ناغا نیدومنه . نهوه باکیشه .

باکیش هدر له پېښهوه سهوڅښېوو . قدرنالهی شهرباب و خواردهمدنی له قهبردا چار
پېښکوتېوو ، په تاسهوه چاره روانی کیشا یوو ، کم کم تاقهتې بهسدر چوپوو ، له قهبری هاتېوه
دور و لقه گولنکی زهردی غټ بوه پشت گړئ و گهراېزوه نینو قهبر و له سر تیله بهردنکی
قهبر راکشا یوو ، چاوی له سر پهک دانابوو څزی مراند یوو . په قسهی څزی مدشقی مردنی
دهکړد . بهلام جارچارش زیندوو دهېزوه و ټیټکاننکی پېندا دهکړد و دېسان دهکړده وه . تا
هدستی پېنکده که دنگه دنگ دی و ددنگی لاقانېشی بیست .

کولېوا راووستا . پالوانی برده قهراڅنک و گوتی : « ندریاب لام وایه هاتنی باکیش پېریت
نه یوو . هدر له نیستاهو پېت دهلیم که نهو ههتېوهتووشی ددوده سهرنمان دهکا . چونکه هاتنی
دهنگی موسیقا له قهبرستان کارنکی روهو نیه . قهبرستان بز خواردن و دهخواردن جینگاهکی باشه .
خواردن و دهخواردن هدرایگری لهگهله نیه . بهلام کدمانچدی لهعتهتې...
پالوان پولیکسېنگېس گوتی :

- ناخ کولېوا ! من نهو رږوانه فره څزشحالم . پېم څوزه گړنم له ددنگی کهمانچه
بی . چندنرږ ژنیکه دنیا بز من زړو تنگ بوه . چاره خپلهکاتی گڼد هملکن پر بوون له شهپتانی و
گوتی :

بېنگومان ژن له گزړې دابه . نهی شهپتان . چارشت ده قولدهو چورن . حاشا نهکدی ها... !

نیستا باکیش به تداوی له قهبر هاتېوه دور و به منگه منگ گوتی :

- ندریاب سلاږ ! څزخیا من مدرگ څزی بام . نهو دهم ودره بزانه چوڼ څرمدتی نهو خدنگی
فقیر و ههژاوم دهکړدا گولنیکم دهخته پست گړچککم ومیزنیکم له ژنرزمین دهرازاندوه و پېم
دهکړدله ناروق و شهرباب وخواردنې جزو بهجوو

وهک نهو مدرگ لهعتهتیم نهدهکړد که کرم و داعبايان ده گېانی خدنگی بهردم .

لهو کانهدا که پالوان له چورنه خوار بز نېتر قهبر یارمدتی نېدومنهی ترسای ددها . باکیش
دهستی دویژ کرد تا دهستی پالوان ستیفانېس بگری . نېدومنهی قهبر له دلی څزیدا دهپگوت :
لهو قهبرستانه کاری چه ؟ نهوه چ قهبرنکه میژي شهرباب و خواردنې لی دانراوه ؟ لهو ماوهیده
که کاتی به فیروز چور یوو . دهپترانی نامهی ددودویژ بز قهپسر بنوسی . لهوانه یوو قهپسر به
چاوی به تهسېنهوه خههگین بی و بېار بدا که وهلامی بدرېتهوه...
کولېوا په سریدا گوراندی :

- پالا ناغا نېدومنه ! تږزی بهزرو . دهمانهوی مدرگ پېین ا هدرچاریان له سر بهردنکی
قهبر دانېشن . سهری پرتلهکاتیان کردهو ، وخواردنیان پان راکرد و باکیش کهمانچدی گرت دهست
و ددنگی تارهکان بهرېز بږوه . کولېوا بولای
باکیش خوار بږوه و گوتی :

- ناغا باد . کیش بز خاتری خودا سهری لیده ! تېره قهبرستانه ، مدهپخانه نیه . خوا نهکا
بېوهژنیک پا دایکینک پگاتی ، نهودهو چدهکهپن ... تېدهگئی ؟
ستیفانیه شله تاوینک پېکار نه یوو . له سر پهک ټیټکانی خالی دهکړدو مرشکی

سورگراوی لی بهش ده کردن و به خوشی مردود کان، مردوی خوی و بینگانه، به خوشی باوکی شو قاجا خجیه به ناریانگه، به خزشیه دایکی که هیلکو گاهوی دفرشت، به خوشی ته واوی شو مهله وانانهی که له ده ریادا نوقم یوون، به خوشی پاپوری (عه یار) که چوه بن ده ریاد نوقم یوو، ده پخواردوه، پاشان که گهرووی له پینگه نین پر بیوو، به سلامه تی هه موو دنیای ده خواردوه، دواي هه مووان (سوماسی) نانگه ری برزای وه بیو هاتوه که سالی رابردوو له کاتی کارنه والیا سه رمای بیوو، هه به نه خزشیه ش مرد یوو، لای فیه قبریان رووت کرد بزوه و سواری عاره به یان کرد یوو، به رواله ت له چوار میخه یان دابوو، قهله مونینکی مردویان له سه ر سینگ دانا یوو گزیا قهله مون جهرگی ده خوا... نهو که مانه هه موویان خه تای چس گوردکی نه حمق یوون، به م هویه وه وستهووی نازانم گام قاره مانی قه دیی به بزندی په کشه مزی رهمه زانوه نشان بذا، نهو وی روژی سه رمایینکی له عنه تی سه بر یوو، سوماسی قه قبر نه خوش یوو، پاش سی روژی تینگره یوو.

- به خوشی سوماسی گه مچی که برزای خزم یوو، به خوشی خزمان، هه موویان به خوشی نیستگانه کانیان لینگ دان، شهاب به خربه خرب به تهوکی فره وانداهه چره خوار، نیدومه ترسا یوو، له دلی خزیدا بهری ده کرده وه : « من له کویم .. منبان کیشاوده ته لای شبران. »

ناغا نیدومه له هه وه له وه ته نیا لیری ته ده کرد. به لام روده روده زمانی گهرم داهات و چاری روون بووته وه و روومه تی سور هه لنگه ران.

کولیوا به پارانوه گوتی : « ناغا نیدومه تو نه و خویه وه ره پیاره تی بکه و زارت باش لینگ بکه وه، تا من بزاتم تو به راستی حوت زامت هه ده؟ »
- باکیش که گهرم داهاتوو، به زوق که مانچه ی لینده دا، کولیوا توره یوو، باسکی گرت و گوتی :

- کوری یاش، گرت سه برتر ! ده ته وی قسم بز ساز کی ؟ چا چاره کانت باش نابینی ؟ نیره قه برسته نه کافه دانسیک نه، سیفانیس له کاتینکا نیستگانه کی پر کرد یوو گوتی :
- کوینه کاتی مالوایی هاتوه، به خزینه وه !

نیستا نیتر نیدومه یاش پنی داده کرد، ده بویت باسکی گهرم دامه زینتی، روی کرده پالوهان پولیکینگیس و گوتی :

- ژووژی من ا بلی بزاتم تو بروات به قیامت و به نه به دی گبان هه ده ؟
به لام پالوهان به چاری نیوه تاواله بزهی ده هاتی ز له راده به ده ر شادو به گه یف و رو خوش بوو فره مایشی نیدومه تی نه بیست، کولیوا گوتی : « ناغا نیدومه وازی لی بینه، ته و نیستا له ناسانی حوتهم دا ده سینه وه. »

باکیش له پر خزی کرده شه رینکی قسه کان و گوتی :
- ناغا پروفیسور من تاماده م ولامت بده مه وه، بز تنگه بشتی نه و رازه ته نیه له پیندا ده یی سر خوش یی، نیستا تو سر خوش یان تا ؟
- به لی... مستی مستم .

- که واپرو گوی بده به : باکیش که مانچه ی له سه ر ته ژنوی دانا و گوتی :

- نوو که مانچه ده بیښی؟ پاش تماشای بډک بډکی پارچه کانی بکه. نوو سیمه کانی که مانچه ده. نوو سربوژی کاسه بډه. نوو بده نډی، نوو ده سکه تی نوو جینگای دوگمه کانه. نوو ده دوگمانه که سیمه کانی پی توند و شل ده کډن. نوو ده تارشده که مانچه بډه له گډل زه نگرله کانی ...

- پاشه ... مدسرد ؟

- مه بستم نوو به که تژ بزانی بده نډی نښانیش به لاق و ده ست و باسک و سډو و ریخزو له و نیو سگوه راست و دک نوو که مانچه بډه. نوو ده گوټ و ده ستیکر بډه لینان. له پیشا تاهه نگی توندو چلی لینا، پاشان ناوازی نروم و ده ست بزوین. پاشان رابگرت و گرتی : روحی تاده میزاد پانی نوو ... واته موسیقا !

پالومان ستیفانیس هاته پښتر. له گډل نوو ده زاری ده بزوت، به وړدی گوتی هه لښت بوو. کولیرا به پښکه نښتو ده ستی به سښلی داهښا.

نډومنه گوتی : « پاشه له م لسانه چت ده سترگر بوو؟ »

- ناخ .. دپاره هیشتا تښه که پشتروی، ده لښی مه ستیم؟ هښدنکی دپکه شراب پخزوه تا من که بیځی بکم. ته و دم زه پنت باستر ده گرښتووه. جامینکی پر گرد و نښمندهی مه جوړه کرد که پښی داگا. پاشان گوتی :

- نښتا گوتی بډه به ! نه گدر من نوو که مانچه بشکښم و هزار له تی بکم. دیسان پښی لښده وړی ؟ ناوازی موسیقای نوو چی به سر دی؟ داخوا به بی که مانچه موسیقا لی ده وړی ؟ تماشای نډومنه ی کرد که واتی وېرماوړو. هر وها تماشای کولیرا که به زور ده برست پیشی پښکه نښی خزی بگری و ستیفانیس که باله مرشکی به تښتیا ده گروسه بډه، پاشان دوپاره پرسى - نا ! داخوا بی که مانچه ده توانی موسیقا لښدی ؟ روحی بی لاق و بی باسک و بی نیو سک و ریخزو له بی سر و وړدی هډه ! نه گدر دیسان تی نه گره پشتروی، پښوست نښه خوت زه حمت بډی. ته سلن واژ لهو باسه پښین.

کولیرا که وته نیوان و گوتی:

- پاشه تاغای پاکښی ! کی نوو که مانچه بډه لښده ؟ من دهموئ نوو ده پزانم. تارشه که به ده ست کیږه ؟ کی به که تارشه که به سر سگ و ریخزو له لښی نښدها دښی و نه وان و ناره نار ده خا. لږه بډه که دهموئ و هلامی راستم بډه بډه. تژ ناغا نډومنه لهو باره و چوڼ بیر ده که بډه ؟ ده لښن تژ دعوت زمانت هډه. په کیان ده ریښه و قسه بکه پزانم کی به نوو که مانچه لښده ؟

نډومنه به ورو گړی گوتی : « خودا ... »

گزر هه لکن تفنکی له عمرزی کرد و گوتی : « نوو پاکښه غره زور بللی به »

لهو کاته دا که نه توانی دپکه باسی روح و مردن و مانوه پان ده کرد. پالومان پولیکس نگیس له عاسانی حدو تم ده سوراوه و به خزی ده گوت : « نا .. شتی وا نایی .. نوو زور جواته .. زوری پی ناچی .. هیچ ده زانی ؟ نوو لهو سوری دنبا، له نیو و حشی پان له بمر تژ له دایک بوو. به شیری ماین گه وړه پان کرد و نښتا و دک په بډه ی خور جوان بوو. دیسان هر بز رابواردنی تژ بوو که هاترته کاندی و له مانگه شه ودا له سر تیر ته ختی نروم خه وتوه و پښه کډنی و ده کیژننی و گاز

ده گری... ناخ تامينه... پالوان له قهبري خزيدا پنده كنى، جارويار واي خيال ده كړد كه هېشتا لشي ندرم و تولى چدر كسى له تامينز دابه .

خزده هات ناروا ده پرو. بتر خوارده مدينش له قهرتالدها نهماپو. هه موويان گه ليك سمر خزش پوون. نيمونه چه پله لېندها و په دنگي گر و ناخوشي په سته رهمه كى قهديمي ده گوت كه له پيري ماپوون. قه پيمري روس و پاشاكانى ديكي له بير برد پوونموه. نامه كاني له بير برد بزوه كه سرتا خوار ره شي ده كړنموه. تنها گزواني ده گوت.

له پر له ژورو سري ندوان و له لاي قه بريستانه وه دنگي گريان و رورو هه ستا. كيژوله پك پرو هاواري ده كړد :

- پابه ۱ پابه .. په نېر قه پراندا راپده كړد و ده هات. كوليوا گوني هه لخت. راست بزوه، گوتي : د نه وه دنگي (لېنواي كچمه) سري له قه بري هېنا دار و دېتى په راستي لينزه په كه په غار دى.

- چيه ؟ .. كيژم .. چيه بز ده گري ..؟

- پابه .. پابه دايكم نموده ده مري.

- ده لېي چي ؟ .. پېزه پزانم چ پوه ؟

كچ خزي په عه رزي دادار قزي سري ده رنيموه و هاواري كړد... دايكم مرد .. دايكم كولبرت پياله ي شه را يي پر كړد و په سريموه نا. ده سينيكي په سيني داهيتا و له قه بر هاته دهر و قورنگي هه لگرت و تفي كړده ده ستي و ده ستي كړد په گور هه لگه ننن. په كيژه كى گوت :
- تز پړز ... من نېستا دېنموه ..

مال و مندان و کس و گاری پالەوان مېکېنلس له چوار گوندي (پيتروکفالو ، سن ژان ، گروسنا وسوره گرنز) ده ژيان بهر به يانی زوو بز پمشداری له شایي ژن گواستنه وې چېس گورگی برا چکولای پالەوان مېکېنلس بهر و شاری گاندي که وننه ری. هممويان دهبراه له پېشدا بچنه گوندي پيتروکفالو ناوړندي نسلې بنه ماله که پالەوان سيفاکاس پېره مېردي ست ساله ی باوکی پالەوان مېکېنلس له وې ده ژيا. له ونړه به سر پهرشتي باهه گه وړه بز لای شار وړی که ون. هیندی سراری هینتر و هیندنیکش به سراری نېسپ که له جهاتی قین جلی گولنداری به ریشویان لی کرد بوون، که وتیونه ری. بز دیاری بوکی و شایي له بهرخ و کوده له بهرازی سوکراره و ه بگره تا په نېر و هیزه شراب و رڼ زه پتون و کوپه ههنگین وکېسه کشمېش و نالقه هه لېهر ویا داسیان له گه ل خز هینا بوو.

سيفاکاسی پېر که کراسی ماهوتی تازه ی کرده بهر و چه کمه ی رهش له پیندا، دارنکی درزی نوک تیز به ده ستوه و میزه رنکی رهش له سر، به بالای بهرزو چوارشاته که دهرگای پېر کرده بو، وده در که وت. ریشکی درز سېنگی داپزشېوو، چای ده قولوه چوری له ژیر بره نه ستوره گانې ده تروسکان. دوو باسکی نه ستوری ویشکی ، وک دوو لقه دار زه پتونی کون له قزلی گوشادی کراسی سېی هاتیونه ددر. پېره میزد چارنکی له دوه وېری خزی کرد، کولان پېرو له کرد ونه ووه نه تیز ی نو. شاد و که بفخوش باسکی لېک کرده نوه و روی تېنکردن و هاواری کرد :

- پزله کانم ا هزار چار خوش هاتن ... نېره ده شتېکی پر له گول و گولزارن .
لهو کومه له ناده میزاده که هه موو له پشی نو که وتیونه ووه هوډا هه ستاو تېنکرا له ولام دا
هاواریان کرد :

- سلاو له تو نی پېر ا ولانی تو شادو به خنده وې بی .
دوو کهس له نه و گانې هانته پېش و مایي با پېریان هینا، بهک جله وی گرتیو به کیش رکېف ، هاینه که پان برده په نا عه ماری ناوی، تا پېره میزد بتوانی به هاسانی سوار بی. به لام به پینکه تېنده و لادو گانې دورو خسته وه و گوتی :

- نېره پشنان وایه من پېره میزدم ؟ نانی کهس وکېنم بگری. پاشان ده سقی که پانده پانی ماین و پنی ده رکېفی تا و ده سرزیی گوت، چارنکی دیکهش هه واه هه وای شادی له کومه له هه ستا و ده بانگوت :

- نی پېر هه شاد و سلامت بی ا هېوا دارین هزار سال بزی ا .
پېره میزد که میزه ده گهی گوند ده کرد، به لېزه و گوتی : و تا ا روله کانم ... هزار سال زلره

پنج سەت سالی بەسە. ئەو یازدە گۆر و چوار کچی لای گەوتیرونە. هەمەیان شیری بە راستی بوون. ئەنبا گوری پاشە بەرە بوو گە بۆ هیچ نەدەبوو. مەنلێکی لاواز و مردولە بوو دەتگوت مەرمێلگە. خەدایە چۆن ئەو پلە گزشتە لە پششی ئەو پەیدا ببوو؟ زۆر جار لەژێر گەیی دەپرسی: «ئەو گۆرە چی لای پەیدا دەبێ؟» بۆ شوان نابێ چۆنگە توانای دزینی نیە. بۆ جوتیاریش نابێ. چۆنگە هیزی شاموڕ داگرنتی نیە. بۆ مەلەوانیش نابێ چۆنگە هەوای دەریا دەبگرێ. ... ئەدی بۆ چی دەبێ؟»

پێڕۆن گە ئەو گۆرە پاشەزۆگی خوش دەو یست، پێشنیاری کرد بێتە قەشە. پەرە میرد گوتی:

قەشە پان ماموستا. لە گۆندی قەشەمان هەبە، بە لأم ماموستامان نیە. باشترە بێی بە ماموستا.

پەم پێی بە گۆرەکان ناردە گاندی گە بخوێنی. گوری پالەوان سیفاکاسی بوو بە چس گورگ. ئەو دەم پەرە میرد هەستی کرد گە سووگر بوو. گەمێک شەرمی دەکرد گە بلی گوری وە. لە هەساری مالهەکی هیشتا دە لاری نەپە شێر مابوونە. شانازی پێندەکردن و دەبگوت:

- کاتێک ئەو کورانی من تان دەخێن، تەواوی مالم دەلەزێ. ئەوانەیی پێگاندن دەپرسن: داخرا بوولەرزە هاتو.؟ پێیان دەلێن، نا. کورەکانی پالەوان سیفاکاسن نان دەخێن.

تا رۆژێک مەرگ هات لە بەر درگای مالی راوەستا و تەماشای هەساری پان و بەرنی کرد. کورەکان زۆر بوون و زۆریش رەشید بوون. مەرگ بەشی خۆی یست. هێندێکی لە شەڕێدا کوشت و هێندێکی ناپاوانە لە جێ و باندا هەلوێژارد. لە گەل ئەوێش هیشتا ئەوێندە مابوونەو گە چەندی سیفاکاسی پیر و سەتای نەوێش بەدنی. خەو هەمان سەخت کە. ئێستا سیفاکاسی پیر سەت ئەوێندە بوو. ئەو سەت گۆرەش دەهە سەت ئەوێندە و دۆرگەیی کرێت پەر دەکەن. لەوانە هەرچەندی مردەبان یا کوژراوان، دێسان بەشی هەریترشی شەڕشیان هەلێ دەمایدە. کەرەبوو ئەو دەبووانی بە تاسر دەیی بڕی. پەرە میرد دەستی هەلێناو گوتی:

- رۆژەکانم شوگرێ خوا دەکەم. بە پێچین بۆ پاشەزۆک بوک بگۆڕێنەو. خوشی بە سە رۆگایەتی ئەو دەستە گەورەبە گەوتە ری. دوو گەس لە گۆرە گەورەکانی، واتە مانوساکاس جوتیاری بە توانای گۆندی سێژان و فانیویس رێگر و مەردەری بە ناو پانگ دوو هەنگار دواتر لە راست و چەپی دەریشتن. ئەم دوانەش پێی بوون، بە لأم هیشتا بە هیز وەلێهون

فانیویس شوانێک بوو توندو تۆڵ. وەحشی سەر تا پێی لەشی بۆنی پەتیر و تەگی لای دەهات. تەواوی کورستانی خستووە بەر دەستی خۆی. کاتی لە تەنایی و چۆلی کورستان نازەهەت دەبوو، بۆ دەشتی دادەکشا و دەهاتەو پێتروکفالو. لەوی گای حاجی نیکولی گە لەدار زەپوێن بەسترا بۆ بەریددا و لە گەلێ بە شەر دەهات و بەر گارە تارام دەبۆ. لەم جێهاندا پێچگە لە سێپنای ژنی لە گەستەر نەدەترسا. سێپنا پلەگۆشتی زۆری هەلساو بوو بە دوو چاری عایی بەو، قامکت لێناپا وەهەزێ دەکوت. بە لأم فانیویس هەرچای بەوی گەوتبا دەلەزێ. کاتی لە چیا دەهاتەو تا وایی تا چەند رۆژ لای ژنەکی بێ و مەنلێک چی بکا، مەجیوور بوو بە عەدەتر بێ. دەبێست شەراب بخواتەو، بە لأم نەبەخواردەو. دەبێست جێر بەدەر قەسە

سرك بكا، نديده كرد. تهنانت خزی له تف فرندانیش ده پاراست. به لأم له گدلكور سپتا ده چور ده نوست، نو سدری له پدلهجهره ده هینا دهر و هدره ل رنبروانکی دیباه، پشت ملی ده گرت وه لید کینشا و به پدلهجهره دا ده برده ژورو و له پشت میزی خزی داده نا. نه و دم به سپاسی هدرتک ده سببان دهر که به شراب خوارده نو نه گمر که سبکی دیکش به بهر پدلهجهره دا هاتبا . فانوروس نهویشی هله گینشا. بز نهوی که سپنا وه خه بهر نه به، ئستگانی شرابیان ناوا لینگ ددها که ده نکی نه به. گاتیک هه موو سمرخوش ده برون، فانوروس پشت ملی میوانه گانی دهرگرت و له گزوان دایدنن. پاشان ده چور سگ نه گهی که تا ئیستا حمرت مندانی بز هینا بوو.

هه وریگ له تدپ و تیز هه ستار بهری رژی گرت. سیفاگاسی بهر جارو رتا بوی ده داهه و به تماشای ده سدی ده گرد. به دای مانوسگاس و فانوروس دا گزومه لنگی دیکش ده هاتن، هه چهند لوو به نه مالدی بوون، به لأم فرلغان هه بوو. گوبی وان بوون که ژبان هینا بوو، نه و دیان بوون که هینشا ره بهن بوون. گه لعی وا هه بوون که ریشبان نه هاتبوو، به لأم دوو چایان به منداره سووی زهر و با سووردا پزرا بوو. نهوانه نه تیزوی پیره سبرد بوون، به دای نهواندا ژن ده هاتن که دایم قسهیان دهرگرد و قرته قرتهیان بوو.

پیره سبرد دووباره تماشای ده سدی ده گرد و پاشان سدری بز لای شاری کاندی وهرده گیزویه ک قسه نه ده گرد. ساخ و که به خوش بوو، ماوه به ک بوو وشه له میشکی دا تینکل ده برون. نه گمر کرینه ک له لیدبا هه به به، جگه له خوا له گه ل که سیرت باسی نه ده گرد. له راستیدا سه بهارت به هیندی مه سله ی گری بوچکه له عذاب داهو. بز بینکم جار سیفاگاس مردنی وه بهر هاتبوزه. نو و رژی که ده به به بهینه خزمهت خوا وه نیزیک ده گموت. پاله وانی پیر لوو فیکره ده له رزی. نوو خردای وگ چپایه کی تاریک و لبل ده هاته خه بال که ناوینکی زوری هه بوو، نهویش تینوی نهو ناوه بوو. درندی زور لهوی بوون و نهو لی بان ده ترسا. شه نکی له شه و کانی سهر ده می شوری وه بهر ده هیناوه که به ته نیا له زالم کینو نیزیک ده بهزه و له دهره و ی شاری کاندی تورک له مه تره راندا بوون. داهاتبوزه به به واهی له کاتینکا خه لهری به داندان گرتبوو، ده چو پیش. ده نکی به به پچی سه رازانی ده بیست که به سرت قسهیان دهرگرد. ناگری سووی سیفاره گانی ده بینی و ده نگی ویک که ورتی چه که گانی ده بیست. ده له رزی. به لأم ده چور پیش. ئیستا هه رچندنی له مردن وه نیزیک ده گموت، خردای وگ شه و گنوه ده هاته بهر چاو.

وانگلیر له هه ماسی گه رابزو و رینو به شانه ی ئیسی فیل پهرچه گانی به شانه دهرگرد. بز نهوی زهری کوله گانی لاهچی، سووادی ده رومه تی داهو. هیندی سپاویشی ده که پزی داهو تا چوو کتر بهنه بهر چار. بووک به بینه نگی له بهر ناوینه داتیشچوو. مادام پینلوب و مادام کراسر گورگیس که هیندی مه ست بهیرون و که به نیان خوش بوو، خه یکی ناماده گردتی جی زبانی بوکی بوون و به تاره تار گزوانیان دهرگرت.

له خواره له ناشه زخانه دوو گاهانی خزه و یست، مادام کاترینا و کریسانی خوشکی پاله وان پرله کسب تگیس نان و شنبان ناماده دهرگرد. عه لباغاش به که شاف و بز شقاب و کیزد و چه نکال و که چه کوره که له دراوسی به نه مانه تیان وه رگرتبوو. له هاتو چو داهو. دپاماندیس که لرتبانه کلاری له سهر ناهو، هاته ژورو. به مرچ و مونی سلوانکی کرد و

چاونکی به مالی شیرزه و پلاودا گیترا. لیره کانی گهست و به توردهیی زنجیری سه عانه کدی راهه شانده. نهو به زمه به که بی وی نه بو. نهو له گهل خوشکی بی نهوی ههوجی به میروی بی ژباننکی خوشی راده بوارد. نیدی چ پیوست بوکه چس گورگی له عهنتی بهو چاویلکه گورانهو بشته هه پندان و بیته سه ره گهر. به ههنگای قورس و به ژمار له پلکانان چوه سه ره. مادام گراسو گنورگیس دهست بهجی تینی گه بشت و به سیاهی پینی گوت:

لاو! تیزی راهه شته، ده پینی بوک چی لی دی؟

گراسو گنورگیس باش ده یزانی که تهنیا بز پوزی سه عاتی کیهو، ده تا تینی ناگا. هافاله کانی جاروبار سه ریان داویشته سه رو لی بان ده پرس: « راستی دیاماندیس سه عات چهنده؟ نهو توره ده بو، سه عانه کدی له گیرفانی دینا ده و له بهر چاوی واده گرت و ده یگوت: « خوت بزانه سه عات چهنده خز کویر نی؟ »

مادام گراسو گنورگیس که له نهشی شهراب وه غیرت کهوتیو بهر ناز و عیشوه لیتی پرس:

— ناغا دیاماندیس سه عات چهنده؟

دیاماندیس که له تورده بیان ده گولی، له وه لأمدا گوتی: « به خشه، سه عانه گم نوستوه کار

ناگا! »

تا چاوی به خوشکی کهوت که ده رازننه وه، وه ها لیره کانی گهست گم مابوو خرنیان لی دهو پهری. له دلی خزیدا گوتی: « خه ریکن قوریانی ده رازننه وه ... » پاشان روی وه گیترا و له پلکانان چوه خواری. به لأم وانگیلیر قورسای چاویلکرتنی براهگی له سه ره به دهنی خزی ههست پینکرد. تا بزی داوه، تا چاری پینکهوت، چاوی پهرون له ناو.

مادام پینلرب گوتی: « کاتینکی بوکی ده رازننه وه، پایا هه قبان نیه وه ژووو کهون. »

دیاماندیس ترکیکی له سمیلی هه لکه ند و هاویشته سه ره چی و بانه که و له کاتینکا به تورهیی وه که گا هه ناههیی هه لده کیشا و ده یوست له پلکانان بچینه خواره گوتی « هبوادام به خته وه بی! »

* * *

کاتی رزژانوار حیلدی ته سپان و دهنگی لافیان ده بیسرا. ززی نه خایاند نهو کزلته تهنگه پر بو له سوار، سفاکاسی پیر و هاو سه ره ره کانی گه بشتی، ده رکا چوار تاق کرانه وه، بزنی ناره قهیی پیازان و پهتیر وگوشتی سووره وه کراو مالی پرکرد، پایا گه وه وانگیلیری دارده مکانهیی وهک نیسک و پیستی له نامیز گرت و ماچی کرد. به دواي نهو ده تهواری خیزانی بهه ماله به سه ره بوکی وهر برون و به ناره قهیی رنگا و ناری زاریان بروکیان تهرکرد. کهمی مابوو بهو هه ناسانه که بز ته گه بان لی ده هات بیخنکین، ریش و سمیلی ژووو رووه نی بوکی بان سووتاند و خونی تی گهرا بوو. رای لی هات به ناچاری بچینه وه تاغی سه ری و سوور و سپیاوه کدی تازه کاته وه، له ژووری دانیشتی بز هه موو میواتان چینگا نه بوو. هیندی له ژنه کان له وه تاغ و هیندنیکیش له ناشیه زخانه به شتهی دیار به کانیان ده گردنده، زور له پیاهوکان چورونه هه سار و له بهر هه لاو بگر ماله که ده له رزی.

پالنه‌وان پولیکسینگیس که ده‌هات و ده‌چو. سلأوی له میوانان ده‌کرد، گوتی :

- منداآینه چ باسه ؟ مدیکنه هدر، هوار مدکهن، نیزه گوند نیه، شاره ا

مانوساکاس گوتی: « کس هدر ناکا پالنه وان ، نه‌وان قسان ده‌کهن ا »

چس‌گورگ و نیدومنه‌ی تاوال زأوا توانیبویان خویان له شه‌ری سلأو وه خیر هینان وهاچ و موچ بدزنه‌وه وچوویون له قوت‌نیک کز هه‌لاتیون قسه‌یان ده‌کرد. چس‌گورگ به گهرمی باسی داب و شرنی ژن گرنسته‌وه‌ی زهمانی قه‌دیمی ده‌کرد که هینتا له نینو خه‌لکدا باو بوو. ره‌گه‌زی یونانی ره‌گه‌زینکی نه‌به‌دیه. چس‌گورگ له‌به‌ر نه‌وه شاد نه‌بوو که ژن دینی، که‌یف خوشی له‌وه‌دایوو که به داهی کزن ژن ده‌گرنسته‌وه. نیدومنه‌ش بوی باس ده‌کرد که تازه تاخرین نامه‌ی کاریگه‌ری خزی بۆ مه‌له‌که‌ی نینگلستان نوروسپوه و پیگوهمان وه‌لأمینکی باشی وهر ده‌گرنسته‌وه. ده‌یگوت : « هاورو ا هیوادارم ژنه‌نانی تو بۆ هه‌موهمان به‌خته‌وه‌ری به دواوه بی. »

پالنه‌وان میکینلس به‌رورینکی گرز هاته ژوور و کلأوی له سه‌ری هه‌لگرت و ده‌ستی باوکی ماچ کردو براو برازاکانی له هه‌ساریدا پلأو بیوون، ده‌ستی هه‌موانی کوشی. بی نه‌وه‌ی لوتی ده‌لای پالنه‌وان پولیکسینگیس بی‌چووله په‌ناسیفاکاسی باوکی له‌سه‌ر نیر ته‌ختنیک دانپشت سیفاکاسی پیر سه‌ری بۆ لای نه‌و خوار کرد و گوتی :

- میکینلس بووک هیندی لاوازه ا

- بۆ زأوا باشه لینی دی ا

پیره میرد سه‌ری راوه‌شاند و بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی : « نه‌و ناته به‌و دزیه... »

قه‌شه‌ مانولی به‌و عه‌باو گیر فانی زه‌لامه‌وه ، جاش قه‌شه به‌ سمبلی وه‌ک موری به‌رازی و مورتروفلوس به‌ مجری زینه‌وه په‌یدا بوون. خه‌لک له به‌ریان هه‌ستا. بووک له پلیکان هاته‌خوار. نیدومنه‌ چوه پیش و ده‌ستی گرت.

مورتروفلوس مجری پرکرد له بۆلوی ناگر و دوعای ریزو وره‌سی بووکی ده‌ست پینکرا. وانگلیو سه‌ری به‌ردابۆره. نه‌و قه‌ومی وه‌خشی هه‌موویان به‌ سه‌ر وروی توکنای و ریش و سمبلی نه‌تاشراو ده‌وره‌یان دابوو ته‌ماشایان ده‌کرد. نه‌و ژنه به‌و له‌شی لاوازو ره‌قه‌له ده‌بوو به‌ ته‌ندامینکی نه‌و به‌مه‌اله و خونی له گه‌ل خونی نه‌وان تیکه‌ل ده‌بوو. داخوا نه‌م پیره لکانه ناکامینکی ده‌بوو. ؟ نه‌فرا‌دی نه‌م تایه‌به هه‌موویان شوان و جوتیار بوون و شاره‌زیبان له‌م کارانه‌دا هه‌بوو. واته ده‌بازنای کام مه‌ر وه‌ران و با گاو مانگا هه‌لۆزین که به‌رخ وگرنه‌که‌ی ساخ و باشیان لی' پاشه گه‌وت بی' و ناؤه‌لی بی' زیاده‌بکا. ژنه‌کانیش له کاری مامر و که‌له‌شیر و که‌رونشک شاره‌زا بوون، به‌ نیگه‌رانی ته‌ماشای بوکی‌یان ده‌کرد. یه‌ک ده‌یگوت :

- بووک ژۆر لاوازه، هه‌ر هه‌مکی تیه، شیریشی نابیی. یه‌کیتر ده‌یگوت : مه‌ترسی، شیر په‌یدا ده‌کا، له به‌یرت نیه پاره‌که بزنه‌که‌ی من چۆن بوو؟ هه‌یوان هه‌ر ئیسک و پښت بوو. ته‌نانه‌نت گوانی هه‌ر دیار نه‌بوون. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش کاتی' تاوس بوو، گاریله‌ی دی، نه‌گه‌ر بلنیم هه‌موو جاری بوتلینکی شیر ده‌دا، باوه‌ر ناکه‌ی.... سن‌به‌میان ده‌یگوت :

خه‌من مه‌خۆن، پان و بۆرده‌بی‌و جینگای مندالشی ده‌بیته‌وه. کچ دوا‌ی میرد گردن پان و پۆر ده‌بی.

ژندکان سرت و خورتیان بوو. قه‌شه جانولی دوعای ده‌کرد.، تشریفات توارو بیوو. کاتیک ناول زاوا تاجی بوکو زاوی پیک‌گزیږه‌ره، به جارنکی ژن به سدریان ودر برون و ناوتیان بز ده‌خواستن که پیکه‌وه پیر بن و منالی جوانیان لی پاشه‌که‌وت بی. پاشان چرونه سدرسره‌وه مدلاشر که‌وتنه کار. چس‌گورگ نیتیر هیچی وه بیر نه‌ده‌هاته‌وه. تهمینکی تاپه‌تی هوش و بیری داپو‌شی‌وو. وای لیهات‌وو بیجکه له دم‌و چاو وده‌نگ هیچی دیکه‌ی لیک نه‌ده‌کرده‌وه. ده‌ببینی که وا بارگی له سر نیر ته‌خنیک دانیش‌وه. کوده‌له به‌رازنکی سورگراوی له سر رانی داناره. پالەوان میک‌نلس له لای راسته پالەوان پولیک‌سنگ‌س له لا چه‌په‌ی دانیش‌تون. دیامانده‌سی ژن برای بی‌نوده‌ی سلاو له کس بکا هاته ژوور. شو کلاوی تا سر برزیان هینابره خوار. چرو له ناشپ‌ز خانه ده‌ست‌کرد به خواره‌نوده و چن‌و دان. پالەوان پولیک‌سنگ‌س راپرو به‌دوایدا، خزی گه‌باندی. پاش تاونک ده‌نگی هرا هراو شکانی قاپ و قاچاخان به‌رز بزوه .

پالەوان میک‌نلس له رقان دانی لیک ددان. نرویش ده‌پوست لینی راست پشته‌وه، له کاتیکا له توره‌پیان ده‌کولی له چنی خزی نه‌بزوت. رینوی کچی شه‌یه‌تیکي نالی‌بالوی ژور فینکی بز هینا، پالەوان شه‌یه‌تی خواره‌وه، توژی هاته‌وه سر خو، پاشان به خوزه‌وستی ته‌ماشای کچه جوانه‌که‌ی کرد و سدرورووی گرژ و رق هستاوی نه‌ختی هیندی بزوه. له دلی خزیلا گوتی : نه‌و کیژه‌ی له جینگایه‌ک دیوه، ده‌بی کیژی کی بی؟ چه‌نده باش خزمه‌ت ده‌کا ناو وشه‌راب و خواردن و سیفاری بز دینی. بی‌نوده‌ی داوای لی بکا. چاونیکی له ژنه‌که‌ی کرد که که‌بابی له میوانان به‌شده‌کرد، رینوی بی‌نیشاند و پرسى :

- نه‌م کیژه خوزه‌وسته‌کی‌یه؟ و ابرانم له جینگایه‌ک دیترومه، به‌لام نازانم له کوی؟

هادام کاترینا هه‌ناسنکی هه‌لکینشا و گوتی: «نه‌و کیژی خوته». پالەوان میک‌نلس سدری به‌رداوه و بیده‌نگ بوو .

پالەوان پولیک‌سنگ‌س به توره‌ی له ناشپ‌زخانه گه‌راوه. هه‌موو چاریان تپه‌یی‌وو. توانی خزی نارامتر نیشان بدا. بزه‌یکه‌ی هاتی و گوتی : «دیامانده‌س سر خوزه و داوای لی‌پوردن ده‌کا. ۱» پاشان چرو له نیزیک پالەوان میک‌نلس دانیش‌ت. ده‌تگوت ده‌یه‌وی دلی‌نرو رابک‌نیشی. و وابه‌کاهه پالەوان ناکاری ناهه‌زی خوارزای له بیر به‌رشته‌وه. پالەوان به‌راز له توره‌پیان گونه‌لوتی لی‌فش برون. براده‌ره‌که‌ی بزنی عه‌تری لی ده‌هات. پالەوان میک‌نلس لینی دوور که‌وت. به‌لام پالەوان پولیک‌سنگ‌س ده‌پوست هه‌ر چو نینگ بی‌رامی بکات. نه‌و باش ده‌یزانی که وا ده‌بیکه پالەوان میک‌نلس خزی لی لاده‌وا، به‌لام نه‌بده‌زانی بز چی. ۱ چی کرده‌وه؟ شه‌رابیکی ززی خواره‌وه و و گرتی دلی بز کرده‌وه و گوتی:

- پالەوان میک‌نلس بز چی له من لالوتی؟ من چم کرده‌وه؟

- پولیک‌سنگ‌س، باش نیه‌ مرؤف باسی هه‌موو شتینگ بکا ...

پالەوان پولیک‌سنگ‌س دووباره پرسى :

- ده‌مه‌وی‌ بزانم چم له تو کرده‌وه؟

له وه‌لام دا گوتی : «تو‌به‌نی تورکت لی‌دی ...»

پالەوان پولیک‌سنگ‌س سدر هه‌لگه‌را، گوتی : «بز چما توش بزنت کرده‌وه؟»

له پر پالەوان مېکېنلس ده چاره‌گانی پرولیکسېگېس رامبا و حاله‌تېنگې به‌سهردهات، ده‌تگوت دېق ده‌گاو ده‌دېوئې بختکې. ده‌ستی درېژو گرد و خدرېگېوو گورسېه‌گې له پهنای بوو بیشکېنئې . له بن لیوانوه گوتې :

- بدلئې بېژم کرده ... پاش تاوېک بېنده‌نگې گوتې :

- تېز شهرم ناکه‌ی ؟ ... شه‌وش له گهل تورکېک ... ؟

پالەوان پرولیکسېگېس وستی دلتیای بکا، گوتې : « نوو به‌و زوانه ده‌بېشه مه‌سېحې ... »
پالەوان مېکېنلس وه‌ها راپه‌ړې مالنه‌گې له‌وزاند. له کاتېکا بېز لای حساری ده‌چوو تا هه‌وای تازه هه‌لموئې ، گوتې :

باشتر بوو تېز بهای به‌تورک و نیمه‌ت له شهرې خوئې ناسوده کرد با .
به‌دیان نېزېک ده‌بېزه . گوندې به‌کان هېشتا ده‌بانخوارد و ده‌بانخواره‌وه . نه‌واندې که‌سهر خوشتر بوون، ده‌سپان کرد به‌گوزرانی . یه‌ک له‌وان توزه‌له‌ی له‌خورجېنئې هېشتا در و ده‌ستی کرد به‌لېندان . شه‌وانیتر له‌حساری هه‌لده‌په‌رېن . بوک و زاوا مات و بېنده‌تگ له‌سهر نه‌ر تخته‌تېک دانېشېوون هېچان وازیان نه‌بوو بېشه ژووری به‌گول ناماده کړاو . سېفاکاسی پېر چاوی له‌سهر یه‌ک دانابه‌وون . نه‌نوستېوو، گوتې دابووه گوزرانی و پېنکه‌نېنئې مندلان و نه‌وه‌گانی . وه‌ک پېره چنارېنکې کوزن سالی له‌ژېر باران که‌هه‌ست بکا نار به‌رگ و رېشه و لقه‌کانیاده ده‌گه‌رئې، شاد و که‌بف خوشېوو .

پالەوان مېکېنلس به‌چاوی لېل و هه‌والوو، به‌مادام کاترینای گوت :

- با پرېژنده‌وه ...

* * *

به‌دیانی به‌ردا هه‌تاو شه‌به‌قې خزی به‌سهر حساری پر له‌نېسکې گروساوه وله‌تکه نان ورېش و سېنلئې دېره خه‌ولئې که‌وتوه‌گاندا بلاؤ کرده‌وه . نه‌وئې رېژو چوارشه‌مزی پاک بوو . دوکان و بازار ده‌گراڼه‌وه . وه‌ستا کار به‌رېسېگې خزیان ده‌به‌ست . شه‌به‌قې رېژو داره زه‌یتون و ده‌شت و سه‌حرای ده‌لاوانده‌وه و له‌سهر خانوبه‌رې گونستانېی نوری به‌گه راده‌وه‌ستاو به‌په‌لېجېره تازه رنګ گراوه‌کان پېنده‌گنئې . یاسه‌من گولئې کرد بوو . چوار داعبای شه‌قېن یان له‌نېسکه‌نده‌رېوه هېشتا بوو، دوویان سه‌وز و دانېشپان عابې گه‌ردن زهرده‌وون . بېجګه له‌وه ، نوری برایی ساز لېنده‌رې بانګ کرد بوو که‌رېژوگانی هه‌نئې بې و ساز لېندا وگوزرانی بېرئې تا نامېنه دلئې تنګ نه‌بې . پازده رېژو بوو نوری به‌گه نه‌چوېژوه گاندې ، هه‌ر وه‌ک بالنده‌به‌کئې شه‌قېن‌دار خه‌رېکې دروست کردنئې هېتانه‌به‌ک بوو که‌هاوسه‌رې خوشه وستی بېئې و هاوسنئې تېنېدا وه‌ده‌سېن . له‌شه‌قېنئې نه‌ودا سروتا بوو . دوو رېژو بوو خه‌به‌رې دابوېه که‌نېتر له‌دوورئې نه‌و خوراپاناگړئې و ده‌دېوئې به‌په‌له بېشه لای . به‌لام نامېنه عززې هېشتا بېژه که‌سګې پره وناوړانئې که‌س بېشه‌لای . هه‌روه‌ها گوتېوړئې :

- مال هه‌مېشه داخراوه . ته‌نېا ئېواران هه‌مېده هه‌لا دېر ده‌ومانی ژتانه‌ی بېز دېنئې . تېز نه‌گه‌ر منت خوش گه‌ره‌که ، دواي مندلېوونم وه‌ره‌وه .

وادپار برو نهو خه‌می بهس نه‌بوو که به ناعیلاجی پازده رزؤ له خۆشه‌ویسته‌کی دوو بی، خه‌می دیکه‌ی هاتوه سر که : پاشا رزؤی پینشر به هزی خولامی قولهره‌شدا خه‌پیری دابویه‌که به جی گه‌باندنی به‌لینه‌کی زور و درنگی که‌توه. گوتیوی: «سوکابه‌تی بی تزله‌ ماهه‌توه. لۆتبه‌گان زمانان بۆ سکالا درؤژ کردوه. نهو کاره‌ی بریار وایوو بیکه‌ی زوو نه‌جیامی بدا.»

ئینستا زوو زوو باوکیشی ده‌هاته‌ خه‌می ، قسه‌ی له‌گه‌ل تده‌کرد. تده‌با به‌ پشی پدی و به‌ جلی شه‌و دراو. به‌ پته‌ایدا راده‌برد ئادری وی نه‌ده‌دا. به‌ هه‌لکه‌وت ئه‌وی رزؤی به‌یانی خاوه‌خیزانی له‌عه‌نتی قاتلی باوکی که له‌ شای ده‌گه‌رانوه به‌ پش خانویه‌ری کۆستانیی ئه‌ودا تینه‌په‌رین. نوری به‌گ ده‌رگای توند داخست وه‌ دلگی پر له‌ گینه‌وه‌ چه‌ره‌ تاگی سه‌ری له‌ پشت په‌رده‌ی په‌لجهره‌گان خزی حاشاردا و ته‌ماشای باهه‌ گه‌روه‌ی سه‌د ساله‌و توخم و تۆره‌می ده‌کرد که وه‌گ له‌شکر له‌ پشت سه‌ری به‌ ریز ونستابون.

مانوساکاس کاتی گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگی نوری، نه‌سی راگرت و ده‌مانچه‌یه‌کی ته‌قاند و هاواری کرد:

هزی نوری به‌گ ! نه‌وه به‌ سلخه‌تی تۆبه

به‌لام نوری له‌ پشتی په‌لجهره‌ لنبی خزی ده‌گه‌ستو جوابی نه‌ده‌داوه. مانوساکاس رووی کرده کەس وکاری خزی و گوتی:

- نه‌وه‌ گه‌ شکابه‌تی له‌ من کردوه که که‌رنکم بره‌وته‌ مزگه‌وت تا نرێژی به‌کا، دوو سه‌ی له‌ رزؤی جیژننا نه‌گه‌ر مالوسینکم نه‌برد مانوساکاس نه‌م به‌رنکی چی دایان له‌ قاقای پینکین و له‌ هه‌ورنگی ته‌پو تۆزدا به‌ر بون.

تووری چاره‌کانی پر بون له‌ خۆن. له‌ پلێکانان هاته‌ خوار، جامبکی پر کرد له‌ شه‌راب و هاته‌ ده‌ر تا له‌ به‌ر ده‌رگا بیخواته‌وه‌ و قینی بنیشته‌وه‌. به‌لام له‌ وش رانه‌وه‌ستا، له‌ پش خانویه‌کی ته‌و زه‌وی له‌ به‌ر سی نه‌سپ و ئیستری ته‌و کاروانه‌ له‌عه‌نتیه‌ قه‌لشی تینکه‌وتیوو. چه‌و پش و له‌ نیوه‌راستی حاده‌ راوه‌ستا. به‌ولا به‌دا که‌ دوژمنه‌کان له‌ ته‌پ و تۆزدا ون بیون. رووی کرده‌ خۆر و له‌وی جامه‌ ی خوار کرده‌وه‌ و چهند دۆ په‌ شه‌رابی رشت و له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: «خونی من وه‌گ نه‌و شه‌را به‌ برژینه‌ سه‌و زه‌وی نه‌گه‌ر کارنکی ئینستا بیرام له‌ سه‌رداوه‌ نه‌جیامی نه‌ده‌م.»

سه‌ری پاشه‌و شکین کرد و جامه‌کی به‌ سه‌ریه‌وه‌ ناو چۆری لی بری. پاشان گه‌رایه‌وه‌ مال و ده‌مانچه‌گانی له‌ دیواری کرده‌وه‌و فیشه‌کی تیشان و بۆ تاقیکردنه‌وه‌ دوو فیشه‌کی له‌ حه‌وا ته‌قاند. پاشان خه‌لجهری درؤژ و دوو دمی له‌ کالانی هه‌تا ده‌ر وله‌ باسکی تاقیکرده‌وه‌، وه‌گ گوزانی سه‌رتاش تیز بوو. ته‌واوی رزؤ له‌ هه‌ساری ده‌هات و ده‌چه‌و. جاروبار ده‌چه‌و گۆلان و ته‌ماشای شرنی ته‌سپ و ئیسترانی ده‌کرد، دووباره‌ به‌ تۆره‌یی ده‌هاته‌وه‌ ژووری. شه‌و به‌ سه‌رداهات. که‌روشکینکی کوشته‌وه‌و به‌ ئیشتیای خزی لینی نا. تا توانی خواردی. پاشان باخه‌لینگ گولی باسه‌مندی لیکرده‌وه‌. هاریشتیه‌ ئیو لینه‌ر دژه‌گ و لینی نوست. ورده‌ ورده‌ خه‌می په‌سه‌رداهات و خه‌وی لیکه‌وت. بۆ هه‌وه‌لجار خه‌ونکی خۆشی کرد و باوکیشی نه‌هاته‌ خه‌می. به‌یانی زوو سوک و به‌ که‌یف له‌جی هاته‌ ده‌ر، فیتوی لینه‌دا. که‌له‌ شیزیش له‌ هه‌ساری وه‌خه‌به‌ر هاتیوو. هه‌موویان وه‌سه‌ر کزی پشه‌کلان په‌ریبون و به‌ چیکلذانی هه‌لمساو سلۆیان له‌ رزؤی ده‌کرد. تاسمان

بروسکی دده او له گهلای داوان دلزهی نور دهرژان. حموز و فواری حساری وه ک مریشکی هبلکه کردو قرته قرته بوو. نه سپه گه یان که تازه له تویله دهر کیشا بوو، وه ک چاری به ماین کهوتی دهیچیلاند و گهرم داهاتپوو. به نوکهره کدی گوت : به ناوی شیروتین نه سپه کدی بشرا و خوشی ستلنکی ناو بز هینا. ناخوره کدی پر کرد له تفاق و چوزه حساری. (کاروتینس) پیره سه گه کدی وه ک توله سه گنکی پچوک به کلکه سوته له بهو لاقانیدا دده وپی و ده تلایوه. نوری چوزه ژور و به چپشکهره پیره ی گوت : هیندی خواره دمنی و برتلیک ناووق ناماده بکه. به لام دهی زور زو پش نهوی خور رمینک بلیندی حازر بن چونکه دده پوی سه فدیکا. پیرژن پرسی: ده چیه کاندی دده پوی خانم پینیه وه ؟

نوری جوابی نه داده و چو وه تاغی سهری. سسلی به خه نه رنگ کرد، قوزقرین جلی کرده بهر، عهتری ده خژدو ده مانچدی له خه به ست. خه لهری دهر پشچی راگرد، هاتمه و حسار و له بهو دهر کئی راوه ستا. نینستا نوری هدر بریقه ی ده هات.

پیره تورگینک توره که به شانیه به پویندا تینه پیری. نهوه مستهفا باها بوو که گیو گزلی دوکسوری و دهرمانی له چا کز ده کرده وه ده پکرده مه لحدم و برینی پی دهرمان ده کردن. نهو تنانعت زهر دوی و پای سوریشی دهرمان ده کرد. به گونه کانی تورک و یونانیاندا ده گه را هاواری ده کرد :

- نهی حکیم پاشی، دهرمانی باش ،تمه منی دوزا! هدر که سش به گوزره ی دهر د و نه خوشی، دهرمانی ده دایه. نهو کا برایدکی دلپاک بوو، نهو نندی بزی کراپا نه خوشی تیسار ده کردن و هیچشی نه ده ستاند. به نان و ناو ده ژیا. که چاری به نوری کهوت راوه ستاو به جورینکی سهر تبی را ما، نوری به گ پشت ملی سه گه کدی گرتپو تا تامبازی نه بی، گوتی:

- چیه مستهفا باها بز را ته ماشام ده کدی؟

پیره مزید سهری دانواند و به ناقه بنده گوتی: « نوری به گ نه مرز زور جوان هروی؟ » به دهنکینگی سهریش لپی زیاد کرد:

- لهوه جرانتز نا بی !

نوری قاقا پینکهنی . پیره مزید دیسان گوتی : « نوری به گ پی مه کنه، مرزف راده و سنوینکی هه به تپهر هرون لهو سنوره گوناچه »

- پانی گوناچه که مرزف زلف باش و زلف جوان و زلف پاک بی؟

پیر هدناسکی هه لکیشاو گوتی : به لی گوناچه !

بز چی مستهفا باها، بزچی من تیناگم ؟

- کوږم من خوشم تیناگم، نازانم .. نهوه یاسای خوايه . له بیرت نه چی نوری به گ! پیره مزید ده ستیکی بز سینگ و لپو وینو چاوانی پرد و گوتی: نیشه لا به خوشی نوری به گ ... چه ند هه ناوینک رزی، راوه ستا. نوری له بنده چارینکی لیکرد و بزهی هاتی و گوتی :

چیه مستهفا باها، شتبت گهره که ؟ ته گهر برسته بهز ژوری تا سفروت بز راخن. نانت بز دانین .

• بهوره نوری به گ، برسی نیم ... نه بیا ..

- تنیا چی ؟ رووتر قسه بکه .. مستهقا بابا ۱۰۰

- ده مومت تنیا شتیکت پی بلیم، به لام ده ترسم پیم پی بکه نی .

- تو مروفتیکی پیروزی، من به تو پیناکنم ، قسه کت بکه .

هیندی دووکل له دمو چاوت بده . لیباسی تاسایی رزوانت له بمرکه ننگه ر هده ته چدکمی پنه گراو ده پی که . ده مانچه ی زویش له ولا دا پی . هینده خوت جوان مه که .

نوری دای له قاقای پینکه نین ، دمور چاری باریک و خوشو سستی پیره تورک تینک چرژان . به پشی کوپ دوور که و ته وه له بهر خویوه گوتی : « بز خاقری خوا پی مه که نه نوری به گ ا

دوو ژنی جوانی مه سیچی به سواری گوندریژی به وینا تیده پهرین . لهو کاته دا نوری له بهر ده رگا قاقا پینده که نی . ژنگان به تاسوه چاریان لیکرد ، پاشان سریان بهر دا وه و رنگابان درزه پیندا . کاتی دوور که و ته وه به کیان گوتی :

- نهو سه که چهند جوان بوو !

نهوی دیکه هه ناسنکی هه لگنشا و گوتی : « تاریقی تیره و برز که و انبه تده به و نهو به ده بخشی دینی . » نهوی تریان گوتی : « لهشی نهو سه که که لاکینکی باش ده پی ا » پاشان هه ر دوو کیان پینده نگ بوون .

نوری به گی سه خوش له فیز و لوت به رزی چوره ژووری . ته سه که ی له هه ساری هه ر برقی دی ده هات . کلفه تی پیر خوریکبو خورچینی پر له خواره ده منی و نارقی له پاشه رکی ده به ت . نووری چارنکی له ده ور بهری خوی کرد ، خاتون له بهر تازهی و خوشی ده دره وشا . دارا دام و زهبتون و هه نار بهریان گرتبوو ، داره هنجیر که لانی سه وژی پان واکرد بوو . چوار تونی پچکوله له قهقهسی خویاندا دندوکیان لیک ددها . ههوا ساف و نارام بوو .

نوری تاویک وه شک کهوت . ده بویت به چینه کوی ؟ نهو هه موو نیحه منی خودای یز به چی ده هیشته ؟ . نهو هه موو سه روهت و سامانه یز به چی دینی ؟ خانوی گریستانی نهو به ده شتیگ بوو ، له وی له هیچی کهم نه بوو . بهو زوانه ژنگه کشی دلی نه رم ده بوو ، تاشت ده به و نه وه . ده هاته وه هه ساریش چارنکی دیکه پر ده به ووه له پینکه نینی وه ک مرواری . هه ناره گان گه ووه ده بوون . هه هنجیر وه ک هه نگرین شیرین ده بوون . توتیه گان هیلکه ی وه ک فندقیان ده کرد . جوجکه ی زه و و سه زیان هه لدینا .

هه ناسنکی هه لگنشا . قه ره واشی پیر ته ماشای خودانی خورکرد . نهو نوری به گی که ووه کرد بوو . نوری رزؤ به رزؤ له تاسیزی نه ودا هه لیدابوو . گه ووه بیوو . نهو قهت میزی نه کرد بوو ، له م یاره وه په شیرانیش نه به ووه . نوری یز نهو هه م میزد بوو . هه م کور بوو ، هه م خردان بوو . نووری تاقه خوشی نهو یوو . به لام نهوی رزؤ به بیانی ههستی به نیگه رانبه ک کرد بوو . چارنکی دیکه ش لینی پرسى : « خودان یز کوی ده چی ؟ »

نوری ناوری لی دا وه و گوتی : « دایه نهو رز چت لیتقه و ماهه ، هه ر و ده پرسى ؟ »

پنی در کیننی ناو سوار بوو . پیروزن دهسته چرجه کانی به سینگى ته سه که ی دا هینا و له کاتینکا ده له رزی به ته سپایی گوتی - ده چه کوی نه رباب . ؟ نوری له وه لام دا گوتی : ناگات له حالنی بی . ر کیننی له ته سپی داو ... پیروزن که له نیو لق و یزی داره کان دا له پیش چاری یز

ده‌پرو گوتی :

- خوا بته‌پاروئی رۆڤه ١ قین نه‌وکی گرتیږو، رستی خزی دلخوژی بڅانده‌وه، به دهنگی به‌رز گوتی :

- ناخ ... نه‌و ناوی هه‌پاتی خواروډوډه... هه‌چی به‌سه‌ر نایه... ده‌رگای داخست

* * *

مانوساکاس دواى تى‌په‌راندنى رۆڤه‌کانى جېزنى پاک، چوړ بۆوه هۆلى مه‌ره‌گانى له به‌لارى چپای سلتا، ږوده ږوده هه‌وا گه‌رم داهاتېږو، ده‌ه‌وپا به‌مه‌رگان به‌رنه‌وه، بازارنګى خړخ له چپاگان داتراېږو، شوانه‌گان به‌رنګان ده‌ست داپوړه و مه‌ریان ده‌په‌وه و گه‌مه‌پان ده‌گرډ، هه‌موو ژنه‌گانېان له‌گډل خږه‌پا بو تا بږ شوشتنى خوړه‌گان ناوې پکېشتن.

کورو شوانه‌گانى مانوساکاس قولکه‌پېګان هه‌لکه‌نډېږو، به‌رنګېګان گوت بږوه و گڅوشتنه‌پان ده‌گړلې به‌رخه‌که خستېږو نه‌و لولکه و خۆله‌مېشى گه‌رمان به‌سره‌ا گړدېږو، چاوه رومان بوون به‌پته‌ که‌پاپ و به‌ر هه‌وپا به‌ ده‌وړى قولکه هه‌لخوډه‌گاېوون.

مانوساکاس سه‌رى په‌راتېکې خستېږو نېو راڼى و په‌ پرنک خوړه‌چه‌وړو به‌ پشته‌کدى هه‌لډه‌پاچى، بېست مه‌رى براوه و بېستى نه‌براه له‌م لاډلای نه‌ر راوه‌ستا بوون، هېندى خوړى له‌به‌ر ده‌مى نه‌و کڅ کړاپوړونه‌وه، بۆنېکې توندیان لى ده‌هات، مانوساکاس به‌ که‌يف بوو، ناره‌ناوې بوو گڅزانى ده‌گوت، شته بایدکې فېنک له‌ چاوه ده‌هات، سالنګى خوش بوو، مه‌رو مالأت زه‌و زوړى باشيان هه‌بوو، له‌ نېزېک هډل له‌ ناوړه‌ګېنکې په‌ردى‌دا، دوو کورى گه‌وړى نه‌ر تنودوړيس و باناکوس، له‌ تمشى مىسى گه‌وړده‌ا، په‌نېریان ده‌کرډ.

سپاس به‌ خودا، له‌و خواراند، له‌ گوتدى سى ژان مه‌زراو باغات له‌و سالډا به‌رو بوپه‌کې باشيان هه‌بوو، ماینه‌کشى جوانېدکې مى‌ده‌بوو.

مانو ساکاس ناوړېک ده‌ستې له‌ مه‌ر به‌رنه‌وه هه‌لکرت، سه‌پړېکې ده‌شت و مه‌زارى کړډو گوتی :

- زه‌وى راست وه‌ک گه‌رويشکې مى‌وايه و هه‌روا ده‌زى و ده‌زى و هېچ کارى دېکه‌ ناگات، ولاخه‌ګانېش ده‌زېن، داوه‌ګانېش ده‌زېن و ژنه‌ګانېش... هۆى گريستېنا! باشيوو نېستېګانه ناره‌قېنک دابامى تا گه‌رووم ته‌ر کم...!

ګريستېناى ژنى له‌ ژوړوې ناګرى خوش ده‌کرډ، هه‌ر چه‌ند هېشتا ساخ و به‌ خږوه بوو، به‌لأم نېتر سکې نه‌ده‌کړدن و منډالې نه‌ده‌بوون، له‌به‌رته‌وه خواى لۆمه‌ ده‌کرډ و ده‌پگرت :

- تم کارخانه‌په نه‌ده‌ه‌وپا به‌ تا تمه‌منى ده‌فتا سالى له‌ کار بکه‌وى، ده‌ه‌وپا هه‌موو ژن به‌توانن لانى کم به‌ دوو ده‌سته منډال دلى خزان به‌مه‌پېننه‌وه، دوو ده‌سته منډال پاني بېست کورو چوار کچ... نه‌و رۆڤه هه‌وړلېن نه‌وه‌پان هاته سه‌ر دنيا، هه‌ستيان به‌ نه‌ساخېه‌ک کړدبايه، خاچيان کېشاپو مردپان... هه‌ناسه‌په‌کې هه‌لکېشا و گوتی :

- ناخ خوداى من، نه‌گه‌ر نه‌و رۆڤى دنياى دروست ده‌کرډ، من له‌ لات پام، ترم له‌ هېندى نه‌پنى ژمان ناګادار ده‌کرډ، که‌ ته‌نپا نېمه‌ ده‌پزانېن، له‌و کاته‌دا دهنګى مېرډه‌کې بېست که

بانگی ده‌کا. له وهلام دا گوئی:

- به چاوان مانوساکاس. ناتووی شتینگی له‌گدل بخزی؟ جدرگی به‌رخیم بز ساز کردووی.

- که‌واپه، نه‌ویش بېشه!

له‌و گاته‌دا که مانوساکاس خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه و نه‌ماشای مه‌زرا بوو، ده‌نگی سسی نه‌سپنکی بېست که چوار نال دی و به‌رد له به‌ر پی‌یانی ده‌رده‌په‌رن و ده‌نگیان دی. مانوساکاس گوئی:

- له‌عننه‌ت له شەپتان: ده‌بی کن بی به سواری له‌م چپابه بېشه سدر؟ به زاری پره‌وه راست بزوه تا به سدره‌یواری ناغه‌لدا نه‌ماشای بکا. ده‌ستی به به‌ر چاوپه‌وه گرث به‌لام له به‌ر تیشکی رژی بېجکه له نه‌سپنکی ره‌ش که به‌ردی له به‌ر پی‌یان ده‌وده‌په‌رن، هېچی دیکه‌ی بز روون نه‌بزوه. له‌به‌ر خزپه‌وه گوئی: به هله نه‌چویم نووری به‌گی سه‌گه!

له چی راست بزوه و بزلی ده‌رگا رژیشت و له دلی خزی دا گوئی: ده‌بېگومان وه‌دوای من که‌وتوه.

مانوساکاس چوه نیزو ناغه‌ل خورجینگ به دیواره‌وه هه‌لو‌اسرا‌بوو، ده‌ستی داپه‌و له‌و گاته‌دا که ژنه‌که‌ی خه‌ریکی ناگر خزشکردن بوو، نه‌ی ده‌دیت، خه‌فهریکی له خورجین هېنا ده‌رو ده‌به‌ر پشی چه‌قاند. پاشان ده‌ستی دا گزچانی شوانی که له دار به‌روو دا هاتبوو، له‌به‌ر ده‌رگا چاوه رووان راوه‌ستا. نیستا سوار له دار به‌روو گه‌وره و به لق و پز په‌که تی پدیه‌بو نه‌و جاره مانوساکاس دم و چاوی بزرا‌و سینی ره‌نگ گراوی نووری باش ده‌دیت. میزه‌ریکی سپی له‌سدر ده‌مانچه زیو‌که‌ی له‌به‌ر شه‌به‌تی رژی ده‌ده‌روشا. له‌به‌ر خزپه‌وه گوئی: وتو سه‌گه وه‌دوای من که‌وتوه، بی تا حالی به‌کم. هه‌ر له‌وینه بانگی کرد:

- هزی کرستیانا، سفره‌ی داخه، میوانان هات.

ده‌نگی ژنه‌که‌ی جو‌ریکی سهر بېست که ده‌ی پرسی:

- میوان کی‌یه؟

- شه‌پتان! گوتم سفره‌ راخه!

له پیش ده‌رگا دوور که‌وتوه و بزلی سوار رژیشت. نووری دیتی و ده‌ستی بز راوه‌شاند و به ده‌نگینکی وه‌ک گالته گوئی:

- سل‌و پاله‌وان مانوساکاس!

- سل‌و پاله‌وان نووری به‌گا وا به په‌له بز کی؟

- بز ناغه‌لی پاله‌وان مانوساکاس. تزه‌ه‌یناسی؟ ده‌انی سپی ده‌چوون و گوشتی ژیر چه‌نه‌ی ده‌له‌رزی.

مانوساکاس له کاتیکا چاوی سوور هه‌نگه‌را به‌ون توانی خز راپه‌گری. هه‌ولی دا که پی‌بکه‌نی. به‌لام ته‌تیا لبتی سهره‌وه کراوه و ده‌انی وه‌ده‌ر که‌وتن و گوئی:

- کی‌یه که پاسی قاره‌ماته‌تی نه‌وی نه‌بېستی؟ گزیا هه‌ر له‌و دوو سی رژی راپه‌دوودا بوو که تزانیه‌وی که‌ریک له کول کا و بېباهه مزگه‌وت و تا تریژی بکات.

- به‌لی، قه‌له ره‌شېنگ نه‌و خه‌به‌ردی بز من هېنا بوو، نیستا هاتووم تا نه‌و پشته به‌ قه‌وته

ببینم که توانیوه به کدینک هه لبرگی.

- نووری به گ تو نهوی له منبشت بهره دهر. قهت ناتوانی پشتی من ببینی. مانوساکاس هیچ کانی پشتی خزی به کس نشان نداد.

- نهگه ره مهبووری بهکن چی؟ نوو دهم لام وابه قوونیشی نشان ددها!
پاش نوو قسانه نووری به گ پینکینی و سهر قامچییه کی گه بانه گونچکهی نه سپه گهی. نه سپ ده وپهری و له مانوساکاس وه نیزیک گهوت.

مانوساکاس له جی خزی نه بزوت. خوین له ره گه کانی ده جولاو. دیسان خزی راگرت. نووری به گ هاتره مالی نوو، ده وابه له سهر خزی و سهر بگری. به بی نوو که به چینه پیش. مسته کانی کرده گری، به لام نه بتوانی پیشی زمانی خزی بگری. به دهنگی گیراو گوتی:
- له بهرت نه چی نووری به گ، تا ئیستا نه بوو، سه گینگ من بگری و هار نه بی.
گا برای تورگ له ولام دا گوتی:

- منیش داعبا به کی دهندهم، به لام پاسی خزی ناگهم و دهم ناگهمه وه.

مانوساکاس پاسه کانی لینگ کرده وه و گوتی:

- باشه، که وایوو چی؟ بز هاتویه ئیره و چت دهوی؟

نووری به گ بی نوو قسه بهکا، سینله کانی خزی گهست، مانوساکاس پیندهنگ بوو. له سهر بهردینگ وارهستا بوو، تماشای وی ده کرد. به لام دلی ههر دووکیان وهای لی ددها، خهریکوون ده وپهرن. ناخه کهی نووری به گ وه دنگ هات. نهرم و له سهر خزی دهستی پینکرد. ده تگوت هه موو وشه کانی خزی هه لده سنگینی، گوتی:

- مانوساکاس تو سوو کایه تیه کی گه ورت به ئینه کردوه. نوویش تاوانی هه به.

- من نهوی و مستوومه کردوومه. ئیستا توله نهستینی گه ووه کی به، با بی تا تاوانی بهدهمه وه.

- نوو توله ههستینه نه وه تا لبره به.

- نه تزی؟

- به لی منم. ههر نوو ده ولتی عوسمانی که تو سوو کایه تیت پی کردووه، منی ناردووه. باوکم که به دهستی تابه یی تو کوژراوه، منی ناردوه. به لی، مانوساکاس، من له گه ل تو حیسایی زورم هه به ده بی پاکیان بهگم. ههر دوینی بوو که براکت به سواری وه نیو قاوه خانه یی تورگان کهوت و ریش سپه کانی وه ده رتا. کاندی هاوار به تی و دادی گه ره که. من ناتوانم له پاله وان میکلس بهدم، چونکه نوو برای هاو به پانی منه. ناچار نهشی له تو بهدم.

مانوساکاس له پشتوه دهستی بز خه لجه ره کهی برد و گوتی:

- وهره با لبره دوور که وینه وه. تابی خیزانم گرتی له قسه کاغان بی، کوورده کانم که وا له عه ماری خهریکی ماست و پهنرن، تابی بزانتن.

نووری له نه سپ دابهزی. له پیاده یی به دوور بوو، دوورن پیاده و نوو سوار بی. جلهوی نه سپه کهی گرت و گوتی:

- با برزین!

هر دووکیان که دوتنه ری و نسه که به دواپان دا و له ننگه رانبان دهی جیلاند و بهرد له بهر
پی بانی حلوز دهریونهوه.

رژژ له سر چای وشک و رووتن له چوله دا بوو. کورو شوانی مانوساکاس برخی برژاویان
له بن خوله میش هینا بوه دهر و له دهوری نو خوارنده خۆشه هیندی وه ک تورکان چوار میزده کی
و هیندی له سر سک راکشا بوون و شه ویلاکیان لی وه کار خستبوو. قومعهی شهرباب به قولته
قولت زار به زار دهگه را. له سر چیا پالدارنک نده فری و گیان له بهر نده چولاوه. ههره کان که به
برانهوه سووکیار بیوون. له بهر گهرمایه چوو پروونه بهر سینه ری دار وهرگه وتیوون. زمانیان
دهرکینشاپروه له تنیشت نهوان سهگه کانی مینگه له سینه ردا وهر که وتیوون و به سر سوورمانهوه
سهیری ههره کانیان ده کردکه پرابوونهوه. رهنکه وایان زانیبی که نو همرانه گروی بوون.
مانوساکاس و نووری بهک له نزیک دار به رویه کی گهره راوهستان و تدهاشابه کی نهولا و
لای داره که پان کرد و ههر دوو گوتیان:

- تیره جینگایه کی خهراپ نیو پان و بهرینی تداوه، نووری بهگ که مینگ خوارتر نسه که کی
بهستوه تا زژوانی نهوان نه بیئی. لو کاتدها مانوساکاس مه پلانه کی له ورتکه بهرد و چروچله که
خاوین کردهوه. نووری بهگ گهراوه و کاره کی وی پدسند کرد و گوتی:

- کارنکی فره خاست کرده. نیشا جینگا تداوه.

مانوساکاس و ته کی دوو پات کردهوه و گوتی:

- به لی، جینگا بهش دهکا. ته گهر پمانه وی ده توانین له م مه پدانه هم جیژن بکهین. هم تا
مردن به شهرین. توج بیژی پالهوان نووری؟

نووری به کاوه خۆ گوتی:

- من پیم باشه تا مردن شعر بکهین. به لی، مانوساکاس. شرافعت وا هلدن گری که تا
گیانمان له بهر دایه شعر بکهین.

- ههر دوو لاده کرین.

- من وام پی باشه تا مردن به شهرین.

- چونت گهره که. نهوهی گوت، پشتندی توند کردو باسکی هه مالین.

نووریش پینچه کی سری توند بهست و ده مانچه کانی له خۆ کردهوه، پدکیان به لقه دارنکهوه
ههلاوه سی و پدکشی به دهستوه گرت. مانوساکاس تماشای ده کرد و گوتی:

- نهوی دیکش ههر ههلاوه سه. نهو ده مانچهی تۆم خوش دهوی. ته گهر تۆم گوشت، به
پادگار هه لیان ده گرم.

نووری ده مانچهی هینا بوه سر پی. مانوساکاس پی چوله راوهستا بوو. نووری گوتی:

- مانوساکاس، دینی کاتیک له گه ل خاوخیزانت به پیش خانویه ری من دا راده بهردی،
ده مانچه پدک به ههراوه تاو بز نهوهی من ناره حهت بم، هاوارت کرد:

«به سلامتی تۆ نووری بهگ. زۆر باشه مانوساکاس، من قه ی تۆ ده سه لیم و مردن ده پی
بهک له نیشه هه لیژیری!»

نهوهی گرت. ده مانچه پدکی به سر مانوساکاس دا هه لفقاند. پاشان ده مانچه کی برد له کن

نه‌وی تر هه‌لی تاره‌سی. پاشان هه‌ر دووکیان ناماده‌ی شه‌ر له‌به‌رام‌به‌ر یه‌ک راه‌ه‌ستان. لاتیان له‌به‌ر یه‌ک برده‌بو، مژه‌به‌یان لینگ ده‌کرد.

هینشا بز به‌گژ یه‌کدا چوون ته‌وان گه‌رم دانه‌هاتیوون. به‌دوای وته‌و وشه‌ی ناحه‌ز و توندو دزیودا ده‌گه‌ران که‌هاتیان به‌ا و توره‌به‌یان به‌کا و بز به‌کتر کوشتن به‌یان هارژوانی.
مانوساکاس تفیکی له‌نووری کرد و گوئی:

- تف له‌ریشی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت.

نووری نه‌راندی و گوئی:

- تف له‌ریشی عیسا بیژوه‌که‌ت.

پاشان خودای یه‌کتریان هینا گوزی تا خوینیان وه‌جوش بی، دوایه‌میه‌م و ئیمه‌ه‌کان و سولتان و پیروژه‌کانی یونانیان به‌جینو شوشته‌وه. به‌لام نه‌وانه‌هه‌جیان توره‌ی نه‌کردن. ناخه‌که‌ی مانوساکاس بزه‌یه‌کی گه‌مه‌ی هاتی و گوئی:

- بیستوومه‌پاله‌وان مېکئلس، پشتبندی تزی گرتوه و هه‌لی سوررانووی و هاریشتویه‌تیه سه‌ربانی. منیش ده‌مه‌وی وات لی یکه‌م.

ته‌وه‌ی گرت و خز به‌نووری دادا. به‌لام نووری خزی کلا کردو نه‌که‌وته به‌رده‌ستی. کشاره و هه‌لی کینشا خه‌نجهر و چاری پر له‌خوین بیوو.

- کافرا

- سه‌گا

نووری به‌خه‌نجهری رووته‌وه په‌لاماری‌دا، به‌لام مانوساکاس گورج خزی لاداو که‌م مابوو نووری وه‌عه‌ری که‌وی. مانوساکاس به‌رانیه‌کی نه‌و تزی له‌ورگی نووری‌دا، نیزیک بوو له‌خز به‌چی. به‌لام نووری هه‌موو هه‌زی خزی بز به‌ره‌ه‌کانی کز کرده‌وه وله‌کاتینکا مانوساکاس هینشا راست نه‌بیژوه، خه‌نجهریکی ده‌خالیکه‌ی راکرد. خه‌نجهره‌که‌ی ده‌ره‌شناه، خوین فله‌قی کردو هه‌موو سه‌رو سبنگی به‌خوین بوو. له‌خویشیان هاراری کردو خه‌نجهره‌خویناوه‌که‌ی لسته‌وه. مانوساکاس به‌لاره‌لار خزی گه‌ه‌نده‌داره‌که‌و گوئی:

- نه‌ی سه‌گا، ناخه‌ره‌که‌ی کاری خوت کردا.

- ئینشا بی حسابین، به‌کاره‌خز وه‌ک شیر لینی وه‌نیزیک که‌وت. کوته‌تفنگی له‌به‌ر پونی خوین و گوشتی تازه‌ه‌راو وه‌پته‌پت که‌وتیوون. مانوساکاس که‌هه‌ستی ده‌کرد، توانای نامینی و ئینتر ناتوانی دوزمن په‌لامار به‌ا، به‌سپایی گوئی:

- وه‌ره‌پنشته‌ر، نیزیک‌تر به‌وه‌وه‌ره‌پیش.

نووری به‌بیستنی ده‌نگی له‌رزوک و خرویفی دوزمن که‌به‌ی ده‌کرد. ورده‌ورده‌لینی ده‌چوه‌پیش و خه‌نجهره‌که‌ی هه‌له‌ه‌سوراند. کاتینک ته‌واو لینی وه‌نیزیک که‌وت نه‌راندی و گوئی:

- کافرا، ئینشا خه‌نجهریک‌بشت له‌سه‌ر دلی ده‌ده‌م، به‌توله‌ی ته‌و سووکا‌به‌تیه‌ی که‌پاله‌وان

مېکئلسی برات به‌دوله‌تی عوسمانی کرده‌ا

ئینشا ته‌واو نیزیک بیژوه و خه‌نجهری به‌ره‌و سبنگی مانوساکاس راگرتیوو. له‌پر تامبازی بوو، هه‌مه‌ه‌ری داخه‌نایه. به‌لام مانوساکاس توانی جارینکی دیکه‌ش خولاب‌دا، خه‌نجهری نووری وه‌داره

به‌رو کھوت و له نیوه‌راست‌دا شکا. مانوساکاس هه‌موو هیزی خزی کز کرده‌وو خه‌نجهرنکی ده‌نیو لینکی نووری هه‌لکرد. نووری وه‌ک گا هزراندی. به‌لام توانی خه‌نجهره‌که له ده‌ستی مانوساکاس بیهینه ده‌وو به‌ لووره‌ لوور له‌سەر دلی رز کرد و گوتی:

- ته‌وش بز ده‌ولته‌تی عوسانی!

مانوساکاس له‌ بن‌ دار به‌روه‌ که‌وره‌که وه‌ عه‌زی کھوت. ده‌ست به‌ جی کره‌شینی و ئی و کوره‌کانی و ناغهل و مه‌ره‌گان و مه‌ره‌په‌نه وه‌که‌ی ده‌ هاته‌ به‌ر چاری و په‌رده‌به‌ک به‌ری چاره‌کانی گرت و ئیتر هه‌چی نه‌ده‌دیت. وه‌ عه‌زی کھوت و دم و چاری چوه‌ ده‌خوئنی.

نووریش له‌ پندا ئه‌و که‌وتیوه‌، خوین له‌ نیوگه‌لی ده‌هاته‌ خوار و له‌ په‌ناسه‌ری گه‌ژاوه‌ که‌ کز به‌وه‌، ژانگی توند و به‌ی ره‌زای به‌ سکی داده‌هات. بائز به‌رینه‌داره‌کانی به‌ ده‌ستی گرتیوه‌، ده‌ی ئالاند. ته‌ماشایه‌کی ئه‌ولاو لای خزی کرد. رز ده‌هات ئاوا ده‌بوو. ده‌نگی زه‌نگوله‌ی هه‌پوانان له‌ چیا ده‌نگی ده‌داوه‌. با هه‌لکه‌یه‌یه‌.

نووری ده‌ی ئالاند و هه‌ولی ده‌دا راست بیهینه‌وه به‌ تووزه‌ نوزه‌ ده‌یگرت:

- خواجه، خواجه، یارمه‌تیم به‌دا تا به‌توانم خزم به‌گه‌یه‌فه‌ نه‌سپه‌که‌م. ده‌ستی به‌ داره‌که‌ گرت و ده‌مانجه‌که‌ی له‌ لقی دار کرده‌وه و ده‌ به‌ریشی‌را کرد. داها‌ته‌وه‌ گه‌ژچانی مانوساکاسی هه‌لگرت و خزی هاویشه‌ سه‌ر. چارنکی له‌ هه‌رفی که‌وتیوه‌ کرد که‌ له‌ گه‌پانه‌لادا بوو. وستی پیناکه‌کی پیندا، به‌لام له‌به‌ر ژانی سکی نه‌یتوانی. تهنکی لی کرد و له‌به‌ر خه‌په‌وه‌ گوتی:

- سه‌رندم خوارد بوو که‌ بتکوژم و کوشتی. به‌لام کافر توش منت کوشتا!

ده‌ستی چه‌پی برده‌ نیو رانی و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکشا و گوتی:

- لاهمه‌ب، به‌دین. خه‌زیا ئه‌و خه‌نجهره‌ت له‌ دلی من‌داها.

مانوساکاس چاونکی که‌ ره‌نگی خوینی گرتیوه‌، لینکی کرده‌وه. لینه‌کانی شین هه‌لکه‌را بوون به‌زووتن، ده‌تگرت ده‌پانه‌وی و ده‌هنگ بین، به‌لام به‌ی‌نایده‌ بوو. هه‌ر وه‌ک نیوه‌ ناواله‌ بوون، بز هه‌میشه‌ له‌ جووله‌ که‌وتن.

نووری به‌ ده‌ستینکی گوندینی خزی گرتیوه‌ به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی خزی هاویشه‌ سه‌ر گه‌ژچان و له‌ به‌ر ژان ده‌ی ئالاند. هه‌رچه‌تیک به‌ی خزی گه‌پانه‌ه‌ بن‌ ئه‌و داره‌که‌ نه‌سپه‌که‌ی لی به‌ستزیوه‌، ته‌سپ ناله‌ی خاوه‌نه‌که‌ی بیست و تاووری داوه‌، سه‌ری بز واوه‌شاند. نووری له‌ دلی خزی‌دا ده‌یگرت:

- ته‌گه‌ر به‌توانم سواریم و به‌گه‌مه‌وه، سه‌ته‌فا باها هه‌کیم باشی چاکه‌ و عیلاجم ده‌کا.

خوین به‌ دواي ئه‌ودا خه‌تینکی سووری کینشا بوو. کاتنک گه‌بشته‌ نه‌سپه‌که‌ی، رز ته‌واو چه‌پوه‌ خواری. ته‌سپ ملی راگیشار سه‌رو پرچی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ژن کرد پاشان هه‌ر وه‌ک شته‌نکی ژانی پیت، هه‌یلا‌دی، ده‌تگرت داوای یارمه‌تی ده‌کا.

نووری هه‌ولی دا که‌ لایه‌کی به‌گه‌په‌نینه‌ و کینفی، به‌لام نه‌یتوانی، که‌وته‌ خوارو ئی‌یک به‌و له‌ خه‌په‌ی. لاقی ته‌سپه‌که‌ی له‌ نامیز گرت. ته‌سپ تاووری داوه‌، ته‌ماشای کرد و تی گه‌بشت. چه‌زکی داوان و راوه‌ستا. نووری خزی به‌ سه‌ر‌دا هه‌پناو ده‌ستی ده‌ملی کرد، ته‌سپه‌که‌ راست به‌وه‌ و نووری گه‌بشته‌ سه‌ر زینی. ددانی ده‌چه‌روه‌ بردن تا هاوار نه‌کات. سکی هه‌موو به‌رین بوو. نه‌یتوانی

لاقانی لینک بهکاته‌وه. بهک لا سوار بوو، ده‌گی ته‌سپ‌دا: «بیرز هاوړی برز... به‌لام سه‌بر برز» ده‌ستی به یالی گرت. رزژ ناوا بوو، ته‌سپ سه‌برو به کاوه خو له چپا ده‌هاته خوارو چاوشی له‌بر پی‌یان ده‌کرد که سه‌ر سم نه‌داو ده‌به‌ردان هه‌ل نه‌نگوی.

رزژ له پش‌تی چپاکان برز ده‌بوو. ره‌نگینکی وه‌ک خوښ سووری هه‌بوو. چهند ژن بز دیتنی مېرزه‌گانیان به‌رو، چپا ده‌چوون. نووری به سه‌ری به‌رز و ددانی تېگرو به لایان‌دا تی‌په‌ری. به‌لام خوښ به زین و به‌رسکی ته‌سپ‌دا ده‌هاته خوارو رچه‌ی رنگای نووری به‌سه‌ر به‌رده‌کان دا نشان ده‌دا.

هه‌وا فره‌ فینک بوو، گه‌رما گه‌وتېوو، زه‌وی فینک پېوو. دوو سی ته‌ستیره‌ی گه‌وره له ناسان ده‌رکه‌وتېوون. له به‌ناری چپا له خاتو‌به‌کی پچوک‌دا چرا دا‌پسا. ناواژنکی نهرم و خوش ده‌بېسرا. دایکینک لانکی مثاله‌که‌ی راده‌ژاند. نووری چاوی له سه‌ر به‌ک دانابوو، هېچی نه‌ده‌دیت. به‌لام ده‌نگی هه‌زاران گېان له‌به‌ری ده‌بېست که له به‌ر فینکی هه‌وا له بن گیا هاتېونه ده‌ر، توند به یالی ته‌سپ‌که‌وه نووسا‌بوو، بز کونی ده‌با، به‌لا بروا. ته‌سپ‌که ده‌پزانی بز گوی ده‌چی. نووری بروای پی‌هه‌بوو.

ته‌سپ له پش‌ی درگای خانووی کلاو فده‌رنگی راوه‌ستا. نووری چاوی هه‌لینا و هاواری کرد. نرکه‌ر غاریان دا له نامیزیان کرد. پېره‌دایان دوشه‌کیکی نهرمی راخت و تووریان له سه‌ر درېژ کرد. لېنده دوشه‌ک خوښاوی بوون. نووری به ده‌ست نیشاره‌ی کرد و به بوله‌ بول گوتی:

- مسته‌فا بابا... مسته‌فا بابا... و دووباره به‌سه‌ر سه‌رین‌دا گه‌وت.

کاتینک مسته‌فا‌بابا به غار به هه‌نانه برکه به هه‌گه‌به‌کی پر له ده‌رمانی گیایی و هه‌توان و مه‌لحه‌می ده‌سکردی خوی له خاتو‌به‌ره‌ی نووری به‌گ وه‌ژووو گه‌وت، شه‌و درنگ پېو. نووری رووت کرده‌وه. نرکه‌ر چراو شه‌م‌پان هینا. مسته‌فا بابا ته‌ماشایه‌کی کردو سه‌ری راوه‌شاند.

نووری له خو چو‌بوو. پېره مېرزه‌ گولاوی له به‌ر که‌پو راگرت و لاجانکی به‌ گولاو دامالې. نووری چاوی هه‌لینا و به ده‌نگینکی له‌رزوک گوتی:

- من چاک ده‌به‌وه... عیلام ده‌کری؟

مسته‌فا بابا گوتی:

- تو له‌به‌ر ده‌ستی خودا دای... نه‌و ده‌بی چاکت گاته‌وه.

نووری به ترسه‌وه پرسې:

- که‌سی تر ناتوانی؟! ... ناده‌میزاد ناتوانن چاکم که‌نده؟ تو خوت ناتوانی؟

- نووری به‌گ پې‌نه‌که له جېنگا‌به‌کی خه‌راپه‌و کاری کرده‌وه.

نووری هه‌ناسینکی هه‌لکېشا و گوتی:

- هه‌ر به‌وه جدرگم پراوه... له‌عنه‌ت له‌ر ده‌مه که تروشی هاتم.

مسته‌فا بابا گوتی:

- جتېو مه‌ده. خودا خوی رنگای خه‌نجه‌ره‌که‌ی دپاری کرده‌وه.

نووری به شاهه‌نگینکی سه‌ر کونده‌و نالاندي و به نېگه‌رانی ته‌ماشای پېره مېرزه‌ی کرد و گوتی:

- بژچی؟ بژچی؟! ... بژچی؟

پیره مېرډ وهلامی ندهاوه. نو د دېزانی بڼې. هر نو روزه به یانی کاتیک نوروی له بهر دهرگای خزی دېبوو که وه ک روزه ددهره وشا. هستی کردېوو. گوتی:

- نه گور ده توئی چاک بېده، بېندنګ به. هیچ مېرېسه هیچ مېلن.

ناره قبان هینا، پرېنه کدی به نارهق شوشته و پینچای و خونه کدی راوېستا. پاشان هیندی گیای دهرمانی له هه گبه هینا دهر دای به دایان که بیکولینی تا نوروی بیخواتوه و بتوانی بخوئی.

نوه ره کانی له ژوروی وده رنا. هه گبه دیو باره کرده وه. شوشی بهووک و توندی پر له رزن و هدتوانی جزو به جزوی هینا دهر، پیره دایان ده گریاو تماشای دهر کرد و پرېسی:

- مسته فا باها، پرېنی به گ ژوره؟ داخوا چاک ده پېسته وه؟

- تازه ټیان به کاری نو ناپه.

- بزچی وا تېژی، مسته فا باها؟

تەماشای کدی دهر وېری خزی کردو به سپایی گوتی:

- تازه نو پیاوېتی پئی ناگړی.

پېرژون زیتانندی و دم و چاوی له نینو دهسته کانی دا شاره وه.

* * *

به یانی نو روزه کاتیک روزه دهات ټاوا بی، پالوان میکېلس له پیش دوکانی خزی راوېستا بوو. دهر وانه لای له نهرگا که له وی لوتکه گانیان بار و به تال دهر کرد. دهریا ده کولی و سور هه لکه رابوو. پالوان میکېلس تماشای دهر کرد، به لام هیچی نه ده بیستی.

چند روزه بوو فره گز بېوو. هدمیشه تامی زاری تال بوو. کاتیک تورک به پیش دوکانه کدی دا تی دهر پرن، خېنه یان لی دهر کرد. زور له دزسته مسیحیه گانی بز ټوه ناچار نه بن قسوی له گهل بکهن. له راست دوکانی نو لایان دها. هه موو ټویان به خاوهن هیزیکې پر له نه بنی دهرانی، ده تگوت توشی مردوو با شیتان دهرن، غیره تی ټوه یان ته بوو خزی لی بدهن.

پالوان میکېلس گېسه توتنی هینا دهر و خدریک بوو سېغارنک هه لېه ستی، چورنکه نه شراب و نه گهرانی به سواری، هیچیان نارامیان نه ده کرد. سېغارنکی پئی کرد، به ک دوو قومی لیدان و به توره بی تخی له عهرز کرد. دوو گهل زاری تالتر دهر کرد. سېغارنکی قهری دا، به پئی پانی کرده وه و له بهر خزه وه گوتی: «ده برز توش ون به». وستی به چېسته وه دوکان و له قوئینکی تاریک چاره روانی کانی رزیشن بی، له پر تشره زریسی کوره گهره ی مانوساکاس به هه ناسه برکه و له نارهقه و توز و غباردا نوتم بوو. خزی په ژوروا کردو له پیش مامی راوېستا. زمانی نه گیرابوو، به لام له بهر هیلای و په شوکاوی قسوی پئی نه ده کرا.

پالوان میکېلس باسکی گرت و رابره شاند و گوتی:

- چیه؟ قه بکه! له پر مانوساکاسی برای هاته وه بیر.

- مامه گیان... باوکمیان... کرشت!

- کی؟

- نووری.

پالەوان میکێلس بە توورەیی باسکی برازای بەردا، قامکێکی بە ددانی گەست و خوێنی گەرمی هاتە سەر لێوان.

- گەیی! لە کوێ؟ پشویەک بەدو قسە پکە!

توورەیس تۆزی هاتموە سەر خۆ، لە کاتیئێکدا دەگریاو جێنوی دەدا و دەبێژێواوە کە چۆن نینوڕێ باوکیان لە بن دار بەروێکی گەورە، لە نێو گۆمێ خۆیندا دۆزیووەتووە. کە بە دوو زەبرە خەنجەر پەک لە خانیگە و ئەوی تێران لە سەر دلی کوژێواوە. دوو ژن بەگیان پای هانزی گشتیوکیس و ئەوی دیکەش بوو کە گەیی کە لای روژ ناوا بۆ چا هاتوون، نووری بە گیان دیوێ کە بە رەنگی بزگاری وەک مردوان بە سەر تەسپدا هاتو و لە چیاو، چۆتووە خوار و خۆین بە دواي ئەودا بە سەر بەرداندا رۆاوە.

پالەوان میکێلس ماوە پەک مات بوو، دەعەززی راما و گونجکەیی بۆ قسەکانی برازاکی هەلنەستبوو. کاتیئێک ئەوانەیی هاتنە بەر چار، سەری هەلێنا و شانی برازاکی گرت و راپەرەشاند و گوێی: «تێتر بێدەنگ بە! خۆ تۆ ژن نی و! دەگری. هێشتا دەروازەکانی شار دانەخوێن. تۆ دەتوانی بچێوێ گوندی. پێیان بڵێ ئەو نێژن، تا بۆ خۆم دێم!»

کاتیئێک پالەوان میکێلس بە تەنیا ماوە، چوێ ژووری دوکان و «کادتوسی» ناردووە ماله. ئەو دەوێست ئەو بېینی. کورسێدەکی لەسەری دانیشیو، دەستی دايدو وەهای لە عەززی دا کە وودو خاش بوو. پاشان بە سەر ئالەقی تەنەکاندا کەوت. سەری گرتە تێر دەستەکانی. دوکان لە بەر چاوی ون بوو. کاتێدی ديار نەبوو، دار بەروێکی رەشی پێر لە لق و پۆپ لە دلی دا شین بوو. مانوساکاسی پراي لە بن ئەو دارەدا کەوتبوو. ئەو نەمردبوو، لە جیاتی خۆین، شەراب لە لەشی دەچێژاوە و چەپەلی لێ دەدا و سرودی نیشتمانپەرۆرەنەیی دەخوێندووە.

پالەوان میکێلس سەری راوەشاند، راست بۆو و بریارێکی کوتو پری دا دوکانەکی داخست. کەلێی لە بەریشتی ناو بۆ ئەوێ تووشی کەس نەبێ، بە کۆلانیکی تەنگ و تاریکدا، بە گەوهەکی یونانیان دا تێ پەری و چوێ گەوهەکی ترکان. «سێ خوشک» هێشتا لە پشت پەنجەرە خۆیان مات کردبوو. پالەوان میکێلس لە بەردەرگای خانووی دەرگا سەوز راوەستا، نیکایەکی هەلێزانەیی لە دەواری بەرزو شانشینی و پەنجەرەکان کرد. بەلام گونج رووی دەرگیزا و وەها لەو کارەیی خۆی پەشیوان بۆو، دەتگوت گوناهێکی گەورەیی کردو. ئەو شوو، ژن و شانشینی پەنجەرە دار گرنکی چێیان بۆ ئەو هەبوو؟

بیری ئەو وەک هەلێدێک پوو کە بە قۆی نووری بەگەوه نووساوه و چنگالی لە مێشک و چاوی ئەو بەردۆتە خواری.

تووشی سەر خوشی و پەشواکایەکی ناتێسانی بوو. لە پێری ئازاد بوو، بەرز بۆو، ئەوچار تەرمیکی دیکەیی هاتە بەرچاو کە تەرمی ئادەمیزاد بوو، پشوری ئەدەهات و یۆنی ئارەقی مردووی لێ دەهات. پالەوان میکێلس جازیکێ تر کەوتە رێ، چاوی دەزوراندو و لە رینگادا لە بەر خێزێو دەبێگوت: مانوساکاسی براکەم... مانوساکاسی برام!...

* * *

شده داهات، ناسمان پر هوو له نمتيزه و مانگيكي لږ و لاوازيش لولوتر ددرگوت. له گوندی «سن ژان» ددرگای ماله کان داخرا هوون، چراکان يک له دواى يک ددگروژانده و گوند ددگهوته تاریکې. تدنيا مالی مانوساکاس رووناگو گرابزوو. ترمى خاودن مال که به شمراب شوزابوو، له کفن ودرگرا هوو، له نيوره راستی مال درزو گرابوو. خاچيکي له منويان لهسرلنويان دانابوو، وهسبکي عيساشيان خستوه نيو دهسته گاني.

دوو شمی گموره، يک له ژير لاقاني و نيو تر له بان سمری دايسا. چاودگاني مانوساکاس که وهک شوو شپان لي هاتوو، تمواو گرابوونموه. چوونکه نو کاتهى هينشا گهرم هوون، کس نهووه ونيکيان بنی. له بهانيهوه خزم و کس و کارو دوستی مانوساکاس دههاتن و دهرلشتن. هر له بهانيهوه موسيقای پرسو پواره خمتاکي لي دههوارو نم جينابه تى راده گه ياند. مسيحبه گاني ديهاتي دهرويدر دههاتن تا بز ناخر جار مالناوايی له مانوساکاس بکن و ماچي بکن.

کريستيانی ژني غزی يمسر جهنازه داده او ددگرا و له سينگي غزی ددها. ژنگاني دراوسى ههسو روويان کردبو نيو، بيوه ژن ودايک و کپو ههتو هوون که مردن زړو جار داخاري کردبوون و نيستا برينيان تازه دهبزو و ددگولاه. ههسو پرچه هزتر او دکانيان کردبوو و له گدل ژني مانوساکاس شپيان ددگيرا و له خويان ددها.

باوکي پيري پنمهاله، پالوان سيفکاس دهگوت دهچنه شر، غزی له چهکان دا شته ک باوو. به دهمانچهى عمدتیکه و خنجهدری دسک سپی و تنهنگي لولو له پروه که يادگاري باوکي هوون، هاته گوندی. له پد درگای مالی راوستا و له ترمى کوره کى وهنيزيک کموت و دهسته گاني خسته نيو دهستی غزی و گوتی:

- خيزی تيندایه مانوساکاس، به لام تو هينديکت تالوکه کرد، چوونکه نيزی من هوو. سه ندر به خبر. له قولى منوه سلوی نو دنيا بگه ينده و به دانشته گاني بلن که پدو زوانه منيش دين. پاشان مارو يک له نيو درگا له سر عدرزی دانشت و تماشای کوره کى کرد. ناخره کى هستاو مات و هينی به چاوی وشکوه، بز گونده کى غزی گدرا يدهو.

شين و گريان دههات کم دهبزوو. هيلاکي دلگاني نارام ددکرد و کاتي شو خزم و دوست بلاوه بان کرد و چوونده مالی خويان. نووان زيشلو هوون و دهبويه به يانی وهدواى کارى خويان بکون. رنج و خهفتی خلک بز نيمه هه ميشه بينگانه يه و تفتانته ده توانين بلن که پدوه شاد دهين نه گدر به دهبختی به خى دراوسيمان بگري و له نيمه تن پدري. بهم چهشته بينجگه له سى دوستی به نيمه کى کسى دپکه لموي نهما يدهو. يديان «فانورويس» براى گمشوان هوو. دووم «ستراتيس» پياوړيکي به قهلافتی سى و پينج ساله، گدلگهت، ريشيکي رهش پړو نيو چاوانتيکي پان. نو دوستيکي گهلنگ باش هوو. نو خلکي «کيسامز» هوو. پيش پينج سال چو هوو بازاری «کروستالينا» قهزاو قهدهر داوی بز دانا بزوو، گپيکي جوانی خلکي «سنژان» هينابره سهرينگا. نو کپزه لوى سهماى ده کرد ستراتيس کپزه کى خوش ويست هوو لهوى ماردی کردبوو. مانوساکاس له کليسا کلاوی بوکى له سر نابوو. دواى نومانگ کورنيکان هيوو، ديسان مانوساکاس ناوی لي نابوو، بهو کاره بيوونه خزم. سينه ميان «پاتاسموس» دد زهن هوو،

پیانکی ساگارو روناگیر و قه قیرزگه بوو. له تهمنی پیری هاوگی دا هاتپره دنیا. هاوگی نزوگرپی دیگه هه بوون. له پره نهوی تبخی ده بردا نه ماپوو «پاتاسموس» خنالیکی روالتی نه بوو. له گه ل نه ووش له هژش و ژیری بی بهش نه بوو. له پهر نهوه که نمو رژی وهسکی دایکی کهوتیوو، خودا تووره بیوو، له ساز گردنی ناهنگ و گزوانی بن بزپوه و شهره جنیر هاوتای نه بوو. ده چوره ههر مدجلیسنگ به گونیه هوای نوو مدجلیسه گزوانی ده گوت. له لایه کی دیگه ره رست و دلخوازی خه لگی باش ده ناسی، گاتینگ له گزوی سه مار زه ماونه نال له سه ره کورسی داده نیش و تاری له سه ره نه ژنوی داده تا، پهر له وه که ده ست به گزوانی بکا، ته ماشای په که په کی دانیش توانی ده کرد. ژن و پپاو لینی ده ترسان. له پهر نهوه که سه ل و ره پهن بوو، بی خفم و خه پال له هه موو جیژن و شای و زه ماوه دنگ دا به شمار ده بوو. ههر که سه هه وئی ددها، له لای خزی داینی و مه رای بی بکا، تا تووشی لاتاو پلاری نوو نه بی به پلایوت» و پالمان زه رگه تیش ناریان ده بوو.

رژی پیش بژ جیژنی ناو لی نان سینه مین کوری «ستراتیس» هاتپوه گوندی «سن ژان» و له وینگا تووشی مه بی مانوساگاس بیوو. مانوساگاس باشترین دوستی نوو بوو. که پینگه ده بوون، ده پتوانی کوپینگ شراب خالی بکن و به مینگه مهر بخفن. مانوساگاس خزی ده وست و قه تی که بی نه گرتیوو. ههر سنی رژی پیش کاره ساتی که بر دنی مزگوتی کردپوه شهر و ریکی خستیوو که چن کر له مزگوت چوکی دداره و چزه سوژه. چن کره کانی گوندی سریان له و کاره ساته سرماپوو، هه موو چو پوونه لای تپاسی مزگوت و چوپوونه سه ره دینی نوو، نوو داستانیکی واقعی به که بی خزی رازاند بزوه و لق و بزپی لی نابوون. هاتپوه تا له جیژنی ناو لی نانی کوری «ستراتیس» دا، بز مانوساگاسیان بخوینیتپوه. ده ی زانی که مانوساگاس به بیستی شیره کانی نوو که یف خزش ده بی، به لأم نیشتا...

دا هاتپوه، چارنکی له مه پته که کرد و هه ناسیکی هه لکیشا و له پهر خزیوه گوتی:

- ناده مزاد پانی نهوو... بلقنکه... هه لده سی و هه لده سی و پاشان له پر دته قی و ده چپته جهه ندم. واته مه بهستم نهوه به ده چپته به هه شتا... دپاره وشه ناخری گوج راست کردهوه. چوونکه شهرمی ده کرد له بهرامهر تهرمی دوسته که ی دا هیشتا ساره نه بزپوه، قسه قزپ بکا.

ستراتیس پینه نگ سه ری بهردا بزپوه. ده سه ره په کی به ده ستپوه بوو پای ده وه شانند و منشی له دم و لووتی مانوساگاس ده رده کرد. فانوروس هه ستا و شانی کریشنای گرت و له سه ره مه پته که ی راست کردهوه، پاشان ژنگه کانی دیگه که ده گریان راستی کردهوه و گوتی:

- نیشر به سه، قور به سه نه، چن نه خشی به سه پنه وه، تپنه سنی پپاو لای مه پته که ده پین.

ژنگان ده شپان کرد به شین و گریان و ده پانگرت مردوو به جی ناهیلین. به لأم شان به و ده ست نه ستورانه هه مووی گز کردهوه و ده ژورنکی دیگه ی گردن و ده وگای له سه ره داخستن. پاشان هاتپوه له په نا جه نازه دانیش.

ماوه په کی ززه ههر سینگ دوستی گیانی مانوساگاس پینه نگ چاریان بی پوه مه پته که و به لأم ههر په گهش بیران له شتیکی تر ده کردهوه. «ستراتیس» له خپری ژنگه کی دا بوو و بهری له نیشتره چه مروشه که ی ده کردهوه که تازه گرپووی و لووشکی داویش و پیش چه تد رژی که می ماپوو کوره که ی بکوژی. «پاتاسموس» بهری له دانانی شیره ناوازیکی خه قه تار ده کردهوه و

خه‌ریک هوو راست و دروژ تینگ بخوا که چوژن مانوساگاسی له گهلّ هدوت تورگ له مه‌بداننگی سه‌ر داپوژشراو به مه‌فرق دا به‌رننگار هوو، شه‌شی لئ گۆشتوون و هه‌وته‌گه‌بان خه‌لجه‌ریکی له سه‌ر دلی داوه و گوشتویه. «فانوویوس» برسی هوو، به‌ری له گه‌لباسی به‌راز ده‌کرده که له ژورخانی خانوی براگی هه‌لاوه‌سرابوون به‌ری له گوپه‌شهراب ده‌کرده که له تووژینگ دا به‌رچار ده‌گه‌وت، نانی گه‌نم که گریستینا روژی پیش گرده‌ووی و هیشتا هه‌ر بونی ده‌هات. فانوویوس ناوی له زاری ده‌هات و له گاتینگا چاری به‌یوه تهرسی براگی، هه‌ر له‌وه ده‌گه‌را که باسی سوسین و تاره‌ق بکا.

سه‌هات نه‌وه شوی راگه‌باند. گزه‌پابه‌گ له شیماله‌وه ده‌هات و گه‌لای داره‌لیس‌رگانی راه‌ه‌ژاند. هه‌ر سینگ له به‌ر گزه‌پا هه‌ستیان به‌لینگ ده‌گرد. ناله‌ی گوتدینگ که هیلانی له ژور گوی سوانی خانوه‌گی گرده‌وو، له مانی شه‌ردا ده‌بیسرا. چوار پی‌گه‌لی ئەم ده‌وویره که بونی تهرسی مردوویان گرده‌وو، ده‌بان لووړاند.

فانوویوس هه‌ستی گرد که له برسان زگی پنچان ده‌دا. زوور برسی هوو. گاتینگ بۆ باسی سوسین هه‌لی بۆ هه‌لنه‌گه‌وت، گوتویر ده‌ری بری:

- گورینه ده‌لین چی؟ ئەوا چه‌ند ناله‌ه سوسینم دیوون له‌وه به‌ر میچه هه‌لاوه‌سراون، گوپه‌شهراب‌گیش پئ ده‌زاتم. له گهلّ مەن که به‌سلامه‌تی روحی مردوو پیاله‌بک پیندا که‌ین؟

پاتاسموس گه‌ له برسان قوروی له زگی ده‌هات، ده‌ستینگ به‌ زگی داهینار گوتی:

- بۆچی نا؟ تنیا مردوون که ناخۆنه‌وه. به‌ر فانوویوس، به‌ر ژور عه‌رز و خوا چاکه‌ت بۆ بکا. ستراتیس تو ده‌لی چی؟

ستراتیس گوتی: شه‌رحه. له پیش مردوو ئەو کاره‌ بکه‌ین.

پاتاسموس گوتی:

- کوره‌نه‌وی ناوی، زوو ده‌خوین و ته‌واوی ده‌که‌ین. ئینه‌ خۆ هه‌ر ده‌بی تا به‌پانی له‌کن ئەو مه‌پته‌ دانیشین. پا هینزیکمان بپته‌وه به‌ر. ئەم خواردن و خواردنه‌وه به‌ خیری مردوو‌ه‌که‌به‌. به‌ر فانوویوس، به‌ر ژور عه‌رز.

فانوویوس پیشتر مومینگ بن سه‌ری مه‌پته‌گی هه‌ل‌گرتیوه. که‌وتیوه ری، گاتینگ گه‌رایه‌وه، ناله‌به‌کی سوسین و دۆلکه‌ تاره‌قبک و سئ شوشه‌ ناوی خواردنه‌وی له گهلّ خۆ هینا هوو.

پاتاسموس باسکی لئ هه‌فانی، دوو سئ پارچه‌ سوسینی بری و چوه‌ هه‌ساری، ناگری کرده‌وه و ده‌ستی گرد به‌ به‌ژاتن‌یان. بۆننگی خۆش به‌ هه‌ساری‌دا به‌لاو بۆوه.

گاتینگ سوسینه‌ به‌ژاوه‌گانی له سه‌ر گه‌لای لیمز ده‌هیناره‌ ژووری. گوتی:

- بۆخا‌تری خوا، ده‌رگا داخه‌ن پا ژنه‌کان بۆنیان بۆ ته‌چی.

له‌و کاته‌دا فانوویوس پیاله‌گانی پر گرده‌وو، ستراتیس-پش نرده‌وانینگ له‌ قه‌رتاله‌ی نانی هینا به‌وه‌ری.

هه‌ر سینگ پیاله‌گانیان هه‌ل‌نا. ستراتیس گوتی:

- گورینه، به‌سلامه‌تی گیانی مردوو.

پاتاسموس گوتی:

- وه به سلامهتی خزمانیش.

فانوریوس گوتی:

- پنی داکهن و مهترسین، شوکری خوا که کویه نیوهی نارهقه. ناخ مانوساکاس، پراکهم، بهخیرچی.

خواردپانهوه و تدهپان له سوسپونهکانیش هینا. فانوریوس، چهقوی شوانی هینا دهر و نانهکی کرده سی بهش.

تازه نیشتهپان دهکراوه. سوسپونهکانی دیکهشیان برژاند. فانوریوس چۆوه ژنر ههرزی، بهنیر بدلزنهوه. کویه نارهقی له سهر نهژنزیان دانابوو دهپالهکانی دهکرد. پاتاسموس پینشیاری کرد:

- بهخینهوه به سلامهتی بیوه ژنهکی. من تهنیا زگم بهو دهسوتی. فقهیره، من شیعیک بز نهو ههر دههژنهوه.

- بهسلامهتی!

هموو پنیان داکرد. ستراتیس گوتی:

- به سلامهتی پالهران میکینلس! تهنیا نهوه که تۆلهی پرای دهسپیننهوه، به سلامهتی نهو.

فانوریوس گوتی:

- وهرن به سلامهتی گشت نهو کهسانه بهخینهوه که دهپان ناسین. به زیندوو و مردزوه!

ههر سیکیان به نۆزه به سلامهتی دوست و خزم و دراوسیگان خواردپانهوه. پاشان قارهمانه کهدورهکانی کریتان وهبیر هاتهوه، به سلامهتی گیانی «کوراکاس» «هاتریمهالیس»، «کریارس» و «واسکالونیایس» خواردپانهوه.

پاشان نۆزه قارهمانای شۆرش ۱۸۲۱ هات. وهک «کلوکتورؤنیس»، «کارانیس کاکیس»، «میانولیس» و «نودیسه ناس ناندر و تسوس»، کویه دههات بهتال دهبرو.

پاتاسموس که کۆلکه خویندهوارهکی ههبرو، پینشیاری کرد:

- کورینه یا به سلامهتی یونانی قهدهیم بهخینهوه.

فانوریوس گوتی: لهو قسانه!

- پاشه، کهواپه یا گوزانیش بلین!

ستراتیس دژ وهستا و گوتی:

- بزخاتری خوا بهسه... شهرمی بگه!

- کوره دهی... سهر دهلیپن و ناره نارئ دهکین. گهس نازانی... گهس... خۆشی له کانیکا به

خهپال سازی لی ددها، دهستی به گزوانی کرد:

«تۆ ههموو شتیگت له بیر بردهوه.

بهلام دهی نهو بهره بهپانته وهبیر بهتهوه»

دوو کهسهکی تر بندوق دووهمی شیهرهکیان لهگهله دهگوتدهوه!

«بهلام دهی نهو بهره بهپانته وهبیر بهتهوه».

پاتاسموس درۆی پێدا:

«کهتزم ماچ دهکرد و تۆش دهتگرت: شده دهی بهتوین...»

ستراتیس دهستی به زاریه و ناو گوتی :

- نهوه شیعرت یز بیوه ژین هژندوتهوه؟ تو له خوا ناترسی؟

گوزاتینکی مه زهه بی نازانی که له جیانی نه وانه پیلنی؟

- گوزانی تازه بدت گهره که؟... به چاوان

رووی کرده لای مه بته که و نیشاندی خاچی له سنگی گنشا و دهستی پینگرد :

- «دهمی ناخرین دیدار گه پوهتی...»

هینشتا نه و نه ندی ته و او نه گرد پوه، دوو که سه که ی تر دهستان کرد به شین و گریان و خزیان به

سهر مه بته که داو به گریان نه و ماچیان ده کرد. فانوریوس به سهر مه بته که داو گوت پوه، ده گریا و

ده بگوت :

- برام... برای خوشه وستم...

مال پر پوه له شین و گریان و وژرو. ده رگایه ک کرایه و وژنیک که ده مالی به سهر دادا پوه،

سهری و ده رنا، به لأم پاتاسوس به ده ست راوه شانیک گنرا پوه.

پاش نه و که هدر سینگ تیز گریان له بهرامهر مه بته که راوه ستان و ته ماشایان ده کرد.

گریاته که به قازاغیان پوه. هدر سینگ به و ناره و و سوسین و کریان، تینبان هات پوه بهر.

فانوریوس له کاتیکا مه بته که ی نیشان ددها، تنی ده کرده دهستی و ده بگوت :

- کورینه ده لین چی؟ نامادهن به سهر مه بته که داو باز دهین؟

ستراتیس و پاتاسوس گوتیان :

- یزچی نا؟

هدر سینگ خزیان هه لکرد و ده لکه پاتزلیان هه لده و تا و بهر پزبان نه که وی. دار

مه بته که یان برده پیش ده رگای هه ساری تا مه دپان یز باز دان خالی بی. فانوریوس گوتی :

- من برای نه و... پیشتر باز ددهم.

چره ده رکی کزلانی و هدر تک دهستی لیک دان و بازی دا. باز دانه که ی نه و ته توند پوه که

سهری و بهر. میچی که و، به لأم خوی ههستی پز نه کرد. له نپوه راستی ژووره که راوه ستا و

خوی هه ل و گوتی :

- من بزم دا. نیشتا نژوهی تویه ستراتیس.

ستراتیس پیش لهشی باریک و بهرزی سوراند و بی نه و ی قاچی و کزسپنیک بکه وی، بازی دا و

له و دیری مه بته که به نجه ی پنی گه پانده عه رزی و گوتی :

نیشتا نژوهی تویه پاتاسوس.

به لأم پاتاسوس ترس هه لی گرت. چارینکی له ته خته که کرد له دلی خزیان گوتی :

تم ته خته بهرزه ده بی له کوی دروست کرای بی؟ لهو کاته دا که ده له رزی، گوتی :

- من باز نادهم.

فانوریوس به هپواشی گوتی :

- شدم ناکی، پاله وان پاتاسوس؟ تو کیتی یا کیتی نی؟. بالاً باز ده.

- گوتم باز نادهم، من چه تک زه ن نیم.

- بدهخت که واپو تو ریز له مردوو ناگری؟ نو ه سوکابه تی سرفه.
دوستایه تی تو له گهل مانوساکاس هه تهوه بو؟ یالا با بزائم. بشمری ده بی بازدهی.
پاتاسوس، سهره که چله کدی هه لکراند و دوستایه تی مانوساکاسی وه بیر هاتهوه و فره
تیکچوو گوئی:

- زوو باشه. باز ددهدم. بو تهوه ی غبرهت وه بر خز بی، دهستی گرد به هوب، هوب و
به سهر تهرمه گه دا خزی هه لاریشت. به لام قاجی وه تخته که گهوت و تابوت وه رگه را و به سهر
مردوه گه دا گهوت.
فانوریوس گوئی:

- تابروی ئینهت بره، خولت وه سهر، برز فه نا به. شه قنکی لی دا و نارده به ساری و گرتی:
- ستراتیس وه ره یارمه تی بده.

به هه تکیان تهرمه که بان راست کردهوه و له کفنیان وه رینجا و خستپانهوه نیو تابوت و
ره سمی مه سیحیان له سهر دهستی گشتا. فانوریوس سه رو ریشی مانوساکاسی ده ست پیندا هیناو
گوئی: «قهی ناگا براگه م. خز لهشت نه پینشا، تو مردووی، هه ست بی ناگی!»
داهاتهوه، شه به نارقهی هه لگرت و به زاریهوه نا. جارنکی تر له دهوری مردووه که دانیشتن و
سه بریان ده کر. ورده ورده به لادا هاتن و خدیوان لی گهوت.
* * *

زووی دوایی پینش نیوهر، پالهوان میکیلس له هه ساری مالی مانوساکاس له مایی خزی
دابهزی. کراسیکی رهش و میزه رنکی رهشی له سهر بوو. چه که کانیشی رهش بوون. نو ژوانه ی
که به شین و گریان دهوریان دابوو، لای دان و چه ژووری. داهاتهوه، مردووه کدی ماچ کرد. پاشان
تاوینک راوه ستا و ته ماشای کرد. دراوسی کان له مه زرایه ریحان و گوئه زهرده و پنگیان هینا بوو
له سهر تهرمه که بان دانا بوو.

پالهوان میکیلس به مات و بینه دنگی ته ماشای براگی ده کرد. تهویش به چاوی گراوه سه بری
پالهوان میکیلسی ده کرد. کریستپا و گووو که چه کانی و فانوریوس و ستراتیس و پاتاسوس و
دراوسی کان دهوری تابوتیان دابوو، سه بری نو دوو برایه بان ده کرد، ده تگوت به زمانی بی زمانی
له گهل پدک قسه ده کهن.

پالهوان میکیلس هه وه ک له م ناخافتنه نهینی به تیر بوو بی، چه متبهق، پاشان چه ژووری
ماله که و له تهویه دهستی به پشتی مابن و مانگاگان داهینا. پاشان چه هژده ی خدی براگی،
سه برنکی تخته خوو و شتوومک و پدیگه ره پروزه کانی کرد و له په لچه ره وه ته ماشای خانه
نوه ی په کانی گرتدی و کلپسای به چووکی نیو گرتدی سن ژان و دوو تر سه بری بناری چبای کرد که
بارکی لهوی ده یا. پالهوان میکیلس هه رچی شتیکی براگی بوو، وه بری ده هاتهوه و له میشکی
خزی دا کزی ده کردهوه. ته ماشای شه کانی تهوی ده کرد و دهستی لی ده دان و له بهر خزیهوه
ده یگوت: «دلنیا به مانوساکاس... دلنیا به.»

قه شه هات. تابووته که بیان هه لینا، ژنه کان خزیان پینوه هه لاره سی نه بان ده هیشته بیهن.

کریستینا کهوت و لهخو چوو. لهو کاته‌دا که خمریک بوون به گولار وه‌هژنی بښنه‌وه، تهرمه‌که‌یان له مالی بډه دهر و رنگای قهرستانی سه‌وزو خوشیان گرتنه پښ.

پیارې چه‌کدار و ژن به ده‌سالی ره‌شوه له «پتروکفالو» و گونده‌کانی ده‌وییه‌روه هاتېوون تا بز ناخبرین چار له حاست کوله‌کدی تېک شکای «سن‌ژان» سړی ریز داننن. روژی ناشتی تاقه تورکښکښ لهو ده‌ورو بهره دیار نه‌وو. ژن ده‌گریان و بی مانېو بوون به مرده‌ویان هه‌لا ده‌گوت. سیفاکاسی پېر که خوی هاروښتېوه سرگړچانی، هه‌ول که‌س پو که له دوی تهرمی کوره‌کدی ده‌روشت و چاره‌کان وشک بوون. نیر مردن بز نه‌و رازنکی پښه نه‌وو.

نه‌و ده‌یزانی بښاینده‌به خوی به گریان بهرک بکاته‌وه. لهو کاره قازانجېکی وه‌گیر ناکه‌وی. ده‌ی زانی که نه‌جمل نوکهری و فهرمانېهری پانثای تاسسانانه و ده‌ی خهرجی خودا له خه‌لک بښتې، که‌وا بوو بښه‌نگ و بی گریان به دوی هه‌پته‌که‌دا ده‌روزی و به نووکی کوچانی له بهر ده‌کانی ده‌دا. له پښ قهرکه‌وه‌که‌وا ده‌ستا.

قه‌شه زړو به گړجی دذعاو تلېقنی مردوی دادا. پاشان پاسکه‌کانی درېو کردو مرده‌وه‌که تهرروک کرد. ده‌تگوت خوگمی لی ده‌کا که له بهر به‌ک هه‌لوه‌شی و به‌چینه‌وه نه‌و شونې‌دی که لی‌یه‌وه هاتوه و بېښه تاو و خاک.

مستېکی خول هه‌لگوت و به قهرکه‌دی داگرت. تاپروته‌که‌یان بز نیر قهر خلزور کرده‌وه. خه‌لکه‌که هر به‌کدی مښه خولنکیان به قهرکه‌وه‌کرده‌وه. ده‌تگوت مردو بهره باران ده‌گن. پالنه‌وان میکېلس هنگای هاروشت و له سر لېوی قهرکه‌وه‌که‌وا ده‌ستا. له کاتېکا که چاوی له بهر فرمېسکی ده‌زورانه‌وه، به ده‌نگیکې قایم گوتی:

- به سلامه‌تی مانوساکاسی برام. بز به سلامه‌تی و ته‌وی پښت تېژم باشی له گوی به‌گړه. نه‌کدی بی‌یه‌خوی من و سکالا به‌کدی و توورم به‌کدی. تو مه‌ترسی، من ته‌کلېفی خزم ده‌زانم. تاوېک بېری کرده‌وه، ته‌یزانی چی دی بیژی، قسه‌کانی دوربات کرده‌وه:

من ته‌کلېفی خو ده‌زاتم، تو مه‌ترسی، ته‌تیا له سرخو به. له پر دلی پر بوو، نالاندی و گوتی:

- خوا حافېز مانوساکاس! بهر له ته‌واو بوونی ری و شون، قهرستانی به‌جی هښت بز مالی ره‌حه‌تېه‌کدی گه‌واپدوه. لهو کاته‌دا که ده‌پست رکېف له ماینه‌کدی پدا، تشودورس کوره گه‌وره‌ی مانوساکاس به‌غار هات و جله‌وی ماینه‌کدی گرت و گوتی:

- مامه‌گیان، من له ژر ده‌سلائی تو دام.

پالنه‌وان میکېلس چاونکی لی کرد. کوره‌لاو گوتی:

- مه‌پستم نه‌وه‌به که بز توله ته‌ستانده‌وی بابم ناماده‌م.

- چه‌ند سالی؟

- هه‌قده‌ سالی.

- که واپرو ده‌دوی کاری خوت که‌وه.

ته‌وی گرت و رکېفی له ماینی‌دا و رنگای کاندی گرتنه بهر.

مانگی نه پریل به پادی موسیبه ته کانی مه سیح و به خزشی و ترسی ناده میزاده کان تی پوری. هار دمه کانی همتاو ویکه رتووی مانگی مای: سهووی و گپلاس و نه ریکه گنم و قوره و ترش و شهرین پی ده گه پشتن.

گهرمای توند ده ست پی ده کرا، تورک و مسیحی تازه قه یان ده کرد، خزیان باوه شین ده کرد، نوووی به گ هروا له جی ده دینالاند. داخی مانوساکاس دلی پالنه وان میکلیسی داگرتیور. شاری کاندی په شینو و شیواو سه پروکه دهی نه راند. ریش سپیه کانی مسیحی له مالی خدلیقه کزپونه ده تا له باره ی دواوژی یونانیه کان پریار بدهن. به گ و حاجیه کانش ده چونه بارگای پاشا، تا له باره ی چه شنی قه تل عامی مسیحی یه کان وتووژو بکن. کریت جارتیکی دپکش له سه رلیواری هلدیزان راوه ستا بوو.

روژی ۲۹ی مانگی مای، تاریک و روونی به یانی زه نگوته کانی کلیسا به ده نگی خفه تبار، وده ننگ هاتن. مسیحیه کان به سه ر لی شینواری له جی ده ربه رین. ده یانزانی تهو روژه، یز دوا روژی مسیحیت چی به دواوه ده. له نیره راستی کلیسا که شه قنکی گه وری پر له هه لرا ده بئرا. له لای راست و، چه پی که شفه که، دوو مؤمی گه وره که سریان به دوو که ل ریش کرابوو، ده بئران. له سه ر هه لرا که به خا که قند، به پیتی گه وره، به بادام و دارچینی وردگراو نوو سیبوویان د کونستانتین پالولوک»^(۱)

مسیحیه کان له ده ورو به ری که شفه یی هه لرا کز بیو نه وه و گویان یز مه ربه کان هه لختیوو. پیاو ماقوله کانی کاندی به ده نگی خفه تباری زه نگوته وه، چوو بیو نه کلیسا. سی ریش سپی گه ره ک، پالنه وان نه لباس، حاجی ساواس و جه علی ته لایی ناماده بیون. پالنه وان پرلیکسینگیس، ستیغانیسی که می وان، گازاپاکیسی حکیم باشی، ناغاهاری لاتوسه قوله و ئیلومنه و ناغا نه رستو ئیلیسی ده رمانفروژ، هاتپورن به دوا ی نه وانه وه ره شاپی وه ک، دیمتری پیتسروکولوس و کراسوگورگیس و ماستراپاس کاپاپیس و پاکیش و میستگری و برتوللو ناغا پاراسکه و اسی سه رناش. راوه ستا بیون. له پشت سه ری نه وانه ش مسیحیه کانی شاری کاندی کز بیو نه وه. پالنه وان میکلیس-یش ناماده بوو، به لام نه چوو یوه ژووری کلیسا، به کراسی ریش و دلیکی پر له خه م و خفه ت له پیش کلیسا راوه ستا بوو. له و روژه وه که برا که یان ناشتیوو، هیچ قسه ی نه کرد بوو. خوین له ده ماره کانیدا ده کوئی و له

(۱) دوا ئیمپراتوری بئرانس بوو که سالی ۱۴۰۳ له *Constantin Paleologue* دپقاعی قسطنطنیه دا له بهرام بهر په لاهاری تورده کان دا کوژرا.

زدهنی خوی‌دا هزار نه‌خشی ده‌کشا. نیر نوروی سه‌گ تروشی تله‌هکا و توله‌ی برای به
 تاهق کوزدای لی وه‌شینی. نیر نوروی به برای هاویدیان نه‌ده‌زانی. خون بهو نار، نو تالقی
 نه‌وانی پینکوه وه‌ل کردبوو، پچرابوو. له‌گه‌ل نه‌وش که زانبیوی نوری برینداره و له کوشکی
 کلاو نه‌ونگی خوی‌دا له‌گه‌ل مردن ده‌سته و به‌خه‌یه. علی ناغای نار، تا خه‌برینگ بزانی. له
 نوکه‌رانی پرسبار هکا، ناگاداری پتر وه‌ده‌ست بیئی. بزانی داخوا نوروی له‌جی‌دایه؟ برینه‌کانی
 به‌راستی جینگای ترسن؟ هر نه‌وی رژی علی ناغا گه‌رایه‌وه و خه‌بری تازه‌ی هینا و گوتی:

- راسته نو به‌ده‌خته برینداره.

- ده‌زانی گوتی برینداره؟

- باتوری بریندارن. وادیاره براکت ده‌وه‌تی هیناوه که خه‌غبرینگی ده‌نیو لنگان هکا.
 مسته‌فا پاپار برینه‌کانی پرژاندوه و مه‌لعه‌می تی‌داوین. به‌لام نو به‌ده‌خته ده‌نالیئی و حالی
 شه‌زه‌یه. من خوم له‌یور ده‌رگاهو گریم له‌ ناله‌و هاواری ده‌بوو.
 پاله‌وان میکیلز بری تینگ نان. مادام که نوروی نه‌خوش بوو نه‌ی ده‌ترانی ده‌ستی لی‌دا.
 ده‌ه‌ویه چاو‌روانی بی، هتا چاک ده‌پشته‌وه. به‌لام تاکه‌ی؟ پاله‌وان میکیلز به‌تالورکه بوو.
 نو ته‌واری شو له‌و خه‌یاله‌دا بوو، به‌بانی به‌دنگی زه‌نگوله وه‌خه‌بر هاتبوو، گوتبوری:
 «با به‌چنه کلیسا، وه‌ک ده‌لین چس گورگ ده‌یه‌وی، وه‌عزان دایدا، پیم وایه نو جاریش نابرومان
 ده‌با!».

به‌حالبکی شه‌زه جلی کرده به‌رو به‌رو کلیسا که‌وته ری. له‌به‌ر نه‌وی که نه‌یده‌وست که‌س
 ببینی و سلاو له‌کس هکا، رشوری شده‌کمی به‌سر دم و چاری‌دا به‌دراپزه و له‌یور خه‌یه‌وه
 ده‌یگوت: «تاخر نو به‌سته‌زمانه و کزله‌ک خرنده‌واره، له‌کوی ده‌زانی گه‌رمای قوسته‌ته‌نیه
 چزن بوو و پاله‌وانی و کوش و کوشار مانای چی‌یه؟».

هر یور جزه که پالی وه‌پنجهره دابوو، که‌شعی گه‌روی پر له‌ه‌لوی نینوراستی کلیسا و
 خه‌لکی ده‌رویه‌ری و خه‌لیفه‌شی ده‌دیت که له‌همووان که‌له‌ک‌تر بوو، سر تاپن جلی ره‌شی
 کرد بوو به‌رو ترونکی ره‌شی له‌دوری کلاوه‌ک‌ی هالاند بوو. کلیسا وه‌قه‌برینگی سورداپوشراو
 ده‌چرو که رووناک بوو ناله‌ نالی خه‌لک له‌وی‌دا، ده‌نگ ده‌دانه‌وه و مه‌پتینکی گه‌روه‌ش له‌گوتی
 داتراوه.

له‌پر ده‌نگی ناله‌ی خه‌لک برا. خه‌لیفه بزلی چس گورگ وروی وه‌رگنرا و نیشاره‌یکی کرده.
 پاله‌وان میکیلز نینو چاوانی به‌ناره‌قی سزیده و چاو خه‌ه‌ک‌انی لیک کرده‌وه. براگی دیت که
 بز نهبیک ته‌ختی خه‌لیفه سه‌رکه‌وت و چندن پهره کاغه‌زی له‌گیرفانی هینا ده‌ر. پاله‌وان میکیلز
 دلی کوشراو چاری ده‌زاری براگی بری.

ماموستا ده‌ستی گرد به‌سه. له‌پیش دا منگه‌منگی گرد و پاشان کوزه‌گرتی و ده‌له‌ری و
 ده‌نگی نه‌ده‌بیرا. پاشان ورده ورده ده‌نگی گرایه‌وه: قولله و بوجه‌ک‌انی قوسته‌ته‌نیه خویان
 هه‌لکشا و زه‌نگوله‌ک‌انی کلیسای سینت سوفی که‌وته ناله‌و هاوار کردن. نو کاته نو پهلاره
 تاخر شه‌ره ده‌ست پینکرا... خه‌نده‌ک‌ان وه‌ا لیواولبوی خون بون که‌گوتله‌ک ده‌یوانی مه‌له‌ی
 تینا هکا. له‌پر نیمپراتور کونستانین به‌له‌شی به‌خوینه‌وه، له‌کاتینکا که به‌پرده‌یه‌کی بخوروو

که ندور داپوشرا هو، له نيوه راستی که شه فی هه لړا ديار کهوت.

پالهوان ميکيلس چاوه به غرميکه کانی سرپوه. به سر سورمانه وه تهماشای پراکي ده کرد. پنی سر هو که چس گورک نو هه موو تين و توانایي له کونوه هیناره؟
نهم خپله شانوار تنگه، نو پشت کوره، نو هه موو گيان و حاله له کونوه په پدا کرده؟
کاتی چس گورک روي کرده په بکه روی مریه می پاکیزه و دهستی بز دريژ کرد و هاروی کردو گوتی:

- مده گری نهی مریه می پاک، مده گری، ناخه کهی رزؤنگ قوسته نته نیه ده ستیننه وه!
خه لینه نامیزی لېک کرده وه و چس گورگ کهوته نامیزی و هه رتک ده ستیان کرد به گریان.
خه لک له دوری توان پاله بیه ستیان هو، ده گریان.
ماموستا پالی وه مجراي خه لینه دی، چارولکه کانی سرپوه و روي کرده خه لک تا بزانی
دوانگلیري خیزانی بز بیستنی وتاری نو هاتوه پان نا، به لام وانگلیر نه هاتو، چس گورک
تهق کهوته سر کورسبه کهی. کاتی نوژی مس تهوار هو، پالهوان ميکيلس خزی گه پانده پراکي
و گوتی:

- باش هو نابرووی نیست نه برد!
چس گورک هینتاسه ر گهرمی وتاره کهی خزی هو له خه پالی دا، تووک هینتا په لاهاریان
ده هینار قوسته نته نیه پان ویزان ده کرد. ناروی داوه و چای له پراکي کرد. ديار هو قسه
پراکي نه بیستو. پرسى:

- ميکيلس چت گوت؟

ميکيلس گوتی: هيچ!

هه دوو گيان چهند ههنگارنگ پيکه وه روشتن. ماموستا مانلوو هو. به به واشی و به بی
دلخوژی به وه مالی کهوته بی. پالهوان ميکيلس له بنه وه تهماشای ده کرد. به راستی له ور رزوه
وه ژبی هیناره، چهنه کزتر بو. پشني ده رپه رپه و لاقی خوارو خنچ تر بوون.
پالهوان ميکيلس به دهنگی نهم پرسى:

- وه زعی ماله وه چونه؟

چس گورک له پيشدا وه لامی نه داوه. له پر قوسته نته نیه له بهر چوه و ناگری پيرزی
هه ناوی کوزایه وه و پاش تارنگ له لامی برای دا گوتی:

- ميکيلس، نوو ژيان نيه که من هه مه.

- بزچی؟ چما چت لی ده کهن؟

- هيچ ته نیا هه موو گرومان. له گدل من ناپه یفن و که پشتم تی کردن، له قاقای پيکه نین
ده ده ن.

- ناخر تز گهره دی مالی خوت نی؟ تز چ پیاوکی؟ نو هه نپوه ده که!

- نه گهر نهوی ده رکم، ژنه که شم ده روا.

هه ر تکیان پیده تگ بوون. گه بشتروونه بهر ده رگای مالی چس گورک. پالهوان ميکيلس
راوه ستا و پرسى:

- نیتسا هر تک له ماله‌وه؟

- به‌لی، تارنیک لیک جیا ناپه‌وه. چوونکه هه‌تیو نه‌هاتبوه کلیسا، خیزانیش نه‌هاتبوو. تو

نه‌و خواپه میکینس نه‌وه‌ش یوو به ژبان؟

چس گورک له خه‌فه‌تان ده‌نگی دهر نه‌ده‌هات. پالەوان سگی پښ سوتار گوتی:

- گوئی پگړه ناغا ماموستا. من نیتسا دښه ژووو هر تکیان له مالی وده‌ده‌نیم.

ماموستا سل یوو گوتی:

- یو خاتری خوا نه‌ک‌ی نه‌و کاره هه‌که، توژی بوسته و ښش سهر ده‌که‌م، یا بزانه...

- چ بزانی؟

چس گورک له کاتینکا رووی وهر ده‌گېړا گوتی:

- بابزانه چن دده‌یی...

نه‌وی گوت و چوه پشت دهرگا و به چه‌کوچ له دهرگای‌دا.

پالەوان میکینس سهری سوور ما و پرسى:

- چن؟ تو کلبت نه‌ه؟

- نا... نه‌وان کلیم ناده‌تی. من دده‌یی له دهرگا بدم. تا پښ دهرگام لی پکه‌نه‌وه.

پالەوان میکینس به تووره‌یی چه‌کوچه‌ک‌ی لی نه‌ستانو هاریشیه گزانی و له کاتینکا به

توندی یو لای له‌نگرگا ده‌چوو گوتی:

- ده‌مه‌لی له به‌باتیه‌وه، تو کلبت هه‌یی!

* * *

پالەوان پولیکسینگیس له دوکانی پالەوان میکینس چاره روانی هاته‌وه‌ی نه‌و یوو. پاش
توژی بیر زینوو که‌روه‌ی مس، هر له چی هاتبوه دوکانی پالەوان میکینس تا قسه‌ی له‌گه‌ل
پکا. نه‌وی ده‌یوست له‌گه‌لی باس پکا، ده‌یرینی فره دژوار یوو. هر بزیه‌ش له‌سهر کوریش
هه‌جیمینی نه‌یوو. جار جار راده‌یوو. له دوکان‌دا ده‌هات و ده‌چوو. پاشان په‌ مچ و
مونی‌داده‌نشته‌وه. «گارِتوس» ی نارد، پیالیک قاوه‌ی یو بښی. سیخاری پښ ده‌کړدو پاش
تارنیک ده‌پکوژانده‌وه. نه‌وی ده‌یوست له‌گه‌ل پالەوان میکینس باس پکا، چه‌ند جار له‌هر
خزیه‌وه دوو پاته‌ی ده‌کړده‌وه. له‌خزی ده‌پرسی که چن و له‌گړنه‌وه دست پښ پکا تا پالەوان تووړه
نه‌کات. نه‌و پالەوان میکینس خوش ده‌یوست و رزی لی ده‌ناو نه‌ی ده‌یوست دؤستایه‌تی نه‌و له
کیس پدا. به‌ پنجه‌وانه‌وه‌لی دده‌ا تا پناخه‌ی نه‌و دؤستایه‌تیه‌ پته‌وتر پکا. هر بزیه‌ش هاتبوه که
نه‌مرؤ قسه‌ی له‌گه‌ل پکا. نه‌نانه‌ت به‌ندېکی ره‌شښی له‌وه‌وی ته‌قبله‌ک‌ی هالانده‌وو تا نشان
پدا که له‌هرگی مانزاکاس‌دا تازه‌داره. به‌ گړه‌ک‌ی شاگرد دوکانی گوت:

- گارِتوس- تا مالی مات پچوو، بزانه رهنکه له مالی یی. پښی پیوړه که‌قسه‌ک‌ی ته‌واو
نه‌کړده‌وو که پالەوان میکینس که‌بشته‌وه به‌ر دهرگای دوکانه‌ک‌ی. سه‌هارت به‌ گهرانی
قوسته‌تنه‌به و قه‌ ناگړینه‌کانی چس گورکی برای، رووتش و تووره‌ یوو. به‌ تابه‌ت پتر له‌وه
تووره‌ یوو که‌ کللیان ته‌داېوو به‌ براک‌ی، به‌چته‌وه مالی خزی. که‌ چاری به‌ مېوانی بانگ نه‌کړاو

کدوت پتر تینکچور، به‌لام ناره‌زایی خزی له هاتنی نوو شارده‌وه و گوتی :

- سلاو پالەوان پولیکسینگیس.

- سلاو پالەوان میکلس.

پالەوان میکلس، کلاو پینچه‌کە‌ی له سەر هەلگرت و سرخه چناره‌کە‌ی داگەند و دانیش.

پاشان له سەر میزەکه ده‌قه‌زینکی هەلگرت و دەستی کرد به باوه‌شینی خزی، به‌لام بێده‌نگ بوو.

پالەوان پولیکسینگیس که له‌و بێده‌نگیه ناره‌جەت به‌وو گوتی :

- چەندە گەرمايه!

نەوی تر هەروا بێده‌نگ بوو، قوتوه سیخاره‌کە‌ی هینا دەرو به گرژی و هەلکە‌ی تەوتز که

ده‌تگوت قەت دوا‌ی نایه، دەستی کرد به سیخار هەله‌ستن. پالەوان پولیکسینگیس قونچه‌که

سیخاری خزی فریاد، کۆخه‌یه‌کی کردو کورسبه‌کە‌ی تۆزی برده نیزیک و گوتی :

- پالەوان میکلس، من هاتوم له‌گە‌ل تۆ قسان بکەم.

- بلی... گوتت ده‌ده‌می.

- پالەوان میکلس به ناوی دۆستایه‌تی کۆنی خۆمان سونددت ده‌ده‌م که گوی بۆ قە‌کان

رایگەر و له سەر خۆ به. بۆ نه‌وه که باش لێم تێ بگهی، پێوسته له‌سه‌ره‌تاوه من د‌ست بێ

بکەم.

- گوتم، گوتت ده‌ده‌می.

من پێشتریش هەولم ده‌دا که له‌و باره‌وه چەند قە‌یه‌کت له‌گە‌ل بکەم، به‌لام هەموو جاری

توروه‌ ده‌بوی و نەت ده‌ه‌شت قە‌کانم ته‌واو بکەم به‌لام ه‌اروی، نیشا تیر پیرسته که گوی

بۆ قە‌کانم رادیزی. که‌وا بوو پشوت له‌ سه‌رخۆ بێ و گوی بده‌یه.

- من گوتم گوتت ده‌ده‌می، که‌وا بوو، درێژه‌ی مه‌ده‌یه و شیرو رنوی مه‌ه‌ینه‌وه و راسته‌و

راست چت گەرەکه‌ بێزه و قە‌راخیسی مه‌ک‌شه.

له‌و کاته‌دا کارنوس له‌سەر ئالقه‌یه‌کی به‌رزی ته‌ناغه‌کانی پا‌پۆر دانیشبوو گوتی ده‌دا‌یه. بۆ

نه‌وه که نه‌و کوره قە‌کانی نه‌بێسی، پالەوان پولیکسینگیس رووی تێ کرد و گوتی :

- رۆله کارنوس، دا‌پچوو قوتوه تووتنیک و به‌سته سیخارنیکم بۆ بکەر.

کارنوس به‌ بێ وازی له‌سەر ته‌ناف هاته‌ خوارو به‌ دوا‌ی تووتن و سیخار که‌وت. پالەوان

پولیکسینگیس بۆ سه‌ره‌تای قە‌ گوتی: به‌لی... پالەوان میکلس من هاتوم تا له‌ یاره‌ی... به‌لام

قە‌کە‌ی ته‌وان نه‌کردو بێده‌نگ بوو.

پالەوان میکلس گوتی : ده‌بێزه تیر بێزه!

- تا له‌بارە‌ی نامینه‌وه قە‌ت له‌گە‌ل بکەم.

پالەوان میکلس له‌سەر کورسبه‌کە‌ی ه‌ستا و چ‌ره‌ به‌ر ده‌رگای دوکانی و چا‌ونکی له‌ لای

له‌نگەرگا کرد و به‌لام ه‌یجی نه‌ه‌یت. ته‌نیا په‌له‌ ه‌ه‌ورنکی ره‌ش له‌ ئاسان ده‌بیرا که جاروبار

بر‌سکه‌یه‌کی ده‌دا. پاشان دووکه‌لنکی ره‌شی هاته‌ به‌رچاو، ده‌تگوت شاری گاندی ده‌سووتی.

گه‌راوه و به‌ چا‌وی دا‌گرساو له‌ توروه‌ی له‌ سەر کورسی دانیش. ده‌نگینکی گر به‌ قین له‌

گه‌رووی هاته‌ ده‌رو گوتی :

- پالەوان پولیکسینگیس، تۆ باش دوازتی من قسە سووک و بی تەدەبانەم بی خوش نیە. قسە ژنان کاری تۆیە و نەکی کاری من. چونکە هاتووێە دوکانی من، بی تەدەبی دەبی دەرت بکەم، بەلام ئەو باسە بگۆرە!

- گوێ بەدەبە پالەوان میکێلس. ئەوێ گەرکەم پێت بێژم، بی تەدەبی نیە. لە خۆرە توورە مەبە. راوەستە قسەکانم تەوا بکەم. نامینە دەبوی بێتە سەر دینی مەسیح.

پالەوان میکێلس بە توورەبی دەنگە پادامیکی سەر میزی هەلگرت و لە دەستی دا شکاندی و گوتی:

بینگومان نەگەر تۆ کاتولیک بای، ئەویش دەبوو بە کاتولیک، تۆ یەهودی بای، دەبوو بە یەهودی... کەوا بوو دەتوێ سوکاپەتی بە ناپینی مەسیح بکە.

پالەوان پولیکسینگیس قینی خۆی خواردووە و گوتی:

- ئەو دەبێتە مەسیحی و نیش ماری دەکەم.

- تۆ دەتوێ ببینی؟

بە توورەبی بەرگی دەفەرەکی دەری وڵت و پەتیکرد و پاشان بە ئاھەنگینی شەپتانانە تەفینکی لە عەززی کرد و گوتی:

- بەبە... بەراستی پیروزی بایت لێ دەکەم.

پالەوان پولیکسینگیس هەستی کرد کە سەری دەماسێ، پیچ و کلارەکی هەلگرت و پێچانبەرە و لە سەر ئەژنۆی خۆی دانابە مۆزی تەماشابەکی پالەوان میکێلسی کرد. کە رەنگی سەوزو سوور هەڵدەگەرا. لە دلی خۆی دا گوتی: «ئەو بەرازی لەعەنتی دلێشت یەزۆی، قسە منت بی خوش بی یا ناخۆش. دەبی تا ناخر گوێ بەدەبی».

پالەوان میکێلس بۆ ئەوێ میوانەکی تی بگەینی کە ئەشی بڕوا و ئیتر قسە لە تەکا ناکات، راست بۆ. بەلام ئەوێ تر نەبزووت و گوتی:

بەلێ، پالەوان میکێلس، من هاتووم تەکا لێ بکەم کە بینی و بی بە شاهی دی ماری کردنی ئێشە.

پالەوان میکێلس دەستێکی بە ریشی خۆی داھیناو گوتی:

- من؟ من بی ئیحترامی بەو ریشە ناکەم، بۆ ئەو کارە بچوو ئەفەندی پەپەنی بەرە. ئەو بۆ ئەم ئێشە لەبارە.

پالەوان پولیکسینگیس لە جینی خۆی رابوو. ئیتر نەیتوانی بە سەر قینی خۆدا ژالە بی. کلارەکی لە لا سەری دانا و گۆرەبەکی بەردەمی توند راتەکاند و گوتی:

- هۆی پالەوان میکێلس، تۆ ئیتر خەریکی قاچت لە بەرە پتر رادەکشی، راستە تۆ پیاری، بەلام ئێشەش پیایین. ئەگەر تۆ شەرت گەروون، ئێشەش شەرمەن کردووە. ئەگەر تۆ سواری وەنێر قاوەخانە ی تورکان دەکوی، ئێشەش بە سواری وەنێر مالبان دەکۆین. ئەگەر تۆ هەناسە گێش دەکووی، ئێشەش هەناسە گێش دەکوین. ئەوێ کە تۆ قەت بۆت ناوەتە سەر لێوان، مانای نیە کە مرۆفینکی مەترسی داری. ئەوێش کە من هەمیشە پێدەکەم، مانای نیە کە بۆ گالته دەبم، کاتێک من لە گەل تۆ باسی ژینک دەکەم کە دەمەوی ببینم، تۆ دەبی بە نەدەب بی و

تاگات له زاری خزت بی.

پالەوان پولیکینگیس بیده‌نگ بوو. بەلام له بهر توروێ کەنی هەڵدەخراند. پالەوان میکێلس هەموو شتیکی بە سووری دەدیت، چاوی له چاوی بریوو گۆنی بۆ قەکانی راگرتبوو. له جیاتی ئەوێ توروێتر بی، دەهاتووه سەرخۆ.

تا ئەو گاتە پالەوان پولیکینگیس له ناخافتا دا دوو دل بوو، قەکانی بۆنی ترس و پاراڵەیان لی دەهات، تا ئەو دەمێ گۆرەبەگە لی نێزیک دەرکردو و بە هاری و برا ناوی دەبرد و کلاوەگە که تێخۆلی وهشی لی دروو بوو، بۆ سەرنج راگیشانی ئەو نیشانی دەدا، پالەوان میکێلس دەبۆست پشت ملی بگری و له دوکان و دەوێرێ تی و بە بیژوو می باز و بە دێخەخاخی ناوێری. بەلام نیشتا که پالەوان پولیکینگیس پیاوانه به توندی له گەلی دەدا، خۆشەوسیه که زیندوو دەبۆوه. بیهرویه کۆنه‌کانی دههاتنه‌وه بیری. دووباره پولیکینگیس ده‌دی که به سراری خۆی به لەشکری تورکان دا دەدا و قەت ناوێر له پشت سەری نەدەداوه.

... دیاره ئەم دوو پیاوه له هیچ بارنکه‌وه، ونگ نەدەچووین. بەلام ئەو ئافەریزی له پولیکینگیس کردبوو. به دل بهوه دۆست و براده‌ری. رۆژنێک پولیکینگیس پێی گوتبوو به پێکنینه‌وه، تۆ ده‌تووی به ناخ و داخ کریت نازاد بکە، بەلام من دەهەوێ به گۆزانی ئەم کاره بکەم. کاتیکی شوو ئەواو دەبوو. ئەم دوو لینک جیا دەبوونه‌وه. پالەوان میکێلس هەمیشە دووری لی دەکرد. به می باز و ئەحەق و سەرەسەری ناوێر دەبرد. بەلام نیشتا که پولیکینگیس پیاوانه له به‌رامبه‌ری دا وینتا بوو، وەلامی دەداوه، بیهرویه‌کانی سەرەمی شەری رەبیر هاتووه و هەستی دۆستایەتی کۆتی له مێشکی دا زیندوو دەبۆوه. دەستی درێژ کرد و به دوو قامکان سوخمە چنراوی پولیکینگیس گرت و گۆتی:

- پالەوان پولیکینگیس! تۆ مەرفێکی رەشیدی و من ئەوه باش دەزانم. بەلام لێره بزو، نامەوێ له گەل تۆ کلاومان تێک هالی.

تەوێ تر گۆتی: « مێش نامەوێ پالەوان میکێلس، بەلام تۆ هیندی جار کافرم دەکە. »
پالەوان میکێلس له کاتیکی سوخمە پولیکینگیس گرتبوو، سەر سەر بۆ لای دەرگا دەبکێشا، دووبەتی کردووه:

- گوتم برۆ!

پالەوان پولیکینگیس که به‌یهره‌کانی ده‌کرد گۆتی:

- کهوا بوو تۆ من له دووگانه‌کەت دەرده‌کە؟ بەلام من قەیه‌کی دیکەشم هەیه، تا ئەوێ
« پێ نەلیم، ناوێم.

- زوویه بیژو.

- من له لای نامینه‌وه هاتووم. نامینه خۆی منی تارد تا تکتا لی بکەم، پێ به شاهیدی
ماره کردمان.

پالەوان میکێلس گۆتی: نامینه خۆی.. قەه‌کی خوارده‌وه. چونکه لهو ناوه بهزار بوو. ئەو
جار چنگی هاورشته سوخمە پالەوان پولیکینگیس و به دەنگێکی توند گۆتی:
- باشه، به‌سه، واز بێنه، تیشر باسی ئەو قەیه مەکه.

هەر تکیان لە دەوکی دوکان بوون. پولیکسینگیس دەستبەندی بۆ ناسمان درێژ کرد که لەبەر گەرمای هەتاو هەلگەرا بوو گوتی :

- با وای پالەوان مەیکێلس، رۆژنێک دێ لەم کردەوی خۆت پەشیوان دەبێوە.

* * *

هەر ئەو رۆژەکانی رۆژ پەر که خەڵکی گاندی لە پەشتی دەرگا داخراوەکانیان خەریکی نان خواردنی شەو بوون، ژنێکی قەڵەر بە هەنگاری ئەژماردە، لە کاتێکا چەتری هەڵداوێو لە دەوگای سەوزی مالی نووری دەدا. کارەگەری رەش گورج دەرگای لێ کردەو. «سێ لرعەتان» که لە پەشت بۆسە خۆیان گرتبوو، گوتیان: «گەزیا ئامینە هێشتا نەخۆشەو ئەو تا حەمبەدا مەلا دەچی ناگای لێ بێ».

لەر کاتەدا، کارەگەری رەشی مەسیحی که لە خۆشیاو وەسما گەوتبوو، لە حەساری وەپەشت میوان گەوتبوو، رەشینی دەکرد. زیندەوار لە باخی دانەبوو. دەرگەوانی رەش لە پالەخانەی کلار فەرەنگی لە بن سەری شاخەکی دا مابووە. فائوسی سور و سەوزی مالبش گورجەبوو. هەوا تاریک بوو. باخی پر لە گول بۆنی عەتری لێ دەهات و کارەگەری رەشیش لە خۆشیاو سەمای دەکرد. چوونکە نووری راستەقینە ئێشان، خانەگە ئێوی روون کرد بۆو، ئامینە دەبوو بە مەسیحی و رۆژنێک دەچوو بەهەشت. ئەگەر خۆی رەحیم و میهرەبان لە رینگای لوتف و خۆشەویستی بێوە، چاوی لێک نابان و وەسەر خۆی نەهێناپە، ئێویش لە پەنا خانەگەدا، لە دەرگای ئالتوونی بەهەشت دەچوو ژووو دەپترانی، سەدان سەل خەمەتی پکا. ئەو خانەمی که تازە هاتبە ژوو، چەتر و روووشەکی لابرد و هاروشیە سەر نێو تەخت. سەر کەللە پالەوان پولیکسینگیس وەدەر گەوت. کارەگەری رەش گوتی:

- پالەوان، خانمی من لە رەتاغی سەری چارەروانی تۆیە، دەهەوی قەسەت لەگەڵ پکا و لە پێکەنین خەنیت پکا. پاشان بە حالەتێکی سەیر تەماشای پالەوانی کرد. پالەوان پولیکسینگیس ئەو شەو لە سەر حال نەبوو، رۆژەکانی پێشتر کاتێک چادەر و روویزی فری دەدا، دەستی دەکرد بە سەما و پێکەنین، بێجگە لەو هەموو جارێ، دەسەلێکی ئاوریشم، یا جووتە پێلاوێکی سەر پێیان، یا فووتو شیرنی و بافلووی لەگەڵ خۆی دەهێنا، بەلام ئەم شەو دەست بەتال و مات و گورج بوو. لە جیانی ئەوێ وەک جاران بۆلای ئامینە پال بگری و سێ پلێکانان پکاتە پک و بچێتە سەر، بە کارەخز دەفیکرەو چوو وەسەر دەگەوت. بۆنی عەتر رینگای ژووری مەعشوقە پێنیشاندا. ئامینە دەنگی پێبانی ناسی. ئەو ژنە جوان و نێوڕووتە لە پێش پەنجەرەدا که بە سەر باخدا، دەکراو و لەوێو هەواپەکی فینکی هەڵدەمژی، لە سەر نێو تەختێک راگەشایوو، چاوەروان بوو.

ئەو شەو ئێویش بە کەیف نەبوو، لەو کاتەدا جارێک هەناسەی هەڵدەکێشا جارێک پێدەگەنی، ئێویش ئەو بوو که داخرا پالەوان مەیکێلس، ئەو بەرازە بە سامە چی وەلام دەدا، ئەو، فیکرێکی دیکەش وەپێکەنینی دەخست، ئێویش چارەرەشی نووری بەگ بوو. هەر ئەوێ رۆژی بەبانی مستەفا پاپا بە دلێکی پر لە داخو حەسەرەتەو هاتبەو لای ئەو، هەموو شتێکی بۆ پاس

کرد. بود. گوتیروی: «تو نیتز ناپخته و پیاو و دیاره ریش و سینلی دهی». تناندهت موری له ریشی دهمبئن، بهلام نیتز قهت پیاو نایی. قورده سده سدهت بود. نو تا نیستا نوری بود. له موو بهدوا نوری به!»

نامینه خزی پی زانه گپرا بود دهستی کرد بود به پینکته تین و گوتیروی:

- مستهفا بابا، رننگ ورده ورده موه کانیشی بوئینی و دهنگی وک دهنگی ژنان ناسک بی و پاش چند سال مدمکشی بین!

- رننگه، بهلی وی دهچی، بهلام نایی به ژن.

نامینه گوتیروی: «فقره نوری بهگا حریف نیه نوو پیاوه ره شیده، نوو شیرهی عوسمانی بی به ژن؟ بهم حاله نوو نه پیاو دهی و نه ژن. ناتوانی ژنان زک پرکا، مندالبشی نایی، واته ده بیته نیسترا». جارینگ دیکهش له قاقای پینکته نیستی دا.

مستهفا بابا به سهر سورمانده تعاشای کرد بود، خورجینی هه لگرتیرو، رژیرو، له کاتی تی پهر بوون به نیر باخیدا، بز دوری له چاووزار، سد جار تفی له سینگی خزی کرد بود.

نیستا پالوان پولیکسینگیس له پهرامهر نامینه راوستا بود. نامینه باسکی لینگ کرده و بهن ههنگلی تورو بونخوشی ودهر خست و گوتی:

- بهخیز هاتی پالوانی من، نه ستیزی شوی تاریکی من، بهخیز هاتی میردی من! نوو شز به بی حهجمینی چاوهر و انت بووم. ودهر، خه به رنکی خوشم پی به بز تو. خه به ریکی نه و تو که له بهر پینکته نین ده تکرؤی.

پولیکسینگیس له و کانه دا که له کن نامینه درئو ده بود. گوتی:

منیش خه به ریکم بز تویی به!

دهستی له قه دی نامینه و ده هیناو به هه ناسی درئو و قول بونی به سینگی روونی نامینه وه ده کرد. هه ستی ده کرد که نوو له شه گهرم و بونخوشی له نیو باسکه کانی دا، ده توتنه و ده بیته هه لم و ده چینه نیو له شی نوو.

له پر تروای خهم و خه یالی له بیر برده و ده دنیا به جارینگ له بهر چاوانی وون ده بود. بهلام پولیکسینگیس قورس و قه به بود. نامینه له ژر قورسای له شیدا ده هات بهخینکی. به خوشی و بهلام به پهاشی سهری له سهر روهه تیی خزی لادار گوتی:

- تز له پیش دا خه بهر گم پی بیژو. کاتیک هاتیه ژورر تینگ چور بودی. بز چما نوو خواهیشتی نیمه روت کرده و؟

پولیکسینگیس له نامینه جیا بیژو و دنیا دور بهاره بهو هه موو سهر نیشه هاتوه بهر چاوی. گوتی:

- بهلی... نوو خواهیشتی نیمه روت کرده و.

- له عهت له زاتی. بیژی؟ چی گوت؟

- هیچی نه گوت. کابرا خزی گرژ کرد بود، پیاو لینی ده ترسا. نه و نه به شوکا بود، بهرگی دهفته ره گدی دپ بهد کرد. سرخه می گرتیرو، ده بویت له دوکانیم و ده دینی. بهلام منیش توو بهر بودم، ههرچی به سهر زمانم داهات پشم گوت و بی نه و که به هندی بهرگم توستکوت کرد.

نامینه قاچه چکزلو بدخه نه کانی له دیواری دا و به دهنگی بهرز گوتی :

- نا، پولیکسینگیس نهو بهس تیه! قهت نهو نهو بهس تیه. تۆ ده بویه بیکوژی.

به دهنی پالهلوان پولیکسینگیس له رزی و گوتی :

- نهوی بکوژم؟

- بهئی، بهئی، تۆ تهشی بیکوژی، ده نا پیاو نی. ته نیا ژن وه لاهی سوو کاهه تی و جنیو به

قه ده ده نهو. وه لاهی پیاوان کوشتنه.

- من پالهلوان میکسلی بکوژم؟

- نهو نه خوا به نه جازه وهی درنده به که لئی به ترسی. به راستی ده بی شهوم به کی!

نامینه به دهی کراسی خهوی گرت و دایدری. سینگه سپی و سۆل و نه رمی که وته بهر شۆقی

چرا و ناره تی نیو مه مکانی هاته خوار و به ناره نار گوتی :

- ده مهوی نهو کارپه وه که نهو کراسم دا به دم و دهستی کرد په گریان.

پالهلوان پولیکسینگیس که حه به ساپور، رستی له نامیزی به گری و بیلارنینه وه. به لاه نامینه

پانی پنه نا و له خزی وه دور خست. چوو له قوژینگ خزی مه لاس داو نیتیر نه ده گریا.

پنکه نینگی تال دا یگرت و به قهته مهستی له دیواری ده دا و گوتی :

- پولیکسینگیس! لهو رزه وه که دهیم پالهلوان میکسلی به دوو قامکان تیتکانی ناره تی

شکاند، نوو رم له بهر چا که وت، چونکه نووری ته پتوانی نهو کاره پکا. تۆش ناگات له خزت

بی، نهو پیاوی من له نامیز ده گری، تهشی له دنیا دا تاک بی.

- من نامهوی نهو بکوژم!

- تۆ ناتوانی نهو بکوژی!

پالهلوان پولیکسینگیس قاچی له عه رزی داو دوویاتی کرده وه :

- نامهوی بیکوژم.

بارنکی وه حشانهی به سر سه رو سه کوتی دا هاتبوو. هه ر تک چاری وه که خه نجه ری نیو

ده چاری نامینه ی بریوو.

کاتینگ نامینه پالهلوانی به تووره یی دی، که یف خوش بوو. بۆنی توندی پیاده تی له لهشی

داگیر ساوی پالهلوان پولیکسینگیس ده هات. کوته لووتی نامینه ی وه له رزین که وشن و باسکی لیک

کرده وه و گوتی :

- پالهلوانی من، پیاری نازای من، لاق له عه رزی به ده، تووره به، هاوار به که، لهو کاته دا تۆم

خۆش ده وی!

پالهلوان پولیکسینگیس به ته واری که وته نیو مه مه که کانی نامینه وه. کاتینگ به چاری شله قاو

موی ته ری ناره قاری و به پشو ساری، راست به ووه، ده تگوت له قوولایی تزقبا نووسینگه لیل و

تاریک هاتوته ده ری.

نامینه که هیدی به ووه و رانه توو کایه کانی پالهلوانی داده مانی، وه که کوتر دهی گماند و

ده یگوت :

- نهوینی من، میردی من، قاره مانی من...

پالەوان پشت له دیوار واکشا بوو. په چاری خومارو که پینکی له راده بهدر له تماشای جوانی نه ژنده نوqm بیوو. هدرای نیو شار. واته سگ ورو گزوانی دوری نویندارانی شهو گری دهیست و له پشت پرزانگه کانبهوه. تماشای نامبندی دهکرد که خهریکی ران دامالینی نهو بوو. له بهر خزیهوه دهیگوت:

- «هیلې! له دنیا دا هیچ شتېکی له ژن باشتړ نېدا! هیچ شتېک!». له کاتینکا معشوقه ی توند له نامیزی گرتیوو. له جاسی پېنکه پشتنی سرخوڅش بیوو. که بڼه خوش بوو که په پېار دروست کراوه. په وهش شاد بوو که نامبته ژنه و خودا بهو سنگ و زارو زک و به ژن و بالا په دروستی کرده. پزه پکې هاتی و پاسکه توند و خوش تراشی معشوقه که ی دامالی و گوتی:

- نامبته ناره حهت مهبه. شاهیدینکی دېکه په پېدا ده که ین و باشتړش دهی. تنیا تو پېرسته نهوانی له باروی تابینی خومانوه فیزم کرده ی. له پیران ته که ی. قهشه هندی شت لی ده پرسی. تو توشی وهلامی بده بدهوه.

خانگی تورک به پېنکه تېنه وه گوتی:

- مده ترسی پچکولانه که م. من نهو شتانه مدهموو له بهر. ده بیژی تا. پېرسه تا پزانی. پالەوانیش پېنکه نی و گوتی:

- باشه. نهوا من قهشه مانزلی-م توش خانگی تورکی و هاتوری بڼیه سهو دینی نېنه. جبدی بهو فیکرت کز بکه وه. من برسبارت لی ده که م و توش وهلام دده بدهوه.

- زور باشه. من گزیت دده مې بهلام رنگا بده ههرو دهست پیندا بینم. قهیدی چبیه من تو بلاوتنه وه؟

- نا. قه قی ناکا. تو جلاوتنه وه. تنیا نهوی لبت ده پرسم. گزی بدهیه:

- داخوا پروات به خودا ههیه؟

- به لی. بروام به خودا ههیهو له بهرامیهر گه وره یی نهوا. کرنوش ده بدم.

- داخوا خودا تاق و ته نیاه؟

- ناخ... لهو باره دا. زه یم توژی معشوشه. خودا. هم به کینکه و هدم سی بان. باوک و کور و روح القدس. بارک پیرامیهره یکی ویش سبی و زه لامه به که لاقه کانی له سهو پله هوریک داناهو. کور روومه ته کانی وهک سورره گول وانده. جوانه و قوزه. سبلی وهک سبلی تو خورماین و خه تینکی به نیو قوه کانی دا هاتوه. بهلام کلاری له سهو نېه. تزیینکی به ددهسته ویده.

- نهو توپ نېه. نامبته. کچم. نهو دنیا به.

- نهرقی نېه. ههرو تکیان به کن. له سهو ریان کوتریک له فرین دایه و لهو کوترانه به که له ههوا

سهو معقولات ده دهن.

- ناخ... نامین. چهند جار پنت بلیم نهوی تو ده بلی. کز تر نېه. نهو روح القدس.

- بهلام له ولانی نېسه به وانه دیژن کوتر.

- زور باشه. دریژوی پی یده!

- خودا به ناشکرا سین. بهلام می نین به که. بیوره. پولیکستکیس. من نهو نوخته به باش

نازاتم.

- راستیت ده‌وی، نامینه، منیش سهرم لی دهرناچی، به‌لام نه‌وه گرنک نیه، نه‌سل باوه‌ره. توش باوه‌رت هدییه.

- به‌لی... باوه‌رم هدییه... چهند جاری دوو پاته که‌مه‌وه که هدییه.

- باشه در‌زه‌ی پی به‌ده... مه‌سیح چی به؟

- مه‌سیح کوری خودایه. من گوتم نه‌و جوان و قزوه. له عاسانه‌وه هاتزته سر زه‌وی و بز وزگاری ناده‌میزادن خزی قیدا کرد. به‌لام ناده‌میزاد چی‌پان به‌سر هینا. له چوار میخه‌پان‌دا. بز رژی سی‌یه‌م زیندوو بزوه و دووباره چزوه ناسانان. نه‌وه‌ی ده‌یلیم راسته؟

- زور باشه. به‌راستی نامینه‌ی خوشه‌ویسیم، تو نیتا نه‌ونده ته‌وار بوری، ده‌توانی بی به خه‌لیقه. هیندی قاچه‌کانم بخورینه... باشد... که‌واپرو نه‌و دووباره زیندوو بزوه، به‌لی؟

- نه‌وم چارنک گوت، هزشت له گوی‌یه؟ به‌لی... نه‌و زیندوو بزوه.

هر تاوا به‌پی تناف و نیردیوان، راست وه‌ک تاکرویاتنک چزوه ناسانان.

به‌لام پولیکینگیس لیره‌ش مه‌سه‌له‌یه‌ک هدییه که باشی تی ناگم....

- مه‌سه‌له‌ی چی؟ بزوه تا له بزوت روون که‌مه‌وه.

- مه‌سیح خودا بور، وانیه؟ که‌وا بوو چزن ده‌کری له چوار میخه‌ی به‌دن و بیری؟

هینشا تو دژی مردنی نه‌و سی رژی خایاندوه، به‌لام من لام وایه نه‌و ماویه فره ززوه. که‌وا بوو له‌و سی رزوه‌دا خودایه‌ک نه‌بوو؟

- بزچی. باوک و روح‌القدس هه‌بون.

- به‌لام تو گوتت نه‌وانه هه‌ر سینگ یه‌کن. یانی هه‌ر سینگ پنگه‌ره له چوارمیخه دراوون و پنگه‌وه‌ش مردوون. دنیا سی رژی بی‌خودا ماوه‌ته‌وه. تو له‌و باره‌یه‌وه چزن بیر ده‌که‌یه‌وه.

پاله‌وان سری خوراند و گوتی:

- له‌عنت له شیتان، نامینه، بروا بکه. منیش سهری لی دهرناگم، به‌لام راوه‌سته، به‌یانی له قه‌ش‌ی ده‌پرسم و وه‌لامت لی ده‌گیزمه‌وه.

نامینه قاقا پنگه‌نی و گوتی:

- باشه. باوکی پبروز، پولیکینگیس، داخوا پرسباری دیکه‌شت هدییه؟

به‌لام پاله‌وان چادی سیس و خومار برون. له‌و حال‌ده گوتی:

- من تم شو فره کارم کردوه و گیتوم. چزنه داستانی قه‌شه وه‌لا بنین و له‌سه‌ر دزه‌شک لی در‌ز بین؟ چراکه بکوزنمه‌وه؟

- راستی له‌منت نه‌پرسی، چ خه‌به‌رنکی خوشم بز تزیی‌یه؟ له بیرت چوو لیم پرسی؟

- ناخ نه‌ی ژنی له‌عنتی، کاتنک سنگی رورت و سپی تو ده‌بینم که ده‌لینی به‌پان به‌ر ده‌بی، نیتر چزن ده‌توئی شم له به‌ر بینی؟

نامینه له کاتنکا له پنگه‌نین شین ده‌بزوه، سهری برده بن گونچه‌کی پاله‌وان و سرته‌به‌کی کرد. پاله‌وان چاره‌کانی لیک کرده‌وه و هاواری کرد:

- له‌عنت له شیتان، ناخ کا‌برا فه‌قی‌ره؟

به‌قوولی هه‌ستی به‌چاره‌ه‌شی نووری به‌گ کرد. گونی له ده‌نگی پنگه‌نیشی نامینه بوو، دلی

ده کوشرا. نامینه هستا، چراکي کوژاندهوه. بهلام پالەوان هېشتا دانېشت بوو، پالئ وه بيواري دا بوو، له تاريخي پامابوو، بيړي له پرېوېچي دنيا ده کردهوه.

* * *

پاش تهواو بووني نوژي پېرهه لگير سېبېنډي مس، ناغا نېدومنه رنگاي ماله ويران بوه کي خوي گرتنه پېش. له کاتيکا فيکري دورو له کاندې له ژير عاسمانه کاني دېکه و له زه مانه کاني دېکه، له نيوان نوروپا و ناسبا، واته له قوسته نته نيه ده سورواوه. مانگي ماي بوو. له خهوي خوشي به يان دابوو. شاري قوسته نته نيه ده گيرا. تاريخ و رووني به ياني، نيمپراتور کونستانين به سوري نېسپ له پېش ده روازي «رومي» شدي ده کرد. کافر ده وره يان دابوو. نيمپراتور هاواري ده کرد: «داخوا موسلمانگي مېسېحي نېه که سهرم له سهر زوي هه لگرنه وه؟ چاوه کاني ناغا نېدومنه له بهر نسرين رهشکو و پېشکه يان ده کرد. ون بوو، به کويزه کويزه به کوژانان دا ده سورواوه، تا خوي له لهنگه رگا دېتهوه. کاتيک چاري به ده ریا گوت، پاشه و پاش گه رايه وه.

ناغا نېدومنه تهوي رزوي جلي رهشي له بهر کردهوو. قديتانگي رهشي له کلاره کي دورو بوو، تيولگي رهشي پانترشي به نيشانه ي تازه داري له پاسکي به سېجوو. کاني گه پشته وه بهر ده رگاي خويان، نيزيک نيوره و بوو. چوه ژوروو دانېشت. «دوکسانيا» ي بانگ کردو گوتي نه نيواره و نه نيوره و هيچ ناخوا، پېي گوت:

- من نه ورز به رزوو دهيم. کاغزه و قهله مي هه لگرت، هه تانگي هه لکېشا و به پشي درشت و هه رکه بي سور ده ستي کرد به نو سين. پاشا گلي قوسته نته نيهش به جهوه ري سور ده يان نو سي. له ورزه دا «کونستانين پالولرک» يش به جهوه ري سور بز فيکتوري مېله کي نينگلستان ناوي نو سي: «دوت مامي خوشه ويستم فيکتوريا، نه مرز راست ۴۳۱ سال له شهيد بوونم راده بري. نيستا که له ژير خاک دا نو ستووم، چاره روانم که پاتشاکاتي جيهاني مېسېحي تولي من بېستېنه وه. فيکتوري خوشه ويستم، ناخر من تاکي نه شي راده ستم؟ تاکي؟»

ناغا نېدومنه زور زوو ده ستي کرد به گريان، دوو دلزپ فرمېسک به سهر نامه که دا رزان و جهوه ري سوريان بلاو کردهوه. ناچار پدريکي دېکه ده ست دايه، به ده ستيک خريکي نو سين بوو، به ده سته کي تر، ده سريکي بچو کي به چاوانه وه گرت، تا فرمېسکه کاني بېرته وه و نه پېلي کاغزه که تر بي. پدېتا پدېتا ده بنو سي و چاوه کاني پاک ده کردهوه و له برسان ده مرد، بهلام نازايانه بهر بهرگاني ده کرد. نهو تازه دار بوو، سوئدي خواره بوو که تهواي رزوي هيچ نه خواو نه خوانه وه و سېغار نه کيشي.

لای نيواي «چس گورگي» دوستي هاته لاي ماموستاش رزويکي خهري پردېو، سهر دلي پر بوو ده هات پته قتي. کاتيک له پالەوان ميکېلس جيا پېژوه، چوريزوه مالي و ژنه کي و ژن براکي ديپو که قيت و قزو و به گه پف له حساري دانېشنون و خهريکي خواره وه و شيرو قاوون و تاقبان له بېسکويه کاني جيژن بريوه، چس گورک سلاوي کرد بوو. بهلام نهوان له جياتي وه لام دانه وه، لزي موزر پېوونه وه. ده برايه ژنه کي هه ستي و پپاله قاوه يکي بز بيښي، تا

بعده سینه‌ده، بدلام له جزی خزی نه بزووتبوو. براهی چاوی له خوشکی کړدېو. چاوی لږ داگر تېو، هر تک پښکني بوون.

چس گورک چوپوه ژورنک و دهرگای له سرخو داخستېو، نه خبر... نوه ژبان نه بوو. نه پدې ترانی درېزې هېږ. نو رژه باش شو و تاره قاره مانیه له کلیسا دابو، خزی له همو کاتیک به هیزتر هسټ پې ده گرد. تېمپراتور کونستانتین پیاوړه شری کړدېو، نوه دېو به دهرسی له وریگری. بېچما نوه ش پیاوړه بو؟ دېوایه خزی بسه پښی. نو هدیوه خوږیه له ماله‌کې وده‌رشی، خزی بېته ناغای ماله‌کې خزی. له‌هر خږه‌وه ده‌بکوت:

«نوه ماله قوسه‌ننه‌نیه منه. نوه کوره کافرنگی په‌لامارده و من تېمپراتور کونستانتینم. نو شاری منی گه‌مارو داوه، ده‌پوږی به زور لیم بستینی. بدلام من به‌رگری ده‌کهم... نه خبره نه‌خبر ناهیلیم بکړوږی، به‌لکړو من نوهی ده‌گورم»

بدلام له‌گه‌لکړو رسته‌ی! «من نوهی ده‌گورم» له زاری دهرپه‌ری، ترس هدلی گوت و له ترسی نوه نکا گوی‌یان له قسه‌کانی بوو پې، تماشای ددرو باری خزی کړد، له په‌نجه‌روه سهری خوار کرده‌وه و تماشای حساری کړد. وانگلیوی دیت که سهری برده‌ته بن گونچکې براهی و قسه‌ی پې دهلې و همرک قاقا پې ده‌کهنن. دیار بوو هدیوه خوی دی. باویشکی دپتی و به چاوی خه‌الور، پې‌په‌تی و به جلی نارنگی کراسی خه‌و گوی ده‌داته قسه‌کانی خوشکی.

چس گورک په‌ری چاوه‌کانی تاریک بوو. له پښ په‌نجه‌ره لاچوو تا نه‌یان بیتې. له‌سهر چاوان به سهر قهره‌وینلدا کهوت، له کاتیکنا که لینه‌کانی ده‌گست: «من چ پیاوړیکم، نیستا ده‌چم ته‌مې‌یان ده‌کهم» نوهی گوت و له ترسی نوه نکا براهی‌ده‌کې بکړی خیرا رابو له قالدردکان چوه خوارو چوه حساری. له کاتیکنا له توروپې‌یان چه‌ده‌گدی ده‌له‌ریزی، گوراندی:

- کړ پې، نوه به چی پنده‌کهنن؟

ژنده‌کې ناوری داوه، تماشایه‌کې کړدو ده‌ستی به زاربه‌وه گرت، تا پښی پښکینه‌کې بگری. براهی‌کې ناوری داوه و خښه‌په‌کې کړد و باویشکی هاتی و به هوایه‌کې پې حال‌گوتی:

- یانی چی ناغا ماموستا، بېچما پښکهنن قه‌ده‌خپه؟

ماموستا له‌لام دا گرتی:

- تو پال‌ه‌وان په‌مز، لیره مات و ده‌سلات تبه، خاوه‌ن ده‌سلاتی نو ماله‌متم. قاچی به

عمرزادا و هیزنگی هاته په‌رو گوتی:

- گللی ماله‌کشم ده‌نوه‌وه و گللی نوه‌ی له لای خاوه‌ن مال پې.

«دپاماندیس» گوتی:

- نو قه‌قزانه‌چن ده‌پانکه‌ی؟ پې نوه که گوی بداته چس گورک، له سهر تخت لږی

واکشا، زه‌لامی له‌شی حساری داگر تېو. پاشان ناوری له خوشکی داوه و به قامک مامزستای

تېشان دا که به رنګی بزوکاو له پشت سهری راوه‌ستابوو. گوتی:

- تو نه‌و خواجه، تماشای سهره‌وه‌کوتی که راست ده‌لږی مېش گوی کرده و دتپای پې

پېس کرده.

وانگلیو نېتر خوی پې رانه گېرا و هه رچه نده دهستی به زاری گرتیو، له قاقای پڼکه نینې دا.
چس گورک که ناگای له خو نه مایو، خوی به سر ژنه کدی دا که بڼه نگی بکاو
نه راندی:

- سه لېته ی پې شه دم توش؟

براکه ی وای ژانی که له خوشکی ددها، له سر کورسی راست بزو و قېژاندی و گوتی:
- ناغا موعه لیم ده ست واگره ددها خوت ده ژانی، به چاوی سووو هه لساو مستی له چس
گورک راست کرده و. مامزستا داهاته و له بهر پشو سوازی و بونی شدراب و توتنی ژن برای
دهات بخنکی. دیامان دیس هه را که مستی راده و شاند و به قېزه قېر گوتی:

- برز وون به، ددها نېستار و دخواست ده کم چار به و دم و لووتوره ناغا موعه لیم کلېلی
دهوی... برز قهله ره شه، برز خوت له داری به، ددها به شق و ده دهرت ده نیم. یخه که وای چس
گورکی گوت و راپوه شاند و چند جار به دېواری ددها، لهو کاته دا وانگلیو به شانه ی نېسکی
قبلی بروکینی، توه کانی ددینا که له خو پېغادانی مېړه کدی تالوز بیرون، له بهره تهماشای
میدانی ده کرد و گوتی ددها به و پې ده کینی، به چاوی نافه رین و ده ستخوشانه تهماشای قه دو بالا
و سنکی پان و باسکی به هیزی براکه ی ده کرد و به چاوی سووکو گانته و، خښی له مېړه
توتیو کدی ده کرد.

چس گورک یخه ی له چنگ ژن براکه ی نه جات داو رای کرد بولای ده رکی، به لأم پښ نه وای
وده ده رکوی، ناوری داوه و به ژنه کدی گوت: «نه و نه بو به ژیان، نه شی کوتابی پې بینن.»
دیامان دیس که وه ک گا ده هاژا، گوتی:

- به لی، نه شی کوتابی پې پدی. له بهر نه و که نیواره و به بیان و نیو ده سر و سه کوتی
نکریست ددېنم. دلم ټنک ده چی. نه و ماله نه و نده گوره نیه که جینگای هدرتکمان پېننه و...
پاشان رووی کرده خوشکی و گوتی:

- وانگلیو له هدرتکمان یه کمان هه لئیزه. چس گورک پشوی نه ده هات و چاوه روانی بریاری
ژنه کدی بو. وانگلیو ټیترله ناوړه شمیکي سه وزی ده زاری گرتیو، به تالوز که نه بو که و لأم
یداته و. پاشان توه کانی کو کرده و و به ټیترله سه وزه که پېچانی، سهری راوه شاند و خهرمانی
پرچه کانی پشبان داپوشی و گوتی:

- من به هیچ قېمه ټنک له برام جیا ناپه و!

چس گورک که بزرچونه در قاقی هه لده بری گوتی:

- نه دی من چی؟

وانگلیو شانی راوه شاند. دیامان دیس بزه پدی هاتی و له سر ته ختکه راکشاه و گوتی:

- به ده خت! تی ناگی، نه و ده دهرت ده کا. برز سروسپالت کو پکوه، ناغا موعه لیم.

چس گورک کدی ده رگای کرده بزه؟ چوڼ گه بشپوه سر شه قام؟ بزی خانو کانی کاندی له
ده وری نه و سه مایان ده کرد؟ داخوا پروسه له رزه هاتیو یان نه و سر گېژوی گرتیو؟ نه وانه ی
هیچیان نه ده ژانی. ته نیا نه و نده ی ده ژانی که له کوتان رای کرده بو. دو کس له قوتابه کانی
مده رسه، تراسکی و کوری کراسزگورکس و ده وای که وتیون.

تراساکی گوتنبوی :

- کابرا دهچی له سەر نهو بودجوده خۆ فری داته خوار. با بچین سه پیری بکهین. رۆژی پشور
تراساکی بیستجویی که دایکی به پالهدوان میکینس دهلی: و وهزعی مالی پراکت پاشه نه.
دهنگی کیشه و هدرایان دهگاته ئیره. وهک لینی بدهن وایه.

پالهدوان میکینس له وهلامدا گوتنبوی: «باشتره بچین لهسهر بورجی خۆ فری داته خوار».
تراساکی که دیتجویی چس گورک بۆلای لهنگه رگا رادهکا. دهستی هاقاله کهی گرتنبو. به
دوای ناغا موعلیم دا رای کیشه بوو. چارینکی تر گوتی:

- بینگومان ده پهبوی لهسهر بورجی خۆ فری پداته خوار. با بچین سه پیری بکهین.
بهلام دیمهنی ده ریا چس گورکی هیناره سه رخز. له بن بورج و دهواره کان دهستی کرد به
هاتوچن. پاشان لهسهر پهردینگ دانپشت و ماوه بهکی زۆر سه پیری ده ریا ده کرد. نهو دوو کوره
خزبان پانه گرت و گوتیان:

« نه مرز خۆی ناکوژی. به خوزایی کاتقان بهزابه چوو» بنبجکه لهوه. نیوه رز هدرتکیان برسی
بوون. ناچار بۆ مالی گه رانهوه.

کاتینک چس گورک لهسهر نهو بهرده ههستا. وۆز ده هات. نارا ده بوو. قینی نیشیزوه. چاری
وشک بیرونهوه و دلی ههسا بۆوه. لهو مار بهدا که نارام و هیدی پدهو روی ده ریا داتیشبوو.
پیری له هیچ شتی نه کرد بۆوه. بهلام خورین له سنگی و له ههناوی دا. ورده ورده ده کوژی. ده هات
بریارینا. دیاره خورنی. نهک فیکری- چ بریارینک؟ چس گورک خۆشی هینشتا نه پده زانی. بهلام
دلبا بوو که بریارینکی داوه. ههر بزیهش کاتی لهسهر بهرده که هاته خوار. ههستی به نارامیهک
ده کرد و به ناره تاره ده بگوت: «هه موو شت باش ده بی. خاوهن مال ههر خۆم» چوه ئیره کۆلانه
تهنگه کاتی لهنگه رگا. له گهروکی جوله کان و مالقیان تی پدهی. گه بشتهوه گه رهکی خزان و له
پنش مالی ئیدونه رادهستا. سهری هه لێنا. پهلجه ره ی دۆسته کهی روانا بوو. له بهر خۆ بهوه
گوتی: «له وانه به هینشتا ههر خه رهکی نامه نو سین بی بۆ پاشایان. هه پهلجه چۆن کات به خوزایی
زایه دهکا! چۆنه بچمه سهرو هه ندی گالته و گه پ بکهین. تا ههم بهرورای خۆم هه ندی بگۆزی و
هه میش نهو تۆزی دلی بکرتنه وه».

له ده رگای دا. «وهک سایی» ده رگای کردهوه و به دینتی نهو خۆش حال بوو. گوتی:
- ناغای من له به پانه بهوه تا ئیشتا پاروه نانینگی نه خواردوه. تۆ نهو خودایه وهه پاروه نانینگی
ده رخوا رده. وستی خوا بوو که تۆ هاتی!

ناغا ئیدومنهش به هاتی چس گورک شاد بوو. له نووسینی نامه که به بۆوه. ناو و نیشانی سه
پاکه تی نووسبوو. لاگ و مزی لی دا بوو. به یانی پوست بر له نهو ده چوو. له کاتینکا نامه ی
لاگ و مزی گراوی به هاورێ کهی نشان ده دا. به فیزه وه گوتی:

- خه لکی وا هه ن که به تفهنگ شه رده کهن. بهلام ئیسه دوو کهس و حاجی ساواس به پیرو
ناقل شه ر ده کهین. ناخه رهکش ههر ئیسه بین کریت نازاد ده کهین.

موعلیم سهری راوه شانده. نهو نه پده توانی یاوه ر بکا که کریت به نامه نو سین و کۆکرده وه ی
مه رمه ری عه نتیکه نازاد ده بی. به گۆزی و به هیلای و برسه تی که وته سه ر کورسه کۆننکی

دهسته دارو هه ناسنکی هه لکینشا و گوتی:

- نه دی خۆمان ئیدۆمه؟ کێ ئێمه رزگار دهکا؟

- کێ؟ کریتی خۆشه و یست. کاتی ئێمه کرێتمان رزگار کرد، نهویش ئێمه رزگار دهکا. رینگای بهخته وهری تاک و رزگاری ههر نهو به و ههچی تر. تۆ پنت وایه کاتی ئێمه بۆ رزگاری کریت خهبات دهکین، چ دهکین؟ بۆ رزگاری روحي خۆمان خهبات دهکین. بهلام مامۆستا ههروا سهري رادهو شاند. چاونهکه کهی که له بهر ههواي شه داری ده ریا ته می کهوتیوه سه ر، خه ریک بو پاکی ده کردهوه. ئیدومه به تووه یی رابوو، گوتی:

- باوه ناکی؟ پنت وایه رینگای دیکه ههیه؟ تۆ تازه ژنت ههناوه و هژشت له سه ر خۆ نهیه. بهلام کاتی کۆل و گفی ژن ههناوت دامرکا، له گه ل من هاو به ر ده بی. نهو ی بژانه که به خته وهری تاکی بۆ من و تۆ نهیه، ئێمه کاتی ده توانین به خته وه ر بێن که بۆ به خته وهری گشتی خهبات بهکین. ئیدومه پهنهنگ بوو. که سه توتشی خۆی ده ست دا به که سیقاریک هه لبه ستی. بهلام وه به رری هاته وه که تازه داره و نهو رۆژه به رۆژوو بوو. که سه توتته که ی له ولای داناو له دلدا شاد بوو که بۆ گۆمه ل فیداکاری کردهوه. سه ری که پشش وه خت رووت به یزوه، به رز کردهوه و به فیژنکی تابه تی گوتی:

- به لی خۆشه و یستم، نهو به نه م رازی که له م «کاندی» به، که س ناگاداری نهیه. ته نیا رهنگه حاجی ساواس بیزانی و توش پاشان لێی ناگادار ده بی. جارنکی تر بینهنگ بوو. بهلام دلی ههروا لێوا لێو له فیژ بوو. نهو رۆژه ده رفه تی ههنا بوو که نهو رازه له گه ل دۆستی خۆی باس بکا. چه ند سال بوو، نهو رازی له دلی دامابزوه و نازاری ده دا. دهنگی به رز کردهوه:

- تۆ پنت وایه من بۆچی نا به بۆ پاشای ده نووسم؟ پنت وایه بۆچی به ته نیا له م خانوه ویزانه دا، وه ک که سێکی ده قه بریان نابێ ده ژیم؟ هاوار ده که م؟

به لی... به لی... مهبان زنده به گۆر کردهوه. واته نه ک من، به لکرو، کریت!

نهو کریت که هاوار دهکا. بهلام کریت زاری نهیه، من زاری نهوم. تۆ له بهر نهوه که بهرو باوه رت نهیه، پنت وایه من به خۆزایی هاوار ده که م و که سه یبش دهنگی من نابیس. من له وه لامی تۆدا دژیم که دهنگ قه ت ون نابێ و ناخه ر که ی خه لک ده ی بێسن. بهر له وه گۆنچه که بوو بی، دهنگ هه بوو. نهو نه ده هاوار کراوه، تا گۆنچه که پهیدا بوو. به لی، خۆشه و یستم، تهواوی پاشایان و گه ووه گه ووانی جیهان که من تاهه یان بۆ ده نووسم، رۆژنیک دهنگی من ده بیسن. نه گه ر خۆشیا ن نه بیسن، کورو نه وه کانیان ده ی بێسن. نه گه ر نهوانیش نه ی بێسن، خوا دهنگی من ده بیسی. هه ر به و ده لیل به نه که خوا هه یه. تۆ باوه رت چی به؟ هه یه تا دهنگ به یسی؟ پێ مه که نه ناغا موعه لیم، پێ مه که نه... به لی... به لی... من ده زانم که هه م رو من به دین ده زانن، پاشه له له گه ل یه ک سه ر ته خورت تانه و ده لێن: «خۆینده واری فایده ی چه» قه ی ناکا... هه رچی ده پانه وی با بێژن. نهوان هه یچ شتێک له خوا له کریت و له نه رکی مرقۆ تی ناگه ن. ناخه ری رۆژنیک خوا له و ناسانه دهنگی من ده بیسی و له سه رووی ناسانان سه ر به و ده داته وه کریت ده بیسی و ته ر یق ده پشهو له وه ی که چه ند سه له له کۆنه تی دا رایگه رتوه. نهو ده م له من که ئیدومه-م داوای لێ به و دن دهکا. زهنگوله کانی کلباسی سن مهباس وه ک رۆژی جهۆنی پاک دهنگ ده ده نه وه و مه سه یه کانه ده وژنه

سەر شەقامان و هاواری شادی و خوشی بهرز ده بێتهوه.

کۆڵانهکان پر دهبن له لقی گولێ نهسته رهن و ژن و پیاو بۆلای لهنهگه رگا، به پهله دهکونه رێ، تا چاریان بهشازادهی گهلهی یونان بکهوێ که له پاییز داده بهزی. ههموو بهکتر له نامیز دهگرن و هاوار دهکهن که: «گریت زیندوو بۆتهوه له راستی دا رۆژی زیندو برونهوهی گریت داها تهوا».

ئیدومنه چاوه به فرمیسکهکانی پاک کردهوه، بهلام تۆزی سووگتر ببوو. ماموستا بیری له شتێکی تر دهکردهوه و ههلاوی ناگری دۆسته کهی. گهرمی نهده کردهوه. بهلام ودهنگ هات و گوتی:

- بهلام ئیدومنه ههزاره کهی من. تا نهوژوه له سەر گلکۆی ئېمه پشک شین دهی ئېمه زیندوو برونهوهی گریت نابین و به گوێبهتهی دهسین. ئیدومنه، بۆ بهکی هاتی و به دۆسۆی سهبریکی دۆسته کهی کرد و گوتی:

- کهوابوو تۆ ههشتا هیچ تی نهگه بهشوری. من بۆ نهوهی ههست به نازادی بکه، پنیست ناکا نازادی بېستم یا دهستی ئی بهدم. من له نېر جهه رگی کۆیله تیش دا نازادم. من چه نه سه ده پیش نهوه که نازاد بم، تامی نازادی دهچیزم و به نازادی دهمرم. چونکه له ههموو ته مه نه دا بۆ نازادی ئی کۆشادم.

ماموستا که له فیکری ژنه کهی و ژن برا بیکاره کهو کلبه کهدا بوو که نه بان ده دا به گوتی:

- من ههچی ئی تی ناگهم.

براده ر کهی گوتی:

- بېنگرمان رۆژنک تی ده کهی تۆ ئیستا له کاروباری ژبانی بی نرخی خۆت دا گرفتاری. ههر نهوانه که رومی مرۆف تینک دهشکێت. رومی ئاده میزاد وهک شیر وایه. کاروباری بی نرخی ژبان، کێچن و له لهشی شیر هالۆن. بهلام ناخره کهی شیر رۆژنک خۆی له چنگ نهو کێچانه رزگار دهگا.

ئیدومنه نهوهی گوت و له خوشی نهو بهراوردی کرد بووی، قاقا پێگه نی، دوگاسیا له ده رگا خۆی نیشان دا ئیدومنه که پشتی له ده رگا بوو. نهی ده پت. پێرژۆن به ئیشاره ماموستای تی گه پاند که بهچی نان بهخوا. ماموستا له خۆی دهوێست، له به پانییه وه ههچی نه خوارد بوو. له وکاته دا که راده بوو گوتی:

- ورچی برسی سه مایه ناکا. تۆ قسهی قه له و قه له و ده کهی و منیش له خه می ورگم دام. له به پانییه وه ههچم نه خواردوه و شهوی رابردووش له بهر نوسین ههر به خه بهر بووم. ئیدومنه گوتی:

- منیش ههچم نه خواردوه. بۆ چا چ دهی! خواردنیش بهک لهو کێچانه به که گوتم.

ئاغا موعه لیم به پێکه تینه وه گوتی:

- رهنگه وایی بهلام نه گر نهو کێچانه نه بن، جه نایی شیر سه قهت دهی.

ئیدومنه دهستی لیک دان و پێرژۆن وه ژووه کهوت:

- دا به خاتم، ئاغا موعه لیم ده لی برسپه تی. ههرچی هه مانه له که شه فیکدا بیهینه!

دوگاسیا گوتی: به چاوان. به پهله وه دواي راپه راندنی کاره کهی کهوت. ئاغا موعه لیم گوتی:

- ده‌بی پنکوه نان بخزین. چونکه نه‌گهر تو له‌گه‌ل من نان نه‌خزی، منیش ناخزم. راسته که تو له‌برامهر وژو گرت‌دا، خوت راده‌گری. به‌لام ده‌بی نشانی بده‌ی که له‌برامهر خواردنیش‌دا، خوراگری. چونکه من لام رایه که برسه‌تی و بی به‌شی و چله گرتنیش وه که کبچ وان.

هه‌رتک دزست پنده‌که‌نین. هه‌رتک به ناخافتنی گالته‌و گه‌پ و پنکه‌نین و باسکردنی بیروزی که‌وره، داخی دل‌بان ده‌رشت، که‌شه‌نی پر له خواردن که‌یشنی، روومه‌تی چرچ و لووچی دوو‌کسانیا له خوشیان برینه‌ی ده‌هات.

تیلونه بی‌ری کرده‌و که نه‌گهر له خواردن‌دا که‌مینک یاریده‌ی دزسته‌که‌ی بده‌ا، بریاری خزی نه‌شکانده‌و. هه‌رتک به نیشاره ملیان ده‌بر خواردن نا. هیندی شه‌رابی کون له بی کویه‌که‌دا مابوو، نه‌وشیان پندا کردو ده‌یان گوت:

- به‌سه‌لامه‌تی نازادی خزمانا

تینستا ته‌واو شه‌و داهات‌بوو. ناغا موعه‌لیم له فیکری نه‌ودا که‌ده‌بی زوو به‌چینه‌وه مانی، ده‌له‌رزی، دزسته‌که‌ی لینی پرس‌ی:

- له ژبانی تازه‌ت رازی؟ ژبان له‌گه‌ل ژن هاسانه؟

ماموستا له په‌نجهره وه‌نیزیک که‌وت و گوتی:

- نیت‌ر درنگ بوه. ده‌بی برؤم‌ا.

چل رزؤ له ژن هینانی چس گورک و له مردنی مانوساکاس تی پد‌ری بوو. لهو گونده سهر سه‌وزو خۆشه، تنودزوسی کوره گه‌ورده مانوساکاس نه‌ی ده‌توانی هه‌رگی بابی له بیر به‌درشته‌وه. پال‌هوان میکیلیسی مامی سوو‌کابه‌تی پی کرد‌بوو. شه‌و هینستا تنودزوسی به میرمندا‌ل ده‌زانی که نه‌به‌توانی خه‌نجهر هه‌ل‌کیشی و تور‌کینگ بکوژی. لینی پرس‌ی بوو: «چه‌ند سالی؟»

«چه‌نده سال»- که‌وا‌بوو خه‌ریکی کاره‌گانی خۆت به‌ا، واته لای پال‌هوان میکیلیس ده‌نده سال فره که‌م بوو. به‌لام تنودزوس پی‌اونکی ته‌واو بوو. ده‌یتوانی له‌گه‌ل گاجوت به‌چینه به‌ر نی‌ری و زه‌وی بکینلی. ده‌یتوانی ژن‌یک وه‌سهر پشت گنهری زگی پرکا. ده‌یتوانی له‌گه‌ل حوسنی برا‌زی نووری به‌گ، که لاونکی به‌هیز و که‌له‌گای گوندی «پترو‌گفالتو» بوو، زۆره‌وانی بگری و له عه‌ززی بده‌و کیزدی ده‌گه‌رووی راهکا.

«چه‌ند سالی؟» «چه‌نده سال»- که‌وا بوو خه‌ریکی کاره‌گانی خۆت به‌ا، شه‌و رزؤ تنودزوس به کریستینای دایکی که به ره‌شه‌زاشی ده‌چوه سهر گل‌گۆزی می‌رده‌که‌ی گوت:

- دایه، مام سوو‌کابه‌تی پی کردم.

دایکی له وه‌لام‌دا گوتی:

- راسته تنودزوس، تو هینستا زۆر که‌جی، شه‌و کاره‌ی به مامت به‌سپیره، شه‌و تو‌له‌ی نیشه ده‌کاته‌وه.

- که‌نگی دایه؟ که‌نگی؟ سه‌ی چله‌ی بارکه‌ه و نیشه بی نه‌وی له بیری شه‌و دابین، ده‌خزین و ده‌خزیشه‌وه. یه‌چما شه‌و قه‌ت نابه‌ته خه‌وت؟ له لای تو گازنده نا‌کا؟ هه‌موو شه‌وی دپته خه‌وی من و سهر کۆنهم ده‌کا.

لاو توند پنبی له سر هالاند و له دورره تماشای گوندی «پترو کفالزهی» کرد که له سر سهوز و ناوهدان له بناری چپا ده دره و شا و هه تاو لینی دابوو، لهم گونده ناغای تورک و رعبه تی مه سیچی ده ژبان. پنبی تئودورس له بهر هه تاوئی و دک مسی تئووه و هی لئ هاتپوو. له شکی زل و خاراوی هه بوو، به لام پس بوو. چهند دنکه مروی ره شی له رووستی ده بئرا. هه له ئیستاره سنگی تووکن بوو. له گه ل هه رویه وانی بابی، له چپا ده ژبا و که متر ده هاتهوه گوندی. سالی رابردو له تنهایی جاربز بیرو، رژه گانی به کشته مز ده هاتهوه گوندی تا بژ تماشای کردتی ژنان بچینه کلیسا. ... ناری تی ده گه را. به لام له رژی کوشتنی باوکی، ئیتر نه چرو بژوه ناغله می مه و له گوندی مایزه. له جباتی خزی کونستاندسی برا چوکه می بژ ناگاداری مه ر ناره بوه چپا. ئیستا چه که می باوکی و سرخه می گول چنی نه می ده بهر ده کرد و میزه ره می نه می له سر ده به ست. داره ستی نه می ده ست دابوو به بی نه ده به کس بلئی، به سبایه کی گرژ و له بئرا چوو، له نئوان داره بووه گه ره که می گوندی سن ژان و نارایی پترو کفالو، هاتوو چزی ده کرد.

نهو رژه داره ده ستی هه لگرت و گوتی: «دایه من ده رزم».

- بژ کوئی ده چی، کورم؟

- ده چه پترو کفالو. خوت نه تگوت بژ هه لوی سبه بی، پنبیست به چهند هه ناران هه به؟ زور باشه، من ده چه هه نارت بژ دیم. بابیه گه ره مه ناری هه به.

ده سکی ره شی خه بهی باوکی که هیشتا هه خوتناری بوو، له لای پشندی هاتپوه ده ر. نهو رژه که ته می باوکی له بن دار به رژه که، که تپوو، نهو خه به ره خوتنه ده که له ده ستی وشک بوو باوکی هیناره ده ری. دایکی رستپوو به شواته وه. به لام تئودورس گوتپوو: «دایه خوین به ناری ناشریته وه، خوین نه شی به خوین بشوینته وه». خه به ره که هه روا به خوتناری له بهر پشی چه قاند بوو. لهو رژه وه دای نه دنا. شه وانه ده بن سدی ده نا. دایکی پنبی ده گوت: «کورم، نهو خه به ره له خوت و ده دور خه. چونکه تا شه وان له بن سدی بی، باوکت دینه خه وت و له خه ودا نازارت ده دا.» کور له وه لام دا ده یگوت: «دایه هه نه ره ده دی. ده مه دی باوکه بینه خه و و نازارم بدا.» پاشان نشانه می خاچی ده کیشاو خه به ره که له بن سدی ده نا.

تئودورس که وته ری و له ریگا به دار ده سه که می به دی بژ نه لام لاو ده به راند دایکی که دینی کوره که می و دک شه رانیه ک له چپا ده چینه خوار، بانگی کرد و گوتی:

- ناگات له خوت بی تئودورس، ووبابه. به دزغای خیری من بی، رژه. به لام کور نه دیو بیو. که رویشک له بن گرینی ده ری. تئودورس پلارنکی رژه لاند و ده سدی کی گئرا. قچه گانی گرت و سه می له به دی دا و گوتی:

- نهو که رویشک بژ بابیه گه ره به دیاری ده به م. نهو گوشت که رویشکی بی خه شه. شرک هیشتا دانه گانی هه مه رو ساخن و ده ترانی به فرات شادو به پتکه نینه ده. فیتوری لی ده دا و که رویشک نشانه می خه شه به خیه. ئیسه لا حوسینی ده گیر ده خه م و سدی ده هارم. به لام حوسین که رویشک نه، له پیندا زوره وانی ده گرین. نهو مه لرونه گه لینگ به هیزو به ده وه ته.

تئودورس دوو رژه پشی له سر خه رمان چوو بووه لای برازی نووری و بی گوتپوو:

- هزی حوسین، دوو سبه می باوکه. بانی رژه که می مامی تو باوکی منی کوشتوه.

حوسین به زاره خواره کدی گوتی:

- به جده ندهم، کرشوربانه.

تئودورس، شین هه لگه را بوو، له قینان ده له وزی. له وی نهی ده توانی هیچ به حوسین بلی.

حوسین گوتی:

- چی به کافری مه لئون. بژ چاوان ده گیزی؟ چت له گیانی من گه ره که؟

تازانی کارم هه به و خه رمان به شه نه ده کهم؟ نه گه ر پیاری وهره ژوره وانی به گری.

- باشه بژانه چونت له عه رزی ده دم.

- تۆ پشتی من له عه رزی ده دهی به ده بخت؟ کهی؟ له کوی؟

- هه ر له و شوینهی که باوکم لهی کوژراوه. له بن دار به رۆ گه وده که. دوو سه بهی به دانی تا

کهس نه مان بهی.

- به خه بجه ره وه؟

- به لی به خه بجه ره وه.

هه ر تک لیک جیا به و نه وه. حوسین دوو باره خه ریکی کاری خزی به ووه و تئودورس به و به ووه مالی. له بهر ده رگا چوکی دادا بوو، خه بجه ری هینا بووه دهی، تا تیژی به کا. به لام له ترسی نه و، نه وک خه رینه که لی پاک به شه و ده کالانی نابوو. پاشان هه ستا بوو، بۆلای نه و دار به ووهی که ته رسی باوکی لی که و تیره. که و تیره ری و له بن دار به ووه دانی به ووه.

به لی، که ده چهو نه و گوندی به و کفالو، کیژیکی گه نجی دیت که هاتبوو ناو له چالاو هه لکیشی. کیژه که که چاری به تئودورس که و، له شه رمان سوور هه لگه را. ده به و ست گۆزی هه لگری و به گه رته وه. به لام که دینی له دوو تئودورس چاری تی به ووه راوه ستاو چاوه روان بوو. کیژیکی ساخ و سلامت و له که یف خۆشیان ده و ده و شا. له شینکی ته ره له باری هه بوو. چاری کال و شه بیانی و به رزی راکشار، وه ک شیر به یقه بیان ده هات. وه کارمازیک ده چهو که له دوو کوی له ته دهی ته ننگ بوو بی و به چاری زه ق و قوت و سل بژن به هه ووه به کا.

تئودورس له دوو دینی و نه ویش سوور هه لگه را. له بهر خه یه وه گوتی: «نه ووه بۆم دی. نه ویش فرۆساکي».

دلی له شینکی دا لی ده دا. چارینکی له ده ووه ری خزی کرد، که سی لی نه بوو. کیژه جیله کان، گۆزه بان پر کرد بوو، رۆش به وین. له جی خه رمانان جوتیاران گیزه بان ده کردو خه رمانیان هه لئاویش. له دنیاد، ته نیا «فرۆساکي» بوو که رۆژ تا جینکی نووری له سه ر نابوو. تئودورس له پیش چالای راوه ستا. له بهر شه ژان قاچی ده له رزین. به ده نگیکی له رۆک، سلاری کردو چاری به ردا نه وه. به لکه کی جراتی کیژه که له بهر هه تاو ده و ده و شان. که چه که به نیگایه کی به مه کرانه و نا زاپانه ته ماشای کردو گوتی:

- پاله وان تئودورس، به و که رۆشکه وه، بژ کوی ده چی؟ ئیستا ئیتر له گه ل که رۆشکان شه ر ده کهی؟

لاو له لام دا گوتی:

- نه خیر. شه رم له گه ل تو رگانه، ته نیا بژ مه شق کردن که رۆشکان ده کوژم. تاوینکی گورت،

هه‌رتک چاویان تینک بره‌بوو. کوره‌که ترساو چاوی ورگنزا، کیژه‌که گۆزه‌ی دانا و سه‌بری ده‌رویه‌ری خزیانی کرد، داعباش دپار نه‌بوو به لاره‌که‌ی گوت:

- تیتروت نیه، تشدورس؟

- بزچی فروساک، تینوویه، به‌لام کی ناری دها به هه‌تینکی وه‌ک من؟ کیژه‌که گه‌ردن و گرنه‌چکه‌ی سوور هه‌لگه‌ران و چاوی ده‌هه‌زی بری. تشدورس ده‌نگی نه‌رمتر کرد و گوتی:

- سه‌ی چله‌ی باوکسه‌تو ناماده‌ی بی به مالی قنبه و بز هه‌لوا لی‌نان یاریده‌ی دایکم به‌دی که‌چه‌کانی گوتدی هه‌موو دین.

فروساکی گوتی:

- نه‌گه‌ر دایکم وینگا به‌نا دین. پاشان گوتی: «وینگاش تها هه‌ر دین، چونکه تو بانگم ده‌که‌ی. قنبه له پاله‌وان تشدورس به‌ده‌ر که‌سان نیه، وانیه؟ که‌را بوو ناشی دلی بشکینین.

نه‌وی گوت و بز نه‌وه هه‌ز کردنی خزی شارد به‌شته‌وه، ده‌ستی کرد به پینکه‌نشی به‌گالته. هه‌ر له‌و کاته‌ش دا خه‌ریک بوو به چاوان به‌خوا. زور شه‌وان به‌ه‌ری تشدورسه‌وه تا به‌یانی به‌خه‌به‌ر ده‌بوو. هه‌به‌شه‌ ناواتی نه‌وه بوو خه‌زیا توانیای، خزی فیدای نه‌و لاره‌ کردبا. ده‌ه‌یست خزی به‌ه‌ر داداو به‌چنگ و تینزک روومه‌تی برنی.

تشدورس چه‌ته‌ی وه‌سه‌ردار ده‌سته‌که‌ی دایوو، ته‌ماشای زه‌وی ده‌کرد. به‌یری له‌وه ده‌کرده‌وه که‌سه‌ی مل ده‌به‌ر ملی حوسینی ده‌نی رووی کرده‌ کیژه‌که و گوتی:

- فروساکی پیم بلی بزاتم، نه‌گه‌ر به‌لایه‌کم به‌سه‌ر بی، تو ناره‌حه‌ت ده‌بی؟

فروساکی به‌ترسه‌وه برسی:

- بزچی تشدورس؟ به‌ر له‌چی ده‌که‌به‌وه؟

- هه‌چم لی مه‌پرسه‌ فروساکی، ته‌نیا وه‌لام به‌ده‌وه. نه‌گه‌ر به‌لایه‌کم به‌سه‌ر بی تو ناره‌حه‌ت ده‌بی؟

تیتر که‌چه‌ جوان خزی بی راته‌گیرا و له‌کاتینکا ناوی له‌چاوان گه‌راوو گوتی:

- تشدورس له‌م دنیا به‌ه‌نجگه‌ له‌تو که‌سی ترم نیه.

لاو له‌خه‌شبان هاواری کرد: که‌واوو، ده‌توانی دلنیا بی که‌هه‌چ زیانیکم بی ناگا.

دوو کیژی گه‌نج به‌گۆزه‌وه ده‌گه‌بشته‌ نه‌وی. فروساکی گورچ چاوه‌کانی سه‌به‌وه، گۆزه‌ی هاریشه‌ سه‌ر شانی و وای نشان دا که‌ته‌ماشای لایه‌کی تر ده‌کا. به‌لام نه‌یده‌توانی پینسی دله‌کوته‌ی به‌گری. تشدورس به‌فیتو لیدان دورو که‌وته‌وه. که‌رویشکی کوژراو به‌باسکه‌به‌وه راده‌ژاند.

به‌یانی نه‌ورۆزه، به‌کشه‌مه‌زه کاتینک نوژی می به‌یره‌وه‌ری مانوساکاسی ته‌واو بوو. قه‌شه‌گره‌گۆزی هاته‌هه‌ساری کلبا. شوانیکی گه‌نج له‌په‌نا نه‌و که‌شه‌فینکی گه‌وه‌ی پر له‌هه‌لوا‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو که‌سه‌ره‌که‌ی به‌خاکه‌ قه‌ند و بادام و ده‌نکه‌هه‌تار داپۆشراوو. به‌دارچین ناوی مانوساکاسی له‌سه‌ر نوورسا بروو. گوندی به‌کان به‌ک به‌ک به‌پیش قه‌شه‌دا راده‌بردن و مسته‌بک هه‌لوا‌یان هه‌له‌دگرت و له‌به‌ر خه‌یانه‌وه ده‌یانگوت: «خوا بی‌بخشی» پاشان زاویان پرده‌کرد و خه‌ریکی خواردن ده‌بوون. سه‌یلیان به‌خاکه‌ قه‌ند و دارچین ده‌بوو، له‌به‌ر خه‌وه ده‌یانگوت:

دهراستی چند زوو چل رزژ تی پیری. کات چند زوو تی دهپیری! بهلام نهو کات نیه تی دهپیری. نهو نیمهین پیر دهپین! پاشان جارنکی دیکهش پاسی نهخلاقش پاسی مانوساکاس-پان دهکرد.

کاتینزی پیر، دایکی دهشتهوانی گوندی دهپگوت: شهری پشورو مانوساکاس له نینو کولانهکانی گوندی دیوه که سرگردان دهروراده. تنانته دهپگوت له ترسان سهگه که دهپرست بره پری، بهلام نهپتوانی زاری پنگهوه نشتهوه. پپاننکی پیر نیشانهی خاچی کیشاو گوتی:

- فقیر مانوساکاس! نهو پنگومان تارمایی تهو پوه. بهد بهخته نهگه کوزا هشتا زور به گوو بوو. دیاره باش ماره و ناپهوی پری.

پدکی دیکه گوتی: «دهپوی تولهی پسترنشتهوه. نهوی نهو پالدهوان مېکېله نهو. ۴ روزه چ خهله نیکي کرده؟

لهو کاته! که همره گرمیان کردبوو، کرکلیس دهشتهوانی گوندی له کاتیکا که شهپوری خزی بهدهشتهوه بوو، دهله رزی و زمانی کیشا بوو که پشته حساری کلیسا، قهشه له هلهرا دابهشکردن بهزوه. شوانه که نهونزی دادابوون که شنه فی دهلتهوه.

قهشه له دهشتهوان ونیزیک کهوت و خه لکه که دهره پان دان، قهشه پرسی:

- ها کرکلیس، هدهاده قه بکه. دپسان خهراپ روی داره؟ خوا بز خزی ره هم مان پین بکا.

- تهرمی حوسینی برازی نووری بهدگان دیوه تهوه.

- له کوئی؟

- لهین دار بهروه گه وره که.

- کی کوشتویه؟

- خرا خزی ده زانی. گوندی «پترو کفالر» شله زاوه. همره دهرگان داخستوون. مدسبحه کان تفنگه گانپان پر دهگن. تورکه گان تهرمه که پان له مزگهوت داناره و سلای لی دهگن همره چدک دارن. تفنگ و ده مانچه به حهواوه دهنن. همره شپان کرده که دهچن گوندی سنژان ناگر تی پهره دهون.

- نهوه خه تای نیمه نیه.

- وادپاره خه لکی سژان و خیزانی مانوساکاس کوشتویاته. تورکه گان وهگ بارمته، تئودورس پان دهوی.

قهشه گوتی:

گورج په کییک بچی خیزانی مانوساکاس ناگادار بکا. به تئودورس پش بلی: زوو خز بکه پینته چیا و خزی پشارنشتهوه.

لهو ماره به! تئودورس تفنگ و دوو ده مانچهی زیزی باوکی، هله گرتیوه، خورجینی پر کردهو له خواره مهنی، مجری بارکی کردهزوه، نالای یونانی لی هینابره دهر و له خزی هالته پوه. بی نهوه پین رابگا دهسته خورنابره کانی پشارتهوه، وه چیا گهوتیوه. تئودورس کاتیک گه پشته هولی مهره کان تاوینک راوهستا و چند راسپاردهی به «کونستاندیس»ی برا چروکهی گوت و

گرتی بچن به دایکی بلن که تندوریس ساخ و سلیسه. ویزانه گه بشته که پنبش وزیشتن بز
 سلای لی بکا. سلیکه په نیریکی گه وری ده خورجین ناو بز به رزترین لوتکی چای «سلنا»
 که وته ری. لهوی له گه له چند شوانان بهر ناشنا که چند جار مریان لی دزی بوو. پنبکه به یوونه
 دؤست. تندوریس بریاری داپوو که بچن له ناغله مری ندان دا خز بشا نشده. گرتیووی:
 «نه گهر تورک سوریازی وه دوا بهمن، شمریان له گه له ده کم. دهسته بهک پارتیزان کو ده که موه و
 ددست به شری چا ده کم و بانگی بهی به گیتی» بهرز ده که موه.

درونگانیک پاش نیو درو، دوو توری که چکه دار له بهر ده رگای مالی بیوه ژنی مانوساکاس،
 راهستان و له درگیان دا. کس جوابی نه داوه. دیسان لی بان دا، هدر جواب نه بوو. کس نه هات
 درگا بکاته وه. توریکی پیر بهی دا تی ده پیری. چوو بوو له چا داران بکا. سلای لهو دوو
 چکه داره کرد و گرتی:

- له تندوریس ده گرتن؟ نهو رای کرده بز چا.

بهک له پیاده گان گرتی:

- برایچه پیر. قسه خورایی مکه. تیز خوت بپنیت؟

- سوند به محمده نهو کافرده بهو دوو چاوانه دیت. پیژوو وهک ندسب وه چا ده کورت. که
 دیتم ترسام، خرم مات کرد. که سرم هه لینا، نیش دیار نه بوو. تهر دووانه ده ستیان کرد به
 جنیزدان و پاش ته وری دوو چه قویان له درگای ماله که دا، ملی ری بان گرت و رزیشتن. له
 گهرانه ودا. له دؤلنیک دا که نهو دوو گوندانه لیک جبا ده کاته وه، تووشی کاترینو. پیره دایکی
 ده شتهوان گوندی بوون که تارمایی مانوساکاسی دیوو. پیژون هه بانه به کی پر کرد بوو له گباو
 گول و بز مالی ده گراوه. تا چیشینیک بز کو ده کی لی نی. هدرتک تورک غاریان دایه و مریان
 بری. پاشان چه قوکانیان به گه لانی خورده ل خاوین کرده وه. سیریکی پیژوبان کرد که ده خویش
 ده گوزی و قاقا پنده که نین.

* * *

له ناوایی به کانی ده وری بهر هه ربه کی سهر ساز بهوو. تورک و مسیحی پنبک وهر بهوون.
 پیوا کوشتن ده دست پنبکا بوو. هه ورو رژی پا که لای مسیح به کیان له کولانی ده پته وه.
 سهری بهر بوو، یا ته وری توریکیان ده پته وه که له باخ و پا له چالاری دا و شک بهوو. دهنگ و
 باسی مه ترسی دار له هه ورو لایه که وه، وهک پریشکی ناگر بلاو ده بوونه وه و گوندکانی
 ده ورو تاند، ناگر کاندی - شی گرتزه وه.

رژنیک نیو درو سلیمان، خولاسی قوهرده شی پاشا مهست بهوو، پا تدرگان سرخو شپان کرد و به
 گز گهره کی یونانیه کانیا ده کرد و پی بان گوت:

- سلیمان، هه رچی پنت ده کری، وایکه پالدهوان میکنلس ده گیر خدی. نه گهر پیاوی نه وری
 بکو وه. خولاسی روش نهو شبری که پاشا رژوی جعزن به خه لانی داپویه، هه لیکشا و نه راندن
 ووری کرده گهره کی یونانیه کان. مسیح به کان که گوی بان له ته ره ته ی نهو بوو. مندا له کانیا ن
 ده ژووری کرده وه و درگیان داخست. ژن له کاتینکا درگیان داده خست، ده بان قیواند: «وای

رهش هاته... رهش هات،»

کاتی نیورؤ بوو، مەسحی بز تان خواردن دەچوئە مانی، ئەوانە ی توشی ئولەرەشی سەرخۆش دەبوون، راپان دەکردو گەشتبەنە هەر مەلنک، لە دەرگاگان دەداو خێان دەخستە ژوور، ئیکرا دەیانگوت: «گرتی فەقیرا جاریکی دیکەش خۆشی دەژی؟»

هیندی دەترسانو ئاخ و داخبان بوو، هیندیکیش بە تورەیی لە ژێر عەرز خەریکی خاوین کردنەوی چەکە ژەنگاویەکانیان بوون.

قولەرەشی مەست لە پیش گاتی ئیدومە راوەستا، ئاوەق و گەرمای نیورؤ گەرمی داھێنا بوو. ئارەقە لە سەر ئەستۆ نینۆ رانان دەچێزێ، داھاتەو و سەری وەبەر قرارە ی ئاوی دا تا فینک بێتەو، لە گەڵ ئاو بەخۆدا کردن، وەک گای دەھاژا، سەرانسەری ئەو گەرەکە لە ترسان دەلەرێ. لەو کاتەدا کە لنگی لە بەر بەک برەبوون و سەری دانۆتەد بوو، لە نینۆ لاقانی دا چاوی بە پالەوان میکیلس گەوت کە لەو لارە دی، هەلێ کێشا شیرێ و هاواری کرد و پەلاماریدا.

پالەوان میکیلس چاوی بە قولەرەش گەوت و راوەستا، بە خەپالی داھات کە پەگەرتەو، بەلام شەرمی کرد، لە لای راستە ی ئەو دەرگا بەک گراپەو و خاتون کراسوگشەرگبێ بە قۆی شیناوی هاتە دەرو گوتی:

- بۆخاتری خوا پالەوان میکیلس، تۆ لێرە چ دەکە ی زوو وەرە ژوور، بەلام پالەوان دەسەرێ لە گیرفانی هینا دەرو لە مەچەکی بەست، دەرگای بەرامبەریش گراپەو، خاتو پینلۆپ لە پشت دەرە راوەستا بوو گوتی دەداپە، گەمبەگ وەغیرەت گەوت و سەری برە دەرو هاواری کرد:

- جیران هۆی جیران... وەرە ژوور.

دەنگی لاقەزلەکانی قولەرەش دەبێرا، زۆری لە گەڵ پالەوان میکیلس نیشان نەما بوو، دەرگی مالی پالەوانیش گراپەو، خاتو کاترینا دەریەرەدەر و بەغار خۆی گەیا ندە میرەدە کە ی بە نالینەو گوتی:

- مەکیلس... هۆی مەکیلس، پەزەبێت بە مەندالەکانت دا ی!

چاوی بە رەشی لەندەهۆز گەوت کە لە بەرامبەر میرەدە کە ی راوەستا بوو، دەانی بریقەیان دەهات و پێشەکەنی و چاوی دەگالانی دا دەسووران، شیری راوەشانو پەلاماری دا و گوتی:

- چۆنی پالەوانی کافر... ئێستا تەوات دەکەم.

ژنی پالەوان مەکیلس رەشی خۆی باوئە پێش و خۆ بەکا بە مەتالی بەلای میرەدە کە ی، بەلام راست لەو کاتەدا پالەوان مەسحی توندی لە ورگی قولەرەش دا نەرانندی و وەهەزێ گەوت، لەشی پانایی کۆلانی داگرتیو.

پالەوان داھاتەو، شیرێ لە دەستی دەرھیناو لە سەر لەشی دانا، رووی کردە ژەنگە ی و گوتی:

- چینگای تۆ لە مالی یە، بچۆرە ژووری، هەرتکیان چوئەو ژوور.

ژەنگە ی لە وەتاغی سەری کراسنکی تازە ی هینا، پالەوان ئارەقە ی کردبوو، کراسی گۆزی، قینک بۆو، چارنکی لە شیرێ تیزی قولەرەشی کرد و بۆ بەکی هاتی و گوتی:

- ژەنگە، ئەو شېرە بەدە بە تراساکی، بەکاری مەدادناشتی دی!

هر نو شده له گهره کی «گولستان» دوو کړوی گډلجی بانگه‌ری تورک، بېرتولوی هه‌زاریان ده‌گیر خستېو، پاش کورتاپوریان و کلاوه حمیره‌که‌پان لئ دپاتېږو و رېستورېان بالتزکه‌شی لئ بستېن، به‌لام بېرتولډو، وها توند هاواری کړېږو که تورکه‌کان ناچار راپان کړېږو. شوی دوايي به‌پانی بانگه‌ریان دېته‌وه، که رووت و قوت له دارچارېان په‌شېږو، له سمران رېش و شېن هل‌گمرابو، ده‌لېن نو به‌دېه‌خته‌پان وها رووت کړدېږو، تنبا رېش و به‌رگده‌ی پېڼو ماږو. بېجگه لوه، به شالي سري، زواریان توند په‌شېږو تا نه‌توانئ هاوار پکا. کاني له داریان کړده‌وه و مشت و حالپان کړد و هاتموه سهرخ، گوتئ:

دوو مېسې په‌کی شل و په‌کی په سېتل، نېوه شو له مالپان هېناوته ددرو رووتیان کړدوته‌وه و هر به تېناغه‌ی که تاوانپارانی پئ هل‌ده‌واسن، له دار چارېان په‌ستوه. له پش دا رېستورېانه رېشې بېرن، به‌لام مقستیان پئ نه‌بوه، تنهان ده سړو رووی کړدوه و بز لای له‌نگرگا هل‌تورن.

کاني پاشا قه‌کاني بانگه‌ری بېست، حوکمی کړد تا هم‌موه شولي گاندي بگرن و بېانخه‌نه به‌ندېخانه‌وه. تنبا پالووان ستېفاتېسی شل ما که نه‌پاتوانئ ده‌گیری خن‌پاشان نسري کړد که نازاریان به‌دن و رزن گورچه‌کیان تېکه‌ن تا وه‌زمان بېن و راستي بېزن. به‌لام شه‌له‌کان به نازابه‌تی دمبان هل‌نه‌پېچا. پاش سئ رزوان، پاشا له نازاردانیان مانډو ږو، هم‌مړی تازاد کړدن. سلیماني قوله‌رهبان گرتېو. کاني پاشا له شکاني بئ تاپروانئ شو ناگادار ږو، به دار ده‌ستئ خزی چنند داری له سړو سه‌کوتئ داږو، گوتېوئ:

- ره‌شی مدلعوني پېس، تو ناپرووی حکومه‌تی نېست بردا هېشتا ده‌برېست زور قسې دېکه‌ی پئ بلئ، به‌لام له توره‌یی‌پان زمانئ نه‌گه‌را ږو. وه‌ک سه‌گ ده‌وږي و ناوي به‌لغافان‌دا ده‌هاته خوار. تاخړه‌که‌ی قوله ره‌شی ده‌چالوئ هاوشت زنجیري ناسئ دلاق و ده‌ستان کړد.

دوو سئ روژئ پئ چو، باه‌کی گرم که له نه‌فرېقاوه ده‌هات. هل‌یکړد. تونزکی نرم و گرم ده‌باری و دوو‌که‌لئ لئ هل‌ده‌ستا. کاني نېوه‌رو نم‌سه‌گانه‌ی له به‌رئیسئ وه‌رکه‌وتېون، ده‌هاژان. زه‌لام له هوش ده‌چوون تن‌که‌نه‌فسي ده‌ږون. هندېکېش له دوکاني خزان دانېشېږون و به باوه‌شئې حمېر، خزان باوه‌شېن ده‌کړد و شه‌رېه‌تی فېنگیان ده‌خاوده‌وه. «بارپانېس» که بازاري گرم ږو، به کولخته گرمه‌گانېدا ده‌گه‌را و شه‌رېه‌تی پر له سه‌ولئ به خه‌لک ده‌فروشت. نو پېره مېرده نه‌له گرمای هاوېن ده‌ترسا و نه له سه‌ولېه‌تانی زستانئ، تنبا قازانچ ږو له زستان گرمي ده‌کړده‌وه له هاوېنئ فېنگ. هوا سارده باوه‌و گرم باه‌ پله‌ی گرمای به‌ده‌ني شو هر وه‌ک په‌ک واږو. له هاوېن چاکه‌تی خوری دانه ده‌گند و له زستانئ بالتوی نه‌ده‌کړده‌ ږو.

له مه‌زرایه شورتی گه‌شېږون و ده‌قه‌لشېن. هم‌مو روژئ به‌پانی بېستانچې باریان ده‌کړد و له مه‌په‌انی شار، له بېن دار چناری گه‌وره و پان له سئ تاق وه‌سره‌کیان ده‌نان. شورتی و گندوړی زرده و سه‌وز و کوله‌که، وه‌ک کپړ هل‌ده‌درانه‌وه. نو به‌ری هه‌تار و ترئ و هل‌نجېر هاتېره بازاري، زوی به‌رو ږوی دده و مېوه فروش پئ پان‌ده‌گه‌شتن که بېلغوشن. فروشباری تورک و مېسې له پش خرماني شتو‌مه‌کیان هاواریان ده‌کړد و گه‌رووی خزان ده‌پانډ. نه‌و‌نده‌ی پئ‌پان کرابا، له گوتړه و یا به کېشان ده‌پان فروشت. هرچې ماږوه، وه‌بهر قه‌قېران ده‌گوت. له

نیواری دا سه‌وزی و میوه که ماباره، فروشیار هاواریان ده‌کردو ده‌ستیان لیک ده‌دان:

- به‌لاش... به‌لاش... نو دم پیره می‌زو مندالی فقیر که له ده‌رویره دس‌ورانه‌وه، تی ورده‌هاتن و هرچه‌ندی بزیان چوپا، به‌باخل و نامیزه ده‌بانیرد.

پاش رزوتاوا گاندی پاشتر پشوری دده‌او به‌گاره خزله تاریکیی دا نوم ده‌پوو. خه‌لک حه‌سارو مال‌ه‌کانبان ناو پرژن ده‌کردو هه‌ر شه‌وه له‌مالیک کزل ده‌پرونه‌وه و رابان ده‌پوارد. نه‌وی رزوتی به‌کشمه‌زل له‌حه‌ساری مالی پای «کراسگنورگیس» کزل به‌پرونه‌وه. خاتون له‌دابیکورونی «تاندیریکوس» کوره‌گه‌وره‌ی جیژن ده‌گرت، که له‌رفاندنی گچی ناغا «پاراسکه‌واسی» سه‌رتاش‌دا، له‌گه‌ل تراسکی هاوکاری کرد‌پوو. پای «کراسگنورگیس» شانازی به‌کوره‌کی ده‌کرد که له‌تورره‌پرون‌دا، قاپ و ده‌وری ده‌شکاندن و له‌«پاسه‌مین» قه‌ره‌واشیشی دده‌ا. نو شه‌وه به‌شانازی له‌دابیکورونی کوره‌کی، ژنگانی دروسی به‌هه‌لواي خورکد بانگ کرد‌پوو. ژنگان له‌گه‌ل هه‌لوا خواردن و پی هه‌لا گوتن، دزهابان ده‌کرد که خودا تهمه‌نی «تاندیریکوس» دریز بکا. نو لاره‌نگه‌ر له‌چپابه، بینه‌پاله‌وان ونه‌گه‌ر له‌شاره، بینه‌تاج‌ینگی ده‌وله‌مه‌ند. خاتو «مسترپاس» به‌پینگه‌نینه‌وه‌وه‌لی زیاد کرد و گرتی:

«گچی ناغا (پاراسکه‌واس) سه‌رتاش به‌خو‌ازنی و نو حه‌ساره پر بکا له‌کورو کچ»!

له‌ر کاته‌دا که گشتیان خه‌ریکی هه‌لوا خواردن برون و گالته‌یان ده‌کرد، مادام «پیلوب» به‌ده‌نگی بزرکاو چاوی هه‌لساو، هه‌ر به‌ر کراسه‌شو چلکنه‌ی که له‌مالی ده‌پیری ده‌کرد، ده‌زورر که‌رت. به‌ر له‌وری له‌گه‌ل ژنگان چاک و خوشی بکا، ده‌ستی کرد به‌گریان. ژنگان راست برونه‌وه. دابان نا. خاتو «کراسگنورگیس» شه‌رته‌نی ئالو‌یالو‌ی بژ هه‌نا تا بینه‌وه سه‌رخز. به‌لام له‌گه‌ل شه‌رته‌ت خواردنه‌وش هه‌ر ده‌گریا. لی‌بان پرسی:

- چ‌پوه، بژی ده‌گری؟

له‌گه‌ل خواردنه‌وی قومی تاخ‌ری شه‌رته‌ت، به‌گریانه‌وه گرتی:

- دیمیتروس... دیمیتروس - وای... خرابه... قه‌وماوه... نه‌خوشه؟

- .... پل‌یشته

- پزیشته؟ .... بژ کوئی؟

- چه‌تره‌کی ره‌ست راوه‌تی و پزیشته

- تاخ‌ر بژ کوئی؟

- دیان وه‌چیا که‌وتوه...

- بژ چی؟ چی به‌سه‌ر هاتوه؟

- هیچ... جاروبار له‌سه‌ری دده‌ا... چه‌تری هه‌لده‌گرنه‌ ده‌روا. نه‌وه تازه‌نیه. تا نی‌ستا چه‌ند

جار نه‌و گاره‌ی کرده‌وه. دوا جار که‌چه‌تری ده‌ستدابه و رزشت گاتی شوزشی سالی ۱۸۷۸ بو.

پای کریسانتی خوشکی پال‌وان پول‌بک‌سنگ‌یس له‌کاتینگابه هه‌رتک ده‌ست له‌نه‌ژنزی خزی ده‌دا، هاواری کرد که ..

- نه‌ی وای... هاوسی خوشه‌ریسته‌گانم، نه‌وه نیشانه‌ی خرابه، به‌روا به‌قه‌سی من بکه‌ن

بینگومان شورش به‌ریا ده‌بی. من نه‌و ده‌ستانم له‌بارمه‌ت داده‌نیم که شورش به‌ریا نه‌بی.

- تۆنۈ خۇايە واز لەم قسانە بېنە ، شەيتان گونى لى دەين .
 - گونم ھەر تىك دەستم لەبارتە دادەنيم كە شۇرش ھەلنە گېرسى . مشكى سەھرا چىزىن بىزنى بولەرزە دەگا ، ئاغدا دېستىزىش ئاوا بىزنى شۇرش دەكات . دەزانى كە چەترەكەشى ھەلگىرتوۋ .
 باي پىناوب دود بارە دەستى كۆردەو بە گىران و گونى :
 - بەينى پارەش پۇششە... كى چىشى بىز لى دەينى ، كى جىنگاي بىز چاك دەگا ؟ ئو تەنبا چەترەكەي بېرەو . بە چەتر چى پىنە كىرى ؟ رەنگە نەمجارەش ھەر وەك جاران بە شالوارى دپاۋ بېنەو لاي مەن .
 باي كراسۇ گىگورگىس گونى : « ھىندە مەگىرى باي پىنلوب ، لەجبانى تۆ ئو مەن لەدەست ئو مېزە بە رازەي خۇم شىت دەيم . »
 بەلام باي پىنلوب بە ھىچ شى ئۆزى نەدەگرت . لەگەلگىر بىز گىران زارى لىك دەكۆرەو ، باي كراسۇگىگورگىس دەريەك ھەلواۋ دەنگە بادامى لە پىش دادەنا . پاشان بىز ئەوۋى باسەكە بگىزى روى كۆرە باي كاتىشا و پىسى :
 - ھارسى خەبەرى پالەۋان مېكىلسى چىە ؟ دەمىكە ئاپېم .
 خىزانى پالەۋان مېكىلسى گونى : « شوكر باشە . بەبانى لە مالى دەردەكەۋى و شو درىنگانىك دەگەپنەو . »

- بەر حالە چىزىن دەيىنى ؟
 بى ئەۋى كەس تېنى پىگات ، ھەناسە بەكى ھەلگىشتار بېدەنگ پور .
 لەراستىلا پالەۋان مېكىلسى ھالى باشپور . بەلام ھەداي نەدەدا . وە شىزىكى نېو ، قەفەسى دەچو . سوار دەپول لە مەزرا رەبازى دەكرد . لە پردى (پىندۋى) دەپەرەو دەۋرى خانى نورى بەكى دەدا . كاتى دلە كۆتەي دەگرت ، بە نېو داۋستانى شىشاد و زەپىرتىنە تەماشاي دەكرد و بە خىزى دەگوت : « راۋەستە... راۋەستە .. پەلە مەكە با بېيەۋ سەرخى .. پاشان دەگەرەۋە بىز شار . ھەموو رۇزى نېۋاران كە تارىك دادەھات عبدالغا بە تىزۋاي لە مالى نورى بەكى دەھاتەۋر خەبەرى تازەي بىز دەھىنا : (تەمىز كاپرا ۋىستى لە جى رابى و پروا . بەلام ژانى ئەۋەندە ژۇد پور نەپتۋان رابى ، كەتەۋە . تەمىز ھەستاۋىساكى نوگەرە رەشەكەي گرت ۋەھتا ھەسارى ۋىشت . مەن لە پشت كاتى لە پەناپەك ۋىستا پورم ، تەماشام دەكرد . سۈند دەخىم نورى ئەۋەندە كۆرە ھەر رەنگى بە پوانەۋە نەماۋە . مەن نەمەتە تەسپەۋە .. ئەۋ رومەتى سۈر و سېلى بە خەنە ، چىيان بەسەر ھات ؟ بەد بەختە ھەموو لەشى دافەتاۋە .. تەمىز بەينى پارەمتى نوگەرى چو ھەسارى لە بەر دەرگا راۋەستا . چارى بەمەن كەوت چوۋمە پىش سلازى لېكەم ، دەستى راۋەشان كە بىزم ..... تەمىز بە كۆمەكى نوگەرەكەي سۈرى تەسپ پور كەمىك سۈراۋە . نوگەرش بەدراپىدا راپدەكرد تا تەگەر ھىلاك پور نەھىلى بەكەۋى .... ناخ پالەۋان خىزىيا نەسپەكەت بەدباپە . چەندە بە كارە خىزى بەرنگا دادەپىسى . دەگوت دەپزانى چ باسە .)
 پاش مارەپەك شەۋىكىيان عبدالغا بە ھەناسە بەرگە لە مالى پالەۋان مېكىلسى ۋەژور كەوت .
 پالەۋان دانىشپور چاۋەروانى ئو پور . پېرە مېزە گونى :
 . ھالى باشە . تەمىز كاتى ھەستەفا باپا ھات نورى پىنى گوت : نىتر كارت بەمەن نەماۋە ،

کاره‌کان به دست خودان. شەویش سواری ئەسپی خزی بوو چوڕ گەرانى. نۆكەرى لە گەل نەبوو.
 . حالى چۆنه ؟ يانی وهك پەشوو سوورو سپه‌ آتوانای جارانی هاتۆته‌وه‌ به‌ر ؟
 . نا پالەوان ... سەرو وروى هینشتا تەواو نیه‌، رەنگی زەرەدە. قسان ناکاو خواردن تاخا.
 دایەتای پیری ئەواندى پنگوتم.

هه‌چیش ناخواته‌وه‌، خەویشی نیه‌. تەنیا هەناسە هەلەدەکەنیشی و خەمبارە. رۆژی پەشوو کاتێک
 قەرەواشە‌کە‌ی لێی پرسبوو : ئامینە خانم کەنگی دیتە‌وه‌ خانە‌ی هاوینی، ئارە‌هەت هه‌بوو. کە‌سی
 ما‌بوو لە‌ خۆ به‌چی. دەستی به‌ دەر‌باری گرتە‌بوو کە‌ نە‌کە‌وێ. بێ ئەرە‌ی هه‌ج به‌ژێ به‌ چا‌ری زوق
 تە‌ماشای دایەتای کردە‌بوو.

. بە‌سه‌ عە‌لباغای زۆری لە‌سه‌و دەر‌ژی . دەر‌ژ ونبه‌ . بە‌لام عە‌لباغای نە‌دەر‌ژی، دە‌ پڕست دەر‌ژی
 پێیدا، لە‌ شک دابوو.

پالەوان گوتی : چیه‌.. دیسان دە‌ک‌خ‌زی و سە‌رت دە‌خ‌ورنیشی، قە‌ت بێ ماوه‌ ؟

عە‌لباغای دەر‌نگی پارێک کردە‌وه‌و گوتی : وادپارە پالەوان !

. دە‌ بێلێ و مە‌ترسی، بۆ ئەو قە‌ش پارەت دە‌دە‌مێ.

. بە‌د بە‌خته‌ لە‌وانە‌ به‌ سە‌قەت بوویی.

. یانی چی سە‌قەت بۆ ؟

. یانی ئێ‌تر پیاو نیه‌ ... ئامینە خانمیش ئە‌وه‌ی زانی‌وه‌تە‌وه‌ .

. زۆر باشه‌ .. رایە برژ ...

پیره‌ مێ‌رد رايکرد بۆ لای دەر‌گا‌و لە‌ تە‌ن‌افە‌نگی هە‌لە‌نگرت و کە‌وته‌ عە‌ززی. راست بۆ‌وه‌
 وە‌دەر‌ کە‌وت.

پالەوان مێ‌کلێس به‌ بێ‌ستنی ئە‌و قە‌ راما و لە‌ کاتێک‌ا لە‌ ژووری دوکانە‌کە‌ی دەر‌هات و
 دە‌چوو، به‌ بۆ‌له‌ بۆ‌ل گوتی :

. نا.. نا.. شتی وا نابی.. من با‌وه‌ر ناکە‌م .نە‌بە‌توانی با‌وه‌ر به‌کا کە‌ پیا‌ریک تە‌وشی
 بە‌دە‌خ‌شی ئا‌وا بێی. لە‌ کاتێک‌ا سە‌یلە‌کانی دە‌جا‌وی، پە‌یتا پە‌یتا دە‌یگوت : قا.. نا.. شتی وا نابی،
 ئە‌گەر ئە‌وه‌ راست بێ، من ناتوانم لە‌ پیا‌ری سە‌قەت تۆ‌له‌ بێ‌ستە‌وه‌، ئە‌و تۆ‌لە‌ به‌ گاری هه‌ج
 نایه‌. مە‌ردن لە‌ بە‌رامبەر دەر‌دی ئا‌وادا هه‌جە . لە‌ پەر پیا‌ریدا و گوتی : ئە‌شێ خۆم، یه‌جە بزانە.
 چە‌ند رۆژ وێ‌ستا و بیری کردە‌وه‌: دە‌بێ‌ مۆ‌لە‌تی بە‌دم کە‌ چاک بێ‌تە‌وه‌ ، پە‌شە‌گە‌ی تە‌وا‌و سارێژ بێ‌
 و تە‌وانای جارانی بێ‌تە‌وه‌ به‌ر. قارخە‌کە‌ی رۆژێکی یە‌کشە‌م‌ز سواری ها‌ینی خزی بوو. به‌رە:
 بردی (پە‌ندوی) کە‌وته‌ رێ. دروێ‌نه‌ کرا‌بون، دارمێ‌وه‌کان لە‌ ژێ‌ر هه‌شوو، تری یاندا چە‌م‌بوون. ئاسمان لە‌
 گەرمان گری دە‌گرت. پالەوان لە‌ به‌ر خۆیە‌وه‌ دە‌ یگرت: دروێ‌نه‌.. تری چێ‌ش .. تاخ ... دایکی ئە‌نێ‌ر
 ... دایکی بێ‌نکە‌س .. دیسان دروێ‌نه‌ ، تری چێ‌ش ... شەر. مە‌به‌ستی لە‌ دایک کریت سوو کە‌
 هە‌موو جا‌ری به‌ دڵسۆ‌زی با‌سی دە‌کرد. ئە‌و کریتی وه‌ک گیان لە‌ به‌ر بێ‌کر نیندوو کە‌ بگری و
 پتالێ‌نی خۆشی دە‌وێ‌ست. بۆ ئە‌و کریت تە‌نیا تاخ و زە‌وی و دار به‌روو نە‌بوو، بە‌لکۆ لە‌ دایکوبایی
 زۆر پێ‌نکە‌اتبوو کە‌ هە‌میشە‌ زیندوو برون و زیندوون. رۆژانی یە‌کشە‌م‌ز لە‌ کلیسا کۆ دە‌بێ‌ته‌وه‌.
 با‌خی دە‌بن، ئالایە‌کی گە‌وه‌ر لە‌ قە‌بری دێ‌تە‌وه‌ وێ‌ر شەر وە‌چیا‌دە‌کە‌ون. هەر ئە‌و دایکانه‌ی کە‌

مردودن و دهستی ناپانگاتی، ساله‌های ساله به قوی ریش و پاماش و برنجی و یا سپی سر به سر
نور نالایه داده‌گرن و وشدی نه‌دهدی (نازادی یا مدرگی) له سر دهنه‌خشین .

پالەوان چاوی پر بوون له نەسرین و کاتی به تەنیا دەبوو بیری له کەرت دەکرده، شەرمی به
گریان نه‌بوو. له بهر خۆبه‌وه ده‌بگوت: (دایکی فەقیر... دایکی هه‌زار و بێکەس و کار). ئێستا
پالەوان به سەر پردی (پشندی) دا ده‌په‌سه‌وه. کاتێک به نێر دار زه‌یتوندا چاوی به خانووی کلار
فەره‌نگی نوێ به‌گی کهوت، رۆژ له سەر سۆی بوو ده‌هات ئارا بی، رکتیی لێداله هه‌ساری
ده‌رگا ئاواله وه‌ژوو کهوت له نەسپ دابه‌زی، سه‌پرنکی ده‌ووبه‌ری کرد. به راستی سال چەند به
خێزایی تێپه‌روبوون، هه‌ر لهم شۆنەو لهم هه‌ساره له بن نەم داره زه‌یتونه، رۆژێک له گه‌ل نوێ
به‌گ به‌ره‌و رووی به‌کتر دانیشتیبوون، خۆشی هه‌ر تکیان هاتیوه جۆش، ده‌پانیست به‌کتر به‌کوژن،
یان په‌مانی براهیتی به‌سه‌ن. به یاشیان زانیبوو به‌نه‌ برا. ئێستا دواي ئەو هه‌موو ساله هه‌ر لهم
هه‌ساره به‌دواي په‌کنا ده‌گه‌ران که به‌کتر به‌کوژن. بۆچما خوا لهمو په‌ژوان به‌وه که کردبوونی به
هاو په‌مان؟

نۆکه‌ری نوێ که پالەوانی ناسیبوو هاتبو پێشوازی به‌کاو گوته‌یوی :

. پالەوان به‌خێر هاتی

. به‌گ له گریه

. له سەرنیه

. به‌و بیژ و من لیژم و گه‌ره‌گه‌ به‌بینم

نەسپی نوێ به‌گی بزنی ماینی کردبوو سه‌ری له ته‌ویله‌ی هه‌ناوه ده‌رو ده‌یجیلا،د، ماینه‌که
ناورنکی لی دابه‌وه، به‌لام چونکه‌ نارس بوو، گوئی نه‌دا بوه.

نۆکه‌ر گه‌رایه‌وه گوئی: (به‌گ گوته‌ی به‌ خێر هانتت به‌کم و تگات لێده‌کا که تۆزی بو‌ستی
تا خۆی کز ده‌کاته‌وه پێشوازی ده‌کا). رینگا ده‌ده‌ی زینی لی به‌گه‌مه‌ره :

. نا ... پالەوان له هه‌ساری چه‌و ده‌ر وله کاتی وه‌ نیزیک کهوت، دینی جامینگی مس به
دارنکه‌وه هه‌لاوه‌ساره، ده‌ستی دابه‌و ئاری خواره‌وه. له ده‌وری ئەو جامه‌ی که رۆژێک له گه‌ل
نوێ به‌گ خۆشی حزیان تینا تینکه‌ل کرد بوو، به زمانی تورکی نووسرا بوو: (ئەو زینوار کاتی
به‌و جامه‌ی ئاو ده‌خۆبه‌وه سه‌رت هه‌لێنه، چونکه‌ مریشک که ئار ده‌خواته‌وه سه‌ری هه‌ل‌دینی‌و
سڕپاسی خوا ده‌کات).

نۆکه‌ر ئەو چاره‌ش هاته‌وه گوئی: «پالەوان ته‌شریف بێته، به‌گ چاره‌ روانته.» پالەوان
مبکلی سه‌رو شه‌ده‌ی توند کرد و ده‌سکی خه‌نجه‌ری وه‌ین لای پشینیادی دا که دیار نه‌ی، سه‌میلی
بادان و وه‌ژوو کهوت. نوێ به‌گ له قووشی تاریک له سه‌ر نێر ته‌ختیک دانیشتیوو جلی
کردیوه به‌ر و خۆی ده‌ک زاوا رازانه‌پۆوه . ئەو ده‌یزانی که میوانی بۆچی هاتوه سه‌ربه‌دا. پنی
شەرم بوو که به‌ رەنگو رووی زه‌ردو تینک چرژاو بێته لای. سوورای ده‌رومه‌تی دابوو. چاوی
ریشبوون تا به‌ شادو روو خۆشی به‌بینی. ئەویش خه‌نجه‌ری ده‌سک ره‌شی له به‌ر پشینی چه‌قاند بوو.
نوێ به‌گ ده‌ستی بز لای میوان درێژ کرد و گوئی: سلاو پالەوان هه‌یکلیس .

به‌لام ئەو ده‌ستی له به‌ر پشینی نه‌هه‌نا ده‌رو نه‌یده‌وست ده‌ست بدا به‌ که‌سینک که برای

گوشته. نوری دهستی کینشاده و به گزری پائی و دیواری دا. پالوان همدوا که راده ستا بو ده بیست له تاریکدا وه زعی نوری هدسه نگیتی. بزانی تینی دهبردا ماوه تا قسی له گهلدا بگا پان نا. نوری گوتی:

ها.. پالوان میکلس به تالوکی ؟ بز دانانیسی اتو که زه حمت کینشاده تا نیره هاتوی. پالوان میکلس گوتی :

نوری بهگ تز بزچی رانی؟ چما ناتوانی؟ نو کاره پچوکی من بز هاتوم له سر نیوتخت جینه چی نابی.

ده زانم... پیوست ناکا پیم بیژی. خزم ده زانم. به لأم همدو کارنک کاتی خزی هدیه. نینتا پدله مکه، دانیشه قاوه بهک وه خزن، سیفاریک بکیشین و دو قسی خزش بکین. پاشان تز چوژت گه ده که راده کین.

دهنگی نوری نارام و به لأم پر له داخو دهره بو. پالوان میکلس له بهرامهر خانه خزی دانیش و گوتی :

زور باشه نوری بهگ، نینتا که تز پینداده گری منیش تالوکی ناکم. ملی راکینشا تا له تاریکاییدا سهرچاوی نوری ببینی. به لأم له قوژنی تاریکدا پتر نه دیو دهبو. پالوان میکلس گوتی :

نوری بهگ وهک بیستومه توند بریندار بو.

حالم زور باشه، وهک چاران، من نینتا هاتومه ده سر خز و ده توانم خز له بهر همدو زه برنگنا رابگرم.

به م خه بهر که یخ خزش بوم.

پاشان بینهنگ بو. قاوه یان هینا، هه رتک بینهنگ سهرمان بهر دابزه سیفاریان ده کینشا. نوری له بهر خز بیری ده کرده: (بینگومان هاتوه له توله خونی براکی بکوزی. پیلای له سر چاوان. وهک ته بدل رهش پوشیشه. دیسان ده لیم پیلای له سر چاوان. تازه نیت ژبانی من بز چی باشه؟ نینتا ژبانی من شهرم و شوه بیه.)

پاشان به دهنگی بهرز گوتی : به خبر هاتی پالوان میکلس. چند رز بو چاوه روانی تز بوم.

پالوان میکلس گوتی :

نوری قاوه داسی خوراده ده، سیفارم کینشا، نینتا نیتر قسه مان نه ماوه، واه.

نوری گوتی : به چاوان به قسمت ده کم. ته واوی هیزی خزی گز کرده تا بتوانی راست بینه. ژانکی توند دایگرت، لیری خزی ده گه ست. به لأم وایده کرد لیری دیار نه بی. نوری بهگ به لینگ لینگ پلاز له کاتیکا تونک ده شلی وه پیش گوت. بز بهر ده رگا نیتر همدو بالای به ته واوی دیار بو. پالوان میکلس له بهر روناکی دیتی و سل بو. نو نوری بهگی به هیز و مل نستر چی لیهات؟ نو پیاده روومتی وهک مانگی چاره بو، نو گه سدی به شیر و سسانی ناری ده کرده بو چی لیهاتوه ؟ نو ده تا روومتی داته پیون، لیره گانی ودها چرچ برین. ده لینی هه همیشه ده گری. هه چنده خزی رازاندوته و سووای کرده، به لأم هه دیاره. پالوان

میکسلس له توانای نوری ټینګه‌بشت. برزی ټینګان‌وله دلدا گوتی: (من له ګه‌ل‌سه‌قدت و په‌ککه‌وته‌ی ناوا به‌ره‌نگار ناېم.) پاشان به ده‌تگی به‌رز گوتی :

نوری واده‌پاره تږ هېشتا ساخ نه‌ېوړه‌ده .. نا..؟

پنت وایه رهنګم بزګرګاوه دامام ؟ نا.. بالا وده‌پنښ ګه‌وه بېچنه مه‌بدانی، ده‌زانی له ګول کې به‌ره‌وه روو ېوړی. خوځی به لېنګی لېنک بلاؤ و به تږزی شلېن وده‌پنښک‌وت. له نېره‌راستی هه‌ساری ناوړی داوه دپټی پال‌وان میکسلس به دواپدا نایه ول‌ېهر دهرګا ونستاره تده‌ماشای ده‌کا.

نوری له‌روزی و له دلدا گوتی: کافری له‌عنه‌تی ټینګه‌بشټوه، پدانی ټینګه‌بشټوه. هدر به‌زیدش ده‌کشېته‌ده. ویستی به‌رزتر قسه بکا. به‌لام نه‌ېتوانی. ناخړه‌ګدی به ده‌نګینګی خده‌مباروه گوتی :

پال‌وان میکسلس ماوه‌په‌ګېرو چاوه‌روانت ېوړم. لوم دنیا‌په‌دا یونانی یا موسلمان چاوه‌روانی که‌س نه‌ېوړم. له‌و ماوه‌په‌دا تده‌یا چاوه‌روانی تږ ېوړم. نیستا که هاتوړی، ده‌توړی برزی ؟

پال‌وان میکسلس بېده‌نګ ېوړ. هدر چه‌ندی کات ده‌ګوږه‌را پتر دلی ناسک ده‌ېوړ، ده‌ګوږه‌را. نوری دیسان گوتی :

ها.. پال‌وان بږی وا تده‌ماشام ده‌ګدی ؟ راسته که نه‌خوځی رومه‌ته‌ګانی ده‌قول خستوړم، به‌لام هېشتا تاووتېشم ماوه. ګوی مده‌ده قسمی خه‌لګی، بږانه که هېشتا تبتی جارنم هدر ماوه. وده‌ده‌وام ګه‌وه.

پال‌وان میکسلس له جینی خوی نه‌ېزووت.

ده‌توړی سوری ته‌سی ېم، ده‌توړی ده‌سانچه باونم و پنت نشانېده‌م که چ نه‌نګینو‌بېنګم؟ نه‌نګوستېله‌په‌یکم بږ ډاکه بږانه چرن ګرله به تېر ټالقه‌که‌پدا تېده‌په‌ونتم. یا بېچنه مه‌بدانی له‌وی ده‌ده‌ده‌وی کې پیاوه.

نه‌وی ګوت و کلاؤی لار‌دان‌او پال‌وان‌تانه ده‌ستی ده‌که‌له‌ګدی تا و چاوه‌روان راو‌ستا. به‌لام ناره‌قد‌پینکی ساردی به ناو‌چاوه‌انده‌وه ېوړ، پشټی ژانی ده‌کړه. پال‌وان میکسلس چاونکی لېنکره و به ده‌نګینکی سه‌ېروکه گوتی :

نوری به‌ګ مه‌پکه به هدر. خوت هیلاک مه‌که. یا بېچنه‌وه ژوړی. نوری ټنکچوړ، له پر ذلویه قرمېسینکی به سدر رومه‌تاندا هاته خوار و رووی وده‌رګېرا تا ده‌ردی خوی بشان‌ېتوه. له به‌ر خږېه‌وه گوتی : دزګی به من سرتا. نه‌پهاوار..وام لېنها‌توه خه‌لک‌به‌زدی پېنم دای..

پال‌وان میکسلس جینکی دیکه‌ش گوتی :

نوری به‌ګ بېچنه‌وه ژوړ، هه‌لېده‌ګرین بږ چاونکی تر. نوری ټیتر خوی نه‌شاده‌وه. چاوه به نه‌سرنه‌ګانی بږ لای میوانی وده‌رګېراؤ نه‌وی نوک‌ګران سدرنچ نه‌ده‌ن، به ته‌پایی گوتی :

باشه پال‌وان میکسلس تږ هاتوړی بکړی، تده‌ی بږ نا‌هکوړی؟ میوان گوتی : ګوتم یا بېچنه‌وه ژوړی. نوری به‌ګ یا بېچنه‌وه پښک‌وه رنګ که‌وېن. پتر چه‌و پش و باسکی نوری ګرت. هه‌ستی ګرد هه‌موو له‌شی ده‌له‌زوی. نوری هېچ به‌وړه‌ه‌ګانېکی نه‌کړه‌و ده‌وای که‌وتر به سکالا ده‌پګوت :

له بیرت نه‌چې که تږ برای هارپه‌یسانی منی. هدر لېره‌وه ېوړ، له‌و خانوه دوور که‌وته‌وه ېوړ که فرنی خرم‌ان ټیکن‌ل ګرد. نیستا تده‌یا تک‌پېنګم له تږ هه‌په، نه‌ویش تده‌به که بکړی. من تده‌یا

تەووم لە تۆ دەوی و هیچتر.

پالەوان میکلس لە وەلامدا گوتی : (نوری دلت لە من نەینشی با بز وۆژنکی دیکە بێت.)
نوری هەر لەر شونە دانبشت و گوتی : کەوابوو تۆ بەزەبیت بە مندا هات، زگت بە من سوتا ؟

پالەوان میکلس بێدەنگبوو. نەیدەتوانی لە ئاست ئەم وەزە داخدارە خۆی رابگرێ. جگە لە رۆشتن چیتری نەدەوست نیشتر ئەو لەم ماله تۆزکە کارو حیسابیکی نەماپوو کە لە گەل ئەو بەدەخته پاکێ بکا. چونکە لە بەرامبەر ئەم وەزەدا مەرگیش هیچ نەبوو. خۆر بەروو ئاوابوون دەچوو. لە جی رابوو گوتی :

نوری بەگ مالبوا، من دەروم .

نوری وەلاهی نەداپەوه. لەو قوژنە دەوژنکا. جاروبار هەموو لەشی دەلەرزێ. پالەوان جارنکی دیکەش گوتی :

نوری بەگ خوا حافیز ... من دەروم.

ئەمجارە دەنگی نوری بەگ وەک لە دوورەو بێت بە وشکی و ناھومبندی گوتی :

هەقتە پالەوان میکلس هەقی تۆیە. برۆ بە سلامەتی . پالەوان میکلس هەروا کە رەق وینتا بوو تەماشای خانە خۆنی دەکرد. بیری لە جوانچاکی و نازایەتی و جوامیزی ئەو دەکردەو، بیری لەو پریشکە ئاگرانە دەکردەو کە لە ژێر سەمی ئەسپی نوری دەردەپەڕین. ئەو دەنگە وشک و دوورە دەتگرت لە دنیایەکی دیکەو، دیت. جارنکی دیکەش ھاتە گوتی . دەبگوت :

پالەوان میکلس ئەگەر پێت وایە من هەمیشە پیاو یووم و نازا یووم، وەرە دەستم بدەو جا بزو بە سلامەت .

پالەوان دەستی لەرزۆکی ئەوی گرت و سەبرووکە کوشتی تا نارهەتی نەکردبێ و گوتی :

خوا حافیز نوری بەگ ... بە هیوای دیتنەو

باشترە بێژین بە سلامەت پالەوان، کێ چۆزانێ .. لە وانەبە لە مەبەستی من تی بگی .

بەئێ تینگەبشتم. لە پر هەستی کرد کە قین و خەفەت ئەوکی گرتووە. نوری بەگ کە لە پەنامۆبەلە کە بێو گۆژلە دیسان تاونک تەبزووت. دەنگی سەمی مایەنەکی دەپیسرا. پاشان نیشتر هیچ دەنگێک نەهات. رۆژ کە خەریکی ئاوابوون بوو. تاونک شەبەقی لە پەنجەرەو ھاریشتە ژوورەکی و قەرشیکی زێنرین لە دیواری نەخشی بەست. پاشان ئاوابوو ژوورەکی لە تاریکیدا بە جی ھبشت. نوری سەبرووکە لە سەر نیو تەختە کە ھەستا و سەر و دوچاوی بە سابونێ شوشت. جلەکانی گۆزی، شوشیکی، پچوکی ناوی ئوستو خودیسی بە سەری خۆ داگرد و ماوەیک سەری بە شانە کرد. پاشان چو تەوبەلە، دەستی بە سەر پالی ئەسپەکی داھێنا. ئەسپەکی وەکەیف ھاتیوو، لێژی بە سەری خاوەنەکیدە دەگیرا و لە خۆشیان دەپھیلا. نوری بە چاری بە ئەسرنەو دەبگوت : خوا حافیز رۆلەکم ... خوا حافیز.

ھەرتک لێک جیا بوونەو، نوری لە پلێکانی ژوورەکی سەر کەوت. پەرە کاغەزینکی ھەلگرت و ئارای نووسی : « وەبەستی من ئەوە بێ کە پاش مردنم تەسپەکم لە سەر گلخۆم سەر بێرن » مۆری خۆی بە کاغەزەکەو نا.

باشان له نيزه راستی ژوړه كېدا، له سر نهو نوره كښه كښه كې يوكې رڼې پېنچ جار يې
سړي چوكي له سر داډه، دانيشت ولې پدېچېره وې چارنكي تر تېمېشاي عاسماني پر تېستېره
كړه.

بايه كي توند هېلېكېرېږي، چار پېښه له هسارې دهوړي. دېنگي گاريچي دهات گوزاني
ده گوت و به ژناني هېلېكېرېږي

نوري نامېنې هانده بېر، چاوي له سر پدې دانان و هېتاسه پدې هېلېكېشا و له بېر
خوږه گوتې : (خوا حافېز نهې دنياي ده غل خوا حافېز.) پاشان خېلېره هېلېكېشاو ده ستې
بېر كړېده و به هېمو هېزو تواناي كه له بېرېدا هېرو، له سر دې خښا .

پاشا ولامی دایره : جنایت بن و نهی، رستی رحمتیه که به. خوا ده زانی جدرگم لهو
کاره ساته ژان دهکا. بهلام چی بکرم، خزی وای رستهو. رستورینی تهسپه که ی لهگهل خزی
به ری. منیش له جینگای شو یام هدر وام ده کرد. نشتا کنی شو غیره تی هیه که چه قزو ده ربشی و
سوری به ری.؟

تینکرا وهله زه که ورتن. هه موویان به دلی برینداره وه سیری تهسپه که یان ده کرد. خز نه وه
یونانی نه بوو تا بیکوژن. گزله کهو مهرش نه بوو بیکه نه قوریانی و گوشته که ی بخور نه وه
زینت و خشلی دنیای خاکی و شانازی شاری گاندی بوو. پسپزه تهسب ناسک له 'که. و
رتیمینو) وه بو تماشا کردنی ده هاتن. گن غیره تی هه بوو چه قو له ملی شو تهسپه به.
پاشا توره بوو. وه گاه ده فی ده دان. چاونکی له بهک بهکی تورکه کان کرد و گوتی:

. له نیوم پرسی گن غیره تی توره ی هیه شو تهسپه سوری به ری.؟
گشتیان دهله رزین و به دلیکی خه مبارده له هه بکله تهسپه که راسابرون که له بهر شه به تی
هه تار وه که شه پزلی مخصر ده بنواند.

کس نه بزووت. تهسپه که له سهر گلکز که و تیرو، بزنی پیره ده کرد، ده جیلاند و راست وهک
تاده میزاد ده بنالاند. به راستیش حبله نه بوو، ناله بوو. پاشا رو بکرده خولامی قوله رهش و گوتی:
. وهره سوله یمان وهره سوری به ری.

خولامی قوله رهش خه لجه ری هه لکنشار ههنگاوینک چره پشش. شه وارنکی دیکه شی هاروشت.
تهسپ چاری به خولام که ورت. راجه نی، بن توره ی بزوی سوری هه لیتا و تماشای کرد. قوله رهش
کشایوه. پاشا که نزیک بوو بگری فرمانیدا:

. تازابه سوله یمانی معلوم. چاوآن بنوقشنه و خزی به سهر داده. هه موو چاوایان بریبهو قوله
رهش. کابرایهک که چاوی پر له نه سرین بوو. نه راندی و گوتی:

. به گزری یارکم سوئند، نه گهر قوله رهش نهم تهسپه بکوژی، منیش ده بکوژم. خولامی رهش
خه لجه ری له ههوا راته کاندو که منیکی دیکه ش چره پشش. بز توره ی غیره و ده بهر خز بنی،
تهسپه که ی دا به و جینیزان. بهلام باسک دهله رزی. تهسپ سوری به رداوه بزنی به خوله که وه ده کرد.
جارینکی تر ده ستیکرد به حبله و گریان. خولامی رهش باسکی بهر بوئوه و به دهنگبکی گیراو
گوتی: (نا .. پاشا نهغه ندیم نا... توره به من ناکری .

خه لک هاواری کرد .. ناهه رین .. سوله یمان .. ناهه رین ... ده لکان تارام بوئوه ... خولام
جارینکی دیکه ش گوتی :

. من ناتارنم . چه قو کیشه تورکه کان هاواریان کرد :

. پاشا نهغه ندی نه گهر به ورت به خوا هیه، شو تهسپه ی بز خوت بهر وه نه جانی به.

پاشا له گانیکا به چاری تیرویی و تهماعوه ده پروانیه تهسپه که گوتی :

. من له مردوو ده ترسیم. ههنگاوینک چره پشش، دهستی درز کرد که تهسپه که بهلاوینته وه،
بهلام تهسپ ره یوه، ده ستیکرد به لوشک هاروشتن. له دوری گلکزی خاوه نه که ی ده سوزاوه و
لوشکی داروشت. نهیده هینشت کس لینی وه نزیک گوتی. پاشا گوتی :

. با بزین. تهسپه که تهنیا به خهغه تی خزیه به چی بیلین. دباره توره ش گبانیکی هه به.

ناخړه‌کې برسېره‌تی رامی ده‌کات. باشره نوکه‌ری نوری له لای به‌جې بښی، ټالیکې بداتی، نه‌گرم رام بوو بز منی بښی. نه‌وی گوت و شادو سر خوش له گډل‌گوره پیاوړی تورک بز شار گه‌راپه‌وه. له رینگا بیري ده‌کرده‌وه: (خوا گه‌رمه .. پاشای خوش ده‌وین...) خویزا شو نه‌سپم وه‌گیر گوت‌بایه، ران و رگینم لی توند گردیان و ده‌ورانی گه‌لچاپه‌تیم تازه گرد‌بایه‌وه. نه‌گرم له نیوان ژنه‌کانی گاندی و نم نه‌سپدا بڼه‌نه سر پشک، نه‌سپه‌که هه‌لده‌پژم. نه‌ی خودای گوره‌وه به‌گه‌رم، نه‌وه تزی نوری به‌گت گوشت و نه‌سپه‌گت دابه‌من.

ته‌ماشایه‌کی قه‌برستانی گرد، نه‌سپ هیشتا ده‌پنالاند و له سر گوری څاوه‌نه‌کې دریځ به‌وو. هه‌مویان گه‌پشته‌ه‌نده‌کی قه‌دیسې شار که نیستا گراپه‌و پستان و سه‌وزخانه، خزی سر گدلی ټاواپوړن، په‌یکه‌ری شیری له به‌ردی تاشراوی سر بورجه‌لی قشیری رووناگ ده‌گرد. ده‌سته کؤله‌په‌ک که روگیان له پدین و پسیای تاخنی بوو له گه‌شتی رزوانه‌پان ده‌گه‌رانده‌وه ده‌چوته‌وه سر دیواره‌کانی قلا که به‌روه ویرانی ده‌چوړن. شاری گاندی له بڼده‌نگی وژناوا‌دا ده‌پنالاند و هاواری ده‌کرد، ده‌ریای شینش له پشت نه‌وه‌وه توند شه‌پولی دده‌ا.

پاشا راوه‌ستا. تورکه‌کانی له ده‌وری خوی کز کرده‌وه. روی تینکردن و گوتی:

ناغایان. چاکر خراب گوی بده‌نه قه‌کاتم. نیستا چاره نووسی گرت به‌مویه‌کی به‌نده من له باره‌گای خودا سړند ده‌خوم که نوری خوی کوشتوه. که‌واپوړ مردنی شو بز هاروژانی تورکان مه‌کونه کراسی عوسمان، جارتکی تر نا‌واژه مه‌نښه‌وه. سړند به‌محمد، خوین له لوتی په‌ک کس یی، نک هه‌ر کافران، په‌لکو موسلمانانیش له چناره گوره هه‌لده‌اوسم. که‌واپوړ به‌ده بختنه رویای خوتان بن و دست نه‌پژون.

پاشان روی کرده خولامی قوله رده‌ش و گوتی: (سوله‌پمان با بروین). له کاتیکا وه هه‌ناسه برکه که‌وتیو پینکه‌م که‌سبو گه‌پشته‌وه نیو شار. بانگیږ سهری راوه‌شاند و نه‌وانیتر بی نه‌وی وده‌دگ بښ، له به‌روه سهری په‌کتریان ده‌کرد. هه‌مو له به‌ر خویزانه‌وه ده‌پانگوت: نه‌م پاشابه کابرایه‌کی بوده‌لده، هه‌ر ده‌لنی له توره‌می یونانیانه. نه‌وه لیزه چده‌کا. به‌نښه ده‌لی نابی خوین له لوتی هیچ کس بی. به‌لام نیرو به‌بی هیلکه دوست ده‌کړی؟

بانگیږ به‌ر له‌وی له ده‌روازه تڼیوه، میزه‌ری خویناوی له باخه‌لی هښاده‌رو وه‌ک تالا به‌سره‌داوینکپه‌وه کرده‌وه هاواری کرد:

مردن بز کافران... با بروین و سهری هه‌مان به‌رین. خوی په‌سه‌روکاپه‌تی ده‌سته‌ی چه‌قزکشان که‌وته‌ری.

له خواړه‌وی خنده‌ک دوو پیره میز دی فله‌ه ناریان له چالار هه‌لده‌کښا و پستانیان ټاو دده‌ا. پانگیږ هاواری کرد:

ه‌ورن.. نه‌وه‌تا دوو کافر لیرون... کوپنه بز پښه‌وه. دوو تورک هه‌لپان کښا خه‌نجه‌ران و رایان کردنی. بانگیږ هاواری کرد: خوا ده‌ستان به‌کړی... کوپنه بز پښه‌وه.

دوو چه‌قز کښ به‌کچه‌باخی قه‌راخ خنده‌کیدا به‌نیو پستان و لاسکه گوله به‌روژاندا خویان گه‌پانده سر چالازی. هه‌ر تک پیره میز دیان گرت و خشت سهریان به‌رین. بانگیږ هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت:

. کوپنه وريا بن خوین له لوتیان نه‌یه. قاقا پینه‌که‌نی. س‌ری نهم دوو ه‌زاره که‌وته نیو چالاوئ. بانگیژو ده‌پنه‌رائندو دارده‌ستی ه‌له‌ده‌س‌راندو ده‌بگوت : کورنه بز پ‌یشه‌ده. بای ده‌ریا له میزه‌ری خویناوی ده‌داو ه‌له‌پ‌ده‌مس‌اند. ه‌وا ده‌هات تاریک ده‌بوو. ده‌روازه‌وان ده‌هاتن ده‌روازه‌کانی شار دایخن. بانگیژو ه‌ه‌نگاری توند کردن، چه‌قو گ‌یش به‌دوایدا وه‌پ‌له که‌وتن و به‌ لوړه لوړ گ‌ه‌شته‌وه نیو شار.

مه‌س‌ب‌ه‌گان له دوو ده‌نگی نه‌وانیان ده‌بیست و به‌ تالوکه ده‌رگای دوکانیان داده‌خست و به‌دهو مال رایان ده‌گرد تا خ‌زبان وه‌شین. بانگیژو له نیزیک ده‌روازه‌ی کان له پ‌نش قاوه‌خانه‌ی تورگان راوه‌ستا. تالای ه‌له‌ده‌س‌راندو ده‌بگوت :

. نه‌لا.. نه‌لا.. مردن بز کافران. به‌لام سه‌لیم به‌گی پ‌یر و چه‌ند پ‌یاو ماقولئ دیکه‌ی تورک بر‌دیانه ژوروی قاوه‌خانه و قاوه‌پان بز گ‌ری تا ه‌یندی که‌نده. پاشان نار‌دیان نه‌ه‌ندی‌پان ه‌پنا. ده‌ست‌یک‌ده به‌ حکا‌به‌تی شه‌زاد که‌ باسی ژن و لاری جوان‌چاک و ه‌ه‌نگ‌ین و گ‌و‌زی ت‌یدا بوو.

دووسئ ژوؤی پ‌نجوو. مه‌س‌ب‌ه‌گان له‌وه ده‌ترسان که‌ تورک به‌ ژوؤ ده‌روازه‌کانی شار داخن وه‌مو‌ریان بگ‌رن. مه‌س‌ب‌ه‌ی کم و تورک ژور بوون، ده‌یانتوانی به‌ جارنگ قه‌لا‌خ‌چیان بکه‌ن. ژوؤی سه‌یم ه‌ه‌وال‌یک‌ی ناخ‌وشتر بل‌ار ی‌زوه. تورک به‌ نیوه شوو چ‌ونه کلیسای (ت‌انکا‌واتوس و ناگان‌انگلوس) قه‌شی جوام‌یزی نه‌و کلیسایه‌پان سه‌ر پ‌روه‌قه‌شی چاره ره‌ش له‌ه‌پ‌وانی کلیس‌ادا خ‌وت‌یرو، تازه له «تر‌بانوس» گ‌را بزوه و له‌وی پ‌ناخ‌ه‌ی کلیسایه‌کی تازه‌ی دار‌شت‌یوو. سه‌بارت به‌ خ‌واردن و خ‌ورده‌وه‌ی باش له ش‌یرین خ‌ه‌و‌یک‌ی خ‌ست و قول‌دا بوو. تورک بی نه‌وه‌ی وه‌خ‌به‌ری بی‌تن. سه‌وی خ‌شت ده‌ه‌رن. به‌لام به‌د به‌ختی ق‌دت به‌ته‌ن‌یا نایه. چ‌ونکه ژوؤی چ‌وار شه‌م‌زله گ‌وندی «زارو‌یک‌ه‌ی» له گ‌ونده ناوه‌دان و قه‌وغا‌کانی تورگان، قه‌شه‌به‌گی نام‌زای > تا گ‌ان‌انک‌وسئ» کوژ‌او له د‌یری به‌ناو‌بانگی < ورو‌ندی‌س‌ی> له پ‌ناری چ‌پای (ت‌یدا) ه‌ات‌یرو خ‌وارو با‌به‌ عه‌لباغ‌ای خو‌نم‌وی گ‌وندی کوشت‌یوو که‌ دوو مه‌س‌ب‌ه‌ی بز ناو ه‌ه‌ل‌ک‌یش‌ان و ناودانی سه‌وزی‌خانه ده‌ عاره‌بانه‌ی خ‌س‌ت‌یوون و کوشت‌یوونی.

پ‌یاو کوشتن تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو. ناگ‌ری شه‌ر گ‌وند به‌ ک‌وندی دورگ‌ه‌ی کریتی داده‌گ‌رت. نه‌و تورکانه‌ی له گ‌وندی ی‌ونابه‌گان ده‌زبان، تر‌سیان ر‌ن‌ب‌شت‌یوو. که‌ل‌پ‌ه‌لی خ‌زبان کو ده‌گرده‌وه‌و پ‌د‌ایان بز شار ده‌برد. له‌و لاش‌وه مه‌س‌ب‌ه‌ت‌اقله‌گان خ‌او وخ‌یزان و شه‌ر و به‌ری خ‌ویان کو ده‌گرده‌وه‌و به‌دهو چ‌پا ش‌اریان به‌ج‌ی ده‌ه‌شت.

پاشا سه‌ری لی ش‌یرا بوو. ه‌ه‌ول‌ن‌جار بوو له سه‌ر ده‌می پاشا‌به‌تی خ‌زیدا له دورگ‌ه‌ی کریت تر‌ش‌ی‌هم ه‌ه‌را‌پ‌ه‌ ده‌بوو. نه‌و بز نهم ج‌وره گ‌یشانه دروست نه‌گ‌را‌پ‌رو. نه‌و ژوؤه‌له‌ن‌پ‌ه‌کی دل‌پاک بوو. له «پ‌روه» له داپک پ‌یوو، تاس‌پش و خ‌وو خ‌واردنی خو‌ش ده‌وست. ناخ‌ر نه‌و گ‌رت‌پ‌انه بز‌چی به‌ گ‌و پ‌ک‌دا ه‌ات‌یرو؟ ته‌وش راست له‌و حانه‌دا که‌ ده‌ی‌وست نه‌و ته‌س‌په ناوده‌ره به‌ خ‌ارن بکات. ده‌پ‌وست له ج‌باتی تال‌پک قه‌ندی پ‌داتئ. به‌ مست ناوی پ‌دا، تاپ‌ام بی و له گ‌ه‌پ‌انی ده‌و‌رو‌به‌ری «س‌ی‌تاق»‌دا له ع‌مر‌زی نه‌دا. به‌لام داخی گ‌ران نه‌و کر‌ت‌یه له‌عنه‌ت‌پ‌انه گ‌ات‌یک‌ی خ‌ه‌راب ش‌ور‌ش‌یان ده‌ست پ‌ن‌گ‌روه. پاشا سه‌ری لی ش‌یرا بوو. به‌ غار ده‌چ‌وه کن خ‌ه‌لب‌قه و به‌ پارانه‌وه داوای ل‌بنده‌کرد و ده‌بگوت :

ناخفته‌گانی به نرخ دههون و به بیور رایوژ دهبزوتوره. هاوارگارگانی تمنانت نواندی
تمعنیشیان لو زباتر هوو، له ششعلا به‌شداریان کرد هوو. له قسهی درنده‌چوین ، رنزیان لی
ده‌گرت. کاتی پاشا سه‌ریازی وه‌دا خستن، گنشه‌که قولتر هوو. بهست کهس له لاوان به
هانگاوازی تشددوسوه هاتن. نو یهی گوئن :

وابو له ژیر نه و مغز وایه شاریکی ویرانیوی فیه کون گون کراوه.

حاجی ساواس نه و کون وگازنانهی ده پشکنی که سیلاو سازی کرد بون شبنکی برهقه دار له نیر قور اوینا ده بیینه وه و هلی ده گرته وه، نه نگوستیله به کی نالتون. خاوینی کرده و وه و هتا بوی به خلیفهی نشان بدا. له تقبی نه نگوستیله که نه خشی و نیکی سنگ روت و ترونیکی دو دم به ده ستوره هله گنرا برو. پیاونی که ده باریکی له شینوی خلیکی گیتی له پیش ژنه که خوی باوه دار سهای ده گرد. له پانسه ریان مانگیکی به ک شوهی وه ک داس ده پیرا.

حاجی ساواس نه نگوستیله که دا به خلیفه و گوتی:

. باوکی روحانی بز خاتری خوا نه و نه نگوستیله به باره وه با کس نه زانی شنی ناوا هده. له وانه به له و شرنه چند خه زننه و شنی عه نیکه له ژیر زویدا هه بن. به لام نیمه وه ک گزیله واین. نه گهر نه وانه له ژیر زوی دهر بئین، حکومه تی و ساسنی لئمان ده ستی. باشره راوه ستین تا دورگی کریت نازاد ده بی. نه و دم یونانی دپکه نه و شاره که ده بی له ژیر زوی دپنه ده وی و هه مو شانازه به شاره و کان به خاوه دهن.

خه لیفه گوتی بز که کانی شل کرد برو، سری بز ده له قانده. و ته گانی راست و باشیرون، به لام نه و بیری له هزار جینگای دپکه ده کرده وه که به ورپرسی پاراستیان برو. نه و یی گرتک نه و که پیش هزار سال چ له بن زویدا ماوه ته وه؟ بزیه گوتی ده واپه و سری بز ده له قانده و هه مو و ته گانی ده هیناوه سو کریت که زیندرو برو. به لام له گدل روسیا له شبنکی برینداری هه بو.

حاجی ساواس تینی که یشت و یی ناره حه ت یو گوتی:

. پایه بهرزه چاوه روانی نازادی له روسیا ده کات. به لام سیلله له تفهنگ و منیش له نه نگوستیله به چاوه روانی ده کم که تزی گالتی یی ده کی.

مورتوفلوس درگای کرده و گوتی :

. باوکی روحانی، پاشا هاته .. حاجی ساواس به پیکه نینه و واپه، گوتی :

. کریتیه کان نه و توره که فقیریه بان گیز کرده. ده ستی خلیفهی ماچ کرد ویه ده رگابه کی نه پیندا و ده ر که و ت.

راستبو که پاشا قیتی له و کریتیه شیه پنیانه هه بو. هه که هاته ژوور گوتی :

. خلیفه نه فندم ، من نازانم چیه؟ وادپاره کریتیه کان راه پیرت و نازادی ده خوان... نازادی چی؟ من تینا کم. کاتی تو باوروت به خوا هه یو گوتی ده ده یه فرماته گانی نه و، هه چی نه مره پنده کا ده بیله منی. نیش بزچی ده بی سکالا بکه کی که بروی به گزیله؟ داخوا له خوا یاخی ده بی؟ داخوا داواي نازادی ده کی؟ تا... باشه . که واپه نه و له باره ی نابیی خوداش له سر زوی راسته، واته سولتن. که واپه نه و کریتیه چی پان که ره که، بزچی خز تروشی کیشه و ژانه سر ده کن؟

خلیفه له و له امدا گوتی :

. پاشا نه فندم . کاتیک تو گوتی ده ده یه خوده یک که بروات یی هه به، نه و قده ی تو راسته. به لام نه گهر بروات به خودا که نه بی. چی؟ کریتی باوریه بان به سولتانی تو نه. هه بزیه ش

کزیله ن و ده یانه وی تازاه بن.

پاشا سهری خسته نیژان هدرتک دوستی و نهدیده توانی تینگات. توند دهرگای پیوندهاو ودهدر کومت. تهماشای دهریای دهکرد تا بزانی پاپزوه سدریاز ههلگره کانی وهسانی دبارن یان نا... له بدر خزینه دهیگرت: «تنبیا لهوان وهزعهکه روون دهگهنوه و نزم و هیننی سهقامگرتوو دهگن.» دوستی لینگان و سوله یمانی قوله رهش هاته ژودری.

سوله یمانی لهعنه تی، دلم گیراوه، برژ بارپایانیس بدژودهو و بهیهنه، تا توژی پینگه نین. ههوا دههات تاریک دهبوو. دهنگی کاسپکاران که دوکانیان دادهخت و دایک زاروکیان بانگ دهگردنموه دهپسزا. پاوک بز مالی دهگردنموه و دهگا دادهخران. لات و سهر سهری تورک، پنخواس و سهر پدی به گهرهکی مسیحی کاندان دهویشتن و لهعنه تیان له عیسی مسیح دهکرد و تیان دارشته ماله مسیحی کاندان. ههمو شوی پینج شش چه قزکشی تورک له قاوه خاندی تورکانوه بهرو مالی پالوان میکلیس دهکووته ری بز نهوی دهرگای ماله که ی بشکینن. پیمان واپوو نوری نو کوشتی به تی. چونکه دیهویان که بهسواری چخته خانوی کلژو قهرهنگی نوری بهگ و ههر دواي گهرانهوی نهویش تهرمی بی گبیانی نوری بهگ له مالی دا کهوتوه. که واپوو پینگومان نمو کوشتویه. ههمو یان به سهرخشی دهکووته ری تا دهرگا بشکینن. بهلام که نیزیک دههونهوه. دههاتنهوه سهرخز و ترسیان ری دهکومت. دهوستان و تا هیزیان ههرو جیزیان ددها و کوئی دلیان ددرشت و بز قاوه خانه دهگردنموه.

پالوان میکلیس شوهاته به دیو دهمانجهی پروره له پشت دهرگا کیشکی دهکیشا. ههموو شوی متداله کانی له مالی ودهدر دونا. یای کاترینا ههموو شوی متداله بهر مدمکانه که له نامیز دهگرت و له گهل تراسکی و رنپو ههر شوه له ماله دراوسیهک رژی دهکردهوه. پالوان میکلیس به تنیا له مالی دهمایهوه. پاش چه ند رژی به تراسکی گوت:

تو له گهل من پهنهوه. ناخه که تو دهی راپیی. نیستا تیر باب و کور پنهکه له پشت دهرگا رادهوهستان.

خولامی قوله رهش توانی بارپایانیس له مالی خزی بدژونهوه. پیره میردی وردیله له ههساری ناگری کردپزوه و خویک بوو گهقه شامی دهبرژاند. به قوله رهشی گوت:

سوله یمان راوهسته تا من شیر و کهله یلی خوم ههلگرم. چوه ژودری، شیری له خز بهست و میدالی تنه که ی خسته ملی. ویستی کهوشان دهپنکا، بهلام له بهر تهمبهلی پدژوان پزوه گوتی: «کی دهتوانی قهیتانی پیلاره کاتم گری بدا» له کاتینکا سبیلی بادهدان له مالی هاته دهر وله سوله یمانی پرس:

لهعنه تی، نهم پاشایه چی له گبیانی من دهوی؟ دهلی چی شوشه شه ربه تینگ له گهل خزم بینم. رهنکه به کار بی.

بهیهنه... پاشاش نه یخواتره، من ده یخزموه.

بارپایانیس گهرایهوه و بوتله شه ربه تی ههلگرت و کهوتنه ری. پاشا هینشا له پینش پهنچهره دانیشجو لهعنه تی له چاره نویسی خزی دهکرد که وا خستویه ته نهم دوپگه شه تانبه. دهیگرت: «تهی قهزار قهدهوی لهعنه تی، تو منت له سهر تدهختی پاشایی داناوه یا له بهر تیری

پاریانیسیش ده‌بسته نه‌وی من.

پاشا ده‌ستی دا وه‌کاز و هاواری کرد :

.. برژ ون به .. کافری له‌عنه‌تی ...

بهر له‌وی وه‌کازی پاشای وه پششی که‌وی، پاریانیس ده‌ریه‌ری. له پلیکانان هاته خوار به پای پته به گولاناندا رایده‌کرد. دووباره شیره درێژ‌ه‌کی ده لاتی هالاو که‌وته عه‌زی. کاتی گه‌بسته‌وه مالی، له بهر ده‌رگا‌وا‌وه‌ستا ونشانه‌ی خاچی گنشاو له بهر خۆبه‌وه ده‌بگوت: ماشه‌لا، پاریانیسی له‌عنه‌تی، تۆ شو هه‌موو شیتی و غه‌ره‌نت له‌ گوی هیناوه؟

پاشا شو شه‌وه خه‌وی لی تیکچوو. خه‌ونی خه‌راپی ده‌دیتن. خه‌ونی پر له‌ نیری و ره‌ز و شیشه که‌باب، له‌عنه‌ت له‌و کافرا نه، چون ده‌زائن تانه‌و توانج لێبه‌دن. به‌پانی زوو له‌ خه‌و راه‌وو. سه‌ری گه‌ره‌کی تورگانیدا. له‌ ده‌رگایانی ده‌دا و ده‌چره قاوه‌خانه‌گان، له‌ ده‌رگی مزگه‌وتی راده‌وه‌ستا و به‌ خه‌لگی ده‌گوت :

هیندی بن دۆسته‌گام. دلێبه‌ خرنه‌نگ نه‌رئۆن. ده‌نا گشتمان تینا ده‌چین. سه‌رده‌مبگ بزنه‌نگ هه‌بوو ... چیرۆکی نیری و گه‌لامینی بۆ تورگان ده‌گه‌یراه‌وه. پاشا ده‌چوه مالی شو یونانیانه‌ش که‌ رایان کرد بوو. تورک له‌ دهناته‌وه هاتیبون و داگیریان کرد یون. ده‌رک و په‌نجه‌ره‌و میز و کورسیان ده‌شکاندن و ده‌یان سوتاندن. به‌ وانیشی ده‌گوت:

له‌ چی ده‌گه‌رن . بگه‌رنه‌وه بۆ گونده‌کانی خۆتان، کافران مه‌کوژن. نه‌وی بزانن به‌ محمد سوندد، هه‌ر خه‌راپه‌یه‌کی بکه‌ن، ئاکامی بۆ خۆتان ده‌گه‌رنه‌وه. دوو باره نه‌قلی بزن و مینی ده‌گه‌یراه‌وه. پاشان ماله‌و ماله‌به‌ده‌کرد، بیرو مینگی وه‌ک شیشه‌ی که‌باب به‌ ده‌وری ناگرده‌ا ده‌سورا و جزه جزی لی ده‌هات.

پاشا چه‌ند رۆژنیک وا دیار بوو تورک هیندی بوونه‌وه. پاله‌وان میکێلس له‌ سه‌ر دۆشه‌ک درێژ بوو خه‌وی لی که‌وت و خه‌ونیکێ سه‌بری دیت : خه‌لک له‌ ده‌وری شار له‌ مه‌یدانیک کۆ بیونه‌وه. چاره‌ش به‌ ده‌هه‌ل و زوړنا سه‌ودی میلی‌یان لێبه‌دا، گوزانیان ده‌گوت، به‌لام که‌سبش ده‌نگی نه‌ده‌بستن. لاونکی به‌ خه‌وه‌ی کریتی که‌شه‌بک له‌ سه‌ر ده‌ستی ئاره‌قی له‌ پشش راگرتن. ووده ووده که‌ ئاره‌قیان ده‌خواره‌وه، گه‌رنچکه‌یان ده‌کرایه‌وه سه‌ودی میلی له‌ هه‌وا ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

پاله‌وان میکێلس له‌و کاته‌دا که‌ چاوی ده‌کردنه‌وه له‌ به‌ر خۆبه‌وه گوتی: وه‌ن نازانم نه‌وه ماتای چه‌ه، کاتی به‌کی له‌ خه‌و دایه، گیانی بۆ که‌یف ده‌سورنه‌وه. گیانی مرۆ له‌ نه‌سلدا دینه، کاتی خه‌ون شتی‌ش ده‌بی.

پاشا ماره‌به‌ک ، کاتی له‌ چیاگان په‌لامار ده‌ست پێکه‌را، پاله‌وان میکێلس تازه له‌ خه‌ونه‌که تهنگه‌ پشته‌وو.

نه‌وی رۆژی به‌که‌شه‌م بوو. پاله‌وان میکێلس له‌ مالی ده‌ر نه‌چو بوو. خیزانی له‌ گه‌ل رینبوی که‌چی و هه‌دانه‌ شیر خه‌زه‌کی هه‌شتا له‌ کلبا یون. تراسکی له‌ مالی کراسوگه‌ورگیس یاری ده‌کرده. پاله‌وان ته‌نبا مابزه‌وه نهم دنایه‌ی پێ خۆشبوو. له‌ ماله‌دا ده‌هاته ده‌چوو. سه‌ری خواره‌مه‌نی و نازوکه‌ی ده‌دا. که‌مر کوری نه‌بوو. ده‌چره ژێر عه‌رز، پر بوو له‌ کوبه‌ شه‌راب و رۆن زه‌یتون و زه‌یتون. هه‌نار و به‌هی و پپواز به‌ شیشه‌وه کرا یون. له‌ وه‌تاغی لێنه‌ر دۆشه‌گ و

پنځهف له سر پک داترا بوون. پالوان میکلس به خزینه دده پگوت : ه ټگهر من وه چیا کدوم وتورک بین مال هکم تالان بگن، زوریان وه گیر ده گهری و شرمه زار نابم. ه ټو له باوکی بیستبو که سالی ۱۸۲۱ کاتی فله کانی گوندی رایان ده کرد هرجی بزبان دور چوو با، ده پانبرد. بابا ه گهری نه پهنشبو کوره کی، واته باوکی پالوان میکلس ده ست له نیو مالی خزی بدا. گوتیوی : نامه وی لای تورکان نابوم بچی. ده مه وی تورک بزانت که مالی من چنده پم له بهر ده کته. پالوان میکلس به دووپاته گردنه وی ټو قسانه هیدی ده بزو. له ژورده کی خزی له بن په پیکر وچه ک و رهمه کانی دانتست وده ستی کرد به سیغار کیشان. موی له سیغار ددهاو منشیکی پر ده بو له ببری ټو شهراندی که نه گراپوون و نم وتاندی که نه گوترا بوون. خه لک و گوندو چپای ده هاتنه و بپر و شاری کاندی به شقام و قاوه خاندی تورکان و کلیساو مزگوتونه ده هاته بهر چاوی. شار سوتا بوو. گیانی پالوان میکلس سوارینک برو بهر رش و میزور و چه کسره، راست وه خزی ده چوو. ټوه خزی بوو که شاری ناگر تی بهر داپوو. دهرگای ده شکاندن، مزاری ده روخاندن، مالی تورکانی په لامار ددها. به بن گری سه وزدا تی ده پیری، له حسارینک روت ده بوو ده چوو نینر باخینگ. فانوسینگ به شوشی سه وزو سرورده هلاوه سرا بوو. فانوسی شکاندو هه سوو شت چوه ده تاریکپه وه. کونه تفنکی پر بوون له بزنی مېسک و عه تر. کوچه باخینکی بز تخوش له بهر بیانی کرایه وه و چوه نیوی... لهو سهری کوچه باخ دوو لاتی پچورک و جوان دده روشان ...

پالوان میکلس نه راډی. ده ستی دا خه لجه رنکی پچورک که به رهمه کسره هلاوه سرا بوو ده ستی دایو ده پانی خزی را کرد. خوین فیچقه ی کرد. هاده پک خونی لېهات و بهمه کولی دلی دامرکا. پاشان برینه کی پینچا و لینی دریز بوو. خفزانی و کیژده کی له کلیسا گه را برونه وه له ژوروی خوارئ قه پان ده کرد. پالوان چاوی له سر پک دانان و کونی داپوونی. داپک له کاتینکا ناگری ه لده کرد گوتی :

ترا ساکی هشتا نه هاتونه وه .

رینیو پینکهنی و گوتی :

په رزشت نه بی ټو نیشا نویزی مس ده کا.

له راستبشا هه سوو روژی په کشمه مؤبان ترا ساکی و ده سته براکانی له ته ویله ی کراسوگتورگیس نویزی مس - پان ده کرد. له گه ل کلیسای روسی رکه بهریان بوو. به یانی زوو له پیش کلیسای سن مېناس و یا له ددووی دی دسوانده وه. ټگهر هاو قوتابه کی خویان دینا که دده ری خاونی به ده سته و به ووه پاره ی تیدایه ده یوی پچینه کلیسا شدم پېیکا، دویانگرت و به زوری و یا به خزی ده پانبرده ته ویله و ده یانگوت : ه ټنه کلیسای تاجه نی خومان هیده. شرم ناکی ده چه کلیسای خه لکی؟ پاشان کهری کراسوگتورگیس - پان له قریشینکی ته ویله ی ده به سته و تا پتر جینگا بینه وه. پک له وان له پیش ته ویله راده وده ستا و ورده پوله کانی کز دده کرده و به هه ر کام له نېساند و ده کان له جانی شدم ده نکه شقار ته یه کی ددهانی. نیکولا که له هه موان به سامتر بوو، کلاو خودینکی کاغه زی له سر دده ناو روو پزیشینکی کاغه زی به چاوان داده ا و له سر کورتانی کهره که داده نیش و نه ده بزوت. جاوربار دینالاند و به رواله ت لاسی

خه‌لیغی ده‌کرده‌وه. تراساکی له‌ ئیوه راستی ته‌ویله راده‌وستا و نینجیلی ده‌خوند. نینجیله‌که‌شی کتیبی روبینسون گروزونه‌ بوو. ناتدریگوس نه‌خشی ناییبی قه‌شی یاری ده‌کرد.

مه‌تقه‌لینکی له‌ مالی خزیان ده‌هیناو پری ده‌کرد له‌ خه‌لوز و نه‌سپنده‌رو گیای بزنخشی پنه‌ور ده‌کرد و هه‌لم و دووکه‌له‌گی بز که‌ر و ناخوری که‌رو دینداره‌کانی ده‌نارد. ته‌وانه‌ی که‌ ده‌مار گزوتر بوون ده‌گه‌وتنه‌ عه‌وز و ده‌ست و نه‌ژنزی خزیان په‌ ته‌رس و شپاکه‌ ده‌کرد. له‌ سه‌ره‌نای نویژ ته‌نیا تراساکی ویرود دوعای ده‌خوند. پاشان ته‌وانی ده‌گه‌ش که‌رم داده‌هاتن و هه‌رچی به‌سه‌ر زاریان داهاتابه‌ ده‌بانگوت. هیندی «نه‌مان نه‌مانی» تورکی‌بان ده‌گوت. هیندی گوزانی جۆر به‌ جۆریان له‌ گه‌ل دوعای «مه‌سیح زیندو بۆته‌وه» تیکه‌ل ده‌کرد. یان ته‌و گوزانییه‌ی له‌ مه‌کته‌ب فیزی به‌بون: ¹ له‌ سه‌ر ته‌و چپاهه‌ کلیسای به‌ شه‌وکت هه‌یه‌ ده‌بانگوت. ته‌ویله له‌ به‌ر هه‌راو هوریا ده‌له‌ریزی. که‌ر ده‌بزه‌داند و سه‌مای ده‌کرد. کراسوگتورگیس که‌ روژی شه‌مزیان گیل‌اسپک ناروقی زیاتر لینده‌ا، وه‌خه‌به‌ر ده‌هات. ده‌ستی ده‌دا دار و بزبان ده‌چوه‌ خواری. ئیتر خه‌لیغه‌و قه‌شه‌و نایب قه‌شه‌ وه‌ک له‌شکری شکاو به‌ ده‌رگاوه‌ شه‌روی باخیدا هه‌له‌هاتن. له‌ ده‌ره‌وش هه‌ریان ساز ده‌کرد و ده‌تگوت ته‌وه‌ش په‌شیکه‌ له‌ ناییبی نویژی مس. دواپه به‌ هه‌نسه‌ به‌رکه‌ ده‌چونه‌وه. تراساکی به‌ هه‌فاله‌کانی ده‌گوت:

- په‌که‌شه‌ می‌ داهاتو هه‌ر کس نه‌یه‌ چهنه‌ی ده‌شکینم. به‌و تینخوپنه‌ تونده‌ نویژی مس کۆتایی پینده‌هات.

پاله‌وان میکینس له‌ په‌نجه‌ره‌ی پچوکی خویه‌وه ته‌و هه‌رایه‌ی ده‌یست. که‌ گونی له‌ ده‌نگی کوره‌گی بوو ده‌یگوت: «چهنه‌ی ده‌شکینم» بزی هاتی و به‌ تاره‌ نار له‌ به‌ر خویه‌وه گونی:

نافه‌رین تراساکی. من تو‌م تاوا ده‌وی. ده‌هه‌وی له‌ پینشا له‌ دۆسته‌کانت بده‌ی، تا ده‌ست به‌ لیدان فیز بی. پاشان له‌ دۆزته‌ کانی تورک و مه‌سیحی و ته‌نانت فه‌ره‌نگیش بده‌ی. هیندی جار ته‌گه‌ر ترسای له‌ خۆشت بده‌ی. به‌لی، من راست کوری ناوام که‌ره‌که، له‌ بونی کوری ته‌وتۆ دایه‌ که‌ دووباره‌ زیندو ده‌هه‌وه.

لیره‌دا پاله‌وان میکینس پیره‌ قه‌شی غاری (کیژی په‌پژه ته‌لانی) له‌ رۆخه‌کانی ده‌ریای لیبی وه‌ بیر هاته‌وه‌ که‌ قه‌هرینکی بز خزی هه‌لکه‌ند بوو. له‌ کیله‌گی نووسبوو: «بۆ ته‌ی مه‌رگ، من له‌ تۆ ناترسیم» قه‌شه‌ له‌ مردن نه‌ده‌ترسا چونکه‌ به‌روای به‌ خودا هه‌بوو. پاله‌وان میکینس له‌ مه‌رگ نه‌ده‌ترسا، چونکه‌ باوه‌ری به‌ کوره‌گی هه‌بوو.

هه‌رلیدا له‌ جی هه‌ستی. به‌لام به‌رنه‌گی ده‌زوراره‌و. پانی وه‌دیواریدا، ته‌ماشابه‌گی چه‌ک و په‌یکه‌ره‌کانی کرد. دووباره‌ سیفاریکی داگیرساند. ته‌و هه‌رگیز بز خۆنده‌وه‌ کتیبینی لینک نه‌کرد بۆوه. خۆندن و ده‌رسی به‌ دل نه‌بوو. له‌ خۆنده‌واوان بیزار بوو. کاتی شورش کتیبی ده‌داند و قه‌شه‌کی تۆده‌پینچان. ته‌ماشای چس‌گورکی برای و حاجی ساواس و ناخا ئیدۆمه‌ی ده‌کرد و که‌للای وشکی به‌ بیزاری راده‌ه‌شاند. له‌ دلی خزیدا په‌ تراساکی کوری ده‌گوت: «رۆله‌ بزانه‌، ته‌وه‌ به‌ره‌می ده‌رس خۆندنه‌ چاریلکه‌و دویلنگی ته‌نگ و پشتی کور. ده‌نگی ته‌ه‌نگیش بیسن، تووشی قۆلنج و ژانه‌ زگ ده‌بن. خرا ته‌کا تۆ بیبه‌ خۆنده‌وار تراساکی. خۆنده‌واری نه‌خۆشه‌ی پیسه‌. وابکه‌ تووشی ته‌و ته‌خۆشه‌ نه‌بی»

هروا که لدم خه یالانه دا بوو له دهرگایاندا و دهنگی گریان و هاوار هستا. هاریوای پیریژن بوو که چس گورگی برای له گوندی هینا بروی خزمه تیان بکا. پالهوان سړی له په لجه هری هینا دهری پیریژنی بیښی له هه ساری دهگری و پرچی خوی ده پښتووه. به توندی نه پاندی و گوتی :

« ماریو یا نهو هاوارت له چه؟ وهره سړی بزاتم .

پیریژن به هانکه هانک وهره کدوت. دهرگیاو ده یگوت و کدس لښی تښته ده گه پشت. لښه کانی ده لرزین. پالهوان به سهریدا قیواندی و گوتی :

« بؤ ده لرزی ؟ نهو هه رایده ت له چی به؟ پیژو بزاتم . باسی «دپا هاندیس» ت کرد، چی به سهر هاتوه ؟

پیریژن به گریانده گوتی : < مردوه .. به یانی په مردوسی له جندا دیتومانه. وشک هه لاتوه. وانگلیر هروا له خوی دداو دهگری. گولوی پښا دهکا. به لأم فایدی نیه. کوره که دهرمانداو کراوه.

« به چی ده زانی دهرمانداو کراوه؟ کئی نه وی به تئ گوت؟

« سهر و چاری شین هه لگه کراوه.

« باشه برز خدریکی کاره کانت به . پالهوان راهووه برینه کدی خاړن کرده وه، پښچای، ښتر ژانی نده کرد. کانی دهرگای کرده وه که پروا به ژنه کدی گوت: « نامروی له ماله من شین و گایزې ساز بی.»

مالي برای پالهوان میکښل له ناخړی کولانی له نیزیک کانی نیدومننه بوو. دهرگای مالی کرا بزوه. پالهوان ره وروړ کدوت. دهنگی شین و گریانې وانگلیر له ژوروی سهرده ده هات. چس گورک له خاړی له قوښتیک خوی مه لاس دایوو ده لرزی و دانی لیک دده دان.

پالهوان میکښل له پیشه راکدی راووستا. ماموستا سړی هه لیری براکدی دیت، دوو باره سړی به ردا یوه و پتر خوی مه لاس دا. پالهوان میکښل گوتی :

« ماموستا ، سهرت هه لیره و تماشام که.

چس گورک سړی هه لښا. چاره ترساوه کانی له پشت چاویلکه وه ده تروکانده. پالهوان به سپایی لښی پرسې:

« تئ کوشتو ته ؟.. تئ ؟

« بدلئ .. من ....

« تئ ... نه گهر په کی دپکه کوشتباي، خه لجه ری به کار ده هینا. به لأم تئ به ناپاړیت کوشتو ده رمانداوت کرده وه .

« چپکم ... له وه زیاتر بزم هه ل نده گېرا . گه پشېره ښکګانم.

« تئ له خوی نه ترساي ؟ له من نه ترساي ؟ ده بوا به خه لجه ر بېکوژی.

« ناخر نهم ده توانی ...

« من لومنت ناکم بؤ چیت کوشتو، لومنت ده کم بؤچی ژنانت کوشتو؟ بیر له راکردن

نه که په وه .

ماموستا دوو پاته ی کرده وه که نهم ده توانی و چپدیکم له ده ست نده هات. ندر له من به

هينتر بو.

ژنهكټ نه‌وى زانيو؟

له‌وانه‌يه .. راست تازانم .. رهنګه زانيبى . بېلام نو من تادوئنى. كاتى دهموى پېچمه وه تاغى سړى، له سدرېا خړم پېنځاده‌دا. ناچار هر ليره له سر هم نيو ته‌خته دهمينمه‌وو چاره روان‌ده‌يم .

چاره‌روانى چى .؟

هيچ ... هه‌روا چاره روان دهمينمه‌ره .

پالنه‌وان ميگلېس چوه همسارى، شين و گريانى وانگليو نه ده‌برايه‌وه. گه‌رايه‌وه بز كن ماموستا ورسى:

چاره‌روانى چى دهمينمه‌ره ؟

چس‌گورگ كه هارژوا بوو گوتى: چاره‌روانى هه‌رچى پېته پېش. نېتر له هيچ ناترسېم. له‌وانه‌يه ژنهكټ راستى پلى.

هه‌رچى ده‌ پوى يا بېلى. من نه‌وى دهموست كردم، نېستا نژده‌ى نه‌وه.

راسته‌وه به ، خړت كه‌ر مه‌كه. نه‌گه‌ر ژنهكټ راستى لى گوتى. توش راستى بيژه نه‌گه‌ر هه‌پسى نه‌به‌ديشت بده‌نى. نه‌گه‌ر نو نه‌يگوت، توش بېده‌نگ به‌و هيچ مدلى. واده‌كه‌ مردور كار پكاته‌ سرت و ناره‌ه‌تت پكا. تينګه‌ يشى ؟ مروى به‌ راستى له‌ كاتى پنيست دا ده‌ين دوژمنى پكوژى و باشيى پكوژى. راست به‌وه و برېسته.

پالنه‌وان پراگه‌ى راست كرده‌وه، رايوه‌شاند و گوتى :

برژ بچين خه‌ريكى كفن و دفنى يېن .

بز به‌يانى كه‌ هاتن مه‌يتى به‌رن، كه‌س مه‌يتى نه‌ ده‌يېنى. چونكه‌ ته‌واو به‌ گولډ داپوژرا بوو. وانگليو گولډه‌كانى همسارى هممو هه‌لكه‌ند بوو، ژنه‌كانى دراويش به‌ ناميزگول و ريحانه‌يان هېنا بوو. خېترانى دوكتوري هه‌رانسه‌يېش كه‌ كاتى ره‌حمه‌تى به‌ پېش په‌نجه‌ره‌ى مالياندا ده‌روښت به‌ چاوى كې‌يار سهرى ده‌كرد، گولډه‌كانى باغچه‌ى خړى هممو هېنا بوون و به‌ سهرى دادا بوو. تنبيا پالنه‌وان پولېكېنگېسى خالى، تاوينك گولډه‌كانى لادا، دمر چارى ماساوى دهر خست و دووباره داپوژشېموه. چاونكى له‌ چس‌گورگ كرد و نېر چاوانى تېكنا. كاتى وانگليو چاوى به‌ قه‌شه‌ى كه‌وت كه‌ دپته ژوورې، له‌ پليكانان هاته‌ خوار و خړى به‌سهر مه‌يتى پراى دادا. پرچه‌كانى بلاړ كرد و مه‌پته‌كه‌ى پى شاره‌وه. باسكى پلاړ كرد بوون و نه‌به‌ديشت كه‌س تخون مه‌يتى پكه‌وى. نه‌ ده‌گريا، به‌سهر مه‌يتى پراگه‌پدا كه‌وتېوه نه‌ده‌بزوت. ده‌تگوت خه‌وى لى كه‌وتوه. ناچار مه‌پته‌كه‌يان له‌ به‌ر ده‌ستى هېنا ده‌رئ. راست بزوه مقه‌سټنكى هېنا، پرچه‌كانى له‌ بنده‌ هېرى، دوو رسته‌ى لى هژندنه‌وه له‌ ده‌ستى مردوروى هالاند. چارى له‌ مه‌پته‌كه‌ به‌رېمو بېده‌نگ همبسا بوو. له‌ به‌ر ده‌رگا راوه‌ستاو ده‌ستى بز مه‌پته‌كه‌ راداشت. پاشان هاته‌وه ژوور، هممو چل و به‌رگى پراگه‌ى له‌ همسارى كز كرده‌وه و ناگرى تى به‌ردان. خوشى مالى هه‌لوزارد هات له‌ همسارى دانېشت و سهرى سوتانى جله‌كانى ده‌كرد.

دواى ناشتنى مه‌پته‌كه‌ پالنه‌وان پولېكېنگېسى خالى له‌ پنا وانگليو داتېشت و ده‌ستى

خسته نبو دهسته گانی و لینی پرسې: داخوا ده زانی گنې براهگنی ده ومانداو گردوه؟ داخوا شکی له گهس هه به؟ وانگلیو بې نه وې ولام بداته وړه چاوی ده چاوی خالی ده پری و سهری راده و شاند و لېری خزی ده گهست.

چس گورگ نهو شوه له مالی خزی نه نوست، ده ترسا. له مالی براهگشی نه نوست. له ونش ده ترسا. ناچار چو مالی لیدونه ی براده وې که روو به ورو مالی گه یان بو. هه رتکیان باسی مردن و نه به دی بوونی روحیان دامه زواند. گانی هیلاگ بوون خویان لی گوت.

سې رژیو پیچرو وانگلیو به رواله نه چس گورگی ده بېنی و نه ده نگی ده بېست. گابرا وړک سپه رنک به نېر مالدا ده هات و ده چو. وانگلیو لینی ده ترسا. له ژووری براهگشی دا ده مایه وړ ده رگای له سرخو داده خست. نهو چراهی هله گه که له بن سهری مردوان هله گه گن. لیوانیک ثاوی ساردی له گن خزی داده نا، تا شگر گبانی دپامانديس تینو بو، ثاوی بداتی. نهو واپده زانی که گبانی براهگشی له سر خانو له فرین دابه و هه وړک په پوله بک له سر قوه تالیز و دهسته چرچه گانی ده نبشی. له خزی نم دهسته ده لری و پیچکه له وړه خوشه بکی دپکی نه ده ووست.

تا سې رژیان لالې بوو. به چاوی وشک و به مزوی سهری خه لکی ده گرد. په تنگ شوه شوه نه بوو که چلی تازه بکاته بهر. پای گېسانش پوری هاته لای، تا بېا بز قهراخ ده ریا و لای واپو گزېشی ناروه و تازی و زعی ده گزې. به لام وانگلیو گوبی نه دایه، چزه ژووری براهگشی و ده رگای له سر خو داخست. تنانته نه ده چو سر گزې براهگشی و ده عاشی نه ده گرد. نارام و به نیراده بوو. به ده ولام سندوقی جه بازه نگی سه گانی ده پشگنی، به پلېگاناندا ده چو سهر ده هاته وړه خاوی. مالگه ی رنکو پینک ده گرد و ثاحاده ده بوو. ده تگوت خه یالی سهری هه به. ثیواری سې رژیو به ماریوای پری گوت:

میزه که برازنده و. سهر سپه چراهه که رابه و پوشتاپه تازه گان و گیزد و چه نگاله جوانه گان داینی. به نه ریه گهت پیژ ده موی نم شو له گه له شو نان بخزم. چراش هله مکه، تنیا نهو دوو مزمانه پیچکه که له بان سهری مردو و هلمان گرد بوو.

گانی چس گورگ نه وې زانی، له وری و به تابهت له و ترسا که دوو شمی بان سهری مردوویان پینکد بوو. چس گورگ له سر گورسی خزی دانېشت و بې شوه که غېره تی سهر به رز گردنی هې و ته ماشای ژنه گه بکه. وانگلیو ش رنک بزرگا و پیندنگ وړک داری وشک به وابه ری دانېشتو. گانی خواردن به حاستم لیوه گانی ده جولاند. گراسی سپی بزگینی گرد بوو به و تاجه گوبی بزگینی له سر ناپو. نه و نه دی سپاو گرد بوو ده تگوت دم و چاوی به گینچ سواخ داوه.

هه ر تگ پیندنگ به رامبه ر پک دانېشتوون. چس گورگ جارویار ده پریست شتیک پیژی، به لام وشه گان له گه رویدا ده گېرسان. ثاره یی له لچاوان ده هاته خوار. گزه پای شهوان جارویار گپي مژه گانی ده لوانده و.

له پر وانگلیو دهستی درېو گردو دلزپ دلزپ شه راپی له دوو پیلان گرد. لهو شه راپی سوو و تالی (گېساموس) که مانوسا کاسی ره حه تی وړک دپاری بز بویکی هینا بوو.

وانگلیو پباله‌ی خزی هه‌لگرت و به توندی وه‌ک به‌یوی بیشکبنی له لیوانی چس‌گورگی داو
گوتی :

• به سلامه‌تی تۆ پیاو گوژ ...

ده‌نگی وه‌ک ده‌نگی مردوان گیرا بوو. لیوانه‌کی بۆ لیوی نه‌برد. راپو چوه ژووری براکه‌ی و
ده‌رگای له سه‌ر خۆ پێوه دا. شه‌و که‌س ده‌نگی لی نه‌بێست. به‌پانی دێپان به‌ ته‌نافی جل شوشتن
خزی خه‌نگاندوه.

* * *

پالەوان پرولیکسینگس له ژووری نامینه‌ی بوو. شه‌و خه‌به‌ره‌ی پینگه‌بشت. ماوه‌یه‌ک بوو له
مالی شه‌و پیره‌ ژندی نه‌ماپوو. نامینه‌ بۆ غوسلی ته‌عمید ناهاوه‌ بوو، به‌لام چاوه‌روانی هندی
بوونه‌وه‌ی بارودۆخی گرتنی ده‌کرد، تا چه‌قۆ کیشی توڕه‌ نه‌بن. شاده‌بوو که‌ ده‌بێته‌ مه‌سیحی
و نیشتر به‌ چارشێو ریه‌چه‌ ناچینه‌ شه‌قام و ده‌چینه‌ کلساو خزی به‌ خه‌لکی نیشان ده‌دا. هه‌موو
ده‌بێتن. که‌یفخۆش بوو که‌ هه‌تاوه‌ هه‌وا له‌ رومه‌تی ده‌دا. جلی یونانی و سوخته‌ی به‌ ئالێن و
گۆیه‌زۆک ده‌به‌ر ده‌کا. سه‌ری روت ده‌کاو پرچه‌ جوانه‌کانی به‌ هه‌موو که‌س نیشان ده‌دا. مه‌سیح
بۆ شه‌و ده‌رگای ده‌کرده‌وه‌ که‌ بۆ په‌چه‌و رووبه‌ند به‌چینه‌ خیاپانی.

راست له‌ر کاته‌دا که‌ نامینه‌ په‌و پیرو خه‌یالانه‌وه‌ له‌ ته‌نیش پالەوان پرولیکسینگس راکشا
بوو. خزی دوا رۆژی له‌ دلیدا ده‌ژمارد. داپانی قوله‌ ره‌ش به‌ قوی ئالۆز و په‌رشان وه‌ژوو
که‌وت. داپان به‌پانی زوو چووه‌ مالی سێ له‌عه‌تان تا له‌ ده‌نگو باسی دنبا ناگادار بۆ. به‌ توندی
که‌راپزوه‌، هه‌ناسه‌ی نه‌ده‌هات. به‌ گه‌یه‌نه‌وه‌ گوتی :

• پالەوان ، وانگلیوی خوشکه‌زات خزی خه‌نگاندوه. پالەوان تینکرا بوو. ده‌ستی نامینه‌ی به‌رداو
گوتی: «خزی هه‌لاوه‌سیه‌ ؟ که‌نکی ؟ کی گوتی ؟»
• سێ له‌عه‌تان گوتیان: دوی شه‌و له‌ مالی خزیان به‌ ته‌نافی.

له‌ر کاته‌دا نامینه‌ خۆدی (ناوینه) پچوکی خزی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتیوو. ته‌ماشای زمان و ددان و
پریه‌کانی ده‌کرد. به‌ تاره‌ تاره‌ له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: «ناخ ته‌روو زمانی من سوور تبه‌. وه‌ره‌ ماریا،
ته‌و پینشتم بۆ پینه‌». داپان له‌ر کاته‌دا که‌ له‌ پینشت ده‌گه‌را گوتی : «وه‌ می‌زده‌کی به‌ جی
هینشتره‌ تا به‌چینه‌ کن براکه‌ی.»

پالەوان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکشا و گوتی: «هه‌موو خاو وخبزانی ئینه‌ له‌ ژێر خاکدا ده‌پژن، من
هینشتا مه‌تالێکم نیه‌ ...»

داهاته‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی نامینه‌ی کرد که‌ بۆ خه‌بال درێژ به‌وو. له‌ ناوینه‌دا ته‌ماشای جوانی خزی
ده‌کرد. پتر داهاته‌وه‌، ده‌ستیکێ به‌ زگی داهاپناو گوتی : «کوری من و تۆ، گه‌یتی و چه‌رگی
نه‌به‌دی ده‌بن ؟» ده‌تگرت هه‌وه‌لێن چاره‌ به‌ر له‌وه‌ ده‌گاته‌وه‌. سه‌نگی هه‌لساند بوو، پڕ بوو له
هه‌وا به‌ خه‌یوون. هه‌ستا که‌ به‌را به‌لام نه‌ژۆنی دوولا بوونه‌وه‌و گه‌رته‌ سه‌ر دۆشه‌گ. ده‌یه‌بێست
گورینگ دروست بگا وه‌شی و توند خۆ به‌ خۆشی چه‌رگی که‌ به‌ر له‌وه‌ زمانی به‌گه‌شته‌وه‌، پترانی
سواری ته‌سپ بۆ. ده‌هێک بوو برازاو خوشکه‌زای خزی به‌ هیچ ده‌زانین، چونکه‌ به‌ گاری هیچ

نده هاتن. کورده که هه تینکی گیل و حزل و خوشگیشی قهیره کچینکی گرز و مزن و مدمک و زگینکی نه ستوری هه بوو. پالوان پولیکسینگیس بئجکه له م دوانه میرانگری نه بوو. بئنه ماله ی نهو هه روک ناگریان تی بهر بوئی، له بهین ده چوین. به خزشه وه لهو ژنه چه رکسی به که بئینشی ده جاوی و زاری بونی عه تری لیدی و له نارینه دا جوانی خزی ده بئینی، گورینکی ده بی. واته مرزولینکی نه بدهی وه دی دیت !

له پیر وه بیرری هاتمه که دایانی قوله رهش خه بهری چی بز هیناوه. تهریق بژوه. به بژله بزل ههستا و پششندی بهست و گلادی له سمر نا و گوتی :

. نامینه ... رۆله نهشی من بهرم نامینه باسکه روه ته کانی لینگ پلاز کرد و خزی له بهرنک کینشایه وه گوتی : برز

پاشان چاوه کانی له سهر بهک دانا و باونشکی هاتی و ته ماشای ده کرد.

* * *

له ماوه ی نه م سئ رۆزه ی نیوان ده زمانداو کردنی دیاماندیس و خز کوشتنی وانگلیو بارودخی کريت به رهو ئالوزی و شیرزیی چوو بوو. له دیتات فله به ناشکرا تورکیان ده کوشتن. له کاندی تورک ناگریان گرتبوو. نه گهر تورکینک له گوندی ده کوژا، نهوان هه سوو شموئ له کزلاته تنگ و تاریکه کانی شاردا دوو کهسیان سهر ده برین. کاره که له دهست پاشا چوووه ده ری. له مالی خزی له بیش په بهجهره داده نیشته و په دوربرین ته ماشای ده ره وه دی ده کرد. بهو هبویه که پاپنزی پر له سهر یازی تورکان به رهو کريت بین.

رۆژی سینه م له نیوه رۆدا له پر هه چوار ده روزه ی شاریان داخست. کهس نه بده توانی هاتو چۆی دهرو ژوروی شاری بکات. مدهیحی له دار کهوتبوون. له کاتینکا هینشا وانگلیو یان نه ناشتوو. به لأم جارینکی دیکهش بهخت ده فریای نهو پیره که ده کوت. کهس و کاری ترانیان به پدله میده که ی بگه یینشه قه برستانی نهو دیوی ده روزه ی کاته و له پنا برا که ی بئینژن. هه ره نهو رۆزه ش مانگی ره مه زان ده سپتکرا بوو. تورک به رۆژوو ده بوون. له تهواوی رۆژدا نه ده بویه نان و نار بخۆن و سیخار بکشتن. به لأم شهو که بیکه م نه ستیزه ده ره وشا، خواردن و خواردنه و دیان په لامار دودا. له پیش ماله ده و قه مته دکان ، راست وهک زه مانی شه م. ده هزلیان ده کوتا. وزعه که جینگای تیکه رانیبوو. مدهیحی له ماله کانیان کز ده بهرونه که ده یانیشی تهروک دوا ی خواردن و رۆژوو کرده نهو به کزلاتان ورده یان و ده وگای پرتانه دکان ده شکبگن. له نریان ده هاتی. دراهه کانی پالوان مېکلس هه سوو شموئ له مالی نهو کز ده بهرونه. ده ترسان و داوا ی پشتیوانی نهو پالوانه به سامه یان ده کرد. چونکه هاوین بوو، پساوه کان له هه ساری له بهر مانگه شهو ژنه کانیش له ژوروی ده توستن. تنیا پالوان مېکلس له ژوروی خزی چهکی له بن سهری داده ناو به ناگا ده بهرو.

شهینکی پیا ماقول و پالوانه کانی شار په نهینی له مالی خه لقمی کز بهرونه. پالوان مېکلس و پالوان سیفانیس، نهو دزه ی ده ربایی به چه که ی پاپنزیانی که ده تگوت بز سه فمری ده ریا ده چی، به شلاری کز بهرونه بوون. نهو چه که مانه ی به یادی رۆزه خزشه کان له بئنده کرد و له

بیری چوپزوه که شه‌لو نیشتر نده‌شده‌لی. خدلیفه به گرزو مژنی و خد‌مباری له نیوه راستی ژورده‌کی وستا بوو. ک‌ریت جاریکی دیکه‌ش تروشی سرد‌ده‌مبکی شوروم و نالوژ به‌وو. جد‌علی تله‌لی پش‌نباری کردو گوتی :

« باوکی پیروز ا تز به‌جوو پاشای تاتین بیینه و داوای لی بکه چه‌ک و نازوقه‌مان بز بنیزی، ده‌نا له به‌بین ده‌بین. دیاره ده‌بی خوت نوو سده‌ره به‌کی.

خدلیفه پش‌نباره‌کی روت کرده‌وو گوتی : « لهو کاته‌دا که گورگ به‌پدا بوو، من می‌گه‌لی خوم به جی ناهیلیم. باشتره پال‌هوان ته‌لیاس به‌جی. »

پال‌هوان ته‌لیاس تو‌به بوو گوتی : « باوکی پیروز ا من هیشتا لاق و چاوی ساخ و سلامه‌تم هه‌نه، من پیر نه‌بووم، ده‌توتم فرمان بدم به سهریازان. که‌واپو من ناچم، با حاجی ساواس به‌جی. »

خدلیفه گوتی : « با یونانی فقیر تروشی تم به‌ده‌ختی و کیشه‌به نه‌گه‌بن. نوو به‌شی خزی گبرو گرفت‌ی هه‌پد. باشتره پشت به هیزی ده‌ولته‌ده گورده‌کان به‌ستین. بز نمونه رووسای نور‌تود‌وکس - »

پال‌هوان می‌کیتلس گوتی : « من پیم وایه باشتره پشت به هیزی پچوکی خومان به‌ستین. بز نمونه به هیزی خد‌لکی دور‌گی خومان. نوو به‌وو پاوه‌ری منه . »

پال‌هوان ته‌لیاس گوتی : « منیش له سوو نوو پاوه‌روم. له گورگ‌پان پرسی : ملت بز وا نه‌ستوره ؟ گوتی : چونکه کاره‌کانی خوم بز‌خوم نه‌لجام ده‌دم. »

شید‌ومنش وه زمان هات و گوتی : « هدموومان به‌جین هه‌ر به‌که به‌ردنیک بخه‌بته له‌نگه‌رکای سووا. » به‌لام ک‌س گوتی نه‌دایه نیوه شه‌و بی‌ته‌وی به‌ریارنیک بدن پلا‌ود‌پان کرد.

وژ‌گار به ترس و نی‌گه‌رانی راده‌برد. تور‌که‌کان په ر‌ژ له به‌ر داهیزانی وژ‌وو، ناخافتنی هانده‌ران‌می پان‌گیژ وه‌ک می‌گه‌لی رق هه‌ستار له مز‌گوت ده‌هاتنه دهر وچاویان وه‌ک چاری کوزران ره‌نگی شوشی هه‌بوو. شوو که ده‌پان‌خوارد و ده‌پان‌خوارد‌وه له قاوه‌خانه کز ده‌بو‌نه‌وه. پاشان وه‌نیو گه‌ره‌کی یونانیان ده‌ک‌موتن و بز ترسان‌نی کافران که له مالی خزیان که‌رتی‌ونه گه‌مارز، ته‌قه‌پان ده‌کرد.

هه‌موو شه‌وی کاتنیک هه‌وا تاریک ده‌بوو، چه‌قز کیشی تورک تا گه‌روو ده‌پان‌خوارد‌وه، عه‌لیاغا به ته‌نیتی به کزلا‌ی تاریک و چول‌لا خزی ده‌گه‌پانده ماله پال‌هوان می‌کیتلس وته‌وی له ده‌رو‌وو له قاوه‌خانه و له خاوه‌ن ماله‌کی به‌ست‌یوی، بزی ده‌گه‌پاوه‌وو. ده‌یگرت : « ته‌مرق تیسامی شار له فلان مز‌گوت ناوای گوت. له قاوه‌خانه ناخافتنه‌کی تمویان ناوا لیک ده‌دایه‌وه. پان‌گیژ ده‌یوی مس‌حید‌کان قه‌لا‌چز پ‌ک‌رن. به‌لام فلان به‌گ دزی نه‌وه‌په. »

عه‌لیاغا خزی نه‌پده‌وست نوو دراوسی باشانه قه‌لا‌چز پ‌ک‌رن. چونکه نوو دم نیواران روی له کوی ده‌کرد به‌جی قسان بکا و نان‌یکی به‌خوا. نوو به‌ر ورتکه نانی دراوسیکان به‌رنده‌چوو. بی‌ب‌گه له‌وه نوو وه‌ک کتکی گه‌ره‌ک له ناست دراوسیکان هه‌قناس و به‌نه‌م‌گ بوو.

شه‌رنیکیان سی جار له ده‌رگا‌پان‌دا. عه‌لیاغا به‌په‌ش‌کاوی وه ژورور که‌وت. له سر نیو ته‌خت‌یکی پچ‌وک له په‌نا عه‌مباری دان‌یشت و ده‌رو دراوسی لینی کز بو‌نه‌وه. هه‌ناس‌یکی

خونفره ده‌سوران و شاقه‌لیان با هبلده‌داوه. شیریان له کالانی: دهر کینشاپور لیکیان دده‌او خونفره دهرژا. پاشان سه‌ماکه هندی بژوه، دهروش شیریان ده‌گالانی ناوهر ماندو بیرون. میزهری سپیان که‌متر ده‌جولآوه.

تراساکی که له‌و ده‌مته‌په‌شوکا بوو گه‌رایه‌وه بز مال و به‌سه‌بر ده‌پیگیرایه‌وه. بایی نیو چاوانی تینگناو گوتی: «گورم ترسای؟»

«نا... من قهت له‌سه‌ربازی تورک نه‌ترسام.»

له‌ده‌رونشه‌کان ترسای؟

«نا... له‌وانیش نه‌ترسام»

نه‌دی له‌چی ترسای؟

تراساکی داما. بایی چه‌ندی گرت و سه‌ری هه‌لینا و گوتی: «ده‌بلی بزاتم له‌چی ترسای»

تراساکی گوتی: «له‌نالای که‌سک ا»

* * *

ترس وتاریکی شاری گاندی داگرتبوو. به‌لندنکی وترس و سام سینه‌ری خستبوو سه‌ر شار. تورک و مه‌سبحی بینه‌نگ بیرون. ریش سپه‌کانی مه‌سبحی به‌دوای یه‌کداده‌چوئه‌مالی خه‌لیفه و ده‌رفیشتن. له‌پیش مالی پاشا و له‌سه‌ر بازخانه‌کانی پر له‌هه‌راو هوریا تورک سرت و خورتیان بوو.

بژۆئی سه‌عاتیک سی ده‌روازه‌ی شاری ده‌کرانه‌وه، تورکه‌کانی گوندی به‌ژن و مندال و بارونه‌وه. ترساو و په‌شوکار ده‌هاتنه‌ شاری. مزگه‌وته‌کان پر بیرون. تورک ده‌رگای مالی بونابه‌کانیان ده‌شکانه و نه‌وانیان و ده‌ره‌دناو له‌جینی وان داده‌تیشتن.

خه‌لیفه حاجی ساوسی به‌نامه‌یه‌که‌وه ناره‌ه ناتین و داوای له‌برائازاده‌کانی کرد که پاپوزبئیرن و مه‌سبحیه‌کان له‌چنگ تورک رزگار بکهن. شه‌نکیان دانیش‌توانی گه‌ره‌کی پالنه‌وان مېکېلس به‌خری چوئن له‌مالی نه‌و کزبوونه‌وه. پئیرست بوو تا درنگ نه‌بوو به‌ریانک بدن. کس نه‌ما‌بوو به‌شداری کزبوونه‌وه نه‌بی. پالنه‌وان پرلیک‌بېنگیس. ناغا ئیدومنه، تولوپاناسی نانه‌وا، و کولپوای گزپه‌له‌لکهن به‌جلی ره‌شوه، کاساپاکیسی هه‌کیم به‌خانی فدره‌نسه‌وه تاماده‌ بیرون. پای نه‌رکان‌الدوله و برا که‌رو لاکه‌که‌شبان بانگ کرد بوو. خانم خۆی نه‌هاتبوو، نه‌و له‌ژیر چاره‌دیزی پاشاده‌ بوو. کاری به‌پالنه‌وان مېکېلس نه‌دا‌بوو. به‌تایبته که‌پراگه‌ی ره‌سینکی پاشای کینشاپور، نه‌ویش ده‌چرا‌چینه‌یه‌کی گرتبوو، به‌نانقه‌ست وره‌به‌رووی کولانی له‌پیش هه‌جده‌ره له‌دیواری دابرو تا خه‌لک ببینی. ره‌سه‌که‌ه‌و زور و پاشا ده‌چوو. خالی سه‌ر که‌پۆی و تورکه به‌رازایه‌که‌ی نیوگرتنی و ده‌ورر به‌ری گونچه‌کی پاشا له‌ره‌سه‌که‌دا هاتبوون. هیندی که‌س که‌ره‌سه‌که‌یان ده‌بینی ده‌ترسان و لاپان ده‌دا.

نه‌و شه‌وه هاوسینکان و ده‌ک جاران له‌هه‌ساری دانه‌نیشتن. چوو‌بوونه‌ ژوود، ده‌بویه و تووژده‌کانیان به‌نه‌نشی بی. هه‌مرویان له‌ژیر وینه‌ی قاره‌مانه‌کانی سالی ۱۸۲۱ به‌ریز دانیش‌تووون. پای کاترینا چرا گه‌وره‌که‌ی پینکرد بوو. پالنه‌وان مېکېلس له‌جینگای خۆی دانیش‌تووو.

به مژنی تماشای میوانانی ده کرد. نمو نم جورده گنپونه واندی به دل نه بوو. له دپتنی پالوان پولیکسنگیسی نپوره تورک و نپوره چهوکس بپزار بوو. به قپنهوره تماشای سوروچارو ملی نه ستوری ده کرد. هدموو لهشی بپنی ماچانی لپندهات. پالوان میکلس له هر توره یی و بپزاری ده لمرزی. ژنهکان له پشت سوری پپاوان دانپشتپورن به چاری نوقاو گرنچکه پان هه لختپور. له وناخی سورهه رپنور لانتکی خرشکه چکوله کدی راده ژاند. تراساکی له نپتر پپاوان دانپشتپور، چونکه باوکی گرتپوی: تز دانپشه گوی بده به، شت فپتر به، تز نپتر پپاوی . .

بپندنکی بالی به سر گنپونه ودها کپنشاو. خاوهن مال باسی دانه دهه ژراند. پالوان پولیکسنگیسی خزی پپن رانه گپراو، تماشایه کی کرستانی خرشکی کرد که به ژور هپناپویه نم ماله تا به روالهت بز رزگاری له که لاچر کردن رنگا چاره به ک پدوژتوره گوتی: نم شو نپشه بز چی لپره گنپونه ده؟

پالوان پولیکسنگیسی به پپن ثامینه نه پده توانی هپچ به پپازنگ پدا. به تنگ شو کارانه شهوه نه بوو که شو خه لکه ده پانه روست چکدن. پالوان میکلس سوری هه لپنا ده پپست پپنی پلی: ها... پولیکسنگیسی به گ، تز لپره چده کدی؟ تپستا نپتر گهره کی تز گهره کی تورگانه، مالی تزش شو خاوهن ده روزه سوره به. به لام خزی راگرت. تپستا حریف هاتپوره مالی، هق نه بوو نارده تی پکا. ناچار پپنده نگ بوو.

چس گرک هاته پپش. نو کم کم هاتپوره سر خز. نپتر خهونی به مردوانه و نه ده پپنی. ده رمانداو کراویش نه ده هات نارده تی پکات. نو نپتر مرد بوو. نه پده توانی هه پپشته و. چس گرک لهو روزه کابرای کوشپورو، و غیره ت که وپتپورو، تپنکه پپتپورو که نوش پپاوه ده توانی خه لکیش پکوی. له مده رده ش خزی له قوتاپیان توره ده کرد و لپشی ده دان. نه پانده توانی گالتی پپن پکدن. نو شهوه که پراکدی پپنده نگپورو، نو وده نگ هات:

. نو شو نپشه لپره کو پپونه تا رپکای رزگاری له چنگ تورکان پلوزنه و. به پپرای من سی رنگامان له پپشه: به ناسرده یی له مالی خزمان دانپشین و هیوادار پپن که تامان کوژن. همول بده پپن به ده روزه کانی گاندی دا وده ر که وپن و خز بکه پپینه گونده کان. پان راوه پپن تا له پونانپوره پاپنزه کان دپن و دهمان پپن. چونکه خه لپفه حاجی ساواسی هر پپزه ناروه، تپستا با باسی پکه پپن و بزاین کام رنگا هه لپزپپن پاشته. خوا پشت و پده نامان پپن، کورسپه کان وده چپره چپره کورتن، سر به رانه وده، دپار بوو هدموو خه یکن پپر ده که نه وده، به لام شو رنگاپانه هر پده کی عه پپیک و گپرو گرتی خزیان هه بوو.

کاسا پکسی جرتپارزاده ی دوکتور به و دم چاری خرنوکاری و پپستی گش و قه لوری به کم کهس پپو وده ننگهات. نو که بز خرنندن چپروه پارس سی مانگان به خه پالی نهوه که ده چپنه زانکوی پپشکی، چپوره زانکوی حقون. دوی نه وری هدموو باخه کانی پاپی خواره بوو، به کلایکی (مپراپیی) و به کپزی خاوهن ماله کدی پارپسپوه گپراپزه پز کورت و ده رمانخانه به کی کرد پپزه. دوکتور به فپزه وده سهرپنکی چس گرک کی کرد و گوتی:

. پپروه شاغا ماموستا. من لام واپه رنگای چواره مپش هه به، نوش نه وده که پده نا بز بالپوزخانه ی ده ولته نه گپوره کان پپن.

کراسوگتورگیس به ناقلی جرتباری خزی گوتی: «به لأم ناغای دوکتور. هه موو له بالیو خانان جینگامان ناپه نه وه تۆ وشه بالیو خانان ت پر به زارت دهری. به لأم نه وهش بزانه که بالیو خانان خانوونیکه به چوار لادپوراره. بۆ چما جینگای چه نه که سان ده پشته وه ائو پهری به ک یا دو خیزانان ده گری.»

گولیوا که ژنی مرد به وه گۆشنگ مندالی که چه ل و گۆنری به ستروه بهرون و نهیده زانی ده گویان باخنی تا له گوشتار زگاربان بگات، هه لیدابه و گوتی :

. دوکتور تۆ به چوو له بالیو خانانی فهراسه داوای په نا پهری به که. ژنه گوت فهراسه به و زارزگیشت نینه. گۆر هه لکه نه له عه نهی له و گاته بهر بزونه ده کرد که شهتان و سه ر زه للهی ده به راند و به مردوویی ده چوه کن ژنه کی. به تیره یی سه پری نه و ژنانی ده کرد که له و دانیشتیون. به بۆله بۆله ده بگوت: «تهی کارخانه له عه نه که ان»

ماس تراپاس نه و په پاره پسرزه زاری لینگ کرده وه که شتیگ بلی، به لأم وه ک ترسا بی هچی نه گوت. چس گورک پالی پنه نا گوتی: «ها .. دراوسی ... بیژه ... بیژه ...»

زه نگوله فروش له شرمان سوو هه لگه را و گوتی: «به برا به تیره به، من چنان عه ر به کم کراسوگتورگیس رابوو گوتی: «گویی به نه من»

کابرای پیسی ورگ زل، تهواری رۆژ له ترسان و له په شکارویان تاره قه ی دهر دا بهر. هه لسی لئ هه لده ستا و بهر تراشای لینه هات. خیزانی به چاری فیز و نافه رینه وه تماشای ده کرد. کاتی مزده کی ناوا به گورپ چالاکی ده بیینی. خوشی ده و ست.

چس گورک گوتی : بیژه ... کراسوگتورگیس بیژه ... گونسان له تیره .

. باشه .. که رابوو بهر وای من رینگای هه ره دفتیا ته وه به که به چینه دهنات. هانه وه لیره له نیر تده ی مشکان مانای نیه. ته وه به کم جار تیه که تورک مه سیحه کان قه لچز ده کن، ده لئین چاره وانی پاپه ره کانی ناتین بین. ناو به ژیر پرده کاندای ده روا و له ویره هیچ خه بهر نیک نایی. من له به نه چه که وه چارم له وئ ناو ناخواته وه. دپاره له بهر نه وه تیه که بلنم یونان ناپه رنی یارعه تی نینه بدا. به لکیر له بهر نه وه به له دهستی ناپه. یونان له ده و له تی وه سانی ده ترسی، له وه تیه سه گانه ش ده ترسی. به کم جار تیه که یونان ترسی خزی دهر بهر وه.

گولیوا به هه نانه بهر که گوتی: «به لأم نینه چۆن ده توانین وه در که وین؟ لیره دابه که ده وه ی رینگا چاره به کی راست له تۆ بیسم. بهر هه موو متفاله سه رو په نچیکانه وه.....»

دراوسی دهستی پنه کرده وه : من چارم له ناتین ناو ناخواته وه. به لکیر پشت به خزم ده به ستم. نیره من به کنه قهرمانده. بهر بهر که ته ی له پشیمه سرنه ده خزم که هه مو تان به ژن و متفال و لینه و دۆشک و شه و بهر تانه وه ده که پینه چه.

له تیر دانیشتواندا بهر به ستر خورت. هه موو کور سه کانپان له کراسوگتورگیس نه ریک ده کرده وه. نه ویش پنه دنگ له ژیر کار تیکردنی قه کانیدا خزی گیف دابوو. نه خیر... تا نیتا هه موو وایان ده زانی که کراسوگتورگیس ورگ زلنکی نه خرنده واری نه فامه. گانته بهان پنه کرده به چۆی چه که ی پنه گراوه پنه دگات. نیتا بهان ده رکوت که کاری له ده ست دی.

دوکتور که له ره تاره حه تیر و گویان نه داوه ته قه کانی گوتی :

. باشه .. بیژنه بزاتم نه‌خښت چیه ؟ تو ده‌زانی من چاپ و چوپم پښ خوش نیه .
 . دوکتور منښ هه‌روا . دوچار دوو ده‌پښه چوار . که واپو گوتی بده‌یه . من له‌گډل
 ده‌روازه‌وانی ده‌روازه‌ی لازاره نیوانم خوشه . نیستا بزچی و چزن ، له‌م باروه ناموړی پرسپارم لڼ
 بکه‌ی . من زورچار شتی قاچاخ دینم . بز نه‌وړی زاریان به‌ستم سبلیان چموړ ده‌گم . به غاروق و
 پاکه‌ته توتنیک و به‌سته شپږنېک زاریان ده‌بستم . به گورتی من واده‌گم هه‌مووتان وک
 ده‌سته گول له شاری وده‌وړه‌وړه .

کولپوا هاواری کرد : بوی کراسوگنودگیس . من منداله‌کاتم به تو ده‌سپنرم و پروام به توه‌یه .
 ماستراپاس گوتی : منښ . گورج ته‌ماشای ژنه‌که‌ی کرد تا بزانی نه‌ویش رازیه پان نا
 له‌و کاته‌دا سڼ جار به په‌واشی له ده‌رگاپان دا . چس‌گورک چموړ ده‌رگا بکاته‌وه . گوتی :
 عه‌لباغاه .

پاله‌وان میکلس گوتی بیگنې‌وه ، با نه‌یه .
 چس‌گورک ده‌رگای کرده‌وه‌وړه گوتی : « به‌وړه عه‌لباغ ، نیمه ندم شز کڼ‌وونه‌وه‌مان هه‌یه .
 سبه‌ی وده‌و . »

به‌لام عه‌لباغ له به‌ر ده‌رگا ونستاو به سه‌بروکه گوتی :
 . دراوسڼ ! من هاتوم ناگادارتان بکم که چه‌قز کښی توړک خزبان بز کوشتار ناماده
 کرده‌وه .

. پدنا به‌خوا ... که‌نگی ؟

. هر نیستا به بزندی جیژنه‌وه .

. که‌واپو وده‌و ژوړی .. سپره‌میردی وردیله هاته هه‌ساروبانی وده‌پواری دا و به گورچی گوتی :
 « سلاو دراوسیکان . » خه‌په‌رنکی به ترسی هینابرو . شاتازی پڼوه ده‌کرد . به‌لام له پر له توښتی
 چاری به پاله‌وان میکلس کموت ، خزی کز کرده‌وه‌وړه گوتی :

. به‌وړن .. من ندم شز نامنمه‌وه . چونکه به په‌لدم . به‌لام زور پڼوړست به‌وړ نیمه‌ نیره . بز
 خاتری خوا ناگادار بن . چه‌قز کښه‌کان خزبان ناماده کرده به بزندی جیژنه‌وه دست به کوشتار
 بکنم . هر له نیستاوه گه‌ره‌کی بزناپه‌کانیان له نېر خژوا دابه‌شکروده . نه‌واندی له هه‌موان مل
 نه‌ستوړتن بز پاله‌وان میکلس دانراون .

پاله‌وان میکلس ده‌ستی هه‌لېناو گوتی : زور باشه ، تو بزق به دوی کارت دا .
 ماستراپاس روی کرده پره‌میزدو گوتی : « هه‌واله‌کان کز بکه‌په‌وه سبه‌ی شوې بی‌پوه نیره .
 بزق به سلامت عه‌لباغ . »

پاله‌وان پولیکس‌بگس راپوړ گوتی :

. گه‌برته نښکاتم . به‌وړن . ده‌بی بزوم . ندم شز کارم هه‌یه . هر بریارنکی نیوه پیدن ،
 خوشکم پڼم راده‌گه‌پښی . به‌لام پښ ولېشتن ته‌نیا ده‌موړی پښان بزوم من که‌سېنم بز چوړنی چیا
 ناماده‌م . چونکه شه‌رافت واهله‌ده‌گری .

پاله‌وان میکلس به بوله‌ بزل گوتی :

دیسان جېنگای پښخو‌شېونه که تو شه‌رافتی خژوت له به‌ر نه‌بردونه‌وه .

پالەوان بە پەلە و دەدر کەوت. وە درنگی کەوتیو. نیشتا دەبواپە تەمبە لە سەر تەخت راکشا بێ و بنیشت بجاوی تا پیش هاتنەوی نو خەوی لی نەکەوی.

ئەوانی دیکە روویان کردە پالەوان سیکس تا بیرو رای نو و بزانن. نیشتا پالەوان پشوی باشتر دەهات. هەوا خاوین بوو، بۆنی عەترو تورک نەمابوو. سەری هەلکشاو گوتی :

« درووسنگان ! نیشە کە لێرە کو بوونەو گشتەمان هەژنی نازاو رەشیدن. بە جێ هینشتی کریت لەو هەلو مەرجە دژوارەدا شەرمە . هەر وەک کراسوگورگیس گوتی: ژن و خەلایان بێ جینگایدکی ئەمەین دەنێرن. خۆشمان تاقە بەک رێگامان هەبە. ئەویش خەباتی چەکدارانەبە. ناخا مەهرستاو ناخا ئیلومەنش لە گەلمان دەبن.

تولویاناسی پیر هەروا سەری بەردا پۆرە و یاری بە قامەکانی دەکرد و بیری لە کوردە کەیدە کردووە کە خۆرە تیرە و دما چاری داگرێو. ناخەر ئەو دەپترانی بێ گۆی بێجی. ؟ کێ رابەدە گۆی ؟ هەر کەس بێبێنی دەتێسی. نەخۆشە کە لێی دەگرنەو. پیش دوو رۆژ هاتوون بێبەن بێ خانوی گولان، داکی نەقیر بە گریان و رۆژ نەپەمابوو. باوکی پارە بەکی داوێو بەسەر یازان وازیان لی هینا بوو.

تولویاناسی پیر هەناسە بەکی هەلکشاو هەموو تەماشایان کرد. لی زیان پرسی :

« چەرە دراوسی، ئەو هەناسە بە چەرە ؟ دیار بوو وەزعی ئەوان لە بێر چوونەو. پیرە میرد بە چاری بە ئەسرتەرە گوتی: و دەتانهوی چینی ...؟ هیچ... پاش تاوێک لێی زیاد کردو گوتی ؟ : « من تازم. ناخەر بچمە کوێ ؟ کێ پێوستی بە من هەبە ؟ رابوو رۆشت... کەشیش پێشی نەگرت.

چس گورک گوتی: « پاشە نیشتا گەشتینە ئاکام. تۆ ناخا نیشمەنە لەم پارەو نەزەرت چە ؟ هینتا هیچت نەگوتووە ؟ »

« تۆ بێرو باوەری من دەزانی. هەموو لێی ناگادارن. زۆر جار گوتیمەو دووپاتەوی دەکەمەو: تا ئەو کاتە لێنگەرگای سۆدا هەبە، هەرچی بێلین و بیکەن وەک ئەو بە کەتانهوی ناو دەدینگیدا بکۆتن.

دوکتور پێشی پێکەنیشی خۆی گرت و گوتی: « منیش لە گەل نزم. » پاشان دەستی دا کلاو کەمی کە پەوات. شەو دونگ بێرو. پالەوان سیکس گوتی: « دوکتور تۆش دەبی لە گەلمان بێی بێ چیا »
بەلام....

« بەلامی نە. ئەشی بێی. تۆ هەر بێرە بروی بە دوکتور. لەوی پێندارمان دەبن.

دوکتور تەماشای ژنە کەمی کرد کە لەو سەری لەسەر تەخت دانیشیو. پاش لە وتەکان تی نەدەگەشت. دەگۆخی، دەسەر بەکی پچوکی بە دەمەو دەگرت. فەقیرە لاواز بێرو. وەنگی بە روانەو نەمابوو. لە بەر دێنی قەتارەکانی کریت کە بە بەر مالهە کەیدا دەرویشتن و تەرس و پەتینان بە پا دەکرد، هێلاک و هەراسان بێرو. پارس بێر ئەو بێر بە گۆنە چێرۆکی باوەر پێنەکراو. بیری لەوە دەکردووە کە خۆزیا دەپتوانی لە پایزێک و یا لە لۆتیکە بەکی پا دا، و چەرە نۆز دەریاو دەرویشت و هەر دەروزی. بەلام بێدەنگیو هیچی نەگوت. بیری ئەو بێرە جۆگە لە

تاریک که درووی و دهرژاوه نینو دهریا.

پالهلوان میکلس هستاو گوتی: کهوا بوو بریار درا. خیزا چزوه ژورده کهی خزی. هستی کرد پیوستی به حسانه دهه

دوای ریشتنی نمو دراوسپکان پتر هستبان به ناسوده یی کرد. ژنهکان پتر خزیان دهرخت و هاتنه نینو پاس و تاخاقتن. رینیر کهشفینک ناروق و موره بیا و قاده یی هینا. کراسوگورگیس جامی خزی ههلناو گوتی:

«خوایارمه تبحان بدا. به سلامتی تزیای کاترینا و به سلامتی گشت کهسوکارت. به هیوای بوکیتی تو، رینیر!»

هموو جامیان لینکان و پی پالفا کرد. رینیر ناروقی هیناو بوی تیکردنموه. هموو که پف خزشبون. کراسوگورگیس له کاتینکا ملجمی له زاری دهات گوتی:

«به راستی نمو ناروقه شتیکی سهیره. ئیستگاتینکی چکوله به قدرایی فوجدهکش یی. بهشی نوتم گردتی دهولتی وهسانی ددکا. بزائن...! من هدر ئیستا سولتانی له بنی ئیستگانه کهمنا دههینم کهوگ مدشکهی فودراو لهوئی گموتوه.

چس گورک گوتی: «نموه کاری ناروق نیه، کاری پدکیتی به.»

ماستراپاس که ناروق زهینی روون کرد بزوه گوتی:

هدهتی تزیه ماموستا. ئیستانهکان وهک زهنگوله وان

کاتینک رینک بن له مردن ناترسین. گونچکهی زهنگوله فروش راهاتیوو وهک کوی ماسیلکهی دهریا هدر دهنکی لیزه دهات. هاوینی رابردوو چوپوه گوندی خزیان، شوری هدهولن نهیترانیپوو بهخوی. چونکه گویی لن دهوو که زهنگولهی مینگله مهرینک رینک نین و دهنکهکانیان تهاو نیه. بهیاتی هستابوو چوپوه چیا، مینگلهی دوزیزوه، زهنگوله کاتی رینک کردبوو، پاشان که رابزوه لینی نوستوو.

به لن ... زهنگوله فروش دوپیاتهی کردهوه: ئیستانهکان وهک زهنگولهی وان، زهنگولهکان، جفجهکان، گهوره و چوکیان هده. نمو مینگله بهختهوه که دهنکی رینک و ساف دههینی. نمو مینگله ئیتر له گورگیش ناترسی.

تاغا تیلدنه سهری راوه شانلو له دلی خزیلا گوتی: «من لیزه چدهکم؟ تم و تانه بهکاری چی من دین؟» رابوو به چس گورکی گوت: «هسته با برلین هاوینی. وره له مالی من بهخوره. پابه تهنیا نهیم.» نمو شوره نمو پیوستی به پاسی گرنکتر ههبرو. دههیرست پاسی ههستزوه نه بهدی پرونی گیان پکات. مهسهلی دیکه بز نمو له دنیا بهدا نهبرو. نمو تهنیا دوو پرسی ههبرون. له وانه بوو پرسی لهنگه رگای سوداش له پدنا نه وانه دا پینه نه ومار. نه وانیتز گشتیان ههوا بوون.

همهویان ههستان و گزپورنموه تهاو بوو. هیندپکیان که ناروق غیردتی وهه ر ناپوون، پساوانه چوونهوه مالی خزیان. نه وانیتز له پهر مانگه شو له همساری پالهلوان میکلس لینی نوستن. نیوه شه و تینههروو.

تهواوی شو تراساکی یی نموه هیلاک بووی، دانیشتیوو گویی داپویه. هموو شتینک

ناخافتن وترس و نیکه‌رانی و ناره‌قخواردنه‌وو گالته‌وو گه‌پ له‌ منشکیدا نه‌خش به‌وو. به‌لام باوکی پتر له‌همه‌وان کاری تیکردبووکه هه‌میشه سهری به‌ردابه‌وو. جاروبار سهری هه‌لده‌هنا، نه‌مری ده‌کرد و دیسان سهری داده‌خسته‌وه. ده‌تگرت نایه‌وی له‌گه‌ل ته‌م وژی‌ه‌وانی ده‌وو به‌ری ده‌هینشی که هه‌ر پرتوه‌ بوله‌یانبوو. تراساکی ته‌ماشای بابی ده‌کردو بی ته‌وی به‌خز پزان ته‌م که‌م ده‌وو به‌ پیاو.

قوتابخانه‌ داخرا بوون. به‌بابی کوو له‌خه‌و هه‌ستاو چه‌و دوکانی بابی. پنی خوشبوو بون به‌ باوکیه‌و بکات. که‌م که‌م تبه‌ده‌گه‌شت که‌م ته‌و پهاوه‌ بژی و ته‌وه‌بیده‌نگه. ته‌ویش نه‌گه‌ر ریش و سه‌لی هانا، وه‌بابی ده‌چوو.

کاتیک ته‌و نیکه‌ر له‌ منشکیدا ده‌جولا، له‌ لای له‌تگه‌ر کاوه‌ ده‌نگی چینیو هه‌را هه‌را ده‌هات. هه‌نگاری توند کردن. زوری بی‌ته‌چوو له‌ پش سه‌رتاشخانه‌ی پاراسکه‌ واس دیتی تورک ده‌وه‌ی سه‌رتاشیان داوو جینیان پیده‌دا. تهبان‌لیده‌کرد. چه‌قزیان لی ته‌و ده‌کرد که‌ به‌کوژن. ته‌و چاره‌ ره‌ش به‌ کراسی داواوو خه‌ناوی. به‌ سه‌روچاوی سواخه‌راو به‌ هیلکه‌ی پس و ته‌ماتی رژی ده‌له‌ری و ده‌گه‌راو سه‌رنی ده‌خوارد که‌ ته‌گه‌ر به‌ره‌لای بکه‌ن ده‌چینه‌وه سه‌را و تازه‌ نابه‌ته‌وه کاندی. هه‌ر له‌و کاته‌ندا ده‌یکوت: کیشکی عه‌زه‌ی هه‌به‌، ده‌پاراهه‌ که‌ به‌زه‌ه‌یان به‌و دای.

تراساکی که‌ نه‌وه‌ی دیت، به‌ غار به‌ دوکانی بابی. پالموان له‌ پشت میزی دانیشیوو، نامی بوگزاسی برازی ده‌نرسی که‌ له‌ نه‌ره‌نگه‌ستان ته‌واره‌ به‌وو. له‌ نامه‌که‌دا نه‌و سه‌به‌وی: «ته‌گه‌ر ته‌و پیای و شه‌رت به‌ خه‌به‌ ده‌ست له‌ ته‌ووپا هه‌لگه‌رو به‌گه‌رنه‌. خه‌زبا ده‌زمانی ته‌و له‌و چه‌ند ساله‌ له‌ ته‌وپا چت کرده‌ و خه‌ریکی چی. پشت ده‌لیم ده‌ست له‌ ته‌ووپا هه‌لگه‌ر و به‌گه‌رنه‌ به‌و نیشته‌انی خه‌رت. کاتی هاته‌مه‌وت هاته‌وه‌، ولات پهیستی به‌ ته‌و هه‌به‌. ته‌و بژی له‌ کیت له‌ دایک به‌وی؟ له‌ گه‌رانه‌ودا ته‌لوه‌کی به‌که‌. ته‌وش وه‌ره‌ ته‌ه‌نگ ده‌ست ده‌به‌. ته‌ی برازی من به‌زانه‌و ته‌گادار به‌ که‌...»

راست له‌و ده‌مه‌دا تراساکی به‌ په‌شکاری وه‌ژوو که‌وت. هاواری کرد: «باهه‌ ته‌وه‌ خه‌ریک پاراسکه‌واسی نه‌قبر له‌ پش دوکانه‌کی سه‌ر به‌ون. زویه‌له‌ فرای که‌وه‌، ته‌لوه‌کی به‌که‌».

پالموان میکل‌س راست به‌وه‌، له‌به‌ر ده‌رگای دوکانه‌کی راهه‌ستا، سه‌به‌ری کرد ته‌و پزلیک ته‌وکی سه‌سه‌ری سه‌رتاشیان گه‌مارو داوه‌، که‌س دیار نه‌وه‌ ته‌نانه‌ت سه‌سه‌ه‌ش دیار نه‌ سه‌ر وه‌ده‌ونی. کاسکاری یونانی گه‌شبان دوکانیان داخشیوو.

پالموان له‌ به‌ر تیشکی هه‌تاو به‌ره‌ی چه‌ند چه‌قزی چاو‌ه‌یکه‌وت.

«ده‌ی باهه‌... ده‌چی؟ ناترسی؟ ... ده‌ی ده‌چی؟

بابی رووی گه‌ژ به‌وو. تورک زه‌ر به‌ون، به‌لاماره‌دانبان وه‌گ به‌ره‌و مردن ره‌شتن به‌وو. به‌لام پالموان شه‌ری له‌ کووه‌کی ده‌کرد. ته‌گه‌ر ته‌نیا باهه‌ ده‌چوه‌ مالی نه‌په‌ده‌ست خزی ته‌وش ته‌و وانه‌سه‌ره‌ بکات. به‌لام نه‌ستا کووه‌کی له‌ په‌نای نه‌ستاوه‌ ته‌ماشای ده‌کا. تراساکی جازیکی ده‌یکه‌ش گه‌تی: باهه‌ ناچی؟ ده‌ترسی؟

«ده‌چم ... به‌لای ته‌رکان وه‌ری که‌وت. ته‌رام و له‌سه‌رخه‌ ده‌ره‌شت. سه‌ووه‌وی خوش به‌ون و

توده‌یی و قرسی لږ ديار نه‌یو.

کاتینکی تورک دیتیان پالەوان لږ یان وه‌نیزیک ده‌کموږ، ده‌سبان راگرت. نو کافره چی به گیانی نه‌وان ده‌وست، ده‌هات شهریان له‌گه‌ل ټکا؟

پالەوان میکلس چوه پېش و یه‌واش ده‌ستی درؤ گره تا به نیویاندا رنگای تېهر برون بږ خزی بکا‌تموه. تورک رنگابانداو قوت برون تا بزائن چده‌کا. چه‌لږگانیان نوشتانده‌وه چاره‌بروان برون. پالەوان گونچک‌کی پاراسکه‌واسی گرت وله‌پر سه‌رو چادی گرؤ و توده برون. وه‌پېش خزی‌داو گوتی: بالا برؤده مالی خؤت نېتر نه‌تېهنه‌وه.

پاراسکه‌واس مالی حېز کرده و له کاتینکا هېشتا گونچک‌کی به ده‌ست پالەوان‌ده‌وه بږ به‌ره مالی خزیان که‌وته وی. تورک بې نه‌وهی زمانیان بگهری رنگایان بږ چول‌کرد که بږوا. پالەوان جارتینکی دیکه‌ش به توده‌یی ده‌نگېدا:

. بالا برؤده مالی ژویه ا پاراسکه له هده‌لېن کزلا‌ندا ونېو. تورک واقعیان ورمایو، له جینی خزیان نه‌بزو‌تن. تماشای پالەوانیان ده‌کرد که هده‌وا به هندی و له سرخږ بږ لای دوکان ده‌گه‌رایده.

تراسکی به نافرین و سر سورمانه‌وه تماشای بای ده‌کرد. نیزیکو پرسبارینکی لېنکا، به‌لام بېده‌نگی بې‌ن‌هاشر بږو. پالەوان میکلس له پشت میز دانېشته‌وه ده‌ستی دایده‌وه قه‌ل‌م تا نامه‌ک‌کی ته‌واو بکا‌ت: «تاوینک پیتنوسه‌کم دانا‌بوو تا کارینکی چچوک راپه‌پنتم، به‌لږ برا‌زام، بزائم ناگادار به که مانوساکاسی مامت .....».

جیژنی رده‌مزان چه‌فز کیشه‌کائی تورک وه‌ک تازه زاوا خقیان ده‌رازانده‌وه، هیزشیان ده‌برده
 سه‌ر چایبخانه‌کان و له‌سه‌ر بالئجان داده‌نیشتن. هه‌تیر مه‌تیوی تورک ملیان قه‌پ ده‌کرد وه
 گوزانی (نهمان نهمان) به‌گولاناندا ده‌سورانه‌وه. هه‌وا فره‌گرم به‌وو، هه‌رایانیس هاری سی
 هه‌سترانی به‌فر له‌چهاره‌ بژ هه‌تیور، به‌مه‌لاو‌لا رابه‌کرد و شه‌یه‌تی به‌تورکان ده‌فرزشت.

له‌سه‌را‌خانه‌ی تیزیک به‌سنتاق کیشه‌کچی له‌به‌هانیوه شه‌په‌وریان لینه‌داو ته‌قه‌بان ده‌کرد.
 پاشا له‌گه‌ل ملنه‌ستورانی تورک بژ نوژی جیژنی ده‌چوه‌ مزگه‌وتی تازه. له‌سه‌ر مه‌اره‌کان ده‌سته
 عزم هه‌شتا ده‌سوتان. له‌هه‌ساری هه‌مه‌یه‌ مه‌لا، قه‌ه‌ری تیمام زاده‌ به‌ده‌سکه‌ گولی کیزی و
 ره‌حانه‌ رازابه‌وه. نه‌فه‌ندم لاتی هاریشه‌وه سه‌رلاکی و له‌کاتیکه‌بژ پشه‌وه راده‌ژا، به‌هه‌وای
 گوزانی قورنانی ده‌خویند. له‌ده‌وویه‌ری قه‌هران په‌ره‌ مرسلان قه‌لبانیان ده‌کیشاو به‌چاری نیوه
 توقاو گوی‌بان بو‌ده‌نگی کیشی ناسمانی راگرتیه‌وه وه‌ک وزوزه‌ی میش هه‌نگین ده‌نگی ده‌هات.
 نه‌و په‌ره‌ مه‌زده‌ فره‌ که‌به‌خوش به‌ون لایان وابه‌و به‌زیندوی سه‌ری ده‌چنه‌ به‌هه‌شت. له‌ژاندا
 هه‌چ که‌مه‌پسیان نه‌به‌وو. ده‌نگی هه‌راو گرمی شار به‌قه‌لشتی ده‌رکان و به‌په‌جهراندا ده‌هاته‌ ده‌رو
 وه‌ خویدی ناوی جزگه‌لان ده‌چوو. له‌پشتی قه‌لا‌ز به‌وجه‌کائی قیشی ده‌نگی هه‌تاسان وه‌ک تاوی
 ده‌ریا ده‌په‌سرا. هه‌مه‌یه‌ مه‌لا به‌پیی په‌تی تارام و به‌نده‌نگ ده‌هاتو ده‌چوو.

راحه‌ته‌لقومی بژ په‌ره‌ مه‌زده‌ ده‌هاتو هه‌ندێ جاریش خه‌لوزی له‌سه‌ر قه‌لبانه‌کان داده‌نا. په‌ره‌
 مه‌زده‌کانیش که‌باش خواره‌به‌ویان، به‌قولته‌ قولتی قه‌لبانه‌کان لاسای کوزته‌بان ده‌کرده‌وه.
 له‌نه‌کار به‌زبه‌و هه‌واری جه‌رگه‌رو به‌ده‌نگی شکاندنێ ده‌رک و په‌جهران وه‌شپن و گه‌بزی
 ژن و مندلان و ته‌قه‌ی گولله‌ ته‌نگه‌را سوون و هه‌شتا په‌تی په‌ره‌ په‌وان کوزنایی هات و هه‌موه‌بان به‌
 سه‌ر لی شه‌واری راست به‌ونه‌وه.

له‌نه‌ر هه‌ساران و له‌سه‌ریانان ده‌نگی [گوشار..گوشار..] ده‌په‌سرا. نه‌فه‌ندم قورنانه‌کدی
 هاریشه‌ عه‌ززی وابه‌کرده‌ به‌ر ده‌رگا. چهند تورکی چه‌گه‌ار گه‌یه‌بان به‌دانی گرتیه‌وو، به‌قوره‌ قور
 وایانده‌کرد. باسک و سنگه‌بان خونه‌ای به‌وو.

خولامی قوله‌ ره‌شی پاشا به‌په‌خواسی نه‌و ده‌سته‌یه‌ی زبه‌ری ده‌کرده، سنگی رووت کرده‌ به‌وو،
 هه‌به‌یه‌کی زه‌ردی هاریشه‌وه سه‌ر شانی چاره‌کائی ده‌کالاندا ده‌سوران و له‌لینه‌ نه‌ستوره‌کائی
 تف ده‌هاری. قه‌مه‌ی هه‌له‌سه‌ره‌بانده‌ ده‌هه‌نه‌پانده‌ ده‌هه‌گوت

• قه‌تل هام... قه‌تل هام ۱۰۰

قه‌له‌ندی ترسه‌نوک به‌که‌لنی ده‌رگاه‌ا سه‌ری هه‌تاده‌ر و گوتی :

• ده‌چیه‌ گوی برام ؟

قوله رهش نه‌ماندی و گوتی :

« ده‌چم سهری شو سه‌گه ده‌برم و خورنی ده‌خزمه‌وه... »

« مه‌به‌ستت کی‌یه سوله‌پمان ! »

« پال‌هوان میکینس ! »

نه‌فندم ره‌نگی به‌رواته‌وه نه‌ما و هاواری کرد و گوتی :

« بزچی تو له خوا ناترسی ؟ به‌لام ده‌نگی له نینوشین و گابوری مه‌سبحه‌گاندا بزیر بوو. »

تورک ده‌رگایان ده‌شکاندن، ژن له پلیکانان وه‌سره ده‌که‌وتن و به‌هاوار و گریان له‌بهر خودا ده‌پاران‌هوه . هیندی به‌مendaleوه له سهر بانی خویان فریده‌دا خواوی. هیندی له پیاده‌گان به‌یهره‌گانیان ده‌کرد. ده‌نگی گولله و لنگدان ده‌بیسرا. پاشان هاوارنکی توند ده‌هات و بیده‌نگی زال‌ده‌بوو.

پال‌هوان میکینس چه‌ک به‌ده‌ست له پشت ده‌رگا وینستابوو، ژنه‌که‌ی نارد‌هوه سهری و تراسانی له کن خزی راگرتیوو:

« وهره پال‌هوانی من. لیره به‌و گوی بده‌به پزانه ده‌لیم چی. نه‌گهر تورک ده‌رگا بشکینن، من هه‌مووتان ده‌کوژم. نامه‌وی نینه به‌زیندیری بکه‌ونه ده‌ستی تورکان، توش تراساکی، هه‌ره‌ل که‌س ده‌بی که‌ ده‌تکوژم. تینگه‌بشتی ؟ »

« تینگه‌بشتم .. بابه »

« له‌گه‌لی ؟ »

« به‌لی ... له‌گه‌لتم .. »

« به‌وان مه‌لی، نه‌وان ژئن ده‌ترسین »

« هه‌جیان پی‌ن تالیم . ههر تگ بیده‌نگ بوون. هه‌رتک له پشت ده‌رگا وینستا بوون و گویان دابه‌وه هه‌راو ده‌نگی لاقان که‌ به‌کۆل‌ندا هاتو چزیان ده‌کرد. »

چه‌ند که‌س له دراوسینگان، وه‌ک کراسوگئورگس و ماستراپاس و کولبوا، له‌گه‌ل که‌چه‌ل و کویره‌گانیان، یای پینلوب و کرسانتی. رۆژه‌گانی پیشوتر توانیبوویان له شاری چه‌نه‌ده‌ر و رۆگار بن. ژنه‌گان جلی پیاوانیان کرد‌هوه به‌وو به‌نیر قه‌لبالی و بی نه‌زمیدا له ده‌روازه ده‌هرکه‌وتیرون. چس‌گورگش به‌شالواری تورکی و پشتیندیکی سور و میژه‌ه‌نگی سپی خزی رۆگار کرد‌ه‌وو. چاویلکه‌ی ده‌باغه‌لی نابوو به‌ترس و له‌رز به‌ده‌روازی لازاره‌دا تی په‌پییوو. تولی‌پاناسی پیر کوره‌که‌ی به‌ره‌لا نه‌کرد بوو. دوکتور نالای فه‌رانسی له پیش په‌نج‌ه‌ره چه‌قاند بوو. تیدومنه‌ش رایگه‌یانده‌وو که‌ ناروا و نالای ده‌وله‌ته‌گه‌وه‌گانی ئیروپای له‌سهر بانی چه‌قاند بوو. به‌پس‌ژنی کاره‌که‌ری گوتیوو: « وینستا نه‌گهر تازان بایین ده‌ست له مالی من بده‌ن »

رۆژی پیشتر تراساکی له باوکی پرسیبوو: « بابه نیمه‌که‌نگی ده‌رۆین؟ » کور به‌په‌له‌ه‌وو که‌ وه‌ک نه‌واتن‌به‌ده‌ست و چیدا وابه‌کاو سه‌رکه‌وی . بایی له وه‌لا‌ندا گوتیوو: « نیمه‌ده‌وی ته‌واوی خه‌لکی گه‌وه‌ک ده‌رۆین. »

« یز چی بابه ؟ »

« خۆت بزانه‌ بۆ چی ؟ »

نیز یکی نبوه رژیو کاندی له ژیر زه‌بزی قه‌مه‌ر خه‌جهری تورکاندا په‌له‌قاو‌دی‌تور دهنالاند. بانگیژ له‌سەر مناره بانگی د‌داو تاریخی ر‌ه‌م و په‌زه‌یی خ‌وا‌ی ده‌کرد. ه‌ر‌له‌و کاته‌دا له‌گه‌ره‌کی گ‌ر‌ل‌س‌تان له‌و س‌ری کاندی پ‌ن‌ج ش‌ه‌ش ت‌ور‌کی چه‌ق‌ز‌ک‌ن‌ش ن‌اس‌ن‌کی در‌ژ‌ی‌ان به‌ده‌سته‌و بوو ده‌ر‌گ‌ای م‌الی پار‌ا‌س‌که‌واس‌ی س‌ه‌ر‌ا‌ش‌ی‌ان ش‌ک‌ا‌ند و چ‌و‌رنه ژ‌و‌وری. ک‌ی‌وه‌که‌پ‌ان گ‌ر‌ت و ه‌ا‌ر‌ش‌ت‌ی‌انه س‌ر ت‌خ‌ت‌ی. چه‌ند ت‌ور‌کی د‌یک‌ه س‌ه‌ر‌ت‌اش‌ی له‌ق‌ب‌ری‌ان له‌ پ‌ش‌ت ک‌ی‌پ‌ان ه‌ی‌نا ده‌رو س‌ه‌ری‌ان بر‌ی. پ‌اش‌ان ک‌ی‌زی خ‌و‌ن‌ا‌و‌ی‌ان گ‌ر‌ته ت‌ام‌ب‌ز و بر‌دی‌ان.

پ‌اله‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س‌ل گ‌ر‌نی ه‌ه‌ل‌خ‌ش‌ت. له‌و س‌ری ک‌و‌ل‌ان له‌ س‌ر ک‌انی ئ‌ی‌د‌م‌نه ته‌قه‌پ‌ان ده‌کرد. ت‌ف‌ه‌ن‌کی ه‌ی‌نا س‌ه‌ر‌ی و له‌ به‌ر خ‌و‌یه‌وه گ‌وت‌ی: « ئ‌وه د‌ین .. نا‌و‌ری دا‌پ‌وه ته‌ماش‌ای گ‌وره‌ک‌ی کرد و گ‌وت‌ی: ئ‌وه د‌ین ... »

تر‌ا‌س‌ا‌ک‌ش ده‌مان‌چه‌ی ئ‌ام‌اده کرد و دو‌و‌پ‌ا‌شی گ‌رده‌وه: « ئ‌وه د‌ین ... ر‌و‌ژه‌گ‌انی پ‌ش‌ت‌ر با‌و‌کی ف‌ی‌ری س‌ی‌زه‌گ‌ر‌تن و ه‌ا‌ر‌ش‌تنی گ‌رده‌وو. ج‌ار‌ن‌کی د‌یک‌ه‌ش به‌ت‌وند‌ی ته‌ماش‌ای گ‌وره‌ک‌ی گ‌ردو گ‌وت‌ی: ئ‌ی‌شه‌لا نا‌ت‌وس‌ی! »

ب‌ز ده‌تر‌س‌م؟ ده‌ز‌ان‌م ده‌مان‌چه با‌و‌ش‌م

لا‌تی له‌به‌ر ده‌ر‌گ‌ای ح‌م‌س‌اری ق‌ای‌م کرد و چ‌او‌ه‌رو‌ان بوو. له‌ دو‌وره‌وه ده‌نگ‌ی ته‌قه‌ پ‌تر ده‌بوو. ت‌ور‌ک له‌ به‌ر م‌الی ئ‌ی‌د‌م‌نه را‌وه‌ست‌ا‌بو‌ون، به‌ش‌انی پ‌ا‌ل‌ی‌ان به‌ده‌ر‌گ‌اره ده‌نا که ب‌ش‌ک‌ن‌ن. ئ‌ی‌د‌م‌نه له‌ به‌ی‌انه‌وه له‌ پ‌ش‌ت م‌ی‌زی گ‌اری دان‌ی‌ش‌ت‌ی‌وو نا‌م‌ه‌ی ب‌ز ده‌و‌ل‌ه‌ته گ‌ه‌وره‌گ‌انی د‌ن‌یا ده‌ن‌و‌وس‌ی: « ئ‌ی ده‌و‌ل‌ه‌ته خ‌ا‌ره‌ن ده‌سه‌ل‌اته‌گ‌انی ج‌ی‌هان، له‌و ک‌اته‌دا که م‌ن خ‌ه‌ر‌کی نو‌وس‌ی‌نی ئ‌ه‌ر نا‌م‌ه‌ی‌م، ک‌اند‌ی ئ‌وه خ‌ه‌ری‌که ده‌م‌ری. و‌ی‌زه‌ی گ‌ول‌له له‌ ح‌م‌را ده‌نگ‌ ده‌د‌انه‌وه. ت‌ور‌کی ک‌ی‌وی ده‌ر‌گ‌ای م‌الی مه‌س‌ج‌ی‌ه‌ک‌ان ده‌ش‌ک‌ن‌ن، پ‌یا‌وان ده‌ک‌و‌رن، ژ‌ان ف‌ه‌ س‌اد ده‌ک‌ن، م‌ن‌د‌اله ش‌ی‌ره‌خ‌ز‌وه‌ک‌ان س‌ه‌ر ده‌پ‌رن. م‌ن ه‌ا‌وار ده‌ک‌م ه‌ه‌ر چه‌نده ده‌ز‌ان‌م ک‌س ن‌ی‌م. ک‌ا‌بر‌ای‌ه‌کی ه‌ی‌ج و ه‌ه‌ژ‌ار‌م که له‌ ق‌و‌ش‌ن‌ی‌کی ت‌ور‌یا دو‌ور له‌ ئ‌ی‌وه‌ی ده‌و‌ل‌ه‌تی م‌ه‌زن ب‌زم. خ‌وا له‌ک‌ن م‌نه‌و ت‌وره‌یه. ئ‌ه‌و له‌م ژ‌و‌وره‌دا که نا‌م‌ه‌ی ب‌ز ئ‌ی‌وه ت‌ب‌نا ده‌ن‌و‌وس‌م د‌ی‌تر ده‌چ‌ئ‌ و له‌ س‌ه‌ر ش‌انی م‌نه‌وه ته‌ماش‌ای نو‌وس‌ینه‌ک‌ی م‌ن ده‌کا‌و ده‌ ی‌خ‌و‌ن‌ش‌ته‌وه. خ‌و‌م‌ات ده‌کا و ل‌ی‌وان ده‌ک‌و‌ژ‌ئ‌ و چ‌او‌ه‌رو‌انی ئ‌م وه‌ل‌ام‌ه‌یه که ئ‌ی‌وه ده‌م‌ده‌نه‌وه. ب‌ز‌ان‌ن که ب‌ه‌ن‌ج‌ه‌ک‌ه‌لو نا‌م‌ه‌یه نا‌م‌ه‌ی د‌یک‌ه‌ت‌ان ب‌ز نا‌ن‌و‌وس‌م. ئ‌ی‌تر له‌ ه‌ا‌وار ک‌ردن م‌اند‌وو بو‌وم. ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ئ‌ی‌وه وه‌ل‌ام نه‌ده‌نه‌وه، رو‌و له‌ خ‌وا ده‌ک‌م و ئ‌ه‌و‌ش . »

له‌ پ‌ر ده‌ستی را‌گ‌رت. ده‌نگ‌ی چه‌ند ده‌س‌ر‌ژ‌ی ب‌ی‌ست. س‌ه‌ری له‌ په‌ن‌ج‌ه‌ره‌ی بر‌ده ده‌رو ده‌سته ت‌ور‌ک‌ن‌کی د‌ی‌ت که‌را ده‌ر‌گ‌ای م‌اله‌ک‌ه‌ی ده‌ش‌ک‌ن‌ن. به‌ س‌ه‌ری‌ان‌دا گ‌ور‌ان‌دی و گ‌وت‌ی:

« چ‌تان ده‌و‌ی؟ ک‌و‌رن ن‌اب‌ی‌ن نا‌ل‌ای ده‌و‌ل‌ه‌ته گ‌ه‌وره‌ک‌ان له‌س‌ه‌ری‌انی ه‌ه‌ل‌ک‌را‌وه؟. ده‌نگ‌ی پ‌ن‌که‌ن‌ی‌ن و ه‌ا‌واری ب‌ی‌ست. گ‌ر‌له‌به‌ک به‌ پ‌نا رو‌ومه‌ت و گ‌رن‌ج‌ه‌ک‌ه‌دا را‌بر‌د وه‌ ژ‌و‌وری نا‌و‌ن‌ه‌ی و‌ود‌وخ‌اش کرد. ئ‌ی‌د‌م‌نه س‌ه‌ری بر‌ده‌وه ژ‌و‌وری، که ده‌ستی به‌ گ‌رن‌ج‌ه‌ک‌ه‌ی دا‌ه‌ی‌نا، ده‌ستی پ‌ه‌رو له‌ خ‌و‌رن. نا‌ره‌ح‌ه‌ت بوو، له‌ دا‌خ‌ان وه‌ه‌نا‌سه‌ه‌ر که‌وت، ئ‌ه‌و د‌ن‌یا‌یه ه‌ی‌ج و ز‌ا‌لم بوو، ده‌و‌ل‌ه‌ته گ‌ه‌وره‌ک‌ان‌ی‌ش ه‌ی‌ج و ز‌ا‌لم بو‌ون. ئ‌ه‌وان‌ی‌تر ه‌م‌وو له‌ق‌ی‌رو چ‌اره‌ ره‌ش و ب‌ئ‌ ده‌سه‌لات بو‌ون. ئ‌ی‌د‌م‌نه به‌ری ده‌ستی به‌ خ‌و‌رن گ‌ردو به‌ ن‌ی‌ش‌انه‌ی ده‌ر‌پ‌نی‌ب‌ز‌اری له‌ س‌ه‌ر نا‌م‌ه‌ک‌ی د‌انا که ب‌ز ده‌و‌ل‌ه‌ته م‌ه‌ز‌نه‌ک‌انی نو‌س‌ی‌بوو. پ‌اش‌ان به‌ ب‌ۆ‌له‌ ب‌ۆ‌ل گ‌وت‌ی :

- وهریگرن! نیره و نیره و نیره بژ نیره مژر کرده ، ناهه کهم ناوا تهواو کرده: « نهی دهوله ته مه زنه گانی دنیا، نهی ښنگلیز، فدرانه، ښتالیا، توتریش، نهلمان، روسیا، خوینی کریت له نهستی نیره و کوپ و نهو کانتا دهی! »

دهرگای هسارئ روخابو، تورک له کاتینکا هه مه گانیان به دانی گرتبو، ژوانه هسارئ. له پلېکاتان و هسار کهوتن، ښومنه له پشت میزه کهی دهنگی ههراو هوربای بیست، ههستار بیری کرده: « ښومنه توش نه جهلت هاتو... نه کهی نا بروم بهری! » سه یرنکی نه ملاولای کرد، ده تگوت ده یوئ نامرازی مردنی خوی هه لیزئ. چهک له سهو دیواری نه بو، تازه نهو پنیستی به چهک نه بو، نهو شهرې به شیری نه ده کرد، شهری نهو به بیرو قه لم بو. بهیاری داو مستبکی توندی له میزه کهی دا و له بهر خیزه وه گوتی: « جینگای من تیره به. هه لیزه خه باتم کرده، هه لیره ش دهی بزم. »

دانېشت و ده سېما پنیرو سه کهی. تورک په پېلاجه ده رگاپان کرده. کانی چاربان به ښومنه کهوت که هندي و نارام سهری به سهر په په کاغه زی خویناوی داگرتوه، واقیان وېما. پاشان نه پاندیان و گوتبان:

« کافر دراره کهت له کوئ شارد زته وه. پوله کهت له کوئ به؟ »

ښومنه سهری هه لیری و ښوچارانی خوی ښانداو به سه بروکه گوتی: « نه و تا لیزه دایه! »
یهک له تورکه کان قاقا پښکمنی و گوتی: « پریم سهری بشکینه برانه چی ښایه؟! »

بهوله ښومنه وه لام بدا توه، شیر ښکبان له توقی سهویداو میشکی به گوزی وهر بو. خوین به سهر په په کاغه زاندا بلاو بزو. تورک بژ تالان به مالی وهر بوون. هه چی له مالېدا یو بریدیان و بلاویدیان کرد.

کانی گه بشته سهری کزلان، توشی سوله یمانی قوله رهش یوون که به سه رزکا پتهی دهسته یکی چه توکښو بهر لا بهرو مالی پالوان میکلس رابان ده کرد. سوله یمان راوه ستاو به هه ناسه برکه پرسیاری کرد: « ښو له کونوه دین؟! »

له کانی ښومنه

نه کهن بجه مالی پالوان میکلس، دونا خوښتان ده خومه وه. له بیری نه کهن که نهو کافره

پارووی منه.

سوله یمان له گاتی وه نیزیک کهوت، سهو رووی خوی شوست، فېنگ بزو وه هښندئ ناوی خواره وه. چه توکښه گانی هاوالی لاسپان کرده وه. یهک له وان تماشای ده رگا شکاری ښومنه ی کرد دینی پیریزن له عمرزی کهوتوه دهگری و قوی ده پښتوه. یهک له پیاو گوژده کان گوتی: « ده لښ چی نهو پیریزنه ش بکوژن؟! »

یه کپتر گوتی: « لېگه پئ مسته فا! ښتر ده ستم شل بو. نم رز له به پانیوه ... »

سوله یمان هاواری کرد بژ پښتوه. گښتبان په غار کهوتنه ری و بژ خوښاندن شېره گانیان لیک ده دا.

پالوان میکلس که له پشت ده رگا خوی مات کرد بو. دهنگی لاقی دهسته یکی ده بیست که بهرو مالی نهو دین. دهنگی سوله یمانشی ده ناسی. بیری کرده وه: ته وانه بژ من دین له

پشت دیواری چالوده‌کمی نه‌ژنوی دادا که پدنا بگری. تراساکیشی برده کن خزی، له‌بهره خویه‌ره
گوتی : « خرا پارمان بی » نیشانه‌ی خاچی کیشا، رویی کرده کوره‌کمی و گوتی :
« نازابه کووم. هه‌ره‌لچار بوو تراساکی ده‌بیست که بابی وا به‌خوژی بیدوینی و پینی بلی
کووم. له خوژیان سور هه‌لگه‌را و هه‌چی نه‌گوت .

تورک به په‌له‌نیزیک ده‌برونه‌وه. ده‌بان نه‌راند. هه‌موویان له پیش دهرگا راوه‌ستان. سوله‌یمان
هه‌مووی کۆکردنه‌وه و نه‌صری پیکردن. دووکس له‌وان ده‌بویه قولاب بگرن، تا نه‌وتر به‌چینه
سه‌ریان و له ونه به‌چینه هه‌سار و نه‌وانتر دهرگا به‌شکینن.

سوله‌یمان گوتی : « کس نابی ده‌ست له پاله‌وان مېکېلس بدا، نه‌و پارویی مته. نه‌و کافره
رۆژنیک ناپروی بردوم. من به راکیش راکیش ده‌یه‌مه بن دار چناری گه‌وره و له‌وی له‌تو پدتی
ده‌گم و ده‌به‌وانمه بدر کۆکه‌کانی کاندی که به‌خۆن. »

تراساکی نه‌و هه‌ره‌شه‌به‌ی بیست و چارنکی له بابی کرد. به‌لام پاله‌وان بیده‌نگ بوو. لوله‌ی
تفه‌نگی هاویشته‌وه سه‌و دیواری.

تراساکی له بابی پرسى : « بابه گوت لی بوو ؟ »

پاله‌وان به سه‌بروکه گوتی : بیده‌نگ په .

له دهره‌وه تاوینک ده‌نگ بران. ده‌نگی هه‌نسه‌ی یه‌کینک ده‌هات که له سه‌ر سینگ به سه‌ر
بانیدا دهنه پیش. پاله‌وان به ده‌ستی چه‌به‌تراساکی گرت و له پشت سه‌ری خزی دابنا. چاری
بربیره سه‌ر دیواری . له نه‌کاو سه‌ریکی قرژنی وک کینوی وده‌در که‌وت. خه‌نجهری به دانی
گرتیو بریقی ده‌هات. ته‌ماشایه‌کی هه‌ساری کرد کس نه‌دیت. پاشان ده‌ستیک له سه‌و دیواری
ده‌رکه‌وت که ده‌بویست له جیه‌ک به‌ند بی و پیندا سه‌ر گه‌وی. پاله‌وان راست ته‌قدی له
نیوچارانی هینا. ده‌ست له دیوار کرایه‌وه له کۆلانی که‌وته عه‌زی .

له دهره‌وه هاواریان ده‌کرد : یالا.. یالا.. دهرگا له رنسه چوو. له وه‌تاغی سه‌ری پای کاترینا
له پشت په‌نجهره هه‌لتروشکا بوو شیری دده‌ا به متداله‌کمی. رینو له که‌لینی په‌نجهره‌وه ته‌ماشای
تراساکی و بابی ده‌کرد. کاتی که دبی که‌لاکی تورک به گولله‌ی بابی که‌وت، هاواری کرد :
« هه‌ر بۆی بابه .! »

دایکی گوتی : « رینوی هه‌زاری من ا ژبانی نیشه به هونه‌ک به‌ستراوه. ده‌زانی بابت چ
به‌ریانکی داوه ؟ »

« به‌لی ده‌زانم. نه‌گه‌ر تورک بینه ژووری نه‌و گشتمان ده‌کوژی. »

دایکی به سه‌بره‌وه ته‌ماشای کرد و گوتی :

« تو پیار پای باشتر بوو . ناترسینی ؟ »

« دایه ... مرزف جازینک ده‌سری. که‌واپو باشتر به شه‌ره‌فه‌وه به‌ری. »

هه‌رتکیان بیده‌نگ به‌ون. له کۆلانی چ باسبو؟ ده‌نگی هه‌نگاوی تازه ده‌نگی تازه ده‌بیران.
له دهره‌وه بیوه کیشه. رینو لایه‌کی په‌نجهره‌ی کرده‌وه وگوتی : « دایه ده‌لنی ده‌نگی نه‌فه‌ندم دی. »
به هه‌لکه‌وت نه‌فه‌ندم بوو. له‌و کاته که نه‌فه‌ندم په‌نجهره‌ی کرد پزوه چاری به سوله‌یمان
که‌وتیو که توره‌وه سه‌ر خوژش بۆ لای مالی پاله‌وان مېکېلس ده‌چی، که‌وتبه‌وه دلّه خوریه. نه‌و

پالەوانی خوش دەوێست. هەر چەندە سالی دوو جار توشی گوناخی دەکرد. هەر یزیدیش لە پالەوان خوشی دەهات. بە بن ئەو یارنانبە بە سامە ژبانی ئەفەندەم هیچ بوو. لای خۆی بیری دەکردووە ؟ منی چارە روش لە ژباندای خوشبەکی دیکەم نیە. دایکەم لێم دەدا، خەلکی کاندیش بە تورک و مسیحیووە توتلکە لێمژم پێداوە. پارووم نیە، ژنو مالم نیە ، پیاوکی نازا نیە، جگە لە پالەوان میکێلس هیچ شتێک نیە. هەمیشە رۆژەکان دەژمێرم. هەر شەش مانگ جارێک خوشبەکی گەرورەم هەبەو توشی گوناخیکی گەرورەم دەبم. کێ چۆزانی! خوا گەرورەم خاوەن گەرورەم. دوور نیە دواي مردن بێم بە موشایخ. ئەو دەم لە پەنا مەرقەدی پاپیرە گەرورەم دەم نێزم. خوا پالەوان میکێلس سڵامەت کا، ئەگەر ئەو نەپایە هیچ هومبێنکەم نەبوو کە بێم بە مرزفێکی پیروۆ. نەخێر... نەخێر... ناھێلم پالەوانی من بکوژن. ئەو گەرورەم من چەند مەشک و گۆشت بەرازم لە مالی ئەو خوارووە.

ئەفەندەم لە تورەبیان سور هەلگەرا، باسکی هەلالمین و بە غار بەرو مالی پالەوان کوتای. لە بەر پەشکاری بە چالاکی و بە توندی بە هاواری دۆستەگەبەرە دەچوو. لە شەقامی گەرورە چەند تورک کە تالانچان دەبرد بانگیان کرد :

. ها ئەفەندی مەلعون بز کری دەچی؟ کێ وەدوات کەوتو و باالت گرتو؟ تورک رنگایان گرت. ئەفەندەم زمانی دەرکێشا بوو، تورە ، راوەستا. نێستا قورلە روشی مەست دەیی بە ناوات گەشتیی. دەرگای شکاندیی و پالەوانی کوشیی. ئەفەندەم هاواری کرد و گوتی :

. ناخر خوا لەبان سەرتان نیە؟ رنگا بدن برۆم بە تالوکەم. رنگا بدن.

. پێشان بلی کێ وەدوات کەوتو؟ هەتا پێشان نەلێ نارۆی .

بیرنکی باشی بە خەبالدا هات. ناوینکی دایووە گوتی : [سن میناس]

تورک لە قاقای پێکەنێنایاندا.

. بز پێدەکن بەد بەخێنە؟ بزگۆشتان لە دەنگی سێ ئەسپەکی نیە؟ من بە چاری خۆم دێم لە کلیسا هاتەدەر. بەلێ بز خۆم دێم. ئەو وەدوام کەوت. بە راستی ئێوە نابێن ؟ ئەوەتا وەنیزیک کەوت. تورک هەستیان بە مەترسی کرد. دەرگۆت بە راستی گۆیان لە دەنگی سێ ئەسپ دەبی. بە هەلکەوت سوارێک دوور وادەهات. ئەفەندەم هاواری کرد :

. ئەوەتا گەشتیی تەماشاکەن. !

تورک ئیدی ناوریان ئەداو و پالۆتیان. ئەفەندەم کە دیتی تورک هەلالمین، لە ترسان لاقی بە هەرزێو نوێ، دەرلەرز و دەرترسا و دەبگوت : « نەکا راست بی ! »

ئەو لە شۆشی رابردوودا بە چاری خۆی سن میناسی دیوو ئەو تورکانهی پەلامار دایوو کە وستیویان بچنە کلیسا، ئارەقەیی ساردی لە تیروچاوان دەهاتە خوارێ. نێستا تەواو بۆی رورنیوو کە وا سوار وەنیزیک دەکەوی. جارنکی تر باسکی هەلالمین و هاواری کرد: .. ئەللا.. ئەللا.. بە تالۆکە رابکرد. هەلەهات و دەرترسا. لە کانی ئیدومەنە لە دورووە قورلەروش و چەقۆ کێشەکانی ناسی کەوا خەریکی دەرگای پالەوان میکێلس . ن. ئەفەندەم رووی لەوانکرد و هاواری کرد :

. کورینە وریا بن هەموافان دەرکوژن. ئەوەتا سوار گەشتیی.

سەرلەبمان پرسی : « کێ دێن .. شەبەت بووی ؟ »

.. در اوسن ..

کام در اوسن ؟

.. سن میناس .. نهو تا .. گه بشتن ..

تینکرا ناوریان داوه . چاوریان رشگمو پشکدی ده کرد و هیچان نه ده دبت . نه فله ندم هاواری کرد : نهو تا .. هات .. نهو تا .. له ترسان خزی به ده رکی مالی پالمان مېکلسره نوساند . سوار ده هات له گانی نیدومنه تېده پری . نه فله ندم به تاشکرا ده بیینی . جارنکی تر هاواری کرد : نهو تا ... نهو تا .. لېوه کانی ده لمرزین .

کوا له کوی به ؟ من که هیچ نابېم

.. سه بره ! چوڼ نابېی ؟ نهو سواره زه پوښه نابېی ؟ نهو نېمې دېره و خدریکه په لامارمان بدا . نه فله ندم ده پېری و بهر و ده ریا هلاک . تورک به هه ناسه پرکه بهدوای نه ودا . نه وانیش ده نگی سې نېسپان ده بېست که وه دواپان ده گوی . خولامی قوله رش ناوېری دایموه . سوارنکی له بان سدری خزی بېی که له حموا وگ شه پوړ لېنگ ده دا . هاواری کردو گوتی : = کورینه پراگن . هه پای له سر شانی گوتېو ، له ترسان بزی هه لنده گېراوه به روڼی هه لنده هات . تورک پشویان لې پراوړو گه پشته له نگرکا . دمرچاریان شوشت و له بن سپهرنیک پالېان داوه . وگ سگ زمانیان کښا بو . نه فله ندم له سدریوان گوتېو پشوی نه ده هات . تاماره پدی کی زور هیچان زمانیان نه ده گېرا . ناخره کی خولامی قوله رش وده ننگ هات و گوتی : قسې خزمان بې چاکمان نه جاتی بو . چاک هه لختین !

* * *

کاندی له ژیر تیخی تورکاندا ده پتالاند . مسیحیه کان ده ستیان بهر و تاسان پانېر کرد بو له بهر خودا ده پارانوه . خلیفه نیشاندی خاچی ده کښا . تیر نه بده توانی هه رتاوا سدری سهرېنی . میگه له کدی بکات . له بن لیوانموه یارمندی له خوا ده خواست . له جبی خزی پراوړو . ده سستی لېنگدان و مورزوفلوس هات . خلیفه گوتی :

.. جله تازه کانی من بېته ده موی پچه کن پاشا .

.. ناخ باوکی پېروژ ... ده توی پچه ده ری ؟ نابې . تورک هدر که سېنک بېین سدری ده برن ... منیش له گه لټ دېم .

.. نا ... خرم تنبیا ده چم ... وهر یارم دتیم بده جله کاتم له بهر کم . خلیفه لېباسی توسقونی کرده بهر و تاجی روحانیه تی له سر نا ، وگازی دریزی توسقونی به ده ستوه گرت که دوو ماری زینن له سدری لېک هالېوون .

مورزوفلوس به چاوی ناقه ریتوه تماشای ده کرد . خلیفه مرزقنکی تازاو به هدیه ت بو . رشی روباری به سته لکی و بهر ده هتاوه . چالاکي و ژیری له چاوه کانیدا دبار بوون . له رووی شکل و بیچی نهو بو که مورزوفلوس ده برست رینه پدی خودا بکښی و کراسنکی له هدری زینن بکاته بهری و له تاسانه ده بکښیته زوی تا کوشاری مسیحیان کوتایی پېښی . خلیفه درگای گورده توسقوف نشینی کرده وه . له سر درگای مېر مېر به پیتی رش

نورسرابرو: «سالی ۱۲۸۱ تورک له پښتو دوه گایه خدلیفه بیان له دار داوه. روحی شاد بی.»
 خدلیفه کانی وده درکمون له بن لیواتمه گوتی: «روحی شاد بی» مورتزوفلوس چاری پېرون له
 ناو، به ددنگینکي له رزوک گوتی: «خوداو سن میناس» له گدلت پنا.

خدلیفه پشته ره شکانی سر دهرگای ممر ممری پی نشانداو گوتی: «مورتزوفلوس نیکه ران
 مده. من نه هوه لښی ثوانم و نه ناخرینان دهم.» خدلیفه هاته باخی کلیساو کانی تیپهر بوون
 سلاونکی له سن میناس کرد و به فیروز سر به رزی به رور مالی پاشا کهوته ری. مورتزوفلوس
 ده بیینی که وده درکوت و روهی له خدلیک وده گپراو به پشترازی مرگه وه ده چور. له وهی که به
 تنیا هشتیووی پروا ته رقی بزوه، له بهر خزیده گوتی:

«ناخ... مورتزوفلوس! نیشتا کانی نه وهی که تیپگی که داخوا تز گیانت ده بهردایه پان
 مهشکه ی فوو دراوی. ا. نیشانه ی چاپی کینشا و به دوا ی خدلیفه دا رویش و به لآم مابه بینکی هر
 وده هشتمهوه.»

کاندی له هراو کینشه پېروو، مسیحی هاواریان ده کرد، تورک ده پان قوراند و
 پیکه کمین. ددنگی شین و گریان له گدلت ته قهو شکاندنی دهرگان نیکه له ده بوون.

خدلیفه ده چره پیش و له بیستنی نالو و گریان خدلیک جه رگی ژانی ده کرد: «تا که ی ده بی
 یونانی قه لآجز بکړن؟ ناخ... نه ی مسیح... ناخر نیمه نینسانین وک توخودا نین. نیت
 ترانمان ندهاره. نه دی کوا نه زینشو یرونه دی تو؟»

شاری کاندی، دیواره ران، گهرک و دانیشته کانی، پېونه به شینک له بهدنی شو. کانی
 دهرگایک دهشکا و پان ژینک له داخی دهرود نازاری غزی له سورو سېنگی ددها، نو جه رگی
 ژانی ده کرد.

گومه لیک تورک شه شادانگ مهست به کراسی خزیواوه وه له مېداننې په پنا بوون، تاچاریان به
 خدلیفه کهوت که سدرتایی جلی زېرکفتی له بهر دایه، والیان وېما و هاواریان کرد: «بالا نو
 جانده وده چیه و ده چپته گوی؟ راگن ددها نو دپوه همواتان ده خوا.»

خدلیفه راست بز لای ممرگ ده چور. چاری پر بوون له بهزاري و خدلیت و فېداکاری. ده چره
 پیش و هیچی نه ده بیینی. هیچ ناگای له گزلان و دوگانان و زهلامان و ماله یونانیه کانی
 دهر ووهی نه بوو. تنیا بهری له بهر شت ده کرده: «له ریگای خدلیک و بز رزگاری گدلت،
 ممرگ چهند شیرینه! پیروانی نینجیل لایان وایه که مسیح له سر چاپ رله چی کینشا، به لآم
 نیلی! نیلی! له زمانی فېداکاریدا، پانی شادی خدلیفه له ناخی خزیواواری ده کرده: نیلی! ا
 نیلی! هرچندنی له باره گای پاشای و نه بیک ده کهوت، ههنگای توندتر ده کرد. مورتزوفلوس
 وده گد سگ به دواپوه بوو.

خدلیفه که پشته دارچناری گموره که سوز و گش وک پینستی پلنگی واوه ستا بوو. با گه لآو
 لقه کانی دله رانده وه. خدلیفه تاوینک سیری کرد و وایزانی بهری هیناوه، نه وهی که بهری بوو
 له هزاران مسیحی که پنی داگرا بوون.

ده درکه واته کانی بهر باره گای پاشا، پشپان گرت. مورتزوفلوس که تورکی ده زانی چوه پیش و
 تینی که پانندن. رنگاپان بز کرده وه، خدلیفه چوه پیش و مورتزوفلوس دهرگانان بز کرده وه.

پاشا به دیشنی خلیفه گرز بوو. له پېش په لېنډره دانېشېرو گونی داېره دهنګی هاوارو گریانې کاندې. ندر رنژهلانیه چاک سروشتهش که رهوشیکې نمری ههېرو، روده ووده دهېوه وهشی. تینواپهتی تورکان به خرنی یونانیهکان گاری له ویش کردېوو. له لاپهک شهرمی دهکرد که پاشاېوو، بهلام غېرهتی نهوهشی نهېوو که دهنگ دهېری و قهقه له دهست پچار کوژان دهر بېنی. خلیفه که بهر قهقه قهوارهوه دهرگای پر گرد بوو، بهسور پاشادا نهړاندی و گوتی: «پاشا تز له خوا ناترسی؟»

پاشا توره بوو له وهلام دا گوتی: «هی نیاسی گافران، نو کراس و زورق و بهرقه چیه؟ پیت وایه بهم کهش و نشه دهرترسینی! خلیفه به هدیپهتوره قامکی بهرو عاسمان راگرت و جارنکی دیکهش هاواری کرد:

تز له خوا ناترسی؟ نازانی له دهروده خرنی دهرزی؟ هیچ دهزانی که نو خونانه به سړی تزدا دهرنن؟

پاشه باش .. ههرا ههراپه مکه. دارچار له بهر دمت ونستاو

تهنیا خوا له پېش من ونستاو .. من له هیچ ناترسیم .

پاشا راپوو، دهرستیکرد په هاتو چز و پاشان له بهر دم خلیفه راوستا و ماوهېک به مانی و بهشکاوی تینی راسا. له زه ینی خزیدا خلیفهی دهېنی که بهر ههمو جلی زېن کفت و جهواهیر و تاج و دهگازی ترسوقفیهوه به دارچارنیپوه کردهوه. بهلام غېرهتی نهوهشی نهېوو که فرمانی ناوا بدا. له گول نهوهشی بهری دهکردهوه که: «هر چونی ین پنیوسته زاری نوو بېشهرمه بهروم. من ناتروم لهوه زیاتر تم قسانه بیسم... بهسور خلیفهدا گوړاندی و گوتی: «توره مکهو بهر، من خبری نوم گهرهکوه له کس ناترسیم.»

خلیفه له پنا بردن بز خودا وازی هیناو وروی له سولتان کرد و گوتی:

زور پاشه.. نهگهر له خوا ناترسی، خو له سولتان دهرسی! نهوهی بزانه که سولتان له دهست کریت وهنمان هاتوه. گهرهکیهتی لهم دورگهپهدا ناسایش و هیناېهتی جینگر ین. ههر بهزیدش توی ناردوئه نیرده. بهلام تز چدهکوی؟ تز فرمانی کوشار ددهدی. کوشار دهپېته هزی شورش. شورش دهپېته هزی دهست تیوهودانی وروسبا... بهرو پاشا نهغهندم. بهلام وادېته بهر چار که سرت له لشت زیاتره.

پاشا تیکچوو. له راستپدا خزی ههستی به قورسای سړی دهکرد. به ههناسه هرکه گوتی:

پاشه ... بهزو پېم نېستا چېکهم ؟

خیرا .. ین پشودان، ین تاونک وستان، سربازان بنیره و فرمان بهد که شهپور لی بدن و لغاویان بکه. لای خز تز پاشای. نیراده ی خوت نشان بهد ۱۰

پاشا سړی خسته نېو ههرتک دهستانی ودهتگوت خهریکه توندتری گات. ناخرهکوی هاواری کرد:

لهعنت لهو گاته که من پېم لهو دورگ لهعنتیه نا ۱ چاویکی له خلیفهی کرد و داوی

پارصهتی لېگرد و گوتی:

جهنابی خلیفه بز راوستای، فرمرو دانېشه با تیزی بیر بکهپنهوه، بزاین چېکهم ین ؟

لهو کاتهدا که تنبه کاتی خلوان به چمنه در نژی ده به به صحر، له دهرده مه سپهان صحر دهرهن، من ناتوانم دانبشم و ناشپرم، لغرمان بهد . تا گونم له دهنگی شه پور نه به، ناپرم و دانانپشم.

ناخ .. نهی گریته به ده به خه گان، نپوه همره شه پتان، له همت له همره وتان، له چاک و خه رابتان . پاشان به توره یی له وه تاغی و دهر گومت و چره سرای بارگا. دهنگی هاروی نه و روزشتی به په له ی نه فسرانی تورک که به مامزه و شیرده بز لای پاشا راپان ده گرد، ده پسران. خلیفه که له بهر دهرگا ونستا بو، هه ناسه به کی هه لکینشار گوتی: «خودا پنی روا نه دیتم که وهک خلیفه ی پشرو له بهرامهر دهرگای توسوف نشین له دایدرنم، گرنک نه، له جیاتیان مه سی له کوشتار نه جاتیان بو نه ونده به سه.»

پاشا گه راپوه، ده سبکی به نینچاوانی داهناو گوتی :

«نستا گوت له دهنگی شه پوران ده به، ده توانی برقی، نپتر له ده ست همره وتان وه ده مان هانوم، نامه ی کس به بپشم . نازانم لپره له سر زویم با له سر هاروت ونستارم.؟ پاشا پنهال له سر نپتره خت درنژ بو، ته سبکی گاره پای به ده ستمه گرت تا تزی به ده ستمه، جارچا له به ده چاونکی له خلیفه ی ده گرد، که له بهر دهرگا ونستا بو، له دلی خزیدا ده یگوت : «نم پیره قه شه له عه نه تیه چمنده به سام و هه به ته نه گهر واته پایه و روسی له عه نه تی نهان، به هاسانی مرسلمان ده کرد و شینکی به سام لی ساز ده کرد.»

* * *

هر له کاتهدا که پالوان میکینلس تاوری له کوره که ی ده داره که له په تا نهو چزکی دادا بو، گونی دایره هرای کولان و جینو وچه ده ی نه فندم و نه هره ده ی سوله پسانی قوله ره شو دهنگی قاچیان که راپان ده گرد، جار جار له کانی نیدرمنه دهنگی کر باتینکی داغدار ده هات.

پالوان له کوره که ی پرسی : ترا ساکی برسته ؟

به لی: بابه برسته ..

بجو به دایکت بپوه به خوار نانی ساز گا، وادپاره نم رز نپتر دهرده سر پسان نه ما، پاشان تهنه که ده ی هه لپه سارد و رستی سفارنگ تینکا، جارنکی تر بو به شین و گاپر. قامکی پالوانی له کار که ووتن، گونی هه لخت و له بهر خزیده گوتی: «بپگومان نیدرمنه ی فقهیران گوشه .» سری راوه شانده دووباره پیری کرده ده : «نهو خز پوار نه بو، چن دهرتانی بهر بهر گانی بگات،؟ عه ده ی تینا نه هر گریاره، وهک بهر خ سر پان بهره .» لهو کاتهدا که خه ریکه و سبهاره که ی داگیرستی، دهنگی شه پور له کولانان بهر ده بزه. دهنگی قاچی خه لک ده هات که به تالوکه راپان ده گرد، پالوان هه ستا و لایه کی دهرگای کرده ده. ده ی سر بازی تهنه که به شانی تورک به وینا ده وین، جارچی وه پنهان گوتوه هارو ده کا: «نه ی مه سی به کان هینا به تی بهر قه راره، له ماله کان وه نه ده ری، ناسایش و هینی گه راوه نه ده.»

پالوان سیکلس به به وایشی بپوه به کی کردو گوتی: «درا ی نه ده ی که کوشتار پان کرده، نهو پاشا دوروو کلاو چه سه رپاز ده نیری تا هینا به تی به گینه ته ده. به راستی نازانم داخوا خودا به ک

هده؟ نهگرمهشې، بنگرمان خدکي نه لېاښه. ښه لا هر نو روژانه ده بهېنمه خورې، بېدې
و نه به دې شالوانکې ده لنگ شې ده پښه گم»

به پاتې نو روژه پاشا فرمانيکې ناوې ده رکړد: «ته دې بو، بو. قه زو قه دږ
وايدوست، ښه ناو نام پته وه. ښه خون مريو، ده روازه گانې شار بگه نه وه. نو مه سېحانه
په ناپان بې گونده گان برده، بگه پته وه. گوندي په موسلمانگان که هاتونه شاري، بېڅه وه
گونده گانې خزبان، پاڅه گان چوک داېنې و له چيا پته خورې و خورېکې کارو کاسې خزبان
بن، ته وانا دنيا پې داوښکيان له موي سږي گم ناپې. سولتان خاوه نې گډم و په زه بېه. له
هه موان خوشه بې. نه دې مسيحي و موسلمان! په قازالچې ښه به که بې فرماني پاشا مل
پاکېشن. دنا پاشا له حساري مالي خزي هم چناري هه پېر هم تېنات و سابوړن...»

تورک خه عجبږي خونرويان خاوين ده گډنه وه ده گرانده بې قاره خانه گان. له کاتيکا قه لېانيان
ده کيشا، گوي پان بې دهنگي ژانده لوانې خړېن و قه له و که گزواني نه مان. نه مان پان ده گوت،
راده گوت. مسيحيه کانيش له مالان ده هاتنه دږ، هه پته کانيان کز ده گډه وه. ناوډېويان کوليوا
بگه پته وه بې شار. ټيکرا ده ستېان دابو پاچ و پښه. سرتزو قلويس، گاپا بېس، پاکېش،
مستېگري و نه وانيتر که وزو توانا په کيان له بهر دابو. له دې دې روازي کاندې، له حساري
کليسي سنا مېو ښيک گډه کي گولستان، قولکه پان هه لده گندن.

قه شه ماتولي به هه ناسه پرېک داوښي عه پاي به لاډا گډ بو. پېنچ پېنچ مرده گانې ده پال پک
دنا، به گورچي دوعاي بې ده گډن. پاشان هه تا بهر ده رگاي دنباي دې له گه لېان ده چوړ. تا سې
روژ پيار قه بريان هه لده گندن و ژبش خزني دږک و هم سارانيان ده شوشه وه ده گريان نه کا
چه قو کيشي تورک دېسان باده نه وه. چونکه له نيگار کرده و پان هېشتا هه وږسي جېنا به تي تازه
دياري ددها.

روژي چوارده پاله وانا ميکېلس بانگي کوره گي کردو گوتي:
«تراسکي! کاتي روښتن هاتو. پاشا چ ده لې با بلې. نو تورکي خدکي کاپادو کي به.
نا تواني له بارو دوخي نه م ولا ته تي بگات. کاتي کرېت گډ ده گري، ښه کوژانده وې هاسان
ښه، ټينده گي؟

ښه هه له به پانېه وه پېرسته ژن و مندا لان له شاري وده دږ خېن. من له پښه وه ده وږم و
توژ له دوا به. ژنه گان له نيوان ښه دا ده وږن. ښه پښي؟

پا به ... ده مانچه گډه شېم پېم؟
«نه دې چوړ؟ بې چوک چوړ ده بې؟ ښه ده چېنه گن پا به گډه ورت. بېو به دابکت بېزه
خزي و زاروگان ناماده گات.

پاله وانا ميکېلس دواي ښو رو سواي ماني خزي بو له ده روازي لا زاره و چو
کاروانسراي بېو ژني. له دې دابه زي، خاوه کاروانسراي بانگ کرد. بېو ژن هه روا جوان
وده پېر بو. پاله وانا پېي گوت:

«نو شز مانه گم لاي تو به جې دېلم. باش تېري که، سېي دېم ده پېه مډه. هه ول پده سې
ولا خانم بې پيدا بکه.

بیوه‌زن له‌کاتیتکا دوگه‌ی سوخمه‌ک‌ی به ناز داده‌خست گوتی:

«بز پال‌ه‌وان ده‌توئی برزی؟ کوشتار ته‌واو نه‌بره؟

تازه دست پینه‌کات. بز نه‌وی دروازه‌کائی شار دانه‌خرتن، به پی‌بان و به تالوکه بز نیو شار گه‌رایه‌وه. نیوه‌راستی هارین بوو. بایه‌کی گهرم و وشک له‌خواره‌وه ده‌هات و تزو غویاری له‌گه‌ل خزی ده‌هینا.

پال‌ه‌وان به‌روه دریا ری داگرت تا فینکی دریا‌ی بزیت. له‌دور دورگی چولی «دیا» به ره‌نگی گلی و هه‌لساری، وه‌که‌په‌ره‌سلیزکه‌به‌ک که له‌سر دریا هه‌ل‌نیشتی دیار بوو. جاران کائی خه‌مبار ده‌بوو، سواری لژتکه‌به‌ک ده‌بوو تک و تن‌با ده‌چوه نم دورگی‌به‌وه له‌ل‌نگه‌رگای خوزت ده‌هاته‌خوار و لژتکه‌ک‌ی ده‌گاشه‌به‌ردینک ده‌خست، به‌کیزه‌ری‌یه‌کدا ده‌ری. هه‌لم له‌په‌رده‌داخه‌کان هه‌له‌ستا، دوو داع‌بای دریا به‌بان سه‌ریدا تیه‌هین، تزوی نه‌ری بوون و پاشان تی هه‌ل‌چونه‌وه. که‌روژشک‌یک له‌بن به‌ردان ده‌ری‌ری، له‌سر پاشان راوه‌ستار ته‌ماشای ده‌کرد. پال‌ه‌وان بز لوته‌کی دورگی سه‌رکه‌وت. ته‌ماشای ده‌وری‌ری خزی کرد، عه‌رز‌نکی چول و به‌رده‌لان، دریا‌ی قول و په‌شه‌پزل روخه‌کائی ده‌کوتا. هه‌وا له‌راده‌به‌ده‌ر سافه‌وو. له‌به‌ر خزی‌وه پی‌ری ده‌کرده‌وه: «ده‌مریست لیره له‌نیو نم به‌ردانه ژیا‌یام. من له‌ثاوی شیرین و له‌سه‌وزه بی‌زارم... له‌تاده‌میزادیش بی‌زارم.»

پال‌ه‌وان وه‌له‌که‌وت. له‌دروازه‌ی کاندی تی‌په‌ری و زنگای کزل‌انه ته‌نگه‌کائی گرت به‌ر. هینشا چهند مه‌یت نه‌نیژا‌بوون. له‌کزل‌ان که‌وت‌بوون و یوکه‌نیان لی ده‌هات. گه‌بشته به‌ر ده‌رگای مالی می‌ستیری. پالی به‌ده‌رگابه‌وه ناو چوه ژووری. چاوی گتیر؟ که‌س دیار نه‌بوو. هاواری کرد: خاوه‌ن مال!

ده‌نگینکی نه‌رم و مرده‌له. وه‌ک زق‌هی چونه‌که به‌رز بزوه. پاشان سه‌ری که‌چهل‌ی بی‌رتولدو له‌ین عه‌با وه‌ده‌ر که‌وت. له‌ترسان چاوی نه‌یده‌دی. هاواری کرد: نه‌ره‌کی‌به؟ کی له‌وی‌یه؟

«بی‌رتولدو مه‌ترسی منم.

بی‌رتولدو پال‌ه‌وان می‌کیلسی ناسی، هاته‌وه سه‌ر خز. ده‌ستی بز سلاو به‌رز کردو گوتی:

«سلاو له‌نازاترین پیاوان!

«نه‌وه نه‌ساخی ناغا بی‌رتولدو؟ بزچی ده‌له‌ری. سه‌رماته؟

«نا... پال‌ه‌وان می‌کیلس ده‌ترسیم.

«سه‌رمی نا‌که‌ی؟

«نا... پال‌ه‌وان، سه‌رمی نا‌که‌م...

بی‌رتولدو عه‌بای ده‌خزی وه‌رگرت و پالی وه‌دیواری‌دا و پاشان له‌به‌ر خزی‌وه گوتی: «یا سن دن‌سی! من ده‌قول‌که‌به‌ک که‌وتوم که‌شیریان تینا به‌ره‌لا‌کردون. نیشانه‌ی خاچی کینشا و دوو‌باره په‌بۆله‌پۆل گوتی: نه‌ی خودای گه‌وره! هه‌رچه‌ندی بی‌ری لی ده‌که‌سه‌ره‌ نالقم نابهری. چۆن شتی واده‌یی، پیا‌ونیک چه‌قو ده‌ست داتی و سه‌ری به‌کی دیکه‌به‌ری؟ به‌راستی من له‌وه تی‌نا‌که‌م. من ناتوانم به‌شوله‌به‌ک نا‌زار به‌دم. بیژم چی؟ باوه‌ه بکه‌بز خدیار به‌نیش ده‌ستم ده‌له‌ری.»

«می‌ستیری له‌کوی‌یه؟

خوا بیپاریزی . چت پی بلیم پالہوان . نو مستبگری به چہندہ مروئیکی پاشہ! له جدنگی کوشاردا هاتپور خانور چکولہکدی من که بهینینه نیرہ. من نوہندہ دہترام تہمدہ توانی برؤم. نو لهنامیزی کردم، سی تارہکدی له سر شانی داناپور دہرؤیش. نازانی پالہوان... تورکی چہندہ به سام، به سبلی چہخاخی و به لاقی وک کولہکە. له کولانی ونستا بوون. من عہام دہسروچاوم وور گرتپور، هیچ کوئم نەدہبہنی و ناواش به رحمت تر بووم. ہدرناوا منی برده حساری و له پەنا چالازی دانام. ژنہکدی که منی دپت، تہماشای سی تارہکدی کردو به تورہیی به سیریدا گوراندی که : ہدرینا به سدریان داداین و سدریان ہرین. توش راست لہو کاتہدا دہچی سی تارلی دہدہی. لام راپور ژنہکدی منیشی به سی تار داناپور. بەلام خوا وەحمی کرد، ژنہکدی به یانی چور گوندی خزبان و نیمہ له دہستانی ناسردہ بووین.

لہوکاتہدا مستبگری وەژور کەوت:

سلاو پالہوان میکلس! ہز خانورچکولہی من به خیر هاتی. دہزانم چکارنکت به منہ، نینتا وا له مالی نیوہرا دینہوہ. کدی قہوارہ ہرؤین؟
سہی به یانی... باکیش و گاپاہبیش ناگادار کہ.

زور باشہ پالہوان . پاشان قامکی یز ببرتولدو راداشت و گوتی : (نەویش)

ببرتولدو به چاری زہقہرہ گوتی داپورہ دہیزانی نوہ کرتیانہ به لاتار پاسی چدہکن. نوہوان له پاسی تہدنگ و رؤیشتن یز چیا دہدوین. دیسان وەلہرزہ کەوت. پالہوان داہاتہوہ تہماشابہکی پپرہ مہزدی رەوشت پاشی کرد کہ خزی دہعہبا وور پنجا بوو، گوتی :
نەویش له گەل خزمان دہبہین. نانخورنکی زیادی گرنگ نیہ. تہو بیگانہ و میوانی نینہیہ. کونت سەری له بن عہبا ہینا دہر. چہند تالہ موری به سہرہوہ ماہوہ له ترسان قرز بیوون. به نالینہوہ گوتی:

ہز چیا! من بیم ہز چیا! نەویش به تہنگہوہ!

پالہوان میکلس له کانتیکا یز لای دەرگا دہرؤیشتن گوتی :

نا بابہ... تو لہگەل ژن و مندالان بہو چہرؤکی شیرنجان یز بگہرہوہ و سدریان گەرم بکہ.

جاری مالیاوا..

مستبگری پرسی :

پالہوان نیمہ له کوئی بہکتر دہگوشہوہ؟

له چپای سنا. له سہروہی گوندی پشترؤکفالو، له ناغەلی سہرہکانی سیفاکاسی پپر.

پالہوان درور کەوتہوہ و رؤیشتنہ نیو کولانینکی تہنگہوہ. باربابانسی ہبلاک وشەکەت به ورو گزوی ہز مالی دہ گہراپہوہ. کہ چاری به پالہوان کەوت راوہستا و گوتی : پالہوان وک دہلین خونی زور رڑاو، چۆن دہ کوئی تۆلہی بستینہوہ،؟

پالہوان کابرای لہسەرینی خزی لاداو گوتی : من پیاری نەحمەقم خوش گەرہک نیہ. e

له بہر مالی پالہوان ستیفانیس راوہستا، نوہ کەشتیوانی گزؤو مۆن له سەر نیوتہختی خزی دانیشتیو، پینہی دہ کرد. نوہ چونکہ به سەلتی پپر بیوو، ہەموو کارنکی ژنانہی دہزانی. لبباسی دہدورو، چیشتی لینہنا، جلی دہ شوشتن و مالی خاوین رادہگرت، رۆنی دہچرای خیرانی سن نیکولا

ده‌کرد. هر چند سن نیکولا رژی نوتم بوونی پاپوره‌کی ده فربای ته کهوتبور، پاپوره‌کی له نوتم بورن نه‌جات نه‌دایوو. کهشتیوانی پپر هم‌مو رژی ده‌یگوت: «سن‌نیکولای فغیر له کاتی نوتم بوونی پاپوردا چی له‌دست ده‌هات و چزن ده‌یتوانی ده‌فربای من بکه‌وی؟ به‌لام هر چوژنیک بی شباوی نه‌و‌یه که رژی بز ده‌چرای بکه‌م». چرا‌کی تا سر لپوان پر ده‌کرد.

پال‌ه‌وان سټیفانیس که ده‌رزی به ده‌سته‌وه بوو، سری هه‌لټنا و راه‌وو گوتی:

«سل‌وو پال‌ه‌وان میکئلس! خور له کام لاوه هه‌لاتره که واتر لیر ده‌یستم؟»

پال‌ه‌وان میکئلس بی ته‌وی ده‌نگ بکا چاونکی لښکرد، سټیفانیس دوو باره گوتی:

«ده‌زانم خه‌ریکی چی؟ تو خوت بز شهر ناماده ده‌کی، له داوت‌له‌یان ده‌گه‌پنی و ده‌ته‌وی ده‌سته ته‌وو بکه‌ی... به‌لام نه‌گه‌ر ناوی منت نویسوه، ره‌شی که‌وه، من له گه‌ل نیم،

لام وایه پال‌ه‌وان سټیفانیس توش خوت بز شهر ناماده ده‌کی. که‌وابوو له گه‌ل من وهره،

گوتم ناوی من ره‌ش که‌وه، من وهر له وشکی؟ نعم کاره له گه‌ل زه‌وتی من رینگ ناکه‌وی.

یو نعم کاره لاق پپوسته، منیش لاقم نیه، شه‌لم، من ده‌چم بز (سپرا) و له گه‌ل کومه‌لی کریتبان

پپوته‌دی ده‌گرم، یه‌ل‌کوو پاپورن‌کیان لی بستنم.

پاشان رووی کرده لای په‌یکه‌ری سن‌نیکولا و گوتی: «گوت لی‌یه سن نیکولا؟ نیشه‌لا نعم

جاره وک جاری رابردوو نم پهندهم به سر ناهیتی!»

پال‌ه‌وان میکئلس گوتی:

«به سلا‌مت پال‌ه‌وان سټیفانیس. نه‌گه‌ر به‌کترمان نه‌دپته‌وه گه‌ردنم نازا که. هیوادارم خرا

بشه‌خشی».

پال‌ه‌وان سټیفانیس دای له قاقای پینکه‌نین و گوتی:

«پپری پال‌ه‌وان پولیکینگیس-یش هر ته‌و قه‌ی ده‌کرد. دلټیا به من نامرم. نعم جوهره

جیابونه‌وه له من فایده‌ی نیه.

چاوه شیتابنه‌کی ده‌تروسکا. چاونکی له پال‌ه‌وان میکئلسی کرد که بزلی ده‌رگا ده‌چوو،

ه‌واری گود:

«هزی پال‌ه‌وان میکئلس! دیت پال‌ه‌وان پولیکینگیس وه‌پیش تو که‌وت. ته‌و نیتا تالای

خزی هه‌ل‌کردوه و له گوندی «کاستلی» که شارزچکه‌به‌کی گه‌روه‌ی تووک نشینه ناوه‌ندی خزی

دامه‌زاندوه. وک ده‌لی خانه‌کشی بردوته نه‌وی.

پال‌ه‌وان میکئلس گرژ بوو، ده‌ره‌کی و‌ه‌ها توند پپوه‌دا که لاشپانه‌ی بزوتن. پاشان بازده‌یکی

دار چوه ده‌کولانی.

رژی دوابی سزی کاروان که‌وته ری. پال‌ه‌وان بالتوی مه‌خه‌ری‌ه‌اریشنبوه سر شانی،

ده‌مانچه‌وه خه‌نجه‌ری له خو شه‌تک دایبون و له به‌رایی ده‌ریشته. خیزانی به به‌ژننکی به‌رزو

هه‌به‌تیکی پپا‌وانه من‌داله شیرخزه‌کی له نامیزی گرتیوو، ریشیر بوخچه‌ی خشل و جه‌واهیراتی

هه‌ل‌گرتیوو له په‌تا دایکی ده‌ریشته. تراساکی له‌دوای هه‌مرانه‌وه بوو. هه‌موو‌جاری یو ته‌وی

گه‌وره بن‌زنی خزی هه‌ل‌ده‌گنشا. عه‌لباغ پهنشر دوو که‌ری بازکرده‌بون و ده‌ریشته.

عه‌سکه‌ری تووک به پپوزنکی وه‌خشیانه له‌کاتیکانه‌نگبان ه‌اریشنبوه سر شانی، ده‌روازه‌ی

شازیان ده پارسه گوندی په کانه به کښه له دهاته شاره ده گه رانه ده. قېژه هرای خه لکړ زه پری گوندیزان سړی له خه لک ده شېراند. پالوان میکېلس د سړی گه ورو رنګاو رنگی خزی هینا دوی. وای تېشاند که ده پوی سړو چاری سپړنه ده. خزی تېنګه پېلنک کاروانچې گوندی کرد و له دوه وازدی تېپه پری. تراکښ به فېتو لېدان چوه دوی. له پژ ناواده همویران گېشته ماله گه وروی پالوان سېفاکاسی بایه گه وروی گشتبان.

حساری مالی پر بو له نه وې کور وکړ. وروزی ترې چنې بو. کرنکاران هېشه ترې گه ورو یان ده نه شتی مه زن ده کرد و لاوانی به تاقهت لاقیان تا نه و تزیان هه لده مالی وتری یان ده شېلا. همویران له بونی شرایي نه گه بېشتو سه خوش ده بوون.

پالوان میکېلس له خوشی و له تامی شراب کونه تفشکی وه خرو هاتن. بونی شرایي نه گه بېشتو له بهر لوتی نه و بونی شیرینی خونی لی ده هات. هاواری کرد و گوتی :

- سلاوتان لی بی برازاګام. به بېشتی ده نګی نه و پای کاترنا ناوړی دایه ورو، چونکه قهت ده نګینکی ناوا شادی له مېرده کوی نه بېشتو. همویران له نیو راسی حساری راوه ستا بوون. بایه گه وروی پیر یز به خېر هیناتیان له بهر هېوانی دهرکوت. باسکه وشکه کانی که وه ک به فری سپی له قوئی گوشادی کراسه کوی هاتوونه دوی. لېنک کرده ورو گوتی :

- خوش هاتن روله کانی من. بخزن و بخزنه ورو، لیزه هموشت بز نیو به .

پالوان میکېلس گوتی :

- بایه ! من بوک و نه ورو کانت یز بدجی دېلم و خرم و شاخی ده کوم.

- به سلامت . میکېلسی پیروزی منا تر هه مېشه که لله شق بوی. هینتا ناقل نه بوی.

- بایه من کانتیک ناقل دهیم که کریت نازاد بی .

پیره مېر به گالته گوتی: « ناخ . که وایو باشتره کریت قهت نازاد نه بی. کانی مرؤف ناقل بو. بشر ژيان تامی نامینی ! »

بارک و کور بهم چه شته گالته یان ده کرد. ژنه کانش له نیو راستی حساری مېزنکی گه ورو یان یز شېو خوارون ناماده ده کرد.

بوک و نه ورو کانی که له کورې زیندو و مردوی سېفاکاسی پیرباشه کوت بېوون، گشتیان به چالاکی ده هاتو چو دایوون و خزمه تیان ده کرد. حسارو ژورو له توخم و توی پیره مېر پر بېوون. لهم روزه دژاره دا خه لک له گونده کانی دهور و مېشه خزیان گه باند بو ژیر سېبه پیره مېر دی. همویران گه ورو گاو سه گ و پشېله شیان هینا بوو. نه و پژ ماینی پالوان میکېلس په گل روه و دیکه گه و تېو.

همویران جاری که ده نګی پېان له گزلانان ده هات. پیره مېر ده هاته دوه رو به باوه شی ناواله ده پېشوازی له مېوانانی تازه گه بېشتو ده کرد. هاتنی پالوان میکېلس گونده کانی دهور و مېری ناروژانده بوو. روزه دواپی پالوان سواری ماینی خزی بوو، له گونده گاندا ده گوا و بز پراپېرن هانی ده دان. ده گه بېشته هر گوندېک بی نه وې دایه زی. هاواری ده کردو ده پېگوت

- نهی پراپان له کاندی خوین رږاوه. شرافت داوامان لیده کا تولی گروژاوه گان بېستېنه ده. یز پېشه ده. چهک هه لگرن. دچره چپای سلاو خه لکی گونده کانی وروای خز ده دا. لهو شونه ی

که ناغەلی مەرەکانی باوکی بوو، ئالای هەلکرد. لەسەر ئالاکەیی که پارچە بەکی رەشبوو، بە پیتی سوور نووسراو: « تازادی یا مەرگ ». پاشان دوو پیاوی ئازاد بەکاری ناردە سەر لوتکەیی چیا تا لەوی ناگر بکەنەو. لوتکە چیاکانی تر لە پۆژ هەلات و رۆژ ئارا دەبایە پە پامی ئەو وەرگیرن و بۆ ناوچەکانی دیکەشی بنێرن.

تێدورس لە رینگای هاوکارەکانی خزێوە لە هاتنی مامی ناگادار بوو. کاتی چاویان بە بەکتر کەوت، برازا دەستی مامی ماچ کرد لە کاتیگە لە خۆشیا رەنگی سوور هەل گەراو، گوتی: « بەخێر هاتی مامە پالەوان مێکێلس! من ئالای خۆم و هاوالەکانم دەخەمە بەر دەسەلاتی تۆ. هەرچی تۆ فەرمان بەدی وادەکەین.

پالەوان مێکێلس گوتی: « تێدورس، من بە تۆم گوتیو تەنیا بە کارەکانی خۆت رابگی. بەلام تۆ مەدالی دۆستی، هێشتا سەبەت نەهاتو، رانەوشتای، و سەرتەزێوی بەکی. نێشتاش گۆرچ ئالاکەت پێچەمەو دەباخەلتی بێتو تەنیا کاتی وەدەری خە که من بکوژنیم. »
پالەوانانی دەرور بەر ناگیان بینی و پە پامیان وەرگرت و لە هەموو لایەکەرە لە ناغەلی مەرەکانی پالەوان سفاکاسی کۆ پورنەو. پالەوان مێکێلس پیاوکی ناردە کێ یاوک و نێچازەیی لێ خواست که چەند مەڕ بۆ هاوکارانی بکوژنەو.

پیرە مێرد ئەسپاردی :

« شانازیە بۆ مەرەکانم که پێنە خۆراکی پالەوانان. تەنیا بەرانی رەشی من دەست لێ مەدەن. ئەو بۆ رۆژی تازەیی خۆم راگرتو. لە رۆژی مێعراجی مەممی پاکیزە پالەوانان جێزینکی شایانەیان ساز کرد. شوان مەریان کوشنبۆو، خەریک بوون کەبابی ساز بکەن. پالەوانگەل لە هەساری کۆ بیرونە، خەریکی وتووێژ و رێکوپێک کردنی کارەکانیان بوون. ئەو رۆژ رۆژنکی بە شکر بوو. بابە گەرە بە پێیان هاتبو سەر چیا تالە کۆبیونەو نەتووی دا بەشار بێ. پالەوانگەل گشتیان چارە کەس بوون. هەریەکیان چیرۆکێکی تاییەتی خۆی هەبوو. پیرەکان بە شالواری تاییەتی و دەمانجەو سەر شەوێ گرتی، وەک بەشێکی دەرۆکیان لێ هاتیو. شەپۆلێک لە هەوای گەرم، وەک ساپی شەهیدانی پەرۆز لە بان سەری سپیان لە هاتو چۆدا بوو. سێ کەس لە پالەوانگەل، لە نێیاندا بە ئەبەو دەژمێردان، لەسەر گەولە مەڕ و تەختیان دانایو. لە وان گەنجەر لە دەرۆریان لە سەر بەردان دانیشبوون. ئەوان تەمەنیان نەگەشتبوو ٧٠ سال، پلەو پایەیان لەو سێ کەسە نۆشەر بوو.

باو پیرە لە نێو راستی دانیشبوو. ئەو گەلە پیاو سەت سالە ریشی سپی و درێژی بە سەر سنگی توکنویدا هاتبو خوارو جێ برینەکانی شۆرش مەزنی لە بەر چاوان دەشاردەو. بۆ ئەستورەکانی بەسەر چاوانیدا هاتیو، بۆ ئەوێ باشتەر بینی، جاوریار هەلبەدانەو، سەرەرای پیری و مەتەکانی هێشتا سوور بوون و کاتی تۆرەدەبوو، خۆن لە لاجانگی دەکرلی. دەمارەکانی هێشتا و شک نەیبوون و بێ وەستان کاریان دەکرد و بە رەوانی خۆیان دەگەیانە هەموو ئازای بەدەنی. ئەم لە شە داتەپووە هێشتا بە نیشیا دەپارادەو هێشتا تینوی دیا بوو. هێشتا هەر بە زوقو شۆکی بیست سالی سەیری جیهانی دەکرد. لە تەمەنی پیری دا، سەیری قەدو بالایی پیاوەکانی لە خۆی بەرەزتر دەکردو بە چکۆلەیی دەهاتە بەرچاو.

نازی ده کردن و بز دلخوشی دانه و بیان، دهسته پا و نه مستوره کانی به سر یاندا ده هینا. نو خوشی گهره ک نه بوو خوین برئی، به لام که ده بوو به شپ هدمو شتیکی به سوو ده بیی و له بری ده چوه که تورکش ناده میزاد و باسکی له لپاندان مانده نده بوو.

جوتیاران هرووک دایره پروی پیر و زه لام و کزن سال ده پرسی، نوویشیان ده پرسی و له بن سپهری داده نیشن. روزه کانی چیژ و به گشه میزان له دوری کو ده بوونه، نوو برهینه ووهی به کینک له خردایانی قدیمی نه بدهی بوو. کاتی ریش سپه کانی کیشی کو ده بوونه و تا له باره نازادی یا مرگ بدین، نوویان له نیجه راستی داده تا. نوو پالاهوانانی که بز و تاردان راده بوون، ده بویه تماشای نوو بکن، تا تین و توانایان بینه بهر.

به لئی... لهو روزه شلا باهه گه ووه سه رژی کز بوونه بوو. له لای راستی نوو درنده پکی دیکه به ناری پالاهوان مانداکاس دانیشتیرو که ریشکی کز بهی دانابوو، ملی ده گرت ملی گایه. زه لامینکی چوارشانو قهوی، شوننی برنی زوی له سر چاوان دیار بوو. گونچکده نه بوو، له شوری سالی ۱۸۲۱د، تورکینک گونچکده لیکرد بزوه، خوارد بری. دوو قامکی دهستی چه پیشی به گنجی مار پنهو دابوو، قامکه کانی پدرانده بوو. چیژی له خوین رشت وهر ده گرت. کانی کریت چه کی دهست ده دایه. نوو باسکی چه پی به بهر چاویده ده گرت و تورکی پلامار ده دان. کوندی دروژنی دوستاندو خه لکی تالان ده کرد ژنه تورکی ده کوشن به لام دهستی لی نه ده دان. نوو تناندهت له گدل ژنی خوشی نده نوست. کاتیک ژنه کی فیهشک و خواردنی بز ده هینا، بانگی ده کرد: و هزی له عندهتی ا لبم نیزیک نه بیه وئو پیسم بکی. هرجی هینا و ته له سر بهردینکی داینی و برؤ ا به لام کاتیک شعر ته واده بوو، بیجگه له رابواردن له گدل ژنان چتری نده کرد. له گدل پیری، دوردو به لای لابه لاش روی تیکرد بوو. جگه کانی نه مستور بیون. چای کز بیون، به داخو حه سه ته و تماشای ژنانی ده کرد و به لام دهستی لی نه ده دان. زورچار هه ناسی هه لده گشادو ده یگرت: و جینگای هروا نیه، ژنه کان لهو سالانهی دوا بیدا زور چه موش بوون. « ناه خوشی نه ووه بوو که له کز بوونه و پالاهواناندا به شدار بی، تا به سنگی روت و ده مانچهی زینو جی برهنه و خه هه لسنینو خوی پوینی.

له لای چه پی باهه گه ووه، پالاهوان کانسیرماس، نوو دزی دهریایی دانیشتیرو. نوو زه لامینکی بالاهوری به قهده چه لکه پیک بوو. هه میسه ریشی ده تاشی و چاونکی خیل بوو. نوو نه گه ووه یی و ره سنی باهه گه ووه نه نازایه تی پالاهوان مانداکاسی هه بوو. قهت بروی نه به خودای بوو نه به شپشانی. لهو کاته و ههستی به توانای خوی کرد بوو، تنیا با وهری به خوی هه بوو. به لام نیشتا پیرو بیتا قهت بوو. چونکه نیتر نه بده توانی دهریا به ری و دزی بکاو تناندهت نه بده توانی به بی ژانه پشت به چینه هه سارنش. له خوی بیزار بوو، له گونده کی خوی به زیندوی سهری خوی دفن کرد بوو، که سی نه ده بیی. پهریاری دابوو و هک ههشت پای به خری به ناهومیندی و به تنبایی بری. ده یگرت:

که سبکی تین و توانای نه ماره، نیتر مافی ژنایی نیه. ژیان خه پاته، له دهریا پا له وشکانی. که سبک نه توانی له بیورینک کدک وهرگر ی، پا نه توانی فرمان به سر نهو که سانه دا بدا که ده توانن کدکی لی وهرگر ی، بری باشته.

یازده پالاهوانی دیکه هاتن به ده‌وره لسه‌ر به‌ردان دانیشتن. نه‌وان کم تمه‌نتر بوون و تمه‌نیان له ۷۰ که‌متر بوو. تینکه‌لنیک بوون له رووخوش و کرژ و مونی. هیندینکیان زه‌لام و قه‌به بوون و هیندینکیش وردو وریا وه‌ک نینسانان. نه‌وان تینکه‌لنیک بوون له باوکی بنه‌مالان و له شوانی به‌ر مهربی که‌ بونی نیری و ناره‌قهو پنگی سه‌حرایان لیده‌هات. قه‌شه‌به‌کی ده‌رسده‌ری شدلی دانه‌پوی بینکاری سر به «غاری م‌سیح» به‌ چاوی کال و ریشی تیره‌لره ره‌گه‌لیان که‌وتیور. کانی تم‌ماشای ده‌رسده‌ریان ده‌کرد، هم‌مو ده‌یانگوت: و نه‌وه کی‌به نم که‌رویشکه قه‌قبیره له لانی شیراندا چده‌کا؟ به‌لام باشیور کانی شهر بیاندی‌پایه. پروا نه‌ده‌کرا نم شده وه‌ک ناگر وایی. هر نم زه‌لامه له جیزنه‌کاندا سازی وای لیده‌دا به‌ردیشی و سه‌! ده‌خست. کانی وتاری ده‌دا، گونگر حازی ده‌کرد گونی بداتی.

پالاهوان پولیکسینگیس - یش به‌ که‌بف و سه‌ر خوش به‌ ده‌مانچه‌ی زنه‌وه. له‌ کزبون‌ده‌دا به‌شدار بوو. ده‌سه‌به‌کی هه‌ریری بون خوشی دیاری نامینه‌ی له‌ باخه‌لدا بوو. له‌ به‌رام‌به‌ر پالاهوان میکلس دانیشتیور. چارایان تینک به‌ریبوو به‌لام بینده‌نگ بوون.

هینده‌ی پینشیاریان کرد که‌ به‌دوای چس‌گورگیشا بنیرن. چونکه‌ نه‌و نیستا وه‌ک هاوولاتیانی دیکه وه‌خز که‌وتوو. وازی له‌ ده‌رس و کتیب هیناوه. گوند به‌ گوند ده‌س‌پینده‌وه، روزه‌کانی به‌که‌شمز له‌ کلیسا وتار ده‌دا... به‌لام باه‌ گه‌وره گونی :

« نه‌و له‌ هم‌مو ژانی‌دا بینجکه له‌ قه‌ هه‌جیتری نه‌کردوه. ژانی پالاهوانی ژانیکی سه‌خته‌جکه له‌وه نه‌و هیشتا فره‌گه‌جیه.

دانیشتران روویان بز لای سه‌روکی کزبون‌ده‌وه وه‌رگیزاو تم‌ماشایان کرد. پیره مزید رابوو، یاسکه‌کانی به‌روو ناسمان به‌رز کرده‌وو ده‌نگی وشک و به‌ سامی له‌ چیا ده‌نگی ده‌دایوه :

« نیره نه‌ی پالاهوانان! بز چیاکانی من به‌خیز هاتن. بز مرژقنکی کرتی تنیا دوو شت گزنگه. نم دروشته هم‌مو ژانی نه‌وه. خوداو تفه‌نگ - که‌وابوو کزبون‌ده‌ی نه‌مز به‌ ناری خوداو تفنگ ده‌که‌مه‌وه. هیشتا له‌ باره‌ی کرت‌ده‌وه قه‌ زفه‌ نه‌شی یاسبان بکه‌ین. هه‌ریه‌ک له‌ تیره‌وه ده‌توانی رابی و هه‌رچی له‌ دل‌دایه‌ ده‌ری به‌ری. به‌لام باشره به‌ر له‌ هم‌مو شت، قه‌شه‌ی دیری «عیای م‌سیح» و دعامان بز بکات.

قه‌شه که‌ پیشتر چلی تاییه‌تی دوعای له‌به‌ر کرد بوو، له‌ قولکه به‌ردنیک نیزیک بزوه، که‌ نه‌خشی ناری باراندی تیندا بوو. پاشان داهاته‌وه چله‌ پنگیکی گیزی به‌ ره‌گه‌وه هه‌لکه‌ندو ده‌سبک‌رد به‌ دوعابان. پالاهوانه‌کان گشتیان رابیوون و گونیان دابووید. کم به‌وه نه‌وانه‌ی شتیک له‌ وشه‌گه‌لی کلیسا تینکه‌بشتیان. خوداو سه‌رکه‌وتن به‌ سه‌ر وه‌حشه‌کانداو داد‌په‌روه‌ری و به‌زه‌یی و ژیان. به‌لام نه‌وانه‌ گرنگ نه‌بوون. نه‌وان تنیا کرت- یان ده‌ بونی. کرت، نه‌و دایکه داخدارو به‌رسی و می‌به‌تی و خونی‌به‌ی که‌ ده‌ستی به‌روو ناسمان به‌رز گرد‌ژده‌وو.

پالاهوانگه‌ل نیشانه‌ی خاچیان گیشاو دانیشته‌وه. ناهاوه‌یه‌ک که‌س زمانی نه‌گه‌را. قبن گه‌رووی گرتیوون و ته‌باند‌توانی به‌رووی تالیان ده‌ر به‌رن. ناچار جازینکی دیکه‌ش باه‌ گه‌وره رابوو رووی کرده‌ ده‌ستی راستی و گونی :

« پالاهوان مانداکاس ۱ تز که‌ سینگی به‌ گه‌نجیه‌تی باروت به‌ که‌چکان ده‌خوارد. دوو به‌ره باب

له وشکانتدا شەرت کردووە. نەگەر بە گەنجیەتی سەر بزیو بووی، نێستا بە تێپەر بوونی تەمەن تۆزی ناقل بووی. کەوابوو وە زمان وەرەو بپروای خۆت دەر بپەرە.

پالەوان مانداکاسی گوتی: «لە پێشدا پا گەنجەکان وە دەنگ پێن.»

پاشان بابە گەورە رووی کردە لای چەپەیی و گوتی:

«پالەوان کاتسیرماس! تۆ دەینی چی؟ تۆش پتر لە دوو پشت لە دەریادا شەرت کردووە.

ساردو گەرمی زەمانەت چێشتووە. هەموو رەنگیکت دیوە. بپروای تۆ تەواو، قسە بکە

پالەوان کاتسیرماس برۆی تێک نان و گوتی:

«شتیکم نە بپێنم، بپروای بپتوانا نرخی نە. ئەوانەیی گەنجین پا قسە بکەن.

سیفاکاسی پیر دەستی لەسەر دەمانچە دانار گوتی: «و ژۆر باشە، پا لاوەکان وە دەنگ پێن.»

قەشە رابوو، بە لاقی کورت و قەڵەفەتێکی چوار شانەو، جینگای برینی شیر و گولەیی بە

هەموو لەشەو دیار بوو. رووی کردە پالەوان میکێلس و لێی مۆز بۆرە و گوتی:

«پالەوان میکێلس! پێم وابە تۆ دەین بەر لە هەمان دەنگ بکە. چونکە تۆ نێشت بۆ نێرە

پانگ کردووە تۆی لە کوشتار دەریازووی گەبشتووبە چیاو خەباتت دەست پێکردووە. نێستا دەتووی

چیمان پێ بیژی؟

پالەوان میکێلس رابوو، خۆنێن لە دەمارەکانیدا وە جۆش هاتبوو، پالێ وەرلەوی تەنەکەکی داو

گوتی:

«برا پالەوانەکانم! هەمووتان من دەناسن. من ناتوانم وتار بدەم. بزیە پک و راست مەبەستە

دەردەبەرم. لێم ببورن. کریت توشی مەترسەکی گەورە بوو. ئەو تەنەفەیی خۆشویانە مەملی. تادی

پترە کوشری و تا دەخکێت. عەسکەر و دەرویش لە پاپۆز داهازیون. تورک گەلێکبان لە برایانی

ئێشە کوشتووە. ئێشە خۆ ئاژۆل نین. خۆنی کوژراوەکان لە ئێشە داوای تۆلە دەکات.

رابەن ئەو پالەوانەکان! ئازادی یا مەرگ!

پالەوان دوو دوو سی سی سەریان پێکەو نا. دەنگە دەنگی نەرم لە کۆمەڵە هەستا.

گاباناریسی پپرو ژیر راست بۆرە. ئەو مرزفێکی ناقل و دنیا دیشو خاوەن تەجروبوو. گەم درۆ

بوو، بەلام گاتیگ وە دەنگ دەهات. ئەوانەیی تۆرەو هەلەشە بیون، دەبوابە ئادی سارد بە

خودا بکەن. ئەوانەیی قورس و ژیریش بیون چێزەیان وەر دەگرت. پپەرە مێرە بە دەنگێکی بەرز

دەستی پێکردو لە گەڵ تەماشاکردنی توندی پالەوان میکێلس گوتی:

«گاتیگ نەتوانی سولتانێ بکوژی، نابێ هەرشەیی لێ بکە. بۆ خاتری خودا ئێشە گەیی

ناقل و شعوریک پەیدا دەکەین؟ تا نێستا نازانم چەند سەت حاز هەرشەمان کردووە، بەلام قەت

تەماتنانبووە هەتا سەو وەدوای کورین و تورک لە کریت وەدەر بپێن. نێشتاش دەبپێن

کەوتووبنە چ رۆژنیک. کاتی لە سەرمان دەدا شیت دەبین، باخ و باحات وێران دەکەین، خەلک

دەکوژین. هەزاران کەس بە هزی چەوتی و هەلەیی ئێشە لە بەین دەچی.

تۆ پالەوان میکێلس رگ و راست بپۆرە وەدوای چی کەوتووی؟ دەتووی جارێکی دیگەش کریت

لە خۆنیدا نوقم کە؟ تۆ مرزفێکی ناقل و ژیری، لە قەسەگانت وادەردەکەوی کە پێشتر وات کردووە

کە پاپۆزی پڕ لە چەک و نازوقەو خوارەمەنی و خێرەت و تەسەب بگاتە دەستمان. چەند

تزیینشان بزو روخاندنی بووچ و قه‌لای دوزمن بزو دین وادیاره پینشر له گه‌ل تاتین و موسکو رنک گه‌وتوی و زه‌مینت ساز کرده که نیمه‌سی‌کس ده‌توانین بچین سدری سولتانی پان که‌پنره. داخوا نئو مه‌سلاته پراونده پان نا؟ نئو نه‌پنیه به نیمه‌شی بیژو با دل‌مان به‌دسته‌وه. ۱

هموو رویان کرده پال‌هوان مېکېلس، به‌لام نئو پانه‌وو و ه‌لام بداته‌وه. سېله‌کانی ده‌زاری ده‌گرت و ده‌بجاری. له‌هر خیزه‌وه بیری ده‌کرده‌وه: «نئو پیره میزده زور ویزه پاسی نه‌پنی چی ده‌کات؟ نه‌پنی له‌گزی دانیه. تاتین و موسکو کاریان به‌م کاره‌چیه؟ من خزم هاتوم و گرت تارودومی. نئو کرته‌ی که له‌دلی مندا هوار ده‌کار شین ده‌گزی.»

ماموستا به‌و سېلی قه‌یتانی و بالای کورت و رنگی بزرگاو وله‌شی داته‌پوی له‌سەر به‌ردنیک راست بزوو زمانی وه‌گه‌ر خست و به‌تاهه‌نگینکی توند ده‌ستی پیکره:

«زور سه‌یره! کاباناروسی پیر پاسی مه‌سه‌له‌ی لی‌پراو ده‌کا. بزو نئو‌ی بجو‌نیه‌وه پاپو‌زی پر له‌چک و خواره‌ده‌نی ده‌خوازی، چاره‌روانه موسکو له‌شکر بنیزی و بوتان به‌سی سهریزی قه‌روه‌سەر، ده‌ست بخاته‌کار. به‌لام من ده‌هوی بزائم کام بزو‌تته‌وه‌ی گه‌روه له‌جبهاندا به‌ریا بوو که به‌نامرازی ناوا دل‌نیا سەر که‌وتی؟ که‌ی شتی‌وابوه که‌ ناقلی ساخ پالی به‌خه‌لکه‌وه نابی تا مال و حالی خزیان به‌جی بیلن، وه‌چیا بکه‌ون و بز نازادی شهر بکه‌ن؟ غیره‌تی راسته‌قیته نئو‌یه که‌مروف بی نئو‌ی له‌شتیک دل‌نیا بی. بیجته پینش. به‌لی پال‌هوان کاباناروس! گیانی مروف بزرگان نیه. به‌لکرو خدیانگه‌ر نیمه‌ی کریتی شرکه‌رین نک کاسب. دلی هەر به‌کی کریتی بوزبه‌یه که‌ پاپو‌زی سولتان ده‌تقیتی. منیش ه‌وده‌نگ له‌گه‌ل پال‌هوان مېکېلس هوار ده‌که‌م: بزو پینسه‌وه. برابان بزو خاتری خوا چک ه‌لگرن! نئو‌ه بوو قه‌کانی‌من.

قه‌شی دیز ده‌ستی راستی خزی بزو ماموستا را‌داشت و به‌ده‌نگینکی به‌رز که‌ هموو گوی‌یان لی‌بی گوتی:

«دوعای خیزی من پازیزگارت بی ماموستا! خوا جه‌زای خیزت بداته‌وه. ه‌دقته ماموستا، گیانی مروف ته‌را‌زودار نیه. به‌لکو شیر به‌ده‌سته! پال‌هوان تریانولیس له‌پر وده‌نگ هات و گوتی:

(سه‌عائیک ژبانی نازاد، باشتر له‌چل سال ژبانی گزیله‌تی. (۱۱) نئو پیانکی کوته‌ پال‌و

کزکه‌ خوند‌ه‌وار بوو. ئینجیلی خوند‌بوو. دیوانی شه‌ره‌کانی <ریکاس فرابوس> (۲) و کتبی دوعای <ناگاتانک‌لوس> ی له‌به‌ر بوو. بزو نازایخی نای نه‌بوو. ه‌بندی ده‌بانگوت: نئو‌ه که‌وا بینرس تورکان په‌لامار ده‌دا، دیاره‌ بیچه‌و جندوکه‌به‌ر گولله‌ کاری لی‌ناکات. ده‌بانگوت بویه له‌مردن ناترس! چونکه‌ تیشه‌لنیک داری خاچی پی‌یه، ه‌بندیکیش ده‌بانگوت: نهم تیشه‌له‌ داره‌ ه‌هر دلی خزیته‌ی.

کاباناروسی پیر سهری گه‌روه‌و پر له‌ناقلی واوه‌شاند و گوتی:

(۱) شه‌رنکه‌ له‌ریکاس فرابوس.

(۲) Rigas Pheraios شاعیری میلی کریت (۱۷۵۷ - ۱۷۹۸)

ناخروکەى شیعەرەکانى > ریکاس فرایوس > گشتان بە کوشت دەدا.

پالەوانەکان که له بیستنى وتار وقسە ماندو ببوون، هەستا بوون و دوو دوو و سێ سێ و پێنج پێنج سەریان پێگەوه نابوو خەریکی دیم بەدەمه بوون. ئەوانەى ژێر بوون و دووریان بێرە کردەوه له گەمەیتى داڤوون. ئەوانەى نازاوه‌چى که دەیانرێست داروئەدارى خۆیان له سەر ئەم کارە داڤێن زۆر تێر بوون. پالەوان کانسیرماس بە چاوى خێل و شەیتانى، سەبرى ئەو پالەوانانەى دەگرە که له هەسارى ناخەلدا دەهاتو دەچوون و وەک دەریا شەپۆلیان دەدا. پالەوان ماندا گاس سەردەمى لاوەتى و بێر هاتیژو، هەناسەى هەلەهە گێشاو دەبگوت:

« ئەوانە هەر بۆیە باشتن قەلەم و پەپرە کاغەزێکیان پدەپە دەست. له سەردەمى ئێشەدا بۆ ئەوى خۆشنى خەلک وەجێش بێ و قەلەمى گاندێ پەلامار بەدن و بېروخێن، ئەوەندە بەسێو که هاور بگەى : { نازادى یا مەوگ } . بە راستى پالەوان سێفاگاس ، ئێشانەکان گۆواون و چەکوئە بوونەتەر.

بەهە گەورە پتر سەبرى ئەو لاوانەى دەگرە که بە دەوریان دەهاتن و دەچوون و له گەل ئەوان بزی دەهاتن. پێرە مێژە له بەر خەبەرە بېرى دەگرەوه : « من دڵبام که وەزە بەرەو باشى دەچى. پێرە مێژەکان دەچنە ژێر خاک و دواى ئەوى هێزیان تازە کردەوه، دووبارە دینەوه دەرى. کریت قەت نامرێ ! له جێ ڤاڤو به دەنگى بەرز گوتى :

« رۆلەکانى من ! ئێرە ئەنجومەنە، کوڤوونەوى پێرە ڤاوانى قەومە. ئێرە بازار نیه . وەرن دانێش تا باسێ لەسەر بکەین. پالەوان کاباناروس بېرو رایەگى هەپە. ماموستاش بېرو رایەگى تر. واتە دوو بېر و بۆ چوونى لێک جیاواز، ئێشە لەو چیاپە کوڤوونەوه تا لەو دوو بېرو رایانە یەکیان هەلێژن.

پالەوان پولیکبێگس له جێ ڤاڤو، سێتلی خورماڤو عەتر لێنراوەکانى باداو له بەرامبەر سێ پێرە مێژەکاندا بە داڤى ریز لێگرتن سەرى دانانە. پەخەى کراسى کرابۆرە جێ گەستنى تەمبەنى له گەردنى ناسکیدا دیارى دەدا. تەماشای پالەوانانێ کرد و پتر له هەموان له سەروروى مەرج و مۆنى پالەوان مێکلس مۆر بۆرە که سەرى بەرداڤۆرە . پاشان گوتى :

« ڤاڤان ! پالەوانان ! ئەى پێشەڤاڤانى کریتى و ژۆهەلات ! کەسێکى رادەبێ و له پێش ئێزە قسان دەکا. پێرێشە هەموو وشەکانى هەفەنگێن. من وشەکانم لێک داوه‌تەر. کەڤاڤو گوتى بەدەن و تەکانم. ئەگەر ئێشە وەک پالەوان کاباناروس چاوه‌روانە بە هیواى گەشتى ڤاڤۆرەن بێن و چاڤمان لەوه بێ که وێج بێژوێ له شەمالەوه بێتە خوارو بە هاواری ئێشەوه بێ. ئەوا قەت نازاد نابێن. ژيان و شەر ئەوەیان فەزى من کردو که نازادى پاروێکى هاسان نیه. بەلکۆر شارێکە ئەشێ بە زەبرى شەر بېگرێ. کەسێکى نازادى هەروا له دەستى خەلک وەر بگرێ، هەرواش کۆتێله ژێر دەست دەمێتەر. ديارە. دەبێ گوتەکانیش بۆتێن. دارەکانیش له رەڤو ریشە دەر بێن. ئێشانەکانیش بکۆژوێن لاڤاوى ئەسرىن و خوێن وەرى گەوى. ئەگەر زەربێکمان وێکەوت و کەوتێن، دەبێ هەول پدەپەن هەستەر. ماوه‌پەگى زۆر کریت ئەشێ خەبات بکا و بنائێش. سەت سال، دووسەت سال، سېسەت سال، من نازانم . بەلام دەزانم رەنگا چارەى دیکە نیه. گوتى مەدەنە قەسەکانى وەک پالەوان کاباناروس. بەلێ ... سوتند بەو رۆژەى که له بان سەرمەنەو دەرەوشى.

پالەوان پولیکسینگیس له بەر هەتاو سەری روت کرد بوو، هەلمی لێ هەلەستا. زۆر له پالەوانان نازۆا بوون، رابوون و هاواریان دەکرد: [نازادی یا مەرگ].

پالەوان میکسلیس له پولیکسینگیس وەنیزیک گەوت و بە ناپەدلی دەستی بۆ درێژ کرد وگوتی: « پالەوان پولیکسینگیس! شەیتانیک له نێزان نیشەدا هەیە، دەهوی لێکمان بکا، بەلام کریت کەوتۆتە مەترسێوە، وەرە دەستی من بگرە! »

پۆلیکسینگیس له وەلامدا گوتی: « برام تۆش دەستی من بگرە، باشە یتان بچیتە جەهەندەم، قاقا پینکەنی. بەلام پالەوان میکسلیس له کردەوی خۆی پەشیمان بۆوە، لێی وەدووڕ گەوت و گۆڕ بوو. ئەنجومەن سەعاتینکی دیکەش درێژەي کێشا، له بارەي مەسەلەکانی هەرە پچرکیش قەیان کرد و داپان نا کە کێ و له کۆی خەلک بپین. چۆت بستی چیاکان بگرن و گوندی تورکان گەمارۆ بدن و له دێرەکان خۆ قایم کەن. »

پاشان شەرابیان هێنا. بە رشتنی چەند دۆزێ شەراب پە سەر زەویدا، هەموو پەسەنیان قایم کرد، سێ رێبەر له سەر تەختەکانیان هااتە خوارێ. روژ دەهات تاوا دەپوو. کۆبوونەوه داوی هات. پێشەواپان دەستی یەکتریان کوشی و لێک جیا بوونەوه.

* * *

پالەوانگەل له ناوچەي ژێر دەستی خۆیان دا بلام بوون تا دەستەکانی ژێر فەرماندەوی خۆیان وێک بخەن. پێر لاو چەک و چۆلی خۆیان له بن میچ ولە ژێر عەوز و له باخچان دەهێنا دەری و خاوینیان دەکردنەوه. ئەگەر لولەي تەنگەکانیان ئەواو ئەبایە بە شیشی دەیان پینچان تا لێک بلام تەبن. ئەوانەي فەقیرو یێ چەک بوون، چەماخیان ساز دەکردن و چاوەروانی دەرفەت بوون تا له کاتی هێرشدا سەربازینکی تورک بکوژن و تەنگی ئەو هەلبگرن.

له هەساری دێرەکان ژن و کیزی لاو کتێبەکانیان دەدەران و فیشەکیان دە پەرەکان وەر دەپینچا. ئەوانەي داواتر بوون هەتوانیان له ناوگاندا ساز دەکرد. هیندیکیش قوبەي سەری گومبەزی کلیسیان لادەبرد و له قەلابەگەي گوللەیان دروست دەکرد. کریت بپوێ گارخانەبەگەي مەزنی نازادی شەو روژ کاری دەکرد. مانگی خەرمانان شەواتە مانگ ناسمانی رووناگ دەکرد. هەتاو ناوامتر بیوو. دەرخلو دان و تری کۆکراپزۆ. چاوەروانی بارانی پایزی بوون. هەوری سپی پایزی بەری ناسمانیان دەگرت و شەنبایەکی سووک رایدەدان و بلامۆی پیندەکردن. پاشان هەوری دیکە وەدەر دەکەوتن و بە نۆرە کریان دادەپوژی و دەریان دەخت.

شەراب له کوبەکاندا دەکوێ. کریتەکان له خۆیان دەپرسی: « کێ ئەو شەرابانە دەخواتەوه؟ کێ ئاردی گەمی تازه دەکاتە هەویر؟ کێ سەری سالی تازه جیژن دەگری؟ » دایک تەماشای کۆرە لارانیان دەکرد، ژن تەماشای میردان و خوشک تەماشای برابانیان دەکرد و له بچمی هەموانیاندا مەرگیان دەبینی. بەلام بێدەنگ دەبوون. دەیانزانی ئەوان کریتین و مەرگیش چاوەنووسی کریتانە.

تامبەشش هاڤوێ نێو ئەم بەزم و هەرایە، ئەویش جلی گاوارانی کردبۆه بەر. بە سەری رووتەوه

له گهل ژيان نايي. نا... نا... نامينه خوشي نايي، لني پيژاره. ناخ! خزيا ده پتراني هوو تک دهستاني بپهريني و په چاري خزي بپيني که چن هيزي له شي له گهل خوشي به عوريدا ده چنه خوراي، چنه کارنکي باشي کرده که شوي کرده به پالنهوان پولکينگيس، شادو رووخوش و به تهره پته. به لام له گهل نهودش خزيا ده پتراني بز چرته په کيش بايله چا چاري به پالنهوان ميکلس کهوتيايه. نهوه هوو نهوي که نامينه له رژژناوادا، له بهر په نچهروي ژووره کهي خزي بيري لينده کرده و ده چاره باداميه به کله کاني ده لوتکهي چپاي سلنا برهيو. به جاري نوري به گي له بير چوويزوه. ده تگوت قهت هوو له دايکيش نهوه. قهت جوان ويا لا بهر نهوه. قهت باسکي يز له ناميزگرنتي نهو ليک نه کرده و نهوه. خوشي له ش و لاري نامينه وه ده بايه که ده چوو که کاني پايزري پيدا هروا. بز تاوونک قه نشيکي لي په پيدا ده پيو دواي تپه پووني پايزر ونيک ده که و نهوه. هرووک ده ستي و نه کهوتبي. داخوا هيچ بيري لهو پاشا خهراوه ده کرده که نهوي له باوکی کرييو؟ کاري باوکی نهوه يو که کيزي جوان دروست بکاو به خيزيان بکاو بيانفوشي. داخوا نهو لاره چهرکسي وه بير ده هاته وه که هيشتا خهتي سبلي نهادهو، شونکبان به شوي هاوئي له نيو بيستاني له عورزي دابوو، سوري بهوو. له پيشا واي زانيوو که ده يکوژي، ويستوي بهر دهره کاني بکا. به لام لار نديکوشيو. دواي نه ختيک ماچ و موچ که مانلو يو. نيت رام يو، داسه کتا يو. به زرده خنده يکي شيرين پرسيووي : ناوت چيه ؟

. ناري من... ناري من...؟ تاوونکي پي گوتيو، نيتا ناوه کهي ودير نه ده هاته وه. به لي ! ته دواي نهو پياوانه ي سوري بيرون و پاشان روشتيون. نيتا نوري پولکينگيس. نهو ش هره حاره يک بزي ده ي، به لام حيف ا لهو کاته ده که ده ي شوي پي نیکا. هست ده کا له وش وه دوده که وي. لهو ده مه دا که بيري لهو شتانه ده کرده وه له دوده و پايزونکي بيني که بز قهراخي ده ربا ديت، هي دزه کاني دهر ياي يو.

کاني گريساني گاره کاني توار کرد. چو له پنهاي دانبيشت. روي رابردو نهو چيرزي يه کيک له پيرزه گان واته < سن ژان کوله > ي توار نه گرد يو. گه ياند به ويه نهو جيه که < سن ژان > له بهر نويژ و رويروي زو کهوتيو. دواي چل سال بزويون هاته وه نيشتگه ي خزي و له ده رگاي دا... دايکي نه يناسي و پاروه ناننکي دايه. < سن ژان > پني گوت :
. دايه من نانم نايي، ته بيا رنگا به له قوژنيکي حساري نم خانه ي تودا برم ..

نامينه رابوو، به ناره ختي به نيو ژووره که دا ده هات و ده چوو. نهو خواردي باشي و پياو وشري له هممو شت پي خوشتر يو. به لام نهو پيره گچه بهو چيرزگانه ده ويست مېشکي مانلو بکا. پني گوت:

. خانم بزخانري خوا چرا کهي هه لکه وخته بخنيم .

گريساني گوتي: < کيژم ناره حهت مبه نه نيتا ده گاته وه. چما ده تواني تاوونک له تز وه دودو که وي؟ بزانه.. نيتا گونم له حيله ي دننگي مابه که به تي . > گريساني براهه کهي نهو نده خوش ده ويست. وه که نهو ده مه ي که پنکوه له زکي دايکيان دابوون. جوړونک له گهل نهو خزي به به ک ده زاني که وه ک پياوونکي ناشقي گدم داهاتو سه يري نامينه ده کرد.

کاتنيک ده بپيني که براهه ي ده ست ده قهدي نامينه وه ردينيو بز ژووي نوستي ده با، نهو ش له

سرتخته‌گهی دویژ دهروله دنیای خه‌بالدا خزی نوکسی له‌زوت و خۆشی ده‌کرد.
 نامینه له پهلجهره‌وه گوتی هه‌لځست، حبله‌ی مایه‌که‌ بوو، به‌لام دهار بوو که هیشتا دووره. له
 گرتندی چرا هه‌لده‌گران. زایوگ و سه‌گ له دهره‌هه‌ پانگ ده‌گرانه‌وه. گوتندی به‌گان شینپان
 ده‌خوارد. ئه‌ستیره‌ی روژشارا شادو پرشه‌نگنار له سه‌ر چپای سلتاره تماشای نامینه‌ی ده‌کرد. پاشان
 بازده‌نگی داو له پشت چپاوه بۆر بوو.

* * *

له‌وه‌مه‌دا که نامینه‌ سه‌ری له پهلجهره‌ هیناوه‌ ده‌رو هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌گیشا، پاله‌وان میکێلس
 توهره‌و شه‌رمه‌زار به‌ دلّه‌ کوته‌ له چپا ده‌هاته‌ خوار وێ لای مالی پاوکی ده‌چوو. له دلدا هاواری
 ده‌کرد و ده‌په‌گوت: «تو داوای ئه‌وه‌ت هه‌یه‌ که بۆ نازادی شه‌ر ده‌گه‌ی، له کاتێگا هیشتا گزیله‌ی.
 به‌ره‌گانت شبنگ ده‌بۆزن و ده‌سه‌گانت کارێکی تر ده‌که‌ن.. دلت هه‌ج گامیان په‌سند ناگات. بۆ
 وات لێهاتوه‌ به‌ دویژ بۆ کریت ده‌ نالینی؟ شه‌پتان ده‌ستی خستوه‌ نێو هه‌ناوت و به‌ سه‌وت‌دا
 زاله‌. تۆ ئه‌گه‌ر له شه‌ردا به‌ری ریا گاندی په‌گه‌ری و کریت نازاد په‌گه‌ی، دیسان هه‌ر ئه‌و هه‌زاره‌ چاره‌
 ره‌شه‌ی هه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌وی. چونکه‌ هه‌ره‌سی ته‌هینی له دلت داوه‌به‌ و لیکرت له جینگه‌یه‌کی
 ده‌که‌به‌»

توهره‌و سه‌ره‌لێن هاوخه‌بانی پاله‌وان به‌ ئالۆه له پێشه‌وه‌ ڕۆششوو. پاله‌وان میکێلس ته‌نبا
 له چپا ده‌هاته‌ خوار و له به‌ر خزیه‌وه‌ ناره‌ ناری بوو. ئه‌و جارێکی ده‌که‌ش پاله‌وان
 پولیکه‌نگیسی ده‌بوو، بۆنی مېسک، واته‌ ئه‌و بۆنه‌ له‌عه‌ته‌یه‌ی توهرکی بۆ هاتبوو. خه‌زین
 له‌ده‌ماره‌ کاتیئا هاتبه‌ جۆش له به‌ر خزیه‌وه‌ ده‌په‌گوت: «ناخ له‌ر ده‌له‌سه‌گه‌ له‌عه‌ته‌یه‌.. ناخ
 ..هه‌تا ئه‌و زیندوو بێ، من هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ ڕه‌زێل و به‌د به‌خته‌م...»

له‌و کاته‌دا که زاوا ده‌به‌یست له تێو پاله‌وانه‌گانی ئه‌له‌جومه‌ندا بۆ ماره‌کردن شاهید په‌یدا په‌کا.
 بېستبووی که بۆ چێژنی مېه‌راجی مه‌یه‌می پاکیزه‌ بانگیان ده‌کاته‌ مالی. دیتبووی که له‌وش
 وه‌نیزیک ده‌گه‌وتی، تا بانگی په‌کا، به‌لام له‌ دواپیدا کشا بۆوه، بېنگومان له تېگای به‌ سامی ترسا
 بوو.

پاله‌وان میکێلس هاوارێکی کردو گوتی:

«ئێترخز راناگرم. ئه‌وه‌ نه‌بوو به‌ ئێمان. ده‌بێ ئه‌م وه‌زعه‌ کوتایی پێی به‌دری! رگینی له‌ مایه‌گه‌ی
 داو له‌ تاریکایی شه‌ودا بۆر بوو.

* * *

پاله‌وان پولیکه‌نگیسی و نامینه‌ و کرسانتی وه‌ک توهرکان له پێش میژ دانیشته‌بوون نانپان
 ده‌خوارد. له پێ له ده‌رگا به‌اندوو چس‌گورک وه‌ژووو گه‌وت. پاله‌وان به‌ دیتی هه‌به‌سا. له‌وه‌تا
 خوشکه‌ زاکاتی، دپاماندیس و وانگیلو مرد بوون، چس‌گورگی ته‌ده‌بوو. له پێشدا شکی لێده‌کرد
 که ره‌نگه‌ ئه‌و له به‌ر هه‌سودی دپاماندیسی ده‌رمانداو کردبێ. به‌لام زوو ئه‌م شک و گومانه‌ی
 لاچوو بوو، گوتیبووی نا، شتی وانابێ، ئه‌و مه‌ری خودایه‌و ناتوانی خه‌لک په‌کوژی. هه‌مه‌ری
 خستوه‌ سه‌ر هه‌زاو قه‌ده‌ر. ئێتر قینی له ساموستا نه‌بوو، ئېستنا که چس‌گورک ده‌وری خه‌لیفه‌گانی

عیسای یاری ده کرد، به گونداندا دهگه‌پاو به وتار دلئی نیماندارانئی ده هاژاندر هاتی ده‌دان، پولیکسینگیس رابردووی له بیر خز برذبوزه . به هاتنی کوتو پری نره خوشحالبوو. لهو کاتدها که راده‌پوو جینگای یز بگانه‌وه گوتی :

. سلؤ ناغا ماموستا ! به خبز هاتی ! ماموستا سلؤی کرد و چوار میزده‌کی له عمرزی دانشت. شؤتی چرا له سروچاری داپوو. پالئوان به سیره‌وه ته‌ماشای ده‌کرد. داخرا شه هه چس‌گورکی جارن بوو؟ هه نهو شل و سباله بوو که چاولکه‌ی به ده‌زوو له گونچه‌کی قایم ده‌کرد؟ هه نهو پشت کوره بوو که شالواری ته‌نگی ده‌پئی ده‌کرد؟ نیشتا پیانکی دیکه‌ی له پش خزی ده‌دیت.

به راستی چس‌گورک بیوه پیانکی دیکه، لهو روزه‌وه که ژنیرا لوتیه‌کی مرد بوو، به جاری گزراپوو. ټنگه‌پشتوو که پیاره‌تی ته‌نیا به له‌شی ساخ و به هیز نیه، به لک‌وو گیانی قهوی و نیراده‌شی پنیسته. منشینک نه‌گر بزانی چی ده‌وی، ده‌توانی گاه‌ک له عمرزی بدا. ره‌شیدی مه‌سه‌له‌که به‌ستراوه به روح، نه‌ک به له‌ش. لهو روزه‌وه که چس‌گورک شه ټنگه‌پشتوو، گزراپوو ورده ورده به‌ده‌نی به پارمه‌تی پانی به هیز بیوو. له سه‌رکه‌وتنی چپا پشوی سوار نه‌ده‌پوو.

پشتی راست بېزوه. نانی به نیشتیا ده‌خوارد. شه‌رای ده‌خواردوه. روومه‌تی سوور هه‌لده‌گه‌ران. له هه‌موو سه‌برتر هه‌ستی ده‌کرد له ناټ ژنان هه‌وه‌سی ده‌بزوئی به جوانیان ده‌بینی. لهو ماوه‌بدها که کۆل به شان به گونداندا ده‌گه‌پا، یز شه‌وی پترانی شهو له شرتنی سر بنه‌شه، بیوه زبایی چنده مندانان. به هه‌لکه‌وت دایکی به‌ک لهو مندانانه‌ی خه‌لکی کاستلی که میردی‌بز بیوو، ده‌بخورا. شه‌ونگ له جه‌نگی گانه‌وه گه‌مه‌دا زه‌باب و دایکی منداله‌که له جینا لیک هالابوون. به‌درای شه‌مه‌دا، چس‌گورک پتر له کاستلی ده‌ماه‌وه‌وه له گه‌ل دایکی منداله‌که ده‌نوست.

پالئوان پولیکسینگیس لهو کاتدها جامی میوانه‌کی پرده‌گرد پرسی:

. جه‌نایی ماموستا توش یز نازادی شه‌رده‌که‌ی، توش بیویه پالئوان، به‌لام پالئوانیکی زانا به نالآ‌په‌که‌وه که پیتی تالف و بیی له سه‌ر‌نوسراوه...

ماموستا به پنگه‌ننه‌وه وه‌لامی دایه‌وه :

. لام وایه به‌م زوانه منیش ده‌پئی تفه‌نگ هه‌لگرم. تالف و بی شتکی زو باشه، به‌لام ته‌نیا

بز نیشتیا کرده‌وه ده‌پئی، خواردنی باش گوشتی توره‌که.

نامنه‌سری هاریشتیره سه‌ر ده‌ستی و ته‌ماشای چس‌گورکی ده‌کرد. له بهر خزه‌وه پیری ده‌کرده‌وه که : شه‌وه برای پالئوان میکێله... هه‌ولی ده‌دا تا له سه‌رو رووی پیانکنا که به‌ره‌وه رووی دانشته‌وه، ختی روخاری توندو تیژی شهو پهلۆننه‌وه.

کرساننی هه‌ستاو ریزشت. بوونی چس‌گورک ناره‌ه‌تی ده‌کرد. ده‌تگوت دوو مرده کانی له

قه‌هر هاتنه‌وه ده‌رو رووه‌رووی دانشته‌وون.

پالئوان پولیکسینگیس پرسی:

. به راستی ماموستا ، ده‌کرئی رژۆی جیۆنی میعراجی مریم‌ی پاکیزه یز ناهه‌نگی گاوربوونی

نامینه تشریف بینی؟ نامینه له و ژوډا ده بڼه مسیحي و پاشان ناوکه‌شي دهېنه هېلېنا. هډنه و شوه‌ش نیمه شایي ده‌کېن.

چس‌گورک کوتی :

پالەوان من هر بڼه مسه‌له‌یه هاتېوم. واته بڼه مسه‌له‌ی غوسلی تعمید. مارولباسی پیر له دوروبه‌ری کاتلی کاتی زوی کیلان کوبه‌یه‌کی گمورې له ژیر زویدا دوزینه‌توه. پیره مېره به دوی منیدا نارد. چوم کوبه‌کهم دیت. ده‌لی توره عه‌تیکه‌به. راستیش ده‌کا، خوا ده‌زاتی چهند هزار سال له‌مه و بډره.

له دېری دوروبه‌ی نخشی توتو ه‌لکه‌نران که وک کوله گنم ده‌چن. وه پاسکی هشت پنی دورابیش ده‌چن. دیاره پاش ناناسرن. به‌لام له بن کوبه‌که‌دا مستیک باقله‌ی میسریم دیتوه که به دوزایی زومان وک قلیان لی هاتېوو. به پړای من نو کوبه‌یه ده‌گېرته‌وه بڼه سرده‌سی مینوس. (۱)

پالەوان پرسى : و پاشه. نیستا ده‌توی چ له و کوبه‌یه به‌کی؟ من هیچ تیناگم. « تی ناگه‌ی پالەوان؟ بڼه‌دېری <غوسلی تعمید> له‌م کوبه‌یه که‌لک وډر ده‌گرن. قه‌ش‌ی گړندی ده‌لی: ه‌دېره‌کاتی کلیسا پچوکن. له‌وه ناره‌حه‌ته که خانی تازه وډرگه‌راو چن پاک کاته‌وه. به‌لام خوا له کاتیکي باش دا نم کوبه‌ی گه‌بانده که پزیرستان بوو. نم دوزینه‌ویه نیشانه‌ی شاته. له سر نو باوډم که به و زوانه قرسته‌ته‌نیش دیته سر دینی مسیح. چس‌گورک نه‌وانه‌ی گوت ډراېوو. به پله‌شېرو، چونکه دایکی منداله‌که بڼه خواردن چاوه‌روانی بوو.

پالەوان پولیکېتگیس دای له قاقای پیکه‌نین و گوتی : ماشه‌لا ماموستا به راستی بیرنکی تیوت ه‌دیه. نامینه تڼ ده‌لنی چی؟ به‌لام نامینه بېده‌نگ بوو. تماشای ماموستای ده‌کرد. به‌لام گیانی له لشی جیا بوو. بڼه توره‌ی ببر له مسیح و له خږ شوشن بکاته‌وه. سرگه‌ردان به هم‌مو لایه‌کنا ده‌خولاپه‌وه.

* * *

له راستیشدا ژنه دېنه‌ای دوستی چس‌گورک خواردنی ناماده کرد بوو. سفره‌ی واخستېوو، گزوه‌له‌ی پر له شرایي له کن دانابوو. چاوه‌روانی ماموستا بوو. نو ژنه بیچینکی پېاوانه‌ی ه‌دېوو. دانه‌کاتی خواروخیچ و نه‌ونده سپی بوون ده‌تروسکان.

سیلینگی رش له پشت لېزانی شین بیوو، نه‌گه‌ر گړی نه‌بایه له‌وانه بوو چس‌گورک ه‌رگیز ناشتی نه‌بې. به و زوانه‌ش له‌رووی ه‌لنه‌ده‌ات ژینگ له نامېر بگری.

ماموستا سلأوی گرد. منداله‌که نوستېوو. مېردی ژنه‌که چدرچی بوو به گونداندا ده‌گه‌را. نیستا ژن و زېباب بېونه پاشای نو ماله. ه‌رتک به گاره‌خز نانېان خوارد، گزوه‌له‌ی شه‌رابیان خالی کرد، پاشان دوعایان خړنندو پدېگه‌ری عسای مسیحیان داپوشي و چووته نو جینگا.

۱- مینوس: پاشای کریت، کوری مرشته‌ری و مېردی یازیفایی بوه که ده‌لین قازی جه‌نده‌مه

(مېترلوژی)

ماموستا له دلدا ده بگوت : « گيانم چس گورگ : لينده، چاكت بز هاتره. تا نيتا به سترابوړی، نيتا بوړی به پياو. نيشه لا هزارسالی دپکه ده وی » وهای تهختی خوی وده لرزه خستېو، ده تگوت نيتا تنکی ده قرمينی. به يانی که چوه هساری دستو چاری بشوا چاری به کوری سالی ژنه کی کدوت، له قوزينک رنستا بوړو خينسی ليندگره. چس گورگ ترسا. بیری کرده ده بهی هتيرو شتيکی زانیی. نکا بهی به باوکی بلن. له متداله که چوه پيش، بز نهوی دلخوشي بداته وه. دوو سکه دراوی هيتا دهره بز لای کوره کی واداشت. هتيرو به توبه یی دهستی ده لاناو گوتی : تو دوينی شو گازت له دايکم ده گرت، نيتا پاروم دده پدی. دراوه کی به سروسه کوتی داداوه.

چس گورگ گه راپه ده. دهستی دا خورجینه کی که پشتر نان و زه يتون و پدیر و شهرابی تينا بو. مالاوایی له ژنه کی کرد که خه ریکی، جن هلگرتن بوو. چس گورگ که وته ری. له مديدانی گوندی له بن دارچار خه لکينکی زور کو بهووه. ده رگای ماله کان ده کراپه وه. کوندي پدکان که گوی بان له ههرا ههرا بهو، به غار ده هاته دهر و روویان ده کرده مديدانی گوندی. له و کاته دا قه شه پدک به سروسه کوتی پد ريشان و لای خريتاوی ، به هدناسه پرکه که پشته نيو گوندی و هاواری کرد: « برایان ا هاوکه پیره کانی دیری عيسای مديح متيان بز لای نيو ناروده، هسه ن پدی سهر دار به له شکرینکی گه وری سهر باز و چه توه له کاندی وده و که و توه و نيتا دیری که مارو داوه. نيو دهی له فریاضان که وین. نه دی پالده وانی نه م گونده له کوی به ؟ برایان دست دهنه چه ک ا »

به لام پالده وان هيتا له نامیزی ژنی چه رکسی داپو. به بیستی ههراو هوریا وده بهر هات و له جن دهر پدی. به لام نه پیده توانی به بی شالوار بینه کولان. ناچار خوی گزی، چه کمه کی کرده یی و ده مانچه کی له خو بدست و بهرو شونی کزبونده وی خه لک ریشته. گه یشتی باسکی قه شعی مالویرانی گرت و گوتی :

. نو ههرا ههرا پدت له چی به ؟ نه م خه لکه بز ده ترسینی ؟ قه شعی له عنه تی. نهوی تو باسیان ده کی ناخر ههرا تورگ نین ؟ دنیا به حسابیان پاک ده که بن .

خز سوری چپاگانی روناک کرد و پاشان گردو ته پک و دهشت و سهراشی داگرت. لهشی برینداری گریت له بهر شوقی ههتاو ده دره وشا. نهگهر خودا خزی تۆزی زده حصهت دایا به و چارنکی له خورای بگردا به، دلی ده سوتا. ده بدیت که خانوکان ده سوتین، ژنه گانی ده بیی که قویان ده پرتنه، هه تیره گانی ده بیی که برسر روت له چپاگان سهرگردانن. پیاره گانی ده بیی که پهرقه کی نه خشی خاچبان به ده سته و به، به بی نان و غیشک، به پای پتی ده چنه شوری و تنیا کوزه تهننگ چه کباته. نه وانه پشتاو پشت له بهر خودا پاراونه وو. به لام داخوا خوا قهت داهاتزه وه گوی بداته هوار و ناله بان. خودا پا کهر بو، یا نایی گزیه وو. که واپوو خه لک بیجیه له پک هه لگرتن چاری دیکه ی نه ماره.

کاتی به یانی پالوان پولیکسینگیس له هه ساری ماله کی، خزی بز شهر ناهاده ده کرد، شوی پشتر قاسبدیکی نارد به ک ن پالوان میکلس تا خه بهری تازه ی بز بیی. هه والی بز نارد به که تورک دهری عیسی مه سیحبان که مارو داوه، نالاکهت هه لگرو وهری کهوه. نازادی یا مرگ. نیتر و تاردان و کزبونوه بهسه. کاتی نه وه هاتوه که گریت دهنگی راسته قینه ی خزی که له لوله ی تهننگ دینه دهری بهرز کاته وه.

له نامه که داهه ره ها نور سیبوری: «ناخ ا نه ی پالوان میکلس ا وهره با قین و ناکز که کان له بهر بهرینه وه. نه و قینه بی جیه یانه ئینه یان خوار دته وه. روزنیک له شیر یان پرسی: تۆ له چی ده ترسی له فیل له پلنگ، یا له گا کیری ا شیر له وه لاهدا گرتی: من له کینج ده ترسم ا به ئی پالوان کینچیک له ناوه دا هه رتکمانی ده گهست. ناوی نه و کینچه شادی بوو باخه م، هه رچی بوو، کینج پتر نه بوو. ئینتا کاتی نه وه هاتوه که نه و کینچه به چینه جه نه دم. گریت بانگی ئینه ده کات. که واپوو وهره وه ک برابان ده ست به دینه دهستی به ک.»

تایمه هاته ده روپالی وه لاشیپاندی ده رکی دا. ده وری چاره گانی شین و لیره گانی له بهر گازگرتنی شه وانه سوور هه لگه راپوون. پالوان ناویری ویداو دیتی. له بهر نه وه ی قسه به فیزه گانی که بز پالوان میکلسی نویسبو. هیشا وری کرد به وو، له تاست تایمه وشک و خزرگ بوو.

ژنی چه رکه سی به توده یی بانگی کرد و گوتی: «بیر له چی ده که به وه: من له بهر امه به تۆدا ونستام، تۆ چاوم لی ناکه ی؟»

پالوان خه ریکوو خورجینه که ی له پاشته رکی زینی قایم کا. لایه کی خورجینه که ی پر کرد به وو له قشک و داو و ده رمان و که تانی برین پینچان. لایه که ی دیکهش نان و به نیر و شه راوی تی ناوو. نه به دزانی وه لایمی ژنیک چ بداته وه که پالی وه لاشیپاندی ده رکی داوه و ده ژانی بز شهر ده چی.

شوی پشوو کاتی نامه نورسین بز هاو خهاته به دگوزده کی. بز هوه لېن جار له ژبانېدا
 ټنگه پشوو که له دلی پیاړنکدا، جینکای ژن له کوټی بی و جینکای نیشتمان له کوټی بخت،
 ژنی چه رکسی له کاتینکا له پلېکان دهاته خوارو لینی وه نیزیک ده گوت، گوتی:
 . من رازنګم له دلایه و نه شئ پیتی بیژم. دهستی به ملی ماینه کی داهننا. پاشان سوری
 دانواند ویرچه درنوه گانی که به قهده پالی ماینه که درنژو برون، بوری دانه وه و حساری پرکرد له
 عهتر.

پالوان پولیکسینګس پرسى : راز... دهسته گانی له کار کهوتن .
 . به لى راز ... من نېستا نه و رازوت پى ده لیم تا پاشان گلېی نه کی. جاروبار له گاندی به و
 خه بهرم پېنده گن، گزیا خرم و که سی نوری ده پانه وی له گله ټیندی سهرېاز و چه قز کیش،
 شهونک پېن کاستلی په لامار بدن و حنیش پرفینن. نه گهر دو باره موسولمان نه چه وه پکوزن. جا
 تو بهر دېری عیسای مسمیح و به لام له بېری ژنه که شت دابه، پالوان!
 . پالوان تاونک مات بو. له دهره وه له مېدانې گوندی دهنگی هدرار هویا دهات. مېزد
 خواخافیزیان له ژنه کان ده کرد، پیریزن ده گریان. گشتیان له مېدانې گوندی له پېن دارچار له ژیر
 نالای پالوان پولیکسینګس دا کز به وونه وه.
 نامېنه که دیتی مېز ده کی پېنده نگ بوه دو باره گوتی:
 . له فیکری ژنه که ت دابه ژن وه ک قهلا وایه، ده توانی بېگری .

. له فیکری شوش داده بېم. باسکی ده نامینې وهره تار کیشابه لای خوی. دهستی کرد که
 هم که تونده گانی وسېنگی ده گون، تاونک په شوکار له بهر خېده وه گوتی: «دنيا ويران بى باکم
 نيه و نه ونده به سه که نم له شه له نامیزی خرم بگرم »
 ژن چاره گانی له سهر یدک دانوا سهر که هستا سهر په لجه گانی و لیبی به لیبی
 مېز ده کی به نوساند. نه ژنوی پالوان نوشتاره و هناری پېرو له مهرگ و له ههنگین.
 ماینه که حیلندی. پالوان هاته وه سهر خزو پالی وه دېواری دا. سهر که ژنه کی دور
 خسته وه. لیبو گانیان لېک جیا به وونه وه. پالوان پیتی ده رکینى تا و سوار بوو گوتی : خوا حاقېزا
 بى ته وی تاو بداته وه له حساری وه ده رکوت و بهرو مېدان که خه لکی لى کز به ووه رکینى
 لېدا.

* * *

هر نه و روزه به یانی زوو، له پېترو کفالر له حساری باهه گه وړه دا، له کاتینکا پالوانه گله له
 دوری پالوان مېکلس کز به وونه وه، نالایه کی دا به تئودورس که به پیتی سور لینی نوسرا
 بوو. دور کونه دوت و هاو پیلای، واته مستیگری و گایامېس سهرتا پى چه کدار وېستا برون.
 باکیش چوړبوو تا خیزانه کی له شونښکی نه مېن دابنې. پیرتولدو له پشته وه خوی ده پالزیه ک
 وهر پېچا بوو، له نیر ژاندا خوی حاشار دابو. له فینکی به پانېدا له سهرمان ده لوری. به چاوی
 زهق تماشای ده کرد و له بهر خېده ده یگوت : «نم ره حش به درنانه کین و بهم به پانه بز
 کوټی ده چن؟»

پالەوان مېکېنلس تەماشای ژنە کەوی کرد له بەردەرگا پېندەنگ وێستا بوو دەستی تینک وەرھێنا
بوون. گوتی: ژنی! خوا حافظز!

ژن بە نەرمی لە ولەمدا گوتی: «خوا خافیز پالەوان مېکېنلس! خوا پێتارێزی، خوا ھەموو
پالەوانەکان پێتارێزی،» پاشان تەماشای بەک بەکی ئەو پیاوانە کە کرد کە لەگەڵ مێژدە کەوی بوون،
بە ھە گۆرە ھاتە دەری، ریشی چەرموکی لە ژێر شەبەقی زەردەوی بە پانیدا رەنگی گوفی دەدا.
دەستی ھەلپتار ھاواری کرد:

«بۆ پێشەوہ رژۆلەگانم، بۆ پێشەوہ! دوعای خێری من لە گەلتان ھێ، بۆ پێشەوہ بە ھیواو
پشتیوانی خودا! گالته نە، تێرە دەچن بۆ نازادی کریت شەڕ دەگن، ئەم کەسە بەختەوہرە کە لە
رەنگای نیشتماندان پیری.

پیرە مێرد پێندەنگ بوو، پاشان گوتی:

«سێند بەو رۆژە کە تێنە روژاک دەگات، ھەر چەند نازانم بۆ چی، بەلام من مردنی لە
پێناو کریت دا، لە ژیان بۆ کریت بە باشتر دەزانم.

کایامبیس گوتی: «ئەمە لە ئەڤێنەوہ بە»

پالەوانەکان دایان لە قاقای پێکەنین و ھەسار بە دەنگیان وەلەرزە کەوت. تراساکی گوفی لە
دەنگی ھەرا و ھوریا بوو، ھەستی کرد کە بارکی دەچیتە شەڕ. لە جێزای بوو، پەتوی سووری دەخز
وەرگرتو چەرە ھەساری. پالەوان مېکېلسی چاری بە گۆرە کەوی کەوت کە بە خەوالوویی لە کێ دابکی و
بە ھە گۆرەوی وێستارە، زەردە بەکی ھاتی و گوتی:

«تراساکی خوا حافظز! نۆردی تۆش دیت. پاشان نیشانە ی چاپی کێشا و گوتی: بە پشتیوانی
خوا! پەرچەم دار کەوتە پێش و ئەوانیش تەڤەنگ بە شان کەوتنە دوو.

* * *

دیزی بە ناویانگی عیسی مەسیح لە زۆرکۆنەوہ، واتە پێش ئەو کە فینیزی بەکان کریت بگرن
و بەر لە گرتنی قوستەنەنەبە لە لایەن تورکی وەسمانیوہ، لەو سەردەمەدا کە ئیمپراتوری بیزانت
ھێشتا بە سەرچەمە و پ و رژۆھەلات دا ھوگەساتی دەکرد، دروست کراوہ، دەلێن ئەم دیزە لە
شا(نەفەر) (١١) ماوہتەوہ. شانبەفەر روھنکی گەورە و بۆزی ھەبوو کەمی ماہوو لە بەر ژنکی
جوان بۆ قولایی جەتەندەمی شەڕ پێشەوہ. بە خۆشەوہ لەو کاتەدا کە پاشا لەسەر لێواری ھەلەزێزان
بوو، داوای پارەمەنی دەکرد، خودا گوفی لە دەنگی بوو، بەزەیی پێشەوات لە گەل پاشاگەلی
دیکە شەھیدو گرناجار، ناردە بە ھەشتی.

نەفەر دۆی گرتنی دنیا لە کریت داہەزی. عارەبی «سارازنی» تاروما کرد. نالای مانگ
نیشانی ئێرەداو نالای خۆنناوی مەسیحی لە بان گوند، سرتاوہکان و شا رە تالانکراو
و ئێرەکانوہکان ھەلکەرد. دەلێن رۆژنکیان کە دەھات دنیا تاریک ھێ، شا بە قەراخ خێنکا

---

(١) Nicephore ھەوہلین ئیمپراتوری رۆمی رۆژھەلات (٨٠٢-٨١١) کە لەگەڵ

شارلانی پیدیانی بەست. بەلام لەبەر ھارون الرشید و لەبەر بولغارەکان شکا.

دهريشت، برپاری دا هر لهوی خز مات کار بهیانی بهرو گاندي که نهو دم ناري «خندهک»
 بوو، مل پټو نه. لهو کاته دا که له بن داري لېمز خوږتېوو. شونکي خوشي مانگي ماي پولېول
 ده پانځوتند، شا مېسېجي هاته خو، مانډو وهلاک و پېن پټي له سهغږي دوور دهگه راوه.
 مېسېج پېن نهوې پزاني پاشا لهو ښه، له بن دارلېمزه کي تر راوه ستا. هه ناسېکي هه لښکار له
 سر زړوي درېږ بوو بهرديکي وېن سريدا و به ناره نارگوټي: «ناخ چهند مانډوم.»

پاشان دهسته گاني وهک خاچ خسته سر بهک و چاوي له سر بهک داتاو خدوي لي کتوت،
 به درېږايي نهو شوه پاشا له خوشيدا نوم بېوو، نهو ش له بهر مانگ و بلبل و خو نه بوو،
 به لکوو له بهر نهو بوو که خزي له به هشت دا ده بېني.

بهیانی له خدو راپوو. له بهر خزيده گوټي: «نهو داروي مېسېج له پني نوستو، دارنکي
 پېرژه». فدرمانيدا تا دپواري له دورو بکېشن. بدلې: ده لېن ډيري عېساي مېسېج بهم جوړه
 دروست کړاوه.

پاشا گاني پېزانت مردن. تورک قوسته نته نيه يان گرت، څېنيزي به کان به سر دورگي گريت دا
 زال بون و پاشان کافر نهو يان په لاماردا. ډير وړانگړا. دووباره دروستيان کردهوه، دووباره
 وړان کړاېده، نېستاش نهوه تورک گهمازيان داوه. لهو حاله دا که ناقوسه کان به هوای
 خفه تياره وه لېنه دران، قاسيد بزه ممو لايه کده چو نوا واريان ده کرد: پارمې تي... پارمې تي نهی
 مېسېج کان تورک ډيري مېسېجيان گهماز داوه. له نېو کليسا دا قهش کان له وژ مېحراب و
 له بن عورزي تفهنگيان ده هېنانه در و خزان ناماده ده کرد. پېش نوږي ډير، له بهرامېر وښه
 گهوره مېسېج، له لاي راسته مېحراب چوکي دادا بوو، به دهنگيکي بهر ز هواوي
 ده کرد: «خودايه لېم خوشېه، نهوه گوناحي منه ا بدلې تاواني منه. نېستاش نهوه سهگ هاتون
 ده پانهوې توله بېتنه وه.»

له راستېدا خدای نهو بوو. له سره تاي سالي نايېني «دهو ډي سېبتمبر» پېش نوږي ډير
 له گاندي دهگه راېده. نهو له شار چورېره لاي خه لېفه و نهوای خه زننه ډيري قدېمي ډيري دابو به
 خه لېفه و داوای لېنکرد بوو تا له بن پالي خزي بگري وله کن پاشا تکاي بې پکات که تورک نهو
 چېنگا پېرژه په لامار نه ده. به خه لېفه ي گوټېوو:

«باوکي پېرژ تا نېستا زور جار نهو ډيره پېرژه يان ناگر داوه. نېش بهر يېان به من دابې، من
 پير بووم، هېشتا برېنه گام ژان ده کن، له پېن که تووم، ناتوانم بېاريزم، خه لېفه له وه لندا
 گوټېوي: «پېش بويي، خودا خوي پياوه پېرژه کان ده پاريزي، برژ ناسوده به، دوعاي خيري
 من هاوريت بې.»

پېش نوږ له گلد دوعاي خال خه لېفه ي به سوري نېستره بزي خوي له دهر وازه ي لازاره
 وه ده رکهوت. له رنگا سيري چپاکاني ده کرد که به زرده ي تاو پرين رنگي ناسانېان
 گرتېوو... به دېشي مزاراکاني سر رنگا که درونه کړاېون، به و رزانه ي که تري يان لېکړا
 بژه، بهو داره بښونه پر بهرانه و به سيري دهويا دلخوښوو. به ناره نار له بهر خزيده ده بگوت
 : «نم دنيا پرچه چنده جوانه. گريت چنده جوانه و خودا چنده مه زنه. ا»

له رځي دهويا له زويه گلّه سورده کان تېپهري. له کاروانسرای بېوه ژن لايداو ناره قېنکي پيدا

کرد و رنگای دریزه پیندا.

له چبای زالم و سهر کدوت و نیستره که ی به گوزره رینکی هه لندیزدا وه پیش خز دا. شه با به کی سوک ده هات. پیش نو یژ ته ماشای ده ربای کرد که له لای راسته ی تاریک داده هات. خاچی له سنگی کیشاو چارنکی دیکشه له بهر خزیه وه گوتی:

چهند جوانه نهم دنیا پرچه و گرت چهند جوانه.

له پر سئ تورک له بن بهرد ده ریمه ی به چه قز غاریان دابه. سینه دیان خوارد بوو که بیکوژن. خزیان له سهر رنگای نهو مات گرد بوو. نهو جهنا به (پالهوان قهشه) له شزوشی ۱۸۶۶ دا. چهند ژنی گرده بونه بیژ ژن که هیشتا که سوگاریان زیندوو بوون و پیر بهوون. نهو سئ هه تبوه تورکه سینه دیان خوارد بوو که توله ی خوینی باوگیان لهو که سه به سینه تنه وه که نا پروی به نه ماله ی نهوانی برده.

نیستر روده وه و که می مایوه قهشه هه لندیزی. به لام سهره رای پیری دیان و یژی ترانی وه ک پیشله ی چالاگ خز گزیگاته وه له کاتینکا هاواری ده کرد: با حه زره نی مه سبج، هه لیکشا خه هه بری. ههر چواریان وه ک هار تینک هالان. پیش نو یژ به بالائی کدوت و سنگی پان و نیسکی نه ستور و تز که، به گورجی له چه پ و راست ده بهر شاند. داگیر سابو، گنج بهزوه. گشت باوک و با پیری وه بیر هاتو بونه وه که له شری تورکاندا کوژا بوون. لهو شهره دا نهو به ته نی نه بوو. به لیکو گشت خه لکی کرت لهوی بوون. قهشه ی پیر له باسک و لهش و گیاندا ههستی به هیزنکی بی پایان ده کرد.

ههر چوار تینک بهر بهوون، به چه قز لیکبان ده دا، به سهر بهرداندا ده کدوتن و هه لنده ستانه وه. خوزین له لهشیان ده چنراوه. هه ناسه بان تیکه له ده بوو. سئ تورکی لاو هه ولیان ده دا گوشتی قهشه به دان لی بکه نه وه. هاواریان ده کرد :

کافر... بهد بهخت ... پیاو کوژ ۱۰۰

قهشه هاواری ده کرد: (با مه سبج ۱ به مست دانی تورکانی تینک ده کرده وه و به سهر بهرداندا بهر ده بونه وه. ناخره که ی شه و داهات و ده ریا تاریک ده بوو. نه ستیزه کان جیدی و له سهر خز سهریان وه ده ر دنا. داعیا به کی شه له سهر بهردنیک ده بهخوند و سه بری نهو چوار زه لامه ی ده کرد که تینک بهر بهوون و سه مای مه رگبان ده کرد. پیش نو یژ چارنکی دیکشه هاواری مه سبجی کرد و خزی له چه نگ شه شه دست و خاچی تورکان راه سه کاند و تورکی بز سهر لیواری هه لندیز راگیشان و هه ر سبک به لاداهاتن و خزیان بی نه گیراره، قهشه توند پالنی پینوه نان و هه ر سبک له کاتینکا هاواریان ده کرد به دژلینا خلور بوونه وه و ریشتن.

پیش نو یژ پالی وه بهردنیکا و خاچی له سنگی کیشا. خوین به سنگ و بهر زوگاندا ده هاته خوار. کراسه که ی دراند، برینه کانی پینچا، له بهر خزیه وه گوتی: «خودا به نه وه نهم توانا بهد بکه مه وه دیز و پاشان چیم به سهر دینی که بی خفته.»

دانی ده چیره وه بردن و له کاتینکا له بهر ژان و ده رد ده بنالاند، دهنگی نیستری داو له بهر خزیه وه ده یگوت: «خو گه و بهد» بهرو دیز که وه ری.

بز به بانی ههوالی شیرینکاری قهشه که سئ تورکی کوشتون، به شاری کاندی دا بلاز بهزه.

هدرای ساز کرد. سی' پهریژن که گوردهگانیان گورزا برون، له گدال دهسته بهک تورک به شین وگابیز بهرو شونین گاردسات گموتنه ری. ترمی گوردهگانیان له دولندا دیتموه و ناشتایان. پیادهکان خه بجهری خزان له سر گزیدهگانیان چه قاند و سینه پان خواره که خوله میشتی شو دیره له عهته به به سر گزیری لوده گان وهر ده گمن. پاشان رابرون و وهدوای به لشتی خزان کهوتن.

روژنیک به یانی دیشان، دهورو بهری دهری عیسای مسمیح پر به له په باخ سوور. زوردهی خور وده دروازهی لازار گموت. دهر وازه گرایه ده. دهسته تاز له تورکان له دهر وازه وده ده ده گوتن. هیندی بز لای دهری گمارو دراو و هیندیکش بز لای ناوایی تورک نشین < کاستلی > که کافر داگیریان کرد بو، گموتنه ری.

برازاد ژن براکانی نوری و دوسه گانی، به سورو کایدی پانگ بهیژی خوتن ری و به پیش دهسته گهوتیرون. وک شیتانان لیهات بوو. مسمیح به گان له پشی پهلیمه ری و اخراو تماشایان ده گردن که به قهصو تهننگ و ده مانچه ده پنگایان و اگر تیرو. له گانی ریشتن ده پان نمراند و به قهصه له درگای یونان به گانیا ده ده.

< سی' لوعبه تان > خوالوو له قه لشتی دهرگاوه تماشایان ده گردن. گریبان له هاتو چزو گورده و هدرای گهره کی تورکان ده بوو. شو دهرگا سوزده شان ده بهی که تورکی لایه نگری نوری لبی ده هاتنه دهری. هدر شه گانیا ده بهیست. ناگلاشه گوتی:

- نهوانه ده چن نامینه دیلله سه گ پیش ندری بهیسته قهله بهیژن و بهیهنتموه.

فروسیبی به خزش به کی شه تانانتموه گوتی:

- ده چن پالوان پولیکینگیسی ژن باز بکوژن.

خوشکی سی' بهم ده ناسه به کی هه لکشا و بهیژننگ له بهر خزیه ده بهیگوت: « خزیبا من له جینی نامینه بهمایه تورک و مسمیحی نه بیندارم بهونابه »

لهو کانه ده دنگی خزهی ناغا تارستولیس هات که له ژوروی سه رده له خور هه ستا بوو. هدر سینگ کراسی خمریان داکه مند، جلیان گزیدی و چوونه ژوروی. تا به یکان بز چاو شوشتنی ناو گهرم بکا و به یکان کراسی شالواری بز ناماده بکا و تهری تیش قاوه و مره بهای گوتی بز بهی.

هر لهو سه عاتمشدا شاری تانین لهو بهری دهریا له ژنر شه بهی هتاودا، له خور راده بوو. روژنایی له کوله که گانی پانتون ده هانه خواوو شو ده شهی داده گرت که شو شاره جوانی مه شهو به ناقل و جوانی به خوالویی تینبا نارامی گرتیرو. شاری تانین له سر ناخ و مهر مهر خزی له بهر بهک کیشا بهزوه و به فیز له خور رابوو، باویشکی هاتی. ههولین شاههنگی به یاتیانی شار. له زمانی شهر فروشی و روژنامه فروشی و سهو فروشان بهوز بهزوه. له کولانه تهننگه گانی گهره که ههوی گهوتیروکان. پهنا بهواتی گرتی سات و بهیژننگ له هدری سهر سه بهیژننگان و عصبیرو کوله گان ده هاته دهری.

شم هه ژلوانه به بهیژننگی له شرنانه به ریز له سهو زهری داده نیشتن و به سر بهکنا ده گموتن و خوریان لی نه ده ده گموت. ژن ده سالان به بهری داده ده و قهله به پا قوتره تهنکه به دهسته ده، بز بهیشتی ده چرون. هه سوریا به ریز له بهر دهرگای هدر سارنگ ده نیستان که مسمیح لای گه وریان وده سه ناگر نابوون و چه ند سه عات چاوه روان ده بوون تا نزه پان دی و بهک دور کهرچک

شویای نارد وەر ده گرن.

له سهر تاوه شهرمیان ده کرد. چونکه فیز نه بیون سوال بکهن. به لام برسه تی شه بتانیکه به هیزه. نهوانی راهتیاو. که له ژیر باری پیناوستیدا پشتیان بچه مین.

پوپان. نو داپکه خهفته تیاره له زاری خزی ده گپرایوه تا خواره مه تی بدا به کریتی برسی و لبقه و ماو. نه نانهت ناوانه ی هره له چهریش زاری کیسه یان ده کرده وه. ده زگیرانه گه بجه کان له موخاریجی بوکینی یان ده گپرایوه. قه شه کان له پهر خودا ده پارانه وه تا له رۆخه چوله کانه وه پایوژی پر له نازو قوه چهک و ته قه مه تی و سه ریازی داو ته لب بۆ لای کریت بنیری.

دوو تر له < سپرا > نوو دورگه ناوه دانیه پر له گهمی و پایوژی. پالدهوان ستیفانیس به لاکه شه به کولتا نندا ده سوپاوه دهستی سوانی دریز ده کرد و ده بگوت:

. نه ی مه بجه کان! ئیوه خوا گهمی بدن. گهمی بۆ کریت. خودا دعای قه بول کرد. لهو رۆژها دوو دوستی نوو بۆ بهرگری دیز ده چو. پالدهوان ستیفانیس گهمه کی پهری له تا نارد و کول و پارچه و نازو قوه ته قه مه تی له نیشتمان په روه رانی < سپرا > کۆ کرد بۆوه. خه شیه ری. شه پایه کی نهوم گهمی بۆ لای کریت را ده دا. پالدهوان ستیفانیس خاچی له سینگی کیشا. و نه ی سن نیکولای هه لگرت و له سینگی گهمه کی دا. پاشان دا هاته وه ماچی کرد و به سرته به و نه که ی گرت:

. پایه بهر ز سن نیکولای! باش چاره کانت بکه وه. بزانه تۆم له سینگی پایوژدا وه. پاشان نه ئیسی له ژیر عه بهاری گهمی بووی و هبچت نه دیوه. نیسانی ده ریا گهران بهو رشی کورت و تینگ هالاوی. بی نهو ی شینگ بیژی. تما شای کرد. له دهسته کانیدا که خونی ده ریا وردی کرد بوون نامرازینکی چکۆله ی یاری ده بینرا. لۆتکه بهک بهو چه ند زه لامی تیندا دانیشتیرون. سن نیکولای خزی بزه یه کی له سه ر لیوان بهو. پالدهوان ستیفانیس دا هاته وه و نه که ی ماچ کرد.

په له هه ورینک وهک دور که لێکی پر له لای خواره وه له تاسمان ده رگه وت. خیزا زیادی کرد. کۆمه له هه وریت به دای دا هاتن. های گهمی خواروو وهک شوانینگ نوو مینگه له ی ده خو ی. کاتی نیوه بۆ هه ور به چارینگ تاسمانیان دا پۆشی. هه ولین دلۆبه بارانی پایزی هاته خوار و عه رزی ته ر کرد. هه ولین گرمه و بروسکی هه ور ده ریای گوتا. پالدهوان ستیفانیس چاره و وه زه قه کانی بۆ لای خواروو وه رگپرا و به زه رده خه نه وه گرتی:

. دهک گیانم بی پای خواروو. نه ی پرگه ری مه شکه ی به تال. لاقاوینگ له تاسمان هه لسی نه وه به سه ر زه ویدا به رزه. مه ییله نه رۆژ بشته دهر و نه مانگ. دنیا به ته وای تاریک که. تا من به توانم بچه قه راخ و به په له و به بی ترس و گنشه شه کانی کریت خالی بکهم.

پاکنیش که له چیا سه ر ده کوت. گونی له گرمه ی هه وری بهو. چاوینکی له تاسمان کرد بهوش دا گیرا بهو. ترساو هه نگاهی توند کردن و گوتی: « ناخ تاسمان! تاوینگ بوئسته تا من ده گهمه حالی گنورگاروس. نوو ده م چت گه رده وابهک. »

پاکنیش ده چه گوندی < نا نا پو لی > له چیا. تا ژن و کچه کانی تا دوابی شه ر لای پراده ره کانی دامه ورتی.

نیوه شه و گه بشته نه ی. له ده رگای دا. به لام کهم ره لامی نه دا به وه. دېسان لینی دا.

گئورگاروس به چادی خدائر و قوی پەرنشان و رەنگی بزرگوار هاته دەری. پاکیش گوتی:

«سلاو هاوێ. دەتوانم ئەم شەو لە مالی توو بێنێوه؟»

«زۆر بە خێر هاتی... مالی خۆتە..»

پاکیش دەروێژەکوت، کاهانی مالیی ئە دی. دەنگە ڤەنگێک لە قاتی سەرۆه دەهات. لە

برادەرەکی پرسی:

«خێوانت لە گۆی یە؟»

«بەوێ. لەو رۆژانەی دواپێدا خۆی مانوو کردووە و نەخۆش کەوتووە. سلاوی دەرگەیانندی.

تکای دەرکرد کە لێرە وەک مالی خۆت بپزووێوه. سفرەێ راخست. خواردن و شەرابی هێنا.

چراپەکی دیکەشی پێکێ و گوتی:

«بەوێ پاکیش ئەگەر نەنەکە باش نیە. ئەم دەزانێ ئەم شۆ سەر بەرزم دەرگە. بەلام بەیانی

بە نێزنی خودا کەڵە شیرینکێ بۆ سەر دەرزم. لە دەرۆه باوازێان هەشری دەرکرد. لە هەساری لقه

دار هەلجیری کۆنە سالێ بە تۆرەیی دە جۆڵانەوه.

پاکیش گوتی: «بە نێزنی خوا سەبی بەیانی دەرزم. چونکە بەلێنیم بە پالەوان میکێلس دارو

ئەگەر بەلێنیم نەبەمە سەر تەریق دەرۆه. جگە لەوێش من لەو پیادە دەرترسێم. ئێستاش بۆیە

هاتوومە لێرە تکایدکت لێ بکەم.»

«هەرچی لە دەستم بێ بۆت دەرکەم.»

«دەستت تکتات لێ بکەم ئەگەر وێژوونکی زیادیت هەبێ. تا وەزە هەبێ دەرێتووە. ژن و

مێتالەکی من پەنا بەدی.

گئورگاروس وەک شتیکی لە گەرۆو گیرایی. قورمە شەرابێکی خواردووە و پاشان سەری

بەرداوو گوتی:

«بە هەلکەوت وێژنک خالی بوو، تۆ دەرترانی داگیرێ بکە. ئەوێ گوت و هەستا دەرگای

کردهوه و دواي تارینگ گهرايدوه ههموو لهشی تهپوو. دانبشت و گوتی:

«سویاس بۆ خودا، باران دەربارێ، زەوی بۆ کیلان نەرم دەرکات. مێزەکی کۆکردهوه و جینگای

بۆ راخست و گوتی:

«بەخهوه. هیلای، لە وێگای دووڕووه هاتووی.

بەیانی زوو گئورگاروس قاپە شیرینک و کولێزەکی نانی جۆ و پارچە پەنیرینکی بۆ دانا. لە

هاوێ شەوێ ناسان هەروەکانی خالی کردبوو، هەوا تاووساو بوو. کە لەشەر لە سەربانی

دەیانخێنند. پاکیش گوتی:

«مالیوا گئورگاروس! بە چ زمانیک سویاسی ئەو چاکەبەت بکەم خودا جەزات بەداتووە.

«ناوەحەت مەبە پاکیش. خودا تورکێکی مل نەستوو و دەبینی چۆن تۆلەمان بۆ دەرکاتووە.»

«بۆ بە سلامتی.

تاووەلات. بەردەکان کە تازه شۆراپوونەوه هەر برێقەیان دەرکات. دۆزێ باران لە سەر گەلانی

داران دەرەوشانەوه. پاکیش کۆزێ رەیی چبای گرتە بەر و بە دلنایی فیتووی لێندە. پەناگای بۆ

ژن و مێتالان دۆزبۆزە. خەیاڵی ناسۆدە بوو. وەپەلە کەوتبوو کە بگاتە پالەوان میکێلس و

کایامبیس و میستیکری.

له ولای گوندی دره گای خانوونکی پچوک کرایه ده. پیره میزدینکی پچکزله سدری وده درنا. باکیش ده بناسی. نهو زاخان یاسی مامی گئورگاروسی بوو. پیانکی همه کاره بوو. داری پیوند ده کرد، هه کیسی خه لکی گوندی بوو، نیواوهی روزه گانی شهز گوزله و مقست وگزانینکی هه لده گرت و له سدرلیکانی کلیسا داده نیشته. هه رکس سدری له بهر دهستی ناهایه ده بناشی. کسه به کیشی له گه ل خزی ده هینا، خه لک نان و سوزی و کشمشیان بژ تینه کرد. دوو برتلی گه ووهشی پی بوو بهک بژ شهراب و به کیش بژ زه پتون. کاتیک موشته ری نده بوو، نوکه تاشراوه گانی کز ده کرده و وناگری ده دان و بزگه و دوو کله پی به نیو گوندی وهر ده کرد. باکیش سلازی له پیره میزد کرد و گوتی: تمهنت دریز بی باوه !
پیره میزد له وه لآندا گوتی: سلاز چه ننگ زه ! دنیا له چ مهر گینگ دابه و بژ کوی ده چی
ناخ ! ههر مه پرسه. دنیا به ره و جه نده مه چی.

تو چونی :

منیش له گه ل دنیا ده ورم. چما کارینکی دیکم له دهست دی ! دوی شه له مالی گئورگاروس خوتم. نه ختی گالته مان کرد. نیستاش نهو ده گهر شه ووه.

پیره میزد به ره و تاسان دهسته گانی به رز و کرد و له بهر خزیه ووه گوتی:
له مالی گئورگاروس خه وتی ! ناخ خودایه ! که وایی ههر بزیه بوو که نهو فقهیره خه بهری دابوو نه چنه لای و دهست به گریان و وېر و نه گه یه.
ده لئی چی باب... گریان و رز و پی چی ؟

بژ .. چما نه تزانیه ! نا .. چ بوه ... ! چ بزانه !
ناخر نهو دوشی به پانی گوره گهی مرده .. پانی گوشتو بیانه ... شهوان له ژوره گهی سدری له سمر مه پته گهی بوون. شهویان رز و ده کرده ووه . سهره تو نه تزانیه .. باکیش بی نهوی هیچ بلنی، هه رتگ دهستی به چاوانه ووه گرت و دهستی کرد به گریان .
پیره میزد گوتی : « باکیش مه گری ... نهو چاره تووسی هه مو ومانه . »

* * *

نهو شه ووه به سهردری مسیح دا باران باره بوو. نهو قه شانهی که سی شه ووز و له پشت مه تریز نه بزوتو بیون ویی حسانه ووه دوی تورک بهرگری یان کرد بوو ، نیستا ههستان به فینکی ده کرد. قه شکان هه مو ۳۲ کس بوون. بیست کس له گوندی به گانی ده وریه ری دیز، که نه پانویزا بوو رابکه، هاتیرونه نیزان. گزند یه کان که گری یان له دهنگی خه فته باری ناقوسی کلیسا بهو، ژن و متدالیان برده ووه نیو نه شکو و تینکی سهر چیا که به مه تریزی خودایان ده زاتی، خزشیان به رست و دلخواز له سمر و بز و نان و کولچه و ناز و قه چی یان هه بوو به کزلیان دادا بوو. به رشی مهرگ پنهانی بوون و هاتیرونه ده گه ل نهوان که ووتوون.

ده وریه ری نیوه بژ بوو، پالهوان پولیکسینگیس له گه ل دهستی خزی له بستی دیز ووه نیزیک که ووت و دیری لی وده یار که ووت. له دوو دهنگی شه پیر و نه قهی تورکان و هه ری نهو

خه لکمی ده کوژوان و با ده بانکوت، ده بيسرا، له سره وهش ناسان تاريک و هه وره کان بۆ لای
 سه روو ده بزوتن. شهرکه ران ده پانويست به په له خزيان بگه پيسته سه ر باسکی، تا تينیک وه بهر
 پراکانيان بښن. به ته قی تهنگ گه پيستی خزيان راده گه ياند،
 هه رل که سيني گه پيسته سه ر بستوی پالوهان پوليسکينگيس بوو. ده مانچه به کی هارويست
 وهاواری کرد :

.. سلاوتان لي يی .. پراکانم . پاشان ناوړی له هاورنگانی خزی داوه که به هه ناسه پرکه سه ر
 ده که ورتن . هاواری کرد : کوړينه سلاوا نامه وي تاقه گولله په کيستان به خورا به روات. هه مېشه
 ده سترېز له کزی دوژمن بگن. نه وې گوت و کومه لیک په پاخ سوړی نشانندان که وه ک
 خاشخاشک له دوی دیر شين به وون. په لجا گولله يان په تورگانه وه نا. هيندی به ويزه ويز
 وه بهردان ده که ورتن و هينديکيش تورکيان وه سرنک ده گيزان. بېست که لاگيکی دوژمن که وته
 عمرزی. له دیر هوږای شادی بهرې بڼه وه. به خیر هاتن کوړه کان .. هيلارسون ته نانی ناقوسی
 راوه شانده نگی شادی پلاو کرده وه.

تورک توږه به وون، له تاریکی شه ودا فله کانيان ده پيستی که پلاو ده به وون و له پش
 گاشه بهرداندا خزيان حاشار ده دا. ده يان لوراند، هاواريان ده کرد. ته لا... ته لا، کافری دیکه ش
 گه پيستی. عه سکه ری ختی پيستی جبهه به. بۆ پاراستی گه مارزی دیر له مته تر نيزه کانياندا مانه وه.
 ته وانيتر هيرشيان بۆ لای بستوی برد،

بارانگی توند دايدايه. هه ورنگی نه وی له سه ر باسکی چا فله گانی نه ديږ کرد. باران
 تورکه گانی سه خلته ده کرد.

پالوهان پوليسکينگيس هاواری کرد : کوړينه ده سريو بگن خوا له گه ل نيمه به .
 جارنگی تريش ته قی ده سريو بهر زده بڼه ، تالهی بهرنداوان و جينری سه ر يازان ده بيسرا.
 په لآم هه وره کان هه ر نه وی ده به وون و بارانیش کاری خزی ده کرد. بېنجه که په پاخی سرور و
 بهر قی نيزه هېچتر دباری نه ده دا.

پيش نوږی دیر له پش مته تر نيزک چزکی دادا بوو، کاتیک دیتی له شکری دوژمن دوه به ش
 ده بی. هاواری کرد :

.. بۆ پشه وه پرايان ... هيزی دوژمن دابه شه وه. کانی نه وې په په لامار بهرين و گه مارو
 بشکينين.

قه شه و گوندي به جارنگ راست بو وه وه. ناقوسی کلیسا توند ده نگی دايدوه. له کاتیکا
 ته ننگه گانيان راده وه شانده. هه موو له هه ساری کز بوونه وه. پيش نوږی وه پيش که ووت و ده روازی
 گه وری دېری کرده وه. گشتيان به هاوار و هوږا وه ده ر که ورتن. تورک که له نيوان دوو ناگرا گير
 به وون، له پيشا په شوکان. فرمايان پندرا که بۆ نير دۆل پاشه کسه بگن. قه شه وه دوايان
 که ورتن. پيش نوږی ده چه پيش و هاواری ده کرد : مېسېح سه ر که ووت... مېسېح سه ر که ووت! پېرې
 خزی له پېر چه بڼه وه. به سه ر بهر و گه نلو قو لکاندا رايده کرد و به سه ر درک والدا باز دی ده دا.
 تاوېک ده ونستا، ته قه به کی ده کرد و رايده کرده وه. بۆنی باروت سه ر خزی کرد بوو.

له پېر ده نگی شه پېورېک له هه و ده نگی دايدوه. تورک له جبي خز راوه ستان. پاشان له

پشته‌روی قه‌ش‌کان ده‌نگی شه‌پورنکی دیکه هات. قه‌شه‌یک هاواری کرد : « نیمه گه‌مارو دروین گه‌تورینه نیو داو، هاوار بگه‌ریشته‌وه.»

قه‌شه‌یکی تر هاواری کرد : وای... وای... تورک چورونه نیو دیز.

پیش نویژ ده‌مانچه‌ی هه‌لک‌نشاو خه‌نجه‌ری له گالان هینا دورو بی شه‌وی له گه‌ل کسه‌ی بدو، رای کرده ده‌روازه‌ی کراوه‌ی دیز. پاله‌وان پولیک‌سینگیس هه‌ستی به‌مترسی کرد و له گه‌ل زه‌لامه‌کانی خزی هیزشی ده‌سپنکرد. باران هه‌ر ده‌باری. پژو س‌ری ده‌بن هه‌روی نابوو. تاو‌نکی زه‌وی داپوش‌بیوو. تورک و قه‌له‌ تیکه‌ل بیوون و لیکیان ده‌دا. پیش نویژ که به‌زه‌بری خه‌نجه و رنگای خزی ده‌کرده‌وه، ده‌چره‌ پیش و هاواری ده‌کرد : کوپنه به‌دوای مندا !

پاله‌وان پولیک‌سینگیس له گه‌ل پیاهه‌کانی رای ده‌کرد بگاته ده‌روازه‌ی دیز هاواری کرد :

« کوپنه نازا بن ۱۰۰ هیندی له‌تورکان گه‌بشتیورونه هه‌ساری دیز و بز کلیسا ده‌چوون. به‌پژو کزنه‌ت‌له‌لبان ناگر پیوه‌ده‌نا تا کلیسا به‌ستینن. دورو ده‌نگی وشکو به‌سام، ده‌نگی پیش نویژ و پاله‌وان که‌پنکه‌وه له‌ده‌روازه‌هاتیورونه ژورو و تورکیان په‌لاماره‌دایوون. به‌گویی گه‌یشت... نه‌ی سه... نه‌ی مه‌له‌ون...» قه‌شه‌گه‌لیتر به‌دوای نه‌واندا ده‌هاتن و تورکیان ده‌وره‌دایوون. بز قورنیک‌ی سه‌ریانی کلیسا رایانداو هه‌م‌ویان له‌تو په‌تکردن.

له‌ده‌روه‌تینی گه‌رمایی شه‌پ‌دامرکا بوو. پاله‌وان له‌دیز هاته‌ده‌ر تا به‌چینه‌وه کن هاواری‌کانی. ده‌روازه‌ی گه‌روه‌ی دیز جارنکی‌دیکه‌ش داخراوه. شه‌ر داهاتیوو، ناسان و زه‌وی به‌هه‌رواریان داپوش‌را بوون. پاله‌وان پولیک‌سینگیس به‌هاواری‌کانی گوت : « کوپنه بز جنی خزمان، بز مه‌ت‌ریزه‌کانی سه‌ر باسکی.» به‌یانی روز‌پزوه. مه‌سب‌چی کوژراوه‌کانی خزمان ژمارد. س‌ی کوژراوو بی شو‌ننیکیان هه‌به‌وه ده‌سته‌ی پاله‌وانیش دوو کوژراوو چه‌ند برینداریان هه‌بوو. له‌خواره‌وه‌ی به‌ستی قه‌لکه‌دیان هه‌لک‌ند و مه‌یته‌کانیان شاره‌ده‌وه. دوو کوژراوه‌کان مام و برازایه‌کی گوندی کاستلی بوون. پاله‌وان دوو لقه‌داری هه‌لگرتنه‌وه‌وه به‌شکلی خاج له‌سه‌ر قه‌بره‌که‌یانی چه‌قاند و گوتی :

« نه‌ره‌ش دوو قوربانی دیکه ! داخوا که‌ی تیزه‌ی نیمه‌ش دیت !» پاشان رووی کرده هاواری‌کانی

و خوتی :

« هه‌ر چی خواره‌مه‌نی هه‌مانه‌نامه‌ده‌ی بکه‌ن. مرؤف نه‌وه‌نده‌ی زیندوه بره‌بش ده‌بی. ناگه‌یان کرده‌وه. چیش‌تشان لی‌ناو خواره‌دیان. باسی زیندو و مرده‌واریان کرد. کیش‌کچی پان داناو نه‌وانی دیکه‌نوس‌تن. به‌یانی زوو شه‌ر ده‌ستی پی‌ده‌کرده‌وه. له‌خواره‌وه له‌نیو دۆل‌ی دیز تا نیوه‌شه‌و روناک بوو. قه‌شه‌کان سه‌پاسی خودایان ده‌کرد که‌دیزی له‌سوتان نه‌جات دایوو.

فوتیوسی پیر هه‌تواتی بز برینه‌کان ساز ده‌کرد، برینه‌کانی ده‌شوشت و ده‌پیرزاندنه‌وه و ده‌رمانی ده‌کردن.

هه‌سکه‌ری تورک که له‌نیو دوو له‌شکری مه‌سب‌چی دا مایه‌ورنه‌وه، کوژراوه‌کانیان ناشت و برینداره‌کانیان ده‌رمانکرد، مات و بیده‌نگ له‌به‌ر ناگه‌ری دانیش‌پوون و به‌ریان له‌ژن و مندالی ده‌خز ده‌کرده‌وه که له‌نه‌نه‌ دۆل‌ و ناسپای پچوک به‌چیپان هیش‌پوون. پاشطه‌ی نه‌وان کن مه‌زراکانی ده‌کیلا، کن رزه‌کانی ته‌کیش ده‌کرد، کن نانی بز ماله‌کانیان ده‌هیناوه؛ تاخ

نهوانیش نیشان برون و به پینچهواته ی بز چوونی فەلان، سەگ نەبۆن.

لە گەل کازیوی بەبانی تورک و مەسحی لە خەر رابوون و شەریان دەست پینگردهو. دوو دەرویش تەپل و ژورنایان دەست دایە و دەیانکوتا و بە پێش سەفی عەسکەر دەهاتن و دەچوون و هانیان دەدان. قەشە چوونە نیو مەتەرزەن. پێش نوێژ گە سەری بریندار ببوو. ژانی دەکرد و خوێن بە ریشی سێدا دەچێزێ. بەو حالەش بەر لە کازیوی بەبانی چوو، دە مەتەرز و چۆکی دادا بوو. چاوی لە تورکان نە دەتروکەند. گەدەدیت سەرنک دەچولێتەو، سێری لێ دەگرت و دەدی گوت : « نیشان کوشتن با کافریش بێ کارنکی خەرپە. بەلام خەتای نیشەش نیە. بە راشکاوی دەلێم خەتەمان نیە. ناخ... خودایە نیشە نازاد بکە. تا لە مەر بە دوا لە ناشتی و تاسایش دا بژین. »

لەسەر باسکی هاوڕێیانی پالەوان پولیکسینگیس لە پشت گاشە بەردان خزیان قایم کردبوو، لولە تەنگەکانیان ئاراستە ی تورکی پەپاخ سوڕ کرد بوو. بەلام پالەوان هەروا بە پێوێ راوەستا بوو، بە سەر شەپکەراندە دەگەوا.

سپاوەکان هاواریان دەکرد : « داوێرەو پالەوان گوللە مینشکت دەپڕێتی. » لەراستیشدا لە بان سەریان گوللە دەباری. بەلام پالەوان پینکەنی و گوتی : « خۆ مینش دەمەوی سەر دانوێتم. خودا خوشی دەزانێ مینش دەترسێم. بەلام شەرم دەکەم. نەگەر نیشەش پالەوان پولیکسینگیس بان، هەروا دەسەرێتەو. »

کابرایەکی زەحۆل بە شنبوی پلار و لاتاو گوتی :

« لام وابە ناغای پالەوان تۆ پارچە خاچنکی راستێت پێیە، بزیە ناترسینی. »

تەم چارە پالەوان بە دلی گرت و گوتی :

« نیکولیس ! بزانە خاچی بەراستی هەر نازیەتی یە. من خاچی بە راستی دیکە ناتاسم.

لەو کاتەدا شەر لە داوێشی چیا توند ببوو، تورک پتر لە دێر وەنیزیک دەکەوتن. و دێر دەکەوتە مەترسێو. پالەوان پولیکسینگیس هاواری کردو گوتی :

« رابن ئە ی پالەوانان.. رابن ، مەسح سەر دەکەوی، تورکان پەلامار دەن پالەوان لە پشت بەردان هاتنە دەر و هێرشیان برد. بەردە لە ژێر پێیان خۆر دەبووتە، چیا لە پشت سەریان دەخزی. »

لە پێشدا شەو تەنگ بوو. پاشان بوو بە شەری تەن بە تەن، بە خەنجەرەکان تینک بەریوون. لە پەر لە دێریشدا تەقە برا و دەنگی تەنگەکان نە دەهات. تورک و فە لە لێک جیا نەدەکرانەو. پێش نوێژ سپاوە نازیەکانی کردە مەعووی پەلامار وە هیندبکانبشی گوت « مەتەرزەن بپارێژن. ژمارە ی مەسحەکان کەم بوو. تورک لە هەموو لایەکەو هەلدەقوێن. ژمارەیان پەک بە حدوت بوو. پالەوان پولیکسینگیس و پێش نوێژ بە لەشی خۆناویەو لە سەرپادە هاتنە خوارو هاوڕینکانیان هان دەدا. تورک وەک لاچار پەلاماریان دەهینا.

نیزیک بە نیوێ پۆ مەسحی بەردەو گزبوون دەچوون. بۆرەجەکانیش پەک بە پەک دەروخان. روژ لە ئاسمان بە کاوێخ دە بزووت و نەیدەکرده. شوو تا شەرکەرەکان لێک کاتەو. پاران نەدەباری تا چاوی تورکان کوێر بکا. روژ درێژ و هەوا خوشبوو.

لهم ناگرو خونندها پالوان و پیش نریزو، ده مینکی کورت تینک ههله نگوئن. چاروان تینک بری و هېچیان نه گوت. به لأم هه رتک له ینگای په کتروا ده بیان ده کرد که دیز له دست چره.

له ننگار دهنګی ده سترېو له تیر دژلندا دهنګی دایه وه. فله لالایه کی وهشيان چار پینکوت که ده لورننه وه. په دواي نالاکه دا زه لامینګ به گور به سر بهرداندا بازده داو دپنه پیش. پالوان مېکېلس به سام نېسپ تاو دده او به نه قه ی تفهنگ سلاوی له شهره گران کردو تورکی په لاماردان وگوتی: «نهی سگی ده مه لحن ا لهم خوشه خیه که وا نپویم ده گیر خسته». نو ورژو ورژو گانی تریش دهسته دهسته برینداری تورکیان پز کاندی ده هینایه وه. پاشا له هه بغان رشی خزی ده پتیه وه ده یگوت: «چما نو دیزه له عه تبه چی تپدایه که وا هیشتا پهره رگانی ده کات. نپوه نهی بی عورزانه شهرمی تاکهن؟»

برینداریکان ده بانگوت: «ناخ پاشا ا له سره تاوه نېسه له سره بوین، به لأم نو پالوان مېکېلس له عه تبه که بشی و ...

همو له تپوان هېلاک بپوین. بانگی بارپایانیس - پان کرد شهره تی پز ده هینان. نه فندم هات به هوای گورانی قورانی بزه خویندن تا رنج و دهردی شهریان له بیرنه رنوه. هېلار سرنی ناقوس راوهشین که ورژو پیشو به دیل گیرابو. به دارچنارانه رده کرد پو دسواروه. نو هیشتا له تنافی ناقوسه که کوتیکی بدهسته وه بوو. کاتی به دیلیان گرتپوو. نه بوسیبوو تنافی ناقوسه که بهر بدات. تورک ته ناهه که پان هه لهر بپوو.

خدیغه له باره گای نورقوف نشین، شه ورژو لیباسی داته ده کدندو له سره هست بوو. چونکه نه بده زانی چورژو و چ ساعتیک دین ده یگرن. نه بده ویست به روتی بگیری و به نیو کزلان و بازاردا بېگیزن. قه شه یکی له دیزی چپای کودوما، له که نار به هری لیبی هینابو، نیقراری له کن ده کرد و شه ورژو دوعای پز ده کرد تا گبانی ناماده ی شهید بپوین بی. مورتزوفلوس ده مینک لیبی جیا نه ده بزه و همیشه رهک سهک له دوره ی بوو. له پیش ده رگای نو ده دوست. تا نهکا بی ناگاداری نو خدیغه بدزن وله پهره کتگی گبان ده رچن له گدله نو بی بهشی بکهن.

ناخو که ی شهو داهات. خاچ و مانگ لینک جیا بپوینوه. فله و تورک ناگربان کردوه. هه سیحیه کان له بناری چپاو تورکیش له دوروه ری دیز وهک تارمایی رهش ده هاتن و ده چپوین. دوو پالوان که بشپوینه بهک و له باره ی شه و نه خشی هیرشی به پانی قه بیان ده کرد. پاشان بی نهوی تزینک باسی دوستایه تی بکهن لینک جیا بپوینوه.

پالوان پرلیکینگیس که هیشتا له بهر کول و گهرمی شهر پزه کا پو، نه پز باسی دوستایه تی بکا. خه نه کهر باسشی بکرده، پالوان مېکېلس له وانه نه پو گونی بداتی. پالوان مېکېلس به تنبا له کن ناگروه مایه وه. سیفانکی داگیرساندو نوروشی بیری لبل و تاریک بوو. نه خیر. نه خیر. ویژدانی ناسوده نه پو. شه ری ده کرد. ده یکوشت. هه همیشه بی نهوی سکالا بکا پز گیانفدایی ناماده پو، به لأم بهو حالش نو بیری له کریت نه ده کرده وه. کاتیک سوار ده پو، رکیتی لنده داو هاواری ده کرد: پز پشه وه، پیری باره ری توواری نه پو، شه وانه که ده کشایه وه، رهک ورژو بیری له نازادی نه ده کرده وه و بکری پز شینیکی تر ده چپو. نه وه خزی گبانی نهوی پر کرده پو له شهره زاری.

به ناره نار تفیگی له ناگر کرد و له بهر خزیمه گوتی: « شهرم بکه نهی پالەوان میگیلس »
 لهو کاته دا که له دهریای بیرو خهوتنه تاریکه کانیدا نوقم ببوو، دهنگی ههناسه پرکهو ههنگای
 بهسپایی بهست. نادری دایهوه، باکیش بوو به ههناسه پرکه دههات. پالەوان راست بزوهو پرسى :
 « ج باسه...؟ لهعنهتی چقهوماوه ؟ »

باکیش دههنگ بوو ههستی بهوه کردهوو که خهمیگی نهینی پالەوان میگیلس دهخواتهوه.
 سهری برده بن گوینی و گوتی :
 « پالەوان... پالەوان ... نامینه ..

پالەوان راچهنی . باسکی باکیشی گرت و به توندی دایناو گوتی : « سهبرقه بکه . »
 « پالەوان .. دهسته بهک تورک نهم شهو هاته کاستلی و رفاندیان . پالەوان دهسته گانی به
 ناگری راداشت و دهپرست بیانستینی، ههرتکیان ماوه بهک «ببیده نگ بوون، ناخره که ی پالەوان
 پرسى : بزگوینیان پرده ؟»

« بزگاندی !

« کهنگی ؟

« ههوهلی شهوی ..

پالەوان راست بزوه گوتی : « له گهله من وهرو زمانت نه گهری »
 بهلام باکیش خوی پی را نه گیراو هاواری کرد : « چۆن تو مهتریزی خوت به جی دینی ! نه گهر
 تورک نیوه شهو پهلاماریان هینا چی ؟»

« ببهنگ به .. ده کهسی له شهرکه ره باشه کان ههلیوارد وگوتی :

« کوپنه له گهله من وهرن. دهمانهوی راوینکی دهشتی بکه بن. پاشان رووی کرده هاوینکانی
 دیکه وگوتی ؟

« پیش تاریک و روونی بهیانی ده گهرنهوه. باش ناگادار و وریا بن. پاشان له گهله
 دهسته بهکی ده کهسی ریگای دهشتینی گرت بهرو له تاریکاییدا بزبوو.

دوو سی سدهات تبهیری. نیوه شهو لایدا بوو، فلهله فره هیلای و شهکوت بوون،
 کیشکچی پان دانان و خهویان لی گهوت. له ژووری دیز نهو قهشانهی له ههومان پهرتر بوون، له
 سهر بهرده گانی ههساری دیز گهوتبوون وله بهر خودا دهپارانهوه. که سهر خوار کاتهوه و دیز
 بگرنه ژیر پهناو پشتیوانی خوی.

پیش نوژن برینه گانی به په پز پینچابوو جزیره نیو مهتریزی خزیمهوه. له مهته وزدا ههسکهری
 تورکانی دههستی که وا له بهر ناگر دین و دهچن و دهنگی جرینگه ی چه که گانیان دیت. له بهر
 خزیمهوه دهیگوت : « نهو سه گانه وه رناکهون، بنگومان خهریکی فرت و فیلن ١٠ »

ناسانی پان سهریان په کچار ساو بوو. نهستیزه کان ده درهوشان. ههوا بهکی سارد له چیاوه
 دههاته خوارو کاری له نیسکان ده کرد. هروسکه بهک به پانایی ناساندا راخوشی. پیش نوژن
 خاچی له سینگى کیشا و له بهر خزیمهوه گوتی: « نهوه نیشانه ی کزنایی شتبیکی گهروه به. خوا بهکا
 دیز نهی ! » ههروا که رووی له ناسانی کرد بوو دهپارابهوه. له پر دهنگی ته پهلو شه پیو
 ههستا، ههروا کاتیشا ههراى نه لا نه لادههات لافاوینکی پر و رهش بهرو دیز کهوته رى. تووکی

توره و حمسه‌اره دږريان پهلاماردا. عمرز دله‌مرزی. له‌وکاته‌دا که شعر له ښاري چيا توند يوو،
عمه‌کيري تورک پښه‌يان به ديواړی دږه‌وه دونا، تاسه‌ر که‌ون. رږږ دهات تهاو رووناک ده‌يوو.
پښش نوږږ به هاوار بانگي قه‌شه‌کاني کرد:

« نهي برايان دږر له دست چوو. چيتان پږي نږږم گوي بده‌ني دږر له دست چوو. خه‌تاي هته.
نه‌وان ته‌تبا ده ياته‌وي من بگرن، توله بستينه‌وه. من شه‌وه ده‌چم تسليم ده‌يم.

خوتبوس، قه‌شي حه‌گيم گوتي: « نهي روحاني پږوږ، ده‌تکوږن! »

« گرماني تبا نيه ده‌مکوږن. ده‌توست چيم لي بگن؟ به‌لام له جياتيان دږر نه‌جاني ده‌ي.

« ناخ .. نه‌وان ده‌تکوږن و دږريش نه‌جاني تاي. تورک فېله‌زان و به‌مکرن .

« من نرکي خوم به جي ده‌گه‌يښم. نه‌وان چوږنيان گه‌ره‌که با وابه‌کن. خوداش چوني ده‌خوازي
واده‌کات.

ده‌کاري پښش نوږږي دست دايه‌و، په‌رږيه‌کي سپي لي هالاند، چوه سر ديوارنک، راپره‌شاند
و بانگي کرد .

تورکبڼگي په ره‌گه‌ز کړتي هاواري کرد: قه‌شي مه‌لعون چت ده‌وي؟

« سرکرده‌ي نږه‌و کړي‌ه، برږ پښي بږه‌و که پښش نوږږ تسليم ده‌ي، به‌لام به‌و مرجه‌ي که
دست له دږر نه‌دن.

هه‌راي وان له هه‌رتک نوردوو ده‌نگي دايه‌وه. ته‌وانه‌ي ده‌سته و په‌خه‌ پوږن لڼک جيا پرونه‌وه.
ته‌ده‌ي ته‌فنگان واو‌ستا. له‌ر کش و هاتبه‌دا که‌له شيري دږر ده‌ستيان کرد به‌خوښدن. ده‌يوو به
رږږ.

هه‌سن به‌گي سرکرده‌ي تورکان بانگي کرد: چه‌کت داني وهره‌ ده‌ري. من دست له دږر
نا‌ده‌م.

پښش نوږږ به‌وه تاسان ده‌ستي هه‌لڼاو هاواري کرد: سرښند به‌خوا

« سرښند به‌مده‌د!

پښش نوږږ هاته‌ خوراي. قه‌شه‌کان ده‌وره‌يان داو له ټامبزيان گرت، شانيان حاج کرد، هه‌موو
ناخرين مال‌اړايان له گه‌ل کرد و ده‌بانگوت: خوا حافيز نهي شه‌هيدی مه‌زن .

پښش نوږږ چوه نوږږدان، عمرزي ماچ ده‌گرد و ده‌بگوت: خوا حافيز نهي خوداي من!
چارنکي له حمسارو له حوهره‌گان و له ټير زمين و له شه‌ويله‌گان کرد و پاشان ده‌ستي هه‌لڼاو
چارنکي دېکه‌ش گوتي: خوا حافيز ..

له گه‌لکو له ده‌روازه چوه ده‌ري، تورک گرتيان و نښتر گه‌س نه‌په‌دېته‌وه. پاشان تورک به‌لوره
لوږ پږانه نږو دږر.

پاله وان پولېکېښگيس هاواري کرد:

« واي نه‌و سه‌گانه په‌لښي خزيان شکاند و دږر ده‌سوتښن. پاله‌وان سه‌ري پنچابو، برينه‌کاني
ژانبان ده‌کرد. له کاتيکا رکښني لينده‌او به‌ره‌و دږر ده‌پکوتا گوتي: « نه‌دي پاله‌وان ميکلس له
کوي به‌؟ »

به‌لام پاله‌وان ميکلس نه‌گه‌راږوه. تنودزرس له گه‌ل ده‌سته‌ي خزي بزوت. هه‌موو پڼکه‌وه

تورگیان له پشته وړا په لمار دا.

دیر دوستا. له پینځ دژلې په پاڅ سوړی تازه گه بشتو پیدایږي. کابنکی هرنک لا ده گه بشته بیک. پالوان پولیکسینیس پرسې : « تودورسې برا ! تودی پالوان هیکلس له کوی به ؟ » خوږن له سړو ملي ده چنواوه.

تودورسې له ولام دا گوتی : « نو بز راوینکی دهشتی رزیشه... »
- راوی چی ؟ نازانم !..

مدیچی له سړ بستوی رنستا بیون ته ماشای دیریان ده گرد. که له خواره ده دوستی. گری ناگر دپواره کانی ده لسته وه د دوو کله بیری رژی گرتیو.

پالوان پولیکسینیس مات و په شوکا وناهویند ده بو. دهر د ژانی له بیر بره بزوه. خوینی برینه کانی پاک نه ده کرده. چاوی پر له ناو بیون. هاورنکانی پیان گوت :

- پالوان با برزین، تو برینداری. نیر ته ماشای دیر مه که. دیر له دست چور. خوا وای گهره ک یو، نینه نمرکی خومان به چی گه باندوه.

پالوان هه ناسه یکی هلکیشاو گوتی : « نه گهر پالوان میکلس - مان له گه له ده بو ... »
ناخه که یی توانیان رازی پکن. هه مو بز بناری چیا هلکشان و هاتنه نیر دول و رنگای کاستلی یان گرتنه به. ده سته پالوان میکلس یش روویان ده پیر کفالو کرده وه. هه وای داخدار سرتانی دیر ، زور تو له وان گه بشتو. خه لک هاتوونه سړ رنگا و ده گریان. قهره وینکی له سړ بستوی دایانته بو تا ناگای له بزوتنه وای تورکان یی. لای نیر و ژ خزی گه باندوه ده سته پالوان پولیکسینیس که دواي خواردن له بن دارچنار راکشا بیون یخه سینه وه. پالوان له بن سینه داری دیر بز بو. فوتیوسی حکیم برینه کانی ده شوشته وه و بهرزی برینه کانی ده گزی. که چاوی به قهره وین کهوت بانگی کرد و پرسې :
- ها... یا کورس ! خه بیری تازه چی به ؟

یا کورس هاته پینځ . زه لاینک یو ره قله ی ره شی کورته بالا. لاق وهک لاقی کولله و نیگای زیندو. نه و نه دی کوشت و کوشتار دیو، تالی و سوری رژی گاری چنشته بو. نیر ترس و خه و شادی له چاوه کانی دیریان نه ده دا. یا کورس ده یگوت : « دنیا وهک چهرخ و قهله ک وایه. دایم ده سرتنه وه. بز من هیچ سړنج راکیش نیه. »

لیان ده پرسې : « باشه ، بلن بزاینن کی نه چهرخ و قهله که ده سرتنی ؟ »
له ولام دا ده یگوت :

- هیندی جار خوی میهره بان و هیندی جار ش به شان. نه و دانه پنکه وه رنگه و توون. به ک وزیران ده کاو نه و تر دروستی ده کا. تاوینکیش کاریان ناو هستی.

یا کورس هاته پینځتر و گوتی : « قهرارو مه دارنکی باشه پالوان. تو ش تاهویند مه به. نینسا نینه وه بن گه و توون، به لام دنیا به سړ ده گه وینده، چونکه چهرخ ده سړوپی. »

- دیر چی به سړ هاتو ؟

- ده ته وی چی به سړ بی ؟ نه ویش گه بوته جندم ...

فوتیوسی حکیم خاچی له سبکی کیشاو گوتی :

گافر زمانت گریده. بیدین کوفران مه که ..
مه بهستم نه و به وهک رۆژی پیش دروست کردن بۆته وه دشت.
سه گه کان چي يان به سر هاتوه ؟

نهوان پیش نوژیان وه پیش خودا و رۆشتن. ده بیتی له کهوله کهی کبسه ی توتن دروست ده کن. قهله و وه لامیش بو، پسته که ی کبسه توتنی وۆری تی ده بن .
لهو کاته دا قهره ول نم قسانه ی ده کرد، عهسکه ری تورک بهرو کاندی ده رۆشتن و پیش نوژیان وه بهر نوکه چه قزیان دابوو ده یانبرد. له رینگادا ده وریان دابوو تا نه هینن خه لکی گوندی که به خونی سهری تینر بوون، بیکوژن.

پاشا فرمانیدا بوو که به زیندویی بهینن. هینشا ههر نیناره بوو که سواره ی تورک به ده هۆل و زوپناو شه پوره وه که به شته وه نینو کاندی. پاشا له هه یوانی وه ده رکهوت، ههر ترنگه ی ده هات. سواره کانی به خیر هاتی کرد. پیش نوژیان به راکیشان برده بهر دمی پاشا. که دینی پیش نوژ قیت له بهر دمی راهه ستاوه. ته ماشای ده کا، به سهرینا گوواندی و گوتی : « ته ی نسامی له عهته ی کافران سهر دانینه و شیکلام بکیشه. »

بهیری که دن ونینی پیش نوژ زاریان کرد بۆوه. دلۆبه ی خونی رهش به ریش دا ده تکاره . به لام نیگای هه روا روون و ساف بوو. جارویار ته ماشای پاشاو نم تورگانه ی ده کرد که ده و به بانه دابوو، گانه یان پنده کرد. سهیری رۆژی ده کرد که له ناوایوون دابوو. ههستی به سوکی خوی ده کرد. ده تگوت ده یهوی بالی بگری. له سهر نوکی به لجه کانی ده سورا و ده تگوت خه ریکی بزوتن و فرشه.

پاشا نه باندی و گوتی :
« کافر نه وه ناترسنی ؟ روهتهت بزوا ده ده وشینن ؟ پیت واپه تینتا له گوتی ؟
قهسه له وه لام دا گوتی : « له به ههشتم ... »

پاشا توره بوو. نه وه هه وه له جار نه بوو بهرو روی کرتی یان ده بوو. واته تهر کسانه ی که گشتیان وهک گاشه بهرو قورس بوون و نه نانهت تیخی تیش نه به ده توانی زمانیان بهی. قیواندی و گوتی :

« قهشی شه یان تو له به ههشت نی و له ژیر دار چناری ا
پیش نوژ گوتی هه رق ناکات .
پاشا که له بهر توره بیان که فی هه لده خراندا، گوتی :
« نه و کافره له دار چنار هه لاهه من . »

سوله بمانی زهنگی و چهند سهر باز به راکیشان بر دیان یز هه ساری. تورکی دیکهش به قیژه و ههرا وه دوا ی کهوتبوون. کۆلاهه کانی ده ورو بهر پر بهیون له خه لک. دارچناوی گۆزین له نه زیگ مالی پاشا و له کن نهو کانبه بوو که قینیزی یه کان په یکه ری شیریان له بهردی هه ر هه ر له سهر دروست کرد بوو.

وۆژ یز ئاوابوون هاتیوه سهر سوێ. دار چنار لهو بالنده نه پر بهیو که یز خه و هاتیوونه وه هبلانه کانبان و شادو سهر خوش جریوه جریوان بوو.

پیش نوزبان له سر کورسبهگ داناو سرتاشینگی تورکیان بانگ کرد. سرتاش به مقصد و گوزان و تمشهوه که چاری به قهشهی پیش‌نویز کهوت، دای له قاقای پینگه‌نین و گوتی:

«تورکینگی باشی. نیستا بی سابون ریش ده‌تاشم. قزوکانی گرت و دهستی کرد به ریش تاشینی. پیش نوزبان لویه‌کانی ده‌گروژ تا له‌بهر نیش هاور نه‌کات. نو تورگانه‌ی لینی وه کز بیرون، قاقا پینده‌گنین.

سوله‌یمان ته‌نافی داری هتاپوه‌خوارو سابونی لی ددها. چنده کهسی مدسبحی له پشتی پدنجهره‌گانهوه سه‌بریان ده‌کرد و پشوریان دهر نه‌ده‌هات. لهو کاته‌دا پاشا هات و له به‌رامهر پیش نوز له سر کورسبهگ دانیش، تا سه‌بری نهم به‌زمه پکات. سرتاش له ریش دامالینی بزوه، برینه‌کانی نو پیره شه‌رانیه وه‌دیار کهوتن.

پاشا نه‌پاندی و گوتی :

«ها...! تیسامی کافران! نیستا ته‌ناف و دار شاماده به . خولامی ره‌شیش چاره‌پنی شه‌مانه.

دوره موسولمان بهو گیانی خوت نه‌جات بده.

پیش نوز له سر کورسبه‌که هاته‌خوار. به سه‌رو ریشی‌تاشراو نه‌ده‌ناسراوه. ته‌نافه‌که‌ی له دهستی خولامی ره‌ش وه‌رگرت‌وله ملی خزی‌دا گرتی دا. پاشا جارینگی دیکه‌ش نه‌پاندی و گوتی :

«کافر وه‌لام ناده پدوه ؟»

پیش نوز گرتی پدی ملی نیشاندو گوتی : «نوده به وه‌لامی من ...»

پاشا له قبتان شین هه‌لکه‌پابوو. هوارپی کرد: «له‌عنعت له هه‌موو کریتیان له داری دن»

قهشه‌چوه سه‌ر کورسی. خولامی قوله ره‌ش ته‌نافه‌که‌ی به لقه دارنکه‌وه کرد. پیش‌نوز ته‌ماشای ده‌رویه‌ری خزی کرد و خاچی له سپنکی کیشا، بار ویا‌پیره‌کانی، نو پیره شه‌پکه‌رانی که مرده‌بون و گشتیان وه‌ک مدسبح تاجی دپک و دالیان له سه‌ر بوو، له ناسان ده‌هاتنه‌خواری تا به‌خبر هاتنی بکن!

پیش نوز هوارینگی شادی کرد و گوتی :

«هاتم! پاشان شه‌قنکی له کورسبه‌که داو دووری خسته‌وه ...»

* * *

کاتی پالوان میگیلس لای نیروه‌پز که‌بشته‌وه دیز. تا شان به شانی هوارینگانی شه‌ر دیزه پیندا، نه‌دیز مایوو نه‌هاوری. دیزی عبسای مدسبح بیوه ته‌پولکی خوله‌منش. گومبزی کلیا تیک ته‌پی بوو. قاپی گه‌وری ره‌سی پیروزه‌کان که به وه‌شایی ساز کراپوو. کتیب و دوعاو هه‌موو شت سوتا بیون. شراب و رۆن زه‌یتوون له عه‌زی رژاپوو، دووکه‌لنکی توند بز ناسات هه‌له‌گشاو چونکه پای نه‌ده‌هات له دۆله‌که‌دا کز ده‌بزه.

پالوان میگیلس به‌توپه‌پی. چنگی ده‌ریشی وه‌ردا و ته‌ماشای ده‌گرد و نه‌په‌توانی روو له گری سوتانی دیز وه‌رگرتی. مووی ریشی ده‌پیمه‌وه و به بۆله بۆله ده‌بگوت:

«نه‌ده‌ویاهه‌ بزم و نیزه به جی بیلیم. اشوی رابردوی وه‌بیر هاته‌وه که تورکی راو ده‌نان وهاوپنکاتی به‌داویدا پشویان لی پراپوو. پاشان به‌ستینی وشکی چومینگی وه‌بیر هاته‌وه که

زده‌ی به‌یانی گه‌بشپرونه‌ی شه‌ی. له‌ی سر به‌رده‌ی سپه‌گانی شه‌ی به‌ستینه‌ی توشی سواره‌ی تورکان بیرون که ژنیکیان سوار کرده‌و ده‌ی به‌ی.

پالوان مېکېنلس و هافاله‌گانی گه‌نگی گه‌بشپرونه‌ی سر تورکان وگه‌نگی به‌ی گز به‌گداچوویون، تا که‌ی شهریان گرد بوو، سه‌عاتیک ..دوو سه‌عات ... به‌لام نه‌مانه‌ی گشتیان یز پالوان چرکه‌ی یک درې‌وه‌ی گیشا بوو. دشت و چیا له‌ده‌وری سهری ده‌سوارو زهری پچوک ده‌ی‌وه و ده‌ی‌وه مه‌یدانی شه‌ی. له‌ی نه‌ی‌وه‌ی راستی شه‌ی مه‌یدانه‌ی دارنکی زه‌لام و له‌ی بن داره‌که ژنیک به‌ی سوری به‌ی جلی شه‌ی‌ستر خوی داپنچا بوو. سهری ده‌گرد بزانی کن له‌ی شه‌ی‌ده‌ی سهر ده‌که‌وی له‌ی گه‌ل شه‌ی به‌ی‌وات.

ژن به‌ی شه‌ی ته‌ماشای پیاوان بگا، چای له‌ی ناسز به‌ی‌وو چاوهروانی ده‌گیشا. ۱
له‌ی پرتورگ هاواریان لی هه‌ستا، مه‌یدانیا به‌ی جن هېشت و بزی ده‌ی‌چوون. ده‌مانچه‌و خه‌ی‌ه‌ریان فه‌ندان به‌ی به‌ی‌نداری به‌ی‌وه گاندی هه‌ل‌ائن.
پالوان ناو‌ی داوه‌ی تا سهری شه‌ی ژنه‌ی بکا که‌ی سوتنه‌ی‌وو به‌ی‌نخوش له‌ی پشی راوه‌ی‌ستاوو. بانگی باد گیشی گردو گوتی:

گورج شه‌ی ژنه‌ی به‌ی‌وه مالی پورم له‌ی گوندی <گوراکیس> و بلی تا خه‌ی‌هری ده‌ده‌می خواردن و خوارنده‌ی‌وهی بدانی. چاو، شه‌ی‌تانه‌ی‌گانی باگیش زق بیرون و گوتی:

یانی نه‌ی‌به‌ی‌مه‌وه یز کاستلی؟ پالوان پول‌گه‌ی‌تگیسه‌ی فه‌قیر له‌ی داخ و تو‌به‌ی‌یان دیق ده‌کات.
به‌ی جه‌ی‌تده‌م ... به‌ی دیق بکات ۱ لغاوی ماینه‌ی‌که‌ی به‌ی‌ده‌سته‌وه بوو، نه‌ی‌ده‌زانی به‌ی‌چته‌ی‌وهی کوی.
نه‌ی‌ده‌ی‌وست و نه‌ی‌ده‌ی‌توانی مه‌سه‌ی‌دیک دیاری بکات. به‌ی‌لام له‌ی پر دانی لیکیان، به‌ی‌اری دابوو. رگینی له‌ی ماینی داو به‌ی‌وه دیری عیسی مه‌ی‌خ‌که‌ی‌وته ری. نېستا به‌ی سهر سو‌ی‌مانه‌وه له‌ی به‌ی‌رامبه‌ی‌ر دیزدا ونستا بوو ته‌ماشای ده‌کرد. وشی خوی هه‌ل‌ده‌که‌ی‌نده‌ی‌وه به‌ی بۆله‌ی بۆل ده‌ی‌گوت: «من نه‌ی‌ده‌ی‌ویه به‌ی‌وم ... نه‌ی‌ده‌ی‌ویه نېره‌ی به‌ی بې‌لم ۱»

له‌ی ماینه‌ی‌که‌ی دابه‌ی‌زی و مسته‌ی‌خۆله‌ی‌مېش‌بکی گهرمی هه‌ل‌گرت و ده‌ی‌ی‌وست به‌ی سه‌روچاری خوی دابکات. به‌ی‌لام هاته‌وه سهر خز، خۆله‌ی‌مېشه‌ی‌که‌ی به‌ی یاداداو له‌ی به‌ی‌خه‌ی‌وه گوتی: «هیوادارم تاوانیاری نه‌ی‌لی بستی و خۆله‌ی‌مېشه‌ی‌که‌ی به‌ی‌یاداو به‌ی‌وا. «پاشان سوار ی‌وه و رگینی لېنداو به‌ی‌وه دۆل کرد به‌ی‌ه‌غار و له‌ی تیر دو‌که‌ی‌ل‌فا بزر بوو.

* * *

هه‌ر چوار گزشه‌ی کریت ناگری گرتی‌وو. ته‌قه‌ی‌ تهن‌گ و نه‌ی‌وهی ده‌حشبانه‌ی له‌ی چیار که‌ی و دۆل ده‌نگیان ده‌ی‌ای‌وه. پیاهه‌ی‌کان به‌ی‌ونه‌ی‌ ده‌ی‌ده‌ی، ده‌ی‌ان نه‌ی‌اند و ده‌ی‌انگه‌ی‌ست و ده‌ی‌انکره‌ی‌شت.

شه‌ی‌که‌ی‌رانی به‌ی‌ریش که‌ی نېره‌ی‌یان به‌ی گه‌ی‌ه‌ی‌ه‌ی‌کان ده‌ی‌ده‌ی و گه‌ی‌ه‌ی‌ه‌ی‌تی خویان ده‌ی‌به‌ی‌ر ده‌هاته‌وه، چو‌ی‌ونه‌ی‌ چیا. هیندی له‌ی وان چه‌ی‌کشان ده‌ی‌ست دابو به‌ی‌نداری شه‌ی‌یان کرد. نه‌ی‌وانه‌ی له‌ی هه‌ی‌مران به‌ی‌تر بیرون و له‌ی به‌ی‌ر به‌ی‌نی کۆن و سالی به‌ی‌سه‌ی‌ر چو‌ی‌ شه‌ی‌یان به‌ی‌ نه‌ی‌ده‌ی‌کرا، له‌ی نۆز‌دو‌ی پاله‌ی‌وانگه‌ی‌لی تازه‌ی‌ کار مای‌ونه‌ی‌وه، فه‌ی‌رمانیان ده‌ی‌اداو پشپان ده‌ی‌خواره‌ی‌وه. هه‌ر له‌ی کاته‌ی‌شدا، یاسی نه‌ی‌خشی شه‌ی‌ی‌ پشه‌ی‌وایانی قه‌ی‌ه‌ی‌مان ده‌ی‌کرد، ده‌ی‌ک <کاراکاس و ماسترا پاس و یاناریس> که‌ی چۆن

که مینیان گرتو و تورکیان فريو داوه و گهمارزیان داو. چوئن به شو دینهای درو مینیان په لاما را داوه .

پالنه وان نه لپاسیش به سواری نیستر له م که ژو بز نهو چپابه ده چوو ، له نژودووی پالنه وانان داده نیشت و به هه ناسه هه لکیشان ده یگوت :

پژوله کانی من ، مرؤف قهت پیر نایه من چونکه ناوانم به باسکان شهر بکم. به میشک شه ده کم. نه ونده به شهر دیم، تا ده بنه خاک و خول. نهو رژه پالنه وان نه لپاس له گوندی > ورس> گوندی خوش و پر له کانی و نار بارگو بنه له بن دار چنارنکی گزن به عمرزی دادا بو. ژن و زارؤگ و پیره پیاری گوندی له ده وری گز به و نه ووه گوی بان بز قه گانی هه لختیوو. پالنه وان نه لپاس باسکه دهق و تده گانی بز لای که لا سه و زه گانی نهو داوه دریزو کرد بو، ده یگوت - چهند پالنه وانیه گوره له بن نهو داوه دانیشتون و له بن سینه ری هم سونه وه. کانی مرؤف ته حاشای قه و بالایی ده گردن،

ده یگوت : > نه وانه نه به دین. > به و حالهش هه مو مردن و له به دین چوون و بوون به خاک. خاکی نهو گریته که وا نیمه پنی لی ده نین. > هه ناسی هه لده کیشاو نهو رژه دلی پر بو. هه وانی سوتانی دیری عیسی مسیح که وهک قه له ده شه له م گوند بز نه م گوند ده چوو دوی تیوه و زه یشتیوه گوندی < ورس > . پیره پیار له ده وری پالنه وان نه لپاس سه ریان راده وه شاند و پرته و بزله یان بو. ژنیش ده گریان.

پالنه وان نه لپاس وای تیشاند که هیچ تابینی و هیچ نابیی. هه وانی ددها به گپانه وای باسی کاره ساتی کزن و مزتر. خه لک له بیر کردنه وای کاره ساتی تازه سارد کاته وه. باسی کاره ساتی دیز تارکادی ده گپانه وه.

دیز تارکادی جارنکی تر له پیش چاوایان راست ده بزو، وهک پیشوو پر ده بو له باروت و قه شه. گابریلی پیش توژی دیز جارنکی دیکهش جامی پیروزی پر له گوشت و خونی عیسی هه سیحی له سه سه ری نه وان راده گرت و ده یگوت :

- برایان خوشکان > ده رگای ناسانه کان له بان سه ری نیمه کراوه ته وه. خوشبه حالی نه وانه که له ینگای باوه و نه شتاندانده مرن. هه وه کاته شدا کونستانچین پامبودا کیس چرای نیو سوزی له سه سه رباری باروت راده وه شاند.

راست له وه کاته که گریته فريو خوراده کانی چیرزکی دیرکاره ی له گه ل گری ته قیته وه ی باروت بز ناسان هه لده به زنه و . ده نگی سه سه ری نه سپنک بیسترا . هه مو ناوپان داپه وه. له پشت لقى دارزه بته کان سوانکیان بینی که میزوری ره شی له سه سه . هیندی جار ون ده بو، پاشان ده ده که وته وه. تیکرا هاواریان کرد :

. پالنه وان میکلس > پالنه وان نه لپاس سه ری به رداوه و به نوکی وه کازه کدی هه ردی ده کولیه وه. ژنیک که شیری ددها به متداله کدی هاواری کرد :

. نهو به ته نیا دینه وه . دوگهی سوخمه کدی داخست و به ناره حه تی گوتی > نه دی پیاره کانی نیمه له کوزن ؟ نهو به رازه به پرسی گیانی هه مرویه نه. >

ژنیک دیکه هه ستا بو که به و، گوتی : > وادیاره له کانی مه ترسیدا دیری به جی هیشته وه.

دهی به زندوی بیستین.

نهونه نهیدوست پالوان میکلس بیی. پیاونگی پیر گوتی :

پالوان نهلیاس چای لی مه پوزه. پیاو له کاتی شهردا نابی مه تریز چول بکات. تز که پیرترین و به ریزترین ربهری قهومی، هقی خزی ده مستی بی و نهوی پیسته پنی پیژه. نیسه ژیر دهستین، ناتوانین پرک و راست قسه کافان بکین.

پالوان نهلیاس به توندی دهگازدهی بهرز کرد و به توبه بی گوتی :

به سه ... نامهوی تز دهستورم پی بدهی. ژن و پیاو نالقهی دوری پالوان نهلیاسیان فرهوانتر کرد و گوتیان :

نهونه هات ! پالوان میکلس گه بشتی. له سوروچای چرژوی نارهقه دهتکا. برزی به سر چاری دا شوپ بیرونهوه. له نهب و له سوار هلم هلهدهنا. کاتیک پالوان نهلیاس له بن داری دیت و ناسی، نیو چاروانی تیک نا. شو قهت هزی نهده کرد له گهل پالوان نهلیاس بهرو روو بی. بهلام نیستا توش بیو. رنگای گهرانهوی نهبو. هر چوینیک بوو دابهزی و دهستی بز دریز کرد و گوتی : سلاو پالوان نهلیاس !

پالوانی پیر وای نیشاند که نهودهستی بز لای شو دویز کراوه، نابییی. سری بهرداوه و به روو گرزی گوتی:

نهگدر پیت وایه سلاو جینی ماوه، منیش سلاو !

پالوان میکلس فره نارهعت بوو، جلهوی مایه کهی به دهستوه بیو، تمایبوو سوار بی و بهروا. شو توهو پلاره پی خوش نهبوو. سیرینکی خه لکی دهویره ری خزی کرد و بیری کردهوه : «دهی شو هرهاله گه بشتیته تیرهش.» سورو چای دهحسابانی پتر تیکچوو. دهستی بهرز کردهوه و چند گهلاداری لیکردنهوه، پنکی کوشین و به عهرزی دادان و گوتی :

شهر هر وایه. پالوان نهلیاس تو له هه سرو کس باشت دوزانی. له سر دمی نوشدا، فله زور جار له ناگردا سروتاون.

هر شو کاره ساته ی نارکادی وه پیر بیتهوه.

پالوان نهلیاس وهک تزق توفه هه لهنهوه. بروسک له چاروانی ده پهری و گوتی :

نم نارهی مه هینه. له نارکادی فله کان نه سوتان، بهلکورو بوون به خودا. بهلام له دیری عیای مه سبج نهگدر به خزنی نهگری ... قسه کهی تهواو نهکرد، رووی کرده خه لک و گوتی : « نیسه به جی پهلن و بچنهوه مالی خرتان.»

هه مرویان به بهله بول پراوون. پیره پیاو کاتی به بهر دهیدا تی ده پهرین، لی میز ده بیونهوه. ژنهکان له بنهوه چنریان پندهدا. روویان ورده گنرا تا نیبیین. بهلام دایکینگی گنج که شیري دهدا به مندهاله کهی، نه ده رزی، راوهستا و چای ده چای پالوان میکلسی بری و هاروی کرد : «تهدی پیاده کانی نیسه چی بان به سر هات خودا عه زابت زیاد کات.»

پالوان نهلیاس گوتی: « پرز به دوی کارت دا، کم چنده لی بده .»

کاتی هه رتکیان تنیا مانهوه، پالوان نهلیاس پالی دا به دهگازدهی وه لیداههستی و گوتی : «پالوان میکلس ! تو نیستا له ریزه هاتی و دهست بز لای من دریز کرد. بهلام من

دهستم نداده‌ی. چونکه تو ناوی خُزْت. واته ناوی پالَه‌وانیت عه‌بیدار کردوه.

پالَه‌وان میکلس له وه‌لام دا گوتی: «دانا له من گه‌وره تر بی. دانا یه‌کینگ له قاره‌مانانی شورش‌ی ۱۸۲۱ بی. به‌لام له وه‌لامی تودا یه‌ک قسه ده‌کهم و هیوادارم له بیرت نه چی. نه‌ویش نه‌ویه که من پیم خُزَش نیه ناوا بپوئنی.»

- منیش تنبیا به‌ک قسه پین ده‌لیم، نه‌ویش نه‌ویه که تو ناوی خُزْت. واته ناوی پالَه‌وانه‌تیت عه‌بیدار کردوه.

پالَه‌وان میکلس له حه‌یفان ده‌هات به‌تقی. به‌لام ته‌ده‌ه‌ک‌گی ریش سپیه‌کی به‌ریز و به‌ک له پاشاوه‌کانی شورش‌ی ۱۸۲۱ بوو.

له‌کاره‌سانی دیری نا‌کاردی گیانی ده‌راز کرد بوو. پالَه‌وان میکلس نه‌یده‌توانی ده‌ستی لی ده‌لینی. له‌بن دار چاره‌که ده‌ستی کرد به‌هاتر چز. سیله‌کانی ده‌جاری. پالَه‌وان نه‌لیاس گوتی:

- تو نه‌و شده بز چی دیرت به‌جی هیش و ریشتی؟ ها... وه‌لام ناده‌یه‌وه. چویه‌کوی؟ چمانه‌ت ده‌زانی که تورگ لیت ده‌ترسین و بز په‌لاماردانی دیز له‌نه‌بونی تو که‌لک ودر ده‌گرن؟ بینگومان یه‌کینگ چوه به‌و سه‌گانه‌ی گوتوه. من نازانم کی شه‌و کاره‌ی کرده‌وه. تنبیا نه‌ونده‌ی ده‌زانم که دیر له‌ده‌ست چوه. تاوانی شه‌و کاره‌ساته‌ش له‌نه‌ستزی تویه.

پالَه‌وان میکلس هه‌ستی کرد که وا که‌له‌ی ده‌تقی. سوری به‌رداوه و به‌یه‌واشی گوتی:

- نه‌خیز تاوانی من نیه.

- پاله‌وان نه‌لیاس که هه‌روا پالی وه‌دار چنار دابوو گوتی: «که واپوو خه‌تای کی‌یه؟ ...

- پالَه‌وان میکلس بیده‌نگ بوو. پیره‌میرد ديسان گوتی:

- نه‌و شده‌تو بز کوی چوبوی؟ نه‌گهر خه‌تای تو نیه، نه‌دی خه‌تای کی‌یه؟

- پالَه‌وان میکلس له‌به‌ر توره‌بیان ده‌کولی. ناخه‌ک‌گی وده‌نگ هات و گوتی:

- پالَه‌وان نه‌لیاس هیچ له‌من مه‌پرسه. نه‌و کاره‌پنه‌وندی به‌خُزمه‌وه هه‌یه و نه‌به‌ک‌سی دیکه‌وه.

«وا نیه. نه‌وه‌پنه‌وندی به‌باپیره‌کانی من و باپیره‌کانی تو و به‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌وه هه‌یه که‌بوونه‌خاک و نیستا نینه‌پیشیلان ده‌که‌بن. چما تو کریشی تی؟ چما له‌شی تو له‌خاکی کریت نیه؟ نه‌دی چوَن نیژی شه‌و کاره‌پنه‌وندی به‌که‌سه‌وه نیه؟ شه‌رم ناکی؟

پالَه‌وان میکلس تیزه‌که‌کانی له‌دار چنار برده‌خوار. نه‌وه‌پینگه‌م جار بوو که‌ناوا به‌سرکی ده‌پاندواند. قین گه‌رووی گرتبوو. نه‌یده‌توانی وه‌لام به‌دانه‌وه. وه‌نگه‌پیره‌میرد هه‌قی بوو بی، به‌لام پالَه‌وان میکلس نه‌یده‌وست دابوئنی. جازیکی دیکه‌به‌قینه‌به‌ری گوتی:

«گوتم له‌خُزم زیاتر پنه‌وندی به‌ک‌سی دیکه‌وه نیه. خودا حافیز پالَه‌وان نه‌لیاس. ده‌مه‌ی به‌تنبیا بم تا له‌باری خُزمه‌وه بیر بکه‌مه‌وه و بتوانم بریار بدم.

«تنبیا دواي قه‌زاوه‌ت‌که ده‌رده‌ک‌وی، داخوا گیانیکت له‌به‌ردا مارو یان نا؟ نه‌گهریش مارو چ‌گیانیکه. به‌ز پالَه‌وان میکلس. ره‌حه‌مت و پا له‌عه‌تی عیسی مه‌سیح و خودای نهمه‌ت له‌گدل بی. من تنبیا شتبتک پین ده‌لیم و توش هه‌ول به‌ده‌له‌بیری نه‌به‌یه‌وه: «کریت هیشتا پنه‌یستی به‌بوئنی تو هه‌یه! بینگومان ده‌زانی ده‌لیم چی.»

پالەوان نەلباس لە پرتەرسى لى نىشتىبوو، نەكا پالەوان مېكىلس بېچى خۆى بكوژى و كريت لەم كۆلەكە قايىمە بى بەش بكات.

پالەوان مېكىلس لە وەلام دا گوئى : تىدەگەم . بى ئەوئى بى دەركىنى بىنى، خۆى ھارىشتە سەر پىشى ماينى.۱

پالەوان مېكىلس بە پىنچەوانەى خەبەلى پىشروى، لە جىباتى ئەوئى بى لای راست، واتە بى پىشروكفالو ھەوا، بى لای چەپ واتە بەرەو چىاى سىنا كەوتە رى، رۆژ تاوا بوو. شەوئى لە گەل دەست و پىنچەوانەى خۆى، وەك سەروەشك و مار وشەپتانۆكە و داھەبى شەوگەم، بە سەر دىناڤا زالىھور. لە چا شە بايەكى فېنك دەھات. پالەوان سىنگى خۆى روت كرد تا لە ھەوا فېنكە كەلك وەر گرى، لە پەر راوەستا. لە پەر خەبەو گوئى : « ئەو خەتای وى... ئەو خەتای ئەو ژنە سەلتەبە، مېزەرى لە سەرى كەردەو، دم و چاوى بى سەپەو و ھەناسەبەكى ھەلگىشا. زەبى تۆزى ورو بزو، نىستا دەبزانى دەچىتە كوژ دەبى چىكا، دەبزانى لە جىباتى بى گوندى پىشروكفالو بېچى، بېچى رنگاى چىاى سىناى داگرتو ؟ پالەوان نەلباسى پەر ھەقى بوو. دەبىست بگەرتەو لە بى ھەمان دارچنار دەستى پېرە مېرە بگري و ماچى پىكا، بەلنى ؟ پىا و نەگەر گەرەكى بى لە گەل مەز قە پىكا، نەشى تاوا تونلو رەق بەدى.

پىارنىكى پىر بە كۆلە پىشكەو و گزچانىكى نوک تىز بەوئىدا رادەبرد، تووشى پالەوان مېكىلس بوو، بەلام نەلباسى. شەو تارىك بوو. دىسان لى پىرسى : « ھارىا تەرى راستە دەلین دىز سوتاو ؟ »

پالەوان مېكىلس گوئى : بەلنى سوتاو . رىكىنى لە ماينى داو تى بەرى .

پىرە مېرە گزچانەكەى ھەلئاو گوئى : « لەعەت لە خەتا پارى نەم كارە ساتە بى »

پالەوان مېكىلس لە تارىكاى شەودا وەلامى دا بەو گوئى : « لەعەت لە خەتا كار بى . »

كەوانەى مانگ لە پەر چاوان ونبوو. نەستىرەى قوتى، ئەو شوانەى ناسمانان، مېنگەلە خوشكەكانى بى پىشەو لى خۆزى .

بەلام پالەوان مېكىلس تەماشای ناسمانى نەدەكرد. سەپرى چەتەد چرای كەم نوورى دەكردكەلە پىنارى چىا دایسان. ئەوئى گوندى كوراكىس بوو. مالى پورى ھەر لە سەر رنگاى گوندى بوو. دەبوايە پەم شەو پىرۆن لە خەو دا بى، ئەو ھەمىشە بەپانىان بە دەنگى كەلە شىر لە خەو رادەبوو. نىئورانىش لە گەل مامران دەنوئىست. ئەو بە گەنجى شەوى كرد بوو، منداڵ و ئەوئەو نەتەوئى نەبوون. نىستا پىرۆنىكى وشك ھەلگەداو، كور بېزو، بەلام چاوەكانى زىت بوون. دەتگوت نىزواتىل لە پىرى بەرۆتەو. پالەوان لە نەسب دا بەزى، لە پەنا جادە لە سەر بەردىنگ دانىشت . سەرى خەستە نىز ھەرتەك دەستان و توند رىكى كوشى . قەكانى پالەوان نەلباسى وەك خەنجەر كاربان لىكرد پىر : « تەز ئەمەز پالەوان مېكىلس ناوى خۆت عەبىدار كەردە . » تەر قسانەى لە دلىا دوو پاتە دەر كەردەو تا خۆى بى بەجى گەياندىنى پىرانىك نامادە پىكا كە لە مېشكىدا دىت و دەچى، دەانى لە تارىكېدا دەدرەوشان، لە نىز گوندى سەگىك دەپلورانەد. دەتگوت ھەستى كەردەو كە ھەرگ لەم دەورەبەرە دەسپەتەو. پالەوان مېكىلس پىرى كەردەو : « ھەسارى پورەم سەگى لى نەب .. كەس دەنگى لاقم نا بىسى ... كەس .. »

ههستا، سه‌برنکی لای گوندی کرد. خه‌لک و خانوو گشتیان خه‌ریان لی کهوتیوو. سوار بوو، خاچی گنشا و له بهر خزیده گرتی: له پهنای خوادا... کویره رینکای سه‌ر هه‌روازی گرتنه پینش که ده‌چوه نینو گوندی کوراکیس شه‌ونکی فره تاریکیوو. نه‌سپه‌که‌ی له تالفه‌ی کزنه ده‌رگی خانوه‌که به‌ستوه و چوه هه‌ساری. نو مال‌ه‌که‌ی باش ده‌ناسی. لای راسته جینگای تری کوشین و کرپه شه‌راهان بوو. ته‌ویله‌ی و لاخان و که‌ری میرده هه‌روه‌که‌ی پوری له لای چه‌په‌بوو. به‌لام نیستا که‌ر و ولاخ نه‌ما‌بوون. ره‌زه‌گه‌ش دابه‌شکرا‌بوو. به‌ر شده له که‌لاره به‌در هه‌چی دبه‌که‌ی نه‌ده‌هاته به‌ر چار. سه‌بروکه چوه پینش و ده‌ستی به ده‌رگاره ناو کرد‌په‌ده. هه‌ناسه‌ی راگرت و گونی هه‌لخت. له نینو ته‌ختینکی پچوک که له قوژنیک دانرا‌بوو، ده‌نگی هه‌ناسه‌به‌ک ده‌هات. له نه‌کاو ده‌نگی جیره جهرنک هات، که‌سبک له خه‌ودا وه‌رده‌س‌را. دلی داچله‌کی ا نه‌وه کی بوو؟

له سه‌ر په‌لجیان له ته‌خته‌که نیژیک بزوه ده‌ستی به‌ پش‌تیندی گرتیوو. ده‌سکی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌کوشی. خه‌وتوه‌که بزنی عه‌تری لی نه‌ده‌هات. فیکری کرده‌وه، ده‌بی پیریژن بی. دلی‌هاته‌وه سه‌ر خز. داها‌ته‌وه چهند داوی مروی سپی که‌وتی‌ونه سه‌و سه‌رینی. روخسارینکی چرچ و چروک ده‌ به‌ترا. پاله‌وان پاشه‌و پاش گشاپه‌وه. له به‌ر خزیده‌وه گرتی:

. نه‌شی نه‌و له ژوورینکی دیکه بی. له‌و ژووره‌ی که به‌ تاهل‌زیان رازاوه‌ته‌وه. دیسان وه دله‌ گوتنه که‌وت. ده‌رگای پچوکی شه‌و ژووره‌ی پال پیره‌ نا. ژووره‌که به‌ چوله‌ چرایه‌کی فره که‌زه‌ل‌زک، که له پینش وینه‌ی مره‌می پاکیزه‌ دایسا، نه‌ختنیک روناک بوو. له دیو لای ژووره‌که دوو په‌دیکه‌ری دیکه‌ش ده‌بیرنان. به‌کیان هی مېکا‌ئیل مه‌لا‌تیکه بوو. ته‌ری دیکه‌بان هی سنت کاترینای شه‌جید بوو. پاله‌وان پالی وه چوار چیزه‌ی ده‌رگای دا. له به‌رامبه‌ر خزی له سه‌ر کزنه ته‌ختی پوری په‌دیکه‌رنکی چار پینکه‌وت. قوی وه‌ک نا‌وریشی ژینکی دیت که به‌سه‌ر بالیف دا به‌لاو بزته‌وه. سه‌راتاپی بزنی عه‌تریان لی دی.

چاری ره‌شکه‌و پیشکه‌بان ده‌کرد. وه هه‌ناسه‌ به‌رکه که‌وت. دله‌ گوتنه گرتی. هه‌لیکینشا خه‌نجه‌ر و ثبتر هه‌ناسه‌ی هه‌لته‌ده‌گنشا. سه‌بروکه له سه‌ر په‌لجیان چوه پینش و به‌ ده‌ستی چه‌په‌ی لېفه‌ی له سه‌ر لادا. سینگى ساف و سپی ژنه‌که ده‌ر که‌وت. له پر چاری هروسکه‌پاندا، به‌لام فیکری هه‌روا په‌ریشان بوو. جوانی نوستوو هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکشا‌و بزوت، وینه‌ چوو خه‌ونی خوش بیینی. چونکه بزهی ده‌هاتی و لېوه‌گانی وشه‌ی نه‌پینی بان لی هه‌لته‌وه‌ری. پاله‌وان داها‌ته‌وه، تیخی خه‌نجه‌ره‌که له به‌ر شوقی گزی چرا هروسکی دا. پاشان هه‌وای قه‌لاشت و به‌ سه‌ر سینگى سپیدا هاته‌ خوارى، و تا مین ده‌سکان چوه ژووری.

نامینه‌ هاواری گردو گورج چاوی هه‌لشنا و لنگی تانه‌وه. نه‌و پاله‌وان مېگلسی به‌و چرتبه‌ به‌ ناسبوو. سه‌ر سویمان و شادی و ده‌رد و ره‌غی له‌و ناخه‌ین نېگا‌په‌دا دره‌شا بوو. په‌اره‌که‌ توخه‌به‌کی هاتی و سه‌رتا پینی له به‌ر خه‌ف‌ت له‌ری. خه‌نجه‌ره‌که‌ی هیناوه‌ ده‌ر و له پر به‌ ناوا‌ت بوو که‌ زه‌به‌ره‌که‌ی گاریگه‌ نه‌بوو بی. به‌لام ثبتر زل‌ر درنگ بوو چاره‌گانی نامینه‌له نېگا خالی به‌بون.

بابه گوره له بن پیره دارلیمزیه کی حساری خزی دانبشېرو. ته ته له پک له سر نه ژنزی و میدادېک به دهستوه. به حالیکې خه مبارو پهرشان له گه لښی دهرگاوه ته ماشای چپاکنی ده کرد. تم رز نوروی هداو نارامه. هداو شه دار ویر له دلزپدی شه وغه. هور پیری ناسمانی گرتوه دپه وی بیبازنی. هداو سارده. پیره میرد هه ناسه پدی هه لکېشاو گوتی :

نه ودا زستان داهات. ا نو له فیکری نو ژن و مندلانه دا پوو که تورک دهر به دهر و ناواریان کرد پوون. نېستاشی بی نان وچل و بهرگ و بی سر پهرشت له غار و ته شکوه وانا هه گوتی پوونه. له فیکری کړت داپوو که جارنکی تریش راپه پوه و دپه وی زنجیری کزپله تی له ملی خزی داپوئی. نه پده زانی دهستی پارمندی یز کام لادرېز پکات.

پیره میرد چاوی له سر پک داده نان و له بهر خزیوه ده پگوت:

نه ورنه نگیکان. نو نه ورنه نگیه سه گ وده لوعوانه دلیان نیه. بوتانی فقه بریش بی هیزه. کریمه کانیش هم کم و هم تفهنگ و نانی توراوشیان نیه. بهم حاله چوډ ده تران پهر پوه ده کان پکهن.؟ تم خودا بهش به داهیتانی زستانی ساره، له گه ل تورکان بوته هاو ده ست و دپه وی شه ری ښه پکات. کریتی پینچاره... دهرود زانی تو که ی کوتایی بی دیت ؟

ده تگوت کړت به چپار ده ست و باخی زه پوون و رز و ناوایی و منداله کانی و به خونیه وه، له تېوچاوانیدا نه خشیان ده ست. تم بابه گوره به چنده شورشی دیتوون و چنده مالیان له بهر چاری سوتاند پوون و چنده دیان ده ست درېزی یز ژان کرد پوو، چنده دیان تالان کرد پوون و بیاریان کوشتیوون و ته شکجه و تازاریان داپوون، به لام له سر نه وده شه وه خودای گوره قهت ناوړنکی وده سر کړت نه داپوو.

هر نو پاله وان سېفاکاسه خزی دیتووی که کړت ههوت جار شورشی کردوه وله خرنندا شه لک پوه و بوته وه ژر ده ست.

پیره میرد مستی له ته ته که داو هاواری کرد :

لهم جبهاندا نه داد هه پوه نه پزه یی و نه دل سوژی. نه وه چونه خودا به؟ به راستی داخوا خودا هه به؟ دهنکی ښه نابیی؟ غه لمت نه کم، نازانی یا پزه یی له دلغاییه ؟

له و کاته دا تراسکی نه وه ی هاته دهر ورومندی پیره میرد به دپشی نو که شانه وه. ده تگوت خودا وده لای داو ته وه: دمه پکه هدا پیره میرد! کاره کان جی به جی دهن! نه وده شه نو که ت ا ه سرچاوی تراسکی به هداو سوتا پوو. ژبانی کورستانی وای لیکر پوو که به خوره بی و که لگت و به هیز بی. نېستا ښتر وهایی ده چوو. چاوه کانی. برزی، دم و لیری وه بابه گوره ی ده چوو. ته ته له که ی له ده ستی هېنا دهر و تېوچاوانی ښک ناو به توره یی گوتی : دتو هېستا

مه‌شقه‌گفت نه‌نوسپوه‌توه ؟

مانگېنک هوو تراساکی خه‌ریکیوو بابه‌گورده‌ن فیزی نووسېنی نلف و بی بکا. پیره میرد سهره پای پیری هاتپوه سهر نه‌وه که دهرس بخوینې و لانی که‌م‌نه‌ودنده بخوینې که پشوانی ناوی خوی بنوسی. نه‌و نه‌خشه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌سهری دا هه‌بوو. به‌لام هېشتا به‌نه‌وه‌کی نه‌گوتیوو. یز به‌جی گدیاننی نه‌م نه‌خشه‌یه ده‌بویه نلف‌وی فیز بی. پیره میرد به‌زه‌حده‌ت ده‌پشوانی ناو وشکلی پشته‌کان له‌منشکیدا راپگری. نه‌و ده‌سته‌به‌هیزاندی که به‌تفدنگ راپهاتیوون، نه‌بانده‌توانی باش قه‌لمه‌ راپگرن و یز نویسی پشته‌کان به‌سهر ته‌تله‌دا بیښ. هه‌موو جاری یا قه‌لمه‌ ده‌شکا ویاته‌تله‌ ده‌روشا. تراساکی له‌حیفان ددانی ده‌چپه‌روه ده‌برد. باپیری سهری پوره‌داده‌وه ده‌یگوت : «رؤله‌ کارم هه‌بوو لیم توره‌ مه‌یه»

. کاری چت هه‌بوو؟ دوتنی خرم دېتم ته‌واوی رؤز له‌هر درگی حساری دانېشپوری هه‌ر گه‌س به‌وړدا هاتپا گالته‌ت له‌گدل ده‌گردد. ته‌تله‌گفت وه‌لا تاپوو، مه‌شقه‌گفت نه‌ده‌نوسپوه‌وه. نه‌دی چوڼ ده‌توانی خویندن و نویسن فیزی؟ به‌م جوړه‌ی تو ده‌گی خت هېچ فیرنابی.

. رؤله‌ گیان لیم توره‌ مه‌یه، نه‌م کاره یز من زوړ گرانه. ده‌ستم وه‌گ پوښته رانه‌هاتره. نازانم چت بی بلیم، من ده‌مه‌وی راست بنوسم، ده‌ستم یز لای چپ‌ه‌ دروا. ده‌مه‌وی مېداده‌که زوړ داگرم، ده‌شکی... ټنده‌گی ؟

تراساکی سهری بادار گوتی : «ته‌وندی که تو خت فیز نابی. نیستا ده‌ست بده‌ به‌من. قه‌لمه‌گفت ده‌ست ده‌یه تا پېت بلیم» .

ده‌نگی لا‌قان هات. پیره میرد له‌خوښی نه‌وه‌ی که له‌ده‌ست خواره‌ پېنچه‌ی پشته‌کان نه‌جاتی ده‌بی، سهری هه‌لېنا. کاپرایه‌کی بېگانه‌ به‌هه‌ناسه‌ برکه‌وه به‌رنگی بزکاو، له‌جل و به‌رگی فوره‌نگیدا، ټنده‌ پهری. چه‌تره‌ کونیکې په‌زوکړای به‌ده‌سته‌وه هوو. بېگانه‌ راوه‌ستا و هېچی نه‌گوت. پیره میرد لپی پرسې : بزکوی ده‌چی ؟

بېگانه‌ وه‌لامی دایه‌وه ؟ ده‌چه‌ گهرانی ؟

پیره میرد به‌سهر سوږه‌انه‌وه گوتی :

. گه‌ران ؟ بزگوت له‌ته‌قه‌ی نه‌یه ؟ دتپا شلو‌قه و توی هه‌زارش له‌م کاته‌دا یز گه‌ران ده‌چی؟

له‌جباتی نه‌م چه‌تره‌ باشپروو تفه‌نگت هه‌لگرتپایه. یز چما تو خه‌لگی کریت نی ؟

. بزچی من کرشیم...

. که واپوو چاوه‌روانی چی ده‌کی ؟ چه‌تره‌گفت فرزند ؟

کاپرا چاوپنکی له‌ناسانی گرد هه‌وو هوو. توند ده‌سکی چه‌تره‌گی گرت و گوتی : «باران ده‌باری. له‌م کاته‌دا تراساکی که له‌کاپرا راپه‌وو وه‌گ ناسباری ده‌هاته‌ به‌رچاو، هاواری گرد و گوتی: «تاخ... تاغا تو دبیتروسی نی ؟ دبیتروسی پېشروکولوسی... پای پېنلوی فقه‌یر نیستا له‌داخی تو خوښ ده‌خواته‌وه» .

کاپرای غریب ټنکچوو. پرسې : «نیستا نه‌و له‌کوی؟ په ؟»

. من چوژانم ؟ لام وابه‌ گوند به‌گوند به‌دوای توذا ده‌سپړنه‌وه . باران دایندپه . دبیتروس چه‌تری هه‌لدا و که‌وته‌ پئ ؟

پیره مېزد هاراری کرد : « کوډم بز کوږی دهچی؟ نینسا که باران ده باری. پونسته، وهره دانیشه، پیا له ناره قینکی پیناکه. »

دیمترزوس بې نهوډی نارو بدانهو گوتی : « من چه تره دهیې ... له بهر چاوان ونیو. ! تراساکی گوتی : نهو کا پرايه ده لږی وه دوای کموتیون.

پیره مېزد له کاتینکا قاقا پنده کښی گوتی :

« ژنه کډی وه دوای کهوتو ؟ بېنگومان شو بهد بهخته له دهست ژنه کډی راپکرده، کهوتو ته چیا

تا له شونښی خوی وه شاری.

لهو کاته دا بیرتولنؤ که پالته ی له خز وه رېنچاپو، گېتاره کډی له تامیز گرتیو هاته ده. به له ته ناتینکی جز که به سرکه تږی کردیو، له گدل پاوره پدیرینکی ده شراب هلکیشراو، فراوینی خوارد بو، هینزینکی هاتپوه بهر و هاتپوه حساری تا هوابهک هلکوی. تیر له دانیشتنی نیو ژن و مندلان مانتو بیو. گیتاری بز لیندهان تا سریان گرم بکا و نهیلنؤ زور خمی مېزده کاتیان بخزن که له گدل تورکان له شرده بیو. زورچار بایدک دهات و تهقی تفتنگ ده بیسرا. ژن کوچ وده سربانی ده کهوتن تا گوی بدنی. ژنه کان تنیا توی به گېتاره بیرتولنؤ دلیان ده حه سایه وه. گیتاری بز لیندهان، گزوانی ولای بز ده چرین، بهم شانه هندی ده کردنهو دوو رزؤ یش کرستینای تازه بوکی قهقهه پنی گوتیو : « خرا پتارینز بیرتولنؤ پچکولدی من . گزوانی راست وهک پیاو وایه، دلی ژنان دده سینته وه. » پیره مېزد خوی هلنساند برو گوتیو : « گزوانی بز ژنان وهک پیاو وایه 1 منی نه حقیق تا نینسا نهوم نه زانیوه. که واپو منیش دهمتوانی ژم هبې و مندل دروست بکهم و کهسو کارنکم هبې پاشان بز نهوډی پتر قسان له تازه بوک دهریکشې پرسبیو » چن خاکی من «

تازه بوکی جوان بزیده کی شه پتانندی هاتپوه و گوتیو :

« ناخ ... بیرتولنؤ، پچکولده کی من 1 چونت بز روون که موره . تنیا ژن نهو مهسه له به ده زانن. باشتره هدر باسی نه کډی.

بیرتولنؤ له بابه گوره نیک بزوه. پینکه نینې له روهمتی دیار بو. گوتی : « باشه بابه گوره ناخړه کډی له تلف گه پشته «ب» ی. ناخ دهرس خوتنن چند گرانه 1 »

بابه گوره رووی کرده نهو کډی گوتی : « تراساکی فریوی نهو بهو لایه ی نه خوی. چونکه نه گهر نهو فیری گیتارت بکا، زور که دهه دهی. ثم کاره تنیا بز گزوانی بېژان دهی. »

بیرتولنؤ مات بو، هېچې نه گوت. چونکه جینی وه لأم دانوه نهو پش چن رزؤ و غېرت کهوتیو، قسې له قسې پیره مېزد کرد بو. نهو دهم پالووانی پیر رزی بزیه بردهو ی به دهستینگ له سر دیواری دانا بو. بیرتولنؤ دهستی کرد بو به هارو ژنه کان پنی پینکه نیو. ناچار په بزیه بان هینا بو هینا بو یانه خواری. تیر وزه ی لږ نه دهات و گیتارشی له پشت خوی حاشار ددها.

پیره مېزد به نهو کډی گوت : « تراساکی وهره تیره تا فیری تفتنگ هاوشتن بکهم. نهو کاره لانې کم . که میده کی پیاو نه به. بز نهو تفتنگه پنه . »

تراساکی پشتر تفتنگی هینا بو له پشته و ی دانا بو. به بابه گوره ی گوت :

نموده تا بابه گهواره. من دوشین خدایکی خاوین کردنمودی بوم. پیش نمودی عه‌مباری بکدم.
لولم خاوین کردنموده. چه‌ورم کرده. بزانه چمدن جوان بروسکی دیت.۱
رحمدت له شیرت. تزل له باوکت باشت دهبی. بز و تماشام ددکی ؟ دپاره دهبی هر
وابی. هوار بز نمو کردی له باوکی باشت نه‌بی. نه‌گدر وانه‌بی دنیا تینک ده‌چی. دوستی به
سدری نمودی داهیناو گوتی :

تراسکی تزل دهبی له هوممان باشت بی. له بیر نه‌کی که نیندی کرتی له خه‌لکی دیکه
چپاین. نینه دور جزیره خه‌م و خه‌فغان هدی. له ولانه‌کانی دیکه نمو که‌سی شوانه تهنیا له
خه‌می مد‌په‌کانی دایه. نه‌گدر جزیره له خه‌می مد‌زراو باران و ناژولنی دایه. نه‌گدر کاسپکاره له
خه‌می کاسپبه‌کی دایه. به‌لام کرتی بپنجه له وانه دهبی له خه‌می کرت - پیش دایه.

دوو‌پاتی کرده: به‌لنی ! کرتی سمره پای هدمو په‌ژاره‌یک دهبی خه‌می کرت - پیش له
بهر بی. نوره خزی خه‌فنه‌تینکی گه‌ورده. نم کرتی چاره ره‌شه. واده‌کا ناژول و به‌رهم و کار و
کاسپمان له کیس بچی. هه‌قیسه‌تی. به‌گیانی خوم که به‌م زوانه ده‌په‌دمو به‌خوا، کرت نرخی
نمو فیداکاری ده‌به. بزانه ده‌لیم چی ؟ نمو پتر له وانه‌ش نرخی هدی. هر وه‌ک نینه‌ش
ناماده‌ین، به‌دلخوازه رنگای نمودا گیافان فیدا بکین. به‌لنی ! گوتم له بیر نه‌کی که نمو خه‌مه
په‌ژاره‌یکی گه‌ورده. به‌بروای من گیتاره‌کان و بیرتولد‌کان و گوزاره‌کان و پاتول‌فهره‌تگیه‌کان
و سبیل‌تاشراوه‌کان برزن و گزیان گرم کن. له باری دهریسه‌شه نمودندی بزانه هدرکاتی
ویستم ده‌چه خوننده‌وار. لم باره‌و بیرم کرده‌نموده. دوايه پینتینم.۱

بیره میرد تهنکی له سه کوشی داناو هدره‌وک له گهل یورنموده‌رنکی زیندو بدوی.
ده‌ستیکرد به‌لاوندنمودی گوتی :

دوستی قدیمی من نموده. به‌حه‌زوه ده‌ستیکرد به‌عه‌مبار کردنی. کاتینک لم کاره تروار
بوو. تراسکی گوتی :

باشه بابه. تینستا نموده تا قله ره‌شه‌یک له سهر شم داره‌ی به‌رام‌بهرمان نیشته‌و. یالا بزانه
به‌ری دده‌په‌وه.؟

بیره میرد قونداخی تهنکی به‌شانیه‌وه ناو سینه‌ی لیگرت. بیرتولدز گونجه‌کی گرت و چاری
له سهر یک دانا. تهنه له تهنکی هات و قله ره‌شه به‌سور مد‌قولات هاته‌خوار و گه‌وته
عه‌ری. تراسکی له خوشیان هه‌له‌ به‌زی و ده‌یگوت :

ده‌ست خوش بابه گه‌وره ده‌ست خوش. پاشان رایکرد قله‌ره‌شه‌ی هه‌لگرتموده و هایشته به‌ر
پنی بیرتولدز تا بپرسینی.

کوشی چاره روش ده‌په‌ری. گیتاره‌کی ده‌ست دایه‌و به‌بزله بزل له گهل ژنه‌کان چزه
ژوروی.

ته‌وای بوک و ته‌وه‌کانی بیره میرد له مالی نمو کز به‌یونه‌وه. پیش دور رنژ هدمو
خاو‌خیزانی دور دراوسینی پالوان میکلس، واته ماسترا پاسی زه‌نگوله قرز و کراسوگتورگیسی
مه‌شک‌ش هاتپونه نمودی. نمو گزنداندی نه‌وان په‌ناپان بز به‌ر‌بوون، له لایه‌ن تورگانه‌وه داگیر کرا
بوون. نه‌وانیش کهل و په‌لیان له نیستران بار کرد بوو، به‌ژن و متناله‌وه که‌وتبونه‌وه پنی.

سەرگەردان و ناواری. روو بکەنە گۆی؟ لە پەر پالەوان سېفاکاسی باوکی پالەوان مېکێلس بان وەبەر هاتبۆرە و گوتیویان :

« مانی ئەو قە لای لە گێران ئەهاتووە. خۆشی پیاوێکی پیاوێ. ئەو کەس لە مانی خۆی دەر ناکا. باشترە بچینە ئەوێ. بەم چەشتە پێش دوو رۆژ لە بەر مانی ئەو راوێستا بوون. کراسگۆرگێس کە پیاوێکی سەر روخۆش بوو. دەستی بە سینگێوە ناو بە بابە گەورە گوت کە بۆ پێشوازیان هاتبۆرە دەری :

ئەو پیرە هەلۆی سۆلتانی ۱ من و ماستراپاسی زەنگۆلە فرۆش کە وا نێستا لێرە نامادەین، دراوسێی پالەوان مېکێلسی گۆری تۆ بووین. لە بەرتورکان هەلاتوون و پەنامان بۆ ژێر بالی تۆ هێناو. تۆ ئەو پیرە هەلۆ نێمە لە ژێر بالی خۆتەدەرمەکە.

پیرە مێرد لە قاقای پێکەنێنی داو گۆتی : « وەرە ژووری، پالەکانی من فرە پان و بەر پلأون. »

بیرتولدۆ هاتەدەر و بە ئەدەبەو سلاوی لێکردن. ماستراپاس گۆتی : « خوا پێشایزی پالەوان سېفاکاس. زۆر بە جێ بوو کە مانی توێیان ناو ناوێ عیبادهنگا. »

پیرە مێرد دەستی خۆی هەلێنار بە توندی گۆتی :

« ئێوە بە مەرجێک بە خێر هاتن کە هەر تکتان چەک هەلگرن و بۆ شەر لە گەڵ پیاوێکانی تر گەون . من راگەردووی ترسەنۆک راناگرم. لە ناست ژن و مندالەو دلتیا بن. من بەر پرسیستی ئەوان دەرگەم نەست. پاشان بە پێکەنێنەو گۆتی : « ئێوە تەماشای ناغا بیرتولدۆ مەکەن ئەو شینکە وەک ژن و یا مندال دەجی. »

هەموو لە قاقای پێکەنێنیان دا. تەنیا ماستراپاس و کراسگۆرگێس نینو چاوانیان تینک نا. کراسگۆرگێس گۆتی :

« پالەوان سېفاکاس ئێمە ۱ ئێمە فیزی شەر نەبووین . ئەگەر بچینە شەر ئێتر کارمان تەواو. »

پیرە مێرد گۆتی : « هەر چۆنیک بێ ئێوە کارتان هەر تەواو. »

« هەتا درنگتر بێ باشتر. پالەوان ۱

« دەک نە مینی ۱

کراسگۆرگێس لە ترسان داها تەو گۆتی :

« زۆر باشە پالەوان . تۆرە مەیه . ئێمە بە ئەمانی خودا دە چینه شەر. گۆرج باردکانیان هینا خوار. ژنەکانی مانی یاری دەی میوانیان کرد و هەموویان جێ کردنەو. لە قوێشێکی بەر نوای هەساری کوچک و ناگریان بۆ پەن بەران ساز کرد. شەر گشتیان لە سەو سەرە بەک کۆ بوونەو. بەهاتی زوڕ پلجە گەورە دوو تەنگی لە بەری میچی هینا دەر و هەر بەکە تەنگی وێدان و هەتا دەرەوێ گۆمێدی لە گەلیان چوو. پاشان بە هاریدموسی پیرە شوانی ئەسپاردن و گۆتی :

« پەژن خوا ناگادارتان . پەژن و دەست بە کار بن. ئێوە پیاوان و پیاوانە بچن. من ناگام لە مندالتان دەی. سەفەر بە خێر. سلاوی من یە چیاکان بگەیهنن.

لەولارە تراساکی لە گەڵ دوو هاویری خۆی < مانولوس و ناندیریکوس > خەریکی باس یوو دەپێگوت :

کورینه ، نیره نیر گمه نیه . لیره له گه ل چس گورک و کیزی سدرتاش رویره روو نین. نیره شونینکه ده بی بکوزین و بکوزین.

ناندیرکوس گوتی نیشه تاتر سبین.

نینه ده زانن قوچه قانی بارین؟ ده زانن تهننگ: عه مبار کن؟ ده زانن سیره له نیشانه یگرن؟

مانولیس گوتی : فیر ده بین .

تراساکی گوتی : من فیرتان ده کم. نینه له ده سته خرمدا چی ده که موه. خرم ده بی به فرماندهی ده سته. کاتیک فیری تهننگ هارشتن بوون نینه سرنده ده دم. نیشتا سوند خواردن فایده نیه . له روژی دوا بیه ده مندان ده ستیان به فیر بوون کرد. وهک ده ستیجکی کار تراساکی هدره که دارنکی بز برین و نامادهی کرد و پاشان گوتی:

نلفبای چالاکي نهو به پینش همووست لیدان فیر بن. نهوش به ستروده به راهانن. مرؤف لهو ده موه که راهات لیدان. نیر لیده دا. که وابو نیهوش ده بی به لیدان رابین.

روژنک بابه گه رده دم چه شنه له گه ل تراساکی دوا بوو، نهوش قسه گانی ده گوی گرتیوو، نیشتا فیری دزسته گانی ده کرد.

دزسته گانی نلفبای پالنهوانتی فیر بیوون و ده یانتوانی له قوچه قانی که لک وهر بگرن. تراساکی شابی به خر بوو. همو روژی ده ببردن مه شقان ده کرد. خزشی به تهننگی ره شکی بابه گه رده ی وه پینشان ده کوهت. چمند مندالی به رده لانی گوندیش هدر به که ی دارنک به ده سته وه وهک شیر ده کوهته دویان. به خه پالی خزیان ده چون تورکان پهلامار بدن. لهو ده شقه دا بنه درک و گونی ولقه دار به تورک داده نران . روژتاوا کاتی گه رانه وه هدر به که ی گونبه ک یا برکه درکنکی به دوا ی خرمدا راده کشیا و گزیا نهو تورکن سمریان براوه هیندی جار تراساکی قله ره شه به کی به تهننگ ده کوهت و ده پینشاده. ده یگوت : نهو پاشای تورکاته.

بابه گه رده زور جار له گه ل نهو که ی له بهر دهرگا داده نیشتا و فیری ده کرد که چزن تهننگ عه مبار هکا و به شانی خرمه ی بی و سیره بگری. باسی شورش مزین و قارمانه تی بار ویا پیرانی بز نهو که ی ده کرد و ده یگوت :

دروغنی هدره گه رده ی نیشه تورک نین، به لک و ترسه. لیث ناشارمه وه له هدرزه کاریدا بز هدرلین جار چومه شه، زور ترسام. لاونکی پی نه کراو بووم. به لام ورده ورده نینگه یشم. تراساکی که پالی ده نه ژنزی پیره هیزه دابوو، گونجه کی بز قسه گانی راگرتیوو گوتی : « چ نینگه یشتی بابه ؟ ».

نهو نینگه یشم کاتی مرؤف له شتیک برسی. نهو شته هدرچی بی، شیر، زهلام، یا ره شابی، هوه لجار ده بی خزی پینشاده. نهو دم نیر ترسی نامینی. تهواوی پازده که هدر له وه دابه.

لهو کاته دا که بابه گه رده تراساکی له ناخافتن دابوون. له پر دهنگی خلزو بوونده ی بهردان هات و ده وازده نیشتر سوار وده در کهوتن. بیره میرد رابوو، ده سته به بهر چاوانه وه گوت ، له بهر مز و هدرای تاریک نه یترانی هبچیان لی بزانی. جادچی گوندی «ماوژودیس» ی پیر تی ده پیری. پیره میرد همیشه به ناوی «پالهوان جارچی» بانگی ده کرد. هدرای کردی وگوتی:

بالا پالوان جارچی ا چونی ؟ نه وانه کین له چیا دینه خوارې ؟
 جارچی گوتی : « وادباره پاپوږی ستیفانیسه له لهنګه رګای > ست پلاژ > ونستاره و پره له
 نازوقه و چوک و چول ».

باهه گه وړه نیشته ی خاچی کیشاو له بهر غږیده گوتی :
 . ناخ .. نه ی یونانی فقیر، تو خوت برسی، به لام پاروو له زاری خوت ده گریده و بز نیمه ی
 ده نیری ... باسه تیر چی ؟

. تیر نه ویه که چنده کس له شورشګیزانی نوردوی کوری تو ، به ساری نستران له چیا
 هاتونه خوار تا نه و نازوقه و چوک و تفاقه ی پګوژنه وده. نه و تا گدېشته نیره و رابه به خیر
 هاتنیان بکه.

باهه گه وړه دهر وازی کرده وده گوتی : « به خیر هاتن پشمان سر چاوم ا »
 سواره کان نیزیک ده برونه وده. پاکبش شاد و به فیز ده پشپان که وتیو. پالوان میکیلنس پنی
 گوتیو : « تو بز شهر نابی، به لام تو که وک ریوی فیله زان و وک سه گ داده کی بز په بک
 باشی. » نیستا پاکبش به سه وکایدی ده که سپتر ده چو تا باری پاپوږی ستیفانیس خالی بکات.
 کاتی پاکبش له تیرستر هاته خوارې گوتی :
 . سلو پالوان سیفاکاس ا نګه بز نیوه زده صحت نیه، نم شو و لیره ده بین و به یانی به ورو
 دهر یا ده وین.

باهه گه وړه نامیزی کرده وده گوتی :
 . به خیر بین روله کانم ا بخون و بخونه وده. نیوه کرنکارن . شورشګیزه کان که به دوک له ی
 باروت رهش هله ګو ا برون و له برسان لاواز بیون، له همساری پیره میتره هاتنه ژورې. ژنان که
 نیګه رانی حالی پیاره کانیان بیون، به چالاکی ناګریان ده کرده وده. چیشتیان لی دنا و سفره بان
 داده خست. شو داهاتیر. چراکان روخاری گرز و ماندوی شهر که رانیان رووناک ده کرده وده که
 وک هار ده یانخوارد و وک گا ده یانخوارد وده. ته قه بان له شه یملکان ده هات. بونی توندی
 پیوانه بان همساری پر کرد برو. ژن دکان بیده نگ له دهره بان ونستا برون و به دل خرمه تیان
 ده کردن باهه گه وړهش به تافه رینه وده سیری ده کردن. پاش خواردن و ده خواردنه وده. باهه گه وړه
 گوتی : « باسه ... نیستا بچن بنون . ناخ .. خوزیا منیش له ته مهنی نیوه اهام و له گد نیوه
 به شداری کوزی ودری هام. ناخ . ا روله کانم ا بزانت که وتیو چ روژگارنک. هه مو شو له سر
 دوشکی ندم ده نووم. به روژ وک زه لاسی بېکارده غوم. تیر تندنګش ناویم. که سپش بز
 کوشتنم غو مات ناګا. خودا نکا دوژمنش له و روژه بکه وئ.

پاکبش گوتی : « ناخ ... پالوان سیفاکاس ا خوا نه و روژه مان به نیسب بکات. » پاکبش تو
 سر ده سته له مانی، خه وشت بی نه شی دهرنګتر بنوی . تو بینه وده کارم پشته ا

. به چوان پالوان سیفاکاس، من ده بی ندم شو و نرخی ندم مهنه به به دم که تو پیت داوم.
 هاورنکاتی به چوک و جلو به رګه و لینی نوسن. هینشا ژن سفره بان کز نه کرد پوزه پر خه بان
 ده هات. سر مای نه وده شه حشری ده کرد. ژن دکان ناوردویان هینا و ناګریان کرده وده. پیره میز ورو
 پاکبش له پنا ناګری دانیشن. پیره میز له ناګه که راهبرو ده نګی نه ده کرد. به لام له برز

هه‌لته‌کانه‌یه‌وه ده‌بار بوو بیرنکی به زه‌ینی دادی‌و ناره‌حه‌تی ده‌کات. ناخه‌که‌ی خوی پئی ږانه‌گیرا و به ده‌نگینکی نه‌رم گوتی :

• پاکیش ده‌مه‌وی شتیکت لی پیرسم. له سه‌ر دلم بۆته‌گری. تو نه‌شی شه‌راهه‌قه‌ندانه وه‌لامم بده‌یه‌وه. هه‌رچی ده‌یزانی پشم بیژی. چوتکه من پیره‌ میزدینکی سه‌ت ساله‌م و ناتوانم درؤ بیسم.

پاکیش به نیگه‌رانی بی‌ری ده‌کرده‌وه. ده‌پئی پرسباری چیم لی بکات؟ ناخه‌که‌ی گوتی :

• دلنیا به پاله‌وان سیفاکاس . راستیت پئی ده‌لیم.

باهه‌گه‌وره ده‌نگی نه‌وی کردو گوتی :

• نه‌و شه‌وه پاله‌وان میکلنس بۆ چی نۆردوی به چی هه‌شت و رۆی. دوا‌ی رۆه‌شتنی نه‌و دیریان سوتاند. نه‌وه خه‌تای نه‌و بوو. پاکیش ناگه‌که‌ی خوش کرد و خوی کۆ کرده‌وه. پیره‌ میزد

باسکی گرت و گوتی : « له ناگه‌گری، نه‌وم پئی بلی نه‌و شه‌وه بۆ کوی چوو؟ »

پاکیش درودل بوو. نه‌گه‌ر وه‌سه‌هاتابه‌یه ده‌یوابه ته‌وا‌ی رووداره‌که باس بکات. له‌وه ده‌ترسا.

ناخه‌که‌ی گوتی: « پاله‌وان سیفاکاس نه‌و مه‌سه‌له‌یه به‌من چی؟ پیوه‌ندی به‌شه‌وه نیه

پیره‌ میزد توند باسکی راوه‌شاند و گوتی :

• ده‌ی قسه‌ بکه. خۆت خه‌شیم مه‌که. نه‌و شه‌وه بۆ کوی چوو بوو؟ نه‌و نا‌بروی منی برده‌وه.

هه‌ر یه‌زه‌ش نا‌ریزی چارم لی بکات. له‌وه‌ی ده‌ترسی پرسباری لی بکه‌م. ب‌روا بکه وام دینه‌ سه‌ر

که ملی ری بگرم و بچه‌ چیا. شۆرش‌گیران بانگ بکه‌م و له به‌ر دمی نه‌وان دادگایی بکه‌م .

نه‌گه‌ر تو نه‌م شه‌و راستیم پئی نه‌لینی، س‌رینه‌م ب‌هم ناگه‌ر. به‌یانی رووده‌که‌مه‌ چیا. نه‌و دهم نه‌گه‌ر

پیاره‌ با‌یی‌که‌ پیش من دا‌وی پاله‌وانه‌تی بکا.

نه‌و پیره‌ دار به‌ره‌وه له‌وانه‌ بوو هه‌رچی بیلنی بی‌کات. پاکیش ترسار گوتی :

پاله‌وان ناره‌حه‌ت مه‌به. هه‌موو شتیکت پئی ده‌لیم . له سه‌ر خۆ به‌.

• من له سه‌ر خۆم و گ‌رت ده‌ده‌می.

• تو ده‌زانی که نوری به‌گ ژینکی چه‌رکسی هه‌بوو.

پیره‌ میزد له سینگ‌ی خوی دا و گوتی : « ته‌ی هاوار ... پای ژن له نیو دایه ؟ له‌و شه‌رم و

نا‌برو چووته ؟ »

پاکیش گوتی : « به‌لنی پای ژن له نیو دایه. چا تو راستیت نه‌ده‌وست ؟ به‌ دپاره که راستیم

ده‌وی. به‌لام سه‌برتر قسه‌ بکه. که‌س نا‌پئ قسه‌کا‌فان بی‌سی. درۆیه‌ی پئی بده .

• نه‌و ژنه نا‌وی نا‌خه‌نه‌ بوو. پاله‌وان میکلنس له مالی نوری به‌گی دیتو بوو به نه‌قبن‌دا‌وی.

پاش ما‌وه‌یه‌ک کاتی پومه له‌رۆه‌که پاله‌وان پولیکسینگس دیتی، نه‌وش عاشقی بوو. دوا‌ی نه‌و

رۆژه نه‌و پیاره‌ نیتر له گه‌ره‌کی مالی نوری به‌گی دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. نه‌وه‌ندی ها‌تو چۆ کرد و

هه‌ناس‌ی هه‌لک‌یشا، تا خۆی گه‌بانه‌ نامینه و پاشانیش سه‌ر جینی. دوا‌یه به‌پاری دا به‌په‌ینی.

هه‌نایه سه‌ر دینی مه‌سیح. به‌پار بوو رفۆ ره‌سمی نا‌په‌نی و گواسته‌وه‌ی له رۆژن‌گدا به‌رنه‌ به‌چی.

یانی له رۆژی مه‌عراجی مه‌سیح‌دا.

باشه‌ درۆیه‌ی پئی بده. تا نیستا نه‌م‌زانی کو‌دی من له‌م کاره‌ساته‌ نا‌برو به‌ره‌ی

پاله‌وان پولیکسینگس دا ده‌و‌ری چ به‌وه؟ نه‌وه‌ی تیناگه‌م.

نبتنا تنده گدی . خرا له گوناخاتم خوش بی. لام وایه جوانی ژنه چهرکه سی پتر کاری له پالەوان میکێلس کردوه. نازانی چهنده جوان یوو. به خوری ده گوت نهیه ده ری من لیزوم. به لی نهوده ده جوان یوو.

باشه .. درۆدی پی بدو قسه ی زیادی مه که. من دهموی بزاسم که پالەوان میکێلس بۆ چی مه تهریزی به چی هیشتوو؟

نهو شهوی که نهو له بن دیواری دیر له گه له تورکان شه ری ده کرد. من خه بهرم بۆ برد که خزم و کسه ی نوری به گ گوندی گاسلی بان گرتوه و ژنه چهرکه سی بان رفاندوه . پالەوان میکێلس گورج سوار یوو دۆشت. ده که سیشی له گه له خۆ برد تا به ته نیا نه بی. به ری به بانی راست له پشت ده روازی گاندی له کن زالم کینو که بیهشتنه تورکان. کورپی تۆ وه ک شیر په لاماری دان. بهوا بکه پالەوان سیفاکاس. من تا نبتنا هیچ کسه ی را نازاو وه شیدم نه دیوه. تۆ ده بی شانازی بهو کوره بگی. ده بی سه ر به ری بی کوری وات هه به. تورک سه ریان لی شینوا. رایان کرد و ژنه که یان به چی هیشت.

بایه گه وه نالان دی. هه رتک ده سی به چارانه وه گرت و گوتی :

وای له من .. که وایوو نهو به ده بخته بۆ نهو ژنه مه تهریزی خۆی به چی هیشت؟ نابروی خۆی و منیشی بره وه. داخرا نازایه تی نهو نابروو چونه دینی؟

ناخ پالەوان سیفاکاس ! ناره حه ت مه به. به گزبی باو کم کوری تۆ هه ر چاروشی لی نه کرد. ته نیا به منی گرت : نهو ژنه به ره گوندی کوراکس له کن پورمی دابنی و پنی بیژه تا خزم خه به ری ده ده من ناگاداری بیت. باکیش تاوینک بینه نگه یوو. ته ماشایه کی ناگه ره گه ی کرد و پاشان گوتی: ده به لی بایه گه وه ده زانی پاشان چ قهوما؟

پیره میرد وه لانی نه دایه وه . ره نگی سه ی هه لگه را یوو. باکیش به سه بروکه گوتی : روژینکی به بانی ژنه که هرد یوو. خه خه رنکیان له سه ر دلی دایوو. بایه گه وه ده سی دریز کرد. گزه له ی شه رای بی هه لگرت و به سه ریه وه نا. هیزینکی هاته وه به رو پرسی : کئ کوشتیوی؟ ده نگی نه وه نه ده گزیو ده تنگوت له قولایی چالاوینک دینه ده ری. باکیش سه ری به ده دایه وه. گوتی: وچت پی بلیم ؟ له وانه به خۆی کوشتی. چونکه ده لین خه خه ره که له ده سی خۆی دایوه ..

له ده دین « گدی. تۆ چۆن بیر ده که به وه.؟ کئ کوشتیوه ؟

ناخ . پالەوان سیفاکاس تۆ پشت له من به ریوه. ده ست هه لناگری. نبتنا که وایه گوی به ده به: گوره گه ت .. پالەوان میکێلس.

بۆ چی ؟ باکیش به درگاندنی ته م رازه هه سی کرد سوک یوو. نیشر هیچی ته مایوو به شان شه وه. گوتی : چونکه نیره ی پی ده برد.

پیره میرد لقه دارینکی هاریشه سه ر ناگه ره که و گوتی: وکارینکی باشی کرد. ده ستپنکی خه راب یوو. به لām باشی ته وار کرد. نهو کرمه هه ناوی ده خوارد. ته وه کارینکی باشبوو .

تۆ پالەوان سیفاکاس نازانی که نهو گاره گوناخ یوو؟

نهو ته نیا گوناخینکی کردوه و چیت. مه تهریزی به چی هیشتوه. به لām نهو بارتقه ی ته م

گروانه‌ی داوه و دبایش ددینا، تا هیچی له سر ندمینی. من بروام به توره‌مدی خزم هدیه.

به‌لام نو ژته پینگوناح بوو.

ناخ .. توش له فیکری ژن دای؟ تو ده‌بی له فیکری کریت دایی. باشه .. نیت پرؤ یخه‌وه.

ناگادار به زصانت نه‌گه‌بری. نه‌کدی لای کس پاس بکدی. نه‌گه‌ر نو رازه دهر کوئی، پالنه‌وانه‌کان به‌کتر ده‌کوئن. نه‌وه‌ش به زیانی کرته. جاری شه‌باش... پرؤ یخه‌وه ... من جاری له بهر ناگر ده‌یم...

* * *

به‌بانی به‌ردا بوو، بیره میزد هیشتا همر له بهر ناگری بوو. ناگره‌که کوژا بزود، باهه گه‌وره سدری که‌وتیوه سدر سینگ و خوی لی که‌وتیوو. باکیش و هاقاله‌کانی دوی قاولی خواردن، وه‌ک گورگ که‌وتیورنه ری و ریشتون. به‌پله‌ی بوون تا زووتر بگه‌نه پاپزوپاره‌کدی خالی بکهن. کانی باهه گه‌وره جاری هدلیتان کس ته‌ماپوو. تنیا بونی سیخاروشه‌راپ له ژورده‌کدی ده‌هات.

نیریک نیوره‌و، له‌و کاته‌دا که ژن چنشینان له سدر ناگر وه‌لا‌ده‌برد، باهه گه‌ورده‌ش توانیووی سی پشی همدلی نه‌لفوینی له سدر ته‌ته‌له بنوسیت و به‌دنیایی به‌نده‌کدی نشان به‌دات. لاریکی نامز به‌که‌وار کاله و گزهری و په‌پاخینکی به‌گولنگی دریزو به‌سدره‌ه گه‌بسته به‌درگا. ژنه‌کان له پشدا ترسا بوون و پاشان له خزشیان هواریان کرد. چته .. چته ..

بیره میزد سدری هدلیتا و گوتی :

به‌خیز هاتی چته‌دی یونانی. وهر ژوروی هه‌لزی لاو.

چته‌دی یونانی وه ژور کوه‌ت. ژنه‌کان وه‌غیرت که‌وتن و هاتنه پینش تا قهو بالایی جوانی به‌یفت. به‌کی له ژنه‌کان گوتی:

دایکی ده‌بی شانازی یز بکات. وه کریتی یان ده‌چی. لاو له پینش پیره میزد راوه‌ستار سلوی کرد و پرس :

پالنه‌وان سیفاکاسی پیر نه‌توی ؟

به‌لی خزم. سهرده‌مینک پالنه‌وان بروم. به‌لام نینستا تنیا سیفاکاسی پیرم. چونه‌ووت ده‌ه مالی من کرده ؟

من له پاپزوی سیفانیه‌وه دیم. نارم میترسه، خه‌لکی رومل - م. هه‌رمان پینگه‌بشت که کریت له شه‌ر دایه، بز یاریده‌دانی نو هاتوم. له سیرا پیانیک که‌لباسی نه‌رنگی له به‌روا بوو، ده‌پگوت نه‌وی تویه، نامه‌ی‌کی بز تو نویسی و سپاردی که وده‌ستی خونی یدم.

باهه گه‌وره نامه‌کدی وهر گرت و ده‌ستی پینا هینار قره خوشحال بوو. نه‌ره نامه‌ی نه‌وی هه‌ره خوش‌وستی بوو. کوری کوستاروسی کوره گه‌ورده‌ی بوو. نم نه‌وه‌ی پتر له نه‌وه‌کانی تر له سهر کوشی دانا بوو، هه‌ر ته‌وش به‌نیز باپیری کرد بوو. روری کرده لای نامز و گوتی :

هه‌ر خوش یی کوره لار که زه‌جه‌ت کینشوه نم نامه‌بعت هیناره. پاشان نامه‌کدی ده‌پاخه‌لی‌نا. ته‌ماشای تراسکی کردوپه پینگه‌بنه‌ره به‌لاوه‌کدی گوت : نم نامه‌یه ده‌دهم به

نه و به کی دیکم که خرنده واره بزم بخرنینه واره. نینستاینه ژبنه سفره ی راخن. نینه میواتیکی به ریزمان هیه، یوتانیه کی گوزک و پوخته یه. بچن نوو گوسیه نه خشاره ی بز بیتن.

گورج کورسپان بز میوان هینا که هه لویه کی دوو سهری لئ نهخش کوا بوو. بابه گه ووه به سه ورووی خزش له حساری ونستا بوو. نه ونده که بیه خوش بوو ده تگوت میوانی همره خورشوست له یوتان میوانداری ده کات. نه گهر شهو بابه ته ووی چارو شه مه گانی شهو هاله ی بز روشن ده کرد. به لام نیوه پو بوو، هه تادی کریت له بان قوی خورمایی لای یونانی ده وده وشار قایشی ده مانجه و زهنگالی سبی درئی برقه یان ده هات.

میوان ته بدوست دانیشی. ونستا بوو، به چاری ئافه رینه و سه بری پهره میردی به گورو موو چهره موبده کرد. له بدر خزینه ویری لموه ده کرده، ده بی نموه چهنده پیری، هره لئی ته به یه پاشان دهستی پیره میردی گرت و گوتی :

- بابه گوره! من بهستومه تزهوگ پیره دار به پوی سته ساله ژباوی، باو یارانت دیوه کوریه و رهت کنشاره، شه پت کرده، به خته وهر بوی، نینتا پیم بژه لمو سته ساله و ژبات چرن دیوه!.

پیره میرد گوتی : گورم! راست وهک گزوه له ناوینکی فینک.

بابه گوره ته هیشتا تینوی؟

پیره میرد دهسته گانی بهرز کرده و، قوئی فره وانی کراسه کی خزین وباسکه رهق و ته ده گانی ده رگه وتن. پاشان به دهنگینگی قهو، وهک له عنت له خز بکا گوتی : « له عنت له وه کهسه که نینو به تی ده شک».

هه رتکیان تاوینک به دنگ بوون. لای یونانی تاسه ی پیره میردی هه بوو. پیریش سه بری لای ده کرده تراساکیش له به یاندا ونستا بوو ته ماشای ده کردن. ژنه کانش ده ست له سه ر سنگ ونستا بوون و گوتی یان هه لخته بوو.

پیری معزن وه دنگ هات، دهستی بز لای راسته راداشت و گوتی : لای قوزا! له لاهو چ هه وانیکی تازه تزهوگ بهز نینه هیناوه.؟ نیهو بهنگومان نیتر تورکستان له نیودا نه ماوه. خه نی له خوتان. هه ناسه به کی هه لکشاو له سه ر نهو ته خت دانیش.

لای یونانی له سه رگوسی نه خشین دانیش. تراساکی که له پاتا بابه گوره دانیش بوو، چاری له لای یونانی ورنده گنجا. میتروس له وه لامی پیره میردا گوتی :
« نینه نیتر تورکمان نیه. به لام له جباتی ته وان ده به کی گوره و ژاندارم ونونه ری مه مجلس هه ن. به لام باشره باسی شهو سه له به نه که یه».

ژنه گان تازه نانپان به ته ندره و ده و، بونی نانی گهرم حساری پر کرده بوو. لای یونانی که می ما بوو له خز بچی. شهو له به یانده هیچی نه خواره بوو. چاری له ته به کی نانی بره بوو. پیره میرد تینگه پست و هاواری کرد:

« هزی ژبنه! ده زوین نانی گهرم و پهنیر و گزوه شه راهنکمان بز بیتن، با تینکمان بینه و بهر، ده نا چوامان خیل ده بی».

پاشان سه برینکی ده ووه ری خزی، واته عه مبار و چالار و حساری کرد و سه برینکی لای

یونانیسی کردو به پینکه نینه وه گوتی: «لا ا ده زانی بز پنده گهنم. له راستیا بیری پیاری پیر وهک قهرستانیکی لی دی که له پر برده گانی سر گوز راست دینه وه و مردوه گان دهرده گهنم. بز نمونه: نهم گه وایه تی تو له حساری من شتینگم وه پیر ده خاته وه. سالی ۱۸۹۶ بوو. پاله وان لبپایسی رهمه تی گه وایه کی له برده ابو، له سر نوو گورسبه دانیشبوو گه وا تو له سهری دانیشتووی. ژنه رهمه تیه کی من و خه سوی فقهیرم «مالامو» گه ژنیکلی زور باشبوو، نانیا ن ده کرد. واست وه رزی پایزو سال نهم کاته و جیژنی هه زره تی سن ژورژ ی شهرا بخور بوو. له گوندی شهرا بیان دروست ده کرد، سهری کوپه گانیا ن هه لده گرت، که تامی به رهمه می تازه بگهن. واست له وکاته دا «کاستانیا س» ی رهمه تی گه یشتی. نوو پیارنکی تا زا بوو وهک یونانی ه قه دیسه گان. له سوار چاکیدا تای نه بوو. نهمپ خوی له بن رانه ده گرت. «سورملیس» ی رهمه تی، پایزواتی به ناوانگی پایزوی نو قم بووی «سیدام ماندلی» یشی له گهل بوو. من به کورستاروسی کوره گه وری خزم گوت: کورستاروس هرژ هو ده سه گه رانه ت کوپه شهرا بنگمان بز پینه، تا له م همساره چوژی لی بهرین. له و کسانه دا بووم هیرو گورگیس شوانی رهمه تی به رانیکی سر بهاری له سر شانی دانا بوو. له چیا هاته خواری. ژنه کشی به سه لکه پهنه وه له گه لهری. هه موو هاواریان کرد: همزه ی شهرا بیش خوا گه باندی. دایان له قاقای پینکه نین. ماموستای هه درسه به کولانیدا راده برد، گونی له پینکه نینی نیمه بوو، هاته ژوروی. تیکرا هاواریان کرد: به بانی ت باش ماموستا. وه ره دانیشه، نیمه ده خزینه وه، توش پهنوسه. له ولام دا گوتی: مردوو شوز ماموستای به ری، منیش وهک نیره ده خزمه وه. پاشان ده چم «مالباروسی» شاعیر ده پهنه وه، ده بپنم به دهنگ شیمرمان بز پلی. وه دهر کتوت، قذوی پی نه چوو «مالباروس» و «ناندرولیس» ی به زورنا وه هینا. تاخ ... نوو فقهیره خوا لی خوشبوانه چی یان به سه ر هات. ا من واست بووم وه لوله کی لاستیکم ده ست دایه و له شیرهی کوپه شهرا بم قايم کرد و بانگم کورن: جانه و نه نیت جام پنیست نیه. خز گونله که به جام نار نادری. ورن تیکرا به لوله به خزینه وه، به لام به نوره. پاله وان لبپایس تو له هه مووان پیرتری، وه پیش کوه. نوو پنیستی به پینگون ته بوو. لوله ی ده ست دایه و به زاریه نا، دهنگی قولته قولتی کوپه ی شهرا ب، ده تگوت قه لیانه. کا برا ده یخواره وه دمی لی نه ده کرده وه. نه وانیتیر ده بانگوت: وهک نهو ده ستی پینگورده چوژی لی ده بری. به هه زار زهمه ت لوله بان له زاری کرده وه. ته مجار به نوره ده ستیان به خواره نه وه کرد، تا له سایه ی خوا منیش نژرم به ره کتوت. نهی خوابه جیژنیکلی خوش. باسکیان له پهنیری تازه هه لکدروو، ده بانخوارد و ده بانخواره وه. به رانیش کرا به ره گه باب. لبپایس دیسان کوپه ی په لامار دا. له پشت ده رگا وه په کیچک بانگی کرد: نوشی گیان کورینه نوشی گیان .. دهنگی «ننگاروسی» قه شمه وه له گهل پیش نژی دیری نوژدام دمیرت هاتبوو. نوو دوانه ش ده منیکه به رهمه ت چوون. هه رتکیان سر خوش بوون. له گه لگر وه ژور کتوتن ده ستیان کرد به سه ماو گورانی گوتن. هه رایه گیان سازگرد نوو سهری دیار نه بی. گهمی ما بوو هه موو شت بشگینن. ده بانگوت: کوپه نه گانی مالازایی په کجاری هاتوه. نه وانیش کوپه یان په لامار دا. دیسان کوپه وه قولته قولت کتوت. وای لیهات، خه سستی شهرا ب نه بی، هیچی تیندا نه ما. نای لهو فقهیرانه ... چ پینکه نین و سازو نارازنیک. چزن لاقیان به عه رز داده داو گالته بان به مهرگ ده کرد. هاواریان ده کرد: کوپه نه نوو

عمره بکوتن، چونکه روژنک دی نو دمانکوتن. پاشان هیندی به پای پدی و هیندی به پوتین به عزیزان داده. همدرو ده لنگیان هه لکود بوو. خواجه لهو نه ژن و به لک و ترکانه، ده تگرت توکی به رازیه.۱

بابه گه وره بینه نگ بوو، دهستی به ریشی داهینار چره ده فیکر وه. له پر چاوی گهش و روونی لیل بوون و گشت رابردوکان له ویدا رنگیان دایه وه لاری یونانی به بیستی نو قسانه ده لرزی. دهنگی لاقی نهوانی ده بیست که به عزیزان داده. به لکه ترکانویه کانی ده بیستی و ده ترسا. ژنکان گویان هه لختیوو. تراسکی بهو لاقه چکولانه به عدرزی داده. نه ریش به شادی مهرگی بز خبات بانگ ده کرد. تنیا بیر تولدو هاتپوه در که تماشای لاری یونانی بکات. به لام به بیستی یاسی مردن چوبزه زوور و خزی شارد پزوه.

بابه گه وره چارنکیر هاته وه دنگ و گوتی :

من له پیندا به پینکه نینه وه دستم پینکرد. پاشان به پادی مردوان تینکچوم، نا به یوون، تینگ نه چوم، توپه یووم. نه وه هیچ داد په روه رانه نیه. نه وه نه بی، خوا گاره کانی ده کبی باشن. نیشه لا له گونا هامم خزش ده بی، به لام نو گاره ی هیچ باش نیه. له جیهاندا مرؤف هه یوون، که نه ده برایه بمرن. نو چپا پانه ده بیئن، قهت نامرن. نهوانیش وه ک کتو یوون. وه ک کوله که قاپچیان وه بهر تاسمانی ده وه رایان ده گرت. ناخ... نه ی خاکی له عهنتی ۱ منیش پنت پیندا ده دم. تو ده توانی کسانه نه حقیقت وترسه نوک و ناسک نارنجی و نه خلاق دزیر و هی ناوا، قوت پدی و ورگی خوتیان بی پر که ی. به لام «لیپاپس» و «کاستانیاس» و «پیش نوژی دیری نوتردام دمیرت» و «کوستاروسی» گوره گه وره ی من نا.

پیره میرد له گد له نم قسانه لاقی به عدرزی دادار دوو دلزیه له چاوه کانی ده رزانه خوار ی. تراسکی دهستی گرت و گوتی: د بابا گه وره سفره ناماده به. لاری یونانی برسیه تی. ۲
پیره میرد داهاته وه. دهستی ندرم و فینکی ته وه که ی له سدر پینتی گه رمی خزی هه ست پینکرد و گوتی :

- روله گانم به یوون. من رویشته و گانم وه بیر هاته وه. تینکچوم. به لام خومان هیشتا زیندوین، وانه ۱ که وابه بچین نان به خنن.

نه وه ی گوت و چوار میرده کی له عدرزی دانیش. میزی پینچک کودتی کیشا پینش خزی و میروانه که ی. تراسکی له کن خزی دانا و گوتی : به خیر هاتی هاوشاری. هیوادارم هه همیشه به گتر له خوشیدا به بیئن. قاپه که ی میوانی پر کرد له خواردن.

* * *

باکیش و هاواله کانی له رخی دریا وه نزیک ده که وین. شنه پای دریا ورده ورده ریشی پینچه کانی ده له رانده وه. هه مرویان له خوشی نه وه که نیشتا باری پاپزیه که خالی ده که ن و تهنه نگ و نازوقمو خواره مهنی که بز شورش هاتپوو، له نیسترانی پا ر ده کن، وه سما که و تپوون. له بهر نهوان بوو که یونان شو چک و نازوقه ی ده نارد. به لام داخوا شو ده پاره نه گه ر له کاتی ناشتیدا هاتپا، شو تاسو چپزه ی ده بوو. ۱ له پاره ی ژنیه وه راست وابه نه گه ر پیاونک دلاری خزی به

زوری ندرفتنی تامی چه؟ نه گهر خیزان بتوانن بوک برانزنده و سفره ی بوکی پاتراکهن. تامی نه. گزشت نه گهر به دزی وه گیر نه کوی پشنامه. سدره دهنیک دلدار سوری نرسپ ده بو. دلپوره کوی ده رفاند. ترویش گزبا دهستی ده کرده. به لام ده بهاروشته پاشته رگی خزی. وه گ تیر بهرو مالی ده برد. گاتی غاروان چمند تفهنگیشی به حواره دهن. پاپوزی ستیفانیسی رنگر توانیوری له تاریکی شهودا گه دزگی ده ریایی تورگان فریو بدوا خه تی گهارز بهری وله له نه گهر گای دوروه دهستی < سنت پلاژ > له په تا گاشه بهردی گه وره له نه گهر بهری.

دهریا نارام بو. جوتیارانی گونده گانی دراوسی. هشتا نه پانزانیهوو گه پاپوزیگی پر له چهک و نازوقه له رخی ملکی شهوان له نه گهری گرتوه. ستیفانیسی پاپوزوان گاتی ترواری هه بو که به سلامتی باره گانی خزی خالی بکاو له سر ته خته بهرده گانی رخی دهریا دایان بی.

تهوی رزوی هه تاوی نهرم و خوشی پاپوزی هه لاتیوو. داعهای ده ریایی به سر پاپوزه کدها ده فرین و پا له سر گاشه بهردان ده نیشتن و سه پریان ده کرد. ستیفانیس به شله شله به سر بهرداندا هاتو چزی ده کرد. په یکه ری < سن تیکولا > له پاپوز هیناوه در و رو به دهریا له سر بهردنکی دانا بو. تا ههم گه روم بینه ووه هه میش ناگای له پاپوزه گه بی. به سر بهرده سته کانیدا گه راندی و گوتی :

. کوپنه تا تورک پی بان نه زانیوه تالوکه ی بکه. له مسیحیه کانیش خو بهارین. نهوان تالافان ده کن. من پتر له مسیحیان ده ترسیم. په هیوای خودا نیستا سه روشنی سپاره گانی پالده وان مېکېلس په پدا ده بی. په کیک له هاراله گانی که له سر بهردنیک دانیشتیوو، به دست سواره گانی نیشاندا که ده هاتن. گوتی: نه و تا گه بهشتی. ستیفانیس ناوری داپوه ، هاگیشی ناسی. دهستی کرد به پیکه نین و گوتی : « ناخ ... هاگیشی من ! ناخره کوی توش بوی به شورش گنیر ؟ »

بادکش خزی له نیستری فرینا خوار و ستیفانیسی له نامیز گرت و گوتی : « ته زاو قه ده وای ده ویت. » پاشان درزوی پندا : چهنده به وهخت هاتوی برا. نیتر تازوقه مان نه مابوو. ورده ورده برسه تی له کاری ده خستین. به راستی هه زار که روت به خیز هاتی. ستیفانیس په پهله بو، گوتی : کوپنه تهردهستی بکه. من ده بی تا شه دانه هاتوه بکه رنمه وه . جارینگ به شه ده گیر که وتووم، نیتر به سه. بالا زوین، هه روا بزاین بز دزی هاتوین.

هاگیش ده ستیکی له شاینداو برده نه ولوا به سرتنه پینی گوت :
 . پالده وان مېکېلس سلوی ده گه بیاندی وه پگوت : نه گهر په دایمیکت بز هیناوه. به منی بیوی تا پینی بلیم.

ستیفانیس سه ری خوراندو گوتی : په یامی چی ؟
 . تزه توانی مهرا به من بهگی. دلنیا به جگه له پالده وان مېکېلس که سیتر لیم نازانی.
 ستیفانیس داهاتوه بهردنکی هه لگرتوه و ده ده ریای هاروشت. هه روا بینه نگ بو.
 ناخره کوی قهروسی کرد و گوتی :

. گوی بده به هاگیشا ده زانم ده ده ی باش لیده ده ی. به لام بیوره، من مهرا به زارشری تو ناکهم.
 تزه که په پالده بکت زیاد خواره ده .... هاگیش هه تاسیکی هه لکنشاو گوتی :

ناخ ... ستيقانیس! ناخر من لهو بهرده لانهی پهالهی زهادی له کوی پهینا ده کم؟ دلنیا به . لیره بهندهی خودا گشتیان به رزوون، چرنکه هېچان نه بخون.
پاپړوان ته ماشایه کی گرد، پینستی لهشی لېمېر هه تاو سوتا بوو. ملی هاریک ببوو. میشکی تازه له چاواندا دده رده و شا و پېژندی به سر خوشه وه نه بوو. دهنگی نه وی کرده وه و گوتی :
باش گوی بده به باکینش. هرچی پینت ده لېم له بهری مده که. بو پالوان میکلیس بگنېوه.
به لام چت پیده لېم، دهی هر نه وی بگنېوه. هېچی لی گم و زیاد نه کی.
دلنیا به پاپړوان .. قه بکه .

پنی بیژ دهنگ و پاس خوش نینه. من چورمه مالی پیاوه گموره کان. له گدله کسانې گزنگ دوام. تکام لېنگردن که راستیم پې بلنن. پرسپارم گرد که داخوا ندم هیوايه هدی که کریت نازاد بی. یان نیشه نهو هدمو رنج و زحمت به خورایی ده گشتین. هندیگ سر به سته وه لمانیان دده ایدوه. هندی قسې بی جی یان دد کرد. نهنا کسنگی لام وابه له هدمان زانتر بوو، رگ رواست وه لاسی دایوه . بزانه ده زانی نهو گمسه کی بوو؟ نهو برازی پالوان میکلیس بوو. به پالوان بیژ، کسکاسی برازی پینش چهند رزو له سپر له گشتی دابه زیوه. له نوروپا گمراو ته وه. به منی گوت : ستيقانیس غیره نت هبی. ندم جارهش نازادی وده دست نایه! من لېم پرس: « کهوا بوو نهو خورنانه به خورایی دهر ژن؟ » نهو گوتی:

خورن قمت به خورایی تاروی. چما نازانی نازادی تزیو که نک به نار. به لکوه به خورن نار ددری. نینستا نیشه خورکین ندم تزیه به خورن نار دده یان. دلنیا به که رزو ننگ لینی سوز دهی. به لام نهو رزو هینستا نه هاتوه .

پاشان نامه یه کی له گیرفانی هینا ددر دای به من گوتی : « به پیاوونکی باور پینکراودا بیگه پینه ددستی پالوان سیفاکاسی پاپېرم. » هر نینستا لاونکی یونانی که له پاپړدا له گدله من بوو له رنکا دایه. نهو تر پالوان میکلیس دوی خورنده وی نامه که خزی ده زانی.

باکینش سړی بهرده پزوهو گویی هه لخت بوو. به مور بهی ورتکه بهرده کانی رخی دریا پینکدا ده. کاتی ستيقانیس ته و او بوو، هه لچوو. به چاوی به نه سرینه وه گوتی: « کهوا بوو خودا هر نیه. لېم باره و تزی بیرووات چیه پاپړوان ؟ »

له عننت له من .. ده توانم چ بیژم . ۱. من نه ناندت نازانم شملن سن نیکولا یدک هدی یان نا. تزهاتوی له بارهی خوداوه له من دهری؟ هه نهو سن نیکولا به له وانه به هبی و له وانه به نهشی. نهو تاقه شېکه له ماوهی خه بات له ده ریاوا لېری پروم. زه پنی خوت به بوون و نه بوونی خوداوه خوریک مده که. با بزانتین چون دهی.

خیز ده هات نه وی ده بوو. رتگی دریا به ورو لېلی ده چوو. هاری گشتی به ته واری به تال ده کرا. تفنگ و فېشک و پینست و تاناره و ماسی وشک گراو که هدمو یان تبعه متی خودا بوون، له نینتران بار دهران. ده وایه به هشتی گریچه کان لهو تبعه ته تمزی بی. ستيقانیسی خاوهن پاپړ له کاتیکا سلزی له ده پیاوی شوگر دد کرد گوتی: « گورنه من دیسان فېشه کی باش و تازوقه ی چاکان بژ دینم. » پاشان سراو به شله شله راپکره په یکره سن نیکولای له سر به و دی هه لگرت. ددوانی هه لکشا تا لېنگ بته وه. پاشان هه رتک ددستی په یکره ی ماچ

کرد و گوتی :

لدم کاته‌وه که هاتوینه نیره، نهرکی خوت چاک به جی گه‌باندوه ۱ ناقهرین پالەوان نیکۆلأ
نیستا وهک پیاوان له رۆشنیشدا رومان سپی بکه، من نه‌زوم له خۆگرتوه سۆنیده ناوی ده‌ریا به
دهستی قه‌شه‌گانی ده‌ری «مین ناتوس» وینه‌یه‌کت لی پکیشم که به شالواری کورت و په‌پاخی ره‌ش و
دوو‌رین به ده‌ستوه پا‌پۆری «میناوس» دا‌ژۆی. ههر چۆنیک بی نیکۆلأ پا‌پۆروان و که‌شتی
«میناوس» ههر تک یه‌کن. نه‌ده‌م ئیتر خۆشم تاسوده ده‌م.

نه‌وه‌ی گوت و سوار بوو. هه‌وره‌کان له تاسانی لینگ کۆ ده‌په‌وه‌وه. زه‌وی تاریک ده‌په‌وو.
پایینکی سارد هه‌لی‌کردی و ده‌ریا ده‌ها‌ژا. سیتیانیسی دوو‌رینی هه‌ل‌گرت و ته‌ماشای پانایی
ده‌ریای کرد. چۆل بوو. نیشانه‌ی خا‌چی کیشاو گوتی :

— کۆرینه له‌نگه‌ر په‌رده‌ن. به ناوی خودا ده‌که‌وینه ری. تۆش سن نیکۆلأ خوت ناماده‌ی یزوتن
پکه.

* * *

لاوی یونانی دای خواردن و خواردنه‌وه‌ی باش پالی وه چوار چینه‌ی ده‌رگا دار خه‌وی
لی‌که‌وت. ده‌ریا جهرگ و ریشخۆله‌ی هینا بو‌وته‌ده‌ری. هه‌وه‌نجاری‌وو له‌ لوتکه
چه‌ای «کارینیس» ده‌هاته خوارو ساری پا‌پۆده‌په‌وو. ریشا‌پۆوه، که‌وا‌کی پس کرد بوو. گاتی
دابه‌زین له‌ که‌شتی زه‌وی له‌ به‌ر چاری ده‌سوارا. سه‌ره‌ گێژه‌ی گرتی‌وو، که‌للای ده‌هات به‌ته‌قی. به‌لام
نیستا تیری خوارد بوو، چهند جامی شه‌راب پندا کردی‌وو. له‌ ته‌ویله‌وه‌ بزنی پیدینی بز ده‌هات،
هه‌ستی کرد که هاتنه‌وه سه‌رخ‌په‌یانی نه‌گه‌ره‌وه‌ی خۆش ده‌په‌وو، هاری‌دی‌موسی شوانی‌باهه‌گه‌وره
ده‌ی‌گه‌باندوه ئه‌وه‌وه‌ی پالەوان میکلس به‌ دل‌تایی لئی نوست.

له‌ گه‌ل‌گه‌وه‌ لاوی یونانی پر‌خه‌ی هات، با‌به‌ گه‌وره‌ تراساکی برده‌ بن داره‌ لی‌م‌زی‌همساری و
داینا. ژنه‌کان له‌ کاری چیشته‌ لی‌تان بی‌وته‌وه و چو‌وی‌وون به‌ه‌سینه‌وه. له‌ به‌یانی‌هه‌ هه‌ستا‌بوون،
تا‌وینک هه‌دایان نه‌دا‌په‌وو. تا‌و‌تفا‌قیان دا‌په‌وو به‌ هه‌یوانات، هه‌و‌پریان کرد بوو، تانیان پی‌وه‌دا‌په‌وو،
چیشته‌بان لی‌تا‌په‌وو، جلیان شوش‌ت‌په‌وو. رینیو کێژی پالەوان میکلس خه‌ریکی‌نامه‌یه‌کی‌در‌ژ بوو که
پای کراسو‌گ‌تور‌گیس و پای ماسترا‌پاس پی‌یان ده‌تو‌وسی. گاتی زانی‌په‌ویان که لاوی یونانی ده
چیشته‌ ئه‌وه‌گا، به‌ ده‌ره‌قی‌تان زانی‌په‌وو تا نامه‌ بز می‌زده‌گاتیان بن‌و‌سن. یه‌ک ده‌به‌نه‌راند و به‌کیش ده
پا‌رای‌مه‌وه. ههر تکیش له‌هه‌نتیان له‌ سولتانی ده‌کرد که بز‌چی ئه‌وه‌مه‌ل‌ه‌ونه‌ تازادی نادا به‌ک‌ریت،
تام‌یزده‌گاتیان بگه‌رنه‌وه‌ تام‌یزی ژنه‌گاتیان. نا‌خیان هه‌له‌ده‌کیشا.

هه‌سار چۆل په‌په‌وو، ده‌ره‌فت بوو که با‌به‌ گه‌وره‌ ناهه‌ی کساسی نه‌وه‌ی بکاته‌وه و بیدا به
تراساکی بزنی به‌خۆ‌نیشته‌وه. با‌به‌ گه‌وره‌ نیگه‌ران بو‌وه‌ستی به‌ نا‌خۆشی په‌یامه‌که‌ کرد بوو. چونکه
نه‌ونه‌وه‌ دوو‌رولا‌تیه‌ جاروبار نه‌گه‌ر‌کار‌ن‌کی‌گر‌نگ هات‌پ‌یش نه‌وی وه‌په‌ر ده‌هاته‌وه‌ نامه‌ی ده‌نوسی.
ره‌نگه‌ کار‌ن‌کی‌گر‌نگ بی‌که‌ نامه‌ی نو‌س‌په‌وه. سه‌ری پاکه‌ته‌که‌ی کرده‌وه‌وه‌ گوتی: «تراساکی وه‌ره
نهم نامه‌یه‌ به‌خۆ‌نیه‌وه. به‌لام به‌ سه‌په‌رو له‌ سه‌ر خۆ تا باشی تی‌ب‌گه‌م.»

نامه‌که‌ به‌ خه‌تی خۆش نو‌وس‌را‌په‌وو. باش ده‌خو‌ن‌را‌په‌وه‌ تراساکی به‌ ره‌وانی ده‌ستی کرد به

خویندنده‌ی : « بابه گوردی زور به ریز و خوشه‌ویست! من نیتا هاتوهمه نیشتمانی‌بار واپیرم لموانه‌یه بهم زوانه بیهوده گریت و دهسته به ریز و پر له شانازه‌کانت ماچ بکهم.... »
 پیره میرد سمری هه‌لهری و گوتی: « تاخ... نه‌وش پیاوینکی چاخان و ریا بازه. نه‌وه چ جووه نویسنیکه؟ له سوره تاوه نه‌بنوسیره : هیوادرم سلامت بی و نه‌گور له منیش ده‌پرسی شوگر سلامتیم... »
 باشه قه‌پناکا. تراسکی درزوی پی‌نده.

... به‌لام به‌لره‌وی شانازی نه‌وه به تسیب بی، ناچار بپوم نه‌و نامه‌بیت بژ بنوسم. تکیه دوای خویندنده‌وی به پیاوینکی باور پینکراودا بژ پالموان مېکلسی مامی بنیره. زانیومه که نالای واپیره‌ینی هه‌لگردوه. جانیکی دیکه‌ش له چا له گه‌ل تورگان که‌موتزته شدر. باشه من له کاره‌کان ناگاداری ده‌کهم تا نه‌و بزانی چده‌کا و ده‌چینه کوئی. نه‌وه دم خزی ده‌زانی و خوا چزنی وه‌به‌ینی باواپیکات.... پیره میرد گوتی چهنده زور بل‌یه... باشه ... درزوی پی‌نده ... تکیه نه‌ختی سه‌برتر...

..... به‌لنی یونان جنگای هومب نه‌ه. یونان لاوازه هېچی نه‌ه. که‌لپه‌لی شه‌ری نه‌ه. به ده‌ولته توروپا‌یه‌کاتیش پشت نه‌ستور نه‌ه. گریت پارویه‌کی ندرم و چموره. ده‌ولته گه‌روه‌کان به‌رزه‌وه‌ندی خزیان له‌وه‌دا ده‌بین که نه‌م پاروه له قاهی سولتان دای. کاتی سولتان ته‌قی و سامانی نوریان دابه‌شکرد. هه‌ریه‌ک به هیواپه گریت به‌و بیری. به‌لام نه‌گور گریت بژ یونان بگه‌رنه‌وه. نه‌وه دم نه‌خرداو نه‌ه شیتان هېچیان ناتوانن نه‌م دوانه لیک جیا بکته‌نه‌وه.... »
 پیره میرد هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکینشا و گوتی :

ه‌ای... نه‌م نه‌وه‌بهم فره‌ ژپرو تینگه‌بشتره ... باشه.. پاشان ؟
 .... به‌لنی .. بزانه گریت نه‌ه‌جاره‌ش ده‌شکی. نیتا قافه رنگابه‌ک له پینشه، نه‌ویش نه‌وه‌یه له گه‌ل سولتان وتووێژ بکری و هیندی شتی لی وەر بگرن. دپاره نه‌وه نیشقانیکه ده‌بهارنه پینشان. به‌لام به‌روکه گوشتینکی پینه‌وه، تا که‌یشته به نازادی ده‌ی بیکروسینه‌وه.... »
 پیره میرد هه‌ناسه‌به‌کی تریشی هه‌لکینشا و گوتی : « که‌وابو نینه بپوینه سگی برسی، بپنجکه له نیشقان هېچی ترمان بژ فره‌ی ناده‌ن... »
 باشه .. درزوی پی‌نده ....

... من له یونان و له توروپا له‌گه‌ل که‌سانی ره‌سی باسم کردوه. سه‌ی ده‌چمه ناتین تا له گه‌ل سهر زله‌کان پینه‌ندی بگرم. نه‌گور پینوست بی دینه کیش‌تا یارمه‌تیتان به‌دم نه‌وه‌ی ده‌گری نه‌جاتی به‌دین، پینکمه‌ر زگاری بکه‌ین. به‌داخه‌وه نه‌ه‌جاره‌ش قه‌ل‌م به سهر شیری دا سهر ده‌که‌وی. شیروه‌شینده‌کان نه‌رکی خزیان به‌جی که‌پاندوه و رنگاپان بژ قه‌ل‌م گردونه‌وه. به‌لام نه‌پانتوانیوه تا ناخر به‌رن. نیتا بابه گوردی هیزا خه‌مگین هه‌به و بزانه له سه‌و دوا قه‌ل‌م به ده‌ست دینه مه‌یدان.... »

بابه گوردی وه‌ک به‌رشته‌وه تفنکی له عه‌ری کردوگوتی :
 - تاخ... تاخ... نه‌وه کاغه‌ز ره‌ش که‌ره‌وانه... نه‌وه چاو‌یلکه له‌چارانه... نه‌وه دوولینگ له‌پن و شه‌که به‌سه‌رانه که له‌پاسبان کلکی هه‌به ؟ تف... تراسکی ته‌وار بو یا شتینکی دیکه‌شی نویسیره ؟
 - ته‌نیا خه‌تینکی دیکه‌ی ساوه بابه گوردی .

... له به‌رامهر تودا نه‌ی بابه گوردی سهری ریز داده‌نویتم و ده‌سته‌کانت ماچ ده‌کهم. دو‌عای

به خیرم بز بکه .. نعوٲ کسماس ...»

پیره مزرد سمری بهردابهو. ششکی له سبگی دابوو دهبنالاند. چاوی له سمریگ دانان و گرتی له بهرامبر خزیدا دبت که رهشپزش و دامار و خریناری له همساری ونستاوه. داخوا نعوه گرتی هو، یا مریمی پاکیزه هو که له سمری له خاچدانی کوږه‌گی گه‌راپزوه؟ چاوی هملنجان. شهودادهات و باران دابدهو. کیژوله‌ی گنج به قارقیز کاروبه‌رخبان له معزابه ده‌هینانموه. نمو پیره مزردانه‌ی که به باره داروه له دهشتی ده‌گه‌رانموه که ده‌بان بهی درگای مالی پالنه‌وان سیفکاس ناواله‌به، تاوینک راده‌وه‌ستان، سلاونکیان ده‌کرد و ده‌بان پرسی :

چزنی پالنه‌وان سیفکاس ! ده‌نگی‌های کوره‌کعت چیه ؟ له وه‌لام دا ده‌یگوت :

سویاس بزخوا به که‌نی نیمه‌به و بهو زوانه نازارو ره‌یجی گرتی کوژتایی پی دبت . پیره مزرد روی کرده تراسکی و گرتی : « تراسکی تو نیست رازنکت له دلی دایمو نایی دری بهی. تو نیستا بز خزت پی‌رنکی .»

دلنیا به باهه گه‌وره. بهنجکه له من و تزو باوکم که ده‌هینه سی‌کس، هیچ که‌سپتر ناپزانی. باهه گه‌وره گوتی :

خوداش ده‌پزانی، که‌واپوو ده‌هینه چوار که‌س.

* * *

لهو کاتنده که نعوه باهه گه‌وره پهنکه‌وه ده‌دان، چس‌گورگ به روومندی سووو داروده‌ست و کوژله پش‌تیکه‌وه له بهر درگا سمری هملنا. باهه گه‌وره پالی وه‌دار لیحو دابوو، باران تهری گردبوو، دلزیدی بارانه به رشبه‌وه بره‌قیان ده‌هات. وه‌ک پیره دارنک له بهر باران ونستاوو، نه‌ده‌بزوت. له پیشدا کوره‌گی نه‌ناسی. چونکه چس‌گورگ ره‌نگی پینستی قاده‌یی بیو، ش‌ودی پشت کوره‌گی چی لبهاتوو. ؟ پیره مزرد سمری هملناو گوتی :

ناخ ... یاناکوسی له‌عنه‌تی نعوه تزی؟ به‌راستی چندت گزواوی. سویاس بز خوا، نیتتر تز

ماموستا نی. ووره بزائم .!

ماموستا به رنگ و روی کراوه، چوه پینش و گوتی: سهره باهه، چزن منت نه‌ناسی؟

چزنت بتاسم. دپاره تز ده‌ست له ده‌رس و کتیب هملگرتوه و تانویه‌ته نو مل و روومدت و شان وشپه‌لکه په‌یدا بکه‌ی. من به توم ده‌گوت که پیتی نه‌لفوی وه‌ک زه‌روو وانه. به‌لی ۲۶ زه‌روو، خرینی مرزف ده‌مژن... منیش نیستا که پیر بووم، دهموئی قهری نه‌لفو بهی له‌عنه‌تی بم. نو بهی پیرانه وه‌گاشه به‌ردی سر چپا ده‌چن. نگه‌ر به‌وی له سر به‌کیانه‌وه بز سر نه‌وی تر بازده‌دهم، سهرم ده‌شکی. دپاره من له‌وردا مه‌به‌ستبکم هه‌به. تو چزنی ؟

چس‌گورگ بزبه‌ی‌کی هاتی و ده‌ستی باوکی ماچ کردو به که‌ف گوتی : « باهه هه‌موو خه‌تای تز هو من بوومه ماموستا. له برته ؟»

چزن له بیرم نیمه ؟ تو پینت وابه من منداال بووموده. رام له بیره همر ده‌لئی دوشنی هو. قانویوسی برات به سهرت دا هاتوو که پاروه گزشتنکت دن‌پوو ده‌تخواوه. مستیکی له پشتی دابوو، گوشه‌کعت له زاری ده‌ریه‌پوو وه‌پواری که‌وتوو. له بیرمه که نه‌ووم بهی، ملی توم

گرت و گومت : دهر پاناگوسه فقهیره گدم. برز شره وهری خوت کز بکهوهو بچوو له شاری دهرس بخونه تا بی به ماموستا. چونکه به کاری هیچیدیکه ناهی. بهلی ناوا بوو، راست دهکدی خه تام بوو.

پیره میرد پس گورکی دهر سوړاند، دهستی له پاسگی ددهاو دهسته گانی دهگوشی. وهک تهماشای زاری ره شه ولاخی بکا، زاری لښک ده کردهوه، تهماشای دانی ده کرد و پاشان له خوتی نهو تهماشا کرده گوتی :

- به راستی ورده ورده تویم خوش گهر که. من نالیم تو مندالی من نی. هدی، خوشیشم دهووسی. بهلام نازانم بلیم چی؟ خوشم گهر که نه بوی. تو زه لاهنکی قفد دهماخ و کور و ناله بار بوی له نیو خیزانی مالیندا نه ندانمکی ناجور بوی. تهماشای رابردوی بنه مالهی خزم دهکدم گشت بار ویا پرمان شالواری راو وچه که بان له پور ده کرد. تهننگیان ده شانی ده کرد بهلام تو...؟ تو وهک فدرهنگیان جلت له پور ده کرد. چاولکوت له چاری ده کرد، قهلمت به دهسته وه دهگرت. به خزم دهگرت : نیش کارمان ته واره. خوتی بنه مالهمان پس بوو. بنه مالهمان هه و تاوه. بهلام نیستا ده پشم که تو خوت نه جات داوه. له کوریه پی لات داوه، هاتویهوه سر رنگای بنه مالهمان. سوپاس بز خردا. سرنده به ناری خزم، نه گمر به شالواری راو وچه که سو تهننگیهو نه ت نیزمهوه دهری، نیش سیفاکاس نیم. ده زانی ؟ بز پنده کنی؟

. چونکه بار که تو پینه مپرنکی به راستی و ده توانی نهوهی به میشکی خه لک دادی، بیخونیهوه. سرنده ده خزم که نم شه ههر بز نهو مه بهسته لاهندا مالی تو. پیم وایه دهستیک جلی خومالی له جله گانی خوت، یا هی کوره شه عیده گانت بزت به جی ماون. له پشت نم تالودارانهش تهننگت هه به. من ههر بزیه هاتوم. نیشه پښکوه ههر وهک له جیزی پاک په مودا دهرسو تینن، ناواش جله فدرهنگیه کانم دهرسو تینن. من جلی کریتی ده که مه پور، تهننگ ده که مه شام ورور ده که مه چیا. نیش بز خزم نه خشه پښکم هه به.

پیره میرد سدری کوره کدی به سښگبهوه ناو گوتی :

- خیرت هیشه ری کوم. من نم شز به شانازی تو کپسکینگ ده کوژمهوه. نم شز جیزی نیسه به. من پیم واپور تو به جارنیک هه و تاوی. به راستی به خیر هانی پاناگوسی من.

پیره میرد خدم و خهفتی نامه ی نهوه کدی له پور بردهوه. سمنوقنکی گه وره ی کردهوه، دهستیک جلی ههره باشی خومالی وهک: سوخه به کی گولندزی کراو، شالوارنکی ماهوت، پشیندنکی پارچه ی که تانی و په پاخنکی تونس، جرتنیک چه که و تهننگنکی هینا دهر و ههمووی له سر سمنوقه که داان تا سه ی شو کوره کدی وهک تازه زاوا له پریان بکات.

خوشی گهوتوره نیز مالهمان گهوه. دهنگز بلاو بوو که تورک ماموستایان به تاوانی گهران له گورنده کان و هاندانی خه لک بز راپه رین، گرتوه و بردو وانه. ده پانگوت وهک به رخنیک په شیشه پوه ده کن. بهلام راست نه بوو، ماموستا حالی زلزو باشجو له گدل پارکی که باهی ده خوارد و شه راپی پینا ده کرد. ههموش سهر پریان ده کرد. تراسکی نهوده ی پی سهر بوو خواردنی له پور چوپزه. به سر سوپامنهوه تهماشای ماموستای ده کرد. داخوا نهوه ههر شوو که سه بوو گانتیک ورتکه به ردنکی ده هاته سر رنگا ده که ورت و چاولکوی ده شکا. نه گمر مشکي دپتبه به له ترسان

بابه گوره به تراساکی گوت:

- تراساکی تر نیتر بهر بڅوده. من داده‌نېشم له گدله مامت قسان ددکم. چکه لمووش تر نیتر به ناوی ماموستا بانگی نه‌کوي. ټنگه‌پشتي؟ نمشي بېزي: مامه پاناگوس!
کاتي باب و کور به تنبا مانده پېره مېره پرسي: «پاشه ژده‌کت چي به‌سمر هات؟ ده‌لېن خزي کوشته، له سمر چي؟ ده‌تواني هزي تدم کاره‌ساته م بز روون بکه‌پوه ۱ من له خدکي دېکه‌شم پرسيوه. به‌لام وه‌لامی تداوم وهر نه‌گرتوتهوه.»
- ناخ... خوا بېه‌خشي. نمر ژتيکي فره تومن و توند بوژ. نېستا نیتر هه‌ساوه‌تموده.
بابه گوره گوتي:

- کارنکي باشي کرده. ژنيکي به غېرت بوه. خزکوشته هدر او کارنکي هاسان نيمه غېرتي ده‌وي. به‌لې به راستي هه‌ساوه‌تموده. به‌لام من پېم وايه توش ناسوده بوي. نېستا نه‌خسته چيه؟ ناتوهي دووباره ژن بېتي؟ ناتوهي نموده‌کي پچکولانه بومن دروست بکي؟ تالوکهي بکه، چونکه لاتبکم له سمر ليوي قه‌بريه.

ماموستا که‌شاپه‌وه گوتي: «به راستي سه‌بره. ههر چه‌ندي له مردن وه‌تيزيک ده‌کوي. نه‌ده‌ندش نه‌پدي دېي بزي. به‌لام تر دووه‌مين هزي هاتني منت زاني؟»
- که واپوو بيزه. له‌واته په دلت کيژنيکي گرتبي؟

- به‌لې بابيه... کيژنيک هه‌په دلم گرتوويده. هاتوم بيرووي تر بزانم.
- پاشه ناقولا... نه‌و کيژو کيژيو چونه؟ زه‌لام و چوار شانه‌په ۱ به به‌ژن و بالا‌په؟ سينگيني پان و پزوي هدي؟ ۳۲ دداني ساخن؟

- به‌لې بابيه... پاشه... ۳۲ ددان و رهنکه زياترېش بن ا
- نا روله زياتر به قازاچت نيه. چونکه نو دم سوارت ده‌ي. خودا خوشي گمروک نيه که هيچ شتيک له راده‌ي خزي زياتر يي. ۳۲ ددان به‌سه پاشه... نېستا بيژه بزانم کي‌په و له کام به ماله په ؟

- نو به‌ک له نه‌وه‌کاني پالوان ته‌لياسه. ناوي «پلا‌پا» په. هاتوم تا بيرووي تر بزانم.
- ناخ... نافه‌رين پاناگوس. دوعاي خبري منت له گه‌لې. به‌ره بابي پالوان ته‌لياس به‌ره پايېکي به هيژو به به‌وه‌گه‌ته. کورو نموده‌ي زوريان هدي. کيژو که پېت رازيه ؟

- خزي رازيه، له گدله باوکيشي دواوه. باوکي گوتويه: «ده‌ي پېره مېره رازي يي، سه‌وژکي پنه‌ماله‌په.» ممه‌له‌کي پان به پالوان ته‌لياس گوتوه. له پېشدا خزي گرژ کرده. گوتويه: ها... نه‌و ماموستا به‌ده‌لېن. من ده‌ناسم. نه‌و لوت به‌رزيکه. به‌لام له پنه‌مالنکي باش و به هيژ وېر به‌ره‌گه‌ته. کور و نه‌وه‌ره‌ز و باخيان هدي. راست تدم قساتي کرده که تر نېستا له باره‌ي نه‌وانده‌وه‌تگوت. پاشان گوتويه: ماوه‌به‌ک راوه‌ستن تا بيري لي بکه‌مه‌وه. به‌لام کيژو که نه‌وه‌نده خزي شيرين کرده‌وه تاوي داوه تا پېره مېره‌گوتويه: «زور پاشه رازيم و دوعاي به خېرت بز ددکم. به‌لام به‌ر مېرجه‌ي که جله فدره‌نگيه‌کاني فرې پدات وجلي نېسانان بکاته به‌ر.»
پالوان سيفاکاس ده‌ستي ليکدان و گوتي:

خوا بهپاریزی پالەوان نەلیاس! منبش لەم جەلە فەرەنگیانەى تۆ بێزار بووم. بەلام پێم نەدەگوتی. جەلە کانت داکەنەو بیانخە نێو ناگر. بەیانى زوو لە حسارى ناگریان تى بەردەدەین. ماموستا لە پەنا ئەو سندوقەى کە جەلی زاوای تێدا بوو، شەرنکی خۆشی کردەوه. خەوی بە «پلاژیا» وه دەبینی. نەیدەوێست وەخەبەر بێت. بە پێچەوانە، بابە گەورە خەوی لى نەدەگوت. تەماشای فێلەى دەکرد و چاوەروانى گازبۆی بەیان بوو. خرا بەزەیی پێداهات و کەلەشێری بەیانى خۆنەندى. رۆدە رۆدە بوو بە رۆژ، پیرە مێرد لە جى رابوو، لایەنکی گەپانەدە چس گوروک و گوتی: «هەستە گورم. جەلی زاوایى تۆم لە سەر سندوق داناو. جەلە فەرەنگە کانت بەردە حسار، نێستا دەچم ناگرى دەگەمەوه.

ئەو هەمیشە لە توروپا بێزار بوو. بەلام نامەى کساسى نەوێى بێزاربەگەى کرد بوو بە تۆبەى. لە پەلیکان چوێ خوارى و ناگرى کردەوه، پاشان چوێ تراساکى وەخەبەر هێنا، گوتى: رابە تراساکى! با بچینە حسارى، دەمەوێ «بەهروا»ى ناگر تى بەردەم. ماموستا کە جەلی کەرتیانى لەبەر کرد بوو، شافوار و جەلبەتەر کۆت و کلاو و کەوشى خۆى لە نێو راستى حسارى دانائو نەوتیان پێداکردن تا سەعاتێک زووتر لە بەین بچن. پاشان پیرە مێرد ناگرێکى دا دەست تراساکى و گوتى: «وەرە رۆلە ناگریان تى بەردە». نوروپا نێشەى ناگر تى بەرداوه. نێشەش ئەو دەسوێنێن وەبەر بەک کەوێ...».

تراساکى ناگرەگەى بردە بن جەلە نەوتاوێکەکان و گریان لى هەستا. نوروپا ناگرى گرت. سەروروى ئەو سى کەسە گەشایەوه. لایى پیرە مێرد تەزەویان پێدا دەهات و دەبوێت سەمایە بکات. هەرسێک دە ناگرى رامابوون و سەر هەلگەرابوون. کاتى ناگرەگە داسرا، پیرە مێرد مەتە خۆلە منبشێکى هەلگرت و دەرگای حسارى کردەوه بە بایەلداو گوتى: «ئەى فەرەنگە! لەعەتەتەکان! هیوا دارم رۆژێک کورۆ نەوێکانتان بە چاوى خۆیان ببینن کە خانەر و کارخانەر کۆشکى پاشاکانتان ئاوا ناگرى گرتەوه ئاوا بۆتە مشکى و خۆلە منبش. ئاخ ئەى فەرەنگە! مەلەونەکان، هەرۆک نێو ناگرتان دە نێشە بەردا، خۆشتان ئاوا ناگرتان تى بەرى.»

* * *

دەروێهرى نێو رۆ مێتروسی لاو کە لە بەر هەروازى چیا ئاوەقەى دەپشت. گەشتە تورەدوگای پالەوان مێکەلس. ئەم تورەدوگایە دەشتێکى بەرز بوو، لە گەل دە دوازده کاولی بەرد سەت کەسى لى دامەزرا بوو. لە خوارتر چەند گۆتدێک هەبوون، هێندێکیان دەسوتان و چونکە پای نەدەهات دوگەل لە هەوا وێستا بوو وەک هەور داپۆشبوون.

پالەوان مێکەلس لە نێو کێشک وێستا بوو، بە دوو پێ دەهروانى. کاپرا بەگەى فەرەنگەى دەستى یونان ئەو دوو پێى داخە. ئەو فەرەنگەى پێش مانگێک هاتوێه تورەدوگا و ئەوەتەدى وەزعی شەرەکان بە دڵبوو بە پالەوان مێکەلسى گوتیو:

«بۆ کۆى بچم؟ بۆچى بچمەوه شار؟ من لێرە لای نێو دە مێنەوه. من لە هیچ کۆى تانى واخۆش نەخواردووه و ئاوى وا فێنکەم نەخواردۆتەوه. لە هیچ کۆى پێرانی ئاوام نەدەپوون کە راست وە پێرانیەکانى قەدییم بچن. من بە تۆ نایم پالەوان مێکەلس، پێت تێزم پالەوان ناشیل. من

ناوم < نهریکوهانری> په. کلارنکی وک گومبزی له سر برو، وه کلار خودی قدیم دهجوو. گیرفانه کانی پهبون له قله م و کوله کاغذ. کم تا کورتیه ک یونانی ده زانی. کانی که له گد کربته کان ددهوا، همیشه پادداشتی هه لده گرت، کربته کان پنده کهنین. پک ده پگوت : «ته قه نلی له سر پک نهن». پک ده پگوت : «گنزه له هه ولیر ده گهری» پک ده پگوت : کابرا روژنامه نووسه . لی بان ده پرسى : «تر بژی یی چک ده گهنی؟» کرا تفنگت ؟ کابرا قه لاسی نیشان ددهوا، ده پگوت نه و تا.ا

• رومعتی سوور و رشیکی خورمایی هه بوو. دوو دانی پشه وهی نالین بوون. چهند داوه نوکی به سه سه وه هابوو وک پزیه ی کله شیرده چوون. هه بزهش کرتی ناربان تابوو قو قلیقوو.

روژنکیان که قاره مانانی پالوان میکلس له شکری تورکیان په لاماردا بوو، نهو پنگانه پش به یی چک به دواپاندا له چیا چوبو خورای. هاواری ده کرد : هزی پالوان تاشیل په لامار بژ سر دوژمن. تاو تار قه لاسه کوی له گیرفانی ده دهینا و شتیکی ده نووسی. کاتیک شدره اها و تورک شکان و قه له به تالان وده سنگه وتبکی زوره وه گه رانه وه بژ توره وگا. پک له کربته کان که مرزفیکی توندو تیز بوو، «توقلیقوی» ره شیدی خوش ده ویت، خزی گه پانده کابرای فدرانه سی و کله له سهری تورکیکی په دیاری دایه که به ددستی خزی بره بوو. کابرا که نهو دیاربه سه بره ی دیت، هاواری کرد و له خچوو. کربته کان قاقا پتکه نین. ستله نارنکیان به سهری داگرد تا ورخز هاته وه. ده تگوت مریشکی ناوه رووت کراوی سه بره. لهو کاته دا پالوان میکلس گه پش و لی بان توره بوو گوتی: «واده زانن هه موو کس کربته ؟ نیت قهت گاته ی ناوا له گد کس مکهن .ا»

پاشان رووی کرده مستیگری و گوتی : «باسکی نهو فقیره پگرو بارمعتی بده با له چیا سه ره گوی». کابرای کرتی که سه ره تورکی به ده ستوه بوو، دای له قاقای پتکه نین و گوتی : «سرایی وشر خز نهوی کردنی ناوی» بژ نهو باشبوو که نهو کاره مان کرد.

لهو روژه وه «توقلیقوی» فقیر تای ده هاتی و روژه به روژه زهردو لاواز ده بوو. گوشتی نه ده خوراد. خهونی تالوزی ده بیینی. له گد یونانی ده قدیم ژبانی دواور ده بوو. بهیاری دا له ویی بروات. روژنک گه باران ده باری. بژ مالاوایی خواستن چوه گن پالوان میکلس و گوتی :

• نهی پالوان تاشیل امن یونانیه قه پسه کان به پیار ده زانم. به لام زور توندن. رهنگه بزانی من ماموستای قرتاخانه م. من پیاوینگی باشم، به لام پیای کاغذم. ژیه له گوشت و خون دروست کراون. من پتر خزانانگرم و ده وژم. نهو دورینهش به پادگار له من وهرگوه. دورینه کوی خسته ملی پالوان میکلس و گوتی :

• تز قهرمانندی. ته شی له سه رزانی خوت دورتر بیینی. پالوان میکلس دورینه یی گزینی به ده ستوه بوو، ته ماشای ده شتی ده کرد. وای هاته بهر چاو که له پشت دوکله ی خانه گان، په پاخ سوور جم وجزلیانه. ده ستی هه ساووی تورکان له کانه پوه ده گه پش و خزیان بژ گرتی چیا تاماده ده کرد، پالوان له بهر خزه وه گوتی: «نهو سه گانه بنه بان نایه. زه حصه ده ستیان بگانه مه تره کانی تینه. به لام تینهش که مین. پالوان پولیکسینگیش دیار نیه، ده بی به

دوايدا بنيزم. »

لهوگاته دا که دورینی له سر چاران لاهرډ پرو، ده ویست بچن بزانی داخوا پاکش گه راوه تهره، بان نا؟ میتروسی لاری پوتانی له پد دمی سهو بیو وتی: « سلاؤ پالوان میگیلس ! من له پاپزی سټیفانیسی که شتیوانه وه دیم. » نامه کی وده دسټی دا . پالوان دسټی لاری یونانی کوش و گوتی:

« به خیر هاتی هاوشاری . تامن نور نامه به ده خوښمه وه، بچو لای شهر که ران. به په له سوری پاکدتی هه لپچری و کوته کاغه زیکي له گه له نامه کی دپت که خدتی کوږه کی پرو. تاوینک روصنتی گزری که شاه وه. تراساکی نوسبوی: »

« باهه سلاؤا ندم چهند وشوه له لاهن پایه گه ورده وه بز تزدنوسم . نامه کی به خوښمه وه، هه چچی خوا وه بهری نای بیکه. هیچ هومبندیک نه، ندم چارهش به خنډایی شهر ده که یښ. ته گپیږ به دلت بکه. هرپاری پیوست بده.

پالوان میگیلس هری تیگ تان و به پولا پولا گوتی: « و بهد به حالمان .. ته که ته گپیږ به دلم بکه دم دنیا ده تقی. پاشان نامه ی برازی کرده وه دسټی گرد به خوښمه وهی. جاویر راده ووستا. ناله بکی له گه وری ده هاته دور، دپسان دسټی پنده کرده وه. کاتی نامه خوښمه وه. پیچاپوه و سوتاندی و گوتی: « تنیا ده یښ خوم نیوه ورکی بزاتم، تنیا خوم. له داخان ته لاشه به درد زیکي لینکرده وه خوښ له دسټی هات. دپسان له بهر خوښه وری گوتی: »

« هیچ هومبندیک نه. دایک لارازه. فدرنگی بوکه شوشن، کیشی ش فره که من. قدی ناکا من لیره تازیوم. بن نور گاشه به درانه چول نا کهم. هه رچنده دایک یښ هیز یښ و فدرنگی بوکه شوشه بن وکیشی که من. هه رچنده خوا خزی له ناسمانه وه بینه خواړو بلخته سلیم به، ته سلیم نام.

دپسان دورینی به چاوه ره نار تهماشای خواړه وهی ده گرد. له دسټی پتر دهنگه دهنگ ده هات. تبیی تازهی تورک له خرو دزلان سریان وده درده نا. پاشا سړندی خواړه پرو که پالوان میگیلس و پیاده گانی له هیلای هه لژ پینته خواړ و سریان یښ دانوښی. گوت له یښ که ورتیو، گشت گیانی برنډار پرو، کهم کهم نارام ده بزوه. دهنگی ته قدی تفنگان تا ده هات کهم ده پرو، تنیا چهند کسی که لله شق نه پانده ویست خز به ده سته وه نهدن. به چاوه نووسا پرو و مه تروزیان خالی نده گرد. سرتانی و سانی تروپه پرو. قبی له پاشا هه ستاوه، پاپزینکی پر له زنجیری له بز تارد پرو، فرمانی داپرو، پاخی په کان بگری و زنجیر له مل بیان نیری بز قوسته نسته نه، نه گینا زنجیر بکاته ملی خزی و یښ.

پاشا فره نار هه ت پرو، هه سټی گرد که سوری قورس پرو و به سر ملیدا ده که وری. هرپاریا دست له خد و خوشی کاندی هه لگری و خزی سر گردا به تی له شکری بکا به ره و چپای رژدو هه لده ره وری که وری. بز نه و ناچه به که پالوان میگیلسی مه لعونی تپنداده ترواره. خدلیفه که به وری زانبرو، به دزی پاپزینکی تارد پرو، خه بهری داپره: « راپکه .. لو تکه په ک پدینا بکه و خیرا خسوت ده ریز که، چونکه پاشا سړندی خواړه وه که له به پنت بهری. »

پالوان میگیلس گوتیو: « نه خیر من رانا کهم. من گوناخکی گه وروم کرده. « دیر » نک له

دلی من دایه، شه وروژ دسوتی: نوره ختای منه. من دهی کفاره تی شو گوناهه بدمهوه. تنانته نگه نرهانی دیکهش هرژن. من لیله له بن شو گاشه بهردانهدا دهمنیمهوه. نوت به خزم دادهکم و خزم دسوتینم. تا وهک دیری عیای مسیح دسوتینم.»

به دورین تماشای دشتینی دهکرد که پرپو له پدباخ سوور. له پزاری چیا گوندی مسیحیدگان دسوتان. گرنیمکی ههلهخت، بادینگی تهپلو شهپوری به گرنیمکی دادهدا. ههروهه که سهیری بستوی کپوهگانی دهکرد، له بهر خزیهوه گوتی: پالوان پولیکسینگیس وه درنگی کهوت. دههویه بی، بهلینی دایوو، نیشتا نیمه له شهرداین. کاتی شهر پروای پندهکم.»

پالوان میکینلس لهو کاتهوه که نامینهی کوشتیوو، ههستی دهکرد که ورده ورده، دژستایهتی کۆنی پالوان پولیکسینگیس له دلیدا زیندوو دههستهوه. نیشتا به بی قبن و تنانته به ههستی خۆشه رستیش بیرى لهوه دهکردهوه.

نالوو گریانی ئهفنداری چاره رهش ساوهپهک بوو له گوندهگان دهنگی دایوو. دژستهگانی وریایان دهکرد نهوهکو خزی بکوژی. سهرتایی وهشپۆش بوو. ههراپهک شهری لیپاهه روى لهوی دهگردو خزی به تورگان دادهدا ههتا به گوشت بهی، دلنابوو که تورگ نامینهیان کوشتوه ههتا نهچیشه سهردینی مسیح. سوتندی خوارد که لسهرد گزری نامینهی له کهلاکی تورگان تهپۆلکه ساز دهکات.

پالوان میکینلس دهنگی سسی نهسپان و هاواری شادی و خۆشی گوی لی بوو. چوه سهرد بهردیک وتماشای نهوه دشتهی دهکردکه له نیو چیاکان ناهلوته دراپوو. لهو کاتهدا پاکیش و دهپایو چهکدار به بارو بارخانهوه دهگههشته جی. چهکناری نوردوگا، تیکرا بهسهرد نیشتران وهربوون. تا بارهکان بکهمنهوه. هیندیک به پهله ناگریان دهکردهوه تا چیشتنیک ساز بکهن. دهمینک بوو جگه له نانی رشک چن دپکهیان نهخوارد بوو. بز جهمه خواردنیک گهرم چهردگیان دسوتا. بارهکانیان دهپرد نوردوگاوه له دهوی فهرماندهیان دادهنان. پاکیش چهندن دهمانچهی له ههوا تهقاند و گوتی:

«کورینه سلاو له دایهکان بکهین. نهوه دایهکی خزی برسیهتی و بهم حالهش له زاری خزی دهگرنهوه بز نیمه دههیری.»

پالوان میکینلس به توبهیی به سهرد پاکیش دا نهواندی و گوتی:

«نیشهکان به خۆپایی خهسار مکه، وهره نیره کارم پیشه. پاکیش هات و پالوان سهیری برده بن گویی و دهستی پشکرد. نهوش گویی قوت کردبوون، له سهرد پههجان دهسپا و دهگوت خزی بز رۆشتن ناماده دهکات.

«تینگههستی پاکیشا نهوه مهسهلهپهکی فره گرنهگه. تینگههستی بهر لهوهی پگهپه مهسهده نه کوژدنی. له گهراوههوا بشکوژینی گرنهگ نهه. پاکیش به پنگههستهوه گوتی:

«دلیا به پالوانا من دهی کویه شهراپان خالی بکهم و بهتالیشیان دهکم. سوتند به پاکیزه پیرۆز له گهراوههوا دلت خوش ناگهم. روى بهرو دشت وهرگهرا که وهپئی بکهوی. بهلام مستیگری بزى له کهمین ونستا بوو. کاتی پاکیش تیدهپدی، شالوارهکی گرت و گوتی: «هاوپی پاکیش! تو برتولدوی ناشای منت بینی؟ نهوه فقهیره حالی چۆنه؟ پروا بکه له

ژبه کم زیاتر له بیرې نه و دام.

خمن مه خو، زور شته. له مالی سبغاکاسی پر دېتم. زور به که یږیو. دایه له نېو ژانه، تنیا کراسی ژانه کیسه.

ناخ .. پاکښی خوشه ووستا نه و ژو خوشانه چی بان لېهات که له ژر خانی مالی پالوان میکلېس سر خوش دهوین. تازه مه گدر به خورن پېښینه و.

به لام پاکښ گوتی نه ده دایه و لینی دوور که ورتېزه. ده تگوت پالی لی پواوه .

* * *

سبغاکاسی پر سړی به سورت ته لوی عشقی خندا گرتېو، به زه همتی زو پسته کانی تلغو بڼی ده نویسی، له ترسی شکانی نوکی قله مه کی. زوری دانه د گرت، چنډ رز ورو له راده به ده همتی به بیتاقتی ده کرد. ده تگوت تداوی لهشی دانه پېوه. رنگی پدېږیو، خدی لی نه ده گوت. نه ژوتی راست نه ده پوښه و. له بهر خړیوه پېری ده کرده و :

نه گدر پېوی به نامانچ بگم، ده بی پده کی بگم. به لی پیوسته تالوکه کی بگم. بزیه سړی به سهر مشقه که پدا بهر ده داووه ده نویسی. پاش هرو و ته قله پدېکی زور، ده ستی لېهات و ترانی له سو ته ته لوی پشی گه وری تلغو بی به جوانی بنوسی.

تراسکی ماموستای ده بیست پشی چکوله شی بی بنوسی. پیره میزد گوتی: « من پیوستم به پشی پچوک تیه. تنیا پستی گه ووه به کاری من دېت.» بابه گه ووه له فنیوونی تله نویسی مه به ستېکی هېوو. نه و ژو چاره نوای تراسکی بو تا رازی دلی خوی بی بیژی.

نیوه رز لایداو، ژنگان سفرو بان راخستېو، ناتیان ناماده کردېو، به لام تراسکی دیار نه بو. دایکی ثاوتاو ده چوه دهر به نیگه رانی سړی لای چای ده کرد. گوره کی بز گوتی چوبو؟ بزچی وه درنگ که ووتیو؟

به یانی زو تهنه گه کونه دا گېراوه گدی ده ست دایوه وله گدل هاواله کانی «مانولیو» و «تاندریکس» و «هارتوس» و «دوازه» مندالی گوندی بز گه موی راو چوبوه کینوی. هیندی داس و قوچه قانیاں پی بو. هیندېکیش چوماخی نوک تیژ. تاندریکوس کونه په پاخی زهنگوله داری باپری به سړی د رنکه و کردېو، به قسې خوی تالای دروست کرد بو.

کانی گه پشته بناری چیا، تراسکی فیکری گرد و هدمو له ده وری گڼ پوښه و. گوتی: مندالینه من دوشی پاسی نه شته خوم بز کردن. گوتم نه مرز بز گوتی ده چین. نیمه هدمو پېاوین. شرمه له مالی له نیو ژان دایین. نیستا سرده می شوته. گالته و گه موی مندان تیه. نیستا باوه کان له کینوی له گدل توکان له شر دان. ورن نیمه شی پچینه شری. ۱۰

هارتوس به تره وده هاواری کرد:

- پچینه شری؟ شری به راستی؟ نه و پنی وایو وک جارن بز گه مده ده چنه چیا. تیهو توک و نیوه شبان دهنه قله و وده وای بهک ده کون. تراسکی گوتی: « تو پیت وایو مندان بازاریه؟ تا نیستا هر مشقان کرده تا ده ستی خومان فیزی پیار کوشتن بگه بن.»

هارتوس گوتی: «رونی بگوه. داخوا به راستی نیمه ده چنه شری توکان؟ من دوشی

شوان بوم، نازانم چت گوتره. ئیستا بیژه بزانم مه‌به‌ستت چیه ؟

باش گوی بدیه بزانم ده‌لیم چی. نه‌گهر ده‌ترسینی، به‌چوره‌ گوندی و له ژیر داویتی دایکت دا خزه‌ شیره. له‌دویری چیا گوندیکی تورکان هه‌یه به ناوی « به‌هوس ». نیمه ده‌چینه نه‌وی. کاتیک گه‌به‌شتین، یه‌ک له نیمه ده‌چینه پېش، منداله تورک توره ده‌ین و ده‌ین شه‌رمان له گه‌ل به‌کن. ئیستا ئیگه‌به‌شتی ؟

باشه... نه‌دی نه‌گهر باوکیان هات ؟

با بین... من تهنکی داگیرای باهه گه‌وره‌م هیناوه. مانولپوس دلفخشی داوه گوتی: « مه‌ترسی، پیاوه‌کانیان هه‌موو چورونه شه‌ری. » ناندیرکوس پشتی قسه‌کانی گرت و گوتی: « بېه‌گه له ژن و مندالان کسه له گزند یه‌ماوه. تابی ده‌ست له ژنان بدی. گه‌ره‌کانیان هان ده‌ده‌ین و شه‌ریان له گه‌ل ده‌که‌ین. »

هارتوس که ترسا بوو نه‌ریق بژوه گوتی: « قه‌ی ناکا، یا بچین. به‌لام یز دلنایی یا له پېشدا نیشانه‌ی خاچ بکشین. »

تراساکی گوتی: « پنت خزه‌ بیکشه. باوگېشم که ده‌چینه شه‌ری، خاچ ده‌کیشی. » هه‌موو نیشانه‌ی خاچیان له سینگی کیشاو داپان له قه‌دی چا. زستان بوو، بایدکی ساردی ده‌هات. له لوتکه‌ی کیزی سلنا تازه به‌فر باریبوو. دوو قه‌له ره‌شه به قاره قاپ به سه‌ر مثاله‌کاندا تینه‌ده‌ه‌ین و پاشان بژوده‌بوون.

ناندیرکوس گوتی: « باشوو بیرتولدو شان هینا باهه، نیمه هېچمان نازانین شه‌پور لی بدیه‌ین. له جباتی شه‌پور نه‌و گیتاری بۆ لینه‌داین. »

تراساکی هاواری کرد: « زۆر گوتن به‌سه. دوو دوو به سه‌ف راوه‌ستن. به گیانی ناخیز نیمه له‌شکرین و ده‌چینه شه‌ری. »

مانولپوس ده‌ستی به زگی گرت و گوتی: « ناخ... برسیه. » هه‌موو گوتیان له بیرمان چو نان بینین. 1

تراساکی هاواری کرد: « کسه هه‌قی گه‌رانه‌وی نیه. مرؤ له شه‌ردا برسی و تینو ده‌بی. ده‌بی را به‌جولینه‌وه، وه‌ک ناو ناوه‌مان خوارد بی. پاله‌وانه‌کان ناوان. »

نالاً هه‌لگر گوتی: « له وانه‌به مثاله تورک نان و ناوو په‌نیروو کولپه‌جه‌ان بی بی. چونکه تورک په‌تیروو گولپه‌جه‌ان پینژشه. نه‌وده‌م لی‌یان ده‌ستینین و ده‌بخزین. گه‌رینه یز پېشه‌وه » له گاتنکا نه‌و نالایه‌ی که به گلاوی باهه گه‌وره‌ی سازی گرده‌بوو به‌رزی ده‌گرده‌وه له چیا سه‌رده‌گه‌وت. چهند مندال خه‌ریک بوون خزیان پدزنده‌وه. تراساکی له سه‌ر گاشه به‌ردینگ راوه‌ستاو ناگاداریان بوو. کاتی کسه نه‌یتوانی راپه‌کات، ده‌سته دوو به دوو که‌وته ری.

تراساکی بۆ دل‌دانه‌وه‌یان گوتی:

نه‌گهر له رینگا که‌رونشکینکمان دیت، به‌ر ساچه زونه ده‌یکوژم و ده‌یکه‌به‌نه که‌باب. کی شه‌مچه‌ی بی‌یه ؟

گېرفانان گه‌ران کسه شقارته‌ی بی‌نه‌بوو. ناندیرکوس گوتی: « قه‌ی ناکا. توره‌کان شقارته‌بان بی‌یه، لی‌یان ده‌ستینین. یالاً یز پېشه‌وه. 1 یز نه‌وه‌ی نه‌بته

نیزیک پیرونه و لوتیان و یک دهکوت. هه‌ناسه یان تینکه‌ل ده‌بوو، گر له چاویان ده‌هاته دهر. له لایه‌ک هاواریان ده‌کرد :

« پالا هاوالامبیس ، نهو منداله شارستانیه راماله و بیکه پارویه‌ک .

له لای تروه هاواریان ده‌کرد : پالتراسکی فهرخه پال‌هوان ... نیشه‌لا سه‌ر ده‌که‌وی .

وه‌ک که‌له شیری جەنگی به‌رامبه‌ر یه‌ک وشتا بوون. له‌شی نه‌رم و پینگروایان له سه‌ر په‌نجیه‌یی ده‌سوا .

ناماده بوون خۆ پینک‌دادان. به‌لام هه‌شتا گه‌رم دانه‌هاتیوون. ده‌هه‌بان‌کرد به‌ جینوان. هاوالامبیس به‌ هه‌له‌وه‌رو زار پس ناسرا‌بوو. تراسکی له شه‌ره جینوا له پاش بوو. هه‌ر چه‌ندی جینوی ده‌بیست پتر تروه ده‌بوو. ده‌بیست زوو‌ترو ده‌گزی راجی. له پر خزی یی رانه‌گیرا، لیری سه‌روه‌ی هه‌لگه‌راوه‌و دانی نیشاندا. هاوالامبیس سه‌ری به‌رده‌وه نیشانی و وه‌ک به‌رائی خزی پشادا. به‌ ده‌وری یه‌کدا هه‌له‌به‌ه‌زین و ورشکه به‌ردیان به‌ لای بۆ نه‌ملولا راده‌دا. هاوالامبیس هاواری ده‌کردو جینوی ده‌دان. به‌لام تراسکی به‌ده‌نگ بوو. له ده‌ره‌فت ده‌گه‌را که‌ حه‌ریف خاف‌لگیر به‌کاو له سه‌رزی به‌دات.

یاران دا‌یده‌یه. ناو له سه‌روه‌ه‌گوتیاندا ده‌هاته خواری. هاوالامبیس پینخواس بوو، لاتی ده‌چه‌قین. به‌ لام تراسکی چه‌که‌می ده‌ پشاپوو. ده‌خلی‌کا. هاوالامبیس پشته پینگی لیدا، نه‌گه‌ر تراسکی ده‌ستی به‌ گاشه به‌ردینگ نه‌گرتیابه له سه‌ر چاوان ده‌که‌وت. نالا هه‌لگر له‌ کاتینکا به‌ توره یی غنسی بایه‌ گه‌روه‌ی راده‌وه‌شاند هاواری کرد : ته‌ی خاین... ته‌ی خاین...

نه‌وانیتر چه‌په‌نه‌بان لینه‌داو هاواریان ده‌کرد : .. نانه‌وین هاوالامبیس ... نانه‌وین ..

تراسکی له رکان شیت پیوو، دا‌هاته‌وه ده‌ستیلا به‌ردینگ . به‌لام هاوالامبیس گورج خزی گه‌بانه‌ ده‌سه‌که‌ی و گوتی : « منداله شاری پس ! نه‌و به‌رده‌ی فرته‌وه، ده‌نا به‌و داسه‌ ملت ده‌په‌نتم. »

تراسکی تهنگی له ده‌ست تاندیری‌کوس هه‌نا ده‌رو گوتی : « به‌م تهنه‌نگه وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه.

دپاره له‌وه تی‌په‌په‌وه، پا تو من ده‌گوژی و پا من تو. »

هانزلیوس هاواری کرد بۆ خاتری خوا ده‌ست راگرن، دپاره تو‌رکشان له بیر چه‌وته‌وه.

یه‌که‌بان گوتی : « پشگی بایین. بۆ هه‌ر که‌س هات نه‌و فه‌رمانه‌ده‌یه. » هاوالامبیس گوتی :

« پشگ به‌ کار نایه. هه‌ر که‌س نه‌و‌تری له سه‌رزی دا‌ته‌و فه‌رمانه‌ده‌یه. دا‌هاته‌وه داسی ده‌ست

دا‌یه‌و په‌لاما‌وی به‌وه، تراسکی کشاوه. بۆ پشت به‌ردینگ و تهنگی به‌ شانه‌به‌وه ناو ته‌قی لی

هه‌نا. گولله سه‌ره‌گر و چا ده‌نگی دا‌یه‌وه. هاوالامبیس قاقا په‌نگنی و گوتی : « کۆنه ناست

خالی بوو، به‌به‌خت ته‌م جار چه‌ده‌که‌ی ؟ کارت گراوه. »

تراسکی تهنگی دا‌تاو ناو‌ری دا‌یه‌وه. ده‌تی تاندیری‌کوس داسی بۆ راداشته‌وه. داسه‌که‌ی

وه‌رگرت و له کاتینکا داسان هه‌له‌ه سه‌راند به‌کتریان په‌لامار دا، ته‌مه‌جاره لایه‌نگرانی هاوالامبیس

تالا‌هه‌لنگریان په‌لامارداو به‌ هاواری خاین خاین تینک به‌ری‌بوون. ژۆفیان وه‌سه‌رزی که‌وتن، هه‌ندیک

چه‌رونه پشت به‌ردان و به‌ قوچه‌قانی به‌ردیان دا‌ویشت. خوین به‌ سه‌روبا‌سکاندا ده‌هاته خوار.

تراسکی نه‌ژۆزی بریندار پیوو ده‌سه‌لی. تراسکی تهنگی هه‌لگه‌رتوه به‌ شانه‌به‌وه نا. هانزلیوس له

وہ ترسا کارہ ساتنیک بقہ رمی. لہ پست سہری تراساکی ونستابور، راست لہو کاتہدا خہریک ہوو پہلامپتہکدی بکیشی، دستنیک لہ باسکی تراساکی دا و تفتنگ سہری کرد. راست لہو کاتہدا تہزیک ہوو کوشتار ہکری، لہ دورودہ دہنگیک ہات.. زہلامپکی زلزل لہ کاتپکا چوماخپکی ہلہلدہ سپراند لہ چپا سہر دہگوت. ماتولبوس ہاواری کرد :

کورینہ توریکیکی نیزہ کدر دی، با راکہین. ماتولبوس کہ خہریک ہوو راہکا، تراساکی پست ملی گرت و گوتی :

شہرمی ناگہی ہلڈنی، چقہوماوہ، تورک با تورک ہی، بالا کورینہ چہک بدہست تہو تورکہ پہلامار بدہین، تراساکی و ہارالامبیس پتیکوہ غاریان دہدا بدو ہەر کہ سہ دہبوست وہ پیش پکھوی، تہوانہی قوچہ قاتیان ہی ہوو، و سہر بہردان کھوتیوون و خویان نامادہ دہکرد، لہ پر ہاوار ہمسقاو گوتی:

ہای .. شہ پتانینہ بہردان ناوین. من تورک نیم، من ہاریلاتوسی پیرہ شوانی سیفاکاسم، منداں راوہستان و پہشزکان، حہیف کابرا تورک تہبوو تا بیکوژین، بہ دوا ی سہری پیرہ شواندا دہنگی زہنگولہی بہ و نیزی پیش سہری دہات. ہاریلاتوس چوہ نیز زاروژکان لہ بہر ہبلاکی دہاژان و نیوہ گیان بیوون، بہ سہر سوہمانہوہ چاونیکی لہکردن و بہ قاقای پتیکہنہوہ گوتی :

نہوہ چپہ؟ نیوہ بز کوئی دہچن ؟

تراساکی گوتی: « دہچوینہ شہری تورکان . من تفتنگیشم ہیناوہ . ہاریلاتوس بہ پتیکہنہوہ بہ رانی خوی داداو گوتی: « ندی تورکی بہدہخت لہ ترسان بلہرز، تراساکی دیت و دہتان کوژی. »

تراساکی لہ ولہام دا گوتی: « پیرہ سہگ ہی مہکندہ. دہنا سونند دہخزم کہ ... تہوہی گوت و تفتنگی لی راست کردہوہ. »

نہمجارہ شوان بہ تورہیی دہنگی دان وگوتی: « دہراکہن منداں ورتکدی سہرسہری و بہرہلا، راکہن ہرؤنہوہ دہاتوشی تہو درندانہ دہین. » سہگی زہ لامیش گہبشتی، دہوری شوانیان دہداو جار جاریش بہ منداں دہوہین.

ہاریلاتوس جاریکی دیکہش گوتی: «گوتم ہرؤن، دہنا تہو سہگانہتان تی بہرہدہدم، تا لہت ویتشتان کمن. » منداں لہ دہوری فہومانندہ کاتبان کوژ ہوونہوہ دہہوایہ بہرہار بدہن. ہیندینگ کہ ناقشتر ہوون، پششاریان کرد بکہ رنہوہ و رزؤنکی دیکہ بہ پرداخنی نان و نار و شقارتہ ہلگرن و بچنہ گیانی تورکان.

شوان بزہی ہاتہ سہر لبوان و بہ نافہرینہوہ تہماشای کردن. لہ بہر خزیوہ دہیگوت: « نہم پچیکوژلہ بدہ جستانہ چندانہ بہ تامن. چہندہ باشیان گوتوہ کہ: کریش دہست بہ تفتنگوہ لہ دایک دہین. بہ دہسنگیان تفتنگ و بہوشر مہمکی دایکبان دہگرن. ہەر لہ ئستاوہ وەک شہرکہری پیر پتیکوہ راوزو دہکمن. دہلئی دہ پانہوی ولہامی سولتانی بدہنہوہ. »

پاشان رووی کردہ تراساکی و گوتی: « منداں! پیژہ یزانم چند سالی؟ »

تراساکی لہ ولہام دا گوتی: « سہت سال. ہزار سال .. بز تو فہرقی چپہ؟ »

شوان فره شاد بوو، نهوش به منډالې هه روا بوو. رژژنک تفهنگې بابې دزیبورتا بچی تورکان بکړوئ. جارینکې دیکه که له گډل داپکې چوپړه له نگرگای < سپینالتکا > له وی پاپزوی دیوو، وده سره که وتیو بانگې پاپزوانی کړد بوو. پاپزوان پرسېپوړی: < چت ده وی چلمن ؟ > منیش له گډل خوت بهره ...

بز کوی ...؟ ده ته وی بچیه کوی..؟

بو قوته نته نیه ..

ده چی چده کوی ؟

دهچم سولتانی ده کوژم، مه له وانی گهمی کوی بان له و قسانه بیوو. هاترو به ده وو له قاقای پینکه نییان دابوو. هاریلاتوس ترسابوو، رایکړد بوو، شوان کاتی سرده می منډالې خوی وه بیر ده هاته وه، دلی پرده بوو له خوشی. به منډاله کانی گوت :

دورن منډاله نازایه کانی من . ورن .. من له گډل سهگ و هره کانم وه پیش ده کوم، نیو هس به دوا مدا ورن. له گوندی دلیم که نه مرؤ هه مرو پینکه وه چو پروینه بهر مری، هه تا شرتان له گډل نه گدن. بالا فره خه شیر خوزه وسته کان ورنیکه وین. هاریلاتوس به زمانی خوش زاروکی رام کړدن. پاشان نردوه نانیک و سهلکه په نیرینکې له خورجین هینا ده وو لینی په شکر دن. منډال برسېپوون، به ئیشیا نانه که بیان خوارد. پاشان گوتیان : خوزیا ناویش هه بابه تینوما نه. شوان قمقمه ی هینا دهر و گوتی منډاله خوزه وسته کان من ناوم نیه. به لام شرام هه به، شدرابیش خه راب نیه. به سلامه تی !

سری هه لبتاو به زار به نا. پاشان به منډال نیدا گتیا و قمقمه خالی بوو. شوان گوتی :

نیر بکه ونه ری. تورکمان کوشت و گونده که مان سوتاند. نه وانه شمان به دیل گرتوه، هه وو بز نه کانی نشاندا.

له ولاره بابه گوره که نیگه ران بیوو، بهره و چیا که تیره ری. ته ته له ی به ده سته وه بوو بانگی تراساکی ده کړد. کاتی له دورره وړه چای به تراساکی کهوت که به دوی میڼه لدا دیت، نامیزی لیک کړده وه گوتی :

ناخ... تراساکی له عنه تی له کوی بووی. راست نه مرؤ پیوستم به تو هه بوو. منت به چی هیشته ریشتووی. وده ده مه وی ئیشکی باشت لی بیرسم. تراساکی که راست بز ژووړی ده چو گوتی :

بابه گوره ! من له پیندا ده مه وی نانی بخوم، برسېمه نه ژونزی دیشان، به لام بز نه وی وده سر خوی نه هینتی، هه نگای توندی داوشت.

هیشتا تاسمان که میک روانک بوو، باران لینی کړد بزوه. په له هه وی زیرین پرده بان به سر وژوا وادا کیشابوو. بابه گوره وه له بهر ده رگای حساری دانیشتن، پیره میرد ته ته له کهی تیشان دا که هه مووی به پیتی گوره ی نه لغو بی پر کړد بزوه.

تراساکی ! نه مرؤ تیر ناتوانی شهرم له گډل بکه ی. چونکه ده رسه که ره وانه. تماشای که و پزانه . هه موو پشته کانی نه لغو بی فیر بووم و نوسیرمه وه.

نانه رین بابه گوره ! نه مرؤ غره ت بسته . چوژ توانیت به جارینک هه موو پشته کان فیزی؟

زستانه. بایه کی سارد له لوتکه چپاکانی به بهر داپوشراوه وه هلېکړدوه. گاندي له سرمان دهله رزی. له بشاری چپای سنا. له نیزیک نژدوی پالہوان میکلس، نوو نه شکوته کوهه نیشتا ش پر له ژن و منداله. نوو نه شکوته به ستنی چومیکي زړو قه بهم بوه، نیشتا وشک بوه له هممو شورشیکلا ژن و مندالی مېسېه کان پدناپان بز نم نه شکوته هیناوه. له سرده می شوشی گه ورده دا، تورک ناگریان هاروشوته نیز نه شکوت، تا پدنا بهر ده کانی نیز نه شکوت بوئین. هینشا له تاریکی دا، نیکي مرده کان له نیز سهوولی نه شکوت دا برقه پان دیت. نیشتا ژن و مندالی دیکه له بهر ده سستی تورکان رایان کردوه، هاتوونه نم نه شکوته تا به نیکي خویان بارستایی نیکي کوژاوانی گژن قورستر بکمن.

به رزؤ دېته ده ری، تا هیندی گژو گیار ره گه دار بجوون و وه گ ناژولې بله وه پښ. سر هل دین له دورو تماشا شې نوو تخته بهر دانه ده گن که پالہوان میکلس کردونی به مته ریز و بهو تماشا به هینکیان دېته بهر. مادام که ربه ریان بهر بهر ده کانی ده گات، نووان ناترسین. پیش چهند رزؤ تورک تا نیزیک نه شکوت هاتیرون. هاوارو رزوی پدنا بهران ده سټیکرا بوه. له پر پالہوان میکلس له هیلامی هلز هاتوه ده ر، تورک و یونانی پښک وهر بېوون. چپا له هه بیه تان دهله رزی. تاریکی شو لیکي چپا کرده بونه وه. به یانی دیسان دهنگی گریان و هاوار له چپا هستا. ژن له نه شکوت یدا ده گریان، هیندی داوای یارمه تیان له خودای ده کرد، هیندیکش که نازاتو یون، به دوا ی گیرد و چوماخدا ده گران که دست بوه شین.

مه یی کهم بوون و برسه تی هیلاکی گرد بوون. تورکیش ده سته ده سته له دهشت و مه زرا شین ده بوون. پاشا فره توره بېوو، سویندی خوارد بوه که ساری پالہوان میکلس له کیسه به کدا به دپاری بز سولتان بنزی. دوو ساعات دوا ی نبوره مه یی ورده ورده پدرو گزی ده چوون. دهنگی هوارا هه رای سهری زانی تورک له چپا دهنگی ده داوه. ژن و مندال له نه شکوت دا هاوار و گریانان بوه. له پر رحمتی خوا هاته خوار. له بستوی چپاو له پشت ساری تورکان ده سته ی پالہوان پولیکبگیس گه یشته مه بدانی شهر. په پاخ سوور که که وتیونه نیوان دوو ناگر. خویان نه گرت و رایان کرد. هیندی که وخته عه رزی و هیندیکش به ده شیندا ره وین. دوو پالہوان به سواری سریان ده دوو نان. هورتکیان بریندار بوون. به لأم له گهر می شهر یدا به خویان نه زانیبوو. شو که گه رانه بهر نه گانین ده زمانکره و پنچاپان. پالہوان میکلس له شان و پالہوان پولیکبگیس له رانی بریندار بوون. هورتک برسی بوون. قاره مانانی پولیکبگیس خورجیان کرده وه و نیمه تی تاسمانیان هینا ده ری. برشی بوه له : نان و زه بشین و سپواز و شراپ. له کاوله بهر دپنک دا که نالای ره شی پالہوان میکلس، په نوسراوه ی سور له ساری ده لراوه،

هه‌رت‌ک پ‌ال‌ه‌وان به‌رو و رووی یه‌گه‌تر د‌ان‌ب‌ش‌ت‌بو‌ون. ب‌ای س‌اردی گ‌ر‌ن‌س‌تان به قه‌ل‌ش‌ته به‌ر‌د‌ان‌دا ده‌ه‌اته ژو‌ور له ده‌ره‌وش به‌فر ده‌پ‌اری.

ت‌ن‌ود‌و‌رس به نام‌ی‌ز‌نگ د‌اری وش‌گه‌ره ه‌اته ژو‌ور. د‌لی ب‌ز ت‌م دوو پ‌ال‌ه‌وانه ب‌ر‌ش‌ت‌اره ده‌س‌وتا. ه‌ات‌ی‌رو ت‌اگ‌ری‌ان ب‌ز ب‌گ‌اته‌وه. به‌لام ژو‌و و‌ده‌ر‌گه‌وت تا به ت‌ن‌ب‌ا ب‌ن چ‌و‌ون‌که له ناخ‌اف‌ش‌ته ک‌ان‌ب‌ان د‌پ‌ار بو‌و‌گه و‌ت‌و‌و‌ز‌ب‌ان ج‌ب‌د‌ی به. پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س له ب‌گ‌وت:

خ‌ب‌زت ب‌ی‌ته ر‌ئ پ‌ال‌ه‌وان پ‌ول‌ی‌ک‌ب‌ن‌گ‌س! خ‌وا ت‌وی ب‌ز ت‌ن‌ب‌ه نا‌ود. ت‌و سه‌ک‌انه نه‌پ‌ان‌ده‌ه‌ش‌ت‌ین!

له گ‌اتی ت‌و ق‌س‌انه‌دا به د‌ل‌ن‌کی خ‌ه‌م‌بار‌وه ت‌ه‌ما‌ش‌ای هاو سه‌نگ‌ه‌ری خ‌زی ده‌کرد. پ‌ال‌ه‌وان پ‌ول‌ی‌ک‌ب‌ن‌گ‌س که سه‌رت‌اپ‌ن ره‌ش‌پ‌ز بو‌و، ده‌س‌ا‌ن‌ن‌کی ره‌شی له سه‌ری به‌س‌ت‌بو‌و، خ‌ه‌م‌بار‌و ره‌نگ ز‌ه‌ر د‌ژو‌وت له گ‌اتی خ‌زی پ‌یر ب‌بو‌و. ن‌انی ده‌خ‌وارد، به‌لام ه‌ه‌ت و ه‌وش‌ی له ج‌ی به‌کی تر بو‌و. ت‌و ز‌اره‌ی که ت‌ه‌وه‌نده گ‌ه‌پ و گ‌ال‌ت‌ه و پ‌ن‌گه‌ن‌ب‌نی پ‌ن‌خ‌وش بو‌و، ن‌ی‌س‌ا گ‌ر‌ژو پ‌ن‌گ‌ه‌دار‌و بو‌و. رو‌ومه‌ته سو‌وره‌گ‌انی س‌س و چ‌رچ ب‌بو‌ون. له رو‌ومه‌تی ج‌وان و م‌ی‌ه‌ره‌ه‌انی ر‌ش‌ن‌کی ژو‌ورو ت‌ال‌و‌ز ه‌ات‌ی‌وه ده‌ری.

پ‌ال‌ه‌وان ق‌م‌قه‌ی شه‌راب‌ی ب‌ز ل‌یری ب‌رد و گ‌وت‌ی :

به س‌لام‌ه‌تی ت‌و پ‌ال‌ه‌وان پ‌ول‌ی‌ک‌ب‌ن‌گ‌س!

به س‌لام‌ه‌تی ت‌و پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س! ت‌ازه له م‌ن ت‌ی پ‌ه‌ری‌وه!

پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س د‌لی ک‌وش‌را. ت‌و د‌ل‌س‌وز‌یه ب‌ز ت‌و ژ‌نه ت‌ه‌بو‌و که به ده‌ستی خ‌زی ک‌وز‌را بو‌و. چ‌ون‌که ت‌و ژ‌نه ژ‌یانی پ‌یا‌وان‌ی ت‌یک ده‌دا. ده‌ب‌ایه ب‌ک‌و‌ژی. پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س له‌و شه‌وه‌وه ه‌ه‌ستی ده‌کرد که سو‌ک‌تر بو‌و. ن‌ی‌تر ک‌اتی به ت‌ن‌ب‌ا ده‌بو‌و ه‌ه‌ستی به شه‌رم‌ه‌زاری نه‌ده‌کرد. ز‌ه‌ب‌نی رو‌وت‌ر بو‌و. ن‌ی‌س‌ا ن‌ی‌تر به ب‌ئ ق‌ه‌ی‌لو به‌ند ب‌ز ک‌ر‌ت سه‌ری ده‌کرد. به‌لام ت‌و پ‌یاره ره‌ش‌یده‌ی که به‌رو و رووی د‌ان‌ب‌ش‌ت‌بو‌و خ‌ه‌می ده‌خ‌وارد وله خ‌ه‌فه‌تی م‌رد‌نی ژ‌نه‌که‌ی ت‌وا ب‌زو‌ه. پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س گ‌وت‌ی :

پ‌ال‌ه‌وان پ‌ول‌ی‌ک‌ب‌ن‌گ‌س ده‌مه‌وی ش‌ت‌ی‌ک پ‌ن ب‌ل‌ن‌م د‌ل‌گ‌ر‌مه‌به. له‌و ک‌اته‌دا که ک‌ر‌ت له به‌ر‌چ‌ا‌وه‌مان له خ‌و‌ش‌ی‌دا ده‌گه‌و‌زی. خ‌ه‌می ژ‌ن خ‌واردن شه‌رمه. به شه‌ره‌فی خ‌وم سو‌ت‌ند ده‌خ‌وم، نه‌گ‌ه‌ر ژ‌ن‌یک له ژ‌یانی م‌ن‌دا ت‌ه‌وه‌نده ک‌ار‌ی‌گ‌ه‌ر ب‌ایه که نه‌ه‌یل‌ن ت‌ه‌ر‌گه‌ک‌انم به ج‌ی ب‌گه‌ی‌ن‌م، ده‌م‌ک‌وت . ت‌ه‌وی گ‌وت، ت‌و ده‌سته‌ی که ژ‌نی چه‌ر‌که‌سی پ‌ن ک‌وش‌ت‌بو‌و به‌ری کرده‌وه. پ‌ال‌ه‌وان پ‌ول‌ی‌ک‌ب‌ن‌گ‌س پ‌اره‌و ن‌ان‌کی به ده‌سته‌وه بو‌و که ب‌ی‌خوا، به ع‌ه‌زی دا‌دا و له ک‌ان‌ب‌ا ق‌ب‌ن گه‌رووی گ‌رت‌بو‌و، له وه‌لام دا گ‌وت‌ی: پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س ت‌و‌ج‌انه‌وه‌رن‌کی د‌رن‌ده‌ی، م‌ش‌ب ن‌ی‌س‌ان‌ی‌ن‌م.» رووی ب‌ز ل‌ای ناگ‌ره‌که و‌ه‌گ‌ه‌ر‌ا‌وه‌مه‌وو له‌شی ده‌له‌زی.

پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س له ناگ‌ره‌که و‌ه‌ن‌ی‌ز‌یک که‌وت و تا‌و‌ن‌گ ه‌ه‌رت‌ک‌یان سات و ب‌ب‌نده‌نگ بو‌ون له ناگ‌ره‌که را‌ها بو‌ون.

ت‌ن‌ود‌و‌رس ج‌ار‌ن‌کی تر ه‌اته ژو‌ور تا ناگ‌ره‌که خ‌وش ی‌کا. به‌لام که ت‌و دوو پ‌ال‌ه‌وان‌ه‌ی وا له ف‌ی‌ک‌ردا د‌یت، سه‌بر‌و‌که له سه‌ر پ‌ه‌ن‌ج‌ان ک‌ش‌اپ‌ه‌وه. له نه‌کا‌و پ‌ال‌ه‌وان م‌ی‌ک‌ن‌س به ده‌نگ‌ن‌کی گ‌ی‌را‌و، وه‌ک له دو‌وره‌وه ب‌گ‌وت‌ن‌ت، پ‌رسی :

ت‌و ده‌زانی ک‌ی ک‌وش‌ت‌ویه ؟ ه‌ات‌ی‌وه سه‌ر ت‌ه‌وی که ه‌ه‌ر‌چی ه‌ه‌به رو‌ونی ب‌کا‌و ده‌ری ب‌ه‌ی‌ت .

پالەوان پولیکسینگیس تینکرا بوو. دهستی پالەوان میکلیس گرت و گوتی : کی ؟
 . هندی بده . له سەر خزیه . من رازی لهوه تانترم له لایه و پیرسته بۆت باس بکهم .
 دانیشهو گوی بدهیه . سوینده دهخۆم که پاشان تهریق ده بدهوه و نیتتر قهت بیر لهو ژنوه له قاتله کدی
 ناکه بدهوه .

پالەوان پولیکسینگیس که ناگری له چاوان ده باری ، دووباره پرسباری کرد : کی کوشتویه ؟
 کی ؟

. من له کساسی پرازامهوه نامه به کم پینگه بشت ، دواى خویندنهوهی سوتاندم . بهێی پالەوان
 پولیکسینگیس ! نینه به خۆپایی خۆمان زهحمهت ده دهین . به خۆپایی خوینی خۆمان دهوین .
 کریت نهم جارهش نازادی نابینی . یوان لاوازه . نورویایی بی شهرفن . سولتان فره به هیزه .
 پالەوان پولیکسینگیس گونی نه ده دایه و که له جی ههستا ، سهری وه بهردیکی کهوت و
 تهقهی لیهات . جارنکی تر هاواری کرد : کی کوشتویه پهنم بهێی و پاشاوهی قسه کانت بو
 دوايه ههنگره .

پالەوان میکلیس له کاتینکا هندی و نارام ههله دهستا ، چاوی له چاوی نهو بریوو گوتی :
 من .. بهێی من !

پالەوان پولیکسینگیس پانی وه بهردیکی داو دنیای له بهر چاوان تاریک بوو . گوتی :
 . نا .. نا .. شتی وانیه .. تو ؟ تو ... ؟

. بهێی من . من دهوایه یا تو بکوژم یا نهو . بهلام کهوتنه فیکری کریت و دبتم تو
 شۆرگهزینکی باش و کریت پهنستی به تو ههیه . ناچار نهم کوشت . نهو کاره منی هندی کردوه
 وههینی توش نارام ده کانهوه . له خۆرا دهست بۆ خهنجهرت مه به . نهگر دهتهوی تا دهرگا داخهین
 و چرا بکوژنینهوه و شر بکهین تا به کتر بکوژن . بهلام پهنیکش لهو ژن و مندالانه بکهوه که له
 تشکهوتنیدان و یزانه ژبان و ناموسیان له دهستی نینه دایه . بیر له باوکان و له کریت بکهوه و
 بریار بده .

پالەوان پولیکسینگیس شل بۆوه . کهوته عهرزی . دهستی به دم و چاوی گرت و له بهرگریان
 خزی پی رانه دهگیرا . پالەوان میکلیس بی نهوهی گوی بهاته گریانی دۆسته کدی ، قسه کانی درێژه
 پیندا :

- من هاواری پولیکسینگیس گاتی نهو نامه بهم خویندوه و زانیم نیتتر هومیدیک نیه . نازانم
 چم به سهوهات و چ شهتانیگ له بوونی مندا سهری ههله . له جباتی نهوهی بپه شوکیم . ههستم
 کرد وه حشیر و قهوتر بووم . ناخ نهی دهولهته به هیزه نورویاییهکان که خۆتان له نازاد کردنی
 کریت بواردوه ، تف له نپوه ، تف له نپوهی قاجهی پیس . من پهنستم به نپوه نیه .
 من پالەوان میکلیس ، نوکهرنکی پچوکی کریت . پهنستم به نپوه نیه . تهنا نهت نهگر خوداش
 کریت به جی بهێی : من به جینی ناهنم .

داهانهوه ، دهستیگی له شانی پالەوان پولیکسینگیس داو به نارامی گوتی :

- بهسه پالەوان .. بهسه . شهرفی ناکهی !

نهو نیتتر تیز گریا بوو . به چاوی وشکهوه گونی بۆ وتدکانی قاتلی ژنده کدی راگرتیوو . وتدکانی

یه یک به یک به دل‌بوره ده‌چم‌سپا. پال‌هوان می‌کنلس هروره که ورپنه بکا. در‌یوی پندها:

• لهو ر‌و‌زه که ناهومند بوم. سرتند بهو خاک‌دی پنی له‌سر داده‌نیم، واده‌زانم که نه‌ب‌دی بوم. نیستا کی ده‌توانی شان له‌شانم پنا؟ نیر مهر‌گیش ناتوانی هیچم له گ‌ل بکات. ته ناندت نه‌گور ده‌ول‌تی و ه‌سانیش به هم‌مو تواناو گ‌ه‌ما‌ژم بدات، پیم هیچ نیه. من سه‌رو‌ژور ورگ و ریخ‌له‌شم پر له باروتن. من نیستا شتیکی وک قه‌لای نارکا‌دیم. کاتیک زانیم هیچ دهره‌تاتیک نه‌ماوه، نیر خ‌زم ده‌ته‌قنم. .. تی‌گه‌بشی؟

نمه راست بو. لهو ر‌و‌زه که پال‌هوان می‌کنلس نو ژندی کوشت‌بوو که له نیوان گ‌یت و نه‌ودا بیوه پ‌ر‌ژین، له‌وش زیاتر لهو ر‌و‌زه که نه‌و نامه‌بی خ‌وند بزوه و زان‌ب‌وی که بی‌هومند و هیوا شهر ده‌کات، شه‌بانیکی به نیر که‌لله‌رق له ناخیدا سه‌ری ه‌ل‌دا برو. داخوا نه‌وه شه‌بتان بو، یان خودا، یان یه‌کی له باپ‌ره ک‌ون و قینه به‌ره‌کانی؟ خ‌وشی نه‌ب‌ده‌زانی. تنیا نه‌وی ده‌زانی و هیچی تر که هر گ‌اره‌ساتیک‌ه‌اتبا پیش، نو ق‌ده تسلیم نه‌ده‌بوو. س‌کالو گ‌له‌بشی نه‌ده‌کرد. بیری له‌وش نه‌ده‌کرده‌وه که له گ‌ل خودا، یا شه‌بتان و پاسول‌تان ر‌نگ بکه‌وی به‌ل‌کوو وک‌دیری نارکادی خ‌وی ده‌ته‌قاند.

پال‌هوان پول‌یک‌نینگیس ه‌ستار پی‌نجه‌کی له سه‌ری هال‌ند و له کاتیکا روی ده‌لایه‌کی دیکه بو، گوتی:

• پال‌هوان می‌کنلس من ناتوانم له گ‌ل تو له بن می‌چنکا بخ‌وم. ناشترانم تا نه‌و کاتدی نیشتان له شهر دایه، شهرت له گ‌ل بکم. یان له شهردا به تنیا به جیت بینم. به‌لام کاتی کریت هاته‌وه سه‌ر خ‌ز حسابی زورمان ه‌ن که ده‌بی پاکبان بکه‌ین. چونکه تو دل‌ی منت شکاندوه.

پاشان بی نه‌وی روو بز لای قاتلی ژنده‌کی و‌ه‌رگیتی. و‌ده‌ر ک‌وت و به لاکه لاک له نیر به‌فردا ون‌بوو.

* * *

لهو سه‌رانه ه‌می‌چ‌ه‌کان چی‌یان به سه‌ر ده‌هات؟

ژن چور‌بو‌نه سه‌ریانی، له ترسی نه‌وی نکا به‌فری ز‌ور خانو‌ه‌کان برو‌خ‌ینی، پانه‌کانیان ده‌مالی و به ز‌ورده خ‌نه‌به‌گیش چار‌یان له چیا‌کان ده‌کرد و ه‌نه‌اسه‌پان ه‌ل‌ده‌گیشا. خوابه لهو سه‌ره فه‌له‌کان چی‌یان به سه‌ر دیت؟ پای کات‌ریناش چاری ده لوتکه چبای به به‌فر داپ‌زشراو بر‌یبوو، بیری له می‌زده به سامه‌کی ده‌کرده‌وه.

نه‌وی ر‌و‌ژی‌تار و‌ساو بوو، ک‌زه بایه‌کی ساردی ده‌هات. دورسی پاساری له سه‌ساری بایه‌گ‌وره نش‌تن و ده‌س‌بان به چینه کرد. تراساکی به پارو ناتیک‌وره هاته‌ده‌رو ه‌سار پر‌وو له داعبا، ک‌وره که له کاتیکا پاساریه‌کانی به بایه‌گ‌وره نیشان ده‌دا، بانگ‌یشی ده‌کرد. به‌لام پ‌ره می‌زد مات و ب‌نده‌نگ له قر‌ن‌نیک له پ‌نا ناگر دانیشت‌بوو، ته‌ماشای گ‌ره‌کی ده‌کرد که چ‌ون نه‌و دارانه داده‌به‌ل‌وسی و ده‌بانکات به مشک‌ی و خ‌وله‌میش.

بایه‌گ‌وره ماوه‌به‌ک بوو ر‌و‌ژ به‌ر‌و‌ژ بیده‌نگ‌تر ده‌بوو. ه‌مه‌شه مات و له دهریای بیرو فیکری

تاریکدا نوقم ده‌بوو. دیار بوو که خه‌مینکی گه‌وره له‌شی داخ‌تروه.

تراساکی نانی بز داعباکان ورد کردو که گه‌رایه‌وه ژووری، دیتی بابه گه‌وره هه‌لده‌ستی. شو سپارد بووی له کاستلی ستلینگ رهنگ و قه‌له‌مینکی مووی بز بیتن. ئینستا هینا بوویان . به تراساکی گوت :

« نهو ستله رهنگی هه‌لگه‌وه له گه‌ل من و‌ره. منیش قه‌له‌می موو هه‌لده‌گرم. و ده‌چینه کوی بابه ؟ »

« ده بینی ۱. جاری تا به‌فر ده‌ستی پین نه‌کردۆتوه تالۆکی بکه. کاتینک بابه گه‌وره تراساکی گه‌یشتنه به‌ر ده‌رگی هه‌ساری، تاوینک راوه‌ستان، تا تهماشای گوندگانی خواروو بکه‌ن له به‌فریندا نوقم ببوون. به‌فری سه‌ی له سه‌ریان و له کۆلان و له سه‌ر به‌ردان چه‌نده جوان بوو. به‌فر داره به‌ی‌گه‌لاخان و کاول و شه‌گانی نیز گوندی چه‌نده جوان کرد بوو. تراساکی له تهماشای گوندی که به‌شه‌وینک وا گۆرابوو تیز نه‌ده‌بوو.

بابه گه‌وره ده‌سالی رهنگاو رهنگی خوی هینا ده‌ری و به‌فره‌گانی سه‌ر ده‌رگای هه‌ساری پاک کرده‌وه و گوتی :

« تراساکی بز پزیه‌کی پینوه زوو و‌ره‌وه تا یاریده‌م بده‌ی. داری ده‌رگا خاوین و به‌ریقه‌دار ده‌رکوت. بابه گه‌وره داها‌توه سه‌ری ستله‌که‌ی لا‌برد. قه‌له‌می مووی ده‌رهنگی هه‌لکینشار له به‌ر خزیوه به‌ ناره‌ نار گوتی :

« به‌ناوی باوکی وه‌سمانی !

« چه‌ده‌کی بابه گه‌وره ؟

« ئینستا ده‌بینی .. قه‌له‌مه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ کاوه‌ خۆ به‌ وردی و ژیری هه‌وه‌لین پیتی به‌ خه‌تی سوور له‌ ده‌رگا نووسی: نا . پاشان ز، پاشان ا، پاشان د، پاشان ی... تراساکی هاواری کرد :

« ناخ ... بابه گه‌وره ، ئینستا تینگه‌بیشتم. بابه گه‌وره بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی :

« کورم ! ئینستا تینگه‌بیشتی که بز چی گروم گرتیوو که خیری نه‌لفو بی‌ بم؟ من بز خۆم نه‌خشه‌یه‌کم هه‌بوو. ده‌مه‌وی نه‌واوی گوندی به‌و دروشمه‌ به‌ه‌نگینم. من یه‌ک دیواری نه‌نوسراو ناهینم. ته‌نانه‌ت له‌ بووجی گلیساو له‌مناره‌ی مزگه‌وت ده‌چمه‌ سه‌رو به‌ر له‌وه‌ی بچرم له‌ هه‌موو شینتی ده‌نوسم : نازادی یا مه‌رگ ... نازادی یا مه‌رگ ... !

له‌ گه‌ل نه‌وه که قسه‌ی ده‌کرد، وشه‌گانی به‌ نوکی قه‌له‌می موو ده‌نوسی. جاروبار ناویری ده‌دا‌به‌وه تا جوانی کاره‌که‌ی خوی به‌بینی و تهماشای بکات.

پاش کیشانی چه‌ند جه‌غزو خه‌ت ، به‌سه‌وو تا شکلی نه‌وتۆ پینک به‌ین که هه‌ر وه‌ک گیان بازارو که‌ووری ناده‌میزاد و‌ده‌نگ پین و هاوار بکه‌ن. پیره‌ میزد له‌م نوکته‌ سه‌رسۆ هینه‌ره، واقعی و‌رمابوو. ژۆر جار له‌ نه‌وه‌که‌ی ده‌پرسی:

« تراساکی ! بلی، بزانم که نه‌وانه‌ قسه‌ ده‌که‌ن یان نا؟ ناخ ... خودابه‌ تو جادو گه‌ری ۱؟

به‌لی ! ئینستا ده‌رگای ماله‌که‌ی هاواری ده‌کرد. پیره‌ میزد تاوینک راوه‌ستا و تهماشای کرد. ئینستا ئیتر ده‌رگای مال نه‌بوو، خودی پاله‌وان سېفاکاسی پیر بوو. دوولای دلی نه‌و بوون هاواریان ده‌کرد. به‌ نېکه‌رانی له‌ نه‌وه‌که‌ی پرسی :

تراساکی باشم نویسه ؟ غله تم نه ؟ تراساکی به پینکینه وه گوتی :

غموت بیسته بابه گه وره ، زور باشه ....

نیستا بز پشتر بچین ! له بادانه وی کولان دیواریک به فرته یگریوو . پیره میزد جارنکی دیکهش قهله می مووی ده ستلی رنگی رزگرد و دهستی کرد به نویسن . هر ده بنوسی و ده چوه شونه دوروه کانی گوندی و ده بنوسی . رشی رنگی گرتیوو ، به لام گونی نه ده دایه . گرینک له ناخیدا بلنسی ده داو بز پشته وی راده دا . له هر شونن دهرگا و یا دیوارنکی خاوشی ده بیستی ، راده وستا و نهو شکله حاجبانیای ده کیشا . پاشان نهو درک و دیواره لال و بی خه مانه له پر ده ستیان به هاوار ده کرد و ده ردی دلی خویان به نازایی دهر ده پری . له ناگامدا نهو هدموو درگا و دهر و دیوار و داره وشکانه و دگیان هاتیوون ، قسه یان ده کرد و وهک خاچی راسته قبنه موجیزه یان ده نواند .

نیستا پیره میزد دهستی به نویسن راهاتیوو . گه پشته گزده پانی گوندی . مه دره سه و کلیسا و مزگهوت و له ولاتریش قاره خانه بوو . قهله می مووی ده ستلی رنگی هه لکیشا و دهستی به نویسنی دهرگای مه دره سه کرد : نازادی یا مهرگ ! دور پیاری پیر له چایخانه ده هاتنه ده وی ، گوتیان :
به ... به ... پاله وان سبفاکاس بز چما تز ده زانی بنوسی ! له که تکیوه ؟ چده بنوسی ؟ تز وات لیهاتوه ؟

بابه گه وره بی نه وی راوه ستی . له وه لام دا گوتی :

من واله گهل هم موخان مالازی ده کم . نهو ناخرین و سبه تی منه . تا وژونک نیوه بادم بکن .

گام و سبهت ؟

تراساکی به دهنگی به رز گوتی : < نازادی یا مهرگ >

پیره میزد ده کان سریان راوه شانده و چونه وه نیو چایخانه که و گوتیان : و کاری سبفاکاسی پیر ته واوه . بینگومان عیترانیلی دیوه . و بابه گه وره له به رامهر مزگهوت راوه ستا . دیواره کانی مزگهوت فره خاوشن پیوین . تازه سپیان کرد بوته وه . دهرگای مزگهوتیش رهنگنکی زهردی جوانی هه بوو . پیره میزد به نه وه کی گوت :

تراساکی ! دارنکی دست ده پیه و رنگه کی جوان تینک ورده . ده ده وی لیته دا به تابهت زور ههول بدهم . هر پشینی ببوسم ده بی کلکنکی پچوکی هه بی . پاشان ده ستکرد به لوسکردنی نهو پته ی له دهرگای مزگهوت نویسیوو . له و کارده لیهاتووی تابه تی به کار هیتا . بز نه کاره هیزی هه بوو . ناخره کی ههستی به هیلاکی کرد گوتی :

تراساکی با بچینه وه . کلیسا رابگرین بز وژونکی تر . ته مجاره نیردیوانینک دینین ، تا سر یورچی زهنگوله سر ده کمه . بز نهو کاره ده بی هیز هه بی .

بابه گه وره نه شی وریا بی تا نه کوهی . من له گهل تز دهنه سهری .

پیره میزد گوتی : نا... نا ! من نه شی ته نیا بچمه سر .. ته نیا . نیستا با بچینه وه .

له گهرانه ودا مال پیره له ژن . چه ند ژنی دهناتیش ره گهل ژنه کانی مالی که ورتیوون . خه لکی گهره گیش هه موو له وی کنز بیونه وه . تا گوی بده نه دهنگی کریراسی پیر . گوزانی بیژی گه برک

که هاتپوه مالی پالوان سیفاکاس. کرایاس تنیا لهو ماله دپتوانی تیزو پر بخواو بخواتهوه. له کتی پتیزیت دا دپتوانی په نایز نوماله بینې. نو پیره میزدینک بوو به ریشی دوولیزگه و دریز و چاوی کاله.

له شورش کریت دا که هېشتا دمروت و هدرزه کار بوو. له گوندی کاستلی مېړی همه عملی ده له وېراند. که زانی شورش ده سپنکراوه. تهنه گنجنکی هه لگرت و هه موو مېرو مالانی کایرای و پېش خذیدار به دپاری یز شورشگیزانی برد. دواي شکانی شورش، تورک بوونه وه خاوهن ده سلاټ. تېتر کرایاس نه پتوانی بچېته وه کاستلی. ناچار له دهر وېری «تېتېنز» سر گوردان دهوراپه وه. پاشان بوو به چه رچی و دواپش ده فعی لېنده. ده زانی هه لده پېنچار له سر نه وه لیان ده. تهنه ت جارتکیان که می ماپرو، کوستانداریاسی مېرواری گه وری چای نیډا، بهو چه فقهی به رانی پې ده خستې، نهوش له پیاوړتی بخت. چونکه و دواي کروستالینای کچی کو تېوو. له واتشه به راستی له پیاوړتی خستې، چونکه دواي نوو روزه تېتر کرایاس ته واور تافل بېوو. نارام و قله ووش بېوو. لهو دمه شه و گوزانی گوتی ده سپنکرت. گوند به گوند ده گېرا، شېرو گوزانی یز خلک ده گوت و خورجینی پر ده کرد. زنی گوندی لینی کو ده بوونه وه و پېان سېر بوو که چن ده توانی نه وېرندانه رنک بخاوو شېر به و نېته وه که هر کس بیسی ده گری. له شېره کانیدا شورش گوره زیندو ده بزوه. قاره مانی تفسانه یی له قېری ده هاتنه دور. دیزی نارکادی ده تفتیزا. پیره مېرده گان ده گریان و چاویان ده سړی. له دلی خزاندا ده یانگوت: نارکادی هېشتا بهر بهر کانی ده کار هدرچنده هه مېشه هدر ده سوتی. به قه درایی نوو شېرانه زیندو نه یه دی ده بی.»

به بیستی شېره کانی خلک ده گوزانو باشت دهر وېر. پیاوه له چه رکان زاری کیه یان ده کرده وه دهر گای ستدوقه کانیان ناواله ده کرد. خورجینی کرایاسیان پر ده کرد له دانه ونله و نان و خاوه دمه نی. هه رچنده خورجینی پرتربایه، سه ورووی تاو پردووی خوشتر ده بوو. نوو روزه ژتانی گوندی له دور دیتویان. له بهر نه وې له دشت و چا دهوراپه وه له وانه بوو خه بهری مېرده کانیان بزانی. ژن و دواي کو تېوو و خستویانه بهر پرسباران. به لام گوزانی بیژی گه رزک به په له بوو. ده بویست زوو خو بگه پېنېته ماله سیفاکاسی پېر، برسی بوو.

کاتی بابه گه ورو و تراکای هاتنه و مالی، کرایاس له بهر تاگری دانبشتوو خوی گهرم ده کرده وه. بابه گه ورو به خېره اتی کردو گوتی: سلاو پالوان شاعیر !

شاعیر له جی هستا، سیفاکاس له وې به تهنه تر بوو. پېنچگه له و خاوهن مالیکی دل ناواله و سر کونکی به ناو بانگ بوو. له بهر نه وه کرایاس فره ریزی لی ده کرد. له و لاند گوتی:

« سلاو ته پالوان سیفاکاس ا نهی پیره شیری کریت ا ماو ده که من له تاریفی تزا شېر ده لېم. ده موی تو بکم به نه یه دی. بابه گه ورو ووی تینک نار گوتی : « جاری راوېسته با بېرم پاشان . »

ماستراپاس که چاوه رنی بیستی ده تگوباسی مېرده که ی بوو، پرسى :
« مامه کرایاس خه بهر چیه؟ مېرده کم لهو سه وانه له نېر بهر داند ا چه کا ؟ فقیره ته و قهت شه ری نه دیوه. من خیزانی ماستراپاسی زهنگوله فروشم. ده زانی؟ »

گورانی بیژنی شاعیر گوتی : « له پشندا پېم خۆشه شتېنگ بخۆم و لېونېگ تەر گەم تا هۆشم
پېنڤهوه بەر. سەری من وەك خەلەفەي مېش وایه. ئەوەنده برسېم سەرم وژە وزی لێ دیت. »
بایه گەوره گوتی :

. نانی بۆ پېنڤا. گۆزەپەکی گەورهش شەرابی له گن دانېن. زگی شاعیری گەرزۆک بێ بنه.
راست وەك ناوچەي مردوان دەچی. هەرچەندی لێی بیژنی دېسان جێ هەیه.
شاعیری گەرزۆک پێکەنی. مێژوونگێ گورتیان بۆ هېنا. سەرهەیان له سەر راخست. له نێزېک
ناگر له سەر عمرزی دانېشت. لاقي هاوېشته سەر لاقان و زاری به قەدرایی زاری چالۆنک لېک
کردەوه. ژنەکان که دەورەیان داوێو به سەر سور مانەوه تەماشایان دەکرد. بایه گەورهش له
بەرامبەری دانېشتوێو. سەری دەکرد. تا ماوێهەگ هەموو پێدەنگ بوون. بېجەگە له چەری دانی
گریاراس و قوڵتە قوڵتە گۆزەي شەراب هېچ دەنگی دیکە نەدەهات.
ناخوێهەي دەستی له خواردن هەلگرت. ریشی پاک کردەوه و جارێکی دیکەش گۆزەي شەرابی
به سەرپەوه نا. چاویکی له سېفاکاسی پېر کرد که بەرەو رووی دانېشتوێو. تەماشایەکی ژنەکانی
کرد که دەورەیان داوێو. قاچە دێزەوێهەکانی بۆ لای ناگر راگېشاو گوتی : « نېستا هەر پرسیارنکەنان
هەیه بیکەن. »

ژن به سەری وەر بوون. هەر گەس دەپوست دەردی خۆی گەوره تر نیشان بدا. : مێزەهەي
مەنت دیت ؟ براگەمت دیت ؟ پرسیار نەبێو ؟ هېشتا زیندە ؟... هەموو چارەیان دە زاری ئەو
بەربوو. بەلام ئەو نە کەسی دێبوو نە هېچ دەزانی . گوتی : « من بەو بەفرو سەرمایە چۆن
دەمتوانی بە چێادا سەر گەوم. ؟ من بە و برسەیتی و شەر و سەرمایە چکارم بەوی هەبوو ؟ شێر
پێوستی بە هېشتایەتی و ناسودەیی هەیه » گەواوێو کەسی نەدێبوو. بەلام نېستا که تیری خواری
بوو. دلی به حالی ئەو ژنانە دوستاو بۆ لای پەکه پەکهیان رووی وەر دەگێرا و هەریەکەش
وشەپەکی دلخۆشی دانەوهی پێ دەگوتن.

گاتێک ژنەکان روشتن چاویکی له بایه گەوره کرد و بزێهەي هاتیو گوتی :

. هەمیشە باسی بەختەوهی بگە. خۆشەبەختی خۆی دیت. من لەوهی که خەبەری خوش قالب
دەگەم. تەرگی خۆم به جێ دەگەيێنم. نېستا ئەوه خۆدایه که دەبێ نوێش تەرگی خۆی به جێ
بگەيێنی و مین به دۆزۆن دەر نەپەنی.

بایه گەوره تۆرە بوو گوتی : « گەواوێو تۆ به درۆیان خەلک دلخۆشی دەدە پەوه »

گریاراسی پېر گوتی : « من بەندان هەلەبەستم. واتە دەبێ خەبەری خوش بگێرەوه. ئەوهیه
کاری من. »

. نېستا که خۆمانین و تەنیا من و تۆو ئەوه کەسە. راستی بێژە تو گەرزۆکێکی به شارو
گونداندا دە سەرپەوه. هەموو دەنگۆپەک دەپێسی. بێژە یزانم چت بېستو ؟ تۆ چاوی روونت هەن.
هېچ شتێک له بەر چاوت و ن نابێ. چ شتێکی سەپرت دیو ؟ باشە. مامە گریاراس اتۆ پێت وایه
کریت هېوای وەر گرتەوهی نازادی هەیه ؟ بېستووه نێوهی شاعیری گەرزۆک کاتی به تەنیا دەبین
له گەل خودا دەوێن. خودا چت پێ دەلی ؟ داخوا کریت نازاد دەبێ ان نا ؟

گریاراس سەر زەلی خۆی بەرداوه. له سینگێ دا وشە تێکەل دەبوون و به بێ نەزمی دە هاتنه

گهروی. تاوینگ راوه‌ستا، تا باش بیر بکاتمه. دوايه گوتی :

« نئی سیفاکاسی پیرا نیستا نینه تنیاین. من دهموی رازنکت بز ده‌وخم که تا نیستا به هیچ کسم نه‌گرتوه. تو سدت سال له تدمه‌نت رابردوه، له حقیقه‌ت ناترسینی ....
باهه گه‌وره گوتی: ... من له حقیقه‌ت ناترسیم .

« که‌وابوو گوتی به‌ده . کاتینک مەسیح هاته سەر دنیا، سپی و زه‌ردو ره‌ش چورونه سلأوی. له کاتی مرده‌نیشتدا دیسان هه‌موو میللەتەکان چورونه سلأوی. گرتیش چووو. له تازیه‌ی رۆله‌ی کانییدا ده‌سەڵاتیکی وه‌شی له سەر به‌ستبوو. کریت له پشت سەری میللەتەکانی تر ونیستا بوو. دواي هه‌موان خزی به مەسیح نیشاند. ناخر نمو چۆن ده‌یتوانی له گە‌ل میللەتە گه‌وره‌ی کانی وه‌ک روس و ئینگلیس و ئه‌مریکا پێکه‌وه به‌چینه لای؟ ناچار چاره‌روان بوو تا هه‌موو رۆشتن. پاشان ئه‌ویش له خاچ وه‌نیزیک کەوت و لاقه‌ خه‌یئاوه‌ی کانی مەسیحی ماچ کرد. ئه‌وه‌نده مایه‌وه تا شمو داهاات. ته‌واوی وژو هه‌تاو به‌رده‌ی کانی سەر کرد بژوه. به‌شمو هه‌روه‌کان کۆ پورونه‌وه و ئاسان تاریک داهاات و دڵپه‌ی درشت و گه‌رم ده‌ستیان به‌ پارین کرد. ئه‌و دڵپه‌یانه پاران نه‌په‌ون، فرمینگ په‌ون. مەسیح له‌تاریکی و له‌ هه‌رانا چاره‌ی کانی کرده‌وه، له‌ نیزیکی خاچه‌که‌ی خزی ژینکی وه‌شپۆشی دیت. پینی وابوو مریه‌می پاکیزه‌ی دایکبه‌تی. هاواری کرد: دایه... دایه...! به‌لام کریت سەری هه‌لێنا، هه‌روکیکی روه‌ناک سینگێ ئاسانی قه‌لاشته‌وه و روخساری کریت له‌ روه‌ناکییدا ده‌دره‌وشا. نامیزی لێک کرده‌وه و هاواری کرد: نئی مەسیح من مریه‌می پاکیزه‌ تهم. من کریت مەسیح گوتی وه‌ره‌ پێش ۱ کریت به‌ ترسو له‌رزوه‌ چوه‌ پێش. خاچه‌که‌ی له‌ نامیز گرت و لاقه‌ به‌رمابله‌راوه‌ی کانی مەسیحی ماچ کرد. زاری په‌پوه له‌ خۆین. به‌ ناره‌ نار گوتی: « نئی مەسیح یه‌چی منت وێڵ کرده‌؟ » جارنکی تر له‌ سەر خاچه‌که‌وه ده‌نگینک هات و گوتی: مه‌گری. ده‌ستی راست هه‌لێنمو ته‌ماشاکه‌ کریت ده‌ستی راستی هه‌لێنا. نیستا خۆت لێنکی. ده‌وه‌ که‌ له‌ روه‌ناکی هه‌روکه‌دا چ دیت؟ دیتی که‌ له‌ قامه‌کی چکۆله‌یدا نه‌نگوسته‌یه‌ک ده‌دره‌وشن. به‌ دڵنکی له‌رزو، هاواری کرد: یا هه‌زوه‌تی مەسیح ئه‌وه نه‌نگوسته‌یه‌ی ده‌زگیرانه‌، یان ئالفه‌ی زه‌جیری دیلی و کۆیه‌ته‌؟ مەسیح به‌یه‌کی هاتی، سەری به‌ره‌اوه‌ و سه‌ته‌یه‌کی له‌ گە‌ل کرد، کریت تی نه‌گه‌هشت، په‌رسی: چت گوت ؟ نه‌نگوسته‌یه‌ی ده‌زگیرانی بوو یا ئالفه‌ی دیله‌یت؟ به‌لام وه‌لامی نه‌دایه‌وه. جارنکی تر هاواری کرد، به‌لام کەس نه‌په‌و.

کریاراسی پیر تاوینگ راوه‌ستا و پاشان گوتی :

« کریتی قه‌بیر هه‌شتا هه‌ر له‌وی به‌ و له‌ به‌ر سینه‌ی هه‌رو واران وه‌ک ژنی مه‌رد مردوو به‌ جلی ره‌شوه‌ و نستاوه‌ و هه‌روا هاوار ده‌کات. کریاراسی پیر هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا. قومه‌ شه‌رابێک له‌ گۆزه‌ پیا مایوو، ئه‌ویش خواره‌وه‌ تا گه‌رووی ته‌ر کاتمه‌وه. له‌ به‌ر خه‌یه‌وه گوتی : « به‌نچاره‌ کریت » و له‌ جێ هه‌ستا.

باهه‌ گه‌روه‌ش راپوو، کاتینه‌ی یه‌وکی بانگ کرد و گوتی :

« رۆژه‌ ئه‌و گۆزه‌یه‌ پرکه‌وه له‌ شه‌راب، به‌ راستی ئه‌و شه‌راپه‌ گه‌هسته‌ موسته‌هه‌تی خزی. پاشان

رووی کرده‌ کریاراسی په‌پوو گوتی : « ده‌انه‌کانت هه‌موو ساخن ؟ »

شاعه‌ری گه‌زوێک به‌یه‌کی هاتی‌و گوتی « ته‌نیا داتێکم که‌مه، ئه‌ویش دانی نه‌فله‌وه‌ خۆم به‌

گازی کیشام.

بابه گه‌وره به کاترینای گوت : « دوو مستی گوئز و بادامیش بز بینه . » پاشان پیره میردی تا بهر درگا بهرنکردو دهستی دایه و گوتی :

« بره به سلامتی . نه‌گهر له شونینکی تر نه و چیرۆکت گنرا به‌وره ، له کۆتاییدا له قه‌ولی مه‌سبحده وه‌لام به‌وره : « نه‌وه نه‌نگوستیله‌ی ده‌زگیرانه‌ی ۱ » قه‌ی نا‌کا ، خۆت گوتت : باسی خۆشه‌ختی یکه ، خۆشه‌ختی خۆی دپت .

شاعیری گه‌رۆک گوتی :

« ناوام به پالەوان سیفاکاس ۱ ناوام به . من نمو چیرۆکه بز هه‌موو کەس ناگنیرمه‌وه . خۆم دزاتم چه‌دکه‌م . بز هه‌ر کەس به قه‌د تینگه‌بشتی خۆی .

بابه گه‌وره له بهر درگا ونستا بوو ، ته‌ماشای گۆزانی پیژی گه‌رۆکی ده‌کرد که به نینو به‌فریفا له ته‌پۆلکان سه‌ر ده‌که‌وت .

تراسکی دهستی بابه گه‌وره‌ی گرتبوو نمویش ته‌ماشای میوانی ده‌کرد . کاتی گریاراسی پیر له بهر چاوان ونه‌بوو . بابه گه‌وره رووی کرده نه‌وه‌کی و گوتی :

« تۆ له چیرۆکی مه‌سیح و کريت و نه‌نگوستیله‌و ده‌زگیران هه‌چ تینگه‌بشتی ؟

تراسکی گوتی : « من چیرۆکی په‌ریانم پێ خۆش نیه . تینستا تیر گه‌وره بووم . »

بابه گه‌وره به ناره نار گوتی : « نه‌گهر گه‌وره تر بوی ، پینت خۆش ده‌یی و بیده‌نگ بو . »

* * *

له‌وکاتدا که شاعیری گه‌رۆک چیرۆکی کريت و مه‌سیحی ده‌گنرا به‌وره ، پاشا له باره‌گای حکومه‌تی دانیشبوو قه‌تە‌ی ده‌کیشا . گرۆو په‌ریشان بوو . خه‌به‌ری ناخۆش له قوسته‌ته‌نیه‌وه ده‌گه‌شت . خه‌به‌ری له ناخۆشتر له چپای سلناوه ده‌هات .

به‌و حاله له سه‌رانسه‌ری کريت پالەوانه‌کان له جمو جۆل ده‌که‌وتن ، داده‌نیشان و پینکه‌وه راویزیان ده‌کرد . ده‌رگای هومیدیان له‌سه‌ر خۆ به داخراو ده‌دیت . چونکه یونان و ئه‌روپا و روسیا پشتیان تینکرد به‌وون . ته‌ نیا چهند که‌سینک دوو دل‌به‌وون ، هه‌رچهند نه‌وانیش به‌ هوکمی پنیوست زوو سه‌ر به‌ر ده‌ده‌نه‌وه .

سولتان رایبه‌گه‌پاند که من کريت سات کردوه و تینستا ته‌قه‌ی تفه‌نگی لی نایه . نه‌وه‌ی پینشیش به دل‌خواز دا به‌ووم به‌ خه‌لکی وینده‌وی ، لی‌یان ده‌ستینسه‌وه . چونکه به‌و رایبه‌نه‌ نیشان‌یان دا که نه‌ک به‌ هه‌رامن .

له گه‌ل نه‌وه‌ش له په‌رزاپه‌کانی چپای سلنا ده‌تنگی تفه‌نگ هه‌ر ده‌هات و ده‌گه‌هسته قوسته‌ته‌نه‌یه . پالەوان میکیلیس ته‌سلیم نه‌ده‌بوو . سولتان زۆر توره به‌وو . کیه‌به‌کی بز پاشای کريت نارد به‌وو ، خه‌به‌ری دا به‌وه : « سه‌ری پالەوان میکیلیس له‌و کیه‌به‌دا یز پینتری . نه‌گهر سه‌ری وی نه‌پینتری ، سه‌ری خۆی پینتری . »

پاشا چرۆا به‌وو . کیه‌که‌ی وه‌رگرت و ده‌ملی خۆی کرد و سرنیدی خوارد : « به محمد سرنند ده‌خۆم که به‌روام پینیدی . من نمو کافره له‌عه‌نه‌یه ده‌که‌مه قارومه‌و ده‌وخراودی فه‌لاتی ده‌ده‌م .

به کم کهس که درخواردی دددم خه لطفی نیما می مهنونی ته وان دهی. « پاشا شیری له خور بهست و له په لجه وړه نیزیک کهوت. ته ماشای چیاکانی کردو گوئی :

• گامی مه‌لوعن قره قهویه. ده‌ستمی زینک و تارینک له مه‌سو لاره‌گه‌ماریزان داره. زینگای تاوور خواره‌ده‌نه‌بان لێ گرتوه به‌لام تا نیتا بێ تاگام به‌وه... له راستیدا پالموان میخکلس و هاوکاره‌گانی نانی وشکیان ده‌خواره ویرسبه‌تی نازاری ده‌دان. پاشا ده‌بزانێ ته‌وان له چ وه‌زعیبک دان. جاونیک قاسیدیکێ ناره‌ له‌بان وته‌سیاردی :

۱. نئی پالہوان مہکبلیں اترو شہر گھر گانت بہ نالو چہ گھرہ لہ مہتہر نوان ورنہدہر و ہدوای کاری خزاندا ہرون۔ من بہ محمد سریند دہخوم ، ناہیلہم پدک تالہ مووتان لہ سہری گہم بینتہوہ۔

پالوان میگیلس هر بهر قاسیده‌دا وه‌لامی بز نارد بزوه و گوتوبوی : « تا بشوم له بهردا
 هاره لیزه ده‌مبشوره، ته‌نانه‌ت نه‌گر تبش تسلیم بی من تسلیم نایم. .... به‌رشت .. »
 تورکی گه‌وره تیکجور، شیرقاییش له بشی کرده‌وه له بهر خزه‌وه گوتی :

ټه لى له عننه له گړت و گړيتيان ، له عننه له و چاره تروس و له و پاشا به ټه! من كه تاوتم به و سره به به چپا و به دواى نو كافر به كوم. ناچار ده به عه سكرى هه ساره به ټيزم. له ناگر وه نيزيك كوت و ده سى لنگدان. سوله به مانى قرله رهش وه وړو كه وت. پاشا گوتى - به سوله به مان نارو و به وړم به به ټه، تم ش نارو به تم. ده زانى سولتان چ په به يكي به نارووم؟

قره‌رەش ھېچى نەگەرت . گېلاسى ئارەقى ھىئادەرە چۆكى دادا ھىستە بەرۋىكى خىستە بىن ئاگرەگە . پاشا درەگەكانى كىردەۋەلە ھەر تەخىلى لىنى گەۋت و گوتى : « سولەيمانى مەلەون قىبىكى ېگە پېم خوش بى . تەز باش دەزانى درۋىان بەزىبەۋە . ھىكايەتېنىكى خۇشەم ېىكە . درۋىش بى قەنىگا . »

قوله روش ددانه پان و سپه گانی گم گردد گوتی : « پاشا نه فندلم هه لکه وتبکی خوش.
خه برنکی خوشم پی به که دلت ورگ چوار باخ رونگا ده گاته وه. »
- دست پی بکه مه لونی ناقولا. خوا خیزت ورئی بیتی. بیژ بزانم پالهران مگیلس چه که
دادنه. یان نا ؟

« نا... پاشا تهنه ندم من خه به رنگی دیکم پی‌یه له و خۆشتره . تۆ حمیده مه‌لای فالگیره ده‌ناسی؟ ئه‌و ژنه‌ی که پیاوێکی پیرۆز له‌ هه‌ساره‌که‌ی نیژاره. من نهم شۆ چرومه‌ لای، داوام لیکرد تا به‌ باقله‌ درا رۆژی تۆ پێنجینی بکات. ئه‌و به‌ گێسه‌ باقله‌ له‌ هه‌ساری دانێشت. بێجگه‌ له‌ باقله‌ گۆی ماسلیکه‌ ورنه‌ به‌ردو نیکی شه‌مه‌مه‌ گێزه‌شی له‌ گێسه‌که‌ی داوه‌و. داها ته‌وه‌ فوێ تینکرد و پاشان وێردو ده‌عای تابه‌تی خۆنشد. له‌ نه‌گار هاواری کردو شه‌وه‌ری فالگیر ته‌وه‌ی کۆ کرد نه‌وه‌ ده‌ستی به‌ سه‌ماهه‌ کرد. لێم پرسی حمیده مه‌لا چت دیت؟ باقله‌کان ده‌لێن چی؟ داخوا خه‌به‌ری خۆش ده‌یه‌؟ حمیده مه‌لا دروازه‌ دانێشته‌وه‌ و به‌ قاصه‌کان ده‌ستی کرد به‌ تینک وه‌ردانه‌ی باقله‌کان و گۆنێ :

• پیانیک ده‌بینم که په پاخی سروری له سهره وته‌واړي دررگی کرښې له < کړاوسا> وه پگړه

تادیری «تزیلی» ده‌گری. پاشاش ده‌بینم که قهرمانیکی به مزی زین و به پیتی زیرکفت و به نشانی نالوتوده له قرسته نه‌نیه ورده‌گری. سولتان لیره‌ی عوسانی ، به سرشانی نالوتی بز ده‌نیری. تنانته له وانه‌به کچه‌گی خوشی بداتی. سونند به و پیاده پاکه‌ی که نیشتا گونی له قسه‌کافله، باش بزم لینک ناکر نشوده...»

من لیم پرس: «حمیده مه‌لا تژ شو خوابه سهر قسان بکه. باشه... شو هدمو شته‌ی باسبان ده‌گی گه‌نگی بز پاشای دین تا بجم مزگینی بدمین و مزگینی باشی لی و ده‌گرم...» حمیده مه‌لا سوری به‌سمر باقله‌کاندا گرت و تیگی و وردان و گرتی:
 - له نیشتاوه تا سی واده‌ی ترده‌گنی. زوو راکه مزگینی بز پاشا به‌ره، تا ختم و خه‌فنی تمینتی...»

راست شو کاته‌ی تژ ده‌ست لینک دان، من له گن حمیده مه‌لای ده‌هاتمه‌وه تا شو خه‌به‌ره خوشه‌ت بز بینم.

پاشا له کاتینکا ته‌سبچی کاره‌های خزی هه‌لده‌سوانده، به سهر سوپ مانده‌وه گونی داپره قسه‌کانی. روخساری گه‌شایه‌وه و هاتمه‌وه سهر خز و چاوی له سهر پدک دانان و خه‌ونی ده‌بینی که پیاده‌وکانی سولتان به کاروانی و شترانه‌وه له رۆخی کاندی داپه‌زیون. باری و شتران هه‌موو دپاره که خه‌زوری واته سولتان بزێ ناردوه کیسه‌ی پر له لیره‌ی عوسانی و پر له مرواری و دپو باقوت و کیسه‌ی پر له هیل و داپچین. ژینکی جوان و له‌بارش که کپژی پاشا به‌وه. سهرتا پێ به جلی تاویشم له و شتریکی سبی داده‌به‌زی و به له‌جبه‌ولار به پلپیکاناندا بز باره‌گای پاشا سهر ده‌گه‌وت. سوله‌بمان بیده‌نگ به‌وه. پاشا وەک له خه‌وی خوش را‌په‌ره‌یی، تیکر‌اپه‌وه، باروشکی هاتی‌و گوتی:

- سوله‌بمان ته‌واو به‌وه؟

- به‌لی پاشا ته‌فه‌ندم ته‌واو به‌وه.

- زوو باشه ! که واپوو قاوه‌به‌کی سهر به قرقاغم بز دروست که. قاوه‌ی باش خه‌و ده‌ره‌وینی.

ته‌ری به‌روکان نه‌به‌زیون ؟

- نیوه ششگی وەک دپاری بز حمیده مه‌لا نانین ؟ پاشا بزه‌به‌کی هاتی‌و گوتی :

- ناخ... ئی سوله‌بمانی خه‌رفار ! نایی زلریش دل به واده‌ خوش به‌کی . لانی‌کم راوه‌سته

له‌و سی واداته‌ دوانیان بگه‌نه‌جی. قوله‌ ره‌ش له به‌ر خه‌به‌وه گوتی :

- ئم پاشایه‌ نه‌وه‌نده‌ش ته‌حه‌مق نه‌ه وەک من به‌رم لی ده‌گرده‌وه . پاشان قاوه‌ی له سهر ناگری

دانا.

* * *

وژ ده‌هات ناوا بی. خه‌لیفه له سهر کورسی ئوسلوقی دوور‌به‌نه‌گی به ده‌سته‌وه گرتی‌وه، ده‌به‌روانه‌ ده‌وبای گریته که له به‌ر شه‌پزان شه‌ه‌فا به‌وه. چاره‌روانی گه‌می به‌وه که هه‌وتی جارنک وەک قاسیدی نه‌ینی یونان ده‌هاته‌ کاندی. نه‌مجاره‌ ده‌به‌رايه‌ قهرمانیک له گه‌ل خزی به‌ینی و دپاری به‌کا لهم کاته‌ قه‌یره‌ندا نه‌شی چ رنگاه‌بک بگرته‌ به‌ر. له چپاکان چنده‌ پاله‌وان ماون که ته‌سلیم

نه‌بون. نه‌واندی ناقلتر بیون هاواریان ده‌کرد: «بز خاتری خودا وهرن دلمان رازی بکهن و چه‌ک دابنن. لینگ‌پن که هم خزمان تب‌نکمان بینه‌وه‌پر و هم دایکی فه‌قبرشمان پشونک پدات. هر چزینک بی‌خودا گه‌وره‌به ا هه‌میشه نه‌و ده‌رفه‌ته‌مان هه‌به که جارنکی دیکش راپهرین.»

نه‌واندی خزین گهرم بوون، له وه‌لام دا ده‌هانگوت: «پانی نه‌و ده‌سته‌ی ته‌توانین ببیرن، ماچی بکهن ا حاشا، نازادی پامه‌رگ ا» یونان له کاتینکا خزی ده‌له‌رزی، هه‌ره‌شی له وه‌سانی ده‌کره. پا خزی داوخته به‌ر پیی ئورویا و ده‌پارابه‌ره که پارعه‌تی بدن. خه‌لیفه له به‌ینی ئه‌م دورو به‌چونه‌دا هه‌به‌س‌اپوو. ناقل پیی ده‌گوت: «به‌ر بگه‌و ئارام به. نیستا سه‌ر داخه. به‌لام دلی شبت و شوری هاواری ده‌کرد: «نازادی پا مه‌رگ» به‌خوشبه‌وه ئه‌م روزه‌ ده‌پویه قاسیدی نه‌ینی یونانی بگاتی و رنگی بز روون کاته‌وه.

خه‌لیفه ته‌واوی روزه‌ به‌ دوربین ده‌ریای پشکنی‌وو. به‌لام ناسانی تاریکو ده‌ریای شله‌قاو گه‌می ونکرده‌ بو. دیار نه‌بوو. له به‌ر خه‌یده‌وه گوتی: «ده‌بی سه‌ر بگرن. سه‌ی روزه‌ ده‌بیشه‌وه ده‌نگو باسی تازه ده‌گن. بز نهرز جاوه‌ روانی به‌سه.» له پل‌یکانان هاته‌ خوار و چوه‌ گلی‌ساو داوی له‌خوا کرد که ده‌ریا ئارام کاته‌وه.

* * *

له‌ گه‌ل ته‌یه‌ربوونی شه‌و. دنیا روانک بوو، پاپز له ده‌ریادا ده‌بیترا. روزه‌ سه‌ری ده‌سوئی نا و بونی عه‌تری گولان له لای چپاکانه‌وه ده‌هات. کساس هه‌وه‌لین نه‌وه‌ی سیفاکاسی پیر له سه‌ر پاپز ونستا بوو، به‌ هه‌ناسی قول هه‌وا‌ی نیشتمانی هه‌له‌دمزی. چهند گاشه‌ به‌ردی گه‌وره‌و چهند ته‌ک داری لینگ بل‌از له دوروه‌وه ره‌ش ده‌چوون. لوتکه‌ی چپاکان له دوروه‌وه‌سووری ده‌تواند. له جه‌نگی زستاندا نه‌ر روزه‌ روزه‌نکی به‌هاری بوو. خودا به‌زه‌بی به‌ گیاندارو دا‌عبایاندا هات‌بوو. روزه‌ی بز ده‌ر خست‌بوون. کساس ملی راگن‌ش‌اپوو له دیتی نیشتمانی خوشه‌ویستی تیز نه‌ده‌بوو. نه‌و له ته‌مه‌نی بیست سالت‌با که تازه سمبلی بوز ده‌بوون، به‌ دلنکی خه‌فه‌تیار نیشتمانی به‌ جی هینش‌وو. نیستا نه‌وه ده‌یده‌شه‌وه. ژینکی گه‌نج، لا‌وا‌زو وردو ره‌نگ به‌زگاری له په‌نا راوه‌ستا بوو. ته‌ویش به‌ جاری گراوه‌ی پر له ترس ته‌ماشای کریتی ده‌کرد. کساس یزه‌به‌کی هاتی و ده‌ش‌نکی له شانی ژنی جواندار گوتی: «نه‌وه‌ش کریت ا».

ژنی جوان تینگرا بوو، ته‌نبا نه‌وه‌نده‌ی گوت: «به‌لی!»

کساس جارنکی دیکش به‌لام سه‌برتر گوتی: «و لهم ولاته‌به‌ که تزه‌به‌ی کورت بیی، نیره نیشتمانی تیره. پاشان به‌ خوشه‌ویستی تایه‌تیه‌وه گوتی: «نیشتمانی دیکه‌ت له بیر به‌ره‌وه.»

ژنی جوان ته‌نبا گوتی: «به‌لی... کساس.. نیر بینه‌نگ بوو.. به‌لام له پر باسکی می‌زده‌کی گرت و به‌ نیگه‌رانی کوشی.

ده‌تگرت ده‌هوی له بوونی ته‌و دلییا ببت. پاشان توزه‌ی هاته‌وه سه‌ر خۆ. ورده‌ ورده‌ کریت به‌ چپاو ره‌ز و باخه‌ زه‌یتونه‌کانی نیزیک ده‌ بزه، کاندی له زه‌رده‌ی به‌پانیدا شه‌به‌تی ده‌دا. بونی گولان پتر ده‌هات. زه‌رده‌ی روزه‌ی له لوتکه‌ی چپاکان بز ده‌شتی داوه‌کشا. گه‌بیش‌هه‌ به‌نارو ده‌هات به‌ ده‌شتیدا بل‌از بیشه‌وه. هه‌موو ولاتی داوه‌گرت. داره‌کان له ناسز وه‌در

ده که وتن. کله شیر له هوای به یانیدا ده یانخورند. دنیا وه خه بهر ده هات.

کسماس رووی کرده ژنه کی و گوتی:

«تو نیستا له مالی بایم وه ژورو ده که وی. تکتا لیده کم مه ترسی و دلت قهوی بی. وا بیر بکهوه که من هه میسه له په نا تویم. بیر له وه بکهوه که کوره که مان له زگی توده به. نایی برسی. دایکم ژنیکی به دینه تزی خوش ده وی. به لأم خوشکم. ده بی پیت بلیم که ...»

کسماس بیده نگ بوو، برزی تنکتان. ژنه که نیگران بوو. چارینی له میزده که وی کردو گوتی: «چون ...؟»

«کاتی خوشکم دوازه سالنه بوو، باوکی پیرم بانگی کرد و پینگوت: «تو نیت ههقت نیه پیچه ده رو نایی قهیش له پیش من ده که وی. نایی بیتیم.» لهو رژه وه کیزی قهیر له مالییدا هه پس بوو. تهواری رژی له مالیی داده نیشت، ده چینی و گولڈوژی ده کرد. شتومه کی جیازی خزی ناماده ده کرد. کاتیک شوو پیره میزد ده هاته وه مالی، خوشکم گورج رابده کرد و به قورژپینک خزی حاشار ده دا. له ته معنی بیست مالییدا رژیکی چاوی به لاریک کهوت که به پیش په پنجه ره که دا هاتو چو ده کا و ته ماشای ده کا. رژه کانی دیکهش نه وه دوریات کرایه وه. شهونکیان دراوسی پارچه کاغه زنیکی له لایه ن نهو کوره وه بز هینا، رژه کاسی دیکه تم نامه نوسینه دوریات کرایه وه. رادیاریو لاو خوشی ده ویست و ده ویست خوشکم پیچینه خوار و پینکه وه قسان بکمن. تا به کتر بناسن و ناخره کهشی بیخواری وشایی بکمن. ناخره که وی خوشکم دلی به لاره که سوتاو به هوی دراوسینکه وه لأمی دایه که نیوه شوو پیته بهر ده رکی دینه ده وی.

کسماس بیده نگ بوو، ده مارینک له ده ماره کانی نیوان بروی پیری و خونین وه جولنه کهوت. بیزاری و ترس و ناقرین له له شیدا بزوتن. کریت له بهر چاوی ون بوو. تارهای پیره میز دی ره حه متی هاته بهر چاوی که به هه ره شه نیشاری بز ده کرد.

ژنی گنج دهستی به زاری میزده که به وه نار گوتی: «به سه نیتر بیده نگ به ... بیده نگ ...»

«نا... نا... تو نهشی له هه موو شت ناگدار بی. نه وه بیسته. به لی شوو قهاریان دانا.

خوشکم به پینخواسی و له سهر خو تا دهنگی پلیکانان نه به دته خواری. به لأم باوکه به خه بهر بوو. دهنگی وی بیست و سه بر سه بر وهک دژنده وی وهشی وه دواوی کهوت. کیژده که گه یسته هه ساری تا ویستی ده رگا بکاته وه پیره میزد نامباری بوو. پرچه کس کینا و به چهنگ و نیتزک پینشی سهری دارووشاند. به بهیژشی رایکیناوه ژورو و هه پس کرد. و کیلیی ده رگاشی ده گیرقانی خزی تا و لعم باره شه وه هچی به کس نه گوت. دواوی نهو رژه نیتر خوشکم نه چوه بهر په پنجه ره وه نه چوه بهر ده رگاش.

چهند سال هه روا تی پیری تا پایم له دیری نارکادی کوژرا. نهو ده بیست سال له روداری نهو شه وه رابرد بوو. به لأم نیدی خوشکم ناقلی نه ما بوو. نیناش به رژی له مالی کار ده کات. جل ده شوا، چینست لیده نی. ده چینی، گولڈرووی ده کا. شتومه کی جیاوازی خزی ناماده ده کات. به لأم شوو خه وی له چاوی نا که وی. که نیتزک نیوه شوو بوو په پنجه ره ده کاته وه. ته ماشای ده وه ده ده کات. نه گهره هه لکهوت رینواریکی دی که درنگ ده چینه وه مالی. به ترسه وه بانگی ده کاو ده برسی: «نیوه شوو بوو ناغا؟ نیوه شوو.»

کسماس دېسان بېدهنگ بوو. دیمه نئى نو پرچه خورمایى و نو چاوه گالاندو نمو میهره بانى و زه رده خه نئى خوشكى سروده مى مندالى ده هاتره بهر چاوى. ده تگرت تماشای ترقیانوسى قولو لېبل ده کات که له لږ لاکېدا پان بڅتوره. چمتد پى یک هاتو چوو. تماشای خواره وى کرد و له ژرخانى پاپړودا چاوى به عهسکرى تورگ کهوت که به سر په کلا کویتوون. بڅکه نېکى لېدهات، روى ورگړېا. ده ستى بڅ بهرى که وایه کى برد که نامه ی نهېنى تېدا شارد بڅوه. له بهر خزیه وه گرتى: «گرتى فغېره» پاشان روى کرده ژنه کى و گرتى: تږ له مودوا ده چیه مالى باى من، تکا ده کم نه ترسنى

ئینستا گرت پتر و نه یزیک ده کوت. وهک جانوه رنکى دویایى به ترح بهرو پاپړو ده هات. ئینستا کسماس له پشنى گاندی و له لای خواوو، چپای «پوشناس» ده دېت که شکل و دارپړواى وهک تاده میزاد ده چوو. «پوشناس» سرینکى گورو ده به که بڅ دواوه گه راوه توده. جویزیکه ده لږى به سر باخه گانى رهزو زه پتوندا تماشای تاسانئ ده کا. نېرچاوانى رهق و نالېنکو لوتى وهک نېسک راپرو زارینکى گورو و ریشکى درېږ که له بهر و هلدنږه پېنک هاتوه. دېنېکه رهش و عابى له سر پشت کهوتوه و مردوه. وه په بېکرنکى بهردى خودایى بى رهم و بى قهره ول ده چى که پشت ملى تږ بڅ له عورز بهرز کردوه و ده لږى هېشتا رویایى له کريت ده کا.

کسماس تماشای نه م چیا شکل ناده میزاده ی کرد و له بهر خزیه وه بېرى لى کرده وه:

«نا... نا... نو دېوه هېشتا نه مردوه. تا نو کاتى گيان له لشی مندا ده چولئ، نو نامرئ. تانهو کاتى هن زیندووم بېر لهو ده که موده، بېدهنگ نابى. له وانه به خدنگى تر نویان له بېر برد پېنځه، بهلام زياتى نو به ستراده توره به بوئى من. نو پاسهوانى منه و منیش پاسهوانى نو. باوکى و بېر ده هاتوه و ده ستى لى هلدنده گرت. کاتى کسماس له ده روه ده ژبا، همو جارى که باوکى و بېر ده هاتوه له ترسان ده لرزى. بهلام قدت وهک ئینستا هه ستى نه ده گرد که نو رهمه تبه وها به سر بېرى تودا زاله و هممو لشی داگرتوه. دوپاره بېرى کرده وه که: بېگومان نو همت ده کا که بڅ چى هاتو موده گريت و چ په پامېنکى نهېنېم پى په. بدلئ، نو... نو شهرگه رته ترسه همت ده کار توره به. ده دېوى خږم به سر دابدو نه هېلئ قسه بېکم.

کسماس خږى توره بوو. تاوېز دواوه، تماشای ژنه کى کرد تا به لږکو تږ بڅ له هلدنچونى خږى کم کاتوره. ژنه کى له شړننى پېنځه وى پاپړوله سر کږمه له تها فېنک دانېشېوو. چاوه رهش و گوره گانئ ده شارنک برېوو که به بورج و قه لا ښوونېزى و خانوى تموى و ضاره ی سپى، تا ده هات نيزیک ده بڅوه.

کسماس ده ستى له قعدى ورهېناو پاشان ده ستى له سر زگى هلدسارى داناوه ستى به گهرمایى لاش و بږنى هه ناسه ی کرد و به توندی ده بوست سوري نو ژنه خږه وسته ی له سر تها فکان ودر گېرئ و نوقى ماچانې بکات. له مارو دووسالنه که چېر و له زه تى له لشی زه رېف و ناسک و گهرمى نو ژنه پېنگانه به ودر گرتېوو، هېشتا تېر نهېوو. ژنېنکى که له ولا تېنکى دوور و له ره گزېنکى رنچ دېتو خه تبار هاتپوه در. کسماس هه ستى کرد که باى له وجودى تودا زیندو بڅتوره و به نېگابه کى بېزارى تماشای نو ژنه ده کات. لهو کاتدا نه ښى له

ناست نهو ژنه جوانه توندتر ده‌بوو. پتر په خزیه‌وه ده‌کوشی و پتر داشداری ده‌کرد و په پیره میزړی نمدده‌سپارد. سه‌بروکه سوری پرده بن گونچک‌کی ژنده‌کی و گوتی :

نوښی ! سوپاست ده‌کم که له بهر من زیندوی !

ژنی جوان سوری به‌ردایه‌وو خوی په سینگې میزده‌که‌په‌وه نووساند. ده‌تگوت ده‌پوی له وجودی نه‌ودا پرتونه‌وه و بز هم‌میشه ون بیت.

ره‌نگی شه‌بق ده‌گوزا. گولنکی وه‌نگ پدرو له به‌پانیدا سپی و بری‌مداد ده‌بوو. ده‌ریا که به شه‌پولی له شکنی هم‌مک داپوژرا بوو، نینستا سه‌مای ده‌کرد و خوی له بهر تیشکی وژی گه‌رم ده‌گرده‌وه. ناسمان که له ترم وژی به‌پانیان پاک به‌ووه، په ره‌نگی روونی عابی دده‌روشا. ژنی جوان هدناسه‌په‌کی هه‌لگیشاو گوتی :

پایی من که مالم بوو، هم‌مو وژی به پانی په‌لجهری ده‌کرده‌وه و ده‌گریا و ده‌پگوت : د خودایه ا چنده جوانه. چنده عه‌جایه ا له گاتینکا به‌نجکه له دوکلی ره‌شی برخاری و لیوانکی باریکی ناسمانی شین و خه‌لکی دزیو وده‌شو روونی له سه‌رمان له‌زیو. چیتری نه ده‌دیت. ناخ... خودایه ا جا نه‌وه نه‌گهر گرتی دپتپایه چی ده‌گوت ؟

پیره میزړنک که شالوارنکی یونانی له پندا بوو، په دیواری پاپزرو و نوسابو نیشانه‌ی خاچی ده‌کیشا و گوتی :

ناخ... ناخ! کرتی فقیر اتز نه‌گهر ژن پای‌ده چویه به‌دهشتی ، به‌لام حدیف دورگی. نه‌وی گوت وچاونکی پر له قین و بیژاری له‌و سه‌ربازه تورکانه کرد که له ژورخانی کشتی ده‌هاتنه‌درو دوکلی لیباسه‌کانیان داده‌خت و چه‌که‌کانیان رنکو پینک ده‌کرد. پیره میزړ له سر خو گوتی :

نه‌ی سه‌کی ده‌مه‌لمون ا هیچ نازان به لاقی خوتان ده چنه قه‌سایخانه. پاشان روی کرده کساس و گوتی :

هاوری باش تماشایان بکه و بزانه چنده که‌لاک له‌وانه دپنه دست. سوپاس بز خوا که نه‌مه‌ال مه‌زراکانی جز به‌رووی باشیان ده‌ی. چونکه لاشی تورک بز مه‌زرایه کودنکی باشه. ا ژنی جوان چاونکی له میزده‌کی کردو گوتی :

نه‌و کرتیانه چنده توند و دلره‌شن ا من هر ده‌لنی ده‌چمه لیږه‌واری. پاشان بز نه‌وی له تپویی قه‌گانی کم کاته‌وه، بزیه‌کی هاتی و گوتی :

لام وایه به زیندوی لیږه ناچمه‌وه ده‌ری، وشه‌کانی ناخری نه‌ونده په سه‌بر گوت نمدده‌پسران پاپز گه‌پشته له‌نگه‌رگا. له لای راست شیر به‌ردینه‌به‌کی فینیزی که له چپا به‌ردکاری کرابوو، نیتجیل بازنکی به چنگیه‌وه بوو. له له‌نگه‌رگا بیوه هه‌را، بزنی لیجوی زبو وژی زیتون و خه‌رونوی شامی لیږه ده‌هات. له پشت له‌نگه‌رگاوه ده‌ریا ده‌کولی. کساس دابیزی، ده‌ستی بز ژنه‌کی دریو کرده له سر خو پنی گوت :

له پشدا لاقی راسته له عمرزی دایی. په‌نا بز خوا ا به‌راستی هه‌فته، تز نه‌وه ده‌چه تیر لیږه‌وارا

هه‌وه‌لین جار لاقی راسته‌ی «تپویی» که‌وته سر عمرزی کرت. ژنی فقیر هیلاک و ماندرو

خزی به باسکی میزد که بدو هه لآووسی و گوتی : من زلر هیلکم. ناره قه بده کی ساردی به لاجاینگاندا هاته خواری.

. نازا به ا مالی نیشه دور نیه، نیشتا ده گه بی. گه وتنه ری. کسماس به تاسه و هه زنیکی تایه تیوه ته ماشای خانو و گوژان و زه لاهه گانی ده گرد. هه موشت پیر بهو. قوه ره شه کان سپی بهوون. رومه ته پره کان داکه وتیوون. ره نگه کان بزگا بهوون. دیواره کان روخا بهوون و زلریان ویران بهوون. کسماس دهستی ژنه گه گرت و گوش و گوتی :

. نه وهش نیشتمانی منا بهی. من لیره، لهه عه زه ی پنی له سهه داده نیی هاتومه دتیا به ده. ژنه که داهاته وه مسته خولیکی هه لگرت و بزنی پیوه کرد و گوتی :
. خولیکی گهرمه. من خوشم دهی. هه ره له و کاته شدا که وته وه پیری نیشتمانی دور و سهه زلگر تروی خزی .

هه رتگیان چوینه کولانینکی تنگ. کسماس دهستی ژنه که ی بهردا بهو به هه ننگای خیراتر له پیشه وه ده زیشت. دلی توند لینی ددها. بز لای راسته بایدا به ده. چو نیو کولانینکی تنگ و له دور ده رگای مالی بابی ناسیه وه. ده رگا داخرا بهو، په خیره ی قاتی سهه وهش هه داخرا بهو. کهس له کولانی دیار نه بهو. له هیچ کوئی ده نگ نه ده هات. کسماس له وه ده رگای کزن و ده نگ بهر که چه کوچی قورسی تاسنی له سهه بهو. نیزیک بزوه. نه ژنزی وه له وره کهوتن. به لام به سهه خزیلا زال بهو. له ده رگا یلا. ده نگ یی بهک له هه ساری ده هات. یه کیک هه ناسه ی هه لده کیشا. پاشان ده نگه که برا. کسماس جارنکی دیکهش له ده رگای دا. ده رگا کرایه وه. پیری ژننکی کورته بالائی باریکه له، به سهه ی سپی و له شینکی لازوو ره شپوش وه ده ر کهوت. له گه ل دیتنی کسماس هاواری کرد و گوتی :

- بزله کهم ...! پالی وه چوار چیره ی ده رگا دا، تا نه کهوی. خوشکی کسماسیش کزود اماو، به قزنیکی خوله مینشی و چاری زیت که بروسکی شه یسانی و دلره شی یان ده داو په یلا بهو. مهه که کانی که چند سال له چارهروانی نه قینداریدا تورت و توند مایه ونه وه، نیشتا داچزرا بهوون. چهنده که به خزش بهوون و چهنده یان نه سرنی شادی هه لره راند. ده سهه کان به تاسه و ناواتمه و نه له شه خزشه و سهه یان ده نامیز ده گرت. له و کاته دا که دایک کووی به سینگیه وه ده گوش و جزوینک سهه ی له گه ل ده کرد که ده تگوت هیشتا مندا له و شیر دایکی ده خوا، له پر چاری به ژننکی جوان و جیحیل کهوت که له ده رگا و نیشتا بهو. به سهه روکه پرس: «نه وه فلان که سهه»
. بهی. دایه .. نه وه خیزانه !

خوشکی کسماس به دیتنی ژنه که روی وه رگیزا. دایکی گوتی :
. تزه یی چو نه ژنت هینا وه نه و جوله که به و تزه یی کاره خوینی بنه ماله ی نیشه پیس ده که ی کور ده سهه چرچه گانی دایکی ماچ کرد و به سهه روکه پنی گوت :
. دایه تکات لینده کهم ...

. تزه له که جهه رگی منی و نیشتا ش تکام لینده که ی. بهوونی من به ستراره ته وه به بهوونی تزه وه.
چت گهره که بهزه پیم !
. دایه ! من ژنه کهم به تزه ده سپرن . خزشت بو. پاشان به ده نگینکی ندرم گوتی : کوره کهم

به تزدده سپهر ....

دایکی راجه کی و تمماشای کرده کی کرد. پندهنگ برو. به لام به چاوپرسیاری لی ده کرد و له پری ده پارا پوره.

کور له ولانی نیگای نمودا گوتی: و به لی دایه ! نو نینستا نمودی تزی له زگی دایه ..
گرماییکی نرم و هندی به سبکی پیریژننا هات و گهرو و رومدیشی گزتهوه. شوق و بزنی له ناخینا زیندو بزوه. به لام له پر هستی به ترسکی گموره کرد. ناهنگی دهنگی خزی نمرخر کرد و گوتی :

. تزد نجاهزت لهو وهر گزتهوه؟ نو ده زانی؟ له م ماله نو خاوهن دسه لاندو نهشی تزد تکا لهو بکی. من لهو ده ترسیم .

دایک دهنگی نرم کرد برو، به سرته قیدی ده کرد تا روحی مردوو گزنی لی نهی. کور که خوشی ترسا پوری پرسى :
. نو ده توانی چیکات؟

. کورم من چوزاتم . نو لهشی نیه که خزی به نینه نشان بدات و بزاینن له کوی به ؟ هر نینستا لهواندیه له حدساری بی و نه هیلن ژنه کت پینته ژوروی. کور توپه برو. هاواری کرد :
. نو ناتوانی همو چی وستی بیکا. نو تیر لهو ماله هیچ کاری نیه. نینستا دهچم ژنه کم دینسه ژوروی. له گاتیکا له بهر ترس و توره بی دلی ده لهرزی، چوه حدساری به دهنگیکی توند بانگی کرد :

. وهره کرسولا ! وهره ژوروی. دهستی ژنه کی گرت و برده کن دایکی و گوتی :

. دایه نهویش کچی تزیه ...

ژنی جوان داهاتهوه دهستی پیریژنی ماچ کرد وچاوه روان رادستا. دایکی بی نمودی دهنگ بکا. تمماشای که پزی هه لگمراوه و لیری گزشتن و تزی زورد و چاری گه وروی «نویسی» کرد و سه بری زنجیری باریک و نالتونی ملی کرد و بی نمودی دهست بز بوکی دریژ بکا گوتی : تزد
غوسلی ته عید ته کرده ؟

کور له چباتی ژنه کی ولانی دایهوه :

. به لی دایه دغوسلی ته عید ی کرده و نهویش خاچه که به تی. ههروها به ناوی تزشم کرده. له پینشا ناری نویسی بو، نینستا کرسولا- به. لاو زنجیری نالتونی ملی ژنه کی نشاننا و خاچیکی نالتونی جوانی له بهر زکی هاته دهر.

دایک دواي تزیژن راسان دهستی به سه بری بوکه کی داهیناو گوتی : « به خیز هاتی. گشتیان چورنه ژوروی ».

کسماس به دلنکی خه مبارده سه ری ژوروه کانی دا. له پلیکانان سه رکوت و هاتموه خوار. دهرک و په بجهرو مویله گزنده کان و سه عاتی گه وروی دیواری و ده مانچه ی زیری باپیری تمماش کردو پاشان پرسى :

. باهه گموره حالی چونه ؟

. نو له گوندی دهژی. نینستا بزه سدت سال. به لام هینشتا به هیزه. مهرگیش پینی ناویری.

همیشه پرسباری تو دهکات.

هر تنگ زن له سر نبوته ختی کون و دریز دانیشتن. دایک تماشای کوری دهکرد. چنده گهوه بهوا نینستا بونه پیاو. زور وه پالوان سیفاکاسی بابیری دهچی که به نیگی گهرم و میهره بان ههرچی دهستی لیدهوا خزنی دهووست و دهیلاوندهوه. پیریزن جارویار له بنهوه تماشای ژنی کسماسی دهکرد و له دلی خزینا دهیگوت : « قسی چیم هه به له گه لی بکهم. نو له ره گه زنیکی دیکه به خوداییکی تر خولقاندویه، من خوشم ناوی. » به لام ژنی جوان تماشای هساری پر له بهرد و گولذانی ریحانهو داری میوی دهکرد که له بهر سرما گهلان و راندهبو. ته ماشای دهرهوی هسارو دهشتی پان و بهرینی به بهر داپزشراو جدهنگلی سرما بهردوی دهکرد. تماشای شاری تاریک و عسکری چهکلاری دهکرد که شیری رووت بهدهستهوه دهوگای مالانیهان دهشکانه و جوله که بان دهوگوشن. بهر له ژن تو خزینه گهرمه دا بهو به ناو، دهو به توپنکی سور و مینگله نینسانینگ له ژن و منالو پیاو، به گریان به نیر نو قوهوا رابان دهکرد.

ناوری دابهوه دیتی پیریزن تماشای دهکا. هملینا بزه یگی بشته سر لیوان، به لام نه پتوانی. ناوی دهچاوان گهرا. دایکی دلی پی سوتاو لینی پرسى :

- بیر له چی ده که بهوه؟ له نیشتمانت ؟ له گوتی له دایک بهوی ؟

- دوور... دوور... له شاریکی وهش و پر له فابریک و کارخانه....

- کارخانه چی ؟ لهوی ج دروست ده گمن ؟

- کارخانهی تزپ و تفهنگ و ماشین ... به لام باوکم ... ده یوست بلنی باوکم سالم بهو.

ماشینی نینسان کوشتنی دروست ندهکرد. به لام پدژوان بهوه. پیریزن پرسى : بابت چی...؟

- باوکم پیاریکی باشوو. پیریزن هستا چوه هساری و لقه ریحانه یکی قرتاندو هینای دای

به بوکی و گوتی : له ولختی نیره ریحانه هه به ؟

- نا ... نیه .. پیریزن گوتی : ریحانه بزه هوه لبار له سو قهبری مسیح شین بهو . پاشان

بهنهنگبو.

خهبری هاتنهوهی کسماس له گهره گنی بلاژ بهوه. ژنه دراوسی به ههراو شادی گه پشتنی.

حاله که بان پر بهو. ههسو به چوارچاوان نو ژنه جوله که جوا نهان چار لیدهکرد. دهتگوت

حهواییکی سهریان بهوه. تماشایان دهکردو لینی وهنیزیک دهکوشتن.

به کینک له ژنهکان سهروه که به ریشی گوت : ده زانی بونی چی لی دی ؟

نهویر گوتی : بونی جوله که لی دیت.. لیوهکانی خزی گهست ...

کسماس به حوز و خزنه وستی تماشای ژنه که ی دهکرد. وک توپنکی بریندار دهچوو که

کهوتبه نیو پوله قازو مراری و پا قله ره شه. بزه وهی باشت تماشای بکدن سهریان ههلدینا و

ده باتقیوانو بهنهنگ دهوونهوه. حاریا کدهشنی قاوه و مردهبای هینا ژوروی. پیر بهوو، چرچ و

لوی ملی به دهسالیکی رهش داپزشهوو. راست رهک دژمنی گیانی سهیری کیسولای دهکرد.

نو ژنه لهوی جواتر و شوختنوو، براکشی لی داگهر گره بوو.

کسماس ههستا. نینستا نیر نو تاسه و نارانی دیتی نیشتمانی کهم بهوه. کانی زیادی

نهو په فبروی بدات. په خپزایی بهرو باره گای خلیفه کهوته ریو گوتی : و دهچم کهمېنک له شاری کاندی دوسپنمهوه سلازینک له نیشتمانم دهکهم.

* * *

خلیفه له سدر کورسی خزی دانیبشیتو چاوهروانی یو. له به پانی زوو که دهنگی سوتی پاپوړی له لنگهړ کاوه بیستو، نیشانی خاچی کیشا یو له بهر خزیدهو گوتیوی : خوا پکا خه بهری خوس و باشی بز فیلان هینا یی.

کسماس خوش دهرزی، تماشای دهریوی خزی دهکرد. رای .. نوو شاره خوشه ویسته پیر بهو. روده روده دهو به توز و خول و به دهم بایده بز تملالا دهچو. بنگومان رزونیکی تر شاریکی دپکه له سدر وزانه کانی دروست دهکراوه. بهلام نوو شاره نیش شاری نوو نهدهو. کولانه کانی نوو شاره پردهوون له لاو. بهلام نیش نوو لاوانه نهدهوون له دلی خزیلدا گوتی : ناخ نهی کاندی خوشه ویست، حریف نیمه هدرتکمان پیر بوین.

که پشته بهرامهر کلیسای سن میناس. دیزایی حهساری پری و سلازی لهو پیره دار لیسزه کرد که خلیفه هممو سالی له جیونی پاک دا، له بن لقه گولکروه کانی ناههنگی جیونی پیرزی زیندوونهووی خودای به رنوه دهرد. به شینواری تماشایدهکی دهریوی خزی کرد نهیده توانی لهوی مه حمله یی. به ناچار به گورجی له پلیکانه کانی باره گای خلیفه سدرکوت.

خلیفه نیگهړان و پدشیر راپور گوتی : و سلاز کسماس ا نهوه خودایه که لهو کاته تنهگدا تو بز نیمه دهنیوی! چت بز هینارین؟ کسماس دهستی خلیفه یی ماچ کرد، له کاتیکا نامه ی نهینی له باخهلی دینا دهری: گوتی :
• بارکی پیرزی، نم تادهیم هیناوه.

خلیفه نامه ی وهرگرت، پالی وه پدجهره داو مزی سدری پاکه ته که ی لارد. دهسته کانی له خوشیان دهلهرزی. له پشدا تاده کی به پدله خړیندهوه. جارنکی تر به سهر و به کاوه خز پنی داهاتهوه. ناخره کی له پدنا پدجهره واوه هات و له سدر ته ختینک لینی کهوت. دهستی به سهرچاوی گرت و له بهر خزیدهو گوتی:

• کریتی فقیر... کریتی ههژاوو بیکهس ا

نامه که نهوهی دهگه پاند که : هیچ هومېنېک نه. نورپایی ناپاته وی سولتانی عوسمانی ناره حهت بکن. سولتان خزی به هیز دهزانی و دهریوی چهند سدر پشکینکی به پیچه وانه ی ویستی خزی داوه به کریت، بیانستینتهوه. جگه لهوه سدرارنکی به دهسلانی تهواو هر کریت ناردوه، تا بکوژی و بسوتینی و مدسیجیه گان قهلاچو پکا. نوو جاریش چهک دابنن، سهر بگرن و یونان خویناوی مهکن. یونانی فقیر دهریوی یارمه تستان بدا، بهلام ناتوانی ...

خلیفه سدری ههژاوه پرسى : و کسماس ا تو خوت دهزانی لهم نامه بهدا چ نوسراوه ؟

• بهلی، بارکی پیرزی دهزانم ...

• من نیستا په پامینکی دریو بز هممو پالوه وانه گان دهنرم و داوایان لی دهکهم چهک دابنن . نیشتر خز نایی گالته به سدری خزمان بکهین. من ته نیا له کهسینک ده ترسیم. نهویش پالوهان

میکنی مامته. نو زه لایمکی لاسارو گه لله رقه. ماره بک پیش په بامینگم بزارد که به تالار چک و سواره کانیوره له چپا بته خوارئ و دلیا بی که پاشا داوکی له سدری کم ناکاته ره. ده زانی چی ولامی من داپوره؟ گوتیوی : « باوکی پیروز ! داخوا من قهت خز له کاروباری نویژی تزه هلده قوتینم ؟ که واپور ترش دهست له کاروباری من وهر مده. من سر بز تورکان دانانوتیم . مردن لهو کاره به باشر ده زانم » نیتا نهی کسماس ! تزه پنیوسته بچی و بیبینی و به رودی قسهی له گهلدا بکوی .

« باوکی پیروز من ده چم . به لام هومینم به سر کهوتن تبه. نویش وک باهی من کله رهق و لاساره.

لهو کاتده دانگی ته پل و شه پور و حبلهی نسیان و رمه ی پیان دهات. خلیفه به په شکاری روی کرده کسماس .

کسماس گوتی : « نهوان عسکری تورکن. من له گهل نهوان هار = مفره بوم. له له نگره گای گانه ساری پاپزپان کردن. نهوانه تاردراون تا کریت به ناگر و ناسن ویران بیکن. » خلیفه چارنکی دیکش گوتی : بیچاره کریت! له کاتنگا دهستی پوره و ناسان هه لپناپور هاروی ددکرد و ده پگوت :

« خوردا به تا کدی ... تا کدی ؟

ههر تکیان پینده نگ بوون. ههر تک به ناهومبندی بیران له کریت ددکرده وه. ناخه کدی خلیفه بز نهوی نه ختی فیکریان پگزری گوتی :

« تزه ماره بک له فدرنگ بووی. لهوی خه بهر چیه ؟ تزه چت دیوه ؟ نیشه لیره له چزل و بیابانی روت ده ژین.

« له وچ گهلنک شتی باش و زوری خه راپیش تیکه له. له کوئوه دهست پنیهم ؟

« داخوا فدرنگی باره بیان به خوردا هده ؟ تنیا دهموئ نهوی بزاتم.

« نهوان باره بیان به خوردا بک تازه هده. که بی روحه وتواتابه. له وانه به روژنگ توانای نو له واده به دهر بیث.

« نهوه چ خوردا بیکه ؟

« ژانث .

« نو خوردا به فیکرنکی بی روحه، که واپور شه پتانه

« باوکی پیروز ! نیتا که وتوینه نیز بورجنگ که بورجی دوشکی بی ده لین. به واته بکوی تر بورجی شه پتانه.

« خدلیکی تر رهنه، به لام نیشهی کریتی نه خیر . نیشه ناماچنیکان هده و نیمانیک که له خومان بهر زتره و دژی بهر زده ندی نیشه به. نیشه هیشتا له بورجی خوردا نه هاتوینه دهر.

« کسماس ولامی نه واده. وه لآمدانه ویدی فایده ی نه پور. ده وایه چ بیژی ؟ خلیفه کاپرله کی پیرو به نیمان. جگه له نیمان پالپشتنکی دیکه ی نه پور. خلیفه درژی پنداو گوتی :

« رووس و کریتی وک بهک وان . رووسیش هیشتا له بورجی خوردا دهر ته چرون. کاتی من له شاری کیف ترسوقوف بوم. زانیم نیمان چیه و چزن خوردا دپته سر عه ز وچون به رنگادا دهر و او

چون له گډل ناده میزادان ده پیلې. تا تمو کاته ی روسیا هه یی من ترسم نه.
 کسماس راپور گوتی : «یاوکی پسرلز من تز به تنیا به چی دېلم. تا پتوانی شو په پامه ی بز
 پالو وانانی ده نیری پیښوسی. نایی کات به فیږی پرو ..»
 « بز گورم .. دوعای خبری من له گډل یی. سوزی ودرود لام. من گشت ریش سپه گان لیره
 کز ده که موره، دهموی تو له گډل یان بدلوی .

* * *

شو کاتی کسماس گمراهه وه له پلېکانی ژورنکی قدیم سر کدوت که له گډل یه قبا
 ژوروی شو پرو. دپتی ژنه کدی پالی داره توره ده گری. دهستی ده قمدی ودر هینا، پرچه گانی
 لاواشه وه، چنده کدی له دهستی گرت، روخساری بهر زگرده وه و تماشای چاره گانی کرد. ژنی جوان
 بزده کی هاتی. سپاره که گوتی: بزواده کدی؟ چی یان لیکرودی؟
 «هیچ... هیچ.... تنیا هیلک و مانندم. دم چاری له نیر دهسته گانیدا شاره وه و بېدهنگ
 پرو. دوی تاوینک گوتی :

«ژنه کان همدو تماشای مېان ده کرد و لوتیان باده دا و روپیان ودرده گېږاو سرته یان ده کرد.
 دایکت دلی به من سوتا، راپور گوتی: «د دوسته گانم، باشتره بهنمه مالی خزان، نیمه ماتندوین،
 سیدی به کتر ده پېښ. «پاشان دهستی منی گرتو هینامی بز شم ژوروه، ده پگوت شو ژوروی
 تزیه. تزنی داها توره دپرو ده پوی ماچم بکات، به لام پاشان دهستی راگرت، تنیا گوتی: درېز
 به گوتی مده قسې نه وانه، وایکه به دی. منیش هروا له چاره وانی تودا دانیشترودم.
 کسماس داها توره، پرچه گانی له پشت ملی لادار ماچی کرد. ژن چاری له سر په ک دانان و
 بز ی هاتی. لهو کاته دا مانگ هاتپوه ودر و روخساری روڼاک کرده پرو. کسماس له دپتنی رهنکی
 بزکادی ترسا. له نامیزی گرت و له سر ته خت درېزی کردو به سرته پنی گوت :

«پرو خوشه وستم ... پرو. تز هیلکی.»

ژن دهستی میزده کدی گرت و گوتی به تنیا خوم لی ناگودی تو ش له پنا من به ووه.
 داویش میزده کدی گرت و دهستی له قمدی ودر هیناو خزی به سپنجه وه نو ساند و پاش شو ی
 که به زمانی دایکی تاره نارنکی کرده خوی لی کدوت.

مانگ له ناسان هروا به بزده بزوه. کسماس گوتو پادی شه و گلی شپړینو پر له بهر ووه ی
 گډل یه قبا که له گډل دوسته گانی به قسو باسی هارو ژنه تر له پاره ی مده له چاره
 سدرته گراوه گانی جیهان راپانده بوراد. له کړیوه دېن؟ بز گوتی ده چین؟ بز چی هه یی...؟ شم جزوه
 پرسپارانه که زه پنی گشت لاوانی جیهانی به خوزه خوریک کرده.

مانگه شو ملاله پدی سپی به سر ته ختی خوو داداپرو. قوه نا لئونه گانی «نویسی» له سر
 پالیت دا بلاو پرو نموه، وک کرمی ناویشم برقه یان ددا. رومتی وک صر صر ودر ودا.
 کسماس دهستی درېز کرد تا نازی بکا. به لام له ترسی شو ی نه کا وده بهر یی، وازی لی هینا و
 گوتی :

«من له راده به ودر شو ژنم خوش دهی. چونکه چاگدی زلوی له گډل من کرده. لیکرو دلی

منی کرد و توده و فیزی کرد و دم تا نور و گدازه پیکاناندم خوش بوی که له پیشنا لی بان بپزار بودم. فیزی منی کرده تا بپرواده بان تی نگم و بیاننام که دایم دژان خه بانم کرده، بزانم که ناده سیزده گشتیان له گرهده رنکن. نور شده وی له گدلی بیومه ناشنا، مه لاتی که تیک دهستی گرت و بز لای منی هینا. کسماس سدری راوده شاندر بزه بکی هاتی و گرتی :

مه لاتی که هر نیه، توره خزم بوم دهستم گرت و چکه له خزم که سبتر نه بوم. کموته پادی گتبه خانه پیک له شاریکی دوری شحال که چوریوه شوی و دارای گتبی خوشه و سستی خزی گرد بوم به ناری د نوازه گانی چینی زنجیری سونگ . گتبه گدی نه دپتوره، همدوا گزوده مار به شقام دا دسواره. چای به گیتیکی جوان که و توبه گوا به گدی تاوریشی نارنجی له به رده بود به گولاندا ده ریشیت . نور رهنگی نارنجی له همدوا ره ننگینگ خوشتر دهست. گبوه که له بهر روزنایکی رژی تارنگ دده رده و شا و پاشان ون بو. همتیکی له رهمزی جوانی و ختم له دلی نمودا به جی هیشتهو. خبرا نور فیکره به منشکی دا هاتوبه که : « نه گدر به خوارزم دهه توانم بپگه منی و بپگم به ژنی خزم. نه گدریش نه خوارزم نورا هدر لیره ده منیموده وازی لی دینم با وده وای گاری خزی بگودی. من به تده وای نازادم. به لام به راستی دلم چی گره که ؟ »

دهسته بجی که و توبه بیری تده شوانی گرتی که قدت نه چوریوه کاندی. وای ده زانی کاندی شاریکی گهرده به. بپستوری که کاندی به ههشته و همدوا نهیمهستی نرخگرانی سر زوی لی هه به و رک له چه کمدی سپی دور تمخته و بهرگه تا تفهنگ و شیر و کبسی باقلوه ماسی «مورو» ژنی جوان که پونی عترو سابوتیان لی بی تیندا هه به.

شوانی گزین ساله های سال له فیکری نه ودا بو که دهستی بهر به ههشته پاپگار همسره منی گه بشتنی له دلدا بو. ناخره کدی رژیکی خزی پی پانه گیرا، چه کمه کزنه گانی به سر شانی دادا، تا له رنگا نه پاندپنی، له چپا داگهرا خوار و رنگای کاندی گرت بهر. همدوت سعادتان به رنگادا کوتای، تا شوو گه بشته دهروازی شار. به لام له پر هستی به شدم کرد، چونکه نه پتوانیبوو به سر خه پالی خزیلا زالی... به گزیجانی شوانی له دهروازی شاری داو هاراری کرد: « نه گدر به وی دینه نیو شار، نه گدر نه شمه وی پنی تی تانیم و ناپمه ژوو. » هدر له ونوه بهر و چپا گه رابه و .

به لام نور رژی کسماس به ناره نار له بهر خزیوه گوتبوی: « من دهچمه ژووی ۱ وده وای کبزه جواته که گوتبوو. که وای رهنگ نارنجی له نیو تده خه لکه ره شه زشده دا بهار بو. کسماس وده وای که و توبو، کبزی جوان تادری دابزه و به ترسوه تماشای گرد بوم. کسماس پنی گوتبوو: « لوو کاتوره که تز به شقام دا ده ریشیتی، من بیرم کرد بزه : « نه گدر به وی نورا ده گمه نور کبزه ده پینه دوتی بکتر. نه گدر نه شمه وی، نورا لینی ده گونم با وده وای گاری خزی بگودی. پاشان بریارم دا، به لی دمه وی. »

کبزی جوان به چژوای تماشایه کی کرد بو، گوتبوی : « تز پادینی و یا شاهر . به لام من کاتی زلدم نیه . »

« وره پیکه و برلین و نه ختی قسه ی خوش بکه بین. ناخره کدی بهار دده بین.

کبزی گنج جانکی تر گرتبوی مس کاتم نیه .. دمه وی برلم ..

• بز گوی ده چی ؟ کیژده که به دهنگیکی له زۆکموه گوتیوی: «دهموی پرلم».

کسماس که نارووهت بهیو، باسکی گرتیو به توندی گوتیوی: «مهو له گهلم وهره ..
ناههنگی دهنگی کیژده، لاوهکی ترسانههرو، لهوکاته دا که گوتیوی: «نا... من ده پرلم». چونکه
دهنگی وه هاوار ده چوو. وه گ هاوار بکا دهی هاوار... نهی هاوار...». کیژده که تماشاییکی لاری
گردهو، پرل باریکه گانی که له سهر چاوانی پنگموه لگا بوون، تینگ نابوو. ههست ده گرا که
هموو ژبانی بهوده هموو به ستراوه توره و چاره نووسی لهو چهند وشه نیشانیه دا کورت کراوه توره
که پیژی: «دهموی، پان نامهوی».

• کسماس دوو پانی گردهو وه. کیژده که پرسپیوی: «بز گوی ؟ هیچ گوی»

دسان وه مندالنگی زمان بز شکا بهت بکا توره گوتیوی: «ناخر بز گوی»

لار گوتیوی: «هندنگ پنگموه دهوین، پاشان تۆ پرل ... ژبان کورته... بز گوتن چیمان
هه به، با بهلین».

کیژده که سهری ردهنگ ههنگینی باهرو گوتیوی: «هاوایی، تا گات هه به، چیمان هه به بز
گوتن با پنگموه بهلین ... ژبان کورته... با بهوین».

چووونه نیو باخ... رلۆتاوا که له سه ره تاوه رهنگی زهردی ههرو، که مه رنگ دهرو، سه بر
سه بر رهنگی ده گرا. هه رتک خوش خوش له بهان ده کرد و پشویان سوار بهیو. هه رتک به پهله
بوون. له پشیا کسماس وه دهنگ هات تا هندی کاته وه. باسی کریت و تم دورگه به ترس و
خوشهسته و باسی هاوکی ته ره دیوه به سامه و باسی دایکی ته و ته پیرۆ و زهحه تکبشی بز
ده کرد. کیژی جوان به پشهوی گوتیوی: «تۆ چۆن ناوا به ههستی هرو له گهلم من ده دوی».

له وه لām دا گوتیوی: «له بهر نهو ی تۆ ده روی و منیش ده رویم. تیر بز ناخاقتن کاتان
نامهتی... له رابردو دا پهاوان بز گه بهشتن بهم خالی که ته شۆ نیمه پیی گه بهشتوین، چهند سال
کاتان راده بهارد».

هه رتک له سهر ته خشی دان بهشتوین. کوری لاو پرسپیوی: «ناوت چه»:

• نوئیمی ..

• که رابوو له به بکه نوئیمی .. داستانی ژبانی تۆ له وانه به فره خهفته تیار بی. هرو به من بکه،
چونکه من کریم».

• کریمی... پانی چی ؟

• کریمی پانی پهاونگی گهرم و به تین ... نوئیمی

گانی رابوون بهو به شهر. دلی که کسماس پر بوو له قین و خهفت. ته گیه جوا نه گشت
خهسی جهانی له دلنا بهو. وه گانی وشه بهوشه پهردی له سه بهشهرمی و بهشهرمی و شینی
تهر جهانه لاده دا. لاو له کاتنگا دهو چاری له تیر دهسته گانیا شارد بهو، گویی ده دایه و له
خه پالنا خولم بهو:

• قازاخه گان به سواری ده هانته نیو شار. وه تیر گهره گی جوله گان ده گوتن، ده رگای
ماله گانیه ده شکاند. پهاوه گانیه ده گوشت پیره میردو ژن و مندالیان گۆ ده کرده وه. هاوکی نوئیمی
تهر ماله پیره ریش چه ره موگه بهان وه پیش دهستهی خستیرو، هه مرویان له به فرندا وه پیش خودایرو.

شه و ورژو به تنو په فردا رايانده دان.

دهم به دهم دوترانده. له لای راست و چهپ هه رجاره بهک وده عزی ده گورت. زوری ده کوه توه کان ژن و مندا لې پوون. نویسی زور زور ده گریا. کسماس دوستی له قده دی ووه ښاپو گوتیوی: تو خوت چوڼ رزگاریت هات؟

کیزه که له پر هاواری کرد بو: نازانم ... هیچ له من مه پر سه ...!

کسماس دوستی په پرچه کانیدا ښنا بو، پرسبیوی: «پاشه تم ښواره به بز کوی ده چوی بز و! به په لده پوی؟»

نویسی سدی هه ښاپو گوتیوی: «من بریاری خزم داپو په کی له ژنه دزسته کانم نو کوا نارنجی دی داپو به من. سهرم شوشه بو، پرچه کانم به شانه کرد بو ده ویشتم. لیره نوژی ونستابو. پاشان له سهره خز گوتیوی: ده ویشتم خزم بکوژم و کوژای بهم ژبانه ښنم.»

کسماس داهاتپوره دهسته گانی ماچ کرد بو. پاشان گوتیوی: وهره پا بریون!

بز کوی؟

له گهل من وهره نویسی ... گوتم بز کوی؟

بزیچی ده پرسى؟ ... بروا به من ناکه ی؟ من هیشتا نازانم ترم خوش دوی یان نا. به لأم به تنیا به جیت ناهیلیم. هه سرو تویان به جی هیشته، به لأم من به جیت ناهیلیم.

کیژی جوان سدی بهر داپوره. کسماس په تاریکی روخساری نه ده بیښی. مات و ښیځی چاره روان بو. هه سستی ده کرد کیژی بی کس له گهل پایره گانی که مالی جوله کان بوون. راوژو ده گات. خبریکه بریار بند. له پر نویسی سدی هه ښاپو به ده ننگی کیراولینپراو گوتیوی: پا بریون! دهسته گانی بز لای لاو دریو کرده بو.

* * *

ناخړه کی مانگ ناواپو دنیا تاریک داهات. دایک و خوشک له ژوری خواره به خه بر بوون و په سهر وکه قسه بیان ده کرد. کسماس دهنگی نارام و بهک هه رای دایکی ده بیست، وک دهنگی روبر ده چو له شه ودا. سده گپک به سز قوراندی و پاشان ښه دنگ بو. له هساری ښی نه و ریحانانده دهات که سهرده می گه نجایه تی هساریان ښندار کرد بو.

ریحانه و گولی خه نه و پاسه مین، یاری کزن و خزه وستی نه و بوون. کسماس هه ناسه ی قو لی هه لده کیشاو هر وک هساری مالی پایې زه ښی پر له گول و گولندان بو.

چالونکی ساردهش له هساریدا بو. له بهر خزه وده پیری ده کرده و: ته ووش نیشمانی من... ته ووش تم خانو ی له نیویدا گه وده بووم، ته ووش ژنی من...!

له کاتده که کسماس پیری له و شانه ده کرده و و عتر و فینکی حاله که هه سرو له شی داگریتو، په بجه رده ی ژوری خوشکی کرایده و. سه عات دده رایه لای نیوه شه و. کسماس تاوینک گرځی هه لخت. هه سرو شرتی مات و ښه دنگ بو. پاشان له کولاندهنگی هه ناکاو دهات. رپوارنکیو، ودرنگی کوه تپو. له پر دهنگی خه نه وای و گبرو هات و پرسى: نیوه شه و تپه ریوه ناڅا! .. نیوه شه و رابره وده؟ دهنگی بی برا، په بجه رده پتو دراه. حارنکی تر منی و

بیده‌نگی بهر قرار بود. کسماس لرزی و له بهر خزیه‌وه گرتی :

ناخ.. خودایه .. چنده خه‌قه‌تیاره .. دهستی به رومته‌تی خزی داهینا، نه‌سرنیان پندا هاته خورای. ئو شه‌وه نه‌پترانی بیئی. له چاره‌روانی وژی‌دا چاری لینگ نه‌نا. کاتینگ تازه گازیه‌وی به‌پانی ددها، له جی هاته‌دور، به به‌واشی تا ژنگه‌ی وه‌خه‌به‌ر نه‌یه، لیباسی کرده بهر، له پلنگانان هاته خوار و له جینگای بابی له سهر نیو ته‌خت دانیشته. ده‌تگوت له سهری داوه که به گز مره‌ووی پیردابه‌چی و شه‌وی له گه‌ل پکاو له‌و جینگایه‌ی لینی داده‌تیشت و له‌و جی‌یه‌ی لینی ده‌توست و له‌و خانو و هه‌ساره‌ی تینیدا ده‌ژیا، وه‌دوری بیئی. ده‌رگای له‌سهر دابه‌خا و نه‌هینلی بیشه‌وه ژورور تا زیان به ژنگه‌ی نه‌گه‌پیتی.

ئو ترسه‌گۆنانه‌ی که له ئوروپا پیی وابه‌و له ده‌ستیان نه‌جاتی بو، له ناخیدا زیندور ده‌بژونده. دلی هینشتا نه‌شکه‌وتینگی تاریکی پر له‌خه‌ون بو.

خوشگی به‌رونگی زهره و رووی گز پهبدا بو. که دیتی براکه‌ی له جینی باوکی دانیشته‌وه، ترساو پاشو و پاش گه‌رایه‌وه. ده‌تگوت پیی وابه‌و باوکی زیندو بژته‌وه و دیسان ده‌سه‌لانی مالیی گرت‌وته‌وه ده‌ست. له‌و شه‌وه‌وه که بابی ده‌ستی ده پرچانی نابوو، نه‌ی هینشتوو ده‌ستی وه ده‌ستی پیاونک بکه‌وی، له ناخیدا گین و بیزاری سهری هه‌ل‌ده‌دا. له‌شی په‌روه‌رده ده‌کردو نه‌یه‌هینشت بری. ده‌بیرست زیندور بیئی تا هه‌میشه له‌عنته و توک و دوعا و بیزاری بز باوکی بنیری. هه‌مرو شه‌وی مجری به‌که‌ی ده‌کرده‌وه، ته‌ماشای ئو پارچانه‌ی ده‌کرد که به ده‌ستی خزی بز جبار دروو بوونی. ئو کراس خه‌وانه‌ی که به تیز رازاند بوونه‌وه. ئو لیغه‌وه دژه‌گه ناوڕه‌شمه‌ی سه‌یره‌کرد. دلی ده‌شکا، هاراری ده‌کرده‌وه یگوت : « له‌عنته‌ی لی‌نیه‌»

هیندی جاریش توشی قینیکی دلسوتین ده‌بوو، له‌سهری ددها که هه‌موو شترومه‌کی مالی کز بکاته‌وه و بیانسوتینی. په‌و هیوایه که بارکیشی له نیویناندایی و بستی. ته‌ماشای شته‌کانی خزی ده‌کردو له بهر خزیه‌وه ده‌یگوت : « ئه‌وانه ده‌بن به‌کفتی من » دووباره ده‌یگوت : له‌عنته‌ی لی‌نیه‌. شکافه‌کانی ده‌کرده‌وه که چاری به لیباسه‌کانی باوکی ده‌که‌وت، وه‌ک دیتله سه‌کی که که‌ولی گورگی دیتی ده‌لرزی. قه‌ت نه‌بیرستبو ده‌ستیان لی پدا. به دیتی ئه‌وان ، دلی تینگ ده‌هالاو لی‌یان ده‌ترسا. وایده‌زانی نه‌گه‌ر ده‌ستیان لیندا، ده‌ستی ده‌سوتی. له گه‌ل دایکی به‌شهر ده‌هات که بژی له هه‌موو ژبانیدا نه‌پترانیوه په‌ریه‌ره‌کانی میزدی پکات. تا رۆژی پیش هاته‌وه ، برابه‌که‌ی خۆش‌ستبو. به‌لام که دیتیوی ژنی هیناوه، ناخۆشی ده‌وست. براژنه‌که‌شی به قه‌درایی لیباسه‌کانی بابی ناخۆش ده‌وست. دایکی پیی ده‌گوت : « ماریا له‌سهر خزیه‌وه ». ئو له وه‌لام دا ده‌یگوت : « له‌سهر خزی ته‌قرووتا بی. پاشتره پیم بیژی کیردینگ ده‌ست ده‌می و سهری به‌م ، تا قه‌ت چارم پی نه‌که‌وتنه‌وه. »

ئو به‌پانیه که برای سلاوی لیکره، خزی پی رانه‌گیرا و ده‌ستی کرد به‌گریانی. کسماس له نامیزی گرت و گوتی :

مه‌گری خوشکم. ژبانی تۆ ده‌گژی و تۆش به‌خته‌وه‌ر ده‌بی. ئو له کاتینکا براکه‌ی له‌خو دور ده‌خته‌وه گوتی : « بز ئه‌وی به‌خته‌وه‌ر بم، حیرد به‌مردن ده‌گم. » پاشان و ده‌ره‌که‌وت کسماس چره‌هه‌ساری، چونکه پترستی به‌هه‌ناسه هه‌ل‌کیشان هه‌بوو. به‌لام له پز هه‌ستی به

تینگه رانی کرد. به کینگ لو سره هه ناسه یه لکیشابوو، به پدله له پلکانان سرکهوت، ده بیست ژنه کی ببینی، نو هینشا له خه و دابوو. لاقه چکوله کانی له لیفه هاتبوته دهری. کساس داهاته ره ماچی کردن. پاشان به سپایی قوه کانی لاوانده وه که کهوتیونه سر بالیخی. هه ناسه پدکی گهرم که بزنی میخه کی لی ددهات، له زاری نیوه کراوه ی ددهاته دهری. راست لو ده مه دا که لینه کانی له زاری نیوه ناواله ی نیزیک ده کرده وه. له پر پنی وابوو دتنگی جهری پلکان دی. که سینگ به هه نگاهای قورس سرده که وی.

کساس تینگه رابوو. گویی هه لغخت و هه ناسه ی راگرت و دانیشته. ديسان ده تگ له پلکانان هه ستاو هه نگاهان وه نیزیک ده کهوتن. نیشتا سرکهوتیون و به رنهرودا ددهاته پش. کساس ترساو له بهرخه وه گوتی: «پیره میزدخه تی.»

بز پاراستنی ژنه کی دهسته کانی له سر نو راگرت. له بهر دهرگای ژورو که هه نگاهان وستان. دلی وها لینی ددها، ده تگوت له سنگی دهرده پیری. وای ددهاته بهرچاو که خانوه که سره و نخون ده بی. وستی هاوار بکار بلی کی به ؟ به لام دهنگی دهرده دهات. لو ده مه دا تونی هاواری کردو له خه و راهیری. ته ماشای لای دهرگای کرد، تاره قه ی له باخه لی ده تکا پدوه. کساس ده باوهشی گرت وه به واشی پرسی: خوشه وستم چه... چت بهستو ؟ مه ترسی هیچ تبه ...

که سینگ له پلکانان ددهاته سر... نیشتا له پشت دهرگاهه.

نارام به... مه له رزی... بیگومان خهوت دیوه... ده بیستی که هیچ نیه. نه وی گوت و رابوو، خوشی ده ترسا، به لام شرمی ده کرد. دهستی دریز کرد. دهرگای کرده وه، که می لی نه بوو. له بهر ژنه کی پینکه نینکی به قهستی کرد. پاشان لینی نیزیک بزوه، لیفه ی له سه ولادا، نه ژنژ له رزیو کانی ماچ کردو گوتی: «مه ترسی نویسی خوشه وستم، نیره مالی خوته.»

ژی جوان ته ماشایه کی، ده وره ی شکاف و به لجه ره قاپی وینه ی له دایکبوون و له داردانی عیسا و میکانیلی مه لایه که تی کردو گوتی: «به لی... نیره مالی خومه و پنی رادیم. چاووه کانی پرله تهسین بوون.»

کساس ته ماشای گریانی ده کرد له پر نیشتیای سه رجینی له ناخیدا سه ری هه لدا. قهت ته نانهت له سه رده می خه قه تباری و دور که وته وه ی غه ریابه تیش به قه داری نو ده مه ی نیشتیای ماچ و سه رجینی ته کرد بوو دهرگای ژورو که ی کرده وه تا نیشانی پدا که له گیانی مردوو ناترسی. پاشان ده نامیزی گرت و ده ستیکرد به تازکردن و لاوانده وه ی.

* * *

روژه گان به درای یه گدا تپده پهرین. کساس هه موو روژی دایک و خوشگی ده بیستی و پنگه وه باسی جیران و مردو و گیانی نه ویان ده کرد که له ژورو کهان ده سوراوه و ناواری ددهان. باسی گریتیان ده کرد. نیشتا هه چیان نه هابوو که باسی بگن. ته نیا یه کشت واته پنه وندی خیزانی پینکه وه ی ده لکاندن و ته ویش ته نیا له بیده نگیدا خزی ده نوانه.

کساس کولان و کویره ریی کونستانی سه وده می مثالی ده پنوان. هه ره لو هه بدهانه، واته له

(سی-تاق) بز هه‌دولین جار دلنی بز تەقینی کیژنیک لینی دابوو. کیژنکی جوان. بانی هه‌دولین تەقینی له کاتی رۆژ ناوا دا سەری هه‌لدابوو. کیژگولنکی سووری محەمەدی به ده‌سته‌وه بوو. نوێش چەپکه گولنکی پاسەمینی بی بوو. چ عەتریک له هه‌وا یلار بیژوو. وۆژنکی نیواوی هاوینی بوو. گه‌وره کچی شوخ و شنگ به کراسی سوور و عابی و مەمکی خر وۆژلنی پەرشانەوه به هه‌نگاوی توند ده‌گه‌ران و ده‌تکوت پاڤۆری شەڕن ئالایان هه‌لکردوو ده‌پانه‌وی بچن دنبا بگرن. لاوه‌کانیش به ره‌نگی بزکاو وی‌گه‌یف وه‌دایان ده‌کوتن. به‌لام وایان خر نیشان ددا که گویا به پرچی کچه‌کان پنده‌کن و گالته‌یان پنده‌کن. کەسابش له گه‌لیان بوو، له تەمەنی شازده سالی‌دا.

به پەله له مه‌دانێ تێپه‌ری. سەری به‌رداوه نه‌وه‌گوو توشی پەڕۆژنیک بی وه‌گه‌نیک له‌و کێژانه‌ی نیواوی هاوینی سەرده‌می هه‌رزە‌کاری بی‌ناسته‌وه. نه‌و پیره‌ میره‌ یونانی‌ی له ره‌گزی خزی وه‌بهر هاته‌وه که نوێش کانیکی گه‌راپۆزه بز دورگی خزی، به دلنکی پر له قین سەرانسەری دورگه‌ سوپاپۆزه. خانوهرکان له به‌ر چاوی نه‌وێش به‌وون، دۆست و براده‌ری قهریسی بی‌جکه له به‌ک دوو پیت، وشه‌پان نه‌بو له گه‌لی بدوین. نه‌وانی له گه‌لجابه‌تیجا، له کۆلانه به مانگه‌شو روناکه‌کانی کاندی، سینگیان وه‌ک سەر که‌وتوان ده‌کرده مه‌تال و به گه‌رم و گۆری له باره‌ی خودا نیشتمان و چاره‌نوسی جیهان ده‌وان، نیستا توشی گه‌روگرتنی ژن و مندال و زانی رۆژانه به‌وون و پاڤۆری گه‌لجابه‌تیان له ته‌شته ناوینکا نوقم بوو.

* * *

له‌و کات‌وه له رۆژی به‌کشه‌مژدا با‌به گه‌وره له گوندی پیتزکفالو له به‌ر تاگر دانیشی‌وو. سەرمای بوو. رومەتی دا‌که‌وتی‌وون و نه‌ژۆزی نوشتا‌به‌رون‌وه. ته‌ماشای ناگری ده‌کردو رابردوی خزی وه‌بهر ده‌هینا‌به‌وه. بیره‌وه‌یه‌کانی رابردوی وه‌ک چۆمکی ره‌وان به‌ مینشک‌دا ده‌رۆشت و ده‌نگیان ده‌هات.

هه‌رله و کاته‌شدا پیاوینک که چاوساخی رێبوارانی بێگانه‌بوو، به وینا راده‌برد و سلازی کردو به‌ پینکه‌نینه‌وه گوتی:

« سیفاکاسی پیر به‌رۆز باییت لینه‌که‌م. کەسابی نه‌وه‌ت له ئوروپا گه‌راوه‌ته‌وه نیستا نه‌وه له کاندی‌یه. ده‌لێن کاغه‌زو قه‌له‌می هه‌به‌و شت ده‌نووسی.

با‌به گه‌وره تیکه‌پا‌بوو، دارده‌سته‌کی هه‌لشاو به‌ ده‌نگی به‌رز بانگی کرد: چ ده‌قووسی، بلێ بزانم؟! »

به‌لام چاوساخ دورر که‌وتی‌وه. با‌به گه‌وره بێده‌نگ بوو. نه‌و گه‌راوه‌ی به‌ فالی خه‌راب دانا، به‌ پیش‌گوتنی مردنی خزی زانی، له به‌ر خه‌به‌وه بیری کرده‌وه: سه‌عانی مینش گه‌به‌وتی؟! هه‌ستا هاری‌دی‌موسی شوانی بانگ کرد:

« هزی هاری‌دی‌موس! به‌به‌ره گه‌وره‌کی هه‌لگه‌ر و به‌ دوام دا وه‌ره.

« بز گۆی... نه‌ی سیفاکاسی پیر؟

« سه‌ت جار گوتومه‌ هیچ له من مه‌پرسه... زوویه‌ تالو‌که‌ی بکه... »

هاریدیموس پیاده‌ی هلگرت و به دواى باهه گه‌ورده‌دا. پیره میزد خزی ستل و رده‌نگو قه‌لمی موی هلگرت‌بو. خیزا د‌و‌زیشت. جاروبار له سه‌ره‌رده‌گان ده‌غلیسکا. ناخه‌که‌ی گه‌بشته مه‌یانی گوندی. پیره میزد بورجی زه‌نگوله‌ی کلیسای نیشاندا که تازه به گنج‌سپی گرابزوه گوتی پی‌یژه‌که‌ی به دیواریه‌وه نی، قاپی پی‌یژه نی که نه‌که‌وم. تراسکی له کونیه؟
 . نو له گدل براده‌رانی رزیشته و تفه‌نگشی پرده .

. دوعای خیزی منی له گدل بی. هه‌قیه‌تی. شوان نیزد یوانه‌که‌ی له بن بورجی زه‌نگوله‌ی کلیسا به دیواریه‌وه نا و دوو به‌ردی‌وه به‌ردان و خوشی توند هه‌رتک لای گرت. پیره میزد و سه‌ره‌له‌ی هه‌وه‌لیان که‌وت ربه هانکه هانگ و سه‌ره که‌وت.

هاریدیموس به ترسه‌وه ته‌ماشای ده‌کردو نیشانی خاچی ده‌کیشاو له به‌ر خزی‌وهه گوتی :
 « وای، وای... خودای من ! . نیستا پیره میزد له سه‌ره نیزد یوانی گه‌بشته‌وه به‌رده چوار گوشه‌که‌ی بن بورجی زه‌نگوله.

قه‌لمی موی ده‌سته‌که‌ی راگرد و ده‌ستی دریز کردو به پیتی درشت ده‌ستی کرد به نویسی نا، ز، ا، د، ی. دله‌کوته‌ی گرت‌بو. له به‌ر خزی بیری ده‌کرده‌وه : کی ده‌زانی ته‌منی من به‌م جوره کوتایی پندیت؟ یانی به‌سته‌ره‌نگیک و به‌قه‌لمیکی مو له سه‌ره دیواران دروشم بنوسم؟
 نیستا هه‌موو پیته‌درشته‌گانی مه‌قله‌ی خزی نویسیوو. نه‌ی‌ده‌زانی له سه‌ره نیزد یوانه. ده‌ویست بکشیته‌وه و ته‌ماشای نویسنه‌گانی خزی بکات. که ناو‌ی داوه، خزی پیرانه‌گیرا و له سه‌ره پا که‌وته خوارى.

هاریدیموس هاواری کرد. دراوسینگان رابان کرد و پیره‌میزدبان هه‌لگرت‌وه. سه‌ری شکابوو. خرنی لی ده‌هات. به‌لام زاری به‌سترا بوو. هاواری نه‌ده‌کرد. هاریدیموس به دراوسینگانی گوت:
 . نه‌وه‌که‌ی گه‌راوه‌ته‌وه. ره‌نگه له خوشی تو ناگای لی نه‌بو بی یزیه که‌وت. گوند واشله‌قا ده‌تگرت برمه له‌رزه هاتوه. نو کوله‌که‌ی که پالیشی خه‌لک بوو نیستا به‌لاداده‌هات. پیریزن هه‌توانیان له سه‌ره برنه‌که‌ی دانا. هه‌رله و کاته‌شدا نیستر سوارنکیان یز کاندی نارد، به‌چی مسته‌فا بابای پیتی. مسته‌فا بابا خاسیه‌تی هه‌موو گیاهه‌کی ده‌زانی، جگه له‌وه پیاوکی باشی‌بوو. بی نه‌وه‌ی فه‌رق دانی، هه‌موو نه‌خوشیکی ده‌رمان ده‌کرد جا تووک بایده یا قه‌له و جوله‌گه. ده‌یگوت : « هه‌موو نه‌قبوو نه‌خوشن. یوانی بی با جوله‌گه فه‌رقی نه‌ه. »

رؤزی دواى به یانی زوو مسته‌فا بابا به سواری نیستر گه‌بشتی. گیسه پچکوله‌گانی هیناده‌ر و زاری شوشه‌گانی کرده‌وه و سه‌ری شکاوی پیره میزدی خسته نبو ده‌سته نه‌رمه‌گانی و خه‌ریکی ده‌رمان‌گردنی بوو.

دواى سى رؤز باهه گه‌وره چاوی هه‌لینا، ته‌ماشای ده‌وو‌یه‌ی خزی گردو پای کاترینای بوکی دیت. بانگی کرده پیشی‌و گوتی : « خه‌به‌ری پیاده‌گانی چیا چه؟ خه‌به‌ری میزد که‌ت؟ هیچ ناگات لی هه‌یه؟ »

ژن له وه‌لامدا گوتی : « نو نایه‌وی ته‌سلیم بی. »

پیره میزد گوتی :

هه‌قیه‌تی ... پالیشتی‌کم یز دانین، راستم که‌وه. له راکشانى ماندرو بووم. بنیزه له ناغه‌لی

کوستاندیس بینهوه، کارم پینه تی. پاشان هیلاک بوو، چاوی له سر په ک دانا.

دوای نیوسه عات دپونکی نیوه ټینسان و نیوه حدیوان هاته ژوروی. چندهی هاوښته سر گزچان و له پښ پیره میرد راووستا. بابه گهوره چاوی له سر په ک دانا بوو، گونچکهی ده زوښگاهه وه. کوستاندیسې نه دیت و دهنگی لاقانیشی نه بیست. کوستاندیس مات و بیدهنگ چاوه روان مایه وه. له بهر خزیوه ده بگوت : « شتی وانا یی ناخری روژنیک چار هره دهلننی و حبش ده زانم کاری چی به منه ؟ »

برک و نهوه کانی گز بیرونه وه. تراکیشی تفدنگ له سهوشان گهښته وه. نهو له چیا ده هاته وه. واته له شوښی که همو روژنی له گهل براده وه کانی ده چو مشقی شهریان ده کرد. ټیستا چاوه روان بوو بزانی بابه گهرویی چی په سهو دیت تا دیسان له گهل براده وه کانی. نه خشی په لاماردانی ناوایی تورکان پهاده بکات. کوستاندیس گوتی :

تراساکی وهره وده بهری بښه. چونکه تو لینی ناترسی.

تراساکی گوتی : جوان توستوه. من لینی ناترسیم، به لام حدیقه وده بهری پښم. بابه گهرو روته دیتی ده رو بهری بیست، چاری هلپنا. کوستاندیس لاقه گهرو کانی بزاورت و چو پښی. پیره میرد تماشا بده کی ده رو بهری کرد ونهو که سانهی دیت که لینی گز بیرونه وه. ناره خدت بوو هاواری کرد : « دی میرا تکره خزه وسته کانم دلنیا بن که نامرم. نه خیز، من هیستا نامرم. برزن به دوای کاره کاتاندا. » کوستاندیس تو وهره پښی و سرت نهوی که. کابرای زلام سوری زل و قرژنی نهوی کرد و گوتی بژ قسه کانی پیره میرد هه لخت.

سیفاکاس به هه ناسه برکهو له سر خو قسهی ده کرد. جارچار بیدهنگ ده بوو، چونکه زانی هه بوو. پاشان ده هاته وه سرخو دریزوی پنده دا. کاتی قسه کانی ته او بو پرسى :

تینگه بښتی کوستاندیس ؟

شوان وه لومی داوه گوتی : « به لى... سیفاکاسی پیر ... تینگه بښتم » : پاش نهوی له گوندی جارت کښا، سرنکی شاری کاندیش بده له وی بچو مالی کوره گه وړه کم، لای کریسولای بوکم. ده بانناسی. دوو به سته پهنیری گه وړه بهر خنکی قله ویشیان بژ به وړه بیکه په دیاری من. وادپاره کساسی نه ووم بژ ولات گه راوړه وه. به چاوی خوت بیښه. تینگه بښتی ؟

پښی بلنی بابه گه وړت خه ریکه بری. ده بی بښی و بیښی. ده به وی بژ ناخر جارود هات بژ بکا.

تینگه بښتی ؟ کوستاندیسې له غنه تی ؟

تینگه بښتم. سیفاکاسی پیر...

باشه... به ژ... بالاً... پیره میرد ناویری داوه که شوانه گه بیښی، به لام روښتو. ټیر پیچکه له دهنگی بزمازی چه که کانی دهنگی تر نه ده بېرا. روژی دوای به یانی زوو ده رگای مالی کریسولای پیر گرایه وه. دیوی تورن به دوو له ته په نیرو بهر خنکوه، وه ژورکوت وله هه ساری راره ستا. دیار په کانی له غورزی داناو خزی هاوښته سر گزچانی. سی ژن له سر نیو ته خت د'نیشتیرون قاهو دیان ده خواره وه. کساس له ژوروی خزی ناماده ده گرد که بچښته دیداری خه لښه. نه وړه وانه په بامینگیان ناماده گرد بوو، به ته ورنکغا نار د بویان بژ چیا. پاله وانه گان سهریان بهر ده واده و ناخپار هه لده کښا و دهیانگوت : « ټیستا که دایکی نیشتمان را ی گه وړه، سهرمان

ده پندایه ۱. به لأم همه رویان چاره روانی خدروانی پالەوان میکیلس بیون. پالەوان میکیلس که نامی خلیفای بز هات، پالەوانی چای سنا، واته پالەوان پولیکسینگیس - ی بانگ کرد و هدرتکیان له که لاوی بهرد سهریان پیکه وەنا. پالەوان میکیلس گوتی :

. من تسلیم نام.

پالەوان پولیکسینگیس گوتی :

. دایک تکا ده کات، باشتره توشی کاره ساتی نه که یین.

. کام دایک ؟ نهو میشکانی به سهر نهو دا حکومت ده کهن، جینگای بهروای من نیین.

. یانی تو پتر بهروات به میشکی خوت هه به ؟

. بز گالشم پنده کی ؟ که له میشکی من نیه . به لکور دلی منه. دلی من پیم ده لی :

تسلیم هه به. من تسلیم نام. توش هرچی دلت ده خوازی وابکه.

. من نهوی به باشی بزاتم ده یکم که وابوو به قسده ده کم.

. که وابوو تو ده توانی بهزی، دوعای خیری منت له گه لی. توش من به چی بئله. تو هه و ل

کس نی نهوی ده کی. من پیوستم به هیچ کس نیه. بهز سه خه به خیر و به هیوای دیدار پالەوان

پالەوان پولیکسینگیس دودل ونستا. دلی نه ده هات بهروا و له به رامیهر مهرگدا به جینی بئلی.

گوتی :

. پالەوان میکیلس به خوزایی ده مری .

پالەوان میکیلس به سهریدا نه پاندی و گوتی :

. له شهردا کس به خوزایی نامری. هیرادارم مه به ست دلسوزی نه بی بزم.

. من له م دنیا بهدا تنها که سبک خوش ده و ست، نه وشت کرشت. پالەوان میکیلس من

هزگری شه خسی تو نیم. به لأم ناشموی که به کورزی. چونکه کریت پیوستی به تو هه به.

پالەوان میکیلس گوراندی و گوتی :

. به لأم من بتر پیوستم بهو نیه . .. گوتم بهز به دوی کاری خوت دا.

. به نه که ت چی ؟ به ترا ساکی چون ؟

خوین هاته نتر میشکی کابرای شه کهر، ده ماری ملی هستان و دیسان گوراندی و گوتی :

. تو نه کهر دلت به ژانده هه به بهز ! به پیلاده یک چراو ورده شته کانی پیش ده و گای

کاوله که تور هه لدا و پالەوان پولیکسینگیس بهز ده رهوه پال پنه نا، خوشی له بهر ده رگا راوه ستا

و بانگی پاکیشی کرد و گوتی :

. پاکیش یاشندی کلاشت هه لکبشه و خوت بکه پینه خه لیغه، له قهولی منهوه سلای شو پارکه

پیروزه بکه پینه و پنی بهزه :

. پالەوان میکیلس نامه ی تزی وه رگرت. چوار گزده نامه کی سوتانده و به تزی نارده وه.

ده لی من تسلیم نام .

پاکیش نامه کی ده باخه لی ناو گوتی :

. به چاوان پالەوان میکیلس !

خوش برز پاکیش . نه‌گه‌ر توش هزگری ژبانی مه‌ده‌وه . لیره جگه له مردن هېچی دیکه نېه .
پاکیش هه‌ناسنکی هه‌لکشاور گوتی :

پاله‌وان من خیزاندارم . کێژنکم هه‌یه ده‌یی به شوی پده‌م . ژنم هه‌یه ، مه‌پخانه‌م هه‌یه .

پاله‌وان نه‌را‌ندی و له کاتینکا که پشتی تېنکرد پوو گوتی :

که‌واپور گه‌ره‌ک نېه پگه‌رنه‌وه . تو پاکیشی و له‌وه‌ش پتر له ده‌ستت نایه ، !! تو ده‌یی

کرده‌وه‌شت پاکیشی یی . برز کا‌پامبیش و مېستېگری بې‌زوه‌وه و پېنکه‌وه پچته سوزاخی بېرتولوه و نه‌فه‌ندم . تا هه‌موتان لېک کۆ بنه‌وه .

پاکیش دو‌ور که‌وته‌وه . به کۆزیه رینکی نه‌پینیدا په‌وه‌وه ده‌شت داکشاور له راکردندا ناخی

هه‌له‌ه‌کشاور جینوی به خۆی ده‌داو ده‌یکوت : « تو پاکیشی و له‌وه‌ش زیاتر له ده‌ستت نایه و

کرده‌وه‌شت نه‌شی پاکیشی یی » . ئهم قسانه خرنی له‌شبان وه‌کول ده‌هینا .

له‌وکاته‌دا که نه‌و له پلېکانه‌کانی باره‌گای خه‌لیفه سهر ده‌که‌وت ، گه‌ستاندیس له مانی سه‌وکی

کساس ده‌چوه ژووری . هه‌روه‌ک پېشتر گوتمان له نېوه‌راستی هه‌ساری راوه‌ست و ده‌سته

گه‌روه‌کانی به سېنگی ئاره‌قاره‌وه ناو هاواری کرد :

« هه‌موتان ته‌مه‌ن درێژ یی . ده‌نگی وه ده‌نگی بزنان ده‌چوه . له مندا‌لیه‌وه له نېره‌مه‌وه پزئلا

گه‌روه‌هه‌وه . : ته‌مه‌شان درێژ یی خافه‌ به ریزه‌کان .! سلاو له هه‌موتان . وا‌دیاره‌وه ئاشنا‌ر

ده‌خوا‌رد . نۆشی گیان‌شان یی ! »

دایک کوتی : « به خێره‌انی گه‌ستاندیس .! ده‌وه دانېشه و حامه شه‌را‌بېگ پخزوه هه‌مه‌ر

گه‌ندنی چیه ؟ »

گه‌ستاندیس له قاقای پېنکه‌نینی داو گوتی :

پاله‌وان سېفاکاسی خه‌زورت له سه‌ره مه‌رگ دایه‌وه هېرا به ژبانی نه‌ما‌وه . ته‌نانه‌ت

شه‌یتانیش ناتوانی نه‌جاتی بدا . هه‌روه‌ها دياريشی پۆ نېوه‌ ناردوه . چوار مېرده‌کی له عه‌ززی

دانېشت و گۆچانه‌کی له سه‌ر نه‌ژنیا‌ن دا‌ناو گوتی :

« سوپاس بۆخوا . نه‌و باش ژبا ، باشی‌خوا‌ردو خوا‌رده‌وه . گه‌لېک تو‌وکی کوشتن . هه‌ساری

ماله‌که‌ی پهر کرد له مندا‌ل و که‌روگا و ما‌ین و بژن و مه‌م . زه‌ویه‌کانی گه‌ستاننی ئاوا کرده‌وه .

کره‌نی به مه‌زرای ره‌ژو زه‌پتون . ته‌نانه‌ت پۆ رۆگاری گیانی کلیسا‌پنکیشی دروست کرد . که‌واپور

له‌و لاشه‌وه خه‌پا‌لی ئاسه‌رده‌یه . ئېستا ئېتر ژبانی ته‌و به کاری چی دیت ؟ قافه کارنکی ماوه که

بارگه‌و بنه‌ی خۆی تېک بنی و خۆی پۆ سه‌فه‌ری ئاخری ئاماده‌ بکات . .

کساس گویی له ده‌نگه‌ ده‌نگی بوو . هاته‌ خوا‌ری . گه‌ستاندیس ئاوری دایه‌وه و سه‌رتا‌پین

ته‌ماشای کرد و گوتی :

« جه‌تا‌یی نا‌غا ! نه‌گه‌ر به هه‌له‌ نه‌چو‌یم . تۆ ده‌یی هه‌وه‌لېن نه‌وه‌ی سېفاکاسی پهر یی . ملی درێژ

کرد تا باش بېبینی . پاشان ده‌سته‌ پان و خه‌په‌له‌کانی برده‌ پېش تا ده‌ستی لېیدا .

کساس گوتی : به‌لێ خۆم . . .

« باشه‌ که‌ واپور بزانه‌ که‌ بابه‌ گه‌وره‌ت داوای کرده‌وه‌ پچپه‌ لای . به‌لام ده‌یی ژوویی . گۆیا پۆ

چاو له‌سه‌ر یه‌ک دا‌ن تۆی وېستوه . گه‌رم زه‌ویه‌ نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی بېبینی . به‌له‌ی بکه . سوینده‌

هدهدای نه‌بدهی، من بینم وایه شو چند سالانه هدر چاره‌روانی تو بیه که بتبینی و درایه گیان بده به نیزاتیل. به منی گوت : «کوستاندیس برز نیسترکیش له گهل خوت بیه و سراری نیستری بکه . ديسان گوتی : «من نه‌ودم تموه‌ریزم به ده‌سته‌وه ده‌گرت و کوره‌کشم تفنگ. به‌ستومه نه‌ودکم قه‌لغم به‌ده‌سته‌وه ده‌گرتی، که واپوو که‌سبکی ناوا ناتوانی به پریان پگاته نیره. » نیستا من نیستم هتاوه و له پیش موسافرخانه به‌ستومه‌ته‌وه. با پنگه‌وه بچینه ونه‌دهی. ۱

پاشان کوستاندیس روی کرده کاهانی مالی و گوتی : «نه‌وبون شو خه‌به‌رانی گه‌ره‌کت برون پای کریولا. نیستا نامادهم شرابه‌که به‌ضمه‌وه تا دلت نه‌پیشی. » شرابی‌پنه‌ا کرد و به‌ده‌سته گه‌وره‌کانی پاره نانیکی ده‌زاری تاخنی و به پنگه‌نینه‌وه گوتی :

« به راستی چنگای سرسوپمان و باور نه‌کردنه‌ا تدم پالوان سیفاکاسه پیره بهم حال و روزانه خدایک بانگ ده‌کات. هدر ده‌لنی ده چنه سه‌ر شایی. پیش ۲۶ سه‌عات له‌دوای منی نارد. تاخر له هندالیه‌وه شوانی شو بوم و هم. نپوه خز ده‌زانی. به منی گوت : «کوستاندیس ا برز گزجان‌ه‌کت ده‌ست ده‌به، لهو چا به‌رزانه سه‌رکوه. هم‌وو شه‌رکوه پیره‌کان بانگ بکه. له نیز مه‌بدانی هم‌وو گردن‌ه‌کان راه‌سته و هاوار بکه وایی : «دوستان پالوان سیفاکاسی پیر له گیاته لا‌دابه. تمواری شو که‌سانی هاو ده‌وری شو بون و له گهل شو له شه‌رکان‌ا به‌شدار بون و نیستا زنتون بانگیان ده‌کا هم‌وو بینه مالی شو. هیچ نه‌شترسین، چونکه شو دپاری و سوراتی له کمس ناوی. ده‌رگای مالی ناواله‌یهو سفزه‌ش راخراوه. نپوه تنیا ورن به‌خون و به‌خنه‌وه، پاشان له گهل‌ان ده‌دی. مه‌تله‌بینی گرنگی هه‌به، گه‌ره‌کیه‌تی له گهل تیوه‌بایی بکات. داره‌کانتان ده‌ست ده‌تی و ورن. »

کسماس که به رودی گوتی دابویه گوتی ۱ ده‌دی پریان پریان مالی ؟ دوا به له به‌رخ‌په‌وه گوتی :

« تنیا پیروزه‌کانی ده‌ورانی کون بون که بهو جاه‌وجه‌لاله ده‌مردن. » به دل هستی به‌سره‌ریزی کرد که له تیره‌دهی مرزینکی تاوا به.

کوستاندیس گوتی : « ده‌دی پریان پریان مالی؟ من چوزاتم. ده‌مویست لینی بیرسم به‌لام ترسام. پیره میزد هیشتا ده‌توانی به‌دارنک سهرم به‌شکینی. هه‌ریزه هیچ پرسبارم لی نه‌کرد و خبرا که‌وقه ری. له چیاکان و سه‌ر که‌وتم، چومه گونده‌کان و جارم کیشا. تنیا سی پیره میزد هاتنه ده‌ری، بریتی بون له : « پالوان مانفاکاس و پالوان کاتسیرماس و خاموستا شه‌ل و پیره‌کی گوندی ناوار. نه‌وان گوتیان تو برز پیری مالی زوو نه‌میری، خز راگری، هه‌تا تینه ده‌گه‌بئی. هه‌ر سبک فینس گولنگ درزی خزان له‌سورنا و پشتندیان به‌ست و هاتنه ده‌ری.

کوستاندیس ديسان ده‌ستی کرد به پنگه‌نین و گوتی :

« نه‌تیرانه چنده لیتهمارون. هه‌رسبک لاتیان نارساوه. نه‌و‌نده‌پان گولله و نیکه‌تروه هم‌وو له‌شپان کون کون بیه. به زه‌حمت ده‌توان به رنگاوه برزن. تمه‌تی هه‌ر سبکیان ده‌گاته ۳۰۰ سال. ناو له زاریان دی و مرزبان نه‌ماوه. هه‌رسبک ده‌مانجیدی زوی خزان هه‌لگرت. ده‌تگرت ده‌چنه شه‌ری، له کاتیکا به‌کترین گرتیو که ده‌ه‌ری نه‌کون که‌وتنه ری. له‌وانه‌په پاوه به قسه‌کانم نه‌کون. به‌لام که هاتی‌خوت ده‌پانبینی.

کوستاندیس راپو به کسماسی گوت :

باشه ئه رباب. توش فیه گهت له سهرنی. گرتم بابه گهورهت خه ریکه ده مرئ. ئه وه ده یه وی به دهستی خوت چاره گانی له سهر یه گه دابینی. دایک نیشانه ی خاچی گیشاو گوتی : « نه وه پیاوی چاک بو. ده چینه به دهشتی. »

کسماس گوتی : بارو کیشم ده چینه به دهشتی. نیمه هه مروه مان ده چینه به دهشتی. چونکه زه هه مان زور گیشاوه. خوشکی کسماسی به گالته یزه یه کی هاتی وه سهری هه لئاو به لاتاویکی شه یانی گوتی : « خرا داد په روه ره. »

دایکی گوتی : خرا که ریمه... هه ستا چوو ته سپه ند بیتی بیسو تینی.

کسماس په ژنه که ی گوت : « توش ده بی له گه لمان بیی. » به لام کوستاندیس گوزجانه که ی له هه رزی داو گوتی :

« نه ی تاغا... هیچ پترست نه ی ژن له گه ل خوت بیتی. ژنت له گه ل بی ده دی سهره. نه گهر پریان ده لئی وه پیش که ون. ده لئین تاوینک راوستن. په له ی یزچه ؟ پاشان له پر وه غیرهت ده که ون و راده که ن. نه ودهم زوو پشرویان سوار ده بی. نیمه ش ناچار دلمان بزیان ده سوتی. چبکه یی. هه ره له وی به جی یان بیلین. شتی وا نایی. له گه ل خزمان ده یانه یی. ژانه سهره. به لام تو نه ربابی. چونت گهره که وایکه. من هه ره نه وه به گوتم. »

« نیک گوتی : « کورم کسماس ا کوستاندیس هه قبه تی مه یه... نه وه مانده. »

خوشکی به شه یانی گوتی : « بیه... بیه... نه وه هیزی ته وای هه به. »

نوبیسی له مانده ی مالی ده ترسا. بزنه و جینگایه کی نه مین نه بو. هه واکه ی خه له بو. ده یوست به قه درایی داعبا به ک په چوک بینه وه له نیر گه لا ریخانه ده خزه و شاری و کس نه بیینی. نه و گوتی : « منیش دیم. ده موی کریت بیه. »

خوشکی میزه که ی له بهر خزیده گوتی : « بهرز و نه گه ریه وه. » نه وه نه به دهرست له و ماله پدا بیینی. کاتینکی توبیسی لئی وه نیریک ده که وت. نه وه نه ناسی هه لنه ده کیشا. قاپ و که چکی تاپه تی بهر نه وده یاری که ده بو. له سهر نه وه به وده بو که نه وه پیه و ماله که ش پس ده کات. شوه ی پشوو به خه پالی خزی ماله که بهر بهر له بهزی جوله که. نه وه دلی تینچو بهر. رشا بهزه.

نوبیسی له بهر خزیده گوتی : « به لئی هیزی ته وایم هه به... هه ستا خزی ناماده بکا. به لام له پر سهری سهر و پالی وه یواری دا. چاری لیک نان. چهنه رژی وه دهستی به توره سپه ک ده که و. ده گوت گوزانی به سهر دا هاتوه. گوزاوه. خونی گهرم بو. به کینک دهستی له سهر شانی دا تا ناوری داوه میزه که ی بهر بهر له وانه تاوینکه وه له وی وینتا بو. یزه یه کی هاتی. وستی ناوه که ی لئ وه رگری. به لام دا هاتوه و که وته هه رزی و له خز چوو. دایک به شیناوی وه وای گولاوی که وت. هینای لاجا بنگ و شان و ملی به گولاوی دامالی و به دلسزی گوتی : « فقه به هه لاکه. » خوشکی میزه که ی گوتی : « هه چی نه. ته بیا له خز چوو. منیش هیندی جار بیهوش ده بیه. »

کسماس ژنه که ی له نامیزی گرتو له ژووری سهری بهر به سهر جی. کاتینک نوبیسی چاوی

هه‌لێنا، دایکی له‌سه‌ر سه‌ری وێستا‌بوو. نوێمی گوتی : « دایه‌ بپووه‌... من هه‌لاکم... »
 دایک گوتی : بنوو... بۆ هه‌وه‌لێن جار ده‌ستی به‌ پرچه‌کانی دا‌هێنا. کسانیش گه‌ردنی ماچ
 کرد و گوتی:

« بنوو له‌ گه‌ل من مه‌ به‌... سه‌ر به‌گه‌ر. من زوو ده‌گه‌رنه‌وه‌.

نوێمی به‌ سه‌ر راوه‌شان‌دن سه‌لمان‌دی و چاوی له‌ سه‌ر یدک دانان و گوتی: « بۆ به‌ سه‌لامه‌تی
 کسان چو‌ه‌ باره‌گای خه‌لیفه‌. دینی خه‌لیفه‌ زۆر شیواوه‌. به‌ کسان گوت :

« هه‌ر ئێستا نامه‌ی مامه‌ت ها‌توه‌، نو‌سی‌ریه‌، نایه‌وی ته‌سه‌لم به‌ی، « باشه‌ر ده‌ست له‌ کاری نه‌و
 وه‌رنه‌ده‌ن. بۆ خا‌تری مه‌سه‌ح تۆ بۆ به‌ی‌زوه‌وه‌. پینی به‌ی‌ز ک‌ری‌ت له‌ مه‌ترسی دایه‌ و‌کاری ته‌و‌یش ج‌گه‌
 له‌وه‌ی که‌ وه‌زعه‌که‌ خه‌را‌به‌تر ده‌گا. هه‌چ نایه‌ده‌شی تبه‌. هه‌ول به‌ نه‌و که‌ لاله‌ که‌وه‌ی نا‌قل به‌کی.
 چ‌ت له‌ توانادا هه‌ به‌ به‌یکه‌. گو‌رم فره‌ به‌ی‌سته‌.

هاوکی به‌رو‌زا من هه‌رچی له‌ ده‌ستم به‌ی ده‌یکه‌م. هه‌ر ئێستا ده‌رو‌م... »

نوێمی له‌ سه‌ر ته‌خت دان‌به‌ست‌بوو، چاوه‌روانی ته‌و‌بوو. گراس خه‌و‌ینگی زه‌ردی له‌به‌ر گه‌رد‌بوو،
 قۆه‌ زه‌ینه‌کانی ره‌نگ هه‌نگ‌ری‌ش به‌ سه‌ر شانی‌دا به‌لا‌و گه‌رد بۆوه‌ چه‌نه‌گه‌ی خ‌سته‌وه‌ سه‌و ته‌و‌ن‌و‌کانی
 و پالی دا‌ه‌زوه‌، به‌ری ده‌گه‌رد‌وه‌... ناخ ته‌ف‌ین چه‌نده‌ به‌ هه‌زی ا هه‌ر ته‌و‌ بوو « واته‌ ته‌ف‌ین » که‌
 ته‌وی گه‌ه‌ن‌ده‌بوو ن‌یره‌. واته‌ ها‌و‌ش‌ته‌ریه‌ ته‌و‌ سه‌ری ده‌ت‌یا‌به‌ گه‌ی‌ مال‌ین‌کی جو‌له‌کانی گه‌ه‌ن‌ده‌بوو
 ژو‌ور‌ین‌ک که‌ و‌ینه‌ی مه‌سه‌حی تبه‌ا بوو. هه‌ناس‌ین‌کی هه‌ل‌گ‌یش‌ا و له‌ به‌ر خ‌زی‌ه‌وه‌ گوتی : « خ‌ز‌ز‌یا
 ته‌و‌ شتاته‌ی ده‌ت‌رم‌ن. نه‌مه‌دی‌بان، خ‌ز‌ز‌یا گ‌یا‌ن‌م هه‌روه‌ک گاه‌ه‌ز‌ین‌کی هه‌چ ل‌ی نه‌ن‌وس‌راو ده‌ست و‌ی
 نه‌که‌وت‌وو ده‌ما‌یه‌وه‌. ناخ له‌و خ‌و‌شه‌خ‌به‌ »

که‌وته‌ به‌ری شه‌ری پ‌ش‌ت‌وو. نه‌وه‌ده‌می به‌ر له‌وه‌ی خه‌وی ل‌ین‌که‌و‌ی له‌بان کۆنه‌ ته‌خ‌ت‌ین‌کی ناس‌ن
 را‌ک‌شا‌بوو به‌ل‌چه‌ره‌ والا‌بوو. هه‌ناس‌ی شه‌و له‌ گه‌ل عه‌ت‌ری ر‌ی‌حانان ده‌هاته‌ ژو‌وره‌کی. ته‌ده‌ت‌گی
 لاق‌ی زه‌لامان ده‌هات‌و نه‌ سه‌وه‌ر بوو. کۆلانه‌کان پاش‌مه‌لی ر‌ی‌ه‌واران له‌ خه‌ودا بو‌ون. مان‌گ شه‌به‌قی
 دا‌بوو، و‌ل‌انی رو‌ناک گه‌رد‌بوو. ته‌ت‌یا له‌ دو‌وره‌ هه‌ناس‌یه‌کی سو‌گ و له‌ سه‌ر یدک ده‌ب‌ی‌س‌را.
 هه‌ناس‌ی ده‌ریا بوو که‌ له‌و لای بو‌ر‌جه‌کانی شار به‌ خه‌به‌ری‌بوو، وه‌ک نو‌ی‌می خه‌وی ل‌ی نه‌ده‌که‌وت.
 « شه‌و له‌و سه‌ری دنیا چه‌نده‌ جو‌انه‌! ته‌و‌ پ‌یا‌وه‌ی خ‌و‌شم ده‌وی و له‌ نی‌و‌ده‌م دایه‌، چه‌نده‌ به‌
 د‌ن‌یا‌یی له‌ په‌نا من ده‌نو‌ی. »

کسان ها‌ته‌ ژو‌وری. له‌ په‌نا ته‌و‌ له‌سه‌ر ته‌خ‌تی دان‌به‌ست. به‌ مو‌ج‌به‌ت‌ین‌کی له‌ وه‌سف نه‌هات‌وو،
 به‌ خ‌ز‌شه‌و‌سته‌ی‌کی ته‌واو ش‌ی‌ل‌گ‌یر ته‌ما‌ش‌ای ده‌کرد. ده‌ت‌گ‌وت مالا‌وایی ل‌ی ده‌کات. نو‌ی‌می
 ده‌سته‌کانی گ‌رت و گوتی :

« ده‌ری ؟ ده‌سته‌کانی گه‌رم بو‌ون. پ‌یا‌وه‌که‌ ن‌ی‌گه‌ران بوو. پ‌رسی : « تا‌ت هه‌یه‌ ؟ »

« نا خ‌ز‌شه‌و‌سته‌م تا- م تبه‌. پ‌ن‌م وایه‌ ره‌گه‌زی ئ‌یشه‌ هه‌موو خ‌و‌ین گه‌رم‌ن. به‌ زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌ک
 وه‌لام‌ی دایه‌وه‌. پاشان ل‌ینی ز‌یا‌ده‌کردو گوتی : « ج‌ز‌ر‌ین‌ک سه‌رم ده‌که‌ی هه‌رده‌ل‌ینی ده‌ته‌وی به‌ ج‌ین
 به‌ل‌ی. که‌می ما‌بوو به‌ د‌و‌ای ته‌ودا به‌ل‌ی به‌هه‌م‌شه‌.

به‌لام تر‌سا. ده‌ی‌وست ها‌را‌ر به‌کا : « له‌م ماله‌ به‌ته‌ت‌یا به‌ج‌ین مه‌ه‌یل‌ه‌ » به‌لام خ‌زی را‌گ‌رت.

کسان گوتی : « خ‌ز‌شه‌و‌سته‌م زوو ده‌گه‌رنه‌وه‌. ده‌چ‌م که‌ چاوه‌کانی هاو‌کم و‌ین‌ک به‌ن‌یم . »

هېشتا دهستی ژنده‌ګۍ لږدهستی دابو، هستی گرد نارامتر پروو و ژبانی بز هاسان ده‌یې. همرو سده‌ګانی راپردو و ګ په ګ وانو له ده‌مېنګی ګورت‌دا، ګژده‌پته و نه و دمه ګورته‌ش هر شو تاره‌به ګه په‌ګېنګ دهستی ګه‌رو زیندوی خوشه‌وسته‌ګۍ له دهستی دایې. لوو دمه‌دا په خړی ده‌لی: «همیشه واپرو هر وای ده‌یې. ترو دمی همیشه‌یې.»

نوئیمی ماوه‌په‌ګی دروژ تماشای مېړه‌ګۍ گرد، یې نموی هیچ بېژی. نموجار ګشتاس هاواری گرد:

«واچاوم لی مه‌ګه، تو جزونګ سه‌یرم ده‌ګۍ که ده‌لېی بز همیشه به جنت دېلم. چاوه‌ګانی نوئیمی ماچ گرد. لېوه‌ګانی به نسرین تمې پرون.»

نوئیمی ګوتی: «به‌لام ناخر توژ سه‌یر تماشام ده‌ګۍ.» ... دمو چاوی له سریندا شاره‌وه.

له خواړه‌وه ده‌نګی ګوستاندیس به‌رز پزوه، دیارپو توره‌وه. «ته‌های نمرابا زوویه. باه ګموره‌ت مری. داپکت قسمی پرکرده له شراب له رنگا جهمینګی چاک ده‌خزین و ده‌خزیموه. تنها زوویه. روژ خمریکه تارا ده‌یې.»

کسماس داهاته‌وه بهر جووه که په‌پکه‌ری پیروژ ماچ ده‌ګن، سېنګی ژنده‌ګۍ ماچ گرد و ګوتی «خوات له ګل! به هیوای دپتنه‌وه!»

ژن سړی مېړه‌ګۍ ده‌تامینز ګرت. چاوه‌ګانی پېرون له خوشه‌وستی و هستی ترس و جیایی. جارنګی تر ګوتی:

سه‌فهر به خیر ...

کسماس لېی نیزیک پزوه که زاری ماچ بکا. به‌لام شو دهستی به زاریه‌وه ناو ګوتی:

نا...نا... خوات له ګل!

روخساری گریه گرزو دهرده داره. له راستیشنا دهردی گریه همر نمو دهردی گرز و پیرز و تینگله به شانازی نمو دایکانه به که رؤلای قاره مانیان بوون و پاشان له پرسو تازمانه پاندا دانیشتون.

کاتیکي کسماس به سواری تینسترو کوستاندیس به پیریان و گزچان لسمر شان له شاری کاندی هاتنه در و چونه نیو باخی رهزو زه پتون دهرودی شار. ورده ورده شو داده هات. دینمینی سمرا وه ک پستی پلنگ به رنگی زهره و سور که رویشکی دهرگد. له پشت سمرانموره چپای تینا به لوتکه ی سمر به به فر داپوشراوی، هندی و به تواناو میهره بان، وهک باهه گه وره بهک له بهرامهر خور چه تیهو. به روه روی نمو، چپای دهکته له ژور شه پتی هه تاری پایزدا نارام ونستا بوو. له همورو شوننی سوزای تازه کینراو ده هاته بهر چار که هیندی رنگی قاوه یی و هیندیکیش رهشی تاریک بوون. له هیندی جینگا باخی پچوکي زه پتون به لقی زوین و تاقه دارنکی شمشاد دهرپترا. ره زنگ به لقمه یی بادرار که چه ند زه تگته ترنی پیوه مایوون ده هاته بهراو.

کسماس له تماشاکردن تیر نمده بوو. دلی وه های لینه دا، ده تگوت خهریکه دهر پهری. لهو کاته دا به خزی ده گرت: « نموده به گریه. نموده نم و لانه ی که لینی هاتومه دنیا. ا نه و به دایکی من! »

کاتیک له دهرده بیری له گریه ده کرده وه هاوارنکی توندو بی نامان له ناخیدا سهری هه لنده دا. پاشان سهری به رده داره و بیده نگ دهری. نو هاوار به سهرینا ده بگراندو ده بگوت: تژ نینتا پت کرده؟ به راستی تژ تفریق نایبه وه؟ تژ لهو ساویده دا همر له گدله هواو با به شمره اتوی و هه موو ترانای خوت بژ که کردن تهرخان کرده. تژ ناگات له واقعیت نه به تادلت به خهرن خوش کی. من تژم گهره ک تیه او نه و ش گریه بوو له ناخیدا هاواری ده گره. نه و دم سهری داده خست و بیده نگ دهری. نه و تا لهو ده موده که پیی ده خاگی نه شتمان ده نا، سی و ریخوله ی پرده بوون له برتی عهتری پنگی ده شتی. تیر نه بده توانی له بهرامهر نموده نگه دا بیده نگ بی. ده بویه وه لاینگ به تانمده. به لآم گام وه لآم؟ نه و که هچی وای نه گرده بوو به کار بی. ده ست و رانو سبنگی جگه له پله گزشتینگ شتیکي تر نه بوون. له راستینا نو هایدی شهرم و خه جاله تی به ماله ی باخی و سهرینوی خزی بوو.

نینتا بژ کوی ده چوو؟ ده چوو به کی له شیردکانی به ماله ی خزی به یژی و شیرنکی دهکته ش رازی بکا که مل بژ زنجیر رایکیشی. به لای نه و کاری گه پهره نه شو جینگاه. به هیوای نه وری دهنگی نینتاینگ بهیسی، ناوپی وه کوستاندیس داو گوتی: « ها، کوستاندیس! باسی پالهوان سینگاسی باهه گهرم بکا! و ره وه پش کوه تا گریم له دنگت بی. »

سیفاریکی دایه. کوستاندیس سیفاره‌کی خسته پشت گوی و گوتی :

«چت دهوی باسی چت بزیمکم نه‌باب. جگه‌لموه که بلیم نیمه زینوین و نهو خوریکه ده‌مری. نهو به دریاوی تمه‌نی خواردویمو خواردویمه‌وه تورکی کوشتون. نیشتاش خوا بیبه‌خشی. پروا بکه نهو غره باش ژیاوه. ته‌نانت له باش باشتر. هه‌سره‌تی هیچی نهماره. گه‌واپرو نایی بز مردتی به پهرزش بین. کاتینگ ده‌هاته چیا سوری مینگه‌له مری بدا، قالیبه به‌نیرنکی گموری ده‌کرده دور پاروو. پاشان به پلارگمرونشکینگی ده‌کوشت و ده‌بگرت: کوستاندیس وهره نهو گمرونشکم بز لیتی. من گمرونشکم بز لینه‌نا، ته‌نانت نیسکه‌کانیشی ده‌خوارو هیچی نه‌ده‌هسته‌وه. بیستومه شوری ژنه‌نانی سی ته‌ختی شکاندوه. پنبه‌که نه نه‌باب، چت بز ده‌گیرمده وابه.

کوستاندیس ببنه‌نگ بوو. گلاره‌کی له‌سورگرد. ناووق له سروچاری ره‌ش هه‌لگمراوی ده‌هاته خورای. نهویش ده‌ستی گرد به پینگه‌نین و پرسی: «تو ده‌زانی نه‌نکت چزنی میرد کرد؟

... نازاتم. کوستاندیس بزم بگنره‌وه.»

«دایک‌وبایی نه‌بانده‌وست ببدن به بابیه گه‌وروت. وادیاره بابیه گمورت کاپراپه‌کی نه‌گیرمده و دایک و بابی بوکی ده‌وله‌م‌ندوبون و «خواجه باشی» بوو. له‌موش خرابتر ره‌وشتی بابیه گه‌وروت جزینک بوو ده‌بانگرت دینه‌و بی منشکه. چونکه ههمیشه نازاره‌ی ناوه‌ته‌وه. هه‌رله‌مو ناو با به‌نی و ده‌دشتی گه‌وتوه. به‌لام نه‌وان خه‌لکینکی ناقل و گوتی له مست بوون. جگه‌لموه به‌نم‌مالش نه‌بوون. بابیه‌گه‌وروت ده‌نیرینه‌سر کیزه‌که‌یان، ته‌نانت پیش نژیژی دیری عیسی مسیحش ره‌گه‌ل ده‌خات. به‌لام نهو خیزانه شریفه و لانی ناوه‌تموه و ده‌لین و نا... نا... ناخودا نه‌بنوسی! نیمه‌زاوی ناوامان ناوی.»

ده‌زانی بابیه گه‌وروت چی کرد؟ کارنکی حسابی! شونکه سواره‌بی و ده‌چینه‌گوندی کیزه‌کی. ته‌نه‌که نه‌وت و شقارت‌ه‌ش ده‌با. نه‌نگوستیله‌به‌کی ده‌زگیرانش له ده‌سره‌یه‌کنا گری ددها. که ده‌گاته گوندی نه‌وت به خانوه‌کان وهر ده‌کا و هوار ده‌کا: «هزی خه‌لکینه ده‌میری ماله‌کانتان ناگر تی پهرده‌م.»

خه‌لکی گوندی که ده‌نگی ناتاسن له جی دهنده‌وه. دایک وبایی کیزه‌کش به پشترکاری له خه‌و راده‌په‌رن و ده‌ست به پارانموه ده‌کهن: «ببخارتی خوا پاله‌وان سیفاکاس نه‌وه‌مان له گه‌ل نه‌که‌ی!»

نهو هوار ده‌کا: «گه‌واپرو و لیتا» م‌بدنی!

چما تو له خوا تاترسی؟

«خوای مه‌هیننه نیر کاره‌کاتی من. پیتان ده‌لیم: «لیتاد» م‌بدنی و تمواو. نه‌وش نالقی ده‌زگیرانی به که هیناومه.

ده‌سره‌ی له سوری ده‌کاتمه‌وه، نه‌نگوستیله‌که نشان ده‌داو ده‌لی: «نیستا سهرشک بن... بان ناگر بان نه‌نگوستیله.»

باوکی کیزه‌که ده‌لی: «ناخ... نی شه‌پانی هموسار پاس، خودا سزات بدا.»

بابیه گموری تو ده‌بان هوار ده‌کا: «ناگر بان نه‌نگوستیله... زوون ا»

ناخر بهزه بیت به گوندی دایی!

گوتم ... ناگر یا نه نکوستبله ...

خه لکی گوندی توره دهن و ده لئین: «یانی چی؟ شو نهحه قه شینه پاسا بز نیمه داده نی؟ بالاً... کورینه ورن بهرگری له خومان بکین. بهلام پیش نویی گوندی دینه نیو مهسه له ده لئ: «برایانی من! له خوا بترسین و تسلیسی شو هه تیوه مه من که شیتان چوته کلشنه ی. پاشان روو دهگاته باوکی کیژده ده لئ: «زویه <میتوبس> بریار بده زاوا گوری چاکه، کیژده که تی بده به.»

رشسپی لهو میش و زمان دین و ناخره که ی باوکی کچه که ده لئ: «پاشه شیتانی هه سار پاسو. من کیژده که ده ده می، برز.»

من هه ر نیتا کچه که ده ده می، برز بهینه.

باوکی به جینودان بز لای کیژده ده چی. دایکی ده ست ده کا به گریان، بهلام باهه گه ورت دادینه وهه کیژده گنج بلیند ده کار ده بهارینه پشت ته رک ی خزی و رکب لنددا و ته پو نۆز دوی خزی به جی ده لئ. خه لکی گوندی له گه ل پیش نویی به پنیان وه دوی ده که ون. به یانی زوو ده گه ته گوندی پینتر کفالو. هه ره له وئی لیکیان ماره ده که ن. پاشان باهه گه ورت به سه راندا ده گورینی و ده لئ.

نیتر باشه برزن به دوی کاری خوتاندا. به کسه مزی داهاتو شای ده کری، نه وده و ورن، پینلۆزان سه وچارم، نیتا کارم هه به. لیره دا کوستاندیس سیغاره که ی له پشت گوتی هه لگرت و گوتی: «به لئ ... پیاو ده به ئاوا ژن بیتی.» نهستی و به ردی هینا ده رو سیغاره که ی داگیرساند. نه وده م هه رتکیان له دۆلی نیوان دوو چیا تیپه ره یون. ناوکی یاریک به سه ر به رده کانددا ده هاته خوار. کوستاندیس پرس: ته و باب تینو نی؟ نا.. کوستاندیس تالو که ی بکه به اهرۆین.

راوهسته من تینومه. به ره و روو له سه ر به رده کان درۆ به و، ریش و سمبلی خسته نیر ناو دمی پینو تا. وه ک پلنگ به زمان ناوی ده خواره وه. کساس هه رووک ته ماشای نه و زه لاهه چیا به یی ده کرد. له به رخزه وه به ری ده کرده وه که: «شو دپه ناوی جو که ی پیس ده گات.» به هه سینگ ی لیزو شاناز به وه سه ری قه ده بالۆیا سک و قزی تیکه لای و شو پیاره ی ده کرد. کوستاندیس هه ستاوه، ده سینگ ی به ریش و سمبلی داهینا و گزچانی هه رسته سه ر شانی و گوتی: هه ره له سه ر نه م ورتکه به رده انی که نیتا له سه ر یان درۆ به وروم ناوم خواره وه، رۆژوکی حسین نه لانی دۆمی مسیحیانم سه ر به ی. له و رۆژه وه سویندم خواره وه هه رکاتی به ره دا تیپه رم، تینوم یا نه م ناوی ده خواره وه.

کساس که سه ری پینتر حکا به تی کوشتنی حسین نه لانی به گنرا به و و گوتی به ی که نه و کاره ی بکی له هزه کانی قه تل عامی شاری کاندی، نه و کوشتاره سامناکه به و، پرس: نه وه تیری سه رت به یرو کوستاندیس؟ نه و کاره ت هه به ته نی کرد؟ کوستاندیس له وه لام دا گوتی:

دیاره به ته نی بووم. پنت وایه چۆن به و؟ نه و به ته نی به و، ده وایه منیش به ته نیا بم. من

له پېنچانه وې فېشه كان يارمېتى ژنه كانې دده. په لآم بېرى له شونېنكي تر ده خولا پدوه. نو نله بېرى كړيت دابوو. نه له فېكړې پآلوان پولېكېنگېسدا. بېرى له مېسېح و پېرؤزه كاتېش نه ده كړدوه. بېرى له سېرو سفير دابوو، له چپا پدېزه كان. په دواى نو پياوه ټنكسې ماوه دا ده گېرا كه دلى ده بړست. چنده هه وتوى تر، واته رؤزى رنژگرتن له خاچې پېرؤز كه دېوه چاردهى مانگې سپتامبر په نايېنى مېسېح دېهان شوست و دېهوه په گاړو. پاى كړسانى خوشكى پآلوان پولېكېنگېس كه له حالى عېلى به گى له ملكى داگېرگراوى براگې ده وځا، پېشه كى نو كارې ناماده ده كړد. به ژنه كانى گرتېرو كه پز رؤزى گاړو پوښى نم ژنه موسولمانه نانى متفكر د دوست بگېن.

له م رؤزه دا، هورت پآلوان هر پكه په داروده ستهى خزانه وه چېنگاى باوكيان ده گرت، چس گورگېش ده هات وتارى دده. جوتبارانې گونده كانى دواوسېش ده هاتن تا له شاهه نكي گاړو پوښى ژنى نوى په گېغا به شدار بېن. نه وه پاڼ به قالى باش ده زانې و په يونانى پوښى وه سمانى و په كوتايى هاتى ددرو نازاري كړيتبان داده نا. هه موربان هاتېون خرمېتى نامېنه بگېن. په جوانى نه ويان هه لا ده گوت و چاره روانى نو جېژنه پوښ. ژنى چهره كسى نو خرمېت و نازكړدنه به روو خوشى ودرده گرتو په لآم هسټ و بېرى هر له چپادوړو كان ده سوپا پدوه. ته نياچار جاړا كه كړسانى رنژوشنې نايېنى تازهى فېر ده كړد، توره دېهوه، به توندې وولامى ده داپدوه.

شعونكيان پېره كچ له سر نېرته خټ دانېشت و دېهان ده سټى كړد په حكاېه تى كورته مېژورى ژيان وكړامنت وموجزهى مېسېح خليفه كانى. باسى نوېز و رؤزوو خړ نه شوشن و سېرو خوراگري نه توانى ده كړد و گوتى: نه گهر زلله پاڼ له لاروومه ټنك دابان، لاپه كى دېشبان ودر ده گېرا.

نامېنه گوتى: «باشه .. پاى كړسانى! بېرما كړتېه كان مېسېحى نېن؟ نه دى بېرچى كانى سولتان به سريان داده دا، نه وان شوش ده كېن په لامارى دده و د دپاڼوې چاوى ددر پېتن.؟»
كړسانى دواى تؤزى دوودلى گوتى: «رؤله نه وه مه سه له پدېكى دپكه پد. نه مه نو شته په كه تز پېنى بېژى نېشتمان و منېش ناوى ددېنم نايېن .. ټپده گى؟»

ژنى چهره كسى له م ولاسه تى نه گېشت. له پد خزيه وه گوتى: «هه ر چنې بېن من به لېنېم داوه دېم په مېسېحى. په لآم خړم هر ده شزم. نو پياوهى خړم نوې نه گهر ده ستم لى پدات، چاوه كانى ددر پېتن. نه گهر مردم پا مېسېح چپده وى له گلم پكات. په لآم تا زېندوم ده سلاڼى خړم به ده سټ خړمه.»

نېواره رؤزى نه غېرمه نو نامېنه له پېش په لجه ردى ژوورى خړى دانېشته. چاوه روانى گه رانه وې ده سگيرانې تى. خړى رازاندوته وه، زولفه كانى شوشته، وه سې كېشاده، چنده دى ده وېست له گد ده سگيرانې پېشته نه غېرمه و ته ماشاى نم چارده پآلوانه پكا كه ورك هه لى په رنژ له سر گاشه بهردان دانېشترون. نو پآلوان مېكلسه كدله رقه بېېنى كه په پادى نو مه سكه كانى وخره ده هاتن. په لآم خواپه! نامېنه بېرچى بېر له پآلوان مېكلس ده كاته وه! چى له له شى دابه كهوا نم ژنه بولاى خړ واده كېشى؟ نه وه كه نېسان نېه، شه پتانېكى درنده په بېر

بدونما. گوندیان گهمارزدا برو گمس رانه گات. گورانی همزده کارو چهند پیاوی به سالآچرو که هممویان. لاکس ده برون، له کلیسا گزبونه وه. پیاونگی پشت گوری رودیله چوه پیش و به حوسینی گوت: «نه گهر پتهوی شو لاوانه بکوزی، من شهرمن ده گهم، زیندوو پشتموه. من بکوز و له جیانی من پدک یو لاوانه تا زاد بکه. گامه ی خوت گهر گته.»

ته لسانی قاقا پینگنی. پشت کووی گوت و هاریشته نپو چل گمسی. پاشان رو بکرده هاروی سه گه گانی و فرمائی دا:

«ته ده له و کافرانه بکه!»

کسماس گوتی: «گوستاندیس بیهره ده به سه!»

به لام گوستاندیس بینهنگ نه ده بوو. چونکه دیمه نی شو خوتانه ی له بهر چارووو. درووی پنداو گوتی:

«تورک ده سرزبان لیکردن. هیندیک هدر له جی ته اوو بروو گهوتن. به لام هیندیکان کهوتیرون و ده چوله وه و هینشا نیوه گیان بوو. پاشان قولکه به کبان هه لکه ندو هممویان خسته نیو. به لام قولکه که زور قول تیه، هینشا بونی دیت، وهره تا بیجینی.»

کسماس له ریزی گوتی: «ناموئی بیجیم» و ده نگی نیشتره کی دا. هدر تک گه یشتیرونه مه بدانی گوندی. خدک له ده وریان گزبونه وه. هممو پیره میروو ژن له پشت سریان ونشا بوو. پیره میرد بکی بالابهوی له رو لاوازه ریشپی گوندی بوو هاته پیشو کلاری له سری هه لگرت و گوتی:

«کروسشمان نیه بژتان بینین له سری داتیشن. لیواقان نیه نه گهر تینون ناوی بی بخزونه. ناغان نیه نه گهر برسی بن بژتانی بینین. کسوک هممو شتیکی نیمه یان سرتاند. خودا ناگریان تی بهردا.»

پیریونیک به گریان گوتی: «ته نانهت پیاونیکان نیه له گشتان بدوی. شو ژنانی له ده وری پیریون ونستا بوو، ده ستیان کرد به گریان. ریشپی گوندی ژنه گانی ده نگنا و گوتی:

«نازاین ژنه کان. بزچما له شورش ۱۸۶۶- پشدا هدر ناوانه بووین؟ نهوی رلوی ته دنیا دوسی مندالی شپره خیزه ما برونه وه. خه لگی نم گونده له و مندلانه وه پاش کهوتون. هتا نیرو می به ک بیتن، کیت هدر ده مینی.»

ژنیک له گوئی ماسیله پدا هیندی ناوی یز کسماس هینا. کسماس خوارده وه، به لام دلی فینک نه بزوو.

پیره میرد رووی کرده گوستاندیس و گوتی:

لاو خودا دهستی تو پکاته متفهرک، بهو کیزده وه که سری شو سه گهت پپیرو. پتانه به دهشت، خودا شو کیزدهش پکاته متفهرک. کسماس که نه بده توانی به سه هه لچرونی ناخیدا زال بی گوتی:

«به سه نپتر با برزین .. خواحافز!»

پیره میردان له کابینکا خزان هاریشته بهر گزچانه گانیان، تهماشای ریشتی نه وانیان ده کرد. پیریون تسرینی چاریان دسیره. گهره کپیک له سر و زانه ی خاتره کی داتیشیرون.

به تاسوده تماشای گورج و گزل کویستاندیس ده کرد که له سهر بهردینکوره بز سهو نهوستر بازدی دهو.

روژ بهردو ناوابرون دهوچو. تینتا که بهشعبرونه دهشتینکی چۆل که چهند دارهروی سهو له تاریکی دور تارماییان دهو... کویستاندیس گزچانیکی له ئیستروکی داور گوتی :
« توندتر برۆ... تاشه و دانهواتره نهشی بگهینه گوندی. لهوی دهچینه مالی «کولینا» ی پورم. نهو پیریژنه خانووی نه، بهلام دلنکی گوشادی هه به و له کارولهکی خویدا رامان دهگری. لهو گوندهش ههروهک گوندی دیشمان خائو نهماون. سهگهکان بهو گوندهشدا تی پیریون. لهعنهتی خودایان لینی!»

پیریونکی کزۆلهی پیهتی گیره موشه به کزۆله دارنکوره رادهبرد. گساس لینی پرسی :
« نه نه حالت چۆنه؟ ژبان چۆن دهگوزهری؟
پیریون له وهلامدا گوتی: «چت پی بلیم رۆله. ژبانی سهگمان هه به. خوامرۆ له ههسو چاره رهشی وگوزهری دور رابگری.»
«تورک تۆشیان قازارداوه؟
«چت گوت رۆله!... من هیچ نابیم...
نهنگیان گوتم خیا حانیز. نه نهنگیان دهرۆین..
«تورکیتی؟
«بدئی... نه نهنگیان...»

رهحمت لهتۆ. تاده توانی ستدال دوست کها گرت چۆل بهو. ستدال دوست که تا رهگزی گرتیان له سهر زوی پاک نهینهوه. گرتیش به کاری شتینگ دین.
کویستاندیس گوتی: «به سه درنگه با پریز... ئیستریان دهنگداو دور کوتهوه. ديسان گوتی:

«باشیروپیریون به خرکه بهردان تیمان بهر نهبرو. باش له دهستی دهریار بووین. نهو پیریژنه ناوی «کویستاندیش» به. پینی دهلین < حاجی خانم> به دهخسته که چاری به پیاوی کهوت ناقلی نامینی. به بهردان دایدهگری. ههر که سینگ دیت، وادهزانی تووکه. پاشان داهاتهوه چهند دهتکه بهروی هه لگرتوه، پاکي کردن و خواردنی. تماشای کره گساس به وشتی سهیری دهکا. پینکهنی و گوتی:

«نهوانه بهرو نین. شاههروون. لای گهم که ههواتاریکه و باش لیکیان ناکهینهوه. هیچیشمان نه بیخزین. دهلین شاههروون. بهلام له باری حاجی خانم که تینتا باسمان دهکرد گوی بهیده تا بزت باسگهم که سهرت سوو بیتی. نهو پیریژنه به دهخسته چوار گوری ههبرو. ههسوویان گنج و نازار جوانچاک. ههرچاریان چوونه چبا تا له دهستی پالەوان «ولاهرس» دا دژی تووکان شهر بکهن. شهونکی ههرچاریان بز سهردانی دایکیان که نهخوشبوو، له چبا هاتبوونه خواری. بهیانی زوو سهریازی تورک وهتیر گوندی کهوتن و چوونه ماله پیریونی. چوار لاری پی چدک هیشتا لهخهوا بوو. تورک ده پانگرتو دهستان دههستویه بهواریانهوه دهنن. پیره دایک بهگریانو هاواوخزداوته سهریلاری نهفسهری تورک ودهپارینهوه.

تەفسەر پىندەگەنى بىر پىرىئون دەلى: «بەك لەو چاروانە ھەلپۇزەرە بىزانەگە ئايگۇم،» داپىك لە كاتىپكا ۋەك دارە بى دەلەزى وتەماشى كوردەگەنى دەگەرد. كامىيان ھەلپۇزىت ؟ سى كورد گوتىيان داپە : «تىكولېس» ھەلپۇزەرە. چۈنگە ئەو ئۇن وىندالى ھەپە. نىكولېس تورەپو گوتى : «مىندالەم ھەپە توۋى خۇم چاندەرە، دەپى بەك لە ئىرە زىندوۋى تا ئۇن بىتى وىندالى بىي.» پاشان ئەو سىيانە دەستىيان كورد بە كىشە باس. ھەرىگە دەپوشت ئەۋىدى نەجات بەدا. ئەفسەرى تورىك ئاخەرەگە ھەسەلەي بەسەر چو، نەرمىانى دەسزى داۋ ھەرچار لاۋ گەۋتەنە غەزى.

كىساس ھاۋارى كورد وگوتى :

«گوتاندېسى لەغەتتا تۇ بەگام دلەۋە دەتوانى ئەم گارەسانە بېگىرەۋە؟
گوتاندېس بېگەنى گوتى : «ئەرباب اپپاۋ دەپى خۇراگى، بەردو پۇلا خۇراتاگرن، بەلە.
مرۇت خۇزادەگى. ئىتەر ئەۋەندەي گوتقان بەسە. خۇشتەر پىرىن، شەۋەھات
لە دەشتى ھاتەدەر و گەبشتە باسكىكى چىا. گوتاندېس بە دەست نىشانىداۋ گوتى :
«ئەۋەش گوتە»

كىساس تەماشى كورد جىگە لە چەندە گاشە بەرد كە بە چىارە نوساپوون، چىتەر دىار نىبە. پىرسى
«كوا گوتە...؟ مىن ھىچ نايمىم.» گوتاندېس گوتى :
«پىش خۇت تەماشى كە، ئەو گاشە بەۋەدەنە گوتە. ئىشتا زەلامانىش دەپىنى. ئەۋەش سەگى
گوتى كە بۇنىيان كوردەۋە وادىن
دروسى كىزكى لەرى پىرسى لە كاۋلان ھاتپوونەدەر بەۋەپىن بۇيان دەھاتن. ئىتەر
شەۋەھاتپو.

كىساس گوتى : «مىن چىرايەك نايمىم»
«ئەي ئەرباب اپپاۋ چى؟ چارە ئەۋەت لەكوى بىتى؟ ئەگەر رۇت ئاۋاپو ۋەك كوند دەچىن
خۇيان لە كاۋلاندە شەۋەھاتە.

لەپەر لە بان بەردىكەۋە چارە پىنج سەر ھاتە دەرو گوتىيان : «بەخىر ھاتەن دەچەنە كوى/»
گوتاندېس گوتى : «ئىشە دەچىنە مالى «ئەنەگىلپتا». ئەو راسان دەگى.» ھەر پىنج
دەستىيان كورد بە پىنگەتىن. بەگىيان پىرسى ؟ : «ئىرە خۇتان ھىچتان پى بە بىخۇن؟
«بەلى... شىنكام پى بە.

«كەۋاپو باشە... ئەنەگىلپتاش شىنكام دەخۇا.
«ھىچتان ھەپە بەخۇتانى دادەن، لە سەرما پتان پارىزى؟
«بەلى ھەمانە.
«كەۋاپو ئەنەگىلپتا ئەمشەر شىنكام بە خۇى دادەدات.
لەپىشت بەردەكانەۋە دەنگى گالتەۋە پىنگەتىن دەھات.
«سەپەر... لەم گوتە ھەمو پىندەگەنى. ئەۋەتە چىا دەرد زەھەتپان ئەپىرە. پان بە سەر
دەردەكانىيانا زالى؟

گوتاندېس بىر روونكەنەۋە گوتى :
«ئەۋەش لە ھەۋەلەۋە رەنجىيان كىشا. جىگە لەرە چىيان پىندەرا. ئەۋەش ئىنسانن. بەلام لە

ناخدا تینگه‌یشتن که به خه‌مخواردن هیچ ناگری. ناچار دهرده خه‌می خزیان دابه شه‌یسانو وئیلان کرد. ته‌نانت که‌مانجه ژه‌ننگ هه‌یه، دنت، که‌مانجه‌یان بز لیده‌دا. نه‌وان بی‌ نه‌وی شه‌راب بخونه‌ده سه‌رخش ده‌بن. وه‌ک دوویشک له سه‌به‌ردان ژنو می‌زده‌ای ده‌کن. نه‌ریاب، خزت ده‌ژانی ناده‌می‌زاد فمرا‌مژشکاره. هر بزه‌ش نه‌به‌دی‌په‌و ناهری.

کوستاندیس راوه‌ستار ده‌ستی کرد به نه‌ژماردنی خانووی وئران. خانوو به قه‌درایی گاشه به‌ردان بوون. گوتی :

- چاره... پنج... شش... نه‌وه خانووی پوری منه. پیوست ناکا له‌ده‌رگا به‌دین. چونکه ده‌رگای نه‌ه. هاواری کرد :

. های خات کره‌لینا ... وهره ده‌ری. وهره سه‌ر هه‌پوانی. پی‌یونیک کهلای تیتزل‌لراو که به داری ده‌پزی له نیو کاولیک هاته ده‌ری و پرس :

. کوستاندیس نه‌وه توی اتو که‌ی ده‌بی به حسان ؟ کیت له‌گه‌له ؟

. گوتم ده‌رگای وه‌تاغه‌کان بکه‌وه، نیسه ده‌مانه‌وی میوانی توبین. به نژکه‌ره‌کانت بیژه گورج دوو مامر سه‌ر بیهن. به‌کیان بکه‌نه سوپ و نه‌وی دیکش له‌گه‌له په‌تانه سوور که‌نه‌وه. ده‌رگای سنو‌قه‌کان بکه‌وه، لینه‌وه دژده‌گی ناویشم بیته ده‌ری. جینگامان بز چاپکه پوری گیان. به دینت چه‌نده شادم. هیوادارم شاده به‌خته‌وه‌ری !

پی‌یون له وه‌لامدا گوتی: « به‌قصد ده‌کم که‌له که‌را » پاشان له کساس وه‌نیزیک کدوت و گوتی :

. تو نه‌ریابی من به خیر هاتی! کساس له نیستر هاتبوه خوارو به لاکه‌لاک به‌سه‌ر به‌رداننا ده‌ری. پی‌یون دیسان گوتی:

. روله به‌خیر هاتی. گوتی مه‌ده قه‌کانی نه‌وه کوستاندیس شه‌نه. لیره قوزنیک هه‌یه و می‌چیک. ژووری دانیشتنو مالم هه‌ر نه‌وه‌یه. وهره ژووری.

هه‌میویان له سه‌ر به‌ردان دانیشتن. کوستاندیس هیندی چیلکه‌وداری گز کرده‌وه ناگری ساز‌کرده. کساس خورجینی خزی کرده‌وه نه‌وه خواردنی که‌ داپکی بز رنگا بزی تینابوو، هینا‌په‌ده‌ر. نه‌نه کزلی‌ناش هات له په‌نای دانیشتن.

وه‌ک خز ناساندن پیکه‌وه به‌ک دوو قه‌پان کرد. پی‌یون نشانه‌ی خاچی کنشا و هه‌وسیکیان ده‌ستیان کرد به خواردن.

خانه‌خوی گوتی: « روله‌کاتم خوزی‌ها ده‌مرو شوی ده‌هاتن. هه‌مرو شه‌ونیک. چونکه منیش شینیم ده‌خواره شه‌را به‌یشتان هه‌به؟

قلمه‌ی کوستاندیس ده‌ست به‌ده‌ست گه‌را. پی‌یون چای وه تروسکه که‌وتن. ویده‌چوو به کیزی جوان بووینت. تاقه شینکی له جوانی بزی مایزوه. چاوه ره‌شو که‌وه‌ه‌کانی بوون.

کوستاندیس که‌ به شه‌راب گه‌رم داهاتبوه گوتی: « پوره کزلی‌نا! تی‌جازه‌به گوزانه‌ک بلیم ؟

. چونی ده‌ته‌وی، کوستاندیس له‌عنه‌تی! تو زیندووی که‌وابوو ده‌توانی گوزانیش بلیم.

زه‌لامی له‌نده‌ه‌رز ده‌ستی به گوزانی رتن کرد. پی‌یون گوتی ده‌دابه و به‌و زاری بی‌ ددان قاقا پینه‌که‌نی.

گوستاندیس ده‌بگوت : « من و پوره تیتودز پینکوه ده‌چوینه شاری. له وینگا پینکوه قسه‌مان ده‌کرد. نمو ده‌ستی له من ده‌داو من ده‌ستم له‌وی ده‌دا. خودا وای کرد که پورم له پیش لا‌قامن و ده‌ورزی که‌وی. ناخ پوری گیان، خوزیا پورم نه‌بای ا
 - ناخ... کورم... تز چت له‌وه داره. من دیسان هدر پورت ده‌بم»

پیریژن به‌و گوزانیانه، گیانیکی ده‌هاتمه وهر و چه‌پله‌ی لینه‌داو سوور ده‌بزه.
 کساس به‌ سر سرمانه‌وه چاری لینده‌کرد و له بهر خزمه‌وه ده‌بگوت : « چ توانابه‌کی مدزی گیانی رازی مانده‌وی گیت هدر له‌وه دابه ا»

پیریژن به‌ پینکهنه‌وه گوتی : « کورم، فقهیری و هژاری پنیستی به‌ شادی هدی، خم و خه‌فت پنیستان به‌ خوژی هدی. نه‌گیا خم و خه‌فت ده‌مانترینیته‌وه. بزچی ده‌بی رنگا به‌دین که خمی قاحه پانخوا؟ باشتر نینه‌و یخوین.»

له قسه‌کردنا مستی له به‌رده‌گان ده‌داو جارنکی تر گوتی:
 . منبکی که‌وا نینتا شاد و پینه‌که‌نم، له ده‌ستی مهرگ چم نه‌گیشاوه. نازانم له‌و ره‌زله بیه‌سومه چوین توله بستنمه‌وه. نینتا ته‌ممن ۷. ساله. داخه‌کم تازه منالمان نابی، ده‌ناحالم ده‌کردا

گوستاندیس گرتی : « پوری گیان له سه‌برده‌ی خه‌فته‌باری خوت هیندنگمان بز پاس بکه. بز خوشت باشه.»

.. ناخ... گوستاندیس ره‌به‌ندی من ا پاسی چت بۆ‌گم. من نینتا گهروم وشکه. هدر له‌و نین‌گانه نه‌شکه‌وتینگ هدی. جارنکی پارتیزاننکی یونانیم تیدا شارد بزه که سه‌ریازی تورک و ده‌وی که‌وتیرون نان نه‌بوو مندالی خزم بیخوین، به‌لام نانم بز ده‌برد. مندالی خزم پینخه‌نی نه‌بوو، من پینخه‌نم بز ده‌برد. رۆژنیکان نه‌فسه‌رنیکی تورک له گهل سه‌ریازان لیم و نه‌ژوو که‌وت و گرتی : « کوبلنای له‌عنه‌تی ا نه‌گمر جینگای نمو پارتیزانه یونانیهمان پی ته‌لنی، تاقه‌که‌وت ده‌کوژین»

گوت به‌ جینگای هیچ که‌س نازانم. توش چت گهره‌که وابه‌که. به‌لام بزانه‌و له‌م کوبلنای پیر بیسه و پاشانیش و به‌رت بینه‌وه که گیت به‌و خزم ده‌روو خه‌فته‌مه‌وه به‌سه‌ر ده‌وله‌نی و سه‌سانیا سه‌رده‌که‌وی. من سه‌رم له گزبو داده‌نیم. له‌سه‌ر چی گزبوم له‌گهل ده‌که‌ی؟ نه‌گمر سه‌رنه‌که‌وت سه‌رم به‌ره نمو سه‌که له خه‌فان گینگلی ده‌خواوه. له‌و کاته‌دا کوره‌کم هاته‌وه‌مالی. سه‌ر بازان گرتیان به‌ دیوانه‌وه‌نا. پاشان نه‌فسه‌ری تورک سه‌ری منی کرد. کوره‌کم هاواری کرد و گوتی : « دابه... دابه... جینگای پارتیزانه‌کی تاشکرا نه‌که‌ی» من گوتم : « نا... نا... کورم مه‌ترسی... جینگای نالیم... خوا حافیز... تورک کوره‌که‌یان کوشتن، خانه‌که‌یان سوتاندم و روشتن.

کساس له‌و کاته‌دا له جی راده‌بوو گوتی : « دابه گیان بزچی وات کرد؟
 پیریژن له‌و به‌ری خوین ساری دا گوتی: «چونکه ده‌مزان نمو لاره پارتیزانه له گوندیکی <روملی> دایکی هدی. نه‌وه‌شم ده‌زانی که ده‌ردی دایکه‌بون چی به‌ا»

کساس ته‌واوی شوو نه‌توانی به‌خوی. هه‌میش به‌ری له کوبلنای پیر ده‌کرده‌وه و له دلنا ده‌بگوت: «چ هه‌ستنکی به‌ریزو مزین» هه‌ر ده‌لنی گهنکی پیرۆز کرتی زیندوو واگرتوو. گهنکه

له‌وانده به‌توانی به «روح»ی ناویدی. گه‌نیکه له سه‌رووی مهرگ و ژیانه. نیستا نه‌وه فیزه. شانازی، یا لاساره، نازابه‌تیه یا هه‌سویانه پهنکه‌وه له گه‌ل شبنگی له وه‌ف نه‌هاتوو که ده‌بینه هژی نه‌وه مروف شانازی به‌وه بکات که نیستانه ...»

به یانی کاتیک مالاًوایان له پیرۆنی دکرده، دنده گزینتا پردوونکی له حدساری هه لگه نده که پهلوی سووری پینه بوو. هه نای و دای به گه ساس و گوتی: «من دیاری دهکمه نه بیدم به تۆ. وهره ندم بده له من به دیاری وهرگره. تا هه تا بهیشتی، گرت وهر بیره بهیشته». پاشان پهل سووره ره شه لگه راوه کانی نه شاندان و گوتی: «نده خوینی گوره کهمه».

رنبره‌ره‌کان که‌وتته ری. کرستان‌دیس گۆچانی هاویشه سهر شان و که‌وته پیش. گۆرانی ده‌گرت. کسماس بینه‌نگ تهماشای ده‌رویره‌ری خۆی ده‌کرد. نه‌و رۆژه بز هه‌وه‌لین جار هه‌ستی به‌ ده‌نگی نه‌ینی و سامناکی نه‌شتانی خۆی کرد. ده‌نگی نه‌م ولاته گرزو سه‌ه‌زی‌وه‌ی هه‌ست پینکرد که‌ تاوینگ ده‌رفه‌تی هه‌ینی و هه‌سانه‌وه‌ نادا به‌و که‌سه‌ی که‌ بز نه‌شتان گه‌راوه‌توه‌. له‌ کریت شتیکی سه‌رووی ئاده‌میزاد هه‌یه، نه‌و شته‌ نه‌وه‌نده‌ قامچی له‌ رۆله‌کانی خۆی ده‌دا، هه‌تا خۆین له‌ له‌شیان دیت. ناوپی داوه، تهماشای گونوو گاشه‌ په‌رده‌انی کرد. له‌ نیو کاروله‌کان ۆن و مندالی لێک کرد‌توه‌. ده‌نگی هاوارو پینکه‌ینی بیست. له‌به‌ر خه‌یره‌وه‌ گوتی: «وای چ تواناییکیان هه‌یه‌ نه‌م خه‌له‌کو چ گیانیکی! ئه‌ستا نه‌وه‌ هه‌زاران ساله‌ به‌ په‌رسه‌تی و تینوویی و مه‌رگو کیشه‌ له‌ سه‌رنه‌و به‌رده‌ ره‌قانه‌ خه‌بات ده‌کن وچه‌ک‌داناده‌ن. ته‌نانه‌ت سه‌کا‌ل‌اش ناکه‌ن نه‌م کره‌تبه‌انه‌ رزگاری خه‌زان له‌ داوینی ناوه‌مینی و بینه‌شیدا ده‌بین.

مائی سیقا کاسی پیر، ہرزو یدرغروان، لہ سدرہ وی گوندی دیاری دہدا۔ پڑھو لہ کوپی
شہاب و رژی زہیتون و تویلو عہمبار و الانی درغ و ژووی میچ ہرز کہ ہاوتان لیندو
دوہ گیان تیندا ہلہدہچی۔ دەرگاگان ناوالہ بیرون۔ خدک بز سردانی پیرہ پالہوان دہاخن و
ددریشتہ۔ چند رژیو لہ گہلہ مدرگ ملہملہ یو۔

له ژوروی مالی ژنډه پوک ونه کانی پیره میزد له هاتو چرندو یرون. هیزی رونی زه پتون دکو پهی شراب وکوله مری هه لاکراسا و پهنیری کوپوه پهنیری سپی سه لک که له سمر ته خسته دانراپوه، ده پانواردن به دهنکی پوز بهی هه مواتیان دیاری ده کرد. هیشتا پیره میزد نه مردو پوه میراتیان به ده کرد. پیره میزد غار هت بوو گوتی:

• له حساسی دریزم بکهن، نامووی گوتم له دونهکه دوتنگان بی. به دوشه گموه هلیان گرتو بردیانه حساسی. پاشان گوتی: «له بن داری لیمو له سر عدرزم دابتنی. چهن دارده ته کهم پیښ. دمووې هدرلیزه پال و عدرز پدمو گیان پدم. دمووې دست له زوی پدم، زووش دست لمن پدات. هیندی پرمز کتموه تا د ورپه وری خوم پیښم.

پیره میزدیان یدرز کرده ده. پالشیان بؤ داننا. دأردهسته که پان له پەتا داننا. گۆزه بە گیان شادی سارد له گن داننا تا به خواته ده. پاشان گرتی: د زۆریاشه، ئیشتا هه مروتان به رۆن به دوی گاره گانناندا. ته نیا تراسکی له لام دانیشی.

له حه‌ساری تهما‌شای تریلو چالو و عه‌مه‌بار و درو‌داره شمشاد و دور‌وبه‌ری خۆی ده‌کرد. گه‌لانی داوه‌لبه‌زی بۆن ده‌کرد. ئه‌و بزنه‌ی زۆر پهن‌خۆشه‌و. ده‌ستی ده‌ریشی وهر‌ده‌دا که گه‌وتیه

سه‌رسبڼګۍ. له پره‌ستۍ ګرد که له‌پشته‌وه ده‌نګۍ هه‌تاسه‌ی ټینسان دېت. ټاوړی داوه لاړنګۍ
قه‌له‌وی توکټاوی چاوپښکوت که هه‌ماشای ده‌ګات. پیره‌ میزد پرسۍ :

• بلنۍ بزاتم تږ ګڼۍ ؟

• کږنستانننۍ ..

• ګوری ګڼۍ ؟

• ګوری نیکولیسی ګورت

• چت ده‌وی وا به‌منده‌و نوساوی ؟

• بابه‌ ګوره‌ وادپاره‌ مردنۍ تږ دږوه‌ ده‌ګښنۍ. منېش به‌ تالوګدم که به‌مه‌وه‌ چپا و ټاګام له
مه‌ره‌کان یې. جا نه‌ګرد رنگا به‌دی من ده‌ولم.

• ګه‌واپوه‌ مه‌تعل مه‌به‌. من به‌وړوانه‌ نامرم. پرږ به‌ پاشۍ ټاګات له‌ مه‌ری یې.

• لاو ګوتۍ تا دوعای خیرم پږ نه‌ګدی تارم. له‌ به‌پانه‌وه‌ هه‌ریزه‌ ونستام.

• زوړ باشه‌... دوعای خیرۍ منت له‌ګه‌ل یې. ټښتا ټیتر پرږ. ګوی پده‌به‌: به‌ مالنۍ بیږه
سفره‌ی نانۍ تېره‌رږ هه‌ر له‌و هه‌ساره‌ راپه‌خن. پالوه‌وانه‌کان ده‌یې ټښته‌ هه‌ساری له‌ به‌ر چاری من
نان به‌خن. ده‌مویې بیان بیښم. خزه‌ښشتا ده‌ستیان به‌ خواردن نه‌کرده‌وه‌ ؟

• هښشتا...! بابه‌ ګوره‌ له‌ دږنۍ ټیوارپوه‌ که که‌بشتروتۍ. به‌کسر خه‌ریکی خواردن، هه‌ر
تاوړنکېش لغاوه‌یان ټیکار نه‌بره‌.

• چپم پښګرتۍ وایکه‌. به‌ مالنۍ بیږه‌ سفره‌ له‌ هه‌ساری راپه‌خن. تا به‌توانم‌ فانخواردنۍ پالوه‌وانان
بیښم. نه‌ګرد پالوه‌وانه‌کان ناتوانن پرږن، تږ کږنستانننۍ بارمه‌تیان به‌وه‌ یې‌یان یې‌مه‌ګنه‌. تږ
ده‌زانی ټوه‌انه‌ پالوه‌وانن و ټیوښته‌ ریزیان لۍ بګیری.

• له‌و ګانه‌دا هاریدیموس به‌ هه‌تاسه‌ برکه‌ ګه‌بشټۍ. بابه‌ ګوره‌ نارده‌پوه‌ کن پالوه‌وان میګنلس
خه‌برۍ بداتۍ که‌باوکی له‌ مردنو چاوه‌روانه‌ یې خواخافیزۍ لۍ بګات. پیره‌میرد که‌ چاری به‌
شوانه‌ګدی ګوت پرسۍ :

• باشه‌... پالوه‌وان میګنلس وه‌لامۍ چی دایه‌وه‌، دېت یان تا...؟

• ټهو به‌ منۍ ګوت : به‌ تږ ټلیم و لیم به‌وره‌ بابه‌. من ناتوانم‌ پږستی خزم به‌جۍ یېلم. له
دوره‌وه‌ دوعای خیرم پږ بګه‌. خودا خافیز. هېوادرم زوړ به‌ګتر به‌بښنه‌وه‌ ا به‌لۍ... ټهو به‌ منۍ
ګوت که‌ وات یې یېژم.

• پیره‌ میرد ګوتۍ خه‌تای نیه‌. جارتیک ګارنګۍ وا ټه‌مه‌قانه‌ی ګرد بوړ، ټه‌ره‌ یږی بوړ به‌
ده‌رس. من هه‌ر له‌و دوره‌وه‌ دوعای به‌ خیرۍ پږ ده‌ګم. ده‌ستنۍ هه‌لټاو نېشانه‌ی خاچی ګښتا.
پاشان رووی ګرده‌ تراساکی و ګوتۍ :

• تراساکی تږده‌زانی ګه‌وا چ راده‌برۍ ؟

• به‌لۍ بابه‌ ګوره‌ من هه‌مور شت تېده‌ګم.

• باشه‌ چاوه‌ګانت بګره‌، ته‌ماشای ده‌وری خږت بګه‌. ګوڼچکه‌ ګانېشت باش بګه‌وه‌ و ګوی
به‌ده‌. تنۍ بګږشه‌ له‌ هیچ شت خافل نه‌بی. ټښتا ده‌بښۍ که‌ سۍ ګڼوی به‌رزه‌ سۍ پالوه‌وانۍ مه‌دن
دېننه‌ تېره‌.

لهو کاته‌دا که پیره میزد نه‌وقسانه‌ی ده‌گرد، ستارولیبوسی دارتاش له ده‌رگی حساری په‌پیدا بوو. نه‌دو کانی پیره‌میزد خه‌به‌ریان دابویه که بی بز دروست‌کردنی تابوتی نه‌ندازه‌ی بابه‌گه‌وره‌ی بگری. دارتاشی گمنج ده‌گ دران هاته ژورو به ترس‌وله‌رزوه، وه‌نیزیک گه‌وت. پیره میزد وای نواند که نه‌بدیه. دارتاش بز نه‌ندازه گرتنی داهاته‌وه و لینی پرسی :

پالوان سبفاگاس حالت چونه؟ واده‌پاره نه‌مرو ژورو باشتری، سرباس بز خوا، به راستی تو مزون ده‌به‌زنی.

پیره میزد له بنه‌وه تماشای دارتاشی کرد که به ترسه‌وه دست درنو ده‌کا نه‌ندازه‌ی بگری و له بن سبفاگاسه‌وه پنی پنده‌گه‌نی. ناخه‌که‌ی دلی پی‌سوتاو گوتی:

مه‌ترسی ستارولیبوسی خوش‌وستم. مه‌ترسی، میتره‌گه‌ت بینه ده‌رو راست نه‌ندازه‌م بگره.

دارتاش تینگ‌په‌و گوتی : و بای چنه‌که‌ی پالوان ؟

گه‌ره ! گوتم میتره‌گه‌ت بینه‌وه نه‌ندازه‌م بگره.

دارتاش دیتی پیره میزد ده‌ستی بز دارده‌سته‌که‌ی درنو کرده. ترساو میتره‌که‌ی له به‌ر پشٹی هینه‌ده‌رو خه‌ریکی نه‌ندازه گرتنی بالای ره‌شیدی پیره میزد بوو. پیره میزد پرسی: « چنده میترم ؟

میترنکو هه‌شتاو پنچ سه‌نت پالوان . پیره میزد هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لک‌نشاو گوتی :

حه‌یف که کوپ‌په‌وصه‌وه پیرهو چرچ پورم. باشه .. نیستا پانایی سینگم نه‌ندازه بگره. پانایی

سینگیشی نه‌ندازه گرت و راه‌ستا. پیره میزد گوتی :

باشه. نیستا بز به‌ده‌هخت، بیر له تابوت بکه‌وه. هه‌ول به تابوتیکی باشم بز دروست

بکه‌ی. داری گیزت هه‌یه؟

به‌لی پالوان هه‌مه

ده‌موی تاوتم له داره گونز بی. پاشان روی کرده تراسکی و گوتی :

تراسکی تو داری گونز ده‌ناسی ؟

به‌لی بابه‌گه‌وره .

که‌راهو بچو ناگات لی بی، شو هه‌تیره قیلان لی نه‌کا.

لهو کاته‌دا ژنگان له حساری سفره‌پان راده‌هخت. که‌بابو جامی مسر گزوه‌ی شه‌راهبان

ده‌هینا. پیره میزد که پالی دابوزه، تماشای ده‌کردن. دوردانه میش هه‌تگرتن له سر قزه

نالوزه‌کانی وزه‌زیان بوو. میتره له لکه توک‌ناره‌کانی هه‌لا‌ده‌چرون. به‌وه که‌ه‌نخوش‌په‌رو که له بان

سه‌ری لیجی به داره‌وه ده‌دیتو میزوله‌ش به لاقی هه‌لده‌گه‌ران. پرسی :

ته‌ری پالوان‌گه‌ل له‌کونن ؟

نه‌وه دین بابه‌گه‌وره... نه‌وه تا هاتن..

پیره میزد به زه‌هعت سه‌ری قوسی وه‌رگه‌راو تماشای کرد. سی پالوان‌باسکی به‌کتریان

گرتوه، به لکه لاک دینه پشش. هه‌رسینگ کلایان خوار داناره. سبیلان شوره و قاییش پشبان

شلهو شالواربان هه‌ل‌ساره‌وه چه‌که‌ی ره‌شبان کون پوهو هه‌ر به‌ک‌ش لقه گون‌کیان له پشت

گری‌پان داناره. به سه‌په‌رکه به‌کتریان ده‌گوت:

هاری، راست بز، واته‌که‌ی نابرومان بچی. ماصوستای هه‌دیره‌سه سه‌رخ‌شپه‌رو، ده‌شلی و

له‌رو لاواز بوو. گوتی؟

. کوونه بگرن، ددها ده‌گوم. تاره کزنه‌کشی ودها به سینگیه‌وه نرساندېوو ده‌شگرت فانوسقه. له لای راست و چه‌پی شو دوو پالهلوانی دیکه، واته پالهلوان مانداکاس به‌و سینگى پان و گوتی پراو و به ریشی گورت و پشت ملی نه‌ستور و به ده‌مانچه‌ی زوگره له بهر پشتی شرقی ددها، پالهلوان کاتسیرماس شو دزی دهرابی به روضاری رش هلگه‌راوی و به چاری خیل و بیچی وه‌خشانده‌ی به‌سامی ده‌ریشتن.

هاتنه ژوروی: که‌چاربان به پیره میردکوت له بن دارلیمز درزو بو، تینکراپونو راوه‌ستان. مانداکاس له قاقای پینکه‌نبی دابه ده‌نگی به‌رز گوتی:

. ناخ... سیفاکاس تزه هشتا زیندوی؟ سه‌بری نیمه‌که. ماویه‌ک پش ده‌مانخواره‌وهو به‌ز لی‌خو‌شېوونی گیانی تزه پالهلوان لیک ددها.

. نیمه هشتا له‌خواردن و خواردنوه تیر نه‌بون؟ ته‌ی پالهلوانه له‌عنه‌تیه‌کانا گویا له دونی نېراونوه زارتان رانه‌وستاره. نهم ورکه ماخو‌مرده‌ی نېوه گه‌ی پرده‌ی؟ ده‌گرې تاوینک نهم ورکه چلېنه‌تان له بیر په‌رنه‌وهو بین وه‌ک پیاوان‌دو قسان‌ه‌کین؟

ماموستا خه‌ریکېوو وده‌نگ یی. به‌لام زمانی تینکه‌الار وشه وه‌ک ورتکه به‌رد له‌زاریدا وینک ده‌کوتن و زاریان به‌نشار ده‌کرد. کاتسیرماس ده‌ستی پانی به‌زاری ماموستا وناو گوتی: پنده‌نگ به پنده‌نگ، ددها نابرومان ده‌به‌ی.

پاشان رووی کرده سیفاکاسی پیرو ده‌ستی به سینگیه‌وه‌تا ووزو به نه‌ده‌بانه گوتی:

. ته‌ه‌مت درزو یی پالهلوان سیفاکاس انیمه فره شادین که هاتوونه مالی تو. تاتینسا خواروومانوه خواروومانه‌توه، دیسان به سلامه‌تی تو ده‌خوین و ده‌خوینه‌وه. پاشان ته‌گهر وسته له پدات داده‌نشین. وه‌ک پیاوان قسعت له‌گول ده‌کین. به‌لام پده‌ی مه‌که.

بیره میرد گوتی: « من پده‌م نیه شو به تالوکه‌به »

. نه‌و... کی؟

بیره میرد ده‌ستی به‌ز پشته‌وه راداشت و گوتی: « مهرگ ... »

پالهلوان مانداکاس ده‌سینگی به سبلی داهینار گوتی: « نیمه سی که‌سینو به‌تزو ده‌بینه چوار، باچاره روان یی. »

پاشان هدرسینگ پالهلوان وه‌ک چانه‌وه‌ری هست سی سه‌رو شش لاق جارنگی تر گه‌وتنه ری. ماموستا خلیسکاو که‌می ماپوو به‌گویی. به‌لام دوو که‌سه‌گه‌ی تر پشت ملبان گرت و راستبان کرده‌وه. له پشت سه‌ریانه‌وه ده‌نگی قاقای پینکه‌نبین هات. بوک و نه‌وه‌ی پیره میرد بون پنده‌ک‌نبین. به دیتی سی پالهلوانی سه‌رخوش خویان یی رانه‌گیرا بوو. سیفاکاسی پیر ناره‌ه‌تېرو گوتی: « به‌ز پنده‌ک‌نتن. شو پالهلوانانه پیای موزو به رفزن ده‌ستبان بگرن که نه‌ک‌ون. »

پالهلوان کاتسیرماس نه‌راندی و گوتی:

ههر که‌س لبم وه‌نیزیک گوی چنه‌تی ده‌شکینم. من خزم به‌ت‌نیا به‌رنگاه‌ده‌رزم. نه‌وه‌ی گوت و له وانتر جیا بزده و به هه‌نگای به‌رز چوو له سه‌ر سفره‌ی دانیش. دوو که‌سه‌ک‌ی تریش چوون د‌نیشتن. گزوه‌ی شه‌ریبان هه‌لگرت و جامه‌کانیان پرکرد. ماموستا کزنه که‌مانچه‌ی له سه‌ر نه‌ونزو

دانا، پله گزشتنکی هه‌لگرت، تا پېش که مانجه لېدان تېنیکي بېته پدر.

واست له‌وگاته‌دا که خدریک بوو ده‌ست پې‌یکا، کساس له‌ بدر درگا پدېنا‌بوو. چاری به پیره‌میزد که‌وت که له‌ بن دارلېږ درېژ بوو. سې پال‌هوان له‌ سفر سفره‌ دانېشتوون و چنگ و زاربان پر له‌ گزشته. له‌ پشت سمریان کزمه‌لنک بووک و نه‌وه‌و نه‌تېوه‌ راو‌ستاون. واقعی ووماو راو‌ستا. پیره‌میزد دېتی. نېوجاوانی تېنک ناو‌و‌ق تېی راما تا باش بېناسی. پاشان گوتی: «ئو گېزه بې‌ مېشکه‌ کئ‌په‌ له‌ بدر ده‌رگای مالی وېستاره‌.»

کساس له‌ و‌لا‌م‌دا گوتی: «ئوه‌وی تزیه‌ باب‌ه‌ گه‌وره‌ ا پزلا‌ی پیره‌ می‌رد چوو.»
کوروی کئی؟

کوروی پال‌هوان کو‌ستاروس، کوره‌ گه‌وره‌ی تۆ.

پیره‌ می‌رد ده‌ستی درېژ کردو گوتی:

«ناخ... خوش‌هاتی! و‌ره‌ پېش تا پېر‌و‌زت گه‌م... له‌و ماوه‌ درېژه‌دا که‌ گوتی بوی؟ له‌ گوتی ده‌سوراپه‌وه‌؟ له‌کن فه‌ره‌نگان چت ده‌کرد.» خززا ده‌رفه‌ت هه‌باب‌ه‌ شتت لی پېرسم و‌ت‌وش و‌لام پد‌په‌وه‌. پ‌د‌لام‌ داخه‌گه‌م که‌ چرای من ر‌و‌تی نه‌ماوه‌.

کساس و‌ه‌نیزیک که‌وت، س‌ری دان‌واند، پیره‌ می‌رد ماوه‌به‌ک س‌ری ده‌نامیزی گرت و نه‌پ‌ده‌وست به‌ری پ‌دا. لئی پ‌رسی:

«ده‌لین تۆ شت ده‌ن‌وسی، مه‌سه‌لدن چ ده‌ن‌وسی؟ چیر‌وک یا ش‌ع‌ر؟ تم‌ویق ناپه‌وه‌؟ ده‌ترسم ت‌وش هه‌روه‌ک کیراراسی شاعیرو گ‌وزانی ب‌ژی گه‌ر‌وک که‌ خو‌رج‌تی به‌ ک‌وله‌وه‌به‌و به‌ گ‌وندان‌دا ده‌گه‌ر‌و به‌ سوال ر‌و‌ژگار ده‌هات س‌ر کارت بېته‌ گه‌ران و گه‌دایی.

کساس س‌ورو هه‌لگه‌را. له‌راست‌دا چی ده‌ن‌وسی و ب‌ژی ده‌ن‌وسی؟ داخوا ش‌هرمی نه‌ده‌کرد؟ له‌ نه‌کاو هه‌موکر‌یاراسه‌کانی دنیای به‌ بې‌ مېشک و چاره‌ده‌ش و بې‌ نرخ‌ هاتنه‌ به‌و‌چاوی. باب‌ه‌ گه‌وره‌ به‌ وردی ته‌ماشای کردو ده‌ب‌وست دو‌وباره‌ بې‌قرسینی. ئوه‌و تېتر چ نه‌وه‌به‌کی‌وو؟ داخوا به‌کاری هېچ ده‌هات؟ چ‌ون می‌رزا ب‌ت‌سینکی ناوا له‌ ت‌وزه‌مه‌ی نه‌و که‌وت‌ب‌وزه‌؟ له‌ کساسی پ‌رسی: و‌نت هېناوه‌؟

پ‌د‌لی.

«ده‌لین و‌نیکي جوله‌که‌ت هېناوه‌»

کساس چارنکی له‌ پیره‌می‌رد کرد و گوتی: «پ‌د‌لی.»

«ق‌دی نا‌کا کورم. جوله‌که‌ش هه‌روه‌ک خه‌لکی دېکهن. هه‌مو‌مان یه‌ک خودا در‌وستی کرد‌وین. کارنکی ز‌و‌ب‌ا‌شت کرد‌وه‌. ک‌یژه‌که‌ت خوش‌ وېست‌وه‌و ئه‌و غېره‌ته‌شت هه‌به‌و ماره‌ی پ‌که‌ی. نه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ و‌نیکي نه‌جېب و‌کابان و به‌گ‌وئی و جوان‌ب‌ی‌وک‌ورت ب‌و‌ ب‌ینی. یېنج‌گه‌ له‌وه‌ ناپی‌چاوه‌ روانی هېچی دېکه‌ت له‌ و‌ن هه‌بی.»

«باب‌ه‌ گه‌وره‌ ئه‌و ب‌وته‌ مسیحی. روحنکی پاک و‌خا‌و‌نی هه‌ی. پېنگ‌ومان خوش‌ت ده‌وی.»

«و‌ن ده‌به‌وی چ له‌ روح پ‌کا. له‌ش پ‌ن‌وسته‌و مندال له‌ له‌ش دا وه‌ژگي ده‌که‌وی. له‌ ک‌په‌ده‌و شایستان کرد‌وه‌؟

«دو‌وساله‌ باب‌ه‌ گه‌وره‌.»

• مندانان هدهه ؟

• هينشتا نا ...

ناخ... درنگه درنگ... كهوابو نيوه نهمهق شهوانه چدهكمن ؟ زوين زوو. من نهنيوهم
گهركن كه به هيزر بهسام ين وهك پؤلأين. پني بلئ مندانلي كرتي بزئ نك جولهكهي.
هدروها گوي بده قسهكانم، ههتا پيت دهكرئ مهينله مندانلته دهرس پخوين !

• نهو نشتا كورنكي له زكي دابه بابه گهرو

• باشه .. پيرؤز بي. ناوي بئي سيفاكاس، تينگهيشي؟ تنبا لهو ريگابهوه هردو زيتو
دههتهوه. نشتا پيرؤز بههسيوه.

پيره ميرد كاتريناي يوكي بانگ كرد كه له پشت سوري نشتا بوو، گوتي :

• سهرينيكم وهبهر پشتي بده، دهمهوي دانيشمو قسان بكهم. ليمزهكيش لهت كه تا پؤنهكهم
بز بي. لهو ماوهيشا كه من له گهل پالوانان دهپيشم، كهس قسان نهكات. پاشان دهستي بز
نهوانهي لهوي بوون دوتؤكردو گوتي:

• پيرؤن بهدواي كاري خؤتاتدا. ئيره خالي بكهن. دهمهوي لهگهل پالوانان بهونيم. لهو ماوهبهدا
پيره پالوان له خواردنو خواردنهوه بهيونهوه. ماموستا كه لهبهر خواردنهوه سوري قورس بهوو،
پالي وهدارينك دابوو كهمانچهي ليندهدا و ههر نهو گوزاتيهي دهگوت كه لههوهولهوه دهستي پينگرد
بوو. چاوهكاني به نهسرين بوون و دههگوت :

• نهي كهوي به لهنجوه لاري من

من تاخيرين گوللهي نيشهكدام بز راوي هموزدان هدرام كرد

نشتا تاقهكارنكي له دهستم دي و دهتوانم بيهكم

ههروهه يهكه به دلنكي پر له داخ و ههسرهتهوه تهماشات بكهم ،

بابه گهروه چهپلهي لينداو پاشان هاواري كرد :

• نهي پالوانهكان هينشتا وركان پر نهبهوه؟ پينم وايه وركو ريخولهتان لهبهر يهك
كشاههتهوه. بهسه ئيره بهسه! نشتا سييلهكانتان خاوين كهتهوه. دهستان بشؤن. قايشي پشتيتان
توند گهن و وهرنه پيشي. لهگهل ئيهوه چهند وشهبهكم ههيهو هدر بزيهش بانگم كردوون. توش ئاغا
ماموستا كهمانچهكوت لهولا دانئو واز له كهوي به لهنجوهوهويژه و گوللهو نيشهكان بيته.

پاشان رووي كرده ئن و نهوهكان و گوتي :

• ناوي بيئن با نهو ئاغابانه دهست و زاري خؤيان پاك كهتهوه. بيئن هيندي گولواوي نارنجيان
پينداكمن، تا بؤني ناخؤشيان نهيني. زووخاؤنيان كهتهوه، ياريدهيان بهن، با هينه كن من.

گهروه كچ عهترو گولويان به سهروچاوي پيره پياواندا كرد. پاشان گولويان له بهرلوتي
راگرتن تا بهينهوه سهر خؤ. دوايه باسكيان گرتن تا بيان گهپينههن داره ليمو. كن بابه گهروه.

دوو پالوان لهلاي راستر چهپي بابه گهروه دانيشتن و ماموستاش لهبهرامبهري.

سيفاكاسي پير باسكهكاني والاكرد، دهتگوت ههوهلجاره كه دهباينيئي. به شينوي موزنان
بهخفيهر هاتني كردن و دايبهزواند:

• تؤ نهي پالوان مانداكاس نهي شهركهري ناملار. تؤ نهي پالوان كاتسيرماس، نهي دزي

تدره‌دستی دهرایی، توش نهی ماموستا پالەوان که له سایه‌ی نیمه‌دا شەرت کردوو و نوسه‌ری شۆرش بوی و نامه‌گۆزینه‌وت له‌گەڵ تورک و فەرەنگان له‌ نەستۆ بوو، هزارجار بۆ ئەو ماله پچوکه‌ی من به‌ خێر هاتن.

هەرسێک پیره‌ مێرد دەستیان به‌ سینگیه‌وه‌ ناو به‌ تەده‌ب گوتیان :

.. سلاز له‌ تۆ نهی پالەوان سیفاکاس.

سیفاکاسی پیر مانوو بوو، پیاڵەناوێکی خواره‌وه‌ و درێژی پێدا..

برایان ١ ئێوه‌ باش له‌ به‌رتانه‌ که‌ له‌ هەموو شۆرشێکدا ئێمه‌ له‌ بن‌داره‌روێک پاله‌ دێزێک کۆ ده‌بوینه‌وه‌، باسان ده‌کرد، پێکه‌وه‌ په‌یمانان ده‌به‌ست و به‌ر له‌وه‌ به‌ پیشوازی هەرگه‌وه‌ پچین سه‌ورووی به‌کترمان ماچ ده‌کرد. ئێشتاش وه‌که‌ ئەو رۆژانه‌ له‌ بن‌ داره‌لیسی سیفاکاسی پیر گۆزبوینه‌وه‌، له‌ مێژه‌ من مالاوایی له‌ ژبان ده‌که‌م به‌لام نه‌درێشتوو، من ئیعتراقاتی خۆم کردوو دایه‌ ره‌سی رۆشتم به‌ جێ هێناوه‌. به‌لام هێشتا هه‌رلێرم. به‌ئێ پالەوانان من تاله‌گەڵ ئێوه‌ قسان نه‌که‌م نارۆم. به‌ئێ نهی برایان؟ ئهم‌ جارش قسه‌ له‌ جێزێک شۆرشه‌، که‌ابوو باش سه‌رنج به‌ده‌ته‌ ئەو پیرانه‌ی که‌ده‌پانده‌ین. بێگومان گوتیان له‌من هه‌یه‌، نا؟. داخوا ئێستا هۆشان له‌ سه‌و خۆتان.؟ زه‌یشان روونه‌؟ شه‌راب له‌ نێو و رگشاندا ترشاه‌؟ قسه‌کانم تێده‌گن و ده‌توانن ره‌لامه‌ به‌ده‌ته‌وه‌؟ یامن بۆ دیواران قسه‌ ده‌که‌م.

هەر سێک پالەوان هه‌روه‌کو سه‌رنج ده‌خێن ده‌ستیان له‌ سه‌ر سینگی داناو گوتیان به‌ئێ ده‌توانین.

.. که‌ابوو گۆی به‌ده‌ئێ. من ئێستا ته‌مه‌م سه‌ت ساله‌، ئێوه‌ش چیرۆکی ژبانی من ده‌زانن. پیرێست ناکا بۆتانی بگێزمه‌وه‌، من شه‌پم کردوون، کارم کردوون، خۆشیم دیوه‌، ره‌نجیم کێشه‌وه‌. وه‌ک مرۆ ئه‌رکی خۆم به‌ جێ هێناوه‌. ئێوه‌ ده‌توانن شاهیدی ئهم‌ وتانه‌م بن. ئێستا ته‌مه‌م کۆتایی پێهاتوه‌. زه‌وی له‌ ژیرلاقم زاری کردۆته‌وه‌، ده‌یه‌وی قوتم به‌دا. لێکه‌پێن یا قوتم به‌دا. به‌لام ته‌ماشاکه‌ن و براتن من چیم به‌ جێ هێشتوه‌.

پیره‌ مێرد راوه‌ستا، نه‌وه‌ و نه‌تیوه‌کانی خۆی نیشانداو گوتی:

.. وه‌ک ده‌بین هه‌لێکم له‌ پاش خۆ به‌جێ هێشتوه‌، که‌ابوو له‌ مردن ناترسیم. من ته‌نانه‌ت هه‌رگێشم به‌زانوه‌، به‌لام خه‌می ده‌که‌م له‌ دلدا هه‌ند.

هه‌ناسێکی هه‌لکێشا، تاوێک راوه‌ستا، جارێکی تر هه‌ناسی هه‌لکێشاو به‌ ده‌نگێک که‌ بۆ هه‌وله‌ین جار ده‌له‌زی گوتی :

.. ماره‌ به‌که‌ ناتوانم به‌نوم، به‌ئێ پالەوانان خه‌رم لێ ناگه‌یو گرمێک له‌ ناخدا ده‌مخوا.

ته‌ماشای روخساری پیره‌مێرداتی کرد، سه‌ری راوه‌شاندو هاواری کرد و گوتی :

.. گوتیان له‌ ده‌نگی من هه‌یه‌. نه‌وه‌ی ده‌پێم زه‌په‌ر داوه‌تی؟ هۆی ئاغا ماموستا، تۆکه‌وا خه‌و به‌لات دا ده‌با.

ماموستا به‌م وته‌یه‌ نارووحه‌ت پوو گوتی: و گوتیان لێته‌، هه‌به‌سه‌ت له‌ کرم چیه‌؟

.. به‌ئێ برایان ١ گرمێک هه‌تاوم ده‌خوا. ته‌ماشای پشت سه‌رم ده‌که‌م، ژبانی خۆم ده‌پێم،

ته‌ماشای پێش خۆم ده‌که‌م، مردن دێته‌ به‌ر چاو. ناچار له‌ خۆم ده‌پرسم: و له‌ کۆنه‌ دێم بۆ کۆی

دوهم؟ نوو کرمدیه هه ناوم ده خوا..

لیوه کانی له زین، بێدنگ بوو. سێ پالەوان بزوتن. ماموستا سه‌ره‌درێزو یێ توکه‌کی خوراندو زاری لێک کرده‌وه تا وه‌دنگ یێ، به‌لام گورج دمی پێکه‌وه ناوه، چونکه نه‌به‌دزانی بێ چی؟

بابه‌ گه‌وره‌ پرسى: ئێه‌ تا ئێستا له‌مباروه‌ به‌رتان نه‌کره‌وته‌وه‌؟ نوو کرمه‌ قه‌ت هه‌ناوى ئێه‌ی نه‌خواره‌وه‌؟

هه‌رسێک پیره‌ مێرد لێکرا گوتیان: نا.. نه‌خه‌را!

خواره‌زانی مێش تا ئێستا به‌رم له‌م شتانه‌ نه‌کره‌بۆه. به‌لام چه‌ند روژێکه‌ خه‌ و نارامم لێ هه‌لگیره‌وه. نوو کرمه‌ له‌ عه‌رز هاتۆته‌ده‌رو به‌له‌شمدا هه‌رواز هاتوه. ئێستاش نوو هه‌ناوم ده‌خوا. من گه‌سم نیه‌ ده‌ردی خۆمى له‌گه‌ڵ باس بکه‌م. کوره‌کانى من هه‌شتا فره‌ گه‌لجین. ته‌مه‌نێان له‌ په‌نجایا شەست تێ نه‌په‌ریوه. ئه‌گه‌ر گوستاروس کوره‌ گه‌وره‌م ما‌بابه‌، ئێستا له‌ ٧٠ سالێ زیاتر بوو. نوو له‌ سه‌کائی من تێده‌گه‌شت. به‌لام ئه‌مانه‌ گه‌م ته‌جرویه‌ن. ناتوان سه‌کائی من تێبگه‌ن. به‌لام ئه‌ویش له‌ دێر ئارگادی به‌ زیندوویی سو‌تا. بۆیه‌ گوتم با دۆستانی قه‌دییم کۆ بکه‌مه‌وه. پێکه‌وه‌ له‌م یاره‌وه‌ باس بکه‌ین. گه‌للێ ئێه‌ وه‌ک هه‌شوو گه‌یشو ده‌چی که‌ پر له‌ پاره‌. بێگه‌رمان ئێه‌ شتێک له‌ورازه‌ تێگه‌یشتوین. که‌وابوو سه‌بکه‌ن. گرێی دلتان بۆمن بکه‌نه‌وه. ئێه‌ شه‌راپتان خواره‌وته‌وه. نوو خۆی یاره‌تی به‌ ناخافتن ده‌گات. قبول بکه‌ن وایه‌. من نامه‌ری به‌ که‌رو کوفری بۆم. ١ تو پالەوان مانداکاس! دواى من له‌ هه‌موان پیرتری. له‌پێشدا تو سه‌ بکه‌. سالی ١٨٢١ تو ته‌مه‌نت چه‌نده‌ بۆ؟

٢٢ سالێ کاکه‌ سیفاکاس. چا تو له‌بیرت نیه‌؟

من نه‌رده‌م. ٣٠ سالێ پتیبووم. که‌وابوو هه‌شت سالێ له‌تۆ گه‌وره‌ترم. له‌ پێشدا تو سه‌ بکه‌. ماوه‌یه‌که‌ تو زیندوی، خه‌بات ده‌کێ. تو چ تێگه‌یشتووی؟

پالەوان مانداکاس ده‌ستێکی به‌زاوی خه‌یه‌وه‌ تا، که‌م که‌م ده‌ستی به‌رداره‌ به‌ ریشی داهه‌ناو ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ فیکردا چه‌ه‌ خوارو ئاخوه‌کی وه‌دنگ هات و گوتی:

که‌وابوو ئه‌ی سیفاکاسی پیرا هه‌ریز نوو ئه‌سه‌ت بانگ کردبوو. به‌ راستی زۆرمان نازار ده‌دی و نوو گوشت و شه‌راپه‌ی خواره‌وومانه‌، زۆر گران له‌سه‌رمان ده‌کویه. تو ده‌لێی چی ماموستا؟

پیره‌ مێرد هاواری کرد:

له‌ ماموستا گه‌ری. تو ده‌ی له‌گه‌ڵ من سه‌ بکه‌ی. ئاخ‌ نوو ته‌مه‌نه‌ درێزه‌ به‌ کاری چی تو هاتوه‌؟ ده‌توانی پێم به‌یه‌ی به‌ره‌می نوو ژێانه‌ت چه‌وه‌؟ من په‌رسارت لێ ده‌که‌م و تۆش وه‌لام بده‌وه. له‌خۆه‌ ئه‌هلولا مه‌که‌. وه‌ک پیاوان به‌ مه‌ردانه‌ وه‌لام بده‌وه.

پالەوان مانداکاس قوتوه‌ سیفاری هه‌تا ده‌ر، سیفاریکی پێچاپه‌وه‌ به‌ حاله‌تێکی کۆر خه‌مه‌تاگه‌وه‌ دووکه‌لێ به‌هادا کردو پاشان گوتی: و سیفاکاسی پیر تو منت خاڵه‌گیر کرد. ئاخ‌ ده‌توی هه‌ت پێم بێۆم. نازانم له‌ کۆه‌ره‌ ده‌ست پێبکه‌م. من له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نمدا هه‌روه‌ک تو ده‌لێی وه‌ک پیرێکی کوفیر ژیاوم. بۆ ئه‌م وه‌زه‌ش هه‌چ خه‌فنه‌ت ناخۆم. کاتێک له‌ مه‌به‌نای شه‌ردا دووژم

پهلامار دده کوږ بوم. پنجه کم توند له سهرم ده به ست، تا منشکم پلاؤ ته بی. خوم به تورکان داده دا. کاتیک ژم هیناو مندا لم درست کرد وچومه کلباسو شمس پیکرد و له پیش په پکهری پروز چوک دادا، دیسان کوږ بوم. کاتیکي گهم ده چاندو دروندم ده گردو ده مکړه نان و ده مخاړد، دیسان کوږ بوم. من له ژباغدا قهت له خومنه پرسپوه که بزچی ده خوم، بؤ نوږ ده کم، بډو وعاده کم، بزچی خه لک ده کوږم. هه گهر نینستا کهوا تو نهو هدمو «بزچی» پانته له پیش دانام. بزخاتری خرا، پالووان سیفاکاس، توږی له سر خز به تا منشکم پشکنم، په لکو وه لامیک بدزومه وه. خؤ په لوت نه؟

باهه گه وړه هه رتک ده ستی وک خاج به سنگه وړه ناو گوتی :

« زورباشه پالووان مانداکاس منشکت پشکنه بزاتم

پالووان مانداکاس رووی کرده زړ کوره کی که له پست سهری ونستا برو گوتی : « پاناکوس!

بجز نهو خورچیندی من پینه،»

هممو بینه ننگ چاوه روان بوږن. باهه گه وړه به چاو کساسی تنگه پاندو گوتی:

« ترش کورسبه ک پینه دابنشه و گوی بد به. راوهستان هیلاکت ده کا. هیچ تنده گه کی تینه

ده نین چی؟

کساس له سر عه رزی دانیش و گوتی : به لنی باهه گه وړه تنده کم.

باناکوس گه وړه، خورچینی له پیش باهی دانا. مانداکاس ده رگای خورچینی کرده وه، بوتلنکی

گه وړه زار فروانی هینا در که سهری به چه و منکی قایم به ستیو. باهه گه وړه ملی درېژ کرد که

باش ببینی. پاشان پرسى :

« نهو بوتله چی تیدایه ؟ پالووان مانداکاس پنده کهنی . باهه گه وړه به توره یی گوتی :

« وه لامه کت هه نهو بهو ؟ گوتم نهو بوتله چی تیدایه ؟

« خه لک کاتی به سهره ده چن، نان و شرابو گوشت ده خورچینی ده نین. من نان و شراب و

گوشت له گدل تم بوتله له خورچینی ده نیم.

باهه گه وړه جارینکی تر پرسى : « چی تیدایه ؟ من که هیچ ناپیم .»

پالووان مانداکاس بوتله کی له پیره میزد و تیزیک خت. تیشکینکی رننگ نهو رخوا نی به

سهری داده هات. بوتله کی ده سوراندو پرسى : « دیسان هیچ ناپینی ؟»

« من تنپا چه ند پله گوشت ده پیم که ده ناویدا مه لوی ده گهن .

« نا... سیفاکاسی پیرا نهو انه پله گوشت نین. نهو انه گونچکهن. نهو ههش ناو نیه، نهو

نالکوله. له رږونکی ساله کانی ۱۸۲۱، تورکینک له عه رزی دام و گوی په کی منی هه لکه ند و

خواردی. منیش شهرتم کرد هه تورکینکی بیکوژم، گوی په کی بوم و پیمه نهو تم بوتله وه.

نینستا تهی سیفاکاسی پیر، نهو گه چه وئ سهره دی خومت بز بگیزمه وه، نهو نهو به سه که

ته ماشای نهو کوی پانه بکم و ده ست پشکم. من ده زانم نهو گوی پانه هه ریه که ئی کین. بؤ نمونه

: نهو گوی تو گنوا به گونی عملی به کی دوژمنی خزنی فدلانه. نهو «پانا بیسی» برای منی

کوشتیو. پاشان چوپوه خانوی کونستانی له «دوه ووی» «ریشمو» تا له تپو ژنانی هه ریه میدا

رایبروی. ته ناندت خانوسه کانی بروجی قه لاشی ته کوژاند بډو. تا هممو بزاتم له مالی خوی

خدیجی گدیف و رابواردند. شو شموه من له پیش ددروازی رتیخو له چاپخانه پدیکې تورکان دانیشووم و قه ندم ده گنشا. په قاوه چیم گوت : « پولو ناگزینک پښه، قه ندم خدیجی بکړننه وه. » شو وه دواړی ناگز گوت منیش لولدی قه ندم گم پینچا پوهو په پیده نگی له قاوه خانه هاتمه ددرو وگ پا به ده شینا گوتام تا گه بشمه گزاشکی کلار دهر نگی عدلی بدگی. خزم ده ژوروی هاوشت و به پلیکاناندا سره گوتم. عدلی بدگ له نامیزی ژنه گیدا نوستیو. خزم به سره ددادو سره مری. گزینکیشم هلته گندو ده دسره ددرو پینچا وچومه وه قاوه خانه گه. گهس ناگای له ونیونی من نه یو. به پانی که خه پری کوشتنی له شاردو بلار بزوه. پاشا گوتیوی : کاری مانداکاسه، شو عدلی بدگی کوشتو » « به لام تورگه گانی که شو شموه له قاوه خانه یوون، سرنیدبان خواردیو که پالوان مانداکاس شوئی له قاوه خانه ی حسدنی قه پانی گنشاوه. مانداکاس بوتله گدی هلنیاو به پالوان کاتسیرماسی نشاندا، گوتی :

تو ده پینی نه مه پان گونچیکدی عدلی بدگه .

پاشان به قامک پدیکې دیکې نشانداو گوتی : « شو گونچیکه رده و گموره که نالقه پدیکشنی تینا په، هی خولانیکدی قوله رده. ناوی رهمه زان یو. له حدت له روحی. ترویش دوژمنی فدان یو. شو مه لعوننه ژنی مه جوړ ده گردن که ممدکی خویان له سر زاری سندو فیکدی سر ناواله دابنن. پاشا ددروکی سندو قه گدی به سر ممدکیاندا پده دواوه، خوشی له سری داده نیش. شمرنیکان له قهرخ > تریپیتی > له دوه و دی شاری کاندی تروشی هاتم. گوتم : پاشه رهمه زان پلن بزائم تو له خرا تارسی؟ شو سگه گوتی : « من رهمه زاتم... خرا له من د ترسی »

قه مدی خزم هینا ددرو گوتم : « منیش مانداکاسم. قه مدت ددرو پینه ناماده به .

گوتی کافر بدختی خوت، به تیناو به پل قه مده ددگیرت خستم. من قه مدی خزم نه هیناوه. گوتم من دوو دانم پینه، کامیانت دوی هلنیزه . پدیکام پز هاوشت. شری دسته و پده له سر پدران ده ستینکرا. چند سعات له شر دابوین. شمو دها ترو. ناروه و خوین له له شان دوجورا. له گهرمان دسرتاین. جارچار خومان دتوای داوشت، تا فینک ددرو پینه وه. ناو سوو هلته گه و، قه مان نه دکرد. تینا نالمان دهات. دوستنیکدی قوله رده که خدلی بنغازی یو، پدینا تیند پدی، دهات پاریدی رهمه زانی پدا، ددنگیداو گوتی : « دست راگره دنا وگت ددروم. لپساندگری، وده وای کاری خوت که وه. پیم گوت :

نافه رین رهمه زان، به راستی پیوی. ترویش گوتی توش پالوانی. نیمه هدرتکمان هدیوانی درندین. دهی پدیکان پیرن. ناخره گدی ددرو قه م لم گرت و هدر وک پدرازی سره پیرن ناوا سره مری. شو گزی گموره به نالقه شم پری که وا دیره دایه .

مانداکاس گزینک پدیکې دیکې نشاندا. بیردووی قاهرمانه تپه گانی گهرمان داهینا یو گوتی : « شو گزی پدیکه که و خدیجی سوز هلته گدی، گزینکدی مسته قا قه سایه. ندوی له نیو راستی بوتله که دایه هی کابرایدیکې خدلی نه پانیه. ندوی ترپان گزینکدی نیسانیکدی جهماعه ته، شو مه لعوننه ددنگنیکدی خوشی هدیو، حدیق پز شو ددنگه. ده پراپه زمانی بیرم و له نالکوزلنا رابیرم. تازه رابردو. شو گزی پچوکه دلنی گزی ماسیه، شو گزینکدی « پرتو نه دندی. به. شو به بدبخته نه ونده جوان یو، ددنگوت پدیکه ری پیرزه. راست وگو

سن ژفؤو هوو. مردنه کښی خه تاي خزی هوو. سوار ده بوو به گهره کی نه لان دا ده گهرا، ژنی نه زیت ده گردن. کام ژن ده پوتانی به ریدره کانی له گهل پکا؟ دل به ژنان سوتا. شمونک لینی وه ژورو گدوتم. له ژوروی ده گو پهک راجوین. به لام شو په کی ناسک نارغی و ژنانه هوو. ژند خزی رانه گرت. مله ناسک و جوانه گم بری و شو گونچکه جوانه شم لیکړه وه. ده لینی جواوهره. شو گونچکانه هر په که میژوی خزیان هه به. له بوته لدا ده توانی نیسانه ی همدو شو شوره کانی کریت پلوزیوه. تازه من گونی شو که سانه ناژمیرم که له شوره دا کوشتومن. شونخواړیک له شوره کانی ۱۸۲۱، ۱۸۳۶، ۱۸۶۱، ۱۸۵۶، ۱۸۸۸ له بوته لدا هه به. به لام نیستا تیر پیر بودم، باسی گوی برین نیه. ده پگوت و کریت وهک ناگر له له شیدا گری ددها. سوری داغ هوو. دویاره گوتی :

• به راستی من جانه وړنکی درندم. خردا بیه خشی. کانی شو شونیک سازه بوو. من مال و ژنو مندا و ریزی تگیش نه کراو و مدزوی نه کیلراوم به چی ده هشت و سوار ده بودم و ده چومه لای پالوان کوراکاس. کموته پادی پالوان کوراکاس و هه ناسه په کی هه لکیشا و دویاره گوتی: «نیش پیاوی وهک شو ناپتموه. به راستی نیسه له ناستی شو چی؟ زه لای گالته ا پالوان کوراکاس کم قسه ده کردو قسه کانی هه میسه پرمانا بو. قهت نه بو کسینک وشه په کی گالته ی لې بیستی. یا قسه په کی توند. چاری ده تگوت چاری هه لزه قماوی و به سام. عه بی نیسا نه بوو. قهت شهربی نه ده خواره وه. دهستی له ژنان نه ددها. کانی شو شونیک لیده او بی نه وی ناور پداتموه داخوا کسی له پشته بان نا. خزی به توکان دادها. قهت په پیاخ سووری پینش خزی نه ده ژمارد. گورله کاری لې نه ده کردو یا ونی نه ده کوهت. شو نیسان نه بوو. فرشته بوو.

جاریکی تر هه ناسه ی هه لکیشا لینی زیاد کرد: «ته نیا که مایسی شو پیاوه هه رنده هوو که بالی نه بوو.»

سیفاکاسی پیر له گهل نه وه که گویی بو شو هه لخت بوو، پالنه که ی خزی ونکړونک ده کردو ناره حهت هوو. به لام لیجوی دهروشاندو بزنی پیوه ده کرد و دانی به جدرگی داده گرت. تاخه که ی خزی پې نه گهراو به توره یی گوتی :

• واز پینه پالوان مانداکاس ا بوته کت پخوه نیو خورجین، دلره قی و به دغه پې ثاده میزاد راده نه ژماری نیه. گوتم به پخوه نیو خورجین و وه لای من بده وه. داخوا ته واری شو گونچکانه ی پروتن شینکیان فیر کردوی؟ تز ژبانی خوت لهو بوته لدا ده بهشی. که واپرو پیم بلې، شو رنگه پدی گرتو ته پینش راست بو بان نا. نه وی تا نیستا کردو ته داخی بز ده خزی بان نا؟ پالوان مانداکاس ناره حهت بوو هاواری کرد :

• داخی بز پخوم ا بز چی؟ ناخ ته ی پالوان سیفاکاس. ته گهر قمار بی سر له نوی ده ست به ژبان بکه موه، دیسان هه شو ژنم ده هینا که هه موه، هه شو توکانم ده کوشت و رنکه زیاتریش. هه شو شالوار و پشیندو چه کسانم ده بهر ده کرد، تاقه هه واپه کم له ژبانی خوم نه ده گزی. زووش و بهر رحه ته ی خودای ده کومت. هه شو بو بوته لوه ده چومه خزه ت خواو پیم ده گرت: «خودایه رنگه بده شو بوته لوه بچه به هه شتی. بان پتویرستم به به هه شتی تز نیه.»

• که واپس نماند کسی پیرا از تنه‌ها و تنه‌ها بزرگوار و هاتویه دنیا و ۱ واته خودا تزی بز
پیارو کوژی ناردوته سمره‌وی.

• نا.. نا سیفاکاسی پیر.. نا. من پیار کوژم خوش ناوی. بزچی گژم ده‌کی؟ من پیار کوژ
خون خور نیم. هر تنه‌ها بزرگوار کوژی پیار نا کوژم، به‌لکو...

پیر هر سمره‌وی که چله‌ی خوراند و کموت لیکو پاشان له پر گوتی: « به‌لکو بزرگوار
شمر ده‌کم »

پالوان مانداکاس هه‌ناسه‌ی کی هه‌لکشوار ژه‌نی روون بزوه. نیستا که کم ده‌یوانی مه‌بست
له‌م باسه چه دیسان گوتی:

• ناخ پالوان ۱ نیستا تیگه‌بشم. تزی له‌مت پرسی له‌کونره دیم و بز کوژی ده‌چم. من له
سمره‌تاره نه‌بدرانی و له‌م بدمه‌ره. به‌لام له‌ناخافتنا ژه‌نم روون بزوه. به‌لی! پالوان سیفاکاس
له‌کوتله‌توره دین و بزرگوار آزادی ده‌چن. گریله دیننه رووی جیهان و ته‌واری تمه‌فان خه‌بات
ده‌کین هه‌نا نازاد ده‌چن. بز نیسه‌ی گیتی بز که‌بشتن به‌نازادی تاقه‌ی رنگابه‌ک هه‌به، نموش
پیار کوژی، من بزیه‌ی توژم ده‌کوشن. تزی پرسبارت کرد و نموش و له‌نم دایه‌وه. نیستا پیر بوم و
که‌می خرنایم خستوتوره کالان و ده‌ستم له‌سمر ده‌ست داناره و چاره‌روانم مهرگ بیته سزواخم.
پاشان رووی کرده زب‌کوره‌کی و گوتی: « یاناکس! و ره بوتله‌کی به‌رویه جیگای خزی »
بایه‌گوره هاواری کرد:

• نانه‌رین پالوان مانداکاس! چنده‌ی داشت گوت. ته‌ه نه‌و رنگابه‌ی بوم که تزی هه‌لت بزارد بوم.
تزی ناخا نه‌و رنگابه‌ی بری و نه‌رکی خوت به‌چی هینا. به‌لام تزی لات وایه که به‌جیگه له‌م رنگابه
رنگای تر نه‌؟ نیستا ده‌بینی که رنگای دیکش هه‌نه. نیستا نه‌ی پالوان کاتسیرماس، نه‌ی پیر
دزی ده‌ریای، تزی ده‌ی و ده‌نگ به‌نی.

گورگی ده‌ریامسته‌کانی کرده گری، چاره‌ی خنله‌کانی سور هه‌لکشوار گوتی: « نه‌ی سیفاکاسی
پیرا من نه‌و گمانم به‌خوش نه‌ی. تزی به‌و بیانه‌ی که دوری سال له‌نیسه‌ی پیرتری، له‌هه‌ساری
خوت کردین و خوت کردوته سمره‌کمان و ده‌به‌ر پرسبارت داوین. من که‌ناکم.

بایه‌گور گوتی: « شیشه‌ی له‌خزرا خوت گری مه‌که. من نه‌گور خوم کردوته سمره‌کی
کزیوتوه، نه‌ک له‌میر نه‌و به‌که له‌ی نه‌و گوره‌ی ترم. به‌لکو له‌به‌ر نه‌و به‌له‌ی پیش نیوتودا ده‌روم
و به‌په‌لدم. نامده‌ی ده‌روا بوم. نازانم چوین مه‌بسته‌کم ده‌ر بوم. نامده‌ی به‌که‌رو گوری بوم.

من له‌ی نه‌و برابانم وست که روونم به‌که‌نم. نیستا تیگه‌بشتی پالوان کاتسیرماس؟

• به‌لی تیگه‌کم. مه‌که‌هه‌را. مه‌سه‌لن تزی نه‌گور پاپوینکی له‌حالی نوتم برون دایای، من
گورج به‌هاواریتوره ده‌هاتم. من هه‌مو ته‌مهنم له‌گه‌ل خه‌بات له‌ده‌ریادا راباروده. به‌جیگه له
ده‌ریاش ناگام له‌هیچی تر نه‌ی. هیچ یارمه‌تیه‌کیشم له‌ده‌ست نایه. که‌وایه‌ی بزچی شت له‌من
ده‌پرسی. چاره‌روانی یارمه‌تی پت له‌من هه‌به. ۱

بایه‌گوره به‌ناله‌نم و گوتی:

• ناخ نه‌ی دزی ده‌ریای له‌عنتی! من خه‌ریکم نوتم ده‌م و نه‌وی دی نوتم به‌تندانت خوت
به‌موی سهرشی هه‌لکوده‌ی.

ده‌یام. منیش وهک تله‌ه‌زایه‌کان سهرم تاشی بوو. تنه‌یا قوژکی گورتم له پشته سهرم هینشتی‌بوره. عه‌مبارنکیم نه‌شرفی و لیره‌ی مه‌جیدیه گز گرد‌بوره. له و پاپوزانه‌ی ده‌مانگرتن، دووسنی ژغان هه‌له‌ه‌بواوودو رامانه‌ه‌وارد، پاشان له‌ده‌ویامان داویشتن. به‌لی.. پالوان مانداگاسی به توم گوت که جان‌ه‌وه‌رنیکی درنده بووم. زو له تزه‌راستر. توش نه‌ی سیفاکاسی پیر نه‌گدر له من به‌رسی نه‌وی کردومه لینی په‌یوانم پان تا، له وه‌لأمد ده‌لیم: ته‌منه‌ی من به خوشی و دلیری و داد‌ونیشاف گزه‌واره. لینی په‌یوان تیم. خوا منی وهک جان‌ه‌وه‌رنیکی درنده دروست کردوه، وهک جان‌ه‌وه‌رنیکی درنده‌ش ژیاوم.

خودا منی به گورگ دروست کرد، منیش به‌رخه‌کانم خوارد. نه‌گدر خوا به به‌وخی دروست کرد‌بام، گورگ ده‌پان‌خواردم. چاک چاکیشبان ده‌کرد که ده‌پان‌خواردم. نهمه پاسای سروشته. خه‌تای کس نه‌ه که گورگ و به‌وخی دروست کردوه.

کاتسیراماسی تاوژک پهنه‌تگ بوو. به چاره خپله‌کانی ته‌ماشای هاوژن‌کانی ده‌کرد. ده‌تگوت چاره‌روانه که شتیکی پی بلین و کیشه‌ی له‌گه‌ل بکهن. به‌لأم کس هیچی نه‌گوت. ناچار دروژی پیدا:

. نیشتاش نه‌ی پال‌ه‌وانان من پیر بووم. بنی پاپوزه‌که‌م کون بوو. پش‌تینده‌ی داره‌کان لیک تراون. ناری دینه‌ نیزی. نیتر ترومپایه‌کانم پاش کار ناکهن. ناچار خزم گیاتدوته وشکانی و لاسای خه‌لک ده‌که‌مه‌وه. بزچی! له پهر ته‌وه که نیتر ناتوانم کارنک بکهم، له کار که‌وتویم. تورکم به سیه‌ره نه‌ماوه، دانم که‌وتوون. نیستا نیتر گورگ گروژی بوو، نه‌سپینی که‌وتوونی و دانی ته‌ماون. نیتر ناتوانم پی‌او بکوزم و بگورنم، ناچار وهک مهر ده‌کارنم. له په‌ناگای گوندی داده‌نیشم تا چاره‌کانم بکوشم و ته‌ماشای کیزه‌ جوانه‌کان بکهم که دینه سهر کانی، جارنکیان وهک گیزان چاوم لینده‌کردن، ده‌ستم کرد به گریان. کچه‌کان قاقا پنه‌ک‌نیر و گوتیان: « ها... مامه پیره بز ده‌گری؟ » گوتم: « بز ته‌وه ده‌گرم، روزنک ده‌مرم و نه‌وه له‌ش ولا‌ره‌ه‌اسکه‌ی نینه له پاش من به‌چی ده‌مینن. » سرنده‌وه خواجه نه‌گدر من شاهام، نه‌وه‌ی له‌هه‌موان جوان‌ترم هه‌له‌ه‌بواوود و فرماتم ده‌دا له سهر گزوی من سهریان به‌رن. تا له‌گه‌ل خومیان به‌رم.

سیفاکاسی پیر هاواری کرد:

. بیه‌روه پال‌ه‌وان کاتسیراماس. تزه‌جان‌ه‌وه‌رنیکی درنده‌ی. هه‌یوانیکی خوژن خزوی، به‌سه...

پنده‌نگ به!

پال‌ه‌وان کاتسیراماس گوتی: « تزه‌پرسبارنکت له‌من کردو منیش وه‌لأم دایه‌وه. تزه‌گوت ده‌ریچه‌ی دلم بز تزه‌که‌مه‌وه. منیش گرده‌مه‌وه. ها سیفاکاسی پیرا پت لبق‌وما، ترسای؟ به ته‌وسه‌وه چاره خپله‌کانی ده‌پیره میرد بوی و هاواری کرد:

. به‌لی، من ده‌وه‌گای ته‌له‌ی دلم به‌توژ کرده‌وه و شه‌پتانه‌کان له به‌ری هه‌لأتن. نیستا گویت له دنگ ده‌نگیانه و ترسای. تزه‌پرسبارنکت له‌من کرد و منیش نه‌وه‌ی ناقلم پیشکا ره‌لأم دایه‌وه. گونم پنت خزش‌بی یا ناخوش هه‌ته‌وه‌یه. تزه‌پرست:

« له‌گوزره دینن. » له‌خاگوه دینین نه‌ی سیفاکاسی پیر. به‌گویی ده‌چین؟ دیسه‌ته‌وه بژخاک، نه‌ی سیفاکاسی پیر. ته‌کلیفی نیشه‌ چیه؟ به‌گورتی پنت بلین: نه‌گدر گورگی به‌خز، نه‌گدر

بهرخیشی بخوری! نگه‌دار ده‌توی بزانی گورگی گه‌وره کی‌زیه، بزانه که خودایه! پدلی خودا گورگی گه‌وره‌یه. نهو هه‌ومان، واته گورگی و پهرخ پینگه‌وه ده‌خوا.

پالەوان مانداکاس باسکی خزی دریز کردو گوتی: «کوفران مه‌که نهی دزی ده‌ریایی خه‌رفاوا! تو سهرخوژی، له‌سهر خوژی نازانی چفه‌له‌تینگ ده‌که‌ی. گورگی گه‌وره خودا نیه... مهرگه...». گاتسیراماس قاقا پینگه‌نی و گوتی:

«هاوری! مهرگ ههر خودایه‌و خرداش ههر مه‌وگه. تو تیناگی، وتدی خه‌لنگ دوو‌پات ده‌گه‌په‌وه. پاشان رووی کرده پالەوان سیفاکاس و گوتی: «نهو بهو نهی سیفاکاسی پیرا نه‌ودی ده‌بهو پیت بلنیم. نه‌وه‌بهو وه‌لامی من. ده‌توست لیم نه‌پرسی. نیستا بیژه جامه‌کم بز پرکه‌نه‌وه. پیره میرده نه‌وه‌کانی‌گوت: «پالە‌که‌ی پرکه‌ن له شه‌راب. نهو نیعتراقاتی‌خزی کردوه، نیستاده‌یی! نه‌زوی <تاول القرآن> <بجی بگه‌پینی>». پاشان بینه‌نگ بهو. سهری به‌ردایه‌وه، که‌وته پیر کرده‌نه‌وه و به‌خوی گوت:

«قزاولت له کاری نه‌ودا کاری من نیه. من قازی نیم. خودا قسه‌کانی وی به‌ستوه، هه‌روا باشتره که‌خوی له‌کاری نه‌ودا قزاولت بکا!.

پاشان رووی کرده ماموستا که‌به‌سهری تاسه‌وه گوتی داپره قسه‌ی پالەوانان و گوتی: نیستا تاغا ماموستا نزه‌ی تویه، سهرت به‌رزو‌که‌و قسه‌بکه.

ماموستا که‌مانچه‌که‌ی له‌شانی کرده‌وه و گوتی: «من تهم‌نم به‌قسه‌کردن پرده‌وته سهر. نیت به‌سه. تو پالەوان سیفاکاسی پیرا شتی گران ده‌پرسی. کی‌توی هینا‌وته سهر نه‌و فیکرانه. من له‌وه‌لامی تو‌دا شتینگم نیه.»

پیره میرده توره‌به‌و گوتی:

«که‌وابوه ده‌یی لالایی؟ واته بز ره‌ه‌تی ته‌واو ده‌یی که‌رو لالو کو‌زو خواجه‌بی. تو نه‌وته گه‌ره‌که؟ به‌لام هه‌وری! ناده‌میزاد هه‌پوانیکه، زمانی ده‌گه‌ری‌و پرسپار ده‌کات.

«توره مه‌به پالەوان سیفاکاسی پیر. ناشکرایه پرسپارکردن به‌وشه ده‌یی، توش چه‌ندی گه‌ره‌گته قسه‌بکه. چونکه دل‌ت ده‌خوازی. پرسپار به‌وشه ده‌یی، به‌لام وه‌لام دانه‌وه پنیوست نیه به‌وشه‌بی. دپاره تو وه‌لامت گه‌ره‌که وانیه؟

«دپاره وه‌لام ده‌وی... وه‌لام!

ماموستا که‌مانچه‌ی هینا‌ده‌ر و گوتی: «زورباشه سیفاکاسی پیرا تو وه‌لامت گه‌ره‌که. متیش وه‌لامت دده‌مه‌وه. به‌لام به‌که‌مانچه. که‌مانچه‌ی من زمانی واقعی منه. نه‌گه‌ر تو تینگه‌بشتی باشه، نه‌گه‌ر تی‌نه‌گه‌بشتی خه‌تای من نیه. من چه‌کم. نهی سیفاکاسی پیرا تو به‌کو‌ری هاتویه دنباوه به‌کو‌ریش ده‌م‌ری.»

بابه‌گه‌وره گوتی:

پاوا‌یی ماموستا، که‌مانچه‌که‌ت لینه به‌هیوای خوا. چاوه‌کانی له‌سهریه‌ک دانا. هه‌وا تاریک ده‌به‌و. باران به‌دل‌نیه‌ی درشت ده‌ستی به‌بارین کرد. گه‌لا‌ی دارل‌چو له‌به‌ر قورسایی دل‌نیه‌ی باران وه‌سه‌ما که‌وتی‌وین. چهند دل‌نیه‌پارانی گه‌وره‌و فینک که‌وته سهر روومه‌ت و سه‌بنله‌ ته‌ستوره‌کانی بابه‌گه‌ور. پیره میرده به‌زمانی ته‌رای سهر لهنانی سه‌په‌ره، تینو به‌و.

ماموستا داهاتهوه که مانچه‌ی به سینگیهوه ناو هه‌وه‌لین زه‌بری نارشه کدوته سهرسیسی که مانچه. له سهر تاوه نارشه له‌سهر سئ سیم کدوته سه‌ماو هه‌لپه‌زینته‌وه. زه‌نگوله‌کانی وه‌دنگ هاتن. نه‌وه‌ساره تاریکه ده‌تگوت په‌روه له قاقای پینکه‌نین. هه‌موو پین‌بان وابه‌وه له هه‌دوره‌سهن و زه‌نگی پشودان لینه‌راوه. گوی‌بان له ده‌نگی مندلان ده‌یی که راده‌کهن و پینده‌کهن و باری ده‌کهن. له‌وانه‌یه پالنده‌ش بوه‌ین که له سهر لقه دارچناریک له‌گه‌ل زه‌رده‌ی هه‌تاو له خه‌وراپه‌ربهن وله کاتی قهرنده‌بخوینن

نارشه ده‌بزووته‌وه پینده‌کهنی و سه‌مای ده‌کرد. پاله‌وانانی پیر دنیوا بوه‌نیان له به‌ر بره‌بزه‌وه. وه‌ک مندلان، یاره‌ک په‌ له‌وران دلیان سوک‌ده‌بوه. بوو‌کو نه‌وه‌کانی خاوه‌ن مال ووده‌ روده‌ نه‌تیک ده‌بوه‌نوه. نزه‌کرو قه‌ره‌واش له ژووری مالی ده‌هاتنه‌ ده‌ری و هه‌ر چهنده‌ باران ده‌باری، به‌لام له سهر عه‌رز داده‌نیشتن و ملیان راده‌کیشاو گوی‌بان ده‌دایه.

باهه‌ گه‌روه‌ش گویی دا‌به‌یه‌وه هه‌ستی ده‌کرد که له‌شی زه‌لام ژورسی سوک بوه. ره‌حه‌وا که‌وتوه‌و ئینستا وه‌ک هه‌وینک له‌سهر داره‌ لیم‌ژو ششاد ده‌سورینته‌وه. وه‌به‌ری ننده‌هاته‌وه که له‌ گه‌نجابه‌تیدا ئارا سوک و به‌که‌یف بوه‌ییت. هه‌گه‌ر رۆژنیک نه‌رها بوه‌ییت. ئه‌وه‌ رۆژه‌ له‌شهر گه‌را‌بزه‌وه. سه‌ری شوشته‌بو، خوینی سه‌روچاوی پاک کرد بزه‌وه، جلی تازه‌و خا‌وینی له‌به‌ر کرد بوه، بژ نۆزۆ دوعا چه‌یره‌ کلیسا، له‌و رۆژه‌شدا هه‌ستی کرد‌به‌وه که له‌شی وه‌ک هه‌وینکی فینک و‌سوک شه‌پۆلان ده‌دار له‌ گه‌رانده‌وا بژ مالی لاهی وه‌عه‌ریزی ناکه‌وی.

ورده‌ ووده‌ ناوازی که‌مانچه‌ گۆرا، توندو قورس بوه. زه‌نگوله‌کان، ده‌نگیان و زه‌نگوله‌ی لاهی بازنیک ده‌چه‌وه که‌ تاماده‌ی راوه‌وه به‌ دوا‌ی نینچه‌ر له‌ هه‌وا‌ی خالی‌دا ده‌فقی. ده‌نگی نه‌هه‌ته‌ی پیاوان له‌ سیمه‌کان ده‌هاته‌ ده‌ر. پیره‌ میت‌ده‌کان په‌ سه‌ر سه‌روما‌وی سه‌ویان به‌رز کرد‌بزه‌وه. سه‌رده‌می گه‌نجیه‌تی و مه‌یدانی شه‌رو هاواری به‌رنداران و شبن و گریانی ژنان و حیلە‌ی نه‌سپی بژ سواریان وه‌به‌ر ده‌هاته‌وه که‌ خه‌ت‌وا‌ی و سه‌رلی شین‌واو هه‌ستا بوه‌نه‌ سه‌وپاش‌وان له‌ سواری خه‌زبان ده‌گران. ژوری نه‌ما‌بوو پاله‌وان مانداکاس هاوار بکا : « نه‌ی ماموستای له‌عه‌نه‌تی، یا گه‌نجابه‌تیم بژ بگه‌یره‌وه، یا پینده‌نگ به‌ا. »

به‌لام که‌مانچه‌ له‌ گه‌رمی و ها‌ژان که‌وت‌به‌وه، ئاهه‌تگ گۆرا‌بوو. ئینستا هه‌وا‌یه‌کی نه‌وم و شیرینی لینه‌دار ده‌نگی خوشی به‌ دل‌وه‌ ده‌توسا، پاله‌وانان گوی توک‌ناه‌یه‌ک‌تیا‌بان قوت کرد بوه، په‌ زه‌رده‌ خه‌نه‌وه‌ گوی‌بان ده‌دایه. ده‌نگی که‌مانچه‌ له‌ هه‌وا‌ی شه‌داری رۆژه‌به‌ردا وه‌ک و‌زه‌وی میش هه‌نگوینی بارگران که‌ له‌ چیا گه‌وابه‌نوه‌وه، یا وه‌ک ده‌نگی دووری چه‌مینک که‌ به‌ ژیر عه‌رزدا به‌زا، یا وه‌ک سه‌کال‌ی عاشقانه‌ی ژنیک که‌ له‌ به‌ناری کینه‌وه‌کانی نه‌وه‌به‌روه‌وه به‌یسه‌رنت، ده‌چه‌وه. له‌وانه‌شه‌ ده‌ریا بوه‌ی هه‌مه‌که‌کانی هاویشته‌بینه‌ سه‌ر زیخ و پنا‌لینتی. یان ده‌نگی سه‌هرا‌وی تر بوو که‌ شه‌رین و خه‌ما‌وی له‌و به‌ری سنو‌ری ژبان، واته‌ له‌و دتیاوه‌ ده‌هات و گیانی له‌ چه‌سته‌ دینا ده‌ری. یان له‌واته‌به‌ خودا بوه‌ی که‌ له‌ تارها‌یی شه‌داری شه‌ودا، خۆی شارده‌بینه‌وه‌وه خۆشه‌وسته‌که‌ی خۆی، واته‌ گیانی مرۆی بانگ کرد‌بی و بژلای خۆی به‌ریته‌وه.

ماموستا که‌ شه‌بتان چه‌یره‌ نین ناخی، به‌سه‌ر که‌مانچه‌دا خوا‌ر به‌زه‌وه‌ لی‌په‌دا. نارشه‌ وه‌ک شیریک ده‌هات و ده‌چه‌، سینگ‌ی سازی ده‌قه‌لا‌شت و ده‌نگی هه‌ره‌ به‌ هه‌ست‌و دا‌خدا‌ری وه‌ده‌ر ده‌نا.

کدام که در ده پور به مشور. ماموستا له لغاوهی تاریکینی شهودا بزر ده پور، هدره ک نیتز کس نه بده بی. که مانچه وهک تارماپنکی کدام رنگ به تنبا له بن دارلیمز وستاپور. له خزوه ده پنا لاند و هاواری ده کردو ده پاراپه وه.

بزه کی گوشادو قولاً لپوه کانی بابه گه وهی لیک کرده وه. له نکار گیانی سوکالی که له سر داره لیمز له فرینداپور وهک مانگی تهو قازو له هروا بهر بزوه چوه سر وه دراز ترچو. بویه هروا، ده رلی تابینه باران و بنه وه زوی تا دهنکه کان بنیزی و شین پان بکات.

بابه گه وه له بهر خزیده پیری ده کرده وه: «مدرگ همر نموده و به هدشیش هروا. نیستا نهو من ده چمه به هدشت و ده گمه خدمت خردا. سلاو نهی خودای من» پیلوی چاره دانی هدلنار بپجکه له تاریکی شهو هپچی نهدیت. لهو شهو دا دهنگنک به سه پروکه و به ناو پانگی ده کردو ده بگوت:

... وهره .... وهره ...

بابه گه وه گوتی: هاتم ... هاتم ... هاتم ...

چاره دانی له سر بدگ دانا.

* * *

تهواری شهو ترمه که پان له حصارئ له بن دارلیمز دانا. ده تگوت داریکی نه ستوری پراوه باران تدری کرده. کسماس چزکی داداو چاره دانی که هینستا گهرم برون له سر به کدانا. تراسکی له پنا مدهتی هدلنوشکاپور ته ماشای ده کرد. هوه لچارپور ناوا له نیزیکه وه مردوی ده بی. ته ماشای مدهتی که سبکی ده کرد که زوی خوش ده ویت. ده لری، ده ترسو هدرله وی مابور و ته ماشای ده کرد. خاو خیزانی مردو له سر ترمه که کشکیان ده کیشا. ده رگای حصارئ ناواله کرابور. خه لکی گوندی که بیستوریان سیفاکاسی پیر مردو، خه فته بارو تازه دار ده هاتن بز ناخرین جار سلاوی لی بکن. به که به که نارامو پنده نگ داده هاتنه وهو دهستی پیره میزدان ماچ ده کرد. دوو پیریون به شراب شوشیان و ده کفنیکی ناویشمی سپان و درگرت که خیزانی به دهستی خزی بز رلنکی ناوای دوو بوو. دوو له بوو که کانی فانونسی گه وه پان له بان سدری و له لای لاکان راگرتیو.

یای کاترینا پیشناری کرد که باشتر مدهت که بهرنه ژووی و له بهر پارانی نه بی. به لأم کسماس نه بیشت و گوتی: «خزی گوتویه له بهر پاران بی و با به باران ته بی.»

شهو تاریک و هیچ نه ستیره بدک نه ده وه و شا، جکه له هور هیچ شتیک نه ده بینا. زریانیکی نمرود فینک ده هات. نه وه کانی پیره میزد ناگریان کرده وه تا سدرمایان نه بی. نیسترنکو درو چاشته که و هابی پیره میزد له ته وبله هاتو نه دهو، له بهر گری ناگر ده بیتران. خهویان نه ده هات و ته ماشای دوریویری خیزان ده کردو هه لیان ددا بزانی نه مشه و بچی هه ساو اووناک و بز له خه لکه سی پالوان که ژوویان خوارد بوو، پالیان وه دار لیمز دابو پر خه پان ده هات. ژندکان له کاتیکا ده سالی سدریان ده کرده وه «به گریان ده پانگوت:

خوات له گه نهی سیفاکاسی پیر. له قولی نه وه سلاو به مردوه کان بگه بنه. پیره پیاران

له کاتینکا دهستی مردویان ده کوشی، هاواریان ده گرد :

• نهی پالهلوان سیفاکاس ۱ به هیوای دپاری زووتر ۱

هر ژنه چله ریحانه پدکی بز داوښت، تا وهک یادگاری عهدتروای نهم جیهانه، بو دنیای مردوانی بهری، دایکینکی گهلیخی داخ دیترو، کینلی نه نوسروای کوره کوی له پهنا ترومی سیفاکاسی پیر دانار گوتی:

• پیره میرد نه وی بده به کوره گهم، ناوی «دیسیراکی» بو، دراوسنی تروبو، تو ده بناسی. کلونکی سووری په گولنگی له سر بو، به پای پتی ده گه ۱.

پای کاترینا لښه پدکی نه ستوری به سرشانی سی پالهلوانی پیرده ۱. پاشان چوو دهستی تراساکی گرت و گوتی:

• رو له گهم بچو بشو، نیوه شه وه.

تراساکی گوتی: « من دده موی له بان سوری بابه گه وروم به خه بهر بم. بام که نه هاته وه، ناچار نه شی من چینگای بگرم وه.

له وکاته دا ناگر خزشتر بیو، نیگای گرزو خاوه نیرادهی تراساکی نیشاندا که راست وه باوکی ده چوو. دایکي کشاوه بښه ننگ بو. باران هروا دهباری. رینو ونه وه کانی دیکه ی پیره میرد، که شف بده دست ده هات و ده چون و قاره بان بز خه لک ده هښا که له پشت سوری پیره میرد ونستا بوون. هیندی چار بښه ننگی به سر حساردا زال ده بو. لهو حاله دا دهنکی داعبار سک و پهلوران ده هات که خویان لی نه که و ترو. گاهه کان ده پانېژاند، له نه گاو کله شیز خرنندیان. به یانی بهر دا بو.

کاتی سی پالهلوانی پیر چاریان هه لښار مه پتی پیره میردیان له سر بهر ده کانی حساری دیت، روژ بهر یزوه، به لام نه بزوتن و خویان لی که و ترو. لای تیره رو ستاووولیوس تابه و ته کی هیناره، تراساکی چو سه بری بکار بزانی له داری گریزه. دارتاش فیللی نه کور بو، داره گریز بو. سه عاتی دوری دوی نیوه رو نه وه کان مه پته که یان هه لنگرت، تارامو به کاوه خزیه دوری گوندی بیا گیزاپان. له سر هه موو چوارو بڼک رایان ده گرت. گه ورو کچ له بهر په لجه بهر سریان دینا ده ورو ده سک ریحانه یان داوښته سر مه پته که، گوندی به کان به سوری پتی له گمل تابه و ت دورښتن، ده تگوت به راستی خودایان مردوه، هه موویان سه برو به کاوه خزه ده بزوتن، دهره تیان ددها به بابه گه ورو تا له سر خه مالوایی له گوندی بکات، به لام له پر که بهر و گزستان ده بزوتن، له دهره وی گوندی پیترو کفالو هه ورو که ناسان کون بووی، باران داینا به، گوندی به کان له خزشیان هاواریان ده کرد. چند مانگ بوو په ناوای باران بوون. معزپان ده هات وشک بیی، سوپاس بز خوا گوا باران دی. ژنان رو مته تی ره ش نه سهریان که وهک مه زرا تینوی ناو بو، ودهر بارانه یان ددها.

پیره میردیک له بهر خه پدوه وتی: « بابه گه ورو بزه باران و دیسان ده چینه وه ناخی زوی. »
پدکی تر گوتی: « نهو له خدم و خه فته تی ښه ناگادار بو، هر بزه ش بوو به باران و ناوهان ددها. »

ناخه کوی هه موویان به توری گه پشته قه برستان. دووکس له نه وه کانی پیره میرد پاسکبان

هملکردو قهبران هملکند، خاکی قهبره که سوورو نمر و پرله ره که کبار کوی ماسیلکه بو. ده تگوت بیشتر دهر با نم ولاته شاخاوی داکرتوه. باران هر واده باری ولبی نده کرده.

زور به یواشی یابده وره یان ده قهبری نا. زیندوکان ههره که مسته خوژنیکان به سدر اکرده. پاشان له ژور ریژندی باران بز مالی گه واده. نینستا نیر به پله بوون و غاریان ددها ژووتر بگنه سر سفره نانی خدقی مردو، له گزشتی نه ویرانه ره شه بخزن که با به گوره بز مردنی خوی دانا بو. شهرایشی به سدر اکرده.

کساس دور له وانیر له سه نیر ته ختیک دانیت. گیانی کوشرا و له شی هیلاک بو. چاوی له سدر یک دانان، تا بهر له وای بهر و چا بکونه ری، توژی به سدر سینه، به هارید بوس گوترا بو، فانوسیک پیداکار خوشی بز روشتن ناماده بی. نم دوانه ده وایه پیش گازیری به یانی بگنه نوردو گای پالوان مینکلس. کساس تنیا چهند ده قهبره یک خدوی لیکه و تر هر لهو چهند ده قهبره دده ریجهی دلی به سدر باوکی رحه تیدا کرایده. کساس به باشی باوکی ده بی که پیش مالی واره ستا بو، ده بیست له پلیکانی ژورده که یه سدر که وی، تانانده لای له سدر پلهی به گه میش دانا بو. کساس ترسا، ژنه که ی لهو سدره نوستبو. پیره میرده ده چوو بیتربینی. کساس چو پیشو له پیره میردی پرس:

«با به بز کوی ده چی؟ خالیکی له سدر لار و مدتی راستی هه بو. ره مدتی ناویری دایده، نیگای وه حشبانو سبیلی شور بهیونه ره. ده سالنیک وشی له سدری به سستیو که خوین له ریشه دانی ده چو واره. زای بریندار بو به پهمز به سستیو یان.

مردو نیز چارانی تیگ تاپو، تماشا ی ده کرد. دپا بو زور توره بو. چونکه دانی لیک ده دان و گهنکی سوو له کونه تفنگانی ده هاته دهر و روم مدتی روناگ ده کرد. له پر زاری لیک کرده، لژ که که کوه و تر بهر نه که و دیار کوه. وه گ و حشبان نه راندی، سه برو که لای له سدر پیژدانا و سدر کوه. کساس جارنیک دیکه ش هاواری گرد:

«با به دهستی لی مده نه وه ژنی منه. دهستی دریز کرد تا با یی رابگری و نه بیلن له پلیکانان سدر که وی. به لام مردو ون بو. بو و ده که ل نیر کساس هیچی نه دی، تنیا له سدر پلیکانان دهنگی ههنگای قورسی ده بیست.

هاواری کرد. له خور راهی، چاری هه لیتا، دیتی میوان له سدر سفره گزبونه وه. به وانه رهش که تازه له تهنووی هاتیر ده ری، له سدر مه جمعه به کی مس گه و تیر سدر پشت و هر چواده ست و لای ده همای کرد بو. سهرو شاخی پیره ما بوون، ده تگوت زینده. گوندی به برسیه کان کوه و بونه سدری گزشتیان دارو به ده کرد. نه و کانی پیره میرده چهند گوزه شه رابیان هینا و نانی خدقی مردو، وه ک میرانی و جیژنی گه و ده دست پیکرا.

گهرنک شراب و ده وریکی دیکه ش میوانی به که یف کرد بوون. شاده که یان تنیا له بهر شراب نه بو، له بهر باوانی بو که به سه و مزرای تیرودا باری بو. له خوشی نه ویش بو که مدرگ جگه له پیره میرده دهستی له که سیر نه ا بو. جاپزه تاو نیکش له خواره نه و خافل نه بوون. ده یان خوارد و ده یان خوارد و ده سدر خوش بوون. لاتیان بز سه ما و خورو هاتیر. گه و ده کچ و برکه کان به له بجه و لار ده هاتو ده چوون و خزمه تیان ده کرد.

شراب قفل له زار ده کاتهوه. ستارو لېوسی دارتاش که باشرین گزوانی پیژي گوتدی بود. کمی ماپور تینی هملکات. بهلام نموانی له پهنای دانیشتون زو وریان کرده و زریان بهست. قهقهش بزنده و نهیلن مسئله که گندلی دهی. دوی جامه شراپیک دهستی به دروا خونندن کرد.

کسماس همستا، پای کاترینای نامزونی بانگ کرده نمولاو گوتی:
نامزون من نمشو ده چمه چیا کن مام. هیچ په یامینک هه به یزی؟ ژن هه ناسنکی هملکشاو گوتی:

ناخ... چا نو گوتی ده دانه په پامی که؟ نه گدر فیکرنکی به مینشکی دای، دنیاش خدراپی له فیکری خزی پاشگمز نابشموه. مه گدر خوا یارمه تبحان بدات.
نامزون گیان! پانی نور به زه پی به کوره گشتی دانابه؟

به زچی به زه پی به و دادی، چونکه لم دنابه لور به در کسپتری خوش ناوی. بهلام به قسدي کهس ناگات، تنپا و ده وای فیکری خزی ده که وی. به لی... روله، له پیانکی به زه پی به خوش دانابه، نیشر چاوه روانی پت لی ده پی. کاترینا چاوه گانی سریموه پندهنگ بود.
کسماس له هاریدیموس چوه پینشو پینی گوت:

هاریدیموس! توش باشت خواره و خواره ووه. به راستی بز مهرگی پابه گه ورم جیژنیکي باشت گرت. نیشتا با برین.

نژکه ری پور سدی به در ووه گوتی: «نه ی ناغا پاران ده پاری. له ده ری هه وریانیکه پیاو لوتی خزی نابینی.»

نموی پابه گه ووه به توندی گوتی: «ده پی هو برین. بالاً وری که وین.»
هاریدیموس هه ناسنکی هملکشاو له عنه تی بز چاره نوی خزی نارد که نه به نیشتا تاوینک ناسوده پی. به تابهد نیشتا که تازه ده پیست جهمینکی باش بخوار و بخواتموه و پشونک بدات!
گوتی باشه با برین.

کسماس گوتی: «و پینش که ووه ناخر فائزده که به تو نه!»
ناهمنگی تازه کم کم ده بود به گزوانی و شادی. ستارو لېوس له قهقهی پرسی:
بارگی پیرلز نجازده من گزوانیکه چیا پی بلیم؟ پی نموی چاوه روانی و لاشیش پی، تینی هملکرو به دهنکی وک زهنگر لوی خانوی لمرزاند.

کهنگی هه وای خوش ده پی؟

کهنگی مانگی هه ووه ده گدر نه ووه

تا من قهقهه که هملگرم!...

هاریدموسی پیر ، فانوس به دستم به کوثره رنگای مارپنچا له چاسدرده گوت. هینتا
هدر سرخو شپور به لاداده هات و

لاقی ده خلبسکاو رمبه له عهزی ده هینا. پاشان به خه جالتهی هه لده ستاره و ده گموته ری. له
په خزه وه ده یگوت :

« وای لهو شه راه به له عهته به ، شه راب ئاوی شه پتانه! دلی بز ئاخافتن تهنگ ده بوو. له کاتینکا
له بهر باران وهک مشکێ نبر ئاوی لینهات بوو. راده ستاو گوتی : « ئه رباب بزوا بینهنگی؟ من نه وه
ده خنکیم ، هه بزیدش وه عهزی ده گوم.

« زور گوتن قهده خه به هاریدموس . ده بیتی نه وه لاقاو هه ستاره. توندتر بهر بگهینی.
کساس به پده بوو که پیش روونا کجیون بگاته لانی پالوان میکێلس، نهکا له نژدوو
تورکانه وه بیهی. گزپال باران ده باری. ره گهکانی زهوی ده ماسان. ئاوهکان به دهنگی قاقا له
بهرزاییه گانه وه ده زانه خواری. جاربهار بروسکیک وهک شیر به ناساندا ده خوشی. گرمی ههرو
له چیار دۆل دهنگی ده دایه وه. پاشان دوو باره دهنگی ئاوهکان ده هات که بز دهشتی ده چرونه
خواری.

چاوساخی پیر جاریکی دیکهش گهوته پارانه وه گوتی :

« ئه رباب بهزختری خوا زارلینگ که وه قسینکی بکه. لهو دنیای که تو سه فدرت بز
کرد بوو، خه بهر چیو؟ داخوا فهرهنگه کانبش ههروهک نینه ئینسان، یا شه پتان؟
بهلام کساس حالو هه وه لهی ئاخافتنی نه بوو. ماتر بینهنگ، له تاریکی له بهر باراندا بز
پیشه وه ده چوو. نه پده و بست نه وه ده مه پیرزانه به زور بلی ئالوز بکا. شادی بهک ههموو لهشی
داگرته بوو. وهک گاشه به ودینگ له بهرده گانی کریت ئارامو بینهنگ خزی له بهر باران راده گرت و
هه چهندی زیاتر تهو ده بوو، پتر ههستی ده کرد که نهشی خاک و پارینی ورتکه بهرد، کار
ده گه نه سه ئینسانی.

زستان بوو ، دووگی کریت به باران تهو ده بوو. بارانی کارچاک نه م ناگه ی ده کوژانده وه که

تورک ده گزندو کلیسایان بهردابرو. ناگری گونده گانی تورک نشینشی داده مرکاند که مسیحی ده یانستاتندن. تورک و فله بز گاول و وزیرانه کانیان ده گرانوه. به زحمت بهردنکیان له سر بهردنیک داده تاو میچنکیان دروست ده کردو ماله کانیان سر له نوی تاوه دان ده کرده وه. کریشی هیلاک ویرندار که له بهر قین و تودهیی ده له رزی، دیسان ده گه توه بهر دهستی تورکان. له وکاته دا پالوهانه کان له شهکوتان لیکه کزده پروتوه تا بریاریدن. پدایمی خهلیفه یان ده خرنده وه دیسان ده پانخورنده وه.

تا به پاشی نیو رژیکی تبیگن. دهنگی یونانیان گری ده دایه دلگیر ده بیون. جیتیوان ده دا به هدر شه چاروان له ناسان ده کرد. مستیان له عه رزی ده داو ناخره کی ته تسلیم ده بیون. قه مه کانیان ده کالانی ده ناوه جارنکی دیکهش چه که کانیان له بی عه رزی ده شارده وه ده گه رانه وه بهر گاری خزیان.

خه لکی کاندیش توره و پندنگ دوکانه کانیان ده کرده وه. جرتباران زویه کانیان ده کیلاوه یان ده چاندن و چه رخی قورسی ژبان وه گه ده گه و توره. پالوهان پولیکسینگس له چیا هاته خوار، تیتولنکی رهشی له فینه که ی دورو بوو. شه میکی بز سن مبناسی پشتبرانی شاری کاندی هه لکرد. تارنیک له بهر امهر پدیکه ری راوه ستاو دهستی کرد به گازنده و سکالو پاشان چرو دوکانه کی کرده وه. بز نه وهی که سن نه بیینی و چاری به کس نه که وی، ده چوه ژورری دوکانه کی قه ندهی ده کیشاو چاری ده نخته یه که ده پری. ته ماشای کولانی ده کرد، به لام نه ر خه لکی نه ده بیینی که دین و ده چن. ناگای لهو گوندی بانه نه ده بوو که به باری پورتقال و لیمو و نارنگی و شراب و رژی زه یونی بهر ماری تالانی شاری کانه وه ده هاتنه نیر شار. نوو هیچ شنیکی نه ده دیت. نیستا داخی ده خوارد که بزچی چپای به جی هیشته و خزی و اتسه نژک و خورزی نیشانده وه. له بهر خزه ره فیکری ده کرده وه : « من نه ده براه گری پد مه قسهی خهلیفه و یونان. پالوهان میکیلس گارنکی باشی کرد که مایه وه. منیش ده بویه لهو سهره پیمنده و له گه ل نهو بزم. نیر ژبان به گاری چیم دیت. هیندی جار دینه سهرم که بز چیا بهر مهنه وه.

لولی قهلیانه کی لیک هالاند و له بهر ده رگای دوکان راوه ستاو هه ناسه پدکی هه لکیشا. لهو کانه دا مانولوسی قه شه به وینا واده برد. باعه پای چه وری ده هاواند. نوو له کاندی نه بز و تپوو. ههروا نویژی له سهر مردوان ده گردوله نویروه سی ناشتیناندا به شار ده بوو. ده بشوشت و پیروزی ده کردن. پاروه خواره مهنی لینده داو ملی ته ستورده کرد. لهو رژه دا قه شه جامی شهرابی تایه تی نویژی مسی به ده ستوه بوو، مورزوفلوس به وهنگی بزگار و به چاری گریانه وه له پیشینا ده رویش. به روژی روناک قانونسکی پیکراوی به ده ستوه بوو.

پالوهان پولیکسینگس نیشانهی خاچی کیشا. له خه به یونکی ناخوش ناگادار بوو. نیستا قه شه ده چوه له سهر مهنی پالوهان ستیفانیس نویژی بکات که له کاتی گه رانه وه پدا به پاپوژی خزی بزکاندی، هه رتک لاتی به نارنجژی پهر بیون و مرد بوو. له بهر خه یوه گوتی :

« خرا لینی خوزشی. تهو بیوانه مرد و بیوانه ژیا. سهری راوه شانلو راست نهو ده مهی که ده بیوست بهجینه وه ژورری دوکانی، چاری به پاکیش کهوت خزی له به تانیه که وه رینچا بوو ده له رزی و له بهر خزه ره وه ک شیتان ورتهی ده کرد. دوو رژی بوو نهو که مانچه ژونه وه ک

گیانینکی سر لږ شپږو به کولانه کانی کاندیدا ده سوارووه هېشتا نه پتوانېږو بریار بدات. داخرامه پڅاڅه کې پکاته وه، ژن و دوو کپړه کانی بېنېتمه وه که پدایان بڼ گوندی گنورگناروس برېږو، ژبانی ناسایی خزی ده ست پښ پکاته وه، یان واز له همدوان پښنډه پچینه وه کن پالډوان میکېلس و پښی نشان پدا که نه ویش پیاوړه نابڼ وک سگ چاری لږ پکهن.

پښ دووړوژ کاتنکی پالډوان میکېلس وه لامی نامه ی خدلفه ی پندا ده نارده وه، پښی گوته و: « پرېز پاکېش له نهمانی خوی دای، پرېز به سلامت. ده زانم تازه ناگه پښه وه، چورکه تڼ پاکېشی وده پښی هر وک پاکېش رهفتار پکې . »

نېشتا پاکېش پېری له قه کانی پالډوان میکېلس ده کرده وه. له کاتنکا هزار خدپالی شه پتانی به مېشکی داده هات، نره نارده ته و. قه کانی پالډوان میکېلس جارنک ره گي غېره تی ده پزاوت وریاری دده پچینه وه چپا، تا به و پراره تېشان بدات که خه راپی ټنگه پشته وه. جارنکېشه ده که وته نېکری ژن و منډالي و مېخاڅه کې و رای خزی ده گوزی.

که چاری به پالډوان پولیکېنګېس کهوت راوستاو له بهر خزېده گوته : « نهی، ده جاوړه نه ده ش پدېکېک له پالډوانه ناوړه اره گانه کهوا کلکې ده تڼو گدلی گرتووه تسلیم پوته وه! بڼچی ؟ چورکه تهو کاره به قازانجی کرېته ، توش نهی پاکېشی پر له نه سپڼ، ده ته وی به ناقلی که می خوت پېزو وده . رنگات پگرو پرېز کابرا ، هیچ شهرمیش مکه . رڼ شتخو شهرکردن زړو دژوارو له ترانا به دهره . بهلام لهو دژوارتر نه وید که نهو پښتقره ولانه وک پالډوان خه هلدنمېښتو هر لهو کاته شدا فدرمانی چک دانان دده . »

پاکېش به دپتی پالډوان پولیکېنګېس شادېږو له بهر خزېده گوته : « واپاشه پچم پېدونم. نهو تېنم وده برده نی. منی هه ژار ژن و منډالم هدی نه پښې پچم . » بهو خدپاله لښی وه نېزیک کهوت. و گوته :

« سلاؤ من له چپاره ده که ونمه وه. سلاؤی زوړیش .

پاله وان پولیکېنګېس به نېشانده ی پښه ننگ کردنی دوستی هلدن او گوراندی و گوته : پرېز گوم به .. به جهه تهم ..

دپتی پاکېش نارده ته دی دکرده . چورکه کرده وه شهر صا وده کې خزی وده پېر ده پښا پوه . پاکېش به قه ی نهو زړو نارده ته و.

« سهره ' نهو پالډوانه ناگر خوره ا نه ویش وک سگ چاری لښه کا. توش ؟ راوړه ته ا نېشتا حالیت ده که م. »

« من دووېاره ده که پښه و بڼچپا، من مته نږی خرم چول ناگم. نه گهر به پامېکت هه به .. ؟ له راستېدا پاکېش پیرانکی وای نه دېږو. ته نیا ده پوړست پالډوان پولیکېنګېس نارده ته پکا. پالډوان به ژوره خدنه پکې گالته گوته : « چوڼ پاکېش تڼ ؟ توش ده چپه و چپا ؟ ده پښی زړو نازا پښی ؟ »

« به لږی پالډوان دپاره دلږ غېره تی دوی. هر تهو غېره ته له هغه تېده که دنیا پږنره ده بات. نه وې گوت وې نه وې چاوړوانی و ته پکې تر پښی بڼر وې.

پاکېش له پر دپتی که بریاری داوه ، بریاری داوه تسلیم نه پښی و کارنک پکات که هر ننگ

پالوان تهریق بنهوه. نه‌گەر خوداییکیش هه‌بی. نه‌وا ناگای له‌مال و حاله‌کی ده‌بی و کچه‌کانیشی به‌شو ده‌دات.

باکیش به‌رینگادا نه‌ده‌روزی، به‌لکورو ده‌فری. چه‌نیو کلیسای سن‌میناس و شه‌مینکی پنگرد. کلیسا خه‌لووت و بزنی عه‌تری لی‌ده‌هات. سن‌میناس به‌جلی زوین و به‌روخساری ره‌ش نه‌سمه‌ر و به‌سواری نه‌سپی به‌زی ده‌هاتی. واده‌هاته به‌رچاو که باکیش پهریز ده‌کات و پنی ده‌لی: «سه‌ر که‌توو بی. تو رینگایکی راست هه‌لواروده. دلیا به‌من ناگاداری کچه‌کانت ده‌بم و دو میزهی قیت و قوزیشیان بز په‌پدا ده‌گم. سه‌ر که‌توو بی، پالوان باکیش

باکیش شادو که‌یف خۆش نیشانه‌ی خاچی کیشاو له‌کلیسا هاته‌ده‌ر. له‌جینگاه‌ک ده‌نگی قسان ده‌هات. سه‌ری هه‌لینا له‌پشتی په‌لجهره‌ی خه‌لیفه‌ی چاوی به‌سه‌روسه‌گوتی توکناری هاریلاتوس که‌وت. واقعی ورمه‌له‌وی که‌تو سوختزده‌ده، نه‌و چه‌روسته‌ره‌ی فه‌قیروه‌ه‌زاران له‌پاره‌گای خه‌لیفه‌ی چه‌ده‌کا؟ ده‌په‌رو که‌ باکیش نه‌په‌ده‌توانی مه‌به‌ستی خه‌لیفه له‌بانگ کردنی که‌سبکی ئاوا تی‌بگات. خه‌لیفه نه‌و ده‌وه‌مه‌نده سوختزده‌ی بز نا‌تخواردن بانگ کرد‌په‌و. هه‌رتکیان خه‌ریکی قاوه‌خواردنه‌وی پاش نانی به‌وون. په‌ره میژد له‌م گاره مه‌به‌ستیکی هه‌په‌و. نه‌و مه‌سپه‌یانه‌ی که‌ په‌ناپان بز ناتین و «په‌ره» به‌ده‌په‌و که‌را به‌وته‌وه بز کاندی. حاله‌کانیان به‌چۆل و وێزانی دۆن به‌زوه. ته‌رک سندوق و ده‌رک و په‌لجهره‌یان شکانه‌ به‌وون تا ناگاری پی به‌که‌توه. بێجگه له‌ده‌پواری ره‌ش و رووت هه‌چیان نه‌ماه‌په‌و. خه‌لیفه هاریلاتوسی سه‌راپی بانگ کرد‌په‌و تا به‌زمانی خۆش وای لێنکا به‌لکورو پاره‌به‌ک به‌سرتی که‌م به‌قه‌رز به‌دا به‌مه‌سپه‌ لی‌قه‌روماوه‌کان تا خانوه‌کانیان تاوه‌دان که‌توه. هاریلاتوس له‌ده‌وه‌ندی شۆش داسه‌روته‌و سامانیکی زۆری و ده‌سه‌ویدک نابوو، گواره و نه‌نگوسته‌له‌و په‌رده‌ی به‌قیه‌مت و ملوانکه‌و سه‌کی عه‌نجه‌که‌وشتی به‌نرخ‌ی دیکه‌ی به‌قیه‌متی هه‌رزان له‌موحتاج و فه‌قیرائی که‌په‌و، سندوقی به‌ر کرد‌په‌و له‌تالته‌ن و جه‌واهیرات.

خه‌لیفه ده‌به‌ست له‌کاتی قاوه‌خواردنه‌وه‌دا به‌وویای و به‌پاریز مه‌سه‌له‌که به‌نشته‌گۆزی و باسی بگا، تا ده‌گاته سه‌ر نه‌سلی مه‌به‌ست. له‌سه‌ره‌تاوه باسی خودای به‌زکرد و گوتی: ئاده‌میزاه له‌ته‌ماهی ماله‌ سه‌روه‌ته‌دا، روحي خۆی له‌ده‌ست ده‌دا..

پاشان به‌سه‌رو نه‌رم هه‌تایه سه‌ر باسی‌روژ و نیشتمان و گوتی: «و زۆر له‌هاو‌نیشتمانانی ئه‌وه به‌وون به‌ته‌به‌دی و دنا به‌چاگه پاسپان ده‌کات. چه‌رنکه گیانی خه‌زان لیدای نیشتمان کرد‌وه. نابی له‌به‌ر به‌ره‌نه‌وه که‌ لیداکاری ته‌نبا به‌به‌خشینی گیان نه‌، به‌لکورو له‌وه‌شدا به‌ که‌هه‌ر که‌س چی له‌ده‌ست دی‌و چی پێده‌گرێ بگات. بز ئه‌وه له‌کاتی قه‌یران و ته‌نگانه‌دا به‌پاره پارمه‌تی نیشتمان و هاو‌نیشتمانان به‌دا. به‌لام خوداش به‌نگار نه‌، ئه‌ویش ده‌فته‌ری خۆی ده‌کاته‌وه‌و ناوی هه‌مه‌و لیداکاره‌کان به‌پیتی زێر تۆمار ده‌کات. له‌په‌نا تاوه‌کانیان نه‌و پاره‌ش ده‌نووسی که‌ به‌قازانجی مه‌سپه‌یت داویاته.

سه‌راپی تاجه‌سن به‌خوین ساردی قاوه‌ی ده‌خوارد‌وه‌وه سپه‌اری ده‌گیشاو له‌په‌لجهره‌وه‌سه‌په‌ری خانوه‌ وێزانه‌کان و دوورتریش ته‌ماشای شه‌بزی ده‌په‌ی ده‌کرد. و ته‌کانی خه‌لیفه‌ش وه‌ک با به‌بن گرتی دا تی ده‌په‌رین. له‌دلی خه‌یفا ده‌بگوت: «کایه‌ی قه‌شه ده‌به‌وی فره‌م به‌دا. خه‌ریکه‌ دلم

نهرم بکار به هاندانی غیرت و دهمارگرن سندوقه گانم خالی بکات. نهی به دهبخت اخدهالت خاوه! هدرله سر شو ههوا به!

کاتینک خهلیفه و ته گانی تهواو کرد، سه پاف قوتیچکه جقاره کدی له ژیر سیفاره دا کوژانده وه و ژور بی نه دهبانه رووی کرده خهلیفه و ههنا سه به مکی هه لکینشاو گوتی:

«باوکی پیروژ و ته گات هه مو له گهله شهوع دینهوه من ژور جار سه بهارت بهو فهرماشته دی تز بیرم کرده توه و هه مو جاری دلم پیره و به خزم گوتوه: «خوزیا منیش وهک خه لکی دهکه بام، خوزیا تو انبام تفنگ هه لگرم و گیانم به که مه قووبانی نیشتمان.» بان ده مگوت: «تینستا که خردا غزه بی لیگرتوم و به نیوه تینسانی دروست کردوم، خوزیا نه و نه ده پاره م هه بابه داهام به برایی دینی و تیزی له رهنج و دهری نه وانم که م بکرده ده.» خودا له رژی جه زادا روحم پینکات.

به لأم حه پف که منیش تاهرت بهوم. به لئی باوکی پیروژ من تهوام. هه رچهند له بهاری منه وه قسه زوین و من به سوخیز داده نین، به لأم کاروکاسی من له بهو گوتوه. به لئی باوکی پیروژ پرا به که گاتی هه تیریک یا پیره ژتینک، نه گوسته به مکی به چوک دیننه لای من و ده زانم که هه جیده ک پتر تاهنتی، من دور مه جیدی دده می. ده زانم زه درسه، به لأم به که م؟ تاخر منیش تینسانم و رهنج ده کشم، من باخیکی رزم هه بو فروشم، باخیکی زه یوتم هه بو فروشم، نهو خانوهی تینستا هه مه له پاره تمم دانهوه. خوی من شاهیده باوکی پیروژ نهوی گوتم راسته. تازانم دوارژم چی به سر دیت. نهو خیرو چاکه ی به دهری خرمی ده که م، منی مال ویزان کرده. کاتی تز له دوات ناردم، له خوشیان دله کوتم گرت. به خزم گوت: «خودا داد پهره وهو سه خیه و باداشی چاکه دده اتوه. بنگومان خهلیفه له وه زعی ناله باری من ناگاهاره و ده زانی له ج حالیک دام. خرا له دلی تارهو منی پانگ کرده تا له سندوقی کلیسا پاره تیه کم بی بکا» من ده زانم، سراس بهر خرا که سندوقی شاررداری پره!

خهلیفه واقعی ورمایو. له دلی خهلیفه گوتی: «نهی مه لعون، نهی جانوهری ناهمو، نهی جوله کدی پیرا» ژیر ته دینه توانی چاری بهو ناپیاوه کوته به کوی. قاده کدی پینا کردو به تاره ته به مکی ناشکرا ته سه به که ره به کدی وه گهوان خست.

هارلایوس لاقه چکوله گانی له سر تهخت هینا خوار و ده ته گانی رنخست و گوتی:

«ههوا سارده، زستان داهاتوه. راستی باوکی پیروژ ته مسال بهی خه لوژ و لباسی گهرم و خواردنی تیره ته سهل چیمان به سر دیت؟ من به تاچار گشت ماره دکانی خزم فروشت. لاتی که م به بانان هیلکه به کم ده بو که به بخزم نهویش ته ما. خودا خزی له قریامان کوی. راست بزه، دهستی خهلیفه ی ماچکرد و دویاره گوتی:

«باوکی پیروژ دوعامان به که! به نیجازهت له خزمهت مده ر خست ده م. حالم پاش نه، ده چنده مالی تیزی به سه نه ده.»

***

سندال به هوارو قیوه قیو به بی نه زمی له مده سه و ده رده گهوتن. چس گورک، نهو شهو پتر

له کاتي خزی نهواني راگرتهو. سبهی شو وچانی جیژنی نژییل دهست پندهکرا. نو وستیوی لهو رژهی تاخری سالذا قسهپان بز پکا. ماموستا نښتا قهلهوترو به هیزتر بهوو. ژنهکدی زگی پهرو، نه‌م‌ش خزی شادی خسته‌وه دلنی چس‌گورکه‌وه. له پښندا به چاوی سوک تماشاپان ده‌کرده. به‌لام نښتا به سر منډالاندا زال‌پهرو. نه‌پانده‌وئرا گالتهی پی‌نکهن.

به‌لنی چس‌گورک نو رژه مناله‌کاتی راگرتهو تا بزپان روون کاته‌وه که مه‌سیح چزن هاتوته سر دنباو «هیرودی» جناه‌په‌تکارش که زړه وه پاشای گاندی ده‌چوو. چزن وستیوی بیکړزی. به‌لام چونکه خودا قهت رینگای ته‌دوه زولم به‌سر داد دا سرکه‌روی، ده‌ستی خسته‌نیو، کوری خزی رزگارکرده. نو چیرزکی ژپانی مه‌سیح و سرده‌می منډالی و قوتا‌بخانه‌ی بز زاروگان گېژاوه گوتی: «مه‌سیح قوتا‌به‌کي زړه باش بهو، ریزی له ماموستا له دایک و باپی گرتوه. قهت درزی نه‌کرده. روونښی کرده‌وه که چزن له چوار میخه‌پان داوه. که‌واپرو «هرو» راست وه که نو پاشاپانه بهو. واته هه‌ر نو ریش و فیس و زیبکانه‌ی سرلوتی هه‌بهو. به‌ه‌وداش بهو قه‌وه میزه‌به‌وه راست وه که سوله‌پمانی قوله ره‌ش بهو. به‌لام نښه‌وه‌ی له کن باس مه‌کهن. مه‌سیحی فقیر ده‌ردینکی زړی کښا، جنی‌ریان پندار به قامچی لی‌پاندا، لېباسه‌کاتبان دراند. تاخه‌که‌ی تاجی درویان به‌سر داگرت. له‌وه‌ش خه‌راهر چوار میخه‌پان کښا. کریتیش چاره‌نووسنکی وه که مه‌سیحی هه‌به‌لام رژه‌کان من قه‌ولتان پنده‌دم مه‌سیح زیندو ده‌پښتوه. دلنیا بن کریتیش نازاد ده‌بی. نه‌وه‌نده‌به‌ نه‌گه‌ر نښه‌ پیره‌ میردیش نه‌توانین نازادی کریت به چاوی خزم‌ان به‌یین، بېنگومان نښه‌ ده‌بیین. تنه‌با ناگادار بن له کاتی وچاندا به‌دفعری نه‌کهن. نو درسانه‌ی خوندوتانه چند جار دوپاتبان که‌نوه. تم دوو گوزانیه‌ش له‌هر به‌کهن.:

« و له‌وی له‌ سو چیا ... و شیري نهرم و تیژی من ... » سرودی میلیلی - ش له‌هر به‌کهن.

باکښ راوه‌ستا تازاروک راده‌برن. چس‌گورک به دواي منډالاندا ده‌هات. باکښ چندمانگ برو نه‌یدیترو. له پښندا نه‌پناسیوه. پاشان پښی گوت: « سلار ناغا ماموستا ! به... به... عه‌جایب بروی به‌ دیز. ده‌لنی گوشتی شیزت خواردوه. پاشان به‌ فیزه‌وه گوتی: « من ده‌سموه چیا. تو هېچ به‌پامېنک بز پال‌هوان میکیلسی برات نه‌؟ »

چس‌گورک تېنکچوو. ده‌ستی باکښی کوشی و گوتی: «نافه‌رین ... تو پیاونکی ره‌شیدی. به‌ووه که تا نښتا نه‌وه‌م نه‌زانېوو.»

« نه‌ی ماموستا نو قسانه‌ چه‌ ده‌پانکه‌ی ! من قهت ره‌شید نه‌بویم. به‌لکرو تازه وام لېها‌توه. مرؤف نه‌گه‌ر له نښو کویران دانېشی، ده‌بی ده‌ست به‌چاوان به‌گری. پال‌هوان میکیلس منی نازا کرده‌وه »

« پښی بلنی متیش لیره‌ نهرکی خزم به‌ چی ده‌گه‌پښم. من به‌پررسی کوشنیک منډالی کریتیم له نستزیه‌و تېده‌کوشم تا کریت له ناخپاندا زیندو که‌م‌وه. هېان که‌مه‌ کریتنکی نه‌وتز که له راده‌ی توانادا توندو تیز و توله‌ نه‌ستین بن. به‌لنی هه‌قه‌ن نه‌وه‌ی پی بلنی. من به‌یه‌ له چیا که‌راومده‌وه، پروام هه‌یه‌ کریت سر ده‌که‌روی. بلنی نه‌ویش به‌گه‌رپښتوه. »

« دلنیا به‌ پښی ده‌لنم. به‌لام نه‌وه‌ش بزانه‌ که‌ نښه‌ له چیا ده‌مېنېتوه. خوا خاغبز ماموستا. »

سەر کەوتوو یی باکیش! تاوێک هەروا پامە تا پالەوان باکیش بەفیزو شانازی بۆلای دەروازەی لازارە کەوتە رێ و هەروا تەماشای دەکرد.

* * *

دوای رۆشتنی < هاریلاخوس > خەلیفە هەستا، نایبی خۆی بانگ کردو گوتی :

« کورم زۆر هێلاک و شەگەتم. بەم حالەش دەبێ بچمە سەردانی پاشا. پاش چەند مانگ ئەوە هەوڵێن چار پێکەوتنی نێمە دەبێ. من نەمەدەوێست ئەوی لە بارەگای خەلیفە نیشیندا بیهێنم، ئەویش منی لە بارەگای خۆدا وەرندەدەگرت. ناچار بڕیارماندا لە مالی ئەمرکانالدولە چاومان بە بەکتر بکەوێ.

نایبی خەلیفە کە کاڕایەکی گوندی رەش ئەسەری رەشیدو چوارشانه بوو پرسی : « باوکی پێرۆز تەگەر دەتەوی ئەو کەرە چێژلەت بۆ جل بکەین سواری بە. وادپارە زۆر هێلاکی. » نایبی خەلیفە بۆ مەل ئەستوری بە ناویانگ بوو، کاتێک بە کوچەو کۆلاناندا لەگەڵ خەلیفە دەروێشت، دەتگوت شیرینکی بە دواوە. خەلیفە گوتی :

« کورم باوایی هەفتە. کەرەکی جل کەن. ئەو کاڕا پێسە منی رەگیان هێناوە. نایبی خەلیفە کەری جل کردو هێناپە حەساری. پاشان باسکی خەلیفەی گرت و سواری کرد. خۆشی هەرساری گرتە دەست و کەوتە رێ.

لەوکاتەدا پاشا مامەنکی ئەوای خوارد بوو. گۆزە شەرابێکیشی بەسەردا کردبوو. بانگی سوله‌پمانی کردو گوتی :

« ها سوله‌پمان ۱ من دەچمە دیداری ئیمامی کافران. دەبێ بە تورک و فەلان رابکە بیهێنن کە شە و ئەوای بوو. گورگ و مەر پێکەوێ ناست بۆنەو. ئەسپی من بێنە دەری، چونکە ناتوانم بڕۆم. کاری وا هەر باشیش نیە. تۆش پێویستە لەگەڵم بێ. من زۆم خواردووە خەم دێت. لە کۆلانی ناگات لێم بێ وەعەزێ نەکەوم.

بەلەم راست لەوکاتەدا کە لە پلیکانان دەهاتە خواری، دۆق مەزێ رووناکدۆ و بە ناویانگی کاتیی، واتە < بارپایانیش و ئەفەندەم > باسکی بەکترین گرتبوو لە بەر دەمی سەوز بۆن. هەر تکیان بەلادادەهاتن و قاقا پێنەکەتین و بەکترین لە ئامیز دەگرت، بارپایانیش بە مەستی ئەفەندی بانگ کردبوو گرتووی: « دانێشە ئەفەندەم چەندی دەتەوی پخۆ و پخۆ. »

ئەفەندی وەک لە گێزێ بەرپووی کەوتە سەر خواردن و گوتی : « سێند پخۆ کە بە زۆری تۆشی گوناخ ناکە. »

« مە ترسی ئەفەندەم ! لەعەتی! سێند دەخۆم نەگۆشتی بەرازت بەدەمی و نەشەراب. ئەوانە بۆ خۆم دەخۆم.

ئەفەندەم گوتی: « خواردنەوی شەراب گوناخینکی گەورە نیە و دەتوانم شەراب پخۆمەو. » بارپایانیش پێی چەقاند و گوتی: « نا ئەفەندەم، من ناھێلیم گوناخی تۆم پێشەسەر، بۆ هێندێ بۆتەوێ وێژدان شەرابی رۆیت دەدەم. »

« نا... نا... بارپایانیش ! شەرابی زێوی دۆم ناردەت دەکا، منیش شەراب دەخۆمەو. شەراب

گرتنگ نیه، تنیا گزشتی به‌وازه که.... هدرتک پینکده گززه شهرابپنکیان خوارده‌وه و سرغزش برون. له پر بارابانیس گرتی : « ده‌لینی چی شهرینکاره‌کی پچوک به‌کین. نزه‌رت چیه ؟ »
 هدر چوژنیکي تۆ به‌توئی ناماده‌م. تنیا به‌و مەرجه مه‌جوروم نه‌کدی به‌ نپوه‌راستی شه‌قاصیدا بڕۆم.

ناره‌عت مه‌به، له‌کۆلت ده‌کهم و به‌ شه‌قامدا ده‌تگێرم. چا گوتی بده‌یه : تۆ تورکی و من فه‌له. ده‌توئی پکۆزی؟ نه‌گه‌ر ده‌توئی پکۆزی. هانی ئه‌وه خه‌له‌ه‌رو پکۆزه.
 نه‌فه‌ندم هاواری کرد: « ناخ.. بارابانیس بۆ خاتری خودا.. خه‌له‌هر توێ هه‌له‌هه. ئه‌و قسانه مه‌که. من له‌ خۆ ده‌چم. »

زۆر باشه‌ منیش نامه‌وێ تۆ بکۆژم. که‌راهور تورک و مه‌سیحی گشتیان ده‌یه‌ وه‌ک نیشه‌ بن. واته‌ برای به‌کتر بن. بینگومان تۆ ئه‌و دێله‌ سه‌گه‌ت ده‌توه‌ که‌ شیری ده‌دا به‌ گه‌وله‌کانی خۆشی و به‌ فهرخه‌ پشله‌ش. گرته‌ش ده‌یه‌ وابه‌کات. ئینستا بزانه‌ من به‌رم له‌ چی کردۆته‌وه‌؟ هه‌رتکمان ده‌ستی به‌ک ده‌گرین و ده‌چینه‌ کێ پاشاو پینی ده‌لێین :

بزانه‌ تورک و فه‌له‌ چۆن پینکده‌ برونه‌ دلۆست؟ نه‌فه‌ندی عوسانیو منیش ده‌پارده‌ی دنیای مه‌سیحیه‌تم. ده‌یه‌نی پینکده‌ برونه‌ برا. که‌ وابه‌و بلی شه‌راب پینت «پاشای مه‌لمون پیاوینکی باشه‌ له‌ به‌ر پینکدین ده‌کوه‌ی. به‌ سه‌له‌پمان ده‌لی:» شه‌راب بده‌ به‌وانه. ره‌حمه‌تی خرای له‌ هه‌رتکیان. « پاشان پاشا دوو نیشانه‌ی جه‌واهیر دینێته‌ده‌رو هه‌یه‌کدی به‌کسان به‌ سنگیه‌وه‌ هه‌له‌داوه‌سی. ئیشه‌ به‌سه‌ر دانواندن پاشه‌و پاش ده‌گه‌رینه‌وه. تۆ عوسانی و من مه‌سیحی. وێ تینک ده‌گرین و به‌ شه‌قامدا ده‌ه‌ژین

له‌ پینشدا ده‌چینه‌ کلیسا دوعا ده‌کین. پاشان ده‌چینه‌ مزگه‌وت، له‌ دوايه‌ ده‌چینه‌ قاوه‌خانه‌ گه‌وره‌کە‌ی وسناغا. له‌وێ لاوانی تورک گۆزانی ده‌لێن و هه‌ر کە‌س گرتی له‌ ده‌نگیان بێ، ه‌وشی نامینێ، ده‌پانه‌وێ به‌کیتی رابه‌گه‌پینت؟ زۆر باشه، نه‌وه‌ش به‌کیتی. بۆی بارابانیس، بۆی نه‌فه‌ندی، بۆی به‌کیتی. ئینستا تینگه‌بشتی ته‌فه‌ندی؟ موافیقی؟
 نه‌فه‌ندی که‌ له‌ ترسان ناره‌قه‌ی کردبوو، گوتی:

نه‌دی شه‌قام چ لی به‌کین؟

گوتم مه‌ترسی... من له‌ کۆلت ده‌کهم و به‌ شه‌قامدا ده‌ه‌ژین. من مه‌له‌ش ده‌زانم. تنیا راوه‌سته‌ با شیره‌ نیشانه‌کانم هه‌لگرم. بارابانیس شیری له‌ دیواری هینا خوار و له‌ قه‌دی به‌ست و پاشان سنه‌قینکی چکۆله‌ی کرده‌وه، مه‌دالینکی ته‌نه‌کە‌ی هینا‌ده‌رو له‌ سنگی‌دا، وه‌ک له‌ پینشدا گرێمان ئه‌و مه‌داله‌ ده‌ستینکی گه‌وره‌ بوو ده‌بانگوت بۆ چاروازیه‌ خۆپانه‌وه‌ هه‌له‌داوه‌سن.
 بارابانیس گوتی :

به‌ ناوی عیساو محمد بۆ پینشه‌وه. نه‌فه‌ندم تکا ده‌کهم تۆش هه‌ر ئه‌م دوو ناوه‌ پینته‌ و وه‌پیش که‌وه.

باشه. به‌لام من له‌ پینشدا ناوی محمد دینم. ده‌نا کارمان سه‌ر ناگرتی.
 زۆر باشه‌ چۆنت ده‌وێ وابه‌که. نه‌فه‌ندم گرتی « به‌ ناوی محمد و عیسا » هه‌رتک پینکده‌ له‌ پینشدا لاوی راسته‌پان له‌ ده‌رگا برده‌ ده‌ر. کاتینک گه‌بشته‌ کۆلاتی، نه‌فه‌ندم گرتی :

« دلخې چي باربايانيس ! عهلياغاي قه قيريش له گهله خومان بهرين. نو نه توركو و نه يوناني. نه پياوړه نه ژن. بهلام هدرتكيانېشه. با بچين تويش بهرين. ندهگر نو له گهله بي، له راستبدا ترننهري هممو ميله تان چوته كن پاشا.

باربايانيس كه له خوشيان دهرېست هممو دنيا له باوړهش بگري، گوتي: « باوايي نه فنه ندي له عهني! پزنا! تويش گپان له بهر نكه. هدرچنده ديار نه ژنه پياوړه. بهلام نو قه قيريش هدرقېتي مېدال وړ بگري. هدرتكيان به رځي دهر يادا هانته خوارو گه پشته گهره كي پالهدوان ميكيئس و له دهر گاي عهلياغايانغا. له همساري دهنكي تنق تقيلان هات و پاشان دهنگي گراو گوتي: « كي به ا »

« دوو كس له دوستاني تون عهلياغا، دهرگا بكهوړه به قازانجهته.

« برون به دواي كاري خوتاندا. من دهرسيم. دوستي چي؟ كام دوست ا

نه فنه تدم هاواري كرد: « من عهلياغا، من .. نه فنه تدم تهرسه ا »

دهرگا كرايوړه. سهروكه للهي پيره مېرديكي خواجهي رهنگ زوردي چرچ ودهوړه كموټ. لهو كاتوه كه جيرانه كاني فله رويشتبون، نو قه قيره نه پده وړا بچينه كن هيچ كس. همسي پروايان پي نه ده كرد و موسولمانيش دهر يان ده كرد. هممو رځي به ياني دهرچو همزوايه، سهوړي كز ده كردهوړه به بي رځن زهيتون دهر خواوړد. گزوه وي دهرچني و دهر فروشت. له چاوړه رواني نو رځه كه خلك ناقل بز و دراوسيكياني بېنهوړه سهروزياني خزيان. نانيني نهر نه وي پيدا ده كرد. نو كاتاي دراوسيكياني ده گراندهو رځو گاري تويش خوش دهر يو. دهرچو ديتنېان، تويانيش قاپه چينشي گرميان له پيش داده نا.

باربايانيس به زويي بهو پيره مېرده هه زاره داهات و گوتي: « واي عهلياغا ا نهو بز وات لېهاتوه ؟ »

« نه خشم باربايانيس. زور نه خشم. سهيرم كه ناتوانم دابېنهوړه. هممو ولشم ديشي. مني هه زار ا

نه فنه تدم پرسی: « نامادهي له گهله نېشه بي به كن پاشاي؟ »

پيره مېر دهرساو گوتي: « كن پاشا ا بچين بېكهين؟ من ناچه هيچ كوي .. »

باربايانيس گوتي: « به قازانجهته، توش مېدال وړ ده گري .. »

پيره مېر له گاتيكا دهر گاي له سهرو پيوړه ده دان گوتي: « بز خاتري خوا و دواي كاري خوتان كهون و ده ست له من هه لگرن . »

باربايانيس به نه فنه ندي گوت: « وزي لي بېنه با پرون. نو كا پرايه كه لاكه و ده بزوي . » هدرت ك كهوتنه ري. گه پشته مهيدان و له بهر مالي پاشا راو ده ستان. لهو كاتنه شلا پاشا ده هاته ده ري. كاتي پاشايان دېت، گوتيان: « پاشا نه فنه تدم ا تاوېنك راو ده ستو ته ماشامان كه . پاشا كه نهواتي دېت، داي له قاقاي پېنكدين و گوتي:

كه لله كهر چتان ده وي، تدم گالته به چي به ؟

نه فنه تدم ورك همميشه دېخوني پساوړو، شالواري به دوستي راگرتېرو تا نهكه وي، شيري دريزي باربايانيسي له لاقاني تي پدريو، دهات بكهوي. هدرتكيان كاتي رويشتن به لادادهاتن.

له پيشدا نوښته وړي پرتانيه كان وده ننگ هات و گوتی :

پاشا نهغه ندم ! من نيتړ نو باريايانيسی رنوی فروش نیمه توش له سر من وا ببر مدهکوه .
من نيتا نوښته وړي مه سپيڅم . نهو دوش نهغه ندی ته رسه په که خوت د پناسی . بهلام نيتا
نوښته وړي ده ولته و هسانیه . ښه له پيشدا نو گيا په مان خوارو که ده لښ له بهی دوه که سدا
شهر سازه کات . پښکوه به شهر هاتین . پاشان هه نگریمان خوارو و پښکوه ناشت هوښه و .
نيتا په پاشان به ستوه هوښه برای به کتر . پښگومان پاشا نهغه ندم تیده گهي . وانیه ؟ تو دښه
سه گڼک دپوه که شیر ددها به گجوله کانی خوشی و به پښچو پشېله ش . ښه پښکوه گوتومانه
کریښ هه ناوایه . که واپور له سر چی دهی شهر پکهن . کریښ مه مکی هده و شیرشی
هده . همدو ده تران پښخونه و تیرش پخون . تیده گهي پاشا نهغه ندم ؟ یا پښکوه به ک
پکهن . په کترمان خړش پوی . خوش واپوښ و شادی پکهن . به تاپهت که نيتا من پروم به
خاوه نی نهو په ک . پژی په کښی !

پاشا قاقا پښکهنی و گوتی :

« سوله پمان ، لام وایه نو کا برابه شیت نیه . ته گهو خه لک واپزان تی ناگهن . باوهر پکه نو
کا برابه له من و له خه لیفش ناقلره . تېستکانیک ناروقی بدهیه و هدریه کهش خه رنویکی
شامی یان بدهیه .

باریانيس گوتی : « چوڼ پاشا نهغه ندم ميدالمان ناده یه ؟ »

« تزه که ميدالت هده ، نهودت به سه .

« نمدی ها قاله کم ! ميدال ناده ی به نهغه ندی ؟ »

پاشا گوتی : « سوله پمان ! داوه به نیک بله بدو هه تیوه یا شالواره کوی پی به ستی . ميدالو
شتنیه ، پروڼ گوم بن . »

* * *

کاتیک پاشا گه شته مالی «مرکان العوله» دیتی کدري خه لیفه له وړی به ستراوه نهوه . که یف
خوښو و گوتی : « سه پره خه لیفه زووتر هاتوه ، دپاره ته سلیم بوه . » سوله پمان پاشای هینا خوار و
چره حساری . پیره کچینکی رهق و درې که سوروسپایو کرد پرو ، هاته ددهرو پاشای به خیر هاتن
کرد . پاشا به سمر وینکی خوش چوه ژوو . خه لیفه له بهری هه ستاویا شاش سدی بو دانواند .
خزی خسته نیو موبلیکی ندم و ده ستبه چی ته سپی کاره پای هینا دهری .

پیره کچ هاته ژووړی . بهلام گورج گه راپدوه تا ندم دوو پیاده مه زنی کاندی به تنیابتران
په ناژادی له باره ی چاره نووسی ولائموه قه پکمن .

ماوه پدی ژوو هه رتکیان پېدنگ بوون خه لیفه ده سته کانی به ناگر گهرم ده کردهوه . ده لهری ،
هستی ده کرد که حالی باش نیه . پاشا خه وی ده هات و بارنشیکی ده هاتی . خه لیفه پاونشیکی
پاشای دیت ، خزی ده ستی پېگرد . له تاخړی دا بو نهو ی سدره تای تاخاقتن دامه ورنی گوتی :

« پاشا نهغه ندم نهو هه زوړ سارده .

« بهلی خه لیفه نهغه ندم ، نيتا زستانه . دپسان پېدنگ بوونه وده . پاساریه ک هات له سر

چوار چنبوی پدلیجده نیش. چاونکی له پاشا وله خلیفه کرد به جیکه جیک فہی و دور
کہوتہو. پاشاش له ناگر وەنیزیک کہوت. بہ زہصہت زاری لیک کردہوہو گوتی :

« وادیارہ ناگری خەلۆز سەرہ گۆزہ دیتی. مە سەرم دەسوی. »

خلیفہ باونشکی ہاتی و گوتی : « ئەگەر خەلۆزہ کہ ہاشی نەگرتی واپہ . »

چارنکی تر مات و بێدنگ ہونہوہ . پاشا ہستی کرد دەستی زۆر لە مەنقەلی ناگر ہر دوتہ
پیش. دەستەکانی لەسەر ئەژنویان دانا. پیرہ کچ نیکمرانیو. گونچکەہی بہ دیوارہوہ ناہ. ہمی
وای نەہست کہ وە گفتوگۆ ہچی. تەنہا پرخەہی گوئی لی ہو. گوتی واپاشہ قاوہ بەکیان ہز ساز کەم
تا خەویان ہرہوئی. پاشان چوہ مہبەق و کہتری لەسەر ناگری دانا.

دوای تاوێک دەرگا گراہوہ. پاشا چاری ہەلینا. پیرہ کچی دہت بہ کەشەلی قاوہ ہاتہ
ژوروی. بہ شہوہی گالٹەہی خەلیفہی تیشاندو گوتی: « قەبیرہ خەوی لی کہوتہو. پیرہ سیرہہ .
تیشتر تاقەتی نەماوہ. »

بۆنی قاوہ خەلیفہی لە خەو راہیانراند. فنجانینکی لە سەر کەشەف دەست داہو گوتی:

« دوا رۆژت خێر بی. بہ راستی مە پنیوہست بہ قاوہ ہەہو. چونکہ دەہات خەمۆ لی بکەوی.
ہەرتک بہ نیشتا قاوہیان دەخواردہوہ. خەلیفہ پتر لە جاران خزی تورہ نیشان دەدا. روی
کردہ پاشا گوتی :

پاشا ئەقەندەم ئەسال گەم زۆر ہاش دەبی. پاشا لە وەلۆم دا گوتی : « جزش ہەر وا خەلیفہ
تەقەندەم. »

پاشا ہەستاو گوتی : « چار پیکەوتنیک ہاشبوو. ہەرتکمان خۆشمان راہوارہ. ہا جاونکی
دیکەش پەکتر ببین و پتر قسہ بکەین. خەلیفہ لە کاتینکا تەکانی خزی دەدا کہ ہستی
گوتی : « زۆرم پینۆشہ پاشا ئەقەندەم ... »

دەنگو ہاسی کزہونہوہی دوو پینشەوای کاندی . ہز وتووێژ لە ہارہی کاروباری ولات و
گنہارنہوہی ناشتی. خەلکیکی زۆری لە ہەرانبەر مالی پیرہ کچ دا کز کرد بۆوہ. خەلک چاوہ روانی
تہوہیرون کہ پاشا و خەلیفہ دەست لە دەستی پەکنا لە و مالہ دینہ دەری.

«دوکتور (ہاساپاکس) پش کہ بہ وینا راہەرد راوہستا. کہ چاوی بہ «تارستولیس» ی
دەرمانفروش کہوت. لینی پرسی :

« ہا .. تارستولیس خەہو چہ؟ گی مردوہ...؟ »

« فالی خەراب لی مەدہ . پاشا و خەلیفہ لەو مالہ خەریکی گفتوگۆن. تا ناشتی پەر قەرار
بکەن. پەکیک لە پشٹی پەلجەروہ ئەوانی دیوہ. گۆبا نامیزیک کاغەزو دەفتەریان لە پیش گۆ
بۆتہوہ. خەلیفہ دەنویسی و پاشاش قسەدەکا و دەست راہەوہشتی. بہم زوانہ ہەرتکیان نوسراوگان
مۆر دەکەن. ئەری پای (ماسل) حالی چۆنہ ؟ »

«دوکتور شانی ہەلٹەکاندو گوتی : «چۆن ہوو ہەر واپہ. ماوہ بەکہ ہز ہەساتوہ ناردوہ تہوہ گن
براہەکەہی. »

ہەوای زاری دوکتور وە شادی دەچوو. چونکہ توانیبوو شەری ژنەکەہی لە سەر خزی گەم
کاتہوہ لە گەل قەرہواشەکەہی بہ تەنبا لە مالی بی.

لهوکاتدا گنهوان له قسه کردن دابرون ناغا دیمیتروس به شله شدل له سوری کولانی ودهو
 کمو ت. دیمیتروس که به قسهی خزی بز دامرکانندهوی خعم و خدقت چند مانگه یو له چپاو
 له گوندهکان دهسواره، نیستا گهراپزوه نپو شار. نو به هلهکوت قسهی دهکرد. گوندی بهکان
 دهپانگوت جنوکه لالبان کردوه. رژیان لی دهگرت. جاروبار نانیشیان دهداپه. ناتکهی ودهو دگرت
 و به رینگاره ملی دهبر خواردنی دونا و دهچوه گوندیکی دیکه. چتره کهشی ههمیشه پی یوو. پان
 هلهلدها. پا به دهسپوه دهگرت. تا نو دهمدی که کریت بز نازادی شوری دهکرد، ناغا
 دیمیتروس کوری پالنهوان < پیتسکولوس > له چپاو چول ددخولایهوه و خدقتی دهخوارد. بهلام
 نیستا که ولات هندی یوتوه، نویش هاتوتهوه سو خزو گهراوتهوه کن پای < پینلوی هخترانی.
 پینلوی دپاو ولیباسی شو شالواری فره گوشاد پیوو. دهتگرت دامینی ژنانه. به سوری روت و به
 شله شدل دهاته پینش.

دوکتور که خزی زهلامیکی قلهو یوو، به پینکه نپتوه گوتی : « کابرا چندنه لاوازه
 شالواره کهی پوجاوتوه. »

نارستوتلیس گوتی : « نارهعت مه به زو پر دهپتوه » بهلام له راستیدا وهک نهوه
 دهچوه که پخوازی پیوی : « نو ههمو دورد و کونروهویه، له چاو دوردی بی دهرمانی من
 هیچه » کهوته پیری دهرمانخانهی خزی. یادی نو دوکانه کی که له باشتین شوننی شه قامی شارو
 یادی نهپوونی کورنیک که دوی مردنی دوکانه کی بز به جی بیلی.

بهانی... که دیمیتروس نیزیک یزوه، دوکتور پینی گوت : « خوش هاتی ناغا دیمیتروس !
 حالت چونه ؟ »

له ولانما گوتی : « سوریاس بز خوا. بهلام نهوتهدی بسورنپهوه، لکم نعماون، » پاشان
 رینگای خزی گرت بهر.

دهرمانفروش له کاتیکا سیری دیمیتروسی دهکرد له بدر خزیده گوتی :

« له دنیا به تنیا نهمحق خوشه ختن. مالویران نهواندن ناقلبان هیده.

دوکتور گوتی : « هی وای... من له بیرم چوه .. خوا حافیز »

« چی به ؟ چوه ؟ نه خوشت هیده ؟ »

نو و نه چوله کی که برزای پالنهوان میکیلس له گدل خزی هتاویه، گزیا له ترسان مندالی له
 بهرچوه. منداقه که کیونکی موو زهردی جوان یوه . تز نهوت دپره ؟

دهرمانفروش به شه پختی گوتی : « پپاو ژن نههینی یاشتره لموهی که ژنی چوله که بیلی. »
 پاشان هستا سر په نجان تا بزانی له حساری مالی «هرگان الدوله» چپاسه. خه لکی دیکش
 کهوتوبونه جم وچول و تماشاپان دهکرد.

خه لقی زلام و رهشید به ریشی چه رموک و بالای بهوز له حساری دههاته دهر. قولی ده
 قولی پاشای کرد یوو. بز لای کولانی دههاتن و به کاره خف هتنگاریان داوشت.

تورک و مهبی رینگایان بز دهگردنموه تا وهسماتی و کریت که تیکه ل پیون، تپهمن. پاشا
 که خزی به پاسکی خه لقیهوه هلواسپیوه، بزوی له سیر لیوان راست و چهپ سلوی له خه لک
 دهکرد.

به‌لأم خلیفه به نیز چاروانی گرز خزی هاویشتهو سر وه‌کاز و به پهله بوو که زووتر له دست
نم تورکه نه‌جانی بی. نایی خلیفه که‌ری هینا پیش و سوله‌یانش به تسمپه‌وه ناماده بوو.

* * *

له و کاتده له مالی خسروی نویسی قیامت بوو. ژنی جوان تمواوی شو نه خوتبوو.
همیشه له فیکری میزده‌کدی و نوو چپا‌په‌دبوو که ده‌بوست لینی سر که‌وی. له بیری نم
کوره‌ی زگی دابوو که به لینگه فرته، بونی خزی راده‌گه‌یاند. ترسنگی ناداپار خوی لی هرام
کرده‌بوو. هدره‌ش‌په‌کی خه‌یالی له ژورو‌که‌پدا ده‌هات وده‌چو. له‌شنگی نه‌دپتراو... ده‌شنگی
ناداپار... تارما‌په‌ک... داخوا تارما‌یی صرگ بوو؟ کاتنکی نه‌واندی به خه‌یالدا ده‌هات، لای
به‌یانی بوو. تاره‌قه‌په‌کی سارد به ژوه‌کانیدا ده‌هاته خورای. له جی هاته درئی. ده‌هات بختنکی.
په‌نجه‌ری کرده‌وه. هه‌وای ساردی دهره‌وه کاری له نئسگانی ده‌کرد. که رژ‌ده‌لات، نویسی له
پلیکانان هاته خوار و دیتی خسروی ناگر ده‌کاتده. پینی گوت : دایه حاتم باش نه. ده‌چمه
درئی هه‌وایه‌ک لیم‌دا.

خسروی ساری هه‌لنار تماشای کرد، ترسا. رنگی به روانده نه‌ماوو. نالقه‌په‌کی ره‌ش
به‌ده‌وری چاره‌کانیدا هاتبوو. به دل‌سوزی و خوشه‌وستی پرسى : « رۆله بدو به‌یانه بۆ کوئ
ده‌چی؟ تو نایی خوت ماندوو پکدی. »

نویسی دوو‌دل بوو. شرمی ده‌کرد باسی ترسی به‌یانی بگاوه ناشکرا بلی ده‌بوئی بچینه
کلیساو به ترک و دوعا نو ترسی له‌سر خۆ لابه‌ری. خسروی دیسان پرسى : « چزدا نەت
ده‌زانی ده‌چیه کوئ ؟ »

« بۆ چی ؟ دایه ده‌مزانی . ده‌چومه کلیسا، تا شهمینگ هه‌لکم. »

خسروی هاواری کردو گوتی: « تاخ .. رۆله تو نموت هاته خه‌ی ؟ »

« به‌لی دایه... »

خسروی به سر سوپ مانده تماشای نویسی کرد و چنده‌گی له‌ری. که واپوو نه‌هیشتا
ته‌واو نهمرده. به‌لی خزی ده‌یزانی که میزده‌کدی ته‌واو نهمرده ، به‌لکو وه‌ک دوک‌ل له حوا
بلاو بۆتموه. خانوه‌کدی گه‌مارۆ داوه. وستیویه بینه ژوروی، خمریک بوو به‌لایه‌ک به سر
بووکه‌کدی بئینی. پاشان هه‌روه‌ک له‌وه‌ی بترسی، نه‌کا مردوو کوئی لی بی ده‌نگی نهرمتر کرده‌وه
گوتی :

« رۆله‌کم هرۆ شهمینکی بپروشن که و له بیری بپاریوه به‌زه‌یی بخت دایی، به‌لأم بۆختاری
خواه‌لی که مندا‌لت له زگی دایه. »

« نا دایه .. پینی نالیم . »

« ها... وهر نم چارشینو شاندی منیش به شانت داده با سفرمات نه‌بی. »

کلیسا چۆل بوو. نویسی شهمینکی پچوکی هه‌لگرت و راست بۆ لای ویندی زه‌لامی من‌میی
پاکیزه‌ چوو که له لای چپیی ده‌رگای پیرۆز بوو. له‌قبره نه‌په‌ویرا که له‌گه‌ل خه‌زوری
ره‌حه‌تی‌قه‌ بکات. ده‌بوست که هه‌زه‌تی مرهم تکای بۆیکا.

نویسی چوکی داداو ماروده کی زور مات و دنیا ده ونه می مریم ده فیکری. مریم می پاکیزه توند منداله کی خزی ده نامیزی گرتبو. رومو تی به رومو تیهو نووساندبو. ده تگوت له وه دترسی که منداله کی لی بستنن له جیاتی شتی باری. خاچنکی چوکی له داری بز منداله کی واگرتبو.

نویسی ههستا، شهه کی روشن کرد، زاری برده پینش و ونه می مریم می ماچکرد. شو هینشتا ته به زانی دوعا پکات. له گهله مریم دهستی به قسان کرد. ده تگوت له گهله دراوسنکی باش و دلسو زه روی دل دهکات.

«ئی دایکی پیرز ۱ من وینکی چوله کم و لهو سدری دتیاره مانوم. وازم له نایبی باوریا پیری خزم هیناو و بوم به مسمی. ئی دایکی پیرزا من غره پیرستم به تزه به به یارم تهم به. پنی بلی که چیر شموانه بز تا زارو نه زه تی من نه بهت. پنی بیزه خمارهم له گهله تگات. من چکه له خیزو خزی بز بنه ماله ئی تا واتنکی دیکم نه. من کوره کی نهم خزی دهی. هینچکه له نهی ئی شو له م جهانده دا دلخوشه کی دیکم نه. ناخ ... ئی دایکی پیرز ... من نهینه کی تر له گهله تزه پاس ده کم به لام تزه بهی مهلی. سی مانگی تر وه تزه کورنکم دهی. ده ترسم منداله کم لی بستنن. تزه نایب بلی شو دهست له منداله کم پنا. من خزم خستوته ژور پنی تزه ئی دایکی پیرز، ئی دایکی هممو دایکانی جیهان، روحینکم یی پکه چاره گانی هه لپنار تهماشای مریم کرد. دیتی که مریم به روحسارنکی خه مپار تهماشای دهکات. له پر وای زانی که پرده پک له تهرین نیگای مریم لیله کردوه. نویسی ترسا. گواره تالوته گانی که کسماس بزی کربوو له گوئی هینا دوه به ونه می مریم داکرد و گوئی: ئی مریم می پاکیزه ۱ جگه له وه چیر شک ناهم. شموانه با یادگاری من یی بوتر. گهرا به وه مالی. ماری روی لی ور گنرا. خه سووی پر چوه کتی و گوئی:

«پاشه زوله شمت هه لکرد ۱ دهنگی نهوت بهست ۱ نهو هچی به تزه گوت ۱

نویسی گوئی: «دایه من ده چم بنوم، مانوم ۱» له پلیکاتان سهرکوت، پشوری چاک نه ده هات. ناره هت بو. له سهر هه مان تخته ناسنه دوو نه فیره که خه زووی له گهله ژنده کی له سهری نوستبو راکشا. ده ترسا چاو له سهره ک داینی و مردوو له بهر دمی له تاریکیدا سهو یی. له خوارن سعات زهنگی لیئا، دهنگی خزی بانگده رگان له سهر مناره گانی شار بهر یزوه. بوو به نیوه ز. نویسی زاری تالبوو، بزنان خوارن ته هاته خوارن. دای شووی له تهماشا کردن مانوو بوو، چاری له سهر پک دایان، خهوی لی کهوت پان نا، خزی نه یزانی. به لام پاش شووی که پهلوه گانی ویک نان، به قینکی مه ترسیدار هستی گرد که کسینگ یی شووی ده رگا پکاتوه هاتوته ژووی. نویسی له پنا تخته بوو به گزله، هیزی خزی کز کرده ووو چاری هه لپنا کس نه بوو له گهله شمش هه سید کرد که به کینگ له ژووه که به. له کاتیکا له ترسان ده له رزی چاره گانی تداو لیک کردنه و گوئی: «خه تی ... خه تی ...»

چرا گرژا به ووه و روحساره گان ون بیرون. هه رچه ندی تهماشای ده کرد پتر هستی ده کرد که هه وای نهزان دوو پینکی تخته کی بارستایی زیاتر دهی و شکل به خزه ده گری. له پینشا دووه مانجه ی زو که به تاریکی ده درهوشان، ده رگوتن. پاشان ملیکی شه سوو و سمبلی رهش و

دوچاروی تیوین وده یار گوتن. زه لاسینگ له نیوان دوو پنچکی تخته که وهنیزیک کهوت له حهوا ده گهرا. نویسی قبژاندی و هاواری گرد :

یا مریه می پاکیزه، یارصه تیم بکه ا ودهری نی ا به لأم کابرا پتر دهاته پششی. تا دهاته چاری گهوره ترو وحشیترو دههرون. نیشتا بتر دهنکی ددانه کانی باش دهه پیرا. کابرا گه پشته بان سدری نویسی و راوشتا. نویسی جارنگی دپکش هاواری گرد: یا مریه می پاکیزه ودهری نی... دهری که ا

به لأم کابرا له پر دستي هه لبتاو لیندی له سهرتخته کهی لاداو مستیکی توندی له زگی نویسی دا. ژنی چاره رهش قبژاندی و له تخت کهوته خورای. خهسوی دهنکی هاواری بیست و به غار ودهر کهوت. دپتی بکه کهی له خوینیدا گه ویره. هاواری گرد: و هزی ماربا بکه دوکتوری. خویشی مندا له پچوکه کهی هه لگرترو. لاجانگی نویسی به گولار دامالی. چرا کهی پنکزه ودهر و چاره روانی دوکتوری بو. له ری دانیش و به سهبروکه ده گریا. بز مردنی نهو کهی همدای نهو دا. ناخره کهی نویسی به رهنکی بزگا و چاری هه لبتاو مات و پدشیر سهبری دهری خزی گرد و دانی پنکه وده تان که هاوار نکا. دپتی خهسوی له بان سدری دانیشو و لاجانگی به گولار داده مالی. نویسی دهستی بز دریز کردو گوتی :

دایه ناخ... دایه ناخ... ژانی دهکا. پاشان چاره کانی لینک ناره.

دایک له پهنای دانیش. بیری له کوره کهی ده کرده. کوره کهی ناگای له به ده ختی نوو نه بوو نو له م سعاعته دا له کوئی بوو. له حساری مالی بابه گه وری چی ده کرد ۱۱

* * *

به لأم کساس نیتر له حساری مالی بابه گه وری نه بوو. به تاریکی و باران به کوره بندا بهرو و چیا ده چوو. بی نه وری دهنک بکا به دوی هاریدنیوسی پیردا دهریشت وناخرین دهمه گانی ژانی بابه گه وری به ترس و تاقیرنمو ودهیر دهه پنهانده.

پیره میزد له بن داره لیمز راکشاپوو. راست لهوکاته دا که عیبرانیل دهیو بیست پهنه سدری نوو پرسپاراندی و له کوئوه هاتو بی و بز کوئی دهچی و به میشکی دا هاتوو، نارامی گیانی تیکناپوو. سی پالموانی مدست له بن گزیری زار ناواله دانیشیون و چیروکی ژانی خوین گزیراوه که پر بوو له تورک کوشتن و راوآوردن، نموان ده پانگوت و ده پانگرترو.

به لأم وشهکان بز قولایی و مؤننه تی ژانی نموان تموار نه بوون. ناچار روویان کوردهو خاموستای مدهر سهر داوای یارمیتیان لی کردوو. خاموستای مدهر سه له جیانی وه لاندانه و به کهمانچه دهستی به خویندن و گریان کرد بوو. نهو دم بابه گه وری چاری له سهر به کداناوو. بزه بکه لیره کانی لینک کوردهو، دلی وهک زو به کی تبتوو که تاوی باران پخواوته، دهنکی کهمانچهی خوارد بزو. له شی وهک تاده میزادی خمو لینکه ورتوو هندی و تاوام له ناخیزی مهرگن دهسا بزو.

کساس به خزی گوت :

بهنه مالی من ره شهید و به تواناو ریشهی نهو تنده قوله نامان قهت نایی شهرماوی بکری. خرا

بکا خوئنی نوبیعی خوئنی کریت پیس نه‌کاو کوری من نینسانینکی ته‌واو‌کریتی بیته سه‌ر دنیا . به‌ره‌ی‌کی نه‌وتز تایی له مه‌زناپه‌تی بکه‌وی . چونکه هه‌یه ره‌گه‌زی تاوا به‌قوتی .

هاریدپوس له پیر‌واوستا . بپه‌دنگی له‌شی گران کرد بوو . پتر خزی پیر‌وانده گه‌را . سه‌فه‌ر له چیا به پیر‌بان ، بی نه‌ودی ربه‌واره‌کان پنه‌کوهه قه‌به‌کن و گالته‌و گه‌پینگ و گورانی و جاروبار واوستان نه‌بی و پاروه نانینگ به‌خژن و گه‌روو تهر بکه‌نو به‌سه‌سینه‌وه ، تام و چینیکی نه‌ به‌لام ته‌وکابرا فه‌ره‌نگه‌ سه‌یره . زمانی نه‌ده‌گه‌راو تاوینگ رانه‌ده‌وستا و هه‌ره‌ره‌یده‌دا ، هاریدپوس وه‌دنگ هات : « نه‌باب چه‌باسه بیچی واراده‌ک‌ه‌ی ؟ بزدپیتی پاله‌وان میکئلس وابته‌تالو‌ک‌ه‌ی ؟ له‌عه‌نه‌ت له زاتی ، ته‌گه‌ر به‌قسم ده‌ک‌ه‌ی هه‌ر ده‌بی نه‌به‌ییتی . هه‌تا دره‌تنگه‌و گه‌متر بی باشته‌ره‌ . پیچی پایه گه‌وره‌ت منی نارد خه‌به‌ری به‌ده‌می بۆ ئاخیرین دیدار له چیا به‌شه‌ خوار ، چونکه له سه‌ره‌ مره‌گ دایه . به‌لام گانینگ نه‌و به‌رازه‌ رووی تیکردم و چام به‌ به‌چی درنده‌ی گه‌وژ ، هه‌ژم له سه‌ریدا نه‌مار گه‌می مابه‌و بکه‌وم . »

گه‌ساس بی نه‌ودی بو‌نستی گوتی :

« ناره‌ه‌ت مه‌به هاریدپوس . بۆ من فه‌رق ناگا ، چونکه نه‌و مامی منه . خوئنی ئینه‌ به‌گه‌ و من له‌وی ناترسیم . »

« بانی تۆ غه‌به‌تی نه‌وت هه‌یه قه‌ له قه‌ی نه‌و بکه‌ی ؟ من گه‌رووی ده‌گه‌م که تۆ ناویری . »

« بۆ چی ؟ ده‌ویرم .. جارێ بپه‌دنگ به‌ باهرۆن . که‌ساس نه‌به‌دوست نه‌وسه‌عانه خه‌ش و بپه‌دنگه‌ به‌ قه‌ی بی چی به‌ فیرو به‌دات . چونکه نه‌و تهنیا به‌ری له ریشه‌ی به‌نه‌ماله‌و له پایه گه‌وره‌ی ده‌کرده‌وه . ده‌ فیکری پاله‌وان میکئلس دابه‌و ، نه‌م داره زه‌لام نه‌ستورده‌ی به‌نه‌ماله‌ ، لق و پزینیکی هه‌به‌و ، نه‌وش پاله‌وان میکئلس بوو . کن چوزانی له‌وانه‌یه دوا ره‌ژی کریت به‌ ده‌ستی نه‌و بی . ده‌به‌یه چن بپه‌وتی ؟ باسی چی بکار چی پیر بلی ، هه‌چ شه‌په‌تاتینگ چوبه‌ کلیچه‌ی ؟ خه‌لیفه پینی گرتبوو که سووتانی دیری عیسی مەسیح خه‌تای نه‌و بوو . ئینستا ده‌یوست نه‌و په‌له‌ شه‌رمابه‌ له داوینی خزی به‌شواته‌وه . هه‌ر به‌یه نایه‌وی ته‌سلیم بی . ره‌نگه‌ به‌خواری به‌ مردنی خزی سزای خزی به‌دات . که‌ساس به‌ خه‌لیفه‌ی گرتبوو : « زۆر باشه ، به‌لام نه‌وه به‌ قازانجی کرته‌ » خه‌لیفه ماره‌یه‌ک بپه‌دنگ به‌وو . چونکه نه‌ودی ده‌یوست به‌لی ، هه‌ینه‌ دلگه‌ر نه‌بوو ، هه‌ر به‌یه‌ش به‌ هه‌ست و گه‌مانه‌وه وشه‌گانی ده‌ره‌به‌ری . ئاخه‌ره‌کی له‌به‌رخه‌یه‌وه گرتبوو : « خوا لیم به‌هه‌ری ، به‌لام لام وابته‌ مامته‌ شه‌په‌تانی له ناخی دایه . نه‌و شه‌په‌تانه‌ش کریت تیه . » چن گورکی مامه‌شی گوتبووی : « رازینگ له ئیانی پاله‌وان میکئلس دا هه‌یه . رازینگیش له به‌ری ژینکی توره‌که‌ له نیوان نه‌و و پاله‌وان پولیکه‌ینگه‌س دا هه‌یه . خه‌لک هه‌نده‌ی قسان ده‌گه‌ن . نه‌و دپه‌وانه‌ به‌وه و ئیتر ده‌سه‌لانی ده‌لی خزی نه‌ه . »

هاریلاتوسی کورته‌ بالاش ره‌ژینگ به‌ شه‌په‌تانی پینی گرتبوو : « نه‌و ئیره‌یی به‌ پارزه‌ره‌انی تارکادی ده‌با . نه‌و هه‌سوده‌و به‌ریاری داوه‌ وه‌ک دیری تارکادی خزی به‌ته‌قیشتی . تا دوا‌ی مردنی خه‌لک حکایه‌تی قاره‌مانه‌تی بگه‌رنه‌وه‌... »

که‌ساس له‌ به‌ره‌باران و خه‌لسکان به‌ری ده‌کرده‌وه که : ره‌نگه‌ هه‌موو هه‌قیان بی . ئینستا که ده‌چوه‌ کن پاله‌وان میکئلس ده‌به‌یه چی پیر بلی . ؟ چن ده‌په‌تانی قانیه‌ی بکا که پاشا گرتویه

نه گهر له چا بښته خوارې و به چه گ و تالاره تسليم يې. تالېنگ له سړي گهم تايې. گه راپور باستره پېښياري پاشا قبولې پکات. پښې بلې گه خهليفه ده يوه تسليم يې. پاشای يوناني تکی لښکرده. پښگرماني به گالته شان هه لنډه ته گيښي. چونکه نه و بېز ناده ميزادان ريز قابل نيه. نه گهر پښې بلې که هيچ کس نه تورک و يوناني و نه توروپايي لايه نگري نه و ښ، و ته به گي يې جې به. چونکه نه و که ښکته له ته تايي ده ترسي، نه ک له مهرگ. له واته به مهرگي خړی له خړا پخوازي.

کساس به قولې بېري ده کرده و نه م قساندي له ناقلې خړيدا تاووتوي ده کرد. به لگوو کار بگنده ستر نه و جاوته ووه درنده و ناقلې بگن. خهفه تي گه ووه جزر به جزوه هانويان ده گوښي له شي له پو نه خوشي نوتبي که کساس تزوي وه گزي خړی به ته مانه ت تڼا چانده يو، ديار نه يو چ کورنگ به هم دېني. کاتي کساس بېري له و کوره ده کرده، ده له رزي. بېري له و ده کرده که له توروپا چاري پښکوتيو. فېگري له بڼادي و له سادو خه راپه و برسه تي خه لک ده کرده. هه ووه ها له خړی ده پرسی که کام رنگا بگرښته پښ و له م خه پاته دا جڼگای نه و له گرنېه؟ بابه گه ووهی لډم خه پاته دا نه خوشي هه يو. باوگي و مامېښي هه ووه، به لډم نه و چي؟ خړی نه يده زاني کام رنگا هه لښري بېز نه ووهی بکاته نه م ته لجه به که بېزي : «مېښ له م بهر په دا مه تر ريزنک هم په نامادم به رگري لي بکم و کس ته تواني ده ستې بېز درزي پکات...» کساس له م شوره دا بېز هه و لښ جار له هچو پوچي خړی تعريق ده بزوو ره يې دکيشا.

باران لښي کرده و. تاسمان هه چنده ناوي پښي يو، به سهر گونستانه کاندا رژانده يوې. بابېکي سارو توند هه ووه گاني لښک به لډو کرد. چنده نه ستيره وده ر که وتن. هاريدپوس بېز نه ماماشي نه ستيره کان راووستا و گوتي :

. نيوه شو لايدوه، ښه چاک هاتويږ. له قبره دېلي ده کردو ده بېست شتيک بلې : نه رباب بېز خا تري خودا با له بې نه م گاشه به رده پشونک به دېن و سيفارنگ بکښين.

. ماندو يوې هاريدپوس !

. دپاره که ماندو يوې. تاخر من پير يوې. لډم به گران له دوو دېن .

به لډم پيره ميري شپتان ماندو نه يو، ته نيا له داخان وده دنگ هاتيو. هه رتک له بې گاشه به رديک راوستان. کساس سيفارنگي دايه. هاريدپوس له فېگري نه وده راپو چن سړي باسنگ داگريښي. ته ماشابه کي تاسماني کرد جڼگای باس نه يو. پاشان گوته بېري گوندي خړی وېري گريت و گاندي. به لډم نه و پياوې له له رديک گه واده ووه. نه وانه ي هه ووه له بهر يوږن. گه واپو نه م مه له به شي تاميکي وه اي نه يو له نه گار «خاندولپوسي» مامي وه بېر هاتوه که کا پرا په کي وودو چه کوله يو. مامي نه و کا پرا لوت به رزي غه رديکي که ناپوې دوو قساني ده گولې بکا، له چاو مامي نه و چيو. «مه به ستې پالوان ميکښل يو» پدې پالوان ميکښل له بهر بهر مامي نه ودا ميشوله پکښ نه يو. ده بېست نه و به کساس به لښي. هاريدپوس په ک دوو نه مامي له سيفاره گي دا و وروي کرده کساس و گوتي:

. نه رباب تې ده زاني گه ووه ترين درندي دنيا کي په؟ رهنگه بلښي شيره. نا... واته به گه ووه ترين درندي دنيا ناده ميزاده.

رهنگه بېرسي بېچي؟ چونکه سهر ده کار وه ک مامي تې تورکان ده کوږي؟ يان چونکه به

پارمەتی شەپتان چەکی داھیناوە کە شیران پکوژی؟ نەخێر وانێ. راورەستە بەلگەت بۆ پێشمەر. مەمەنیک وەرە پارمەتی خودا کەوتەر. ناوی ئاندرولیوس بوو. فەقیرە لە ھەر چکۆلەیی یەنان دەگرت < جێدوگە > بە رینگادا نەدەری. بەد بەختە وەک کللۆ ھەر ھەڵدەبەزمەر. ھەمیشە لە ھەر ژان ھاواری بوو. دوکتور گوتیویان بەردی گورچیلە ھەیە و دەپکوژی. بەلام ئەر ... پەرستی ئادەمیزاد چی بە؟

پاچ و قولنگی ھەلگرت و لە بەرامبەر چپای <وێریتو>، لە کێ گوندەکی خزی چوکی دادا و خەریکی کێ ھەلگەندن بوو. سالیکی، دوو سال، سێ سال گوندی یەکان گالەپان پێندەکرد. دەیانگرت: < لەعەتی چەکی؟ داخی دلت بە کێ دەری؟ > ئەر بە یێ ئەوی سەر ھەلگەندی ھەلگەندی دێر دەپندەدا و دەپگرت: < بەل! ھەلگەن کێ نیم و دەوی دەدەم. > سالی سێ ھەر لە بێ ئەر کێر دەستیکرد بە دروست کردنی خانو. دێسان گوندی یەکان گرتیان: < لەعەتی خانو دروست مەکە، ئێشە قازانجی تومان دەوی. ئەوی خانو ساز بەکا دەی ژێش بێی. > مام لە وەلاھا گوتی: < ئەھە قەشە مە ئەر ئەوم دەوی. دەمەوی ژن بێم و منداڵان پاشەکەوت بەکم تا بۆ ھەلگەندی نیم چپایە پارمەتیم بەدەن. > گوندی پێندەگەن و دەیانگرت: < کێ ھێرە بە جێدوگە وەک تۆ دەکا؟ > ئەر لە وەلاھا دەپگرت: < ھەموو کەس دەتوانی پێلاری لاگی خزی بەلۆزێتەر ئاخەرەکی مێش ژێنک ھەر دەپێشمەر... > لەو کاتدا کە ئەر خەریکی خانو بوو، ھەر ژێنکی ئاخەزی خەلگی گوندی دراوسی بەدەن رادەبرد. چەرە مالی ئاندرولیوس. ھەسارو مەتەق و ژووری خەر و دانەشتنی دیت و خۆشی لێ ھات. چارنکی لێ داگرت و گوتی: < ئاندرولیوس! مە لەو مالدی تۆ خۆشم ھاتەر. تۆ تێزی چی؟ مام گورج لێ تێگەشت. بە دوو قەسە گەشتنە یەک و زەماوەندیان کرد، مام شەو لەگەلی نوست و یەپانی بە قولنگەو چۆرە زگ چپا. بەل! ئەرەندی کێ ھەلگەند تا لە لایەکی ھەساری خانووەکی تەوی بەکی لێ ساز کرد. دێسان گوندی یەکان گرتیان: < لەعەتی تۆ خەریکی شار دروست بەکی؟ >

دەپارە دەمەوی شار دروست بەکم. خێزانم منداڵی ھەیە. دەی! بۆ منداڵەکانم ژوور دروست بەکم.

بۆ گورچیلەت ژان ناکا؟

بەلێ تەمەلی پێکاوە! مە گانی ئەوم نێ ھەست بە ژان و دەود بەکم. گات بە سەر دەچوو، ژێدەکی دوو دوو منداڵی دەبوون ئەر ھەر گێوی ھەلگەند. گێوئەشکەوت و گەلێشی تێگەوتن. ئاندرولیوس گێوی دەخوارد. سەپوو لە سەر تارە مام ھەر جێنێی دەدا. گێو بەرەو گانی دەکرد. پاشان زانی کە گێو تەسلیم ھەر. منداڵەکانیشی گەورە بوون. ئەر وانیش دەگێوی بەر بوون. ھەلێان گەنە داہر داہیان کرد. خانوێان لێ دروست کردن. ئەر وانیش ژێبان ھینا، منداڵیان بوون. بەلام ئێر مام ئاندرولیوس پێر ھوو. نەپەرەتانی وەک رابردو گێو بکوژی، شەونکیان لە چپا دەگەرەو بە خەپالی داھات کە دەمە. کەرەتە سەر تەخت. منداڵ و نەوەکانی بانگ کرد و ھەستی کرد کە لە گێو بێنێن و قولنگیشی لەگەڵ دەقەبری نین. پاشان دەستەکانی وەک خاچ لە سەر سینگێ دانەر تەرەو ھوو.

تەرەب نەگەر رۆژنک رنگات بەکوشتە گوندی <وێراتز> داوا لە خەلک بەکە مەلکی

ناندرلیوست نیشان بدن. تښتا بږته گوندنیکي گموره. هاریدیسوس پښه نگیو. که یف خوشبو که توانیو به چی له دلنابو به زیره کی یو فوره نگیه ی بلې.

کساس گوتی: « هاریدیسوس ا من جانه وونکی تر دنامم له شیز و له هامی تر درنده ترو. نه وره کامه په ؟

کرمی عمزی به.

هاریدیسوس نښانه یی خاچی کښاو له بدر خزیموه گوتی: « تدریاب بږ خاثری خوا زمانت بگزه و لمو قسانه مه که. پاشان تفنیکي له عمزی کرد و گزچانی دوست دایه و به ناره دتی گوتی :
پالا .. تدریاب با بړین ا

که کم کم په یانی بدرده ا که کساس له بستوی چپای سلا گه پشته ژور دوگای پالوان میکینلسی مامی. هاریدیسوس ونستاو گوتی: « تدریاب ا لږه و ښتر بږ خوت بړا. نه گمر کاره کت تداو کرد و دروه نږه و پڼکموه ده گویښموه. لیم بهوره تدریاب که ناتوانم له گدلت بڼم. چونکه نامه یی مانت بیڼم.

پالوان میکینلس ته وای شو نه ووستیو. له په یانیموه له دپدوانی وښتا بو. دووړین به چاره وده مته رږه کانی دوو منی ه لښنا. عمسکری تورگ ووده وده دهاته پښو و جڼگای خزان قام ده گرد. نهوان به په دله نه یوړن چونکه هستیان گرد بو تفه نگیچیه کانی مه سیحی کم بهونه وده و چه کو قزخانه شیان له کمی داره. نه و شیان ده زانی که له نانی جز به دره یچیان تیه بخون. تورگ گه مارویان دابوړن نه پانده ښت کس له ختی گمارو تی پمړی. تنیا که سیکنی زور شاره ز ا باید په شمو ده پتوانی خز بگه به نښته مه تریزی مه سیحیه کان.

پاشا په پتا په پتا پیاوې ده ناره کن پالوان میکینلس به لکو تسلیم بی. له قوسته تنه نیه وده نامه یان بږ پاشا نویسیبو که به رږه وده ندی دوله تی وده ساتی پتر له تسلیم بوونی شوز گزیزان دایه. نه ک سرکوت کردنیان. بدم جوره کریت جازنکی دیکه ش به مدیلی خوی ژر ده سستی ښه قه بول ده کات و تورویا بږ دست دریزی هیچ بیانی نامینتی.

هر رژی پشور پاشا قاسیدنکی نارده بو کن پالوان میکینلس و په یامی بږ ناوږ بو: نه وده ښتر ناخرین ناگاداری مته. له تښتاره تا سبه ی نیوړو مزله ت دده م نه گمر ته تسلیم بی و به رنگای خوت دا بړی، په لڼ دده م که ده ست لی ناده م. نه گمر وانه کدی. سوڼد به محمد هه مووتان له شیشی که باب دده م و دواي هه موان تږ وړد ده کم.

پالوان میکینلس ته وای شو له فیکر دابوړ که بریاری چی بدات. نه و له فیکری خزیدا نه یو، له بهر هاورنکانی. چونکه نه و بریاری خوی دایو. ده یزانی رزگار نانی و نه پدوست بیته خوی مهرگی نه وانیښ. بویه پښیاری کرد که هر که له هه لږاردنی رنگای خزیدا سر به سته، ناخرین په یامی پاشای به هاورن پاتی خوی ډاگه پانده بو. تا شو ده وده تی بهر کرد نه وده پان هه بی و په پانی وده لامي بده نه وده.

کس له هاورن پانی شو چاوی لڼک نه ناپو. کاتنک زه وده له سمرانی ده ددا. هه موویان به سه ورووی قرژن وکراسی خرناری هاته مه تریزی پالوان میکینلسی و لده ووی گزبونموه و چاره وروان وښتان. ده ورا به له پښدا نه و دست پی بکا.

بدلام نډو له پوره کاني پيش خزي راماپور، هډولي ددها په سهر هډواني دليده زال بهيت. نډو نه گډر وستپاي وده ننگ يې، ده بوايه ده ننگيني پياوانه له گډروي بهينه دډر، نه ک نالډو شپون. کريت، تراسکي، ژني چهرکسي، ډيري سوتارو، هر يده که پروسکينک پوون له ناخېدا پزېسکيان ددها. جينيونکي له زاري دده پوري، پېردينيکي پېده سته و پو ودهاي رينک کوشي که ده ستي پر پو له خوين. سډري دؤستان خزي کرد که له دډوري کؤ پوونه وده. ته ماشاي تورکاني کرد که له داوئي چيا پوون. چاري له ناسماني پان سډري کرد و په خزي گوت: «نازادي يا مډرگا! نازادي و مډرگا تم وشانده که ده يې له نالاي خؤم بيان نوسم. به لي... نالاي خه با ننگيني راسته قينه، ده يې ناوا يې. نازادي و مډرگا!»

هډستي کرد حالي باشر پوه. دواي چنده سال تازه شتينک ننگه پشته وده. تينک هاته دلي، روي کرده پارواني و په ننگايدي هډي نارام ده ستي په قسان کرد: «نډو هډمورتان له پديامي نډو سډه ناگادارن. هډمورتان پياون، ريش و سيلتان هډه پو نازادي شو دډکن. که اوپو په سر به ستي پډون. نډه نه فېشه کمان هډه و نه تان و نه هومند. تورک لښکريکي ته واون و نډه ش ده سته پديکي کم. سويند پو شپري که جگه له خودا نايده مه ده ست که سېتر، هډر کس دده پوي په يې شرم و روده روايسي ده تواني پروا. به راستي بزاتن من دلم نايده شي. من دده ستموه، نډير قسم نډه.»

ماوه پديکي درنؤ کس له جيني خزي نه پزوت. خؤ له ناسمان پمړز دده پزوه. عسکري تورک له ته پليانداو دده ياته وست بهينه پيش. پالوان ميکيلس جاننکي تر گوتي: «خيرا به سر به ستي قسه بکن!»

کابرايدي لمري له ش داگېرساو، تغه ننگيني قابش پډن پېده سته و پو، وده ننگ هات و گوتي: «نډو هډمورتان دوزان، قهت له پډر تورکان هډله هاتووم. که اوپو له ودي ناترسيم که به ترسه تزکم بزاتن. بيرواي خؤم رک رواست دډرډېرم، نډي پالوانان. نډه پز هيچ دډمړين. به لي... پز هيچ ازياني نډو کاره ساته پز دنياي مه سېحيت پتره تا ده گات په خؤمان. کريت جاريکي دپکدهش راهه پډري و نډه نډوي رؤي زيندو نابډن تا له شؤرش داها تودا پارمدي ميلله ته که مان پډه يې. بارودوخنيکي نډستا نډه تپيداي، ژيانان له مړدن پتر پز کريت قازالجي هډه. نډو کاره شرم يې يا نه يې، پز من گرنگ نډه. ده يې بزاتن قازالجي کريت له چپاډه.؟ گرنگ پډر وده نډي کريت و هيچ پتر!»

پالوان ميکيلس سډري داخستو وگوتي ددهاډه. کاتيني کابرا ته وواو پو لي پري:

«قه کانت ته وواو پو يانارؤس؟

«به لي ته وواو پو.»

پالوان ميکيلس روي کرده ته پډري پډنا ده ستي و گوتي: «ناش به نژده يه، نډستا نژده يه مېستېگري په!»

مېستېگري سېله کاني باډاو روي وډرگيزاو دډرېست چاوله چاري پالوان پډري و شاخه کي گوتي: «من دويني شو له گډل دوو شېپتانان له کېشه داېروم. پدک ده پگوت پډر دنا له و شډر نه جاتيت نايه. نډري ترپان ده پگوت: مډرؤ، چونکه هډرچننک يې نه جاتيت نايه. نه وډو شېپتانه

تاههانی له ناخی منداکێشه بان بوو. ناخه که یه کیان سهرکهوت..
 پالەوان میکێلس چاویکی لیکردو. پرسى: « کامیان سهرکهوت ؟ »
 . تۆ سهرکهوتى. پالەوان میکێلس ! له عهنت لهو رۆژەى له گهڵ تۆ بوم به تاشا.
 . باشه ... مهههست ..؟

. من نارۆم .
 پالەوان میکێلس رووى کردو کايا مېس و گوتى: « تۆ دهلێى چى کايا مېس ؟ »
 کايا مېس ههنا سه بهکى هه لکێشاو گوتى: « من تازه ژم ههناوه. ژتینکى جرانم هه به. ههشتا
 له ژبان چۆم نه کردوه. ههر ئه وه داخه من دهخرا »
 . باشه تێستا پاسى ژن لهولا داخى. من له گهڵ پیاو قسه دهکهم.
 . منیش نهى پالەوان میکێلس، له عهنت لهو رۆژه دهکهم که تۆم ناسى. منیش ههر قسهى
 مېستېگرى دهکهم. پهن خۆشه بهژم، بهلام له تۆ شەرم دهکهم و ناڕۆم.
 پالەوان میکێلس رووى کردو تېشه دورسى برازای که لهو کاتهدا تهنهنگى خاوين ده کردهوه و
 عه ميارى ده کرد، گوتى :
 . تۆ دهلێى چى .. چلن... بریارى چت داوه ؟

تېشه دورسى چهژا، به چاویکی فېزو نافهرینه وه ته ماشای مامى کرد و گوتى : « سېنل زهلام
 پېت وابه هه رتۆر غه رته هه به ؟ من نارۆم . »
 دوو پیاوی زهلام که هه رتک لاجا یهنگیان سه یه بوو. بېندهنگ بوون و قسه یان ته ده کرد به دواى
 به کدا گوتیان:

. منیش نارۆم... منیش نارۆم..
 نهوانى دیکه که بېست که سېنگ ده بوون سه ریان به دریا بۆوه هېچیان نه ده گوت. پالەوان
 میکێلس رووى دهوان کردو گوتى :

- کاتینکى زۆرمیان نه. رۆژ وه درنگى ده که وێ. تېهوش قسهى خزان بکمن. ده تانه وێ بهژن،
 یا ده مێنه وه. هه مووتان نازادن. تېشه لا خۆشه خهت ده بن. کراسوگورگېس شتینکى به سه رته به وێ
 په تا خۆى گوت . پاشان ده ستى به سېنگه وه ناو هه ستا به ده تهنکینکى گېراو گوتى: . برایان لېهان
 بهوون. ناخر تېشه خوشکمان هه ن ده یه به شوویان به دین. مندالێ چوکمان هه ن ، ژقان هه به ، جگه
 لهوش به مردنێ تېشه کهس قازانچ ناکا. که وابهو تېشه ده وێن.

ماستر پاسېش گوتى : « برایان بان به خشن، تېشه ده وێن. »
 پالەوان میکێلس هه ستاو گوتى: « به خێر چن برابېشه، به سهلامهت. خردای من شاهیده دلگیر
 نايم. سه لاری من به ژبان بهکێپان؟ بهلام زووتر وه رى کهوون و یدک بهک به خشکه بهژن تا نه کهوونه
 بهر سه روى دوژمن. زوین، تا نه بۆته تېه وه رۆ. »

ههر بېستیان تېگرا گوتیان: بان به خشن، خرا بتابه خشی.
 پالەوان میکێلس گوتى : « تېه به خشراین و له عهنت لهو که سه ی خهرا په تان ده لێ. تېشه لا به
 سهلامهت ده چنه وه. »

نمواندی مایه‌نوده شهش^(۱) کس هرون. پالمان میکلس تماشای کردن وگوتی :
 . باشه ، نیتا نیمه حدوت کسین. هدر نوده‌نده بهسن. به‌لکر ژرفیشن. ناقل هوکم ده‌کا که
 نیمش هریزن. به‌لام دلان ناهیلن هریزن. که وایو نارین.

۱ - له نینگلیزه‌کدها نووسراوه^۱ پنج کس مایه‌نوده له گدل پالمان میکلس که گوتی نیمه
 شهش کسین. «وهرگنیر»

ده‌هرین و خزمان قیلای گریه ده‌کسین. قدی نا‌کا، خه‌لک ده‌لی چی با یلین. مردنی نیمه له
 رنگای نیشتماندا له ژبانی نه‌وان به‌که لک تر ده‌ی. گریه پنیستی به هاوکی باش نیه، به‌لکوه
 موحاجی دپواته‌ی وگ نیمه‌به. چونکه دیوانه ده‌یکه‌نه نه‌به‌دی.

تدماشایه‌گی ناسانی گرد. خور هدروا به رنگای خزیدا ده‌هاته پیش. دیسان گوتی:
 . باشه نیتا دست ده‌نه تهنه‌نگان، له‌جی به‌ک مه‌میشوده. مه‌تریزان بگوزن، دوژمن نایی
 بزانی که نیمه حدوت کسین. به ناوی مسیح . راست له‌وگاته‌دا پلاو ده‌هرون و فهرمانده‌پان له
 پشتی مه‌تریزدا به جی ده‌هیشته، ده‌نگی لایک هات و سه‌روکه‌له‌ی کساسی ده‌رکه‌وت.
 پالمان میکلس ناوی دا‌به‌وه، دیتی و بانگی کرد:

. توه کی به، سدرت دانوینه گولته وی نه‌که‌وی. داوه‌ره بزاتم توکی ۱

. برازاته پالمان میکلس، کساسی برازاته.

پالمان نیوجاوانی تیک نا و هستی کرد ده‌ی نو دیداره به‌ج نیازنک یی؟ به لاتاو گوتی: «
 به‌خیر هاتی کارت به‌ره چیرو؟»

رنوی چکاری به بازاره ۱

کساس لیه‌وکانی گه‌ت. تا له‌توره‌پوتدا قس‌ی ناشیرین نه‌کات. به‌به‌کی تالی هاته
 سه‌رلیوان و گوتی :

. نه من رنوم و نه نیره‌ش بازاره . من پیام و برازی تویم پالمان میکلس!

. پیام نو کسه‌به شه‌ ده‌کا و هیچی تر. نیتا له‌کن من له سه‌ر زگ واکشی وینم بلی بزاتم
 بز هاتوی؟ به گوتی به‌یره‌و کارم هه‌به. جانیکی تر تماشای رژی کردو به هافالانی گوت :
 «کوپنه ناماده؟ تهنه‌نگان عه‌مه‌ار کهن و چاره‌روانی ناماژدی من بن. له داوینی کینو هاواری
 سامتاک ده‌پسران. کساس له پنا مامی دریژ بوو، به کهلینی به‌ره‌اندیا چاری به ریزی
 عه‌سکری تورک که‌وت که له چا سه‌ر ده‌کون. چا له به‌پاخ به‌سه‌ران سوو هه‌لگه‌را بوو.
 پالمان میکلس له کاتپکا ده‌پروانیه عه‌سکری نورکان، به برازی گوت:

. باشه، قسه بکه، بز هاتوی؟ کی تزی ناوده؟ کساس له وه‌لام دا گوتی : « گریه »

پالمان توره بوو به بۆله بۆل گوتی :

. قس‌ی بی‌جی مه‌که مامرستا ا رکو راست قسه بکه و جانیکی ده‌ککش مدلی گریه منی
 ناوده. گریه منم. کساس گرتی دا‌به‌ره قسه‌کانی مامی و تماشای ده‌کرد. نو تینگه‌یشتی‌بو له
 گدل چ کاپرا‌به‌کی کهلله روق به‌ره‌و روو بوو. دمه تهنه له‌گدل نو فایده‌ی نیه. جابه‌چی خزی

سوک بگاوه پیاوړه ده. ماسی بریاری خوی داېو. خوداش نه پدې توانی په شپوانی کانهوه. دلی پر له قیزی کساسی وده لیدان کهوت. نینستا نېتر له به کار هینانی وشې قونښو زیره کانه شمرمی ده گرد.

پالډوان میکېلس بی نموهی ناوړه بډانه وه، گوړاندې و گوتی:

« پاشه که وایو لېره چنده کې؟ »

کساس په کله له شقی وده لاسی دایوه گوتی :

« هیچ ! نېتر نه پدې دست نم وشانه په سر زماندا پېنې که له منځ کېدا کزی کردېونه وه. »

پالډوان میکېلس په هده پدې کی گاته جار گوتی : « که وایو هاتېوې مامت پېنې باره که لا... »

« لی! هاتم تر پېنم و پنت پلېم که سېفاکاسی پېر به رحمت چوو. »

پالډوان میکېلس تفهنگه کې له عه رزی داناو نیشانه ی خاچی کیشار گوتی :

« خوی لی خوشې! نو گرنگارنکی به شمره ف پرو. پاشی کار کردو مرچدی پاشی ودرگرت. »

نینتاش چوته خدوی نه پدې.

زور پاشه نینستا نېتر پرو به سلامت. نېنه لېره شر ده که پېن .

« په پامېکت نېه ؟ »

« گوتم پرو به دوی کاری خوت دا. »

« بز زنت بز کورت ؟ »

« ده ماره کانی پالډوان نېستور دېوون و بهری چاری تاریک دېوو. دهستی گه ورو به باروت »

و خویناوی درېو کردو له سمرزاری برازی داناو دم چاری به خوین و باروت کرد. پاشان »

نه راندی و گوتی :

« به هومیدی خرا! برایان ، نازادی پامرگ ' سېره ی گرت و کردی په تقه. گرمی تفهنگان »

له جیا دهنگی دده دایوه.

له نه کار گولله باران له لایه ن تور کانه وه دست پینکرا. ریزی کولله حشری ده گرد. دهنگی »

تفېنک هات و گولله توب له پشت سوری پالډوان میکېلس وده رزی کهوت. گولله عه رزی دې و »

بهردی رده ووا خستن. نه وده ته پدې به سام هات. کایا مېس له سر گاته به رپدې خلز بزو و »

له بهر پېنی پالډوان میکېلس وده رزی کهوت. پدک دوو جار زاری لېنک کرده وه که شتېک »

پېزی! به لام شه پو لیک خوین دهنگی له گرووی دا خنکاند.

له خواره شه پېوړی تی بان توراند. عه سکه ری تورک دپان نه راند وده رویش له کاتینکا »

نالای پېنغه مېه ریان هه لگرتېوو، کهوتېونه پیش له شکی.

تېنودورس هاواری کرد : « به کومه! ده سر پان لی! پکمن و نهو سه گانه پکوژن. دهنگی »

له شکر که ده هاته پیش پتر دېه بېسرا. پالډوان میکېلس خاویدا که کایا مېس پگرنه باره ش، ده »

کساسی هه لنگرت که له سر زگ راکشاپو. توره پرو گوتی : « تاخ تو هینستا لېره ی ماموستا »

؟ برې به دوی کاری خوت داو خنده کاری پیاوان هه لمه قوتېنه. »

کساس نه ده بروت. په روومتی خویناوی له کاتینکا دلی توند لېی دده!، گوتی هه لختېوو. »

پاشی نو شمرکه وده نازیه. پاپرو کریت، له هه ناویدا وده بهر هاتېوون. هه و له جار نه پرو که نو »

به شهر دهات، به لنگو نم شهره له پښه هزاره سال د دست پښکرايو، نو هزاره جار مرد يو، زیندو بهزو. پالوان ميکيلس هاواری کرد :

- نهی برابان دېری نارکادی وهبر پښتووه. تا هه ناسی دوی پیاوړه پښتووه. دهنگی پشروی به تالوگدی هه سگری تورک دهات وه نړیک دهگوت. مستگیری هاواری کرد : هه موومان فو تاین ا تښودویس دهنگی دا : پښهنگ به ۱.

خوږن له نیو چاوانی دهاته خوار و دهچره ده چاوانی و هچې نه ده پښی. چاوی به سده سته پای کرده، له پر، تورکی له پښ خزی دېن. تښهنگی فرنداو هاواری کرد :
- کورینه تښر تښهنگ به کار ناپه. هه لکښنه خه لهران. خه لهری هتا ددو دهوښنکی په لاملار دا که له هرای شهر گرم داهاتېو، له ده سته خزی تاق که تښووه. تهو رزینی به ددوړی سهریدا هه لده سواند و دهاته پښ. تښودویس که پښتووه دهوښی که گولله پکی و سهر دلی کوت و تخیل یو. له پښت پالوانانده دهنگیک هات گوتی:

- نافه رین کورینه ا بزی پالوان ميکيلس!

پالوان ميکيلس دهنگه گدی ناسی و ناوړی داوه. له خوشبان که شاپوه گوتی : ناخ ..
پاکښ نهوه تزی ؟ توگه راپوهه . ؟

- به منت گوتېو : که پاکښم و کرده و شم دې پکښ شاته یی. نیستا قسه کت وهرگروه پالوان ۱.

- من قسه کم وهرگروهه برام . وده پنا من . پاکښ بازدی دا که به پښه پنا پالوان ميکيلس. په لام راست لهو کاته دا گولله پکی و سهری کوت و به هری دادا. فرمښک له چاوی پالوان ميکيلس بزانه خواری. هه پته گدی ده نامنزی گرت و نیو چاوانی ماچ کرد. زارو سبلی خوښای یوون.

هه ناسی سهر بازانی تورک له دوروه ده پسررا. پالوان ميکيلس ناوړی داوه. کسماسی دیت، به سهری خزی دادا وهاواری کرد:

- پرې... تا گات هه به راپکه ..

- نه خبر من ناپښم ... کسماس راست بزوه، تښهنگ و فښه کښانی گاپامیسی د دست داپوړه گه مدی له پښتی کردهوه.

پالوان ميکيلس به سهر سرمانده ته ماشای کردو گوتی : و که واپوړه تو ناتهوی پزی ؟
- نا... نه خبر ناپښم ... روخساری پالوان بروسکی دا. سهری کسماسی ده باوړه شی گرت و

هاواری کرد:

- سلوټ لی یی برازی من که واپوړه تښ خوت فېدا ده گدی ؟ ناخ .. نهی گریشی نه پدی .
دهنگی همدو تر شقه هات. باید که خست هه لېکړد و تاسمان له هه ولی سبه پښووه گړه یو.
دهنگی به ترسی گرتېو. له دوروه چه نه قله راشه ده پانقراند.

مستگیری راست بزوه، لمره پشیمان یو که تاوېک ترسا یو. نیستا مدرگ له پسر چاوی دپارده پکی پریلز یو. بدلې مدرگ، مدرگ همدو شوړه پېه گ ده شاته وه. نېشاندی خاچی کښار قه مدی له کالاجی هتا دهر و هاواری کرد :

نازادی یا مرگ !

له گانتیکا له مەتریزی دەر دەپەری، دەستە بەک عەسکەری پەلامار دان که له چیا سەر دەگەوتن. پێنج شەش توورک دەرە پاندا، مەستەبەری بە گزبان داچوو. کوشت و کوشتار دەست پێکرا، ژێدی پێنچوو، توورکی دیکەش گەشتنی. توورک له عەمرزبان دا، دەرەشێک چۆکی لەسەر سەنگی داداو وەک پەوان سەری پەری.

پالەوان مێکێلس که چاوی لەو کارەساتە بوو، هاواری کرد:

«کەس له مەتریزی خۆی نەپەتە دەر. بە گۆمەل تێکرا دەسێژو بکەن. بەلام ئێستا له دوو کەس پتر نەماپوون، ئەوانیش هەر ئەو دوو پیاوێ زەلامە بوون که لاچاپنگیان سەپی بهبوو. هەرک له پشت گاشەپەردان چوو پوونە دەمەتریزی و پێنچ ئەوێ خۆ پێژوون، سەرهەبان له توورکان دەگرت و گوللەپەکیان بە فەقێ نەدەچوو.

پالەوان مێکێلس هێدی و تاوام له مەتریزی خۆی دانیشتوو. هەر توورکێکی سەری وەدەر ناباوە وەسەر پەکی دەگێرا. گوللەبەک لایەکی روومەتی برەبوو، گوللەپەکیش رانی کۆن کرد بوو. خوێن له پەدەنی دەچنراوه، بەلام هەستی بە ژان نەدەکرد. جاروبار تەماشای برازای دەکرد که له پەنای ئەو شەڕ دەگا.

هاواری کرد : « ئافەرمین برازای من . بە راستی باهت زیندوو کردەوه. بە خێر هاتی ئێ کۆستاراسی برام !

کەساس که له جاسی فیز سەر خوش بهبوو، گوتی : « سلاوت لی پێن ئێ مامی من ! نیش نەدەناسراوه. خوشەبەکی له وەسف نەهاتوو هەموو لەشی داگرتوو. هەستی دەکرد که سووکتر بوو. له راستیدا هەر لەر گاتەدا که بێ نیشتمان گەرا بۆوه، نیشتر بهری له هیچ شت نەدەگرەوه، دایک و ژن و کووری له بەر چاوان ون بهوون. بێجگە لەو توورکی پیرۆز و قەدیی هەبێ بێ نەماپوه. له گانتیکا تەماشای توورکانی دەکرد، دەپەڕانلەو دەپگوت :

نازادی یا مرگ ... نازادی یا مرگ ... جگە لەوه شادی و رەنج و هەوسەبەکی دیکە نەبوو.

له پەر هەوا تاریک بوو، بەر بە پێدەتگی دەستی بە پارین کرد. تەبەقی رۆژ له پشت هەروە سوورەکان ئاوا دەبوو. له پەر دەتەنگک بانگی کرد : « ها ئێ پالەوان مێکێلس ، له ئاسام دەوێستی و له عەمرز کەوتیە بەر چنگم. مێزەری کەسکی مەلای شاری گاندی له پشت گاشە پەردەپەک وەدەر کەوت.

پالەوان مێکێلس له گانتیکا سەری لی گرتوو گوتی : « حاجی سلاوت، وەرە خوش هاتی ئەوێ گوت و گوللەپەکی له ژێر چەنگەکی مەلای دا. خوێن فەرەکی کرد دەتگوت مەشەکی شەراب دراوه.

سەربازی توورک وەسەر مەتریزی ئەو دوو پیاوێ لاچاپنگ سەبە کەوتن و لەتو پەتبان کردن. پاشان رووبان کردە ئەو مەتریزی که تەنیا ئەو دوو شۆرشگێری تێنا ماپوون، توورکێکی زەلام که دەرەجەیی لەسەر شانی بوو هاواری کرد :

« مە هێلن دەرچن ، سەربان بێرن .

تغو تورکه قامچینگی درازی به دستمده بود له پشی سربازانی ددها عسکری تورک
هزیرشان بؤ سر مدتریزه که دست پنگرد.

پالمان مېکېلس روی کرده احساس و گونی :

- مہترسیٰ ہرازی من، پیر لہ تہ جاتی ٹنہ ناگرتنہوہ، پڑی گرت۔۱

هر تگ هه‌لێان گێشا خه‌نجهران و هه‌رشێان بره‌، به‌فر تهرمه‌ گه‌ژداوه‌ گانه‌ داده‌ پۆشی. په‌پاخی
سوود سه‌ی ده‌بوون.

دو سبازگه که چهل و نه تاسانی و ده در کمون و هزار و نه تاسانی. له حوا ده سواته و ده لاکیان بن ده کردن.

له جەنگی شەڕدا مام و برازا لێگ جیا بوونەوە. عەسکەری تورک کەسانان گمارۆ داوێو. تەن بە تەن بە شەڕ دەهاتن. لەمەسو لایە هەر خەڵەدوو دەوێشا. پاشوان مەکتەس که برا راگی له مەترسیدا دێت. چەند کەسێگی لێ کوشتن که گمارزیان داوێو. بە هاوارەوێو چوو باگی کرد : - خۆ بگره برازی خۆشەوێستم گەشتێم.

به کینک له تورکه کان له کاتینکا سوری هه‌وی کساسی یز داوشت. به لاتاو بانگی کرد: ها به‌گه، نه‌وه دینه خزمه‌ت...

...ها بیکره ، نهوه دینه خزمه تت...

پالوان میکلس دوستی درپز کرد و سدری بهادی کسای له حموا کرتوه و وهک نالا بهیزی کرده و . روونایکبه وحشانه سدری چای رووناک کرد. داخوا ندر شادی بهی شو غه به . ٲینسانی. با مدله کوتی. با بهرمعی کلاله رهقی و با بهکدم زانیی مرگ بهو ؟ داخوا نعلینی بهی بابانی کیت بهو ؟

پالانوان میکتلس سمری پراوی کسماسی زنده پرمز کردووه هاواری کرد :
نازادی ها.....

۱. نازادی ها....

به‌لام بزی تهاوار نه‌کړا. گولله‌به‌ک وه‌زاری کډوت و به‌کې ده‌کښ منښکې پلاو کړه. پاتمان
میکنیس به‌سر ښت دا کډوت و منښکې به‌سر نه‌ره‌د کانا پورس و پلاو پوره .

«تعماد»

- ۱ - کاروانېک له شهیداني کوردستاني نيزان
- ۲ - وه لأمېک کوردی و فارسی
- ۳ - له دوری و ښکراوی لاوانی حېزی د ښوکرات کز پښه وه
- ۴ - زه وهو لښکولښموي کتېښې حوسېښې مده نې
- ۵ - پسرېښې شهرې پارتېښې
- ۶ - چه ند قسه په ک له گول خه پات
- ۷ - کوردو قهره ننگې پېښانه.
- ۸ - لښکولښموي کورته پاسېک لمسه ر سوسپالېزم (کوردو فارسی)
- ۹ - تابه نې کونگره ی شه شم.
- ۱۰ - کوماری د پوکراتی کورده ستان یا خودمختاری؟
- ۱۱ - پادی هېښ.
- ۱۲ - له پښاو چی دا؟
- ۱۳ - له بیره و به کاتم : بهرگی ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷.
- ۱۴ - پادانه وه.

په ده مه کانی کراون به کوری :

- ۱ - دایک - مارکېم کورگی.
- ۲ - ژبان و کرده وه کانی لښېښ.
- ۳ - نه فسانه کورده گان - رډه پنکوز.
- ۴ - زه وی بچېوک - هر ښځ.
- ۵ - مده لوی کورد له پارلمانی سړید.
- ۶ - کومه له چیرزکی هه لپواره له مده یی پېښانه.
- ۷ - پاسی پنچېښی تابووی سوسپالېښی.
- ۸ - حده چکول (پنجه مده مده) - پاسار که مال.
- ۹ - نوسولی مده تابه کانی له لسه مده - ژورژ پولېستېر.
- ۱۰ - مده ی گوله بهار انکراوه گان.
- ۱۱ - گورته میژووی کوماری پولفارستان.
- ۱۲ - رهوشی کوردان - میژووی باهان و نمرده لان.
- ۱۳ - نازادی یا مده گی - گازانزاکېس.

چاپكراوسكانى و مزارى سالى ۱۹۹۶

- ۱- ميگنيزمه بنه ماتيگى رسته ساي .. د شيركو بجان .
- ۲- سعيد زمبوگى لى خومان .. رومان .. كه مال سعدي .
- ۳- البه القومى للصوات لى الحدرد الادارية عافطة كركوك .. د خليل اسماعيل محمد

چاپكراوسكانى و مزارى سالى ۱۹۹۷

- ۱- كلوش .. رومان .. عبدالله سراج .
- ۲- مهم وزين .. على فتح دزمي .
- ۳- پتكو و خوله ميتش .. نازاد عبد الواحد .
- ۴- دهرده كورد .. حمود زمار .
- ۵- بالهيان .. وريا نه همد .
- ۶- چيروگى فوگلىرى .. محمد رشدي دهرزي .
- ۷- كورمستانى خواروي روژه هلات .. د. رشاد ميران .
- ۸- ووشهو زارومگى بياتلھير .. د. محمد نوري عارف .
- ۹- حمه نوگ .. يشار كه مال
- ۱۰- كورتيه ك ژيروكا نه لياتوسا .. د. بيوار خنى
- ۱۱- روماني درز .. كنكه مهم بولتاني .
- ۱۲- ميگنيزمه بنه ماتيگى رسته ساي .. د. شيركو بجان
- ۱۳- ارض الاجداد .. شهر .. سرياني .. كوركيس يوسف
- ۱۴- كورسي كورسي .. نهجات رفيق حلمي .
- ۱۵- ثولو فله صفه يا زمر دشت .. مير ثال زيلاني
- ۱۶- نه فماني توفاني سؤمري .. نهجم خالد نه لوهني .
- ۱۷- دهر و تقي عهبدى .. شاكور محمد امين روژه بياتي .
- ۱۸- ممولو نه مدي كوردي .. محمد رشاد مفتي .
- ۱۹- كورد له ئينكلى بياتي ئيعلام .. حمه كهريم عارف .
- ۲۰- نازليگستانى لم .. نه لاج عومار .
- ۲۱- نازلي يا مهرگ .. كهريم حسانى .

ژماره ي سپاردن بى مکتب خانە ي نيشتمانى

ژماره ي (۳۵۹) سالى ۱۹۹۷ ي دراومتي

چاپخانه ي وزارتى روشنبيري / ههواتير

چاپی یه کهم
کانوونی یه کهم ۱۹۹۷
هه ولتیر - کوردستان

هونه رکاری بهرگ: شکار